

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΚΘ΄

Τρίτη 15 Νοεμβρίου 2011

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Άδεια απουσίας των Βουλευτών κ. κ. Α. Περλεπέ - Σηφουνάκη, Α. Γιαννόπουλου και Σ. Βούγια, σελ. 1508,1540
2. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 10ο Δημοτικό Σχολείο Χαϊδαρίου, το 5ο Δημοτικό Σχολείο Ζωγράφου, το 39ο Γενικό Λύκειο Αθήνας, το 7ο Δημοτικό Σχολείο Αγίας Βαρβάρας, το 60ο Δημοτικό Σχολείο Αθήνας και το Γενικό Λύκειο Βάρδας Ηλείας, σελ. 1508,1512,1515,1521,1526,1545
3. Ειδική Ημερήσια Διάταξη:Συζήτηση επί των προγραμματικών δηλώσεων της Κυβέρνησης, σελ. 1507 - 1609
4. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 1507, 1521, 1531, 1532,1535, 1544, 1562, 1563, 1579
5. Επί προσωπικού θέματος, σελ. 1525, 1556, 1581
6. Ανακοινώνεται ότι το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης υπέβαλε στη Βουλή το κείμενο της Διεθνούς Σύστασης Εργασίας με αριθμό 200 "για το HIV AIDS και τον κόσμο της εργασίας" που υιοθετήθηκε από την 99η Σύνοδο της Διεθνούς Συνδιάσκεψης Εργασίας τον Ιούνιο του 2010 συνοδευόμενη από μια μικρή ανάλυση του περιεχομένου της, την περιγραφή της ισχύουσας ελληνικής νομοθεσίας και προτάσεις σχετικά με την εφαρμογή της Διεθνούς Συστάσεως, σελ. 1534
7. Ανακοινώνεται ότι ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γεώργιος Καρατζαφέρης ορίζει ως Γενικό Γραμματέα της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού τον Βουλευτή κ. Ηλία Πολατίδη και ως Αναπληρωτές εκπροσώπους του τους Βουλευτές κ. κ. Αλέξανδρο Χρυσανθακόπουλο και Άγγελο Κολοκοτρώνη, σελ. 1546

B. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

1. Κατάθεση αναφορών, σελ. 1499-1501
2. Απαντήσεις Υπουργών σε ερωτήσεις Βουλευτών, σελ. 1501-1506

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ Φ. , σελ., 1531-1533,1566-1567,1570-1577

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ Β. , σελ. 1517-1526
ΑΡΓΥΡΗΣ Ε., σελ. 1530-1531,1591-1609
ΖΗΣΗ Ρ., σελ. 1526-1530,1533-1536,1567-1570
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α., σελ. 1546-1558,1577-1584
ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ Β., σελ. 1499-1517,1536-1546
ΝΙΩΤΗΣ Γ., σελ.1558-1566
ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ Β., σελ. 1584-1591

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί της Ειδικής Ημερήσιας Διάταξης:

ΑΓΑΤΣΑ Α. , σελ.1551
ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ Κ. , σελ.1510
ΑΛΕΥΡΑΣ Α. , σελ.1533

ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ Ε. ,

σελ.1547

ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ Ι. ,

σελ.1523

ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ Δ. ,

σελ.1586,1587

ΑΝΤΩΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Π. ,

σελ.1545

ΑΝΤΩΝΙΟΥ Α. ,

σελ.1598

ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ Ε. ,

σελ.1595

ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ Ε. ,

σελ.1550

ΒΑΓΙΩΝΑΣ Γ. ,

σελ.1569

ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ Μ. ,

σελ.1608

ΒΑΡΔΙΚΟΣ Π. ,

σελ.1542

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ Ε. ,

σελ.1566

ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. ,

σελ.1561

ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ Ο. ,

σελ.1535

ΒΡΕΤΤΟΣ Κ. ,

σελ.1517

ΓΕΙΤΟΝΑΣ Κ. ,

σελ.1514

ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Μ. ,

σελ.1597

ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Κ. ,

σελ.1568

ΓΙΟΥΜΑΤΖΙΔΗΣ Β. ,

σελ.1591

ΔΕΝΔΙΑΣ Ν. ,

σελ.1508

ΔΗΜΗΤΡΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. ,

σελ.1588

ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Α. ,

σελ.1554,1556

ΔΙΩΤΗ Η. ,

σελ.1592

ΔΡΙΤΣΑΣ Θ. ,

σελ.1602

ΕΥΘΥΜΙΟΥ Π. ,

σελ.1558

ΖΩΪΔΗΣ Ν. ,

σελ.1596

ΘΕΟΧΑΡΗ Μ. ,

σελ.1526

ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ Ι. ,

σελ.1549,1550

ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α. ,

σελ.1580,1589

ΚΑΛΑΝΤΙΔΟΥ Σ. ,

σελ.1607

ΚΑΜΜΕΝΟΣ Π. ,

σελ.1521,1522,1523

ΚΑΝΕΛΛΗ Γ. ,

σελ.1553,1554

ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν. ,

σελ.1525,1526

ΚΑΡΤΑΛΗΣ Κ. ,

σελ.1548

ΚΑΣΑΠΙΔΗΣ Γ. ,

σελ.1605,1606

ΚΑΣΣΑΡΑΣ Γ. ,

σελ.1556

ΚΑΤΣΕΛΗ Λ. ,

σελ.1530,1531

ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β. ,

σελ.1528

ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ Ο. ,

σελ.1536

ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ Ε. ,

σελ.1578,1579

ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ. ,

σελ.1600

ΚΟΥΒΕΛΗΣ Σ. ,

σελ.1584

ΚΟΥΣΕΛΑΣ Δ. ,

σελ.1549

ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ Μ. ,

σελ.1583

ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Μ. ,

σελ.1593

ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. ,

σελ.1559,1560

ΛΙΝΤΖΕΡΗΣ Δ. ,

σελ.1589

ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. ,

σελ.1563,1564

ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ Α. ,

σελ.1546,1549

ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ Δ. ,

σελ.1541

ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Χ. ,

σελ.1604

ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ. ,

σελ.1532

ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ Α. ,

σελ.1552

ΜΙΧΕΛΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Ι. ,

σελ.1524

ΜΙΧΟΥ Μ. ,

σελ.1606,1607

ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ Σ. ,

σελ.1603

ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ Κ. , σελ. 1585,1586
 ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ Θ. , σελ. 1587
 ΜΠΑΤΣΕΛΗ Α. , σελ. 1541
 ΜΩΡΑΪΤΗΣ Ν. , σελ. 1590
 ΝΤΑΛΑΡΑ Α. , σελ. 1608
 ΝΤΟΛΙΟΣ Γ. , σελ. 1601
 ΠΑΓΚΑΛΟΣ Θ. , σελ. 1565
 ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Ν., σελ. 1594
 ΠΑΝΑΡΙΤΗ Ε. , σελ. 1603
 ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ Α. , σελ. 1544
 ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ Δ. , σελ. 1511,1512
 ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗ Α. , σελ. 1599,1600
 ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Γ. ,
 σελ. 1519,1522
 ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Ν. ,
 σελ. 1598
 ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Γ. , σελ. 1570
 ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ - ΠΑΠΑΔΑΚΗ Ο. ,
 σελ. 1562,1563
 ΠΑΠΑΡΗΓΑ Α. , σελ. 1573
 ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ Δ. , σελ. 1540
 ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ Χ. , σελ. 1536,1538
 ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. , σελ. 1515,1516,1517
 ΠΑΦΙΛΗΣ Α. , σελ. 1509
 ΠΛΕΥΡΗΣ Α. , σελ. 1534
 ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ Η. , σελ. 1544
 ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ Χ., σελ. 1507
 ΡΕΝΤΑΡΗ - ΤΕΝΤΕ Ο. , σελ. 1569
 ΡΕΠΠΑΣ Δ. , σελ. 1512
 ΡΗΓΑΣ Π. , σελ. 1595
 ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ Χ. , σελ. 1517
 ΤΖΑΒΑΡΑΣ Κ. , σελ. 1549,1557
 ΤΖΗΚΑΛΑΓΙΑΣ Ζ. , σελ. 1527
 ΤΖΙΜΑΣ Μ. , σελ. 1524
 ΤΣΙΑΡΑΣ Κ. , σελ. 1543
 ΤΣΙΠΡΑΣ Α. , σελ. 1575,1576
 ΤΣΙΡΩΝΗΣ Δ. , σελ. 1518
 ΤΣΩΝΗΣ Ν. , σελ. 1591
 ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ Σ. , σελ. 1538,1560
 ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Μ. , σελ. 1529
 ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Α. ,
 σελ. 1581,1583

Β. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ Β. , σελ. 1521
 ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ Ε. , σελ. 1507
 ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ Ο. , σελ. 1535
 ΓΑΛΗΝΟΣ Σ. , σελ. 1531
 ΕΥΘΥΜΙΟΥ Π. , σελ. 1531
 ΖΗΣΗ Ρ. , σελ. 1535
 ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α. , σελ. 1579
 ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ Ε. , σελ. 1532
 ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α. , σελ. 1579
 ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ Π. , σελ. 1562
 ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. , σελ. 1532
 ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ Α. , σελ. 1521
 ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ Θ. , σελ. 1579
 ΜΩΡΑΪΤΗΣ Ν. , σελ. 1532
 ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ Β. , σελ. 1507,1544
 ΝΙΩΤΗΣ Γ. , σελ. 1562,1563
 ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ - ΠΑΠΑΔΑΚΗ Ο. ,
 σελ. 1563
 ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ Φ. , σελ. 1531,1532
 ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Α. ,
 σελ. 1532

Γ. Επί προσωπικού θέματος:

ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ Β. , σελ. 1525
 ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Α. , σελ. 1556
 ΕΥΘΥΜΙΟΥ Π. , σελ. 1525
 ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α. , σελ. 1581
 ΚΑΝΕΛΛΗ Γ. , σελ. 1556
 ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ Ε. , σελ. 1581
 ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α. , σελ. 1525
 ΤΑΣΟΥΛΑΣ Κ. , σελ. 1581

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΚΘ'

Τρίτη 15 Νοεμβρίου 2011

Αθήνα, σήμερα στις 15 Νοεμβρίου 2011, ημέρα Τρίτη και ώρα 10.10' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Ε' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΒΕΡΑΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Ζήση Τζηκαλάγια, Βουλευτή Καστοριάς, τα ακόλουθα:

A. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Οι Βουλευτές, Α' Αθηνών κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ και Β' Αθηνών κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΙΚΟΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Ενωτική Συνδικαλιστική Κίνηση Τυφλών ζητεί να μην θιγεί ο θεσμός των αναπηρικών συντάξεων και των επιδομάτων ΑΜΕΑ, καθώς και να στηριχτούν θεσμικά οι οικογένειες που περιθάλπουν άτομα με πολλαπλές αναπηρίες.

2) Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΡΚΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία αιτείται την επίτευξη των διαδικασιών αποκατάστασης των ζημιών στα λιμάνια της Σκιάθου και του Αγνώντα Σκοπέλου.

3) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Συνταξιούχων ΔΕΗ Επαρχίας Εορδαίας διαμαρτύρεται για τις μειώσεις στα εισοδήματα.

4) Ο Βουλευτής Ιωαννίνων κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Δασικών Συνεταιρισμών Ηπείρου αιτείται τη συμμετοχή των δασικών συνεταιρισμών στους διαγωνισμούς έργων για τους καθαρισμούς των δασών, που χρηματοδοτούνται από το «Πράσινο Ταμείο».

5) Ο Βουλευτής Α' Αθηνών κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι παμμακεδονικές οργανώσεις υψηλίου αιτούνται να ενημερωθούν σχετικά με τις εξελίξεις στο θέμα της ονομασίας του κράτους των Σκοπίων, διεθνώς.

6) Η Βουλευτής Ευβοίας κ. ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ - ΠΑΠΑΔΑΚΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Αντιδήμαρχος του Δήμου Χαλκιδέων αιτείται την επίλυση θεμάτων που αφορούν στην εύρυθμη λειτουργία του Αστυνομικού Τμήματος Νέας Αρτάκης.

7) Η Βουλευτής Ευβοίας κ. ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ - ΠΑΠΑΔΑΚΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πανελλήνιος Επιστημονικός Σύλλογος Ειδικής Αγωγής αιτείται να καθοριστούν άμεσα οι όροι και οι προϋποθέσεις χορήγησης του επιδόματος ειδικής αγωγής που περιλαμβάνεται πλέον στα «επιδόματα επίκινδυνης και ανθυγιεινής εργασίας».

8) Η Βουλευτής Ευβοίας κ. ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ - ΠΑΠΑΔΑΚΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Αποκλειστικών Νοσοκόμων Νομού Ευβοίας καταγγέλλει διακίνηση μαύρου χρήματος και παράνομη- ανασφάλιστη εργασία στο χώρο του γενικού νοσοκομείου.

9) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Εργατοϋπαλληλικό Κέντρο Αμαλιάδας εκφράζει τη διαμαρτυρία του για την οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης και ζητεί να προωθηθούν αναπτυξιακές πολιτικές και να ακυρωθούν οι σχεδιαζόμενες ρυθμίσεις για την αναστολή επέκτασης των κλαδικών συμβάσεων.

10) Η Βουλευτής Ευβοίας κ. ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ - ΠΑΠΑΔΑΚΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Μητροπολίτης της Ιεράς Μητρόπολης Καρυστίας και Σκύρου αιτείται τη συνέχιση της λειτουργίας του εργοστασίου ηλεκτρομηχανικής στην Κύμη.

11) Ο Βουλευτής Ιωαννίνων κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Δασικών Συνεταιρισμών Ηπείρου αιτείται τη συμμετοχή των δασικών συνεταιρισμών στους διαγωνισμούς έργων για τους καθαρισμούς των δασών.

12) Η Βουλευτής Έβρου κ. ΕΛΕΝΗ ΤΣΙΑΟΥΣΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία αιτείται την επανεξέταση του ρόλου των ΚΕΔΔΥ της περιφέρειας ΑΜΘ στο προσχέδιο νόμου για την Οργάνωση των Περιφερειακών Υπηρεσιών Διοίκησης της Εκπαίδευσης.

13) Η Βουλευτής Α' Αθηνών κ. ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Αθανάσιος Σ. Σαρόπουλος, πρόεδρος της ΔΕ του Παραρτήματος Κεντρικής Μακεδονίας του Γεωτεχνικού Επιμελητηρίου της Ελλάδος εκφράζει την αντίθεσή του για την ψήφιση του νομοσχεδίου για το ενιαίο μισθολόγιο-βαθμολόγιο με τη μορφή που κατατέθηκε αυτό στη Βουλή των Ελλήνων στις 6-10-2011.

14) Η Βουλευτής Α' Αθηνών κ. ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Σπύρος Κρίβας, κα-

θηγητής Συμβουλευτικής και Παιδαγωγικής του Πανεπιστημίου Πατρών εκφράζει τη διαμαρτυρία του για την υποτίμηση και αποδυνάμωση του θεσμού του Σχολικού Επαγγελματικού Προσανατολισμού, παρότι υπήρξε ο μοναδικός υποστηρικτικός θεσμός μέσα στο σχολείο.

15) Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΡΚΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία αιτείται χρηματοδότησης του Λιμενικού Ταμείου Σκοπέλου για να προβεί στις αναγκαίες εργασίες αποκατάστασης βλαβών Σκιάθου, Σκοπέλου και Αλοννήσου.

16) Η Βουλευτής Έβρου κ. ΕΛΕΝΗ ΤΣΙΑΟΥΣΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία αιτείται την επιτάχυνση των διαδικασιών εκποίησης των άχρηστων οχημάτων τα οποία βρίσκονται στα τελωνεία και αποτελούν εστίες μόλυνσης.

17) Η Βουλευτής Α' Αθηνών κ. ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕΜ-ΠΕΡΓΚ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πρόεδρος της Ανώτατης Συνομοσπονδίας Πολυτέκνων Ελλάδος καταθέτει τις παρατηρήσεις της επί της διατάξεως του σχεδίου νόμου για την περικοπή των πολυτεχνικών επιδομάτων με τα θεσιζόμενα όρια εισοδήματος.

18) Η Βουλευτής Α' Αθηνών κ. ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕΜ-ΠΕΡΓΚ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Ιδιοκτητών Κέντρων Ξένων Γλωσσών αιτείται να ενημερωθεί για το εάν υπάρχει απόφαση της Υπουργού Παιδείας για τη χορήγηση επάρκειας μόνο σε συγκεκριμένους φορείς βάσει παγίων κριτηρίων.

19) Η Βουλευτής Α' Αθηνών κ. ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕΜ-ΠΕΡΓΚ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πρωτοβουλία Γονέων και Κηδεμόνων Δημοτικού Σχολείου Φρανκφούρτης αιτείται τη διασφάλιση της ομαλής λειτουργίας του σχολείου Φρανκφούρτης σε βάθος χρόνου.

20) Η Βουλευτής Α' Αθηνών κ. ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕΜ-ΠΕΡΓΚ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πρόεδρος της Ανώτατης Συνομοσπονδίας Πολυτέκνων Ελλάδος καταθέτει τις παρατηρήσεις της επί του πολυνομοσχεδίου.

21) Ο Βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία «ΕΣΑΜΕΑ» Μέλος του Ευρωπαϊκού Φόρουμ Ατόμων με Αναπηρία αιτείται τη λήψη μέτρων και πολιτικών για την προστασία των ατόμων με αναπηρία, καθώς και τη διευκόλυνση τους στην εύρεση εργασίας.

22) Ο Βουλευτής Λέσβου κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΓΑΛΗΝΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας σχετικά με την αναβολή προγραμματισμένων επεμβάσεων λόγω έλλειψης των απαραίτητων φαρμάκων στο Νοσοκομείο Μυτιλήνης.

23) Η Βουλευτής Α' Αθηνών κ. ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕΜ-ΠΕΡΓΚ κατέθεσε αναφορά με την οποία ομάδα εκπαιδευτικών αιτείται την υιοθέτηση προτάσεών της για την επίλυση προβλημάτων που προέκυψαν από τις φετινές πανελλήνιες εισαγωγικές εξετάσεις.

24) Η Βουλευτής Α' Αθηνών κ. ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕΜ-ΠΕΡΓΚ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Ελληνο-Αμερικανών Εκπαιδευτικών αιτείται την τροποποίηση του άρθρου 17 του σχεδίου νόμου για την «Ελληνόγλωσση εκπαίδευση στο εξωτερικό και άλλες διατάξεις».

25) Η Βουλευτής Α' Αθηνών κ. ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕΜ-ΠΕΡΓΚ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Συλλόγων Εργαζομένων σε Ερευνητικά Ιδρύματα Ιδιωτικού Δικαίου αιτείται την τροποποίηση του άρθρου 33 του σχεδίου νόμου για το ενιαίο μισθολόγιο-βαθμολόγιο.

26) Η Βουλευτής Α' Αθηνών κ. ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕΜ-ΠΕΡΓΚ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Γερμανο-Ελληνικός Επιχειρηματικός Σύνδεσμος, DHW εκφράζει την αντίθεσή του για τις μεταβολές στο νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας οι οποίες θίγουν την ελληνόγλωσση εκπαίδευση της διασποράς.

27) Η Βουλευτής Α' Αθηνών κ. ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕΜ-ΠΕΡΓΚ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ανεξάρτητη Ένωση Αποστράτων Ενόπλων Δυνάμεων αιτείται την καταψήφιση των άδικων και αντισυνταγματικών διατάξεων του πολυνομοσχεδίου.

28) Ο Βουλευτής Ιωαννίνων κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο αντιπρόεδρος του ΔΣ ΣΕΔΕ Ιωαννίνων εκφράζει την αντίθεσή του για την έλλειψη διασφάλισης της ισονομίας έναντι του συνόλου των ασφαλισμένων του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολούμενων (ΕΤΑΑ).

29) Η Βουλευτής Α' Αθηνών κ. ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕΜ-ΠΕΡΓΚ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι πρόεδροι των Ομοσπονδιών Διεθνών Μεταφορών, Εθνικών Μεταφορών, Νομαρχικών και Βυτιοφόρων Υγρών Καυσίμων εκφράζουν τη δυσaréσκεία τους για την κατάργηση της μεταβατικής περιόδου προσαρμογής στο καθεστώς της απελευθέρωσης του επαγγέλματος.

30) Η Βουλευτής Α' Αθηνών κ. ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕΜ-ΠΕΡΓΚ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πρόεδρος της Συντονιστικής Επιτροπής Συμβολαιογραφικών Συλλόγων Ελλάδος καταθέτει υπόμνημα σχετικά με το ν.4014/2011 «...Ρύθμιση αυθαιρέτων...» και διευκρινίζει ότι ουδεμία βεβαίωση μηχανικού απαιτείται για τη μεταβίβαση αδόμητου οικοπέδου, γηπέδου ή αγροτεμαχίου.

31) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος για την Ψυχική Υγεία, Πάτρας αιτείται ενημέρωσης για την έκβαση αιτήματος δημιουργίας κέντρου ημέρας και δύο προστατευμένων διαμερισμάτων για ψυχικά πάσχοντες.

32) Η Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο πρόεδρος του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδος, Περιφερειακού Τμήματος Μαγνησίας αιτείται την άρση του αποκλεισμού των διπλωματούχων μηχανικών από τις δράσεις στήριξης της επιχειρηματικότητας.

33) Η Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο πρόεδρος του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδος, Περιφερειακού Τμήματος Μαγνησίας αιτείται την ένταξη στον ν.4014/11 των αυθαιρέτων εκείνων τα οποία πληρούν τις προϋποθέσεις των μορφολογικών δεσμεύσεων του διατάγματος του Πηλίου ύστερα και από τη σύμφωνη γνώμη της ΕΠΑΕ.

34) Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΡΚΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία αιτείται να καλυφθούν οι ελλείψεις των καθηγητών στο Γυμνάσιο και το Λύκειο Τσαγκαράδας.

35) Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΡΚΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία εκφράζει την ανησυχία του για το ενδεχόμενο υποβάθμισης του αεροδρομίου της Σκιάθου εξαιτίας της μη αντικατάστασης του μετατεθέντος προσωπικού.

36) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Περιφερειακή Ομοσπονδία ΑΜΕΑ Βορείου Αιγαίου αιτείται την ίδρυση ΚΕΠΑ στη Χίο.

37) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Περιφερειακή Επιτροπή Κολύμβησης Υδατοσφαίρισης Κρήτης-Ρόδου της Κολυμβητικής Ομοσπονδίας Ελλάδος αιτείται την εκταμίευση του υπόλοιπου ποσού της κρατικής επιχορήγησης προκειμένου να λειτουργήσει κανονικά το κολυμβητήριο.

38) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Προσωπικού Αεροπορικών Μεταφορών αιτείται την ανάγκη τοποθέτησης ιατρού στο Διεθνή Αερολιμένα Αθηνών «Ελ.Βενιζέλος» για την κάλυψη αναγκών των ασφαλισμένων.

39) Ο Βουλευτής Β' Θεσσαλονίκης κ. ΣΑΒΒΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Υπαλλήλων ΟΕΒ Κεντρικής-Δυτικής Μακεδονίας δηλώνει την αδυναμία λειτουργίας του οργανισμού, μετά και τα περιοριστικά μέτρα του ν.4024/2011, περί εφεδρείας και κατάργησης των κενών οργανικών θέσεων.

40) Ο Βουλευτής Κορινθίας κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΛΜΙΑΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά στον κίνδυνο να κλείσει η Παιδιατρική Κλινική του Γενικού Νοσοκομείου Κορίνθου εξαιτίας της έλλειψης ιατρικού προσωπικού.

41) Ο Βουλευτής Β' Πειραιώς κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Αρτοποιιών Νομού Πειραιώς «Η Δήμητρα» εκφράζει την αντίθεσή του στο ενδεχόμενο να καταργηθεί ο ν.3526/2007 και ζητεί τη στήριξη της πολιτείας για τη βιωσιμότητα του φούρνου της γειτονιάς και τη διατήρηση των θέσεων απασχόλησης.

42) Η Βουλευτής Επικρατείας κ. ΔΙΟΝΥΣΙΑ ΑΥΓΕΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι εργαζόμενοι στο Φορέα Διαχείρισης Εθνικού Δρυμού Παρνασσού αιτούνται την επίλυση

οικονομικών και λειτουργικών προβλημάτων του οργανισμού.

43) Ο Βουλευτής Μεσσηνίας κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Εφέδρων Αξιωματικών Νομού Μεσσηνίας εκφράζει την αντίθεσή του στη φημολογούμενη κατάργηση των Συνδέσμων Εφέδρων Αξιωματικών ως νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου.

44) Ο Βουλευτής Μεσσηνίας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Βαγγέλης Αυγουλάς, τακτικός εκπρόσωπος στην Ελλάδα της Διεθνούς Οργάνωσης VIEWS για νέους με προβλήματα όρασης, Αντιδήμαρχος Δήμου Ιλίου και μέλος της Επιτροπής Νεολαίας του Πανελληνίου Συνδέσμου Τυφλών αιτείται την άμεση καταβολή του υπολοίπου ποσού των προνοιακών επιδομάτων των ΑΜΕΑ.

45) Ο Βουλευτής Νομού Αττικής κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΝΤΕΡΕΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Ελευσίνας Νομού Αττικής αιτείται να ενταχθεί το έργο για την ανέγερση του 3ου Δημοτικού Σχολείου στην περιοχή της Μαγούλας στο ΕΣΠΑ.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 14685/11-04-2011 ερώτηση του Βουλευτή κ. Σταϊκούρα Χρήστου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 44563/27-09-22 έγγραφο από τον Υφυπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης η ακόλουθη απάντηση:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΥΓΕΙΑΣ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΥΗΣ

ΤΜΗΜΑ: ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ,
ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΥ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ &
ΚΩΔΙΚΟΠΟΙΗΣΗΣ

Ταχ. Δ/ση : Αριστοτέλους 17
Τ.Κ. : 101 87 Αθήνα
Τηλέφωνο : 2105230110, 2105237254
Fax : 2105237254
E-mail : tke@yyka.gov.gr

11 ΟΚΤ. 2011

ΕΠΕΙΓΟΝ

Αθήνα, 27.09.2011

Αρ. Πρωτ.: 44563

Σχετ:

ΠΡΟΣ ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Δ/ση Κοινοβουλευτικού

Ελέγχου

✓ Τμήμα: Ερωτήσεων

ΘΕΜΑ: Απάντηση σε ερώτηση Βουλευτή

Απαντώντας στην με αρ. 14685/11-04-11 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από το Βουλευτή κ. Χ. Σταϊκούρα, σχετικά με την εφαρμογή του πιλοτικού προγράμματος «Δρόμοι Άθλησης, ποιότητα ζωής - Το ποδήλατο στη ζωή μας» στη Λαμία, ως προς τον τομέα αρμοδιότητάς μας, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Το Υπουργείο μας με την εφαρμογή του πιλοτικού προγράμματος «Δρόμοι Άθλησης, ποιότητα ζωής - Το ποδήλατο στη ζωή μας» επιχειρεί την ένταξη του ποδηλάτου στην καθημερινότητα των Ελλήνων πολιτών.

Σύμφωνα με τον αρχικό σχεδιασμό το πρόγραμμα είναι στη διαδικασία υλοποίησης του και αφορά τέσσερις διαφορετικές δράσεις με ποδήλατο, στην Αθήνα, τη Θεσσαλονίκη, τη Σαμοθράκη και τον Αρχάγγελο Πέλλα.

Ειδικότερα στην Αθήνα θα τοποθετηθούν στην Ακρόπολη, το Θησείο και τη Μητρόπολη, σταθμοί ηλεκτρονικής ενοικίασης ποδηλάτων. Ο κάθε σταθμός θα έχει 30 θέσεις στάθμευσης και θα φιλοξενεί 25 ποδήλατα. Ο χρήστης θα μπορεί να δανειστεί με τη χρήση της πιστωτικής του κάρτας - χωρίς όμως να χρεωθεί - ένα ποδήλατο και να το επιστρέψει ύστερα από κάποιες ώρες χρήσης σε όποιον σταθμό επιθυμεί.

Όσον αφορά την Θεσσαλονίκη θα τοποθετηθούν στην παραλία ενεργειακά ποδήλατα εξάσκησης, τα οποία θα παράγουν ταυτόχρονα «πράσινη» ενέργεια για τον ηλεκτροφωτισμό της παραλίας. Οι αθλούμενοι θα παρακολουθούν σε μία οθόνη στο τιμόνι του ποδηλάτου, πόση ενέργεια καταναλώνουν και πόση ηλεκτρική ενέργεια παράγουν.

Επιπλέον, οι Δήμοι Αρχαγγέλου Πέλλας και Σαμοθράκης θα λάβουν από 100 ποδήλατα, τα οποία θα παρέχονται σε δημότες και τουρίστες των περιοχών για τη μετακίνησή τους.

W

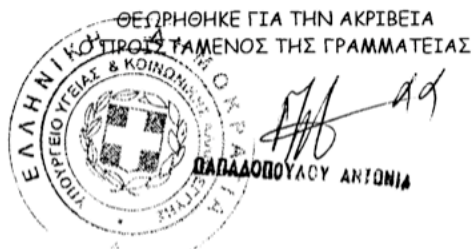
Στο πλαίσιο αυτό και ανταποκρινόμενοι στο ενδιαφέρον του Δήμου Λαμιέων θα θέλαμε να σας ενημερώσουμε ότι με την ολοκλήρωση του ανωτέρω πιλοτικού προγράμματος το Υπουργείο μας θα εξετάσει τον τρόπο και τη διαδικασία ένταξης και άλλων Δήμων της χώρας στο ανωτέρω πρόγραμμα

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ:

Βουλευτή κ. Χ. Στάϊκούρα

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ**ΕΣΩΤ. ΔΙΑΝΟΜΗ:**

1. Γρ.Υπουργού
2. Γρ.Υφυπουργού, κ. Αηδόνη
3. Ειδική Γραμματεία Διατροφής & Άθλησης,
Δ/ση «Άθληση για όλους»
4. Τμήμα Κοιν. Ελέγχου Νομοθ. Συντ. & Κωδικ.

Χ. ΑΗΔΟΝΗΣ

2. Στην με αριθμό 17636/08-06-2011 ερώτηση του Βουλευτή κ. Αποστολάτου Βαΐτη (Βάνη) δόθηκε με το υπ' αριθμ. 67062/19-

09-2011 έγγραφο από τον Υφυπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης η ακόλουθη απάντηση:

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΥΓΕΙΑΣ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
ΤΜΗΜΑ: ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ,
ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΥ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ &
ΚΩΔΙΚΟΠΟΙΗΣΗΣ**

Ταχ. Δ/ση : Αριστοτέλους 17
Τ.Κ. : 101 87 Αθήνα
Τηλέφωνο : 2105230110, 2105237254
Fax : 2105237254
E-mail : tke@yyka.gov.gr

11 ΟΚΤ. 2011

ΕΠΕΙΓΟΝ

Αθήνα, 19.09.2011

Αρ. Πρωτ.: 67062

Σχετ:

ΠΡΟΣ ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Δ/ση Κοινοβουλευτικού

Ελέγχου

Τμήμα: Ερωτήσεων

ΘΕΜΑ: Απάντηση σε ερώτηση Βουλευτή

Απαντώντας στην με αρ. 17636/08-06-11 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από το Βουλευτή κ. Β. Αποστολάτο, σχετικά με θέματα λειτουργίας του ΕΚΑΒ στην Καβάλα, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Έχει ήδη εγκριθεί από το Υπουργείο μας, καθώς και από το Π.Ε.Π. Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης του ΕΣΠΑ, έργο που αφορά την προμήθεια 14 νέων ασθενοφόρων για την κάλυψη αναγκών του ΕΚΑΒ Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης, προϋπολογιζόμενης δαπάνης 980.000,00€. Με την ολοκλήρωση του σχετικού διαγωνισμού, η διενέργεια του οποίου αναμένεται στο αμέσως προσεχές διάστημα από το ΕΚΑΒ, θα ενισχυθεί και ο Τομέας Καβάλας του ΕΚΑΒ με νέα ασθενοφόρα αυτοκίνητα.

Πέραν τούτου, έχει επίσης εγκριθεί από το Υπουργείο μας έργο που αφορά την προμήθεια νέων ασθενοφόρων αυτοκινήτων Κέντρων Υγείας περιοχής ευθύνης της 4^{ης} Υγειονομικής Περιφέρειας Μακεδονίας και Θράκης στα πλαίσια των Π.Ε.Π. του ΕΣΠΑ 2007-2013.

Πιο συγκεκριμένα, το εν λόγω έργο για το Ν. Καβάλας αναφέρεται στην προμήθεια : (2) νέα ασθενοφόρα για το ΚΥ Ελευθερούπολης, (1) νέο ασθενοφόρο για το ΚΥ Χρυσούπολης και (1) νέο ασθενοφόρο για το ΚΥ Πρίνου, συνολικής προϋπολογιζόμενης δαπάνης 344.000,00€.

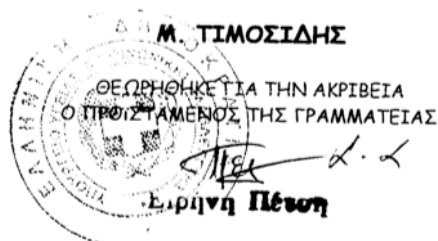
ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ:

Βουλευτή κ. Β. Αποστολάτο

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΕΣΩΤ. ΔΙΑΝΟΜΗ:

1. Γρ.Υπουργού
2. Γρ.Υφυπουργού
3. Δ/ση ΑΜΥ
4. Τμήμα Κοιν. Ελέγχου Νομοθ. Συντ. & Κωδικ.

3. Στην με αριθμό 17808/09-06-2011 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Γεωργιάδη Σπυρίδωνος -Αδώνιδος, Πλεύρη Αθανασίου και Παπανδρέου - Παπαδάκη Ουρανίας δόθηκε με το υπ' αριθμ.

67048/27-09-2011 έγγραφο από τον Υφυπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης η ακόλουθη απάντηση:

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΥΓΕΙΑΣ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ**

**ΤΜΗΜΑ: ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ,
ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΥ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ &
ΚΩΔΙΚΟΠΟΙΗΣΗΣ**

Ταχ. Δ/ση : Αριστοτέλους 17
Τ.Κ. : 101 87 Αθήνα
Τηλέφωνο : 2105230110, 2105237254
Fax : 2105237254
E-mail : tke@ygyka.gov.gr

ΕΠΕΙΓΟΝ

Αθήνα, 27.09.2011

Αρ. Πρωτ.: 67048

Σχετ: 61660

ΠΡΟΣ ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Δ/ση Κοινοβουλευτικού

Ελέγχου

Τμήμα: Ερωτήσεων

ΘΕΜΑ: Απάντηση σε ερωτήσεις Βουλευτών

Απαντώντας στις με αρ. 17128/30-05-11 και 17808/09-06-11 ερωτήσεις που κατατέθηκαν στη Βουλή των Ελλήνων από τους Βουλευτές κ.κ. Α. Ροντούλη, Σ.-Α. Γεωργιάδη, Α. Πλεύρη και Ο. Παπανδρέου-Παπαδάκη, σχετικά με το εντεροαιμορραγικό βακτήριο E-coli και ως προς τον τομέα αρμοδιότητάς μας, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Ο Ενιαίος Φορέας Ελέγχου Τροφίμων, στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων του, προέβη άμεσα σε σειρά ενεργειών προκειμένου να προστατέψει την υγεία των καταναλωτών. Ειδικότερα, αυτές οι ενέργειες αφορούν τα κάτωθι:

1) έλεγχος, με ταυτόχρονη ενημέρωσή τους, δεκάδων επιχειρήσεων σε όλο το εύρος της χώρας για τη διακίνηση ή μη αγγουριών, προέλευσης Ισπανίας. Από τους ελέγχους που έχουν διενεργηθεί, προκύπτει ότι στην Ελλάδα δεν έχουν διακινηθεί αγγούρια ισπανικής προέλευσης.

2) καθημερινή συνεργασία με το Κέντρο Ελέγχου & Πρόληψης Νοσημάτων (ΚΕΕΛΠΝΟ), τόσο στο πλαίσιο της επιδημιολογικής διερεύνησης όσο και αυτό των εργαστηριακών δοκιμών.

3) συνεργασία με το Υπουργείο Αγροτικής & Τροφίμων, όσον αφορά στο συγκεκριμένο περιστατικό.

4) συνεχής ενημέρωση του καταναλωτικού κοινού τόσο μέσω της ιστοσελίδας του ΕΦΕΤ όσο και των σχετικών δελτίων τύπου. Στις ενημερώσεις περιλαμβάνονται πληροφορίες που αφορούν στην επεξήγηση των όρων STEC/VTEC/EHEC και την επικινδυνότητά τους για την υγεία σε περίπτωση παρουσίας τους στα τρόφιμα, τους τρόπους μετάδοσης της λοίμωξης και τους τρόπους προφύλαξης από αυτήν, καθώς και συμβουλές υγιεινής για καλή ατομική υγιεινή των χεριών και ορθό χειρισμό των τροφίμων.

5) συμμετοχή του ΕΦΕΤ σε καθημερινές τηλεδιασκέψεις των κρατών-μελών και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής όπου ανταλλάσσονται πληροφορίες σχετικά με τα κρούσματα της επιδημίας και την πιθανή πηγή προέλευσης της επιμόλυνσης.

6) με πρωτοβουλία του ΕΦΕΤ διενεργούνται σχετικές συσκέψεις για την καλύτερη συνεργασία όλων των εμπλεκόμενων υπηρεσιών.

Σημειώνεται ότι ως εστία μόλυνσης σε διάφορες επιδημίες που οφείλονται σε στελέχη της *Escherichia coli* συμπεριλαμβάνονται μη επεξεργασμένα τρόφιμα όπως ελλιπώς μαγειρεμένο κρέας (μισοψημένο), μη παστεριωμένο γάλα, φρέσκα προϊόντα (π.χ. αγγούρι, λάχανο, σπανάκι, μαρούλι), μη παστεριωμένοι χυμοί κ.ά.

Τέλος, το Ευρωπαϊκό Κέντρο Πρόληψης και Ελέγχου Νόσων (ECDC-www.ecdc.europa.eu) και η Ευρωπαϊκή Αρχή Ασφάλειας Τροφίμων (ΕΑΑΤ-www.efsa.europa.eu), μέσω σχετικής ανακοίνωσης την 1^η Ιουνίου 2011 ανέφεραν ότι περαιτέρω μετάδοση από άνθρωπο σε άνθρωπο είναι δυνατή μόνο μέσω στενής επαφής και κατά συνέπεια αρκετά σπάνια.

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ:

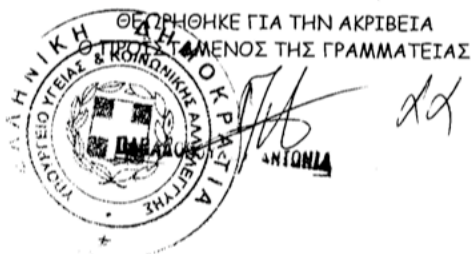
Βουλευτές κ.κ. Α. Ροντούλη Σ.-Α. Γεωργιάδη, Α. Πλεύρη και Ο. Παπανδρέου-Παπαδάκη

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

Χ. ΑΗΔΟΝΗΣ

ΕΣΩΤ. ΔΙΑΝΟΜΗ:

1. Γρ.Υπουργού
2. Γρ.Υφυπουργού, κ. Αηδόνη
3. ΕΦΕΤ
4. Τμήμα Κοιν. Ελέγχου Νομοθ. Συντ. & Κωδικ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

Συζήτηση επί των προγραμματικών δηλώσεων της Κυβερνήσεως.

Η σημερινή συνεδρίαση θα αρχίσει με τις αγορεύσεις των πέντε κατά προτεραιότητα ομιλητών, που ορίστηκαν από τα κόμματα. Έχω την τιμή να σας ανακοινώσω ότι το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα έχει υποδείξει τον κ. Χρήστο Πρωτόπαπα, η Νέα Δημοκρατία τον κ. Νικόλαο Δένδια, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας τον κ. Αθανάσιο Παφίλη, ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός τον κ. Κωνσταντίνο Αϊβαλιώτη και ο Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς τον κ. Δημήτριο Παπαδημούλη.

Η συζήτηση θα διεξαχθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 141 του Κανονισμού της Βουλής, σε συνδυασμό και με ανάλογη εφαρμογή των άρθρων 96 και 97 του Κανονισμού. Υπενθυμίζω, επίσης, τη χθεσινή πρόταση σύμφωνα και με την κοινοβουλευτική πρακτική που ακολουθείται σε αυτές τις συζητήσεις και όπως προβλέπει ο Κανονισμός της Βουλής στο άρθρο 65 παράγραφος 5, για την υποβολή καταλόγου ομιλητών από τα κόμματα, εάν αυτά το επιθυμούν. Οι αγορητές που θα δοθούν από τα κόμματα θα προηγηθούν των ομιλητών που θα εγγραφούν με το ηλεκτρονικό σύστημα.

Οι συνάδελφοι που επιθυμούν να λάβουν μέρος στη συζήτηση και το όνομά τους δεν περιλαμβάνεται στους καταλόγους των κομμάτων τους ή αν το κόμμα τους δεν έχει δώσει κατάλογο, θα εγγραφούν με το ηλεκτρονικό σύστημα από την έναρξη της σημερινής συνεδρίασης και έως το τέλος του τρίτου αγορητή, δηλαδή του κ. Αθανασίου Παφίλη.

Στη συνέχεια θα καταρτιστεί ενιαίος κατάλογος Βουλευτών για να τηρηθεί η κατ' αναλογίαν της κοινοβουλευτικής δύναμης εκπροσώπηση των κομμάτων, με κύκλους ομιλητών στους οποίους θα εγγράφονται πέντε ομιλητές από το ΠΑΣΟΚ, τέσσερις ομιλητές από τη Νέα Δημοκρατία και με εναλλαγή ενός ομιλητή από τα λοιπά κόμματα, συμπεριλαμβανομένων και των ανεξαρτήτων. Το Κομμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδας θα έχει διπλή εκπροσώπηση.

Οι ομιλητές θα λάβουν το λόγο για επτά λεπτά χωρίς δικαίωμα δευτερολογίας. Τυχόν αλλαγές στη σειρά των εγγεγραμμένων ομιλητών θα πρέπει να γίνονται σε εξαιρετικές περιπτώσεις με την έγκριση του Προεδρείου και με την απαραίτητη προϋπόθεση της αμοιβαίας αλλαγής έως τη λήξη της δεύτερης συνεδρίασης.

Ο χρόνος ομιλίας των Προέδρων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων ορίζεται από το άρθρο 97 του Κανονισμού της Βουλής, δηλαδή η διάρκεια της αγόρευσης του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ και του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας μέχρι είκοσι λεπτά, της Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΛΑΟΣ και του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ μέχρι δεκαπέντε λεπτά. Οι Υπουργοί θα λαμβάνουν το λόγο για δεκαπέντε λεπτά, όπως συμφωνήσαμε στη χθεσινή συνεδρίαση.

Υπενθυμίζω επίσης ότι ο Πρωθυπουργός, οι πολιτικοί Αρχηγοί και οι Υπουργοί έχουν δικαίωμα παρεμβάσεων, όπως το Σύνταγμα και ο Κανονισμός της Βουλής ορίζουν. Οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι δικαιούνται να μιλήσουν για δώδεκα λεπτά, εφόσον προηγηθούν των Προέδρων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων τους, αλλιώς θα περιοριστούν στα έξι λεπτά της δευτερολογίας και στα τρία λεπτά της τριτολογίας, σύμφωνα με το άρθρο 167 παράγραφος 2 του Κανονισμού της Βουλής.

Θα σας παρακαλούσα, αν έχετε θέσει τις κάρτες στις ειδικές θήκες για την ηλεκτρονική εγγραφή, να τις βγάλετε όλες για να μην υπάρξει κάποια εμπλοκή στο σύστημα. Θα σας ανακοινώσω τότε θα ανοίξει το σύστημα για να κάνετε την εγγραφή.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, ζητώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Δεν έχετε το λόγο.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: Ζητώ το λόγο επί της διαδικασίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Νομίζω ότι όλα διευκρινίστηκαν με βάση τη χθεσινή συζήτηση.

Ο Βουλευτής κ. Χρήστος Πρωτόπαπας...

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, μισό λεπτό, θέλω το λόγο επί της διαδικασίας...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Δεν υπάρχει αυτή η διαδικασία. Όλα διευκρινίστηκαν.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, γίνεται προσπάθεια φίμωσης των Ανεξάρτητων Βουλευτών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Δεν έχετε το λόγο, σας παρακαλώ!

Δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα ούτε...

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: Είμαστε κοντά είκοσι Ανεξάρτητοι Βουλευτές. Ο χρόνος συνολικά έτσι όπως κατανέμεται...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Προχωρούμε στη συνεδρίαση.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ:...στους Υπουργούς και στους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους δεν επαρκεί...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ο Βουλευτής κ. Χρήστος Πρωτόπαπας έχει το λόγο.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, για ποιο λόγο φιμώνετε τους Βουλευτές;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Δεν έχετε το λόγο τώρα, σας παρακαλώ!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ να τηρείται ο χρόνος.

Ο Βουλευτής κ. Χρήστος Πρωτόπαπας είναι ο πρώτος ομιλητής.

Κύριε Πρωτόπαπα, έχετε το λόγο για επτά λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κανείς από εμάς δεν θα περίμενε ότι είκοσι πέντε μήνες μετά τις εκλογές θα συζητούσαμε τις προγραμματικές δηλώσεις μιας άλλης κυβέρνησης, μιας κυβέρνησης εθνικής συνεννόησης και συνεργασίας. Και όμως έγινε.

Γιατί έγινε αυτό; Γιατί αποδείχθηκε ότι σε τέτοιες συνθήκες, σε συνθήκες κρίσης, κανένα κόμμα μόνο του δεν μπορεί να σηκώσει μακροπρόθεσμα το τεράστιο βάρος της μεγαλύτερης κρίσης που έπληξε τη χώρα μας τις τελευταίες δεκαετίες.

Εμείς, οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, προσπαθήσαμε με όλες μας τις δυνάμεις αυτά τα δύο χρόνια. Στόχος μας ήταν να βγάλουμε την Ελλάδα από το αδιέξοδο, από τον ορατό κίνδυνο της χρεοκοπίας και να οδηγήσουμε με ασφάλεια και σταθερότητα στην ανάκτηση της αξιοπιστίας της χώρας και την ανόρθωση της οικονομίας.

Η συμφωνία της 26ης Οκτωβρίου, που πετύχαμε χάρη στους κόπους και στις θυσίες του ελληνικού λαού, έδειξε ότι αυτή η προοπτική είναι ανοικτή, ότι οι δυνατότητες υπάρχουν. Όμως, η χώρα και η κοινωνία είχαν φτάσει σε οριακό σημείο μπροστά στον υπαρκτό κίνδυνο γενίκευσης φαινομένων βίας και διχασμού. Γιατί; Γιατί τα μέτρα που αναγκαστήκαμε να πάρουμε, μας έκαναν όλους φτωχότερους, γιατί ο πολίτης ένιωσε ότι όσα θεωρούσε ως δεδομένα στη ζωή του αμφισβητούνται και δικαιολογημένα αισθάνθηκε οργή και αγανάκτηση.

Την ίδια ώρα εμφανίστηκαν πολιτικές δυνάμεις που επιχειρήσαν να εκμεταλλευτούν την κρίση, που λαϊκίζαν ασύστολα προσδοκώντας να κυβερνήσουν -έστω και περί ποίων;- και άλλες να μη διστάζουν στο βωμό της ψηφοθηρίας και του κομματισμού να δίνουν άλλοθι στον κιτρινισμό και σ' εκείνους που επενδύουν στην επιστροφή στη δραχμή.

Αναμφίβολα, παρά τα θετικά βήματα που έγιναν στον τομέα της δημοσιονομικής εξυγίανσης, και εμείς κάναμε λάθη. Υπήρξαν από την Κυβέρνηση αδυναμίες, συμβιβασμοί και καθυστερήσεις. Ο πολίτης, την ίδια ώρα που η ύφεση και οι συνέπειές της τον έπληξαν βίαια, αισθάνθηκε ότι δεν επιβαρύνονται όλοι αναλογικά, ότι δεν αντιμετωπίζονται και οι συντεχνίες του πλούτου που φοροδιαφεύγουν και αυθαιρετούν.

Όμως, ταυτόχρονα, έγινε σαφές πως η συνέχεια της προσπάθειας στη δύσκολη και ανηφορική τελική ευθεία και η άμεση ανάγκη προώθησης των μεγάλων διαρθρωτικών αλλαγών που έχει ανάγκη ο τόπος, απαιτούν συνεννόηση και συνεργασία από ευρύτερες πολιτικές και κοινωνικές δυνάμεις. Αυτό δεν είναι

πρωτόγνωρο. Είναι αυτόνοτο σε άλλες χώρες της Ευρώπης. Έχει γίνει ήδη στην Πορτογαλία, την Ιρλανδία, την Ισπανία, χθες και στην Ιταλία.

Αυτή η συνεννόηση των πολιτικών δυνάμεων, που πιστεύουν ότι η χώρα πρέπει να πορευθεί μέσα στη Ζώνη του ευρώ, έγινε προσπάθεια να πραγματοποιηθεί εδώ και αρκετούς μήνες. Είναι γνωστές οι προσπάθειες του Γιώργου Παπανδρέου και του ΠΑΣΟΚ που έγιναν τον Ιούνιο αυτής της χρονιάς, δυστυχώς χωρίς επιτυχία.

Έπρεπε δυστυχώς να φτάσουμε στο πιο κρίσιμο σημείο, ίσως και υπό το βάρος αστόχων αποφάσεων που πήραμε, για να γίνει αποδεκτή αυτή η αναγκαιότητα, για να συνεννοηθούμε στα βασικά επιτέλους, ώστε αυτή η χώρα να μπορέσει να ηρεμήσει και ο πολίτης να αισθανθεί ότι υπάρχει ευθύνη στο πολιτικό σύστημα που θα δημιουργήσει συνθήκες ασφάλειας, σταθερότητας και προοπτικής για τη χώρα.

Η πρωτοβουλία αυτή, αλλά και η γενναία απόφαση του Γιώργου Παπανδρέου να θέσει την έξοδο του από την πρωθυπουργία στην τράπεζα των συζητήσεων, διευκόλυνε το σχηματισμό της Κυβέρνησης συνεργασίας, της Κυβέρνησης που με θετικό τρόπο υποδέχθηκαν οι πολίτες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση Λουκά Παπαδήμου, στην οποία συμμετέχουν το ΠΑΣΟΚ, η Νέα Δημοκρατία και ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός, παίρνει σήμερα τη σκυτάλη για να προωθήσει και να ολοκληρώσει το έργο της ανόρθωσης της χώρας. Είναι μια Κυβέρνηση πολιτικής συνευθύνης με ουσιαστικό έργο, όπως αυτό καθορίστηκε από το πλαίσιο της συμφωνίας των πολιτικών Αρχηγών ενώπιον του Προέδρου της Δημοκρατίας.

Έχει ως στόχο την υλοποίηση της συμφωνίας της 26ης Οκτωβρίου. Θα διαπραγματευτεί τη νέα δανειακή σύμβαση και θα εφαρμόσει τη διαδικασία εθελοντικής ανταλλαγής των ομολόγων. Ταυτόχρονα –και πρέπει να το ξεκαθαρίσουμε από την αρχή– έχει ως στόχο να εφαρμόσει και τις πολιτικές που απορρέουν από τη συμφωνία, να εφαρμόσει τα μέτρα του πολυνομοσχεδίου που ψηφίσαμε μόνο με την ψήφο των Βουλευτών του ΠΑΣΟΚ τον Οκτώβριο, να φέρει και να ψηφίσει τον προϋπολογισμό του 2012 και να προωθήσει αποφασιστικά όλες τις μεγάλες διαρθρωτικές αλλαγές για να προχωρήσει μπροστά ο τόπος, για να ξαναγυρίσουμε στην ανάπτυξη και τη δημιουργία θέσεων εργασίας.

Αντιλαμβανόμαστε αυτήν την Κυβέρνηση ως μία συγκυβέρνηση με συγκεκριμένο στόχο και πλαίσιο, που θα διασφαλίσει τη χώρα και θα βοηθήσει τον πολίτη να αισθανθεί, μέσα στη Ζώνη του ευρώ, ότι υπάρχει και πάλι ελπίδα και προοπτική.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι σαφές ότι στηρίζουμε και με την ψήφο μας αλλά και ότι θα στηρίζουμε και στην πράξη με τη δουλειά μας, την Κυβέρνηση του Λουκά Παπαδήμου. Εμείς αναλαμβάνουμε, όπως πράξαμε καθαρά και αυτά τα δύο χρόνια, τις ευθύνες μας ενώπιον του ελληνικού λαού.

Σ' αυτήν την κρίσιμη και οριακή στιγμή το κομματικό συμφέρον και οι σκοπιμότητες, όποιες και αν είναι, πρέπει να υποχωρούν στη θέση του εθνικού συμφέροντος, ώστε να διασφαλιστεί το μέλλον του Έλληνα πολίτη και κυρίως των ανθρώπων που δοκιμάζονται σήμερα.

Το πολιτικό μας σύστημα, που έχει πληγεί από την κρίση, δεν περνά τις καλύτερες μέρες του. Κάθε άλλο. Έχει όμως ίσως μια τελευταία, με τη σημερινή μορφή του, ευκαιρία: Να αποδείξει ότι συλλαμβάνει τα πονήματα των καιρών, να αποδείξει ότι είναι χρήσιμο στην ελληνική κοινωνία, ότι δεν είναι «αυτιστικό», ότι τα κόμματα δεν είναι στο περιθώριο. Κι αυτό σημαίνει ότι μέσα σ' αυτό το περιορισμένο χρονικό διάστημα θα πρέπει να διασφαλίσουμε την παραμονή της Ελλάδας στη Ζώνη του ευρώ, να θέσουμε τις βάσεις ώστε οι θυσίες να συνοδεύονται και από βάρη σ' εκείνους που έχουν τις δυνατότητες και το αίσθημα δικαιοσύνης να αποκατασταθεί, ώστε οι αλλαγές να προχωρήσουν και να αποτελέσουν τη βάση για ανάπτυξη και θέσεις εργασίας και η Ελλάδα να προχωρήσει στο δρόμο της ανταγωνιστικότητας, του δημιουργικού ανταγωνισμού, της ποιότητας, της καινοτομίας, χωρίς ρουσφέτι, διαπλοκή και πελατειακές σχέσεις.

Γι' αυτό δίνουμε απολύτως συνειδητά και με αίσθημα ευθύνης

την ψήφο μας σ' αυτήν την Κυβέρνηση και θα στηρίξουμε ολόπλευρα το έργο της το επόμενο διάστημα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ευχαριστούμε τον κ. Πρωτόπαπα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να ανακοινώσω στο Σώμα ότι δύο συνάδελφοι Βουλευτές, η κ. Αικατερίνη Πετρελάκη - Σηφουνάκη και ο κ. Αθανάσιος Γιαννόπουλος ζητούν άδεια ολιγοήμερης απουσίας τους στο εξωτερικό.

Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Η Βουλή ενέκρινε τις ζητηθείσες άδειες.

Επίσης, κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι παρακολουθούν τη συνεδριάσή μας από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα εννέα μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί από το 10ο Δημοτικό Σχολείο Χαϊδαρίου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Νικόλαος Δένδιας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεμελιώδες κριτήριο αποτελεσματικότητας των πολιτικών ηγεσιών και των κομμάτων είναι η ετοιμότητά τους σε κρίσιμες περιστάσεις να υπερβούν τις μικροκομματικές σκοπιμότητες και τις αταξιστικές περιχαράκωσεις και να ανταποκριθούν στις ανάγκες και στις προσδοκίες της κοινωνίας.

Στην κορύφωση της κρίσης που η απελθούσα κυβέρνηση προκάλεσε, ο Αντώνης Σαμαράς κι η Νέα Δημοκρατία έπραξαν αυτό που οι περιστάσεις απαιτούσαν: επέβαλαν το σχηματισμό μιας μεταβατικής Κυβέρνησης ειδικού σκοπού, με αντικείμενο την απεμπλοκή της έκτης δόσης της τρέχουσας δανειακής σύμβασης, την προώθηση της νέας δανειακής σύμβασης και ακολούθως τη διενέργεια εθνικών εκλογών μέσα σε εκατό μέρες.

Η συμφωνία αυτή δεν έχει το χαρακτήρα συγκυβέρνησης. Συνιστά συμβολή σε μια αναγκαία προσπάθεια αποτροπής της παντελούς κατάρρευσης της χώρας εξαιτίας των τραγικών επιλογών της κυβέρνησης ΠΑΣΟΚ, μιας κυβέρνησης που επί δύο έτη επέτρεψε, ότι στο τέλος επεδίωκε να αποφύγει: από την προσφυγή της χώρας στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο έως το «κούρεμα» του χρέους και τη διακινδύνευση ακόμη και της συμμετοχής μας στο ευρωπαϊκό γίγνεσθαι, την ευρωπαϊκή προοπτική της χώρας. Το τυχοδιωκτικό δημοψήφισμα είχε αυτά τα γνωστά θλιβερά αποτελέσματα.

Με την παρουσία και την ψήφο μας δεν εγκρίνουμε και δεν αιμνοποιούμε τις επιλογές της απελθούσας κυβέρνησης. Το ΠΑΣΟΚ φέρει μόνο του ακέραιη την ευθύνη έναντι της κοινωνίας και της Ιστορίας. «Βάζουμε όμως πλάτη», για να μη βουλιάξει το πλοίο. Δεν γινόμαστε συνυπεύθυνοι ούτε για την πορεία που χάραχθηκε μέχρι τώρα ούτε για τη διεισδυτική θέση που βρεθήκαμε. Έγκαιρα, ευθύς εξαρχής, είχαμε ειδοποιήσει και τον παραιτηθέντα «πλοίαρχο» και τους εταίρους μας για τις εσφαλμένες συντεταγμένες που ακολουθούσε το σκάφος. Μας είχε λεχθεί τότε από τον απελθόντα Πρωθυπουργό ότι αυτή η πολιτική είναι η ορθή πολιτική κι ότι αυτήν την πολιτική απαιτούσαν οι εταίροι μας. Είπαμε καθαρά και τότε ότι η πολιτική της χώρας δεν μπορεί να είναι μία *Erfrillungs politik*, μια πολιτική εκπλήρωσης εξωγενών επιταγών, των οποίων θα αποδεχθεί το αδιέξοδο διά της εφαρμογής, ως μόνη μέθοδος για να δείξουμε στους εταίρους μας το λάθος. Γιατί το μείγμα ήταν λάθος και ο ελληνικός λαός υπέστη το λάθος.

Η φοροεισπρακτική επιδρομή και η περικοπή ως και 40% του εισοδήματος της ελληνικής οικογένειας δεν ήταν η αυτόνοτη και μόνη επιλογή και διέξοδος. Την επέλεξε η προηγούμενη κυβέρνηση αντί μιας πολιτικής αποκρυσταλλώσεων και περιορισμού του δημόσιου τομέα, με σαφή σκοπό να διασώσει τις προνομίες του κομματικού κράτους και του κρατικοδίαιτου συ-

στήματος που η ίδια είχε εκθρέψει επί δεκαετίες. Η επιλογή αυτή όχι μόνο δεν θεράπευσε αλλά και παρώξυνε το δημοσιονομικό πρόβλημα της χώρας. Επέτεινε το δράμα της πραγματικής οικονομίας και τελικά ακύρωσε στην πράξη τις βαρύτερες θυσίες των Ελλήνων πολιτών.

Το 2010, παρά τα μέτρα που υποτίθεται ότι θα καθιστούσαν τη χώρα πιο ανταγωνιστική και ελκυστική σε επενδύσεις, η Ελλάδα έχασε δεκαεννέα θέσεις στη διεθνή κατάταξη ανταγωνιστικότητας. Μεταξύ πρώτου επταμήνου του 2009 και του αντιστοίχου διαστήματος του 2011 οι άμεσες ξένες επενδύσεις στη χώρα είχαν πτώση κατά 65%. Οι θυσίες των Ελλήνων πολιτών όχι μόνο δεν αξιοποιήθηκαν, αλλά έπεσαν στο γκρεμό.

Όμως, όσο αληθές είναι ότι η Νέα Δημοκρατία είχε προειδοποιήσει ότι η επιλεγείσα πολιτική θα οδηγούσε σε ύφεση την πραγματική οικονομία και κατ' ακολουθίαν σε διεύρυνση αντί για μείωση το έλλειμμα και το χρέος, εξίσου αληθές είναι ότι η χώρα δεν μπορεί εν μία νυκτί να αντιστρέψει πορεία. Οφείλει πρώτα να διασφαλίσει στοιχειώδη δημοσιονομική και πολιτική ομαλότητα, να αποκαταστήσει τη διαταραχθείσα σχέση εμπιστοσύνης με τους εταίρους μας, να αποκαταστήσει τις σχέσεις όχι μόνο με τις ηγεσίες των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης αλλά και με τους πολίτες αυτών των χωρών, που το υστέρημά τους κρατά τη χώρα στη ζωή και που σήμερα αντιμετωπίζουν τους Έλληνες με βαθύτατη καχυποψία. Αυτό συνιστά αποστολή της Κυβέρνησης που ζητά ψήφο εμπιστοσύνης από τη Βουλή των Ελλήνων.

Αξίζει, για το λόγο αυτό, της ευρύτατης δυνατής στήριξης και από τη Βουλή, αλλά και από την κοινωνία εκτός της Βουλής. Γιατί η Κυβέρνηση Παπαδήμου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αλλά και κάθε κυβέρνηση, δεν μπορεί να λειτουργεί εκτός κοινωνίας, πόσω μάλλον δεν μπορεί να λειτουργεί σε αντίθεση με την κοινωνία. Η ελληνική κοινωνία, για να στηρίξει ολόψυχα το εγχείρημα της μεταβατικής Κυβέρνησης, πρέπει να αποκτήσει και αυτή το θάρρος να αντικρύσει με ειλικρίνεια τις παθογένειες που χαρακτηρίζουν την ύπαρξη και τη λειτουργία της. Πρέπει η ίδια η κοινωνία να αποφασίσει τι πρέπει να διορθωθεί, τι πρέπει να διασωθεί, τι διασφαλίζει το μέλλον του τόπου και του λαού.

Πρέπει να αποφανθεί η ίδια η κοινωνία αν θέλει να διατηρηθούν οι παράμετροι που αποτέλεσαν τις σταθερές της εθνικής πορείας από το 1944 μέχρι σήμερα. Πρέπει η ίδια η κοινωνία να αποφασίσει αν τα λεγόμενα από την πέραν της λογικής Αριστερά αποτελούν υπαρκτή και ρεαλιστική επιλογή ή αναχωρητισμό από την πραγματικότητα. Και πρέπει να αποφασίσει η κοινωνία, διότι η πολιτική μιας κυρίαρχης χώρας δεν μπορεί να υπαγορεύεται. Πρέπει δημοκρατικά να αποφασίζεται από τους Έλληνες πολίτες. Τα «Diktaten von Brüssel», όπως παλιότερα τα «Diktaten von Versailles» της Δημοκρατίας της Βαϊμάρης, δεν συνιστούν πολιτική. Πρέπει να αντικατασταθούν από την ελεύθερη επιλογή της ελληνικής κοινωνίας να κάνει ό,τι χρειάζεται, ό,τι απαιτείται για να διατηρήσει το μέγα κεκτημένο: την ισότιμη συμμετοχή στην ευρωπαϊκή οικογένεια, τη μέγιστη παρακαταθήκη της Νέας Δημοκρατίας και του Κωνσταντίνου Καραμανλή στο Έθνος και την πατρίδα. Γιατί η είσοδος στην ΕΟΚ το 1980 και η υιοθέτηση του ευρώ δεν συνιστούν Συνθήκες της Φερράρας για τον ελληνοισμό. Αποτελούν «άγκυρες» προσήλωσης στη μόνη ρεαλιστική πολιτική όχι μόνο οικονομικής, αλλά και εθνικής επιβίωσης. Σας παρακαλώ, κοιτάξτε γύρω μας το διεθνές περιβάλλον. Αντιληφθείτε τι συμβαίνει. Φανταστείτε τη χώρα μας εκτός ευρώ κι εκτός Ευρώπης.

Πρέπει, λοιπόν, να περιβάλλουμε την νέα Κυβέρνηση με την ευρύτερη δυνατή στήριξη, με ευρύτερη εμπιστοσύνη και με σαφή εντολή να διεκπεραιώσει όσα ο σκοπός της επιβάλλει, αλλά να οδηγήσει και σύντομα τη χώρα σε εκλογές.

Χρειάζεται στο βάθος του χρόνου μία νέα κυβέρνηση, την κυβέρνηση Σαμαρά, που έχοντας ξεπεράσει τον κίνδυνο τιμωροποίησης του πολιτικού τοπίου θα εκπληρώσει μέσα στο πλαίσιο της Ευρώπης το αίτημα της ελληνικής κοινωνίας για ανάπτυξη, για δικαιοσύνη και για αποτελεσματικότητα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμμα-

τος Ελλάδας κ. Αθανάσιος Παφίλης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Οι προγραμματικές δηλώσεις του Πρωθυπουργού της νέας κοινής Κυβέρνησης ΠΑΣΟΚ-Νέας Δημοκρατίας-ΛΑΟΣ, που έχει τη στήριξη και του κόμματος της κ. Μπακογιάννη, ήταν σαφέστατες, ξεκάθαρες και δεν επιτρέπουν καμμία αυταπάτη για το λαό μας. Πρόκειται για Κυβέρνηση εθνική για το λαό. Πρόκειται για Κυβέρνηση ως αποτέλεσμα συγκρότησης ενός μαύρου κυριολεκτικά μετώπου για τους εργαζόμενους, για Κυβέρνηση των αστικών κομμάτων του κεφαλαίου, που έχει σαν στόχο όχι να σώσει το λαό αλλά να τον υποτάξει, να τον οδηγήσει σε νέο σφαγείο με τη δανειακή σύμβαση και τα μνημόνια χρεοκοπίας. Οι μάσκες κυριολεκτικά έπεσαν. Και εξαλειφθηκαν τα όποια προσχήματα χρησιμοποιήθηκαν.

Ο φόβος σας, ο φόβος των δυνάμεων που υπηρετούν το βάρβαρο καπιταλιστικό σύστημα απέναντι στο λαό, που το αμφισβητεί, το αντιπαλεύει, χειραφετείται, οργανώνεται και συνειδητοποιεί ότι πρέπει να το ανατρέψει, αυτός ο φόβος οδήγησε σε αυτήν τη σύμπραξη, στην οποία συμμετέχουν και ιδεολογικοί απόγονοι του δικτάτορα Μεταξά. Οι μάσκες έπεσαν κυριολεκτικά. Σοσιαλδημοκράτες, φιλελεύθεροι σε ανοιχτή σύμμαχη με το ακροδεξιό τμήμα, για να διασώσουν διά πυρός και σιδήρου - με το μαστίγιο, γιατί το καρότο τελείωσε πλέον, δεν έχετε να προσφέρετε - το αστικό σύστημα, οδηγώντας την εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα κυριολεκτικά στην κόλαση.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κύριοι συνάδελφοι, ησυχία σας παρακαλώ!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Δεν πειράζει. Δεν με ενδιαφέρει, κυρία Πρόεδρε. Δεν έχει νόημα. Στο λαό απευθυνόμαστε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Δεν μπορούμε να συνεχίσουμε έτσι.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Μπροστά σε αυτήν τη μαύρη συμμαχία είναι άμεση και επιτακτική ανάγκη τώρα ο λαός να συγκροτήσει το λαϊκό μέτωπο των εργατριών και εργατών, των εργαζομένων του ιδιωτικού και δημόσιου τομέα, των αυτοαποσχολούμενων, των φτωχών αγροτών, της νεολαίας και των γυναικών των λαϊκών στρωμάτων και να δυσκολέψουν την Κυβέρνηση. Να την ανατρέψουν με τους αγώνες όσο πιο γρήγορα γίνεται, πριν παρθούν νέες, τετελεσμένες αποφάσεις. Να επιβάλουν εκλογές, αλλάζοντας το συστηματικό των δυνάμεων, να εγκαταλείψουν μαζικά τα κόμματα που αποκαλύπτονται πια μπροστά στα μάτια τους, τα κόμματα αυτής της μαύρης συμμαχίας, να συσπειρωθούν στο ΚΚΕ, να δημιουργήσουν προϋποθέσεις για πιο ισχυρή λαϊκή αντεπίθεση. Ούτε ώρα χαμένη. Ας θυμηθούν τι τους είπαμε πριν από δύο χρόνια, όταν ανέλαβε την Κυβέρνηση το ΠΑΣΟΚ.

Ο νέος Πρωθυπουργός και τα κόμματα που τον στηρίζουν ξεκαθάρισαν τι θα κάνουν. Ειπώθηκαν και από τον κ. Πρωτόπαπα άμεσα και έμμεσα και από τον κ. Δένδια: θα εφαρμόσουν όλα τα βάρβαρα μέτρα που έχουν παρθεί από την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, το μνημόνιο και το μεσοπρόθεσμο και θα πάρουν και νέα μέτρα, με στόχο «την ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας» -λένε- «και τη διάσωση της χώρας». Δηλαδή, τη διάσωση των κερδών του κεφαλαίου.

Ο κ. Παπαδήμος ήταν αποκαλυπτικός, σημειώνοντας πως «έχει επιτελεστεί» -λέει- «στη χώρα μεγάλη πρόοδος αυτά τα δύο χρόνια». Πρόοδος η δυστυχία του λαού; Ένα εκατομμύριο άνεργοι. Και αυτό το βαπτίζει πρόοδο. Μείωση μισθών, συντάξεις πείνας, άγρια φορολογία, λουκέτο στα μαγαζιά, σχολεία χωρίς βιβλία το 2011, υποσιτισμός. Ο κόσμος σκέφτεται να βάλει πετρέλαιο και παγώνει. Και αυτό το θεωρεί ο Πρωθυπουργός σας πρόοδο για την ελληνική κοινωνία. Να, λοιπόν: η εξαθλίωση και η φτώχεια βαφτίζονται «πρόοδος». Καμμία αυταπάτη, λοιπόν, για το τι ρόλο έχει να παίζει η νέα Κυβέρνηση. Σημείωσε, μάλιστα, προκλητικά -κυνικά, θα έλεγα- πως εκτός των άλλων, βελτιώθηκε η ανταγωνιστικότητα γιατί μειώθηκε το κόστος της εργασίας.

Σύγχρονους δούλους θέλετε σε καθεστώς γαλέρας με 200 και 300 ευρώ. Και αυτό το θεωρείτε επιτυχία γιατί αυξάνεται η ανταγωνιστικότητα του κεφαλαίου. Αυτό εννοεί: τη δικτατορία του κεφαλαίου εννοεί το μέτωπο που συγκροτεί και στηρίζει αυτήν την Κυβέρνηση, όταν λέει για τη σωτηρία της χώρας, τη σωτηρία της

Ελλάδας. Ποιας Ελλάδας, αλήθεια; Δύο Ελλάδες υπάρχουν, δεν είναι μία: εκείνοι που παράγουν τον πλούτο και εκείνοι που τους τον κλέβουν. Εσείς φτιάξατε αυτήν την Κυβέρνηση, για να διασφαλίσετε και σε συνθήκες κρίσης τα συμφέροντα αυτών που καταληστεύουν και το 2011 στέλνουν στα τάρταρα πενήντα και εκατό χρόνια πίσω τον ελληνικό λαό και τους εργαζόμενους. Θέλετε τώρα να τους φορτώσετε τα βάρη της κρίσης. Πάτε να τους ενοχοποιήσετε για ό, τι κέρδισαν με ιδρώτα και αίμα μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο ή μετά το 1974. Τους κατηγορείτε ότι είναι ένοχοι για την κρίση. Και δεν κατηγορείτε εκείνους που έχουν εισπράξει όλα αυτά τα χρόνια αμύθητα ποσά από το μόχθο και τον ιδρώτα των εργαζομένων. Αυτούς θέλετε να διασφαλίσετε. Να χάσουν όσο το δυνατόν λιγότερο και να μπουν πάλι στην περίοδο ανάκαμψης, που θα είναι μικρή, για να ξαναβγάλουν κέρδη.

Όμως, ο ελληνικός λαός πρέπει να γνωρίζει πως ούτε το χρέος ούτε τα ελλείμματα ούτε πιθανή, ανεξέλεγκτη χρεοκοπία μπορούν να αντιμετωπιστούν από αυτήν την Κυβέρνηση. Η αποφυγή της χρεοκοπίας δεν είναι θέμα μείγματος. Ούτε θα την πετύχετε τρία, τέσσερα κόμματα μαζί ούτε είναι θέμα κεντροδεξιάς ή κεντροαριστερής διαχείρισης. Η κρίση είναι κρίση του ίδιου του καπιταλιστικού συστήματος. Είναι βαθιά. Είναι αναπόφευκτη η χρεοκοπία. Δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί. Γι' αυτό λέμε ότι ο καπιταλισμός έχει εξαντλήσει τα όριά του.

Ο νέος Πρωθυπουργός και τα κόμματα που τον στηρίζουν απειλούν και εκβιάζουν το λαό ότι θα μας δώσουν από την Ευρωζώνη. Μα, καλά, δεν είναι ειρωνεία να μιλάτε σήμερα για Ευρωζώνη, όταν ήδη έχουν αρχίσει οι διεργασίες μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση για δύο Ζώνες του ευρώ; Όταν ήδη έχει τεθεί επί τάπητος και από τη Μέρκελ και από το Σαρκοζί η αναθεώρηση της Συνθήκης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όταν τρίζουν τα θεμέλια της Ευρωπαϊκής Ένωσης και φαίνεται ότι θα καταλήξει εις τα εξ' ων συνετέθη;

Πριν απ' όλα, όμως, πρέπει να απολογηθείτε στον ελληνικό λαό. Είστε υπόλογοι και πρέπει να καταδικαστείτε. Ο λαός έχει πείρα κόυρα. Όλα τα κόμματα του ευρωμονόδρομου του τάξατε χρυσά κουτάλια και παράδεισους. Και ήρθε η ώρα πλέον να εισπράξει κόλαση, σεληνιακό τοπίο, οδήγημα πενήντα και εκατό χρόνια πίσω. Πρέπει, λοιπόν, να απολογηθείτε και να καταδικαστείτε από τον ελληνικό λαό για τις ψεύτικες υποσχέσεις που δώσατε όλα αυτά τα χρόνια. Ο ελληνικός λαός μπορεί να κρίνει ποιος του είπε αλήθεια και ποιος του είπε ψέματα. Η πραγματικότητα που διαμορφώνεται σήμερα επιβεβαιώνει τις θέσεις του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας για το χαρακτήρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Και είναι προκλητικό και προσβολή απέναντι στο λαό να μιλάτε για τους εταίρους, να τους ευχαριστείτε και να δείχνετε ευγνωμοσύνη που μας δανείζουν και μας δίνουν δόσεις. Τζάμπα τα δίνουν όλα αυτά; Τρεις και τέσσερις φορές παραπάνω θα τα πληρώσουμε. Και τα κέρδη τους πλήρωσε ο λαός και τις ζημιές τους θα πληρώσει και θα ξαναπληρώσει και τα νέα κέρδη τους. Και μιλάτε για εταίρους. Εταίρους τίνος; Αυτών που ρουφάνε το αίμα των εργαζομένων και της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και τους λέτε ότι πρέπει να είμαστε συνεπείς.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Σε αυτές τις απειλές εμείς ένα πράγμα έχουμε να πούμε στο λαό: ψηλά το κεφάλι. Δεν τους χρειαζόμαστε: ούτε την Ευρωπαϊκή Ένωση ούτε τα μονοπώλια ούτε το σύστημά τους πλέον, που δείχνει το αποκρουστικό του πρόσωπο. Έξω από την Ευρωπαϊκή Ένωση, ναι, με λαϊκή εξουσία. Έξω από το ευρώ. Να πάρει ο κόσμος τον πλούτο στα χέρια του. Δεν υπάρχει άλλη λύση. Έτσι κι αλλιώς –για να μην καταχραστώ το χρόνο– το πολιτικό θέμα που έχει θέσει το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, το θέμα δηλαδή της εξουσίας, το δίλημμα «με τα μονοπώλια ή με το λαό», είναι άμεσο. Και σε αυτό το δίλημμα ο λαός πρέπει να δώσει μια απάντηση: ή αυτοί ή εμείς.

Εμείς θα πολεμήσουμε μέχρι το τέλος στον πόλεμο που εξαπολύουν τα κόμματα που υπηρετούν το βάρβαρο καπιταλιστικό σύστημα. Έχουμε εμπιστοσύνη στο λαό και τον καλούμε να δρομολογήσει την πάλη για να πάρει την ίδια την εξουσία, ανατρέ-

ποντας συσχετισμούς. Και θα έρθουν και άλλες χώρες. Θα ακολουθήσουν και άλλοι λαοί. Το ποτάμι δεν γυρίζει πίσω όσο κι αν προσπαθείτε να το φράξετε.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εμείς σας ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής του ΛΑΟΣ κ. Κωνσταντίνος Αϊβαλιώτης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Χαίρομαι που βλέπω στην Αίθουσα τον Πρόεδρο της Κυβερνήσεως. Η τελευταία συνάντησή μας ήταν το 1989, όταν εγώ ήμουν φοιτητής και εκείνος καθηγητής στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών. Σήμερα χαίρομαι που τον βλέπω εδώ ως Πρωθυπουργό της Ελλάδας.

Αισιοδοξία των πολιτών αποτυπώνουν όλες οι μετρήσεις που έγιναν ως τώρα. Επί δύο χρόνια ζήσαμε το κινεζικό μαρτύριο της σταγόνας. Κάθε μέρα, κάθε ώρα έφερνε κάτι όλο και πιο «μαύρο», και πιο δυσάρεστο. Ασυναρτησίες, αλληλοσυγκρουόμενες πολιτικές, λεκτικοί προπηλακισμοί από το εξωτερικό, ανούσιες αντιπαραθέσεις στο εσωτερικό είχαν φέρει έναν ολόκληρο λαό σε απόγνωση. Προκειμένου να δούμε τι μπορεί να κάνει η σημερινή Κυβέρνηση, πρέπει να δούμε από πού ξεκινάει και τι παραλαμβάνει.

Με το που ήλθε στην εξουσία το ΠΑΣΟΚ πριν από είκοσι πέντε μήνες, ανακοίνωσε ότι θα έδινε άλλο ένα δισεκατομμύριο για την παιδεία –το θυμόμαστε όλοι– καθώς και το επίδομα κοινωνικής αλληλεγγύης 800 ευρώ. Τότε μας έλεγε «λεφτά υπάρχουν», μετά από λίγο ακούσαμε ότι «δεν υπάρχει σάλιο». Ήταν δε τέτοια η πρεμούρα να μοιραστούν χρήματα ώστε ακόμα και σκηνίτες, λαθρομετανάστες που έμεναν στη νέα εθνική οδό Αθηνών-Πατρών αριθμός μηδέν ή ο κ. Αλί Κουτίν που έμενε στο Κατάρachi, επίσης αριθμός μηδέν –Υπουργείο Οικονομικών– «τσέπωσαν» τα πρώτα 400 ευρώ του επιδόματος που έδινε το πτωχευμένο ελληνικό κράτος. Θα καταθέσω στα Πρακτικά το αποδεικτικό ενός από τους σκηνίτες σημειώνοντας ότι ο όρος δεν είναι δικός μου. Είναι όρος του Υπουργείου Οικονομικών. Τετρακόσια ευρώ λοιπόν ο κ. Αλί Κουτίν από το Κατάρachi αριθμός μηδέν.

Μετά ακολούθησαν η διαρροή της απίστευτης μαπαρούφας ότι θα φορολογηθούν οι καταθέσεις, τα μπρος-πίσω με τα τέλη κυκλοφορίας, τα μπρος-πίσω με τους ημιυπαίθριους και τα αυθαίρετα, η πρόταση νόμου για το «φακέλωμα» με τη διαβόητη κάρτα του πολίτη, το άλλο ασύλληπτο νομοσχέδιο περί εχθροπάθειας. Θυμάστε το νομοσχέδιο που ήλθε στη Βουλή περί εχθροπάθειας; Μιλούσε για εξωτερική αίσθημάτων αντιπαλότητα και όποιος –λέει– εξωτερίκευε τέτοια συναισθήματα, ήταν εχθροπαθής. Ευτυχώς και αυτό μπήκε στο χρονοντούλαπο της ιστορίας. Μετά δόθηκε το δικαίωμα ψήφου στους λαθρομετανάστες στις δημοτικές εκλογές, αλλά γι' αυτό το ΠΑΣΟΚ δεν δέχθηκε δημοψήφισμα παρ' ό,τι ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός μάζεψε εξακόσιες είκοσι χιλιάδες υπογραφές.

Εν των μεταξύ «δεν κουνιόταν φύλλο» για τα 15 δισεκατομμύρια του ΕΣΠΑ που μας περίμεναν στις Βρυξέλλες και εξακολουθούν να μας περιμένουν, ενώ δανειζόμαστε με 6,2%.

Είναι θετικό το ότι ο Πρωθυπουργός στις προγραμματικές δηλώσεις αναφέρθηκε στην επιτάχυνση της απορρόφησης πόρων από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Και όλα αυτά ενώ οι άνεργοι τα δύο αυτά χρόνια έφτασαν στις εννιακόσιες χιλιάδες και ενώ μπήκαν εκατόν πενήντα χιλιάδες λουκέτα σ' ένα μόνο χρόνο. Επειδή δεν έμεινε ούτε δείγμα από παραγωγική μονάδα όλα αυτά τα χρόνια με τα δύο παλιά κόμματα, την πληρώνουν πλέον τα μικρομάγαζα και οι βιοτεχνίες. Αυτά τα τριάντα χρόνια έκλεισε η «ΠΕΙΡΑΪΚΗ ΠΑΤΡΑΪΚΗ», έκλεισαν η «ISOLA», η «ESKIMO», η «NISSAN» στο Βόλο, σταμάτησε να παράγει η «BIAMA», σταμάτησε ο Σαρακάκης, έκλεισαν η «PIRELLI» και ο Λαδόπουλος στην Πάτρα, κύριε Χρυσανθακόπουλε, Βουλευτή Αχαΐας, διέκοψαν την παραγωγή τους η «IDEAL STANDARD» και η «NAMCO» που έφτιαχνε τα αυτοκίνητα «Pony» στη Μακεδονία, κύριε Πολατίδη, η «NISSAN» στο Βόλο, κύριε Μαρκάκη, Βουλευτή Μαγνησίας, έφυγε η «GOOD YEAR» από τη Θεσσαλονίκη και ένα σωρό άλλες μεγάλες επιχειρήσεις «έσβησαν».

Το μοντέλο ανάπτυξης λοιπόν, τα τελευταία τριάντα χρόνια

ήταν μεταπρατικό, δεν υπήρχε καμμία σοβαρή επένδυση, ρήμαξε η βιομηχανία, ρήμαξε και η γεωργία, άνθισαν όμως οι καφετέριες, τα σκυλάδικα και τα ξενοχτάδικα αλλά τώρα πλέον ούτε αυτά ανθούν και μας κάνει πλάκα και από πάνω ο Αλβανός Υπουργός Οικονομικών που ζητά Έλληνες εργάτες στην Αλβανία γιατί εκεί -λέει- έχει δουλειές.

Ακούσαμε όσα ακούσαμε για τις αποκρατικοποιήσεις. Από τα 5 δισεκατομμύρια πήγαμε στα 4 και τώρα όλοι καταλαβαίνουν ότι δεν μπορούν να πιαστούν αυτά τα έσοδα γιατί τελειώνει ο χρόνος. Εν τω μεταξύ οι βασικοί μισθοί έφτασαν στα 550 ευρώ και οι συντάξεις περικόπτονται.

Η σημερινή Κυβέρνηση, λοιπόν, παραλαμβάνει ένα κράτος στο οποίο δεν υπάρχει συμπαράσταση ούτε στον τρίτεκνο ή στον πολύτεκνο. Θα καταθέσω το σπαρτακτικό e-mail ενός καθηγητή Πληροφορικής, του κ. Θωμόπουλου, ο οποίος μιλάει για την εξόντωση των τρίτεκνων και τη μείωση του αφορολογήτου και των αποδοχών του. Η Κυβέρνηση, λοιπόν, έχει μπροστά της και το «τέρας» της αναποτελεσματικότητας, αλλά και το «τέρας» τον κρατικών σπαταλών το οποίο διόλου δεν μειώθηκε όλα αυτά τα χρόνια. Φόροι έμπαιναν αλλά οι σπατάλες του κράτους έμεναν στη θέση τους.

Τι να πρωτοαναφέρει κανείς; Τι «κληρονομία» αυτή η Κυβέρνηση; Τον οργανισμό αποξήρανσης της Κωπαΐδας ο οποίος εξακολουθεί να λειτουργεί, ένα κρατικό μουσείο σύγχρονης τέχνης με 4.000.000 το χρόνο λειτουργικές δαπάνες -θα καταθέσω την απάντηση στην ερώτησή μου στη Βουλή - τα ολυμπιακά ακίνητα, άλλος ένας οργανισμός με 30.000.000 λειτουργικές δαπάνες σε δύο μόλις χρόνια -θα το καταθέσω και αυτό- το λαογραφικό μουσείο που μέσα στη φτώχεια που τραβάμε αυτά τα χρόνια είχε αύξηση λειτουργικών δαπανών 200.000 ευρώ από πέρυσι μέχρι φέτος. Μέσα στη φτώχεια μας δώσαμε στις χώρες της Καραϊβικής και του Ειρηνικού μέσα σε δύο χρόνια 93.000.000 ευρώ, εμείς, η φτωχή Ελλάδα.

Για να αναφέρω άλλο ένα παράδειγμα, η χώρα αυτή στην οποία έπρεπε να έχει υπάρξει συγχώνευση οργανισμών, έχει δύο οργανισμούς για το Μουσείο της Ακρόπολης, έναν οργανισμό που λέγεται «Μουσείο Ακρόπολης» με λειτουργικές δαπάνες -κρατηθείτε- σχεδόν 3.000.000 ευρώ και τον οργανισμό ανέγερσης νέου μουσείου της Ακρόπολης για μουσείο που έχει ήδη ανεγερθεί. Άλλες 228.000 για τον οργανισμό ανέγερσης νέου μουσείου της Ακρόπολης. Αυτός ο οργανισμός ανέγερσης προσέλαβε πέρυσι τρεις κοινοτικούς υπαλλήλους, ενώ έχουμε χιλιάδες Έλληνες άνεργους. Θα το καταθέσω στα Πρακτικά.

Ένα σωρό τρελά και παλαβά συμβαίνουν σ' αυτό το κράτος και είναι παρήγορο ότι στις δεσμεύσεις της σημερινής Κυβέρνησης είναι και η μείωση του κόστους του κράτους. Είναι παρήγορο το ότι στηρίζεται από τρία υπεύθυνα κόμματα και είναι πραγματικά κρίμα που η Αριστερά στα δύσκολα «την έκανε με ελαφρά πτηματάκια». Είναι παρήγορο που επικεφαλής της νέας Κυβέρνησης είναι ένας σοβαρός άνθρωπος με κύρος στο εξωτερικό. Το νέο Πρωθυπουργό, τον κ. Παπαδήμο, τον είχε προτείνει πριν από τρία χρόνια, στις 20 Φεβρουαρίου του 2009, απ' αυτό εδώ το Βήμα ο Πρόεδρος του ΛΑΟΣ κ. Καρατζαφέρης.

Τι κερδίσαμε άραγε που έμειναν άλλους οκτώ μήνες ο κ. Καραμανλής στην εξουσία και άλλα δύο χρόνια ο κ. Παπανδρέου; Πόσα δεινά δεν θα είχαν αποφευχθεί αν είχε από τότε εισακουστεί ο Πρόεδρος του ΛΑΟΣ;

Όσο για τα δύο καθεστωτικά, κατεστημένα κόμματα της Αριστεράς, θα πω ότι εκεί «ξεσαλώνουν» σε λαϊκισμό, γιατί νομίζουν ότι έτσι θα έλθουν τα «ψηφάκια». Όλη η αγωνία των δύο παλιών κομμάτων της Αριστεράς είναι να αποδώσουν οι «επενδύσεις» που κάνουν στη μιζέρια, τη μαυρίλα και την απελπισία. Χωρίς πρόταση, με νεοταξίτικο λόγο και απουσία πράξεων κρύβονται την ίδια ώρα που φλέγεται η ελληνική οικονομία και δεν ρίχνουν ούτε έναν κουβά νερό για να σβήσει αυτή η πυρκαγιά. Ίσα-ίσα, φαίνεται να απολαμβάνουν την πυρκαγιά τα δύο αυτά κατεστημένα κόμματα της Αριστεράς. Είναι κόμματα του συστήματος τα οποία επί δεκαετίες αποτελούν πολιτικό κατεστημένο και όταν βρεθούν σε θέση εξουσίας, λαϊκίζουν και προσπαθούν να βολέψουν τους δικούς τους πάντα για τα «ψηφάκια». Επειδή χύνουν κροκοδείλια δάκρυα για την κατάρρευση του

ασφαλιστικού συστήματος και τη συρρίκνωση των συντάξεων, ας μας πουν γιατί όταν συγκυβερνούσαν με τη Νέα Δημοκρατία, φρόντισαν να χάσουν κάθε πικραμένο στα ασφαλιστικά ταμεία τα οποία έδιναν συντάξεις σε προστατευόμενους του ΚΚΕ και του τότε ενιαίου Συνασπισμού σε βάρος όσων Ελλήνων πλήρωναν επί χρόνια, επί δεκαετίες.

Καταθέτω το ΦΕΚ 204 με ημερομηνία 18 Σεπτεμβρίου 1989, όταν συγκυβερνούσαν το ΚΚΕ και ο προκάτοχος του σημερινού ΣΥΡΙΖΑ. Τότε «μπουκώνατε» με οπαδούς σας τα ασφαλιστικά ταμεία και τους δίνετε «από το παράθυρο» συντάξεις, ενώ το κορίδιο που λέγεται «ελληνικός λαός» πλήρωνε. Καταθέτω λοιπόν στα Πρακτικά το ΦΕΚ όπου φαίνεται ότι «μπουκώνατε» τα ασφαλιστικά ταμεία με οπαδούς σας. Άρα μην καταριέστε τις κυβερνήσεις συνεργασίας. Κι εσείς συμμετείχατε ως Αριστερά για ένα χρόνο σε δύο απ' αυτές και κόντεψε να τα «τινάξει» εντελώς η ελληνική οικονομία. Ίσως τώρα που απουσιάζετε να πάνε καλύτερα τα πράγματα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Αϊβαλιώτης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Παπαδημούλης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο νέος Πρωθυπουργός μάς κάλεσε να πούμε αλήθειες. Ε, λοιπόν, η πρώτη αλήθεια είναι ότι η τρικομματική Κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ-Νέας Δημοκρατίας-ΛΑΟΣ επιβλήθηκε από τους δανειστές μας και μάλιστα στα τελεσιγραφικά. Έρχεται μετά την ολοφάνερη αποτυχία και την κατάρρευση της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, για να εφαρμόσει όμως την ίδια αποτυχημένη πολιτική και μάλιστα σε πιο σκληρές όσσεις. Αυτήν την πολιτική την έχει αποφασίσει πριν από μας για μας η τρόικα των δανειστών μας, την έχει συνυπογράψει και συνδιαμορφώσει στο προεδρικό μέγαρο η τρόικα των Αρχηγών -Παπανδρέου-Σαμαράς-Καρατζαφέρης- και καλείται να την εφαρμόσει η κομματική τρόικα ΠΑΣΟΚ-Νέα Δημοκρατία-ΛΑΟΣ.

Ο νέος Πρωθυπουργός μίλησε για αλήθεια. Κύριε Παπαδήμο, μετά το δεκαπενθήμερο του θεάτρου του παραλόγου που έζησε όλος ο ελληνικός λαός από ένα καταρρέον πολιτικό σύστημα και μία καταρρέουσα κυβέρνηση, χθες, την ώρα που εσείς ολοκληρώνετε την ετοιμασία των προγραμματικών σας δηλώσεων, ζήσαμε το νέο θέατρο του παραλόγου:

Ο Παπανδρέου να παριστάνει ακόμα τον Πρωθυπουργό συγκαλώντας το 80% του Υπουργικού Συμβουλίου υπό την προεδρία του και ο Σαμαράς να παριστάνει τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης συγκαλώντας τους Βουλευτές του και αποκλείοντας τους Υπουργούς που ο ίδιος διόρισε στη συγκυβέρνηση και ισχυριζόμενος ότι στηρίζει την Κυβέρνηση, συνδιαμόρφωσε την πολιτική της αλλά δεν συγκυβερνά.

Ε, ποιον κοροϊδεύουν επιτέλους;

Θέλετε αλήθειες; Αυτή η Κυβέρνηση είναι 80% ΠΑΣΟΚ και Κυβέρνηση Παπανδρέου χωρίς τον Παπανδρέου, 10% Νέα Δημοκρατία, 10% ΛΑΟΣ και 100% μνημόνιο και «ναι στην τρόικα» και «σφάξε με αγά μου να αγιάσω».

Το τρισυπόστατο κόμμα του μνημονίου που συγκυβερνά, η «Αγία Τριάδα» του μνημονίου θα πάρει, όπως όλα δείχνουν, από αυτήν την μαγαζιάτικη Βουλή ψήφο εμπιστοσύνης με ποσοστό Μουμπάρακ, 80% - 85%.

Μη γελίστε, όμως, κύριε Πρωθυπουργέ. Δεν είναι αυτή η αποδοχή της Κυβέρνησης και της πολιτικής σας.

Είναι γεγονός ότι ξεκινάτε με υψηλή δημοτικότητα, με προσδοκίες. Ένας κόσμος, όμως, ελπίζει -παρ' ότι διαφωνεί με την πολιτική που οδήγησε σε κατάρρευση τον πρώην Πρωθυπουργό- ότι εσείς θα κάνετε στην άκρη ένα πολιτικό σκηνικό κι ένα πολιτικό προσωπικό που έφερε τη χώρα στα βράχια και το λαό στην απελπισία και δεν θα γίνετε ο νέος Ζολώτας.

Πίσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από το σοβαρό τεχνοκρατικό πρόσωπο και το συγκροτημένο πολιτικό λόγο του νέου Πρω-

θυπουργού, βρίσκεται μία πολιτική που τους επόμενους μήνες θα φέρει νέα ύφεση, νέα αύξηση της ανεργίας, νέα μείωση μισθών, νέες μειώσεις συντάξεων, νέα συρρίκνωση του κοινωνικού κράτους.

Η κατεξοχήν συμπολιτευόμενη εφημερίδα, κύριε Παπαδήμο, της Κυβέρνησής σας «ΤΑ ΝΕΑ» λέει: Ιδού το νέο μνημόνιο. Μαθαθόντες λιτότητας έως το 2015. Νέες μειώσεις μισθών. Νέες μειώσεις συντάξεων.

Αλήθειες μας ζητήσατε, αλήθειες σας λέμε.

Ας δούμε το σκηνικό: Πίσω από το φωτοστέφανο του νέου Πρωθυπουργού, που τον εμφανίζουν ως νέο μεσσία οι υποστηρικτές αυτής της λύσης, κρύβεται ένα Υπουργικό Συμβούλιο πενήντα περίπου μελών με τους κολλητούς του κ. Παπανδρέου, του κ. Σαμαρά και του κ. Καρατζαφέρη. Αυτοί θα σώσουν την Ελλάδα και το λαό της, αυτοί που έφεραν τη χώρα στα βράχια, στα πρόθυρα της χρεοκοπίας και εκατομμύρια Ελλήνων, τα χαμηλά και μεσαία εισοδήματα, στην απελπισία της ανέχειας και της ανασφάλειας; Οι εκπρόσωποι μιας αποτυχημένης πολιτικής κ' ενός χρεοκοπημένου πολιτικού σκηνικού θα σώσουν τη χώρα;

Ορισμένοι ισχυρίζονται ότι αθροίζοντας δύο αποτυχίες, την αποτυχία της Νέας Δημοκρατίας από το 2004 έως το 2009 και την αποτυχία του ΠΑΣΟΚ από το 2009 έως το 2011 και χρησιμοποιώντας ως καρύκειο την άκρα δεξιά του ΛΑΟΣ, θα φτιάξουν ένα καινούργιο φαγητό, πιο νόστιμο. Ε, σας πληροφορώ ότι αυτό το πράγμα γρήγορα θα αποδειχθεί ότι δεν τρώγεται με τίποτα.

Μας μιλήσατε, κύριε Παπαδήμο, αρκετά και την οικονομία και είναι λογικό γιατί αυτήν έχετε θητεύσει κι έχετε υπηρετήσει οικονομικές πολιτικές. Δεν μας είπατε όμως: Φταίει μόνο η εφαρμογή της συνταγής του μνημονίου ή ήταν λάθος και αποτυχημένη και η συνταγή, γιατί ήταν κομμένη και ραμμένη στα μέτρα άλλων οικονομιών και χωρών λατινοαμερικανικών;

Τι θα γίνει με αυτήν την αποτυχημένη συνταγή; Θα διεκδικήσετε την επαναδιαπραγμάτευση που φώναζε μέχρι τώρα και ζητούσε ένα από τα συγκυβερνώντα κόμματα, η Νέα Δημοκρατία; Τι θα κάνετε με τη φορολογική μεταρρύθμιση;

Στις προγραμματικές σας δηλώσεις, αν τις διάβασα καλά, έχετε βγάλει απέξω το φορολογικό νομοσχέδιο που η προηγούμενη κυβέρνηση μας έλεγε ότι θα έχει ψηφιστεί ήδη από τον Οκτώβριο και που θα έκανε πιο δίκαιο το φορολογικό σύστημα, αποτελεσματικότερους τους φορολογικούς μηχανισμούς, θα περιόριζε τη διαφθορά, τη φοροδιαφυγή. Τι θα κάνετε με τη διαφθορά και την ατιμωρησία που χτυπάει αφρικανικά επίπεδα; Τι θα κάνετε με την άδικη και άνιση κατανομή των θυσιών, με τη λίστα των μεγαλοφειλετών, που δεν έχει δοθεί στη δημοσιότητα και που πρέπει να εισπραχθούν δισεκατομμύρια, με τις καταθέσεις στην Ελβετία και αλλαχού, που δίνουν ελάχιστα στο κοινό ταμείο;

Τι θα κάνετε με τις τράπεζες, κύριε Παπαδήμο; Εκεί υπάρχουν σκελετοί στα ντουλάπια. Εκτός από τα 30 δισεκατομμύρια που ζητούν και θα πάρουν, επιπλέον των 100 δισεκατομμυρίων που έχουν πάρει ήδη σε ρευστό και εγγυήσεις, μόνο από τον έλεγχο μιας πολύ μικρής τράπεζας, της PROTON BANK, προκύπτει ότι ο μεγαλομέτοχος ληλάτησε την τράπεζα κι έχει «φάει» ίσως και πάνω από 1 δισεκατομμύριο ευρώ, το οποίο πληρώνουν οι φορολογούμενοι. Έχετε σκοπό να ελέγξετε τι γίνεται και στις άλλες τράπεζες, μήπως γίνονται τα ίδια; Ξέρετε ότι ο ελεγκτής της Τράπεζας της Ελλάδας που συνέταξε αυτήν την έκθεση, ο κ. Γούσιος, είχε πριν λίγες ημέρες ένα μασούρι δυναμίτη στην πιλοτή της πολυκατοικίας του;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω στο χρόνο που χρησιμοποίησαν και οι υπόλοιποι ομιλητές κι ευχαριστώ για την ανοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ο χρόνος είναι επτά λεπτά. Προσπαθήστε να κλείσετε την ομιλία σας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Γίνεται πολλή συζήτηση για τις υπογραφές, αν θα υπογράψουν οι Αρχηγοί των κομμάτων ή δεν θα υπογράψουν. Κολοκύθια τούμπανα! Οι υπογραφές έχουν ήδη πέσει, διότι αυτό που συμφώνησαν Σαμαράς και Παπανδρέου στο Προεδρικό Μέγαρο λέει: ναι, στην απόφαση της Συνόδου Κορυφής μαζί με την οικονομική πολιτική που συνοδεύει

αυτήν την απόφαση, η οποία είναι ένα υπερδεκαετές μνημόνιο. Τώρα, εάν θα στείλει μία επιστολή ενιαία που θα βάλει την υπογραφή του και ο κ. Σαμαράς και ο κ. Παπανδρέου και ο κ. Καρατζαφέρης στην ίδια σελίδα, λίγο ενδιαφέρει.

Η φόρμουλα, όπως είπατε κι εσείς, κύριε Παπαδήμο, θα βρεθεί. Η ουσία, όμως, είναι ότι το «ναι» στις εκβιαστικές απαιτήσεις των δανειστών μας έχει δοθεί.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει ξανά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Μας είπατε ότι πρέπει να προσαρμοστούμε στο σχέδιο και τις απαιτήσεις των δανειστών μας. Θα περίμενα το σχέδιο το ελληνικό για την ανάκαμψη, την ανάπτυξη, την ενίσχυση του κοινωνικού κράτους, τη δίκαιη κατανομή των θυσιών, τη δίκαιη κατανομή στον πλούτο που θα παραχθεί από την ανάπτυξη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Παρακαλώ, κύριε Παπαδημούλη.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Και κάτι ακόμη, το οποίο δεν απευθύνετε σε εσάς, κύριε Πρωθυπουργέ, αλλά στα κόμματα που συγκυβερνούν: βλέπω τη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ εραστές των μονοκομματικών κυβερνήσεων και των...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κύριε Παπαδημούλη, πρέπει να ολοκληρώσετε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: ...καλπονοθευτικών εκλογικών νόμων να αγάπησαν ξαφνικά τις κυβερνήσεις συνεργασίας. Εμείς λέμε ότι θα καταψηφίσουμε αυτή την Κυβέρνηση γιατί διαφωνούμε με την πολιτική της, θα ασκήσουμε αντιπολίτευση σε αυτή την Κυβέρνηση προσπαθώντας να εκφράσουμε και πολύ περισσότερους από τους αριστερούς που είναι αντίθετοι σε αυτή την πολιτική...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Παρακαλώ, κύριε Παπαδημούλη, να ολοκληρώσετε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: ...και σας προκαλούμε –ιδού η Ρόδος, ιδού και το πήδημα– για το εξής: φέρτε νομοσχέδιο απλής αναλογικής να ζυγίζει η ψήφος του κάθε πολίτη το ίδιο και να μπει η χώρα υποχρεωτικά στο δρόμο των κυβερνήσεων συνεργασίας, στηριγμένο σε προγράμματα. Με το μπαμπούλα της αριστεράς δεν θα μπορέσετε να περάσετε την πολιτική τη δεξιόστροφη και τη μνημονιακή.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως συμμετείχαν στο Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα «Εργαστήρι Δημοκρατίας» που οργανώνει το Ίδρυμα της Βουλής, δεκαέξι μαθητές και δύο εκπαιδευτικοί από το 5ο Δημοτικό Σχολείο Ζωγράφου.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει τώρα ο Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης κ. Δημήτριος Ρέππας για δεκαπέντε λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ (Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η συγκρότηση και οι προγραμματικές δηλώσεις της Κυβέρνησης λαμβάνουν χώρα σε μία περίοδο εξαιρετικά αντιφατική. Η Ελλάδα, η εικοστή όγδοη οικονομία του πλανήτη, αντιμετωπίζει ακόμη κίνδυνο χρεοκοπίας. Η Ελλάδα, που πέτυχε μία γιγαντιαία δημοσιονομική προσαρμογή με θεαματική μείωση των ελλειμμάτων αυτά τα δύο χρόνια, βρίσκεται ακόμη στο κόκκινο. Η Ελλάδα, που διαθέτει ένα εξαιρετικό ιστορικό ομοψυχίας, με την οποία κέρδισε νίκες σε κρίσιμες στιγμές, αντιμετωπίζει σήμερα το φαινόμενο των σφοδρών αντιπαραθέσεων στο εσωτερικό της εν μέσω αυτής της κρίσης.

Τελικώς, η Ελλάδα με σαφή προσανατολισμό, με δόγμα, της πολιτικής της τη θέση της στο ευρώ, θέτει σε διακινδύνευση αυτήν τη στρατηγική.

Αυτή τη περίοδο, όμως, ξεκινά με ένα κεκτημένο δημοσιονομικό και διαρθρωτικό που δεν είναι καθόλου αμελητέο. Αυτά τα

δύο χρόνια έγιναν πολλά, όσα δεν έγιναν επί δεκαετίες. Αλλαγές στο κράτος, στην οικονομία, στους θεσμούς, στην αγορά με εξίσου θεαματική μείωση του ελλείμματος. Από τα 36 δισεκατομμύρια ευρώ το 2009, εκ των οποίων τα 24 δισεκατομμύρια ήταν πρωτογενές έλλειμμα, οδηγούμαστε μέσα στο 2012 στον εφικτό στόχο για πρωτογενές πλεόνασμα μετά από πάρα πολλά χρόνια.

Η συμφωνία του Οκτωβρίου αποτελεί ορόσημο στην προσπάθεια για την ανόρθωση της χώρας. Ως προς το περιεχόμενο της είναι εξαιρετικά θετική, αφού μεταξύ των άλλων περιλαμβάνει τη διαγραφή χρέους ύψους περίπου 100 δισεκατομμυρίων ευρώ και ανάλογη μείωση του κόστους για την εξυπηρέτηση των τόκων που αντιστοιχεί σ' ένα ποσό περίπου 4,5- 5 εκατομμυρίων ευρώ ετησίως. Βεβαίως, η απόφαση αυτή πρέπει να εφαρμοστεί, ώστε να γίνει απολύτως διαχειρίσιμο το δημόσιο χρέος της χώρας.

Σ' αυτό το σημείο θέλω να τονίσω την καθοριστική στάση ευθύνης του Γιώργου Παπανδρέου, που κυριολεκτικώς ανάλωσε τις δυνάμεις του στο πεδίο της προσφοράς αυτά τα δύο χρόνια, προκειμένου να σταθεροποιήσει τη χώρα, να αποτρέψουμε τον κατήφορο και γι' αυτό η θητεία του έχει σημαντική προστιθέμενη αξία.

Ο Πρωθυπουργός της χώρας, Λουκάς Παπαδήμος, με το κύρος του και τις γνώσεις του -αδιαμφισβήτητα και τα δύο- η Κυβέρνησή μας και η Βουλή ξέρουμε το δρόμο που πρέπει να ακολουθήσουμε. Οφείλουμε να πετύχουμε την ανασυγκρότηση και την ανόρθωση της χώρας. Είναι μονόδρομος. Αυτή είναι η επόμενη μέρα της Ελλάδος. Όποιοι, στέλεχος ή πολιτικό κόμμα, έχει στο νου του τη δική του προσωπική ή κομματική επόμενη μέρα περιορίζει εκ των πραγμάτων των ορίζοντα των προσπαθειών και των στόχων αυτής της Κυβέρνησης. Δείξαμε ευθύνη και φτάσαμε στη συνεργασία. Ας κάνουμε τη συνεργασία, συνεργασία ευθύνης για τη χώρα. Με σεβασμό στη διαφορετικότητα οφείλουμε να αναζητήσουμε συνθέσεις στα μείζονα και όσο και αν αυτό μοιάζει δύσκολο στη θέση των αντιπαραθέσεων μας -που σε τελευταία ανάλυση είναι και η δημοκρατική φυσιολογία του κοινοβουλευτισμού αυτές οι αντιπαραθέσεις- οφείλουμε τώρα να αναζητήσουμε τον κοινό τόπο και υπάρχει κοινός τόπος.

Κυρίες και κύριοι, έγιναν σημαντικά βήματα αυτά τα δύο χρόνια στην κατεύθυνση της διαφάνειας -αναφέρομαι στη διαύγεια μεταξύ των άλλων- και την αντικειμενικοποίηση -αναφέρομαι στην επέκταση του ΑΣΕΠ σε όλα τα πεδία εφαρμογής των προσλήψεων- στη λειτουργία του κράτους. Το κράτος, είναι κυρίως, ένα αναπτυξιακό εργαλείο. Δυστυχώς, ο ρόλος αυτός δεν έχει αναδειχθεί επαρκώς, αντιθέτως προβλήματα διαφθοράς, γραφειοκρατία και αναποτελεσματικότητα συχνά υπονομεύουν αντί να υποστηρίζουν την προσπάθεια για ένα ποιοτικό κράτος στην υπηρεσία του πολίτη.

Ψηφίσαμε πρόσφατα το νέο βαθμολόγιο, με το οποίο καθιερώνεται για πρώτη φορά μ' αυτόν τον τρόπο η αξιολόγηση προσώπων και δομών ως βασικό κριτήριο για τη λειτουργία του κράτους και για την εξέλιξη των υπαλλήλων. Με τέτοιες ρυθμίσεις θα επιδιώξουμε την επαναπαραγωγή της Δημόσιας Διοίκησης, μιας διοίκησης που μέχρι τώρα έχει ατέλειωτους στρατηγούς χωρίς στρατιώτες.

Ψηφίσαμε ακόμα τις ρυθμίσεις για την εργασιακή εφεδρεία που σε συνδυασμό με την αναδιάρθρωση των φορέων, την κατάργηση θέσεων και τη μεταφορά προσωπικού, εκεί όπου αυτό χρειάζεται για την καλύτερη αξιοποίηση του, αποτελούν ένα σημαντικό άλμα εξορθολογισμού. Έχουν, ήδη, εκδοθεί σε χρόνο ρεκόρ οι εγκύκλιοι εφαρμογής και προχωράμε.

Η προσπάθεια είναι συνεχής βεβαίως και εκτός των μεγάλων τομών είναι αναγκαίες καθημερινές παρεμβάσεις στην κατεύθυνση της διαμόρφωσης ενός πιο λειτουργικού κράτους στον αντίποδα του πελατειακού. Αναφέρω χαρακτηριστικά ότι το 2011 υπηρετούν στο δημόσιο διακόσιες χιλιάδες λιγότεροι υπάλληλοι σε σχέση με το 2009 και αυτό κάτι λέει. Καταρτίζουμε σχέδιο δράσης σε συνεργασία με την task force για τη μεταρρύθμιση της Δημόσιας Διοίκησης και τη μείωση της γραφειοκρατίας. Θα χρησιμοποιήσουμε την τεχνογνωσία άλλων κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης ανά τομέα, προκειμένου να μεταφέρουμε στη χώρα μας δοκιμασμένες και επιτυχημένες πρακτικές.

Οι προτεινόμενοι τομείς δράσεις -και δουλεύουμε πάνω σ' αυ-

τούς- είναι: Πρώτον, η δομή και οι κανόνες λειτουργίας της Δημόσιας Διοίκησης. Δεύτερον, η διαχείριση και παρακολούθηση του προϋπολογισμού. Τρίτον, η αξιολόγηση και αξιοποίηση του ανθρώπινου δυναμικού. Τέταρτον, η καλή νομοθέτηση και η βελτίωση των διοικητικών πρακτικών. Και πέμπτον, η μείωση της γραφειοκρατίας και η αντιμετώπιση της διαφθοράς.

Επείκειται κατάθεση στη Βουλή δύο σχεδίων νόμου για την καλή νομοθέτηση και τη βελτίωση της ρυθμιστικής διακυβέρνησης και για την αναμόρφωση του πειθαρχικού δικαίου των δημοσίων υπαλλήλων.

Αναβαθμίζεται το Εθνικό Κέντρο Δημόσιας Διοίκησης και Αυτοδιοίκησης, που αναλαμβάνει πλέον ρόλο στο πλαίσιο αυτών των διακρατικών συμφωνιών, όπως επίσης και στη διαδικασία αξιολόγησης δομών και προσώπων στη Δημόσια Διοίκηση. Προετοιμάζουμε σχέδιο νόμου για την αναμόρφωση συνολικά του διοικητικού συστήματος με στόχο το επιτελικό κράτος. Επιτελικό κράτος, σημαίνει διαχωρισμό επιτελικού μηχανισμού από το μηχανισμό εφαρμογής και υποστήριξης. Πρέπει, επιτέλους, να περάσουμε από το ασύνδετο άθροισμα επιμέρους δομών σε ένα συμπαγή κεντρικό διοικητικό νου. Αυτό δεν είναι μόνο μια μεταρρύθμιση δομών, πάνω από όλα είναι μια αλλαγή αντιλήψεων και νοοτροπίας. Θέλουμε ένα κράτος σύγχρονο, διαφανές, αποτελεσματικό με ανθρώπινο κεφάλαιο που αξιολογείται και αξιοποιείται, λογοδοτεί και επιβραβεύεται για την απόδοσή του. Άμεσες παρεμβάσεις που έχουμε σχεδιάσει και προωθούμε.

Πρώτον, η Δημόσια Διοίκηση κυρίως παράγει -θα έλεγε κανείς- ρυθμίσεις και λιγότερο παρακολουθεί ή ασχολείται με την εφαρμογή τους. Προχωράμε στην λεγόμενη αποκάθαρση αρμοδιοτήτων. Αρμοδιότητες εκτελεστικού χαρακτήρα θα μεταφερθούν σε άλλα επίπεδα διοίκησης στην περιφέρεια ή στην αυτοδιοίκηση. Τα Υπουργεία απαλλάσσονται από πολλαπλές και συχνά υποστηρικτικές αρμοδιότητες που ασκούν σήμερα και διατηρούν τις επιτελικές μόνο αρμοδιότητες.

Δεύτερον, έχουμε έναν πληθωρισμό δομών στην κεντρική διοίκηση που αυτός αναπαράγεται στην περιφέρεια: δεκαπέντε Υπουργεία, αλλά εβδομήντα μία γενικές και ειδικές γραμματείες με αυτοτέλεια ώστε να μπορεί η κάθε μια να αποτελέσει ένα ξεχωριστό Υπουργείο, εκατόν πενήντα γενικές διευθύνσεις, εννιάκοσις δεκατρείς διευθύνσεις και τρεις χιλιάδες επτακόσια πενήντα τρία τμήματα. Είναι κανόνας η αλληλοεπικάλυψη, η καθυστέρηση στη διεκπεραίωση των υποθέσεων που ουσιαστικώς συντηρεί τη διαφθορά και τη σπατάλη πόρων. Προχωρούμε με στόχο τη μείωση κατά 30% της υφιστάμενης δομής. Έχουμε αναλάβει τις σχετικές πρωτοβουλίες.

Με το πολυνομοσχέδιο που ψηφίσαμε καταργήσαμε οργανικές μονάδες επιπέδου αυτοτελούς τμήματος γραφείου και αυτοτελούς γραφείου. Έχουμε ήδη μια πρώτη σημαντική μείωση των δομών. Τρίτον, σήμερα η Δημόσια Διοίκηση, το λεγόμενο Management και ο προϋπολογισμός δεν συναντώνται σε ένα Υπουργείο, σε ένα νομικό πρόσωπο. Παρά το ποιοτικό άλμα που κάναμε με τη δημιουργία προϋπολογισμού μηδενικής βάσης ή προϋπολογισμού προγραμμάτων που εφαρμόζουμε αυτά τα δύο χρόνια και το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα που ακολουθούμε -θα έλεγα ένα καλό παράδειγμα- όπου εκεί συνδυάζουμε συγκεκριμένους στόχους με χρονοδιαγράμματα και τον αντίστοιχο προϋπολογισμό- δεν έχουμε κάνει αυτό το οποίο είναι απαραίτητο. Σχεδιάζουμε, λοιπόν, κάθε Υπουργείο να καταθέτει σχέδιο δράσης με τριετή ορίζοντα που θα επικαιροποιείται διαρκώς. Ένα επιχειρησιακό σχέδιο, δηλαδή, που θα έχει στόχους, πρωτοβουλίες, εκτιμώμενα οφέλη, καθώς και τις αναγκαίες δράσεις, νομοθετικές και άλλες, με τις αναγκαίες ρυθμίσεις.

Τέταρτον, η επιτελική οργάνωση του κράτους αναβαθμίζει δομές, όπως είναι τα ΚΕΠ και κάνει πιο ποιοτικές τις παρεχόμενες υπηρεσίες. Έχουμε αποκωδικοποιήσει κρίσιμες διοικητικές διαδικασίες. Έχουμε αποτιμήσει το διοικητικό φόρτο που προκαλείται από αυτές και έχουμε θέσει ως στόχο τη μείωση της επιβάρυνσης κατά 25% έως το 2013, το αργότερο. Προωθούμε με βάση το νόμο για την ηλεκτρονική διακυβέρνηση σταθερές δομές συνδεδεμένες με τις λοιπές επιτελικές δραστηριότητες των υπηρεσιών που αφορούν την πληροφορική και την ηλεκτρονική διακυβέρνηση. Τα έργα πληροφορικής πρέπει επιτέλους, να

στηρίζουν τη δημόσια πολιτική και να μην αποτελούν απλώς έργα για τη συμπλήρωση προγραμμάτων και την απορρόφηση κοινωνικών κονδυλίων με συχνά αμφίβολη χρησιμότητα.

Πέμπτον, σε σχέση με το ανθρώπινο δυναμικό, δίνουμε τέλος σε αποσπασματικές ρυθμίσεις για να απελευθερώσουμε τους εργαζόμενους της Δημόσιας Διοίκησης, που είναι εγκλωβισμένοι σε απαρχαιωμένες δομές και λειτουργίες. Προχωράμε σε ένα σύγχρονο πλαίσιο με περίγραμμα θέσεων εργασίας και ευθύνη για να απαλλάξουμε την εργασία στο κράτος από οποιαδήποτε συνεχειακή χροιά, από οποιαδήποτε πολιτική, κοινωνική πίεση. Βάζουμε τέλος στην απίστευτη πολυδιάσπαση των χιλίων τετρακοσίων κλάδων ανά κατηγορία εκπαίδευσης και δημόσιο οργανισμό που έχει σαν συνέπεια να έχουμε δημόσιους υπαλλήλους διαφορετικών καθεστώτων και ταχυτήτων.

Η Δημόσια Διοίκηση, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, οφείλει να δώσει πρώτη το παράδειγμα της ενσωμάτωσης της καινοτομίας στις υπηρεσίες της αλλά και στο προϊόν που προσφέρει στους πολίτες. Τα δημοσιονομικά βάρη που επιμίσχεται ο πολίτης σήμερα θα ήταν απείρως μικρότερα ακόμη και εν μέσω αυτής της κρίσης αν είχαμε -και αυτό κάνουμε τώρα- σύγχρονα ψηφιακά συστήματα και λειτουργίες με συνέργειες. Μια τέτοια εφαρμογή περιορίζει δραστικά την αસυδοσία και τη σπατάλη, καλύπτει το έλλειμμα ενημέρωσης και το περίσσειμα ταλαιπωρίας με τις αναμονές και τις καθυστερήσεις.

Δρομολογούνται οριζόντια έργα ηλεκτρονικής διακυβέρνησης που αποσκοπούν στην πλήρη και ενοποιημένη διαχείριση της παροχής υπηρεσιών στους πολίτες και επιχειρήσεις μέσα από τρία κανάλια, τρεις δρόμους: το τηλέφωνο, το διαδίκτυο και τη φυσική παρουσία του πολίτη στα ΚΕΠ, όχι στο Υπουργείο, όχι στο νομικό πρόσωπο ή στο φορέα.

Στο συγκεκριμένο πλαίσιο δράσεων περιλαμβάνονται επί μέρους δράσεις για την προώθηση της ηλεκτρονικής ταυτοποίησης πολιτών και επιχειρήσεων μέσω της εφαρμογής ενός μνημονίου συνεργασίας με την Κυβέρνηση της Εσθονίας, που έχει κάνει σπουδαία άλματα στον τομέα της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης. Το μνημόνιο, αυτό το υπογράψαμε τον περασμένο Σεπτέμβριο.

Στο εν λόγω μνημόνιο περιλαμβάνονται επίσης δράσεις για την ηλεκτρονική λειτουργία του Υπουργικού Συμβουλίου και δράσεις για την ενίσχυση της συμμετοχής των πολιτών στις αποφάσεις της διοίκησης.

Καθιερώνεται κεντρικό σύστημα για την πραγματοποίηση ηλεκτρονικών προμηθειών και επίσης κεντρικό σύστημα διαχείρισης του ανθρώπινου δυναμικού.

Στο πλαίσιο αυτό αξιοποιείται, όπως προείπα, και αναβαθμίζεται το υφιστάμενο σύστημα που λειτουργεί ήδη στο Εθνικό Κέντρο Δημόσιας Διοίκησης και Αυτοδιοίκησης και προωθείται η επέκτασή της λειτουργίας του σε όλους τους φορείς της Κυβέρνησης. Καθιερώνεται κεντρικό σύστημα για την παροχή υπηρεσιών με γεωγραφικά δεδομένα. Επεκτείνεται το δίκτυο Δημόσιας Διοίκησης, σύζευξη σε όλους τους φορείς της Δημόσιας Διοίκησης για την ασφαλή επικοινωνία και ανταλλαγή δεδομένων.

Τέλος, έχουν διαπιστωθεί ανάγκες για τεχνική βοήθεια στους τομείς υγείας και κοινωνικής ασφάλισης, εκπαίδευσης και κατάρτισης, προμηθειών και συμπτάξεων δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, ιδιωτικοποιήσεων, δικαιοσύνης, διαχείρισης γεωγραφικών δεδομένων, εφαρμογής ευρωπαϊκών πολιτικών, παραδείγματος χάριν σε θέματα αγροτικής πολιτικής, ώστε να προχωρήσει η συνεργασία μας με την task-force.

Οι τίτλοι, στους οποίους αναφέρθηκα έχουν περιεχόμενο πλήρεις πολιτικές, τις οποίες έχουμε αρχίσει να αναπτύσσουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το οικονομικό πρόβλημα της χώρας είναι ίσως η κορυφή του παγόβουνου. Πολλοί παράγοντες επί πολλά χρόνια συνέβαλαν για να οδηγηθούμε σε αυτήν την κρίση: η έλλειψη διαφάνειας, η ιδιοποίηση του δημόσιου πλούτου, η πελατειακή αντίληψη, η κρατικοδίαιτη επιχειρηματικότητα και οι «ευχάριστες αποφάσεις» που τώρα οδηγούν σε απόλυτα αναγκαίες αλλά μαζί και δυσάρεστες επιλογές.

Τέλος σε αυτήν τη δυσυπόστατη λειτουργία, όπου έχουμε κράτος και μαζί παρακράτος, οικονομία και μαζί παραοικονομία, πολιτική και μαζί παραπολιτική, μπορεί να δώσει η κατάρτησή της εσωτερικής αντίφασης που κουβαλάει καθένας μέσα του ταυτο-

χρόνως ως πολίτης και παραπολίτης. Αυτό απαιτεί μια αντιστροφή στα όρια όχι της πολιτικής αλλά της πολιτισμικής επανάστασης. Αντί να κάνουμε εθνικό ζήτημα το προσωπικό μας πρόβλημα, να κάνουμε επιτέλους προσωπικό μας ζήτημα ο καθένας το εθνικό πρόβλημα της χώρας. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να επικρατήσει ορθολογισμός και να εφαρμοστεί ένα πρόγραμμα με στόχο την ανάπτυξη και την απασχόληση με μια ανταγωνιστική οικονομία με την παραγωγική Ελλάδα. Αυτό, όμως, επίσης, σημαίνει, ότι στην πρώτη γραμμή της ατζέντας μας παραμένουν οι διαρθρωτικές αλλαγές.

Μαζί στο επίκεντρο μιας αντισταθμιστικής πολιτικής που πρέπει να συνοδεύει τις διαρθρωτικές αλλαγές πρέπει το ενδιαφέρον μας να επικεντρώνεται στα θύματα της κρίσης: Στους ανέργους, στους νεόπτωχους, στους επαγγελματίες που καταρρέουν, στους νέους που αποστρατεύονται πριν καν ενταχθούν.

Αυτή η Κυβέρνηση οφείλει να κερδίσει μια διπλή μάχη: να κερδίσει το θετικό αποτέλεσμα από την κρίση αλλά να κερδίσει μαζί και την κοινωνία, την επιτυχή συστράτευση και συμπόρευσή της. Αυτά είναι αλληλένδετα και το ένα στηρίζει το άλλο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έτσι όπως διαμορφώνονται τα πράγματα, η λειτουργία της Βουλής γίνεται, πράγματι, κατά κάποιο τρόπο ιδιότυπη. Όλα, όμως, γίνονται ευανάγνωστα όταν περιφρουρήσουμε τον κώδικα της συνύπαρξής μας, αυτόν που μας πήρε από τα κομματικά χαρακώματα και μας έφερε να δίνουμε μαζί τη μάχη στο μέτωπο των εθνικών συνόρων. Αρκεί να περιφρουρήσουμε τους βασικούς κανόνες για την πρόοδο της κοινωνίας, όπως είναι η υπαγωγή του κομματικού στο εθνικό, του κλαδικού στο κοινωνικό και του ατομικού στο συλλογικό, για να περάσουμε από το «εγώ» στο «εμείς» χωρίς να μοιραζόμαστε ανάμεσα στο «εμείς» και το «εσείς» διατηρώντας τις διαφορές μεταξύ μας.

Με σεβασμό, λοιπόν, στην αυτοτέλεια των κομμάτων, ασχέτως τη στάση τους, οφείλω να τονίσω την αισιοδοξία μου πως η λαϊκή ψήφος, που είναι και η προίκα, ο πλούτος και η δύναμη κάθε κόμματος αλλά και το ασφαλέστερο τεκμήριο της χρησιμότητας κάθε κόμματος στη δημόσια ζωή της χώρας, είναι ψήφος που πιάνει τόπο όταν τα κόμματα και οι πολιτικοί συσπειρώνονται για να κερδηθεί ένα εθνικό στοίχημα σαν αυτό που πρέπει να κερδίσουμε. Και το στοίχημα αυτό θα το κερδίσουμε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εμείς σας ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ, κ. Κωνσταντίνος Γεϊτόνας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΪΤΟΝΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ανάληψη της Πρωθυπουργίας από τον κ. Λουκά Παπαδήμο καθώς και οι χθεσινές προγραμματικές δηλώσεις γεννούν βάσιμες ελπίδες για το καλύτερο στην εμπερίστατη χώρα μας. Γεννούν λελογισμένες προσδοκίες -το τονίζω αυτό- για να είμαστε ρεαλιστές, καθόσον η κατάσταση είναι κρίσιμη, ο δρόμος είναι ανηφορικός και θαύματα στις μέρες μας δεν γίνονται.

Είναι θετική εξέλιξη και ανάσα για τη χώρα μας η επίτευξη συνεργασίας σε κυβερνητικό επίπεδο. Κατορθώθηκε την ύστατη στιγμή στο πρόσωπο του κ. Παπαδήμου μετά από αδικαιολόγητη δυστοκία, που δοκίμασε ανοχές και αντοχές πολιτών και Βουλευτών, δυστοκία που δυστυχώς έκρυβε πολύ παρασκήνιο και παζάρια που υποβάθμισαν στο ναδίρ την αξιοπιστία του πολιτικού συστήματος. Δεν είναι ώρα να πούμε περισσότερα γι' αυτό, κάποτε όμως πρέπει να τα πούμε.

Εθνική ανάγκη σε αυτήν τη συγκυρία είναι η σύμπτωση και η συνεργασία των πολιτικών δυνάμεων παρά τις υπαρκτές και αναγκαίες στη δημοκρατία ιδεολογικοπολιτικές διαφορές μας. Είναι εθνικό ωφέλιμο να μοιραστούμε περισσότεροι αυτό το μεγάλο βάρος της διάσωσης της χώρας, βάρος που σηκώσαμε στο ΠΑΣΟΚ αυτά τα δυο χρόνια μόνοι μας. Τώρα είναι ώρα να διασφαλίσουμε με συμπίεση και άθροισμα των δυνάμεων την καλή συμφωνία της 27ης Οκτωβρίου, να διασφαλίσουμε ουσιαστικά την παραμονή μας στην Ευρωζώνη και την προοπτική ευημερίας στη χώρα μας, όπως είπε χθες και ο Πρωθυπουργός.

Η νέα Κυβέρνηση έχει δύσκολη αποστολή. Για το λόγο αυτό χρειάζεται την αμέριστη και ειλικρινή –το τονίζω- στήριξή μας. Χρειάζεται στήριξη ουσιαστική. Η Κυβέρνηση μπορεί να είναι μεταβατική, πρέπει, όμως, να καλύψει εθνική ανάγκη. Δεν δίνουμε ψήφο –και ας το καταλάβουν όλοι- σε υπηρεσιακή κυβέρνηση αλλά δίνουμε ψήφο εμπιστοσύνης σε μια ουσιαστική Κυβέρνηση εθνικής ανάγκης. Και το λέω πάλι για να το καταλάβουν όλοι, γιατί άρχισαν ήδη κάποιοι από τα κόμματα με εύσημο ή άσχημο τρόπο να τραβούν το σκοινί από τη μεριά τους και έτσι ουσιαστικά να χρεώνουν το χαλί της Κυβέρνησης.

Είπε χθες ο Πρωθυπουργός: «Κανείς δεν θέλει να ηττηθεί η χώρα». Συμφωνώ απόλυτα με αυτό. Γι' αυτό ευσυνειδήτητα εμείς οι Βουλευτές, κύριε Πρωθυπουργέ, κατά μεγάλη πλειοψηφία θα στηρίξουμε ανυστερόβουλα αυτήν την Κυβέρνηση και θα κάναμε ό,τι περνάει από το χέρι μας για να επιτύχει. Όπως το κάναμε και πρόσφατα με υπερβάσεις και παρεμβάσεις πολλοί Βουλευτές από τις πτέρυγες των κομμάτων που στηρίζουν την Κυβέρνηση, για να υπάρξει επιτέλους εθνική συνεννόηση και συνεργασία.

Θα ήθελα να πω και μια κουβέντα, με όσο βάρος έχει η κουβέντα μου από τα χρόνια που βρίσκομαι εδώ. Δεν προσφέρει τίποτα σε αυτήν την υπόθεση το «ναι μεν αλλά», το «μετέχω αλλά δεν συμμετέχω», ο κομματικός πατριωτισμός. Το εθνικό όφελος μετράει. Άλλωστε, όπου προέχει το εθνικό όφελος και όπου υπηρετείται, πιστώνεται και κομματικά. Κοντά στο νου, λοιπόν, και η γνώση.

Όσον αφορά την Κυβέρνηση και τις προγραμματικές δηλώσεις, κύριε Πρωθυπουργέ, θα ήθελα να πω: πρώτον, το κυβερνητικό σχήμα είναι δυσκίνητο και απαιτεί ιδιαίτερη προσοχή και μαεστρία από εσάς για να λειτουργήσει ευέλικτα και αποτελεσματικά όπως απαιτούν οι περιστάσεις. Είμαστε σε κατάσταση εθνικής ανάγκης και όλες οι πολιτικές και δράσεις πρέπει να πάνε επείγοντα χαρακτήρα.

Δεύτερον, η Κυβέρνηση θα κινηθεί σε κακοτράχαλο κοινωνικό τοπίο. Είναι πρώτη, λοιπόν, ανάγκη να κερδίσει την ανοχή και την εμπιστοσύνη από τους πολίτες και την κοινωνία, την εμπιστοσύνη ουσιαστικά από τα παραγωγικά στρώματα της κοινωνίας που δεν ταυτίζονται ούτε με το πεζοδρόμιο ούτε με τα σαλόνια αλλά είναι αυτά τα στρώματα που βρίσκονται στους χώρους δουλειάς και στους χώρους δημιουργίας. Αυτό προϋποθέτει, πρώτα απ' όλα, κύριε Πρωθυπουργέ –το τονίζω επειδή το είπατε και εσείς χθες- να πείτε στον κόσμο όλη την αλήθεια, χωρίς εκπτώσεις και χωρίς περιστροφές. Να πείτε αυτήν την αλήθεια που –αν θέλετε- εμείς οι πολιτικοί δεν τολμήσαμε να την πούμε ποτέ ολόκληρη. Μπορείτε να πείτε καθαρές κουβέντες, για το πώς όλοι μαζί με ενότητα θα επιτύχουμε το καλύτερο αποτέλεσμα –όπως είπατε- με το μικρότερο κόστος και το μέγιστο βαθμό δικαιοσύνης. Η γνώση της πραγματικότητας πιστεύω ότι είναι και το εφελτήριο μιας δημιουργικής κινητοποίησης των πολιτών, που είναι απαραίτητο στη χώρα να ξεκινήσει.

Επίσης –μην το ξεχνάτε παρ' όλο που οι προτεραιότητες είναι συγκεκριμένες- η αντιμετώπιση των θεμάτων της καθημερινότητας, κύριε Πρωθυπουργέ, θα συμβάλλει προς αυτήν την κατεύθυνση.

Με την ανάκτηση της εμπιστοσύνης των πολιτών θα συμβεί και αυτό για το οποίο χθες κάνατε έκκληση, δηλαδή η υποστήριξη των πολιτών, και η συνεργασία των δημοσίων υπαλλήλων και της κοινωνίας για να γίνει το έργο που έχει να κάνει η Κυβέρνηση.

Τρίτον, είναι ανάγκη σε αυτό το μεσοδιάστημα να αλλάξει η ψυχολογία της αγοράς. Η αγορά έχει παγώσει, έχει νεκρώσει. Αυτό, πέρα από τις εγγυήσεις σταθερότητας, που τις δίνετε, προϋποθέτει και ενέσεις ρευστότητας, φυσικά μέσα στο πλαίσιο των δυνατοτήτων τις οποίες πρέπει να εξαντλήσετε.

Τέλος, όσον αφορά τις προτεραιότητες που βάλατε χθες στις προγραμματικές δηλώσεις, αυτές γενικά με βρίσκουν σύμφωνο.

Όμως, πέρα από τα ζητήματα δημοσιονομικής προσαρμογής στα οποία δίνετε προτεραιότητα και συμφωνώ, και αφού σ' αυτό πω μόνο μια κουβέντα. Κύριε Πρωθυπουργέ, κάθε χρόνο, ανελπίτως, έπαιρνα το εκκαθαριστικό της εφορίας στις 15 Ιουλίου. Τα ίδια εισοδήματα έχω, από τις ίδιες πηγές. Φέτος μέσα Νοέμβρη και δεν το έχω πάρει ακόμα. Αυτό το λέω, απλώς για να το

λάβετε υπ' όψιν σας για τις δράσεις στα θέματα της δημοσιονομικής προσαρμογής.

Έρχομαι στο πρόβλημα που θέξατε χθες, το μεγάλο ζήτημα των παραγωγικών ελλειμμάτων. Η χώρα δεν έχει μόνο δημοσιονομικά ελλείμματα. Η χώρα πάσχει από τα παραγωγικά ελλείμματα. Πάσχει ουσιαστικά από χαμηλή ανταγωνιστικότητα. Έχασαν οι υπηρεσίες και τα προϊόντα μας έδαφος και χάνουν συνεχώς στις διεθνείς αγορές. Φυσικά, πάσχει από κακό επενδυτικό κλίμα. Δεν υπάρχει ευνοϊκό επενδυτικό κλίμα. Άρα, χρειάζεται προς αυτήν την κατεύθυνση να κινηθούμε.

Μιλήσατε για το ΕΣΠΑ. Φοβάμαι, όμως, ότι δεν υπάρχει ωριμότητα έργων. Θα έρθουν και τα κλιμάκια της Ευρωπαϊκής Ένωσης να βοηθήσουν, καλώς, αλλά το ΕΣΠΑ κάπου έχει κολλήσει από έλλειψη ώριμων έργων. Πρέπει να δώσετε ιδιαίτερη προσοχή σ' αυτό, γιατί είναι το βασικό εργαλείο, προς την κατεύθυνση της ανάκαμψης που θέλουμε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Πρέπει, λοιπόν, να χρησιμοποιήσουμε όλα τα εργαλεία, για να ξεφύγουμε από την καθοδική δίνη της ύφεσης.

Τελειώνω, λέγοντας τα εξής: Δεν ξέρω αν επαρκεί ο χρόνος, μάλλον χρειάζεται να επεκταθεί για λίγο –δεν ξέρω πόσο- για να βγει πέρα αυτή η τιτάνια προσπάθεια της ολοκλήρωσης του έργου της Κυβέρνησης, δηλαδή της υλοποίησης της απόφασης της 27ης Οκτωβρίου και εφαρμογής των πολιτικών που συνδέονται με αυτήν. Όμως, είναι βέβαιο ότι ο χρόνος κυλά πλέον αντίστροφα και η Κυβέρνηση πρέπει να δείξει τη μέγιστη αποτελεσματικότητα, με συνέπεια στις δεσμεύσεις, χωρίς εκπτώσεις και υποχωρήσεις, χωρίς συμβιβασμούς, κύριε Πρωθυπουργέ, εάν τραβούν το σχοινί οι άλλοι! Και προ πάντων με συστηματικότητα να πολλαπλασιάσει τη δράση της.

Θέλω να πω και μια τελευταία κουβέντα. Επειδή είδα πολλά αυτές τις ημέρες, καλό είναι, κύριε Πρωθυπουργέ, οι Υπουργοί σας να αφήσουν τα κανάλια και τα ραδιόφωνα, να σηκώσουν τα μανίκια και να πιάσουν δουλειά γιατί χρειαζόμαστε αποτέλεσμα, κι αυτό μετράει.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εμείς σας ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά και βόρεια θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, εβδομήντα εννέα μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις εκπαιδευτικοί από το 39ο Γενικό Λύκειο Αθήνας, οι οποίοι πραγματοποιούν επίσκεψη στη Βουλή.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Προκόπης Παυλόπουλος.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Πρωθυπουργέ, οι έκτακτες συνθήκες, και τραγικές συνάμα, μέσα από τις οποίες δημιουργήθηκε η Κυβέρνησή σας και η ιδιομορφία αυτής της Κυβέρνησης καθιστούν επιτακτική, για όσους από τους Βουλευτές παράσχουν ψήφο εμπιστοσύνης, την αιτιολόγηση της ψήφου τους. Και αυτό είναι θέμα στοιχειώδους ειλικρίνειας και ευθύτητας από την πλευρά όλων εκείνων οι οποίοι αντιλαμβάνονται ποιες είναι οι στιγμές και υπό ποιους όρους παρέχεται αυτή η ψήφος εμπιστοσύνης.

Πρώτα-πρώτα, ας δούμε την ιστορική μήτρα μέσα από την οποία δημιουργήθηκε η Κυβέρνησή σας. Δημιουργήθηκε μέσα από την κατάρρευση της κυβέρνησης Παπανδρέου και μην ωραιοποιούμε τα πράγματα. Αυτή η κατάρρευση ήταν σχεδόν νομοτελειακή, εάν αναλογισθεί κανείς ότι η Πλειοψηφία η οποία προέκυψε μετά τις εκλογές της 4ης Οκτωβρίου 2009 και η κυβέρνηση την οποία η Πλειοψηφία αυτή στήριξε, υπήρξαν προϊόν μιας πολιτικής απάτης, της απάτης του «λεφτά υπάρχουν». Η πολιτική που ακολουθήθηκε από τον κ. Παπανδρέου και την κυβέρ-

νησή του ήταν στον αντίποδα εκείνων τα οποία προεκλογικώς υποσχέθηκε.

Η κυβέρνηση αυτή, αφού κέρδισε όπως κέρδισε τις εκλογές, επί επτά ολόκληρους μήνες άφησε την Ελλάδα αθωράκιστη. Την κατέστησε το τέλειο θύμα της βουλμίας των αγορών σε έναν κόσμο, ο οποίος άρχισε να νιώθει μέσα από τους κλυδωνισμούς και της ίδιας της Ευρωζώνης τις συνθήκες που προσομοιάζουν σε έναν τρίτο παγκόσμιο οικονομικό πόλεμο. Εσείς τα ξέρετε πολύ καλά με την εμπειρία που έχετε στα ευρωπαϊκά fora.

Μέσα από αυτές τις συνθήκες οδηγηθήκαμε σε ένα μνημόνιο, λες και ήταν προδιαγεγραμμένη η πορεία της χώρας και προς το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και προς το μνημόνιο και προς την τρόικα. Αυτό το μνημόνιο δεν υπέστη καμμία, απολύτως, διαπραγμάτευση. Δεν υπήρξε διαπραγμάτευση και εσείς το γνωρίζετε. Ενέχει ένα μείγμα πολιτικής καταστροφικό για τη χώρα. Το απεδέχθη παθητικά τότε η κυβέρνηση. Και έχει τεράστια ευθύνη γιατί το απεδέχθη. Αλλά πρέπει να τονίσουμε ότι εξίσου μεγάλη ευθύνη φέρουν και οι εταίροι μας, οι οποίοι δεν διέγνωσαν εγκαίρως ότι αυτό το μείγμα πολιτικής οδηγούσε σε βαθύτερη ύφεση και καθιστούσε πολύ δυσκολότερη την έξοδο της χώρας προς τις αγορές.

Θεωρούμε, λοιπόν, πως ό,τι συνέβη μέχρι τις Κάννες ήταν αποτέλεσμα του ότι και τα όποια, λίγα, σημεία του μνημονίου μπορεί να ήταν θετικά, σχετικά, παραδείγματος χάριν, με αποκρατικοποιήσεις ή αναδιαρθρώσεις υπηρεσιών, δεν προχώρησαν καθόλου. Το αποτέλεσμα είναι, για να επιτευχθούν οι στόχοι που δεν επετεύχθησαν, να επιπέσει η Κυβέρνηση σε μισθούς και συντάξεις, να οδηγήσει στο στέγνωμα της αγοράς. Κορυφαία πράξη του δράματος ήταν η απίστευτη πολιτική ανευθυνότητα στις Κάννες, η οποία παραλίγο να οδηγήσει τη χώρα, μέσα από αυτήν την τραγωδία του δημοψηφίσματος που πολλοί από τους Υπουργούς που είναι εδώ την χειροκροτούσαν εκείνη την εποχή –μην το ξεχνάμε– έξω από την Ευρωζώνη.

Με λίγα λόγια, η Κυβέρνηση η οποία σήμερα βρίσκεται ενώπιον της Βουλής των Ελλήνων είναι το προϊόν αυτών των συνθηκών και της απαίτησης των εταίρων μας, προκειμένου να εκταμειωθεί η έκρηξη δόση και να συνεχίσει η βοήθεια, η οποία είχε ξεκινήσει μέσω του μνημονίου, να υπάρξει συμμαχική κυβέρνηση τουλάχιστον μεταξύ της Πλειοψηφίας, η οποία στο μεταξύ είχε καταρρεύσει, και της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Με απλά λόγια, κύριε Πρωθυπουργέ, εσείς που γνωρίζετε πολύ καλά τα ευρωπαϊκά fora ξέρετε ότι η Κυβέρνηση η οποία σήμερα ζητά την ψήφο εμπιστοσύνης του Κοινοβουλίου δεν είναι προϊόν της ετυμηγορίας του ελληνικού λαού, δεν είναι καν προϊόν –και αυτή η προσομείωση ας μη γίνεται– της ελεύθερης επιλογής των πολιτικών Αρχηγών οι οποίοι την δημιούργησαν. Είναι προϊόν ευρωπαϊκής επιβολής μέσα από συγκεκριμένους όρους, που αφορούν στην επιβίωση του τόπου. Η κυβέρνηση Ζολώτα δημιουργήθηκε από την ελεύθερη επιλογή των πολιτικών Αρχηγών, ενώ εδώ είναι γνωστό ότι αυτό το οποίο συνέβη είναι πως υπήρξε ευρωπαϊκή απαίτηση να συγκροτηθεί αυτού του είδους η συγκυβέρνηση.

Άρα, λοιπόν, βρισκόμαστε μπροστά σε μια Κυβέρνηση, η οποία έχει αυτά τα χαρακτηριστικά: Είναι Κυβέρνηση έκτακτης ανάγκης, είναι μεταβατική Κυβέρνηση, η οποία έχει συγκεκριμένο ρόλο και συγκεκριμένη αποστολή. Έχει μεταβατικό χαρακτήρα και *ratione temporis* και *ratione materiae*. *Ratione materiae*, για να κάνει εκείνα που είναι απολύτως απαραίτητα, ώστε να μπορέσουμε να ξεφύγουμε από τη στάση πληρωμών, στην οποία οδηγούμαστε μαθηματικά. *Ratione temporis*, γιατί, μόλις οριστικοποιηθούν αυτές οι απαραίτητες ενέργειες για να μπορέσει η χώρα τουλάχιστον να ξεκινήσει, πρέπει να πάμε αμέσως σε εκλογές. Γιατί; Γιατί είναι θέμα δημοκρατίας –το τονίζω– και η δημοκρατία είναι ένα πάρα πολύ σημαντικό αγαθό. Κανένα πολιτικό αδιέξοδο δεν ξεπερνιέται, παρά μόνο μέσα από την ετυμηγορία του ελληνικού λαού. Αυτό ας το ξεκαθαρίσουμε όλοι μας.

Θα πρέπει, λοιπόν, αυτή η Κυβέρνηση να επιτελέσει την αποστολή της και να οδηγηθούμε τις εκλογές. Γιατί μόνο μέσα από τη λαϊκή ετυμηγορία θα υπάρξει η πορεία του ελληνικού λαού, η οποία θα είναι πλέον προϊόν της δικής του επιλογής και όχι προϊόν ανάγκης. Με αυτές τις προϋποθέσεις, λοιπόν, παρέχουμε την

ψήφο εμπιστοσύνης.

Κλείνοντας, θέλω να τονίσω δύο πράγματα. Πρώτον, επιθυμώ να τονίσω ότι θα πρέπει να διευκρινισθεί στους Υπουργούς ότι είναι Υπουργοί της Κυβέρνησης Παπαδήμου. Δεν είναι συνέχεια της κυβέρνησης Παπανδρέου. Δεν ήρθαμε εδώ να ακούσουμε απολογισμό της κυβέρνησης Παπανδρέου –τον τραγικό απολογισμό τον ξέρει ήδη ο ελληνικός λαός– και σε καμμία περίπτωση η ψήφος εμπιστοσύνης, την οποία παρέχουμε, τουλάχιστον από πλευράς Νέας Δημοκρατίας, δεν πρόκειται να λειτουργήσει ως κολυμβήθρα του Σιλωάμ ή ως καθαρτήριο για όλες εκείνες τις πολιτικές αστοχίες, τα τραγικά λάθη –παίρνω την επεικέστερη εκδοχή– που μας οδήγησαν ως εδώ. Και θα πρέπει αυτό να καταστεί σαφές από σας στο Υπουργικό Συμβούλιο. Ότι δηλαδή θα πρέπει και στις ομιλίες τους και στις ενέργειές τους να έχουν αυτού του είδους τη συμπεριφορά.

Το δεύτερο, το οποίο θέλω να τονίσω είναι ότι παρατηρούμε –και πάλι η δική σας εμπειρία είναι πολύτιμη υπό τις συγκεκριμένες συνθήκες– ότι όσο η κρίση βαθαίνει στην Ευρώπη –γιατί η κρίση δεν αφορά μόνο την Ελλάδα, αφορά την Ευρωζώνη ενώ και όλη η γη κλυδωνίζεται– τόσο μεγαλύτερο γίνεται δυστυχώς, το δημοκρατικό της έλλειμμα. Και εσείς πολλές φορές το αντιμετωπίσατε στην Ευρώπη. Το χειρότερο, πραγματικά, που έχει να αντιμετωπίσει αυτή η Ευρώπη, η οποία εξελίχθηκε οικονομικά και επεκτάθηκε από πλευράς κρατών-μελών, είναι ότι παρουσιάζει ένα σημαντικό δημοκρατικό έλλειμμα. Αυτό είναι μια μεγάλη αλήθεια. Αυτό το δημοκρατικό έλλειμμα, μέσα στις συνθήκες της κρίσης δυστυχώς γίνεται βαθύτερο. Ο τρόπος με τον οποίο θέτουν ορισμένα προαπαιτούμενα οι εταίροι μας, είναι πέρα και έξω από τη δημοκρατική αρχή που είναι βασικός θεσμικός πυλώνας της Ευρώπης, και όχι μόνο του Ελληνικού Συντάγματος. Η Ευρώπη οφείλει να τηρήσει ως κόρην οφθαλμού τη δημοκρατική αρχή. Γιατί είναι αυτή η δημοκρατική αρχή που θα την οδηγήσει με ασφάλεια στην ολοκλήρωσή της και την πλήρη νομιμοποίησή της.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ολοκληρώνω, κυρία Πρόεδρε.

Αν αυτή η αρχή απομειωθεί, κινδυνεύει η ευρωπαϊκή ολοκλήρωση. Και νομίζω ότι το κορυφαίο δείγμα από τη δική σας πλευρά και μια μεγάλη συνεισφορά δική σας θα ήταν να καταστήσετε σαφές στην Ευρώπη τούτο. Ζήτησε η Ευρώπη –φαίνεται να ζητάει, μάλω για το Eurogroup και τις δηλώσεις του κ. Όλι Ρεν– τη συνυπογραφή σε ό,τι αφορά το επερχόμενο πολυετές πρόγραμμα από τους Αρχηγούς τουλάχιστον των δύο μεγάλων σε αναλογική δύναμη κομμάτων.

Γνωρίζετε, κύριε Πρωθυπουργέ, και το γνωρίζετε καλά, ότι κάτι τέτοιο είναι πρωτίστως αντίθετο προς το Σύνταγμά μας, το οποίο καθιερώνει και καθορίζει και το ρόλο του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Γνωρίζετε, όμως, ότι το ίδιο το κοινοτικό δίκαιο, το κοινοτικό νομικό κειμήλιο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κύριε Παυλόπουλε, έχει τελειώσει ο χρόνος σας, ολοκληρώστε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Παρακαλώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Πρωτογενές και παράγωγο δεν παρέχει καμία τέτοια αρμοδιότητα στο Eurogroup και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Ο χρόνος, κυρία Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Αυτό ισχύει για όλους, κυρία Μερεντίτη, μη διαμαρτύρεστε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Εσείς, με την εμπειρία και το κύρος που έχετε, προστατεύοντας και τη δημοκρατική νομιμότητα της Ευρώπης, οφείλετε να καταστήσετε σαφές προς όλους τους εταίρους μας, με όλο το σεβασμό στους Ευρωπαϊκούς θεσμούς, ότι η δική σας παρουσία, η σύνθεση της Κυβέρνησής σας είναι προϊόν στήριξης συγκεκριμένων πολιτικών δυνάμεων...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κύριε Παυλόπουλε, θα δώσω το λόγο στον επόμενο ομιλητή. Παρακαλώ!

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Αυτή η εγγύηση, αυτή η δική σας εγγύηση, είναι εκείνη η οποία μπορεί να διασφαλίσει και το δημοκρατικό κεκτημένο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο κάποιος το παραβιάζουν, θεωρώντας ότι αυτές τις στιγμές μπορούν να συμπεριφέρονται, όπως αυτοί νομίζουν.

Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Συνεχίζουμε με τον Βουλευτή του ΠΑΣΟΚ κ. Κωνσταντίνο Βρεττό.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ: Δεν είμαι σίγουρος αγαπητέ φίλε και κύριε συνάδελφε, που μιλήσατε προηγουμένως, εάν με το να μεταφέρουμε πιστά αυτά που λένε οι Αρχηγοί μας, βοηθάμε στο να εξυπηρετήσουμε τη διεξοδο της χώρας μας από τη μεγάλη κρίση που έχουμε μπροστά μας. Μάλλον άλλα πράγματα πρέπει να πούμε.

Ξέρετε, επιχειρώντας να δώσω μια ονομασία στην Κυβέρνηση τη σημερινή, δεν βρίσκω την κατάλληλη. Δηλαδή, εθνικής ενότητας δεν μου πάει και πολύ, μεταβατική, επίσης δεν μου πάει, κατέληξα, λοιπόν, στο εξής που μου πάει περισσότερο, ότι αυτή η Κυβέρνηση μάλλον πρέπει να λέγεται Κυβέρνηση των Βουλευτών.

Γιατί το λέω αυτό. Γιατί πιστεύω ότι τελικά αυτή η συνάντηση που έγινε ανάμεσα στα κόμματα, αλλά και η Κυβέρνηση που έγινε και συγκεκριμένα το πρόσωπο του Πρωθυπουργού, επεβλήθη –ναι, επεβλήθη– από τους συναδέλφους μου τους Βουλευτές.

Παρακολουθήσαμε όλοι μας και ξέρουμε πόσο μεγάλος υπήρξε ο προβληματισμός μας, όχι μέσα εδώ, κυρίως στο προαύλιο, έξω, με το τι συζητήσεις κάναμε, με το τι προβληματισμούς είχαμε, με το πώς αντιμετωπίζαμε το θέμα. Και ξέρετε πολύ καλά, αγαπητοί συνάδελφοι και το ξέρουν όλοι τελικά ότι τα κόμμάτα μας δεν ήθελαν και πολύ τη συνεργασία, δεν ήθελαν και το πρόσωπο του Πρωθυπουργού αυτού. Όμως, αυτό επεβλήθη από τους Βουλευτές. Είναι Κυβέρνηση των βουλευτών στη δική μου αντίληψη και πιστεύω και στην αντίληψη του λαού.

Θα μου πείτε, τόσο σπουδαίο είναι; Μίλησαν οι Βουλευτές. Ναι, μίλησαν οι Βουλευτές και μίλησαν ουσιαστικά, γιατί αγαπητοί συνάδελφοι, δεν είναι εύκολο να μιλήσουν οι Βουλευτές, τους το αποκλείει το πολιτικό σύστημα, όπως έχει επιβληθεί. Μας λένε, φταίνε οι τριακόσιοι. Λέει ο κόσμος, φταίνε οι τριακόσιοι. Αυτό είναι άδικο και μάλιστα από πολλές απόψεις. Πρώτα, πρώτα, τι φταίνε οι τριακόσιοι και μάλιστα όταν οι περισσότεροι από τους μισούς είναι καινούργιοι Βουλευτές που ήρθαν τα τελευταία χρόνια; Προφανώς, δεν φταίνε οι άνθρωποι. Αν φταίνε κάποιοι, φταίνε άνθρωποι σαν και μένα που έχουν πολλά χρόνια στη Βουλή κ.λπ.. Ή τι φταίνε οι Βουλευτές του Κομμουνιστικού Κόμματος για τη συμπεριφορά την προσωπική τους, αφού ξέρουμε ότι διαβιώνει ο άνθρωπος, με μεροκάματο στην ουσία; Άρα, υπάρχει μια αδικία εκεί.

Η μεγαλύτερη αδικία, όμως, κύριε Πρωθυπουργέ, δεν είναι αυτό. Είναι ότι το πολιτικό σύστημα μας επιβάλλει να μην έχουμε ούτε φωνή, ούτε ψυχή. Έχουμε –και το ξέρετε πολύ καλά– ένα Κοινοβούλιο που είναι δομημένο σε μη δημοκρατικούς πυλώνες ή μάλλον έχει μεγάλο δημοκρατικό έλλειμμα για να είμαι πιο σαφής. Και έχουμε επίσης κόμματα που έχουν ακόμη μεγαλύτερο δημοκρατικό έλλειμμα. Να σας φέρω ένα παράδειγμα;

Λέμε όλοι μας και κατηγορούμε το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας ότι είναι σταλινικό κόμμα. Δεν είναι το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας σταλινικό κόμμα ή έστω μόνο αυτό, όλα τα κόμματα είναι σταλινικού περιεχομένου, όταν βλέπουμε φαινόμενα –ακόμα και χθες– όπως αυτό: να λέει κάποιος Βουλευτής τη γνώμη του και να του παίρνει το κεφάλι ο αρχηγός. Μα, τι πιο σταλινικό μπορεί να υπάρχει από αυτό;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ: Πήγε στο γραφείο του Βρεττού...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ: Δεν είναι μόνο...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Για όλα ο Στάλιν σας φταίει!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ: Όχι. «σταλινικό» μέσα σε εισαγωγικά, κύριε Χαλβατζή. Άρα, λοιπόν, υπάρχει μεγάλο πρόβλημα.

Κύριε Καμμένε, μιλάω και για σας. Αν αύριο σας διαγράψει ο Αρχηγός σας, πάλι το ίδιο θα συμβαίνει, είμαι στο πλευρό σας, έστω και αν διαφωνείτε με την Κυβέρνηση αυτή. Είμαι στο πλευρό σας και το ξέρετε πολύ καλά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, δεν θέλω.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ: Μιλάω για τη μη δημοκρατική δομή των κομμάτων.

Είναι συνεπώς κατά την άποψή μου, αγαπητοί συνάδελφοι, ευκαιρία –μεγάλη ή μικρή– να κάνουμε κάτι διαφορετικό την περίοδο αυτή, για να προσφέρουμε ουσιαστικά στον Πρωθυπουργό και την Κυβέρνηση, αυτό που κάναμε τις τελευταίες μέρες. Να προσφέρουμε ουσιαστικά, για να μη μεταφέρουμε αυτό που είπε ο Πρόεδρός μας, ο Αρχηγός μας ή το κόμμα μας. Να ανοίξουμε τα φτερά μας και να δούμε κάτι διαφορετικό.

Εδώ, ο Βουλευτής –και το ξέρετε– μιλάει μόνο όσο του επιτρέπεται να μιλήσει από το κόμμα του και ψηφίζει μόνο όσο του επιβάλλεται να ψηφίσει, διότι δεν μπορεί να κάνει διαφορετικά. Αυτό δεν το ξέρει ο κόσμος. Ο κόσμος νομίζει ότι έχουμε απόλυτη ευθύνη αυτών που γίνονται εδώ. Έ, δεν την έχουμε! Διότι εδώ στη Βουλή η Κυβέρνηση αποφασίζει για το τι θα ψηφίσουμε. Το κόμμα αποφασίζει για το τι θα ψηφίσουμε. Δεν αποφασίζουμε εμείς. Και αν το κάνουμε, θα είμαστε απόβλητοι, θα μας πάρουν το κεφάλι και θα είμαστε καταδικασμένοι και στην κοινωνία, η οποία δεν έχει συνηθίσει τέτοιου είδους συμπεριφορές. Ακόμα και η ίδια η κοινωνία μας επικρίνει για το ότι διαχωρίζουμε τη θέση μας από τα κόμματά μας. Είναι ίσως η ώρα οι καινούργιοι συνάδελφοι να περάσουν ένα καινούργιο μήνυμα. Να πουν δηλαδή, ότι εδώ υπάρχουν Βουλευτές ζωντανοί, οι οποίοι δεν μπαίνουν μέσα στα χαρακώματα των κομμάτων τους, αλλά ψηφίζουν γιατί έχουν συνείδηση για το τι ψηφίζουν.

Εγώ πιστεύω, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι εδώ σε αυτήν την Αίθουσα, υπάρχουν πολλοί άξιοι συνάδελφοι για τους οποίους εγώ νιώθω υπερήφανος που είμαι συνάδελφός τους. Αλλά προσέξτε, να μην τρελαινόμαστε. Δεν είμαστε οι καλύτεροι, δυστυχώς. Αυτό που σας είπα προηγουμένως, η δομή των κομμάτων και η λειτουργία της Βουλής, δεν επιτρέπουν σε πολλά άξια πρόσωπα, πανάξια πρόσωπα που είναι έξω από το σύστημα, να μπορούν να έχουν απόφαση για τα πολιτικά πράγματα της χώρας.

Είναι, ίσως, μία ευκαιρία άνθρωποι καταξιωμένοι στο επάγγελμά τους, στην κοινωνία, άνθρωποι που έχουν πολιτικό λόγο, πολύ περισσότερο ίσως απ' ό,τι έχουμε εμείς, που υποτίθεται ότι είμαστε πολιτικοί, να μπουν στα πολιτικά πράγματα της χώρας, να ασχοληθούν ουσιαστικά με αυτά, να τους δώσουμε την ευκαιρία, ώστε η Ελλάδα να έχει προοπτική, να έχει μέλλον.

Από την αρχή ήμουν με την Κυβέρνηση του κ. Παπαδήμου. Πιστεύω ότι θα προσφέρει. Είναι η ώρα να τον στηρίξουμε όλοι μας. Να στηρίξουμε την Κυβέρνηση Παπαδήμου, να στηρίξουμε την Κυβέρνηση των Βουλευτών μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε τον κ. Βρεττό.

Ο κ. Χρήστος Σταϊκούρας από τη Νέα Δημοκρατία έχει το λόγο για επτά λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρωθυπουργέ, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γνωστό ότι ο μέγας μαθηματικός Ευκλείδης θεμελίωσε αξιωματικά και οικοδόμησε τη γεωμετρία, έργο πρωτόγνωρο και εξαιρετικά σημαντικό για τη μετέπειτα πρόοδο της επιστήμης. Ο βασιλεύς Πτολεμαίος ο Α΄, σε συζήτηση που είχε μαζί του, τον ρώτησε: «Καλά, δεν υπάρχει άλλος εύκολος δρόμος για να μάθω γεωμετρία;». Και ο Ευκλείδης του απάντησε: «Δεν υπάρχει βασιλική οδός στη γεωμετρία».

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Το τρίγωνο της γεωμετρίας...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Σήμερα, εμείς, παραφράζοντας αυτήν τη ρήση, μπορούμε να πούμε ότι δεν υπάρχει βασιλική οδός για την εθνική αξιοπρέπεια και την ευημερία των πολιτών στο σύγχρονο κόσμο. Υπάρχει, όμως, η οδός που προσδιορίζεται:

Πρώτον, από την επαναδιατύπωση και εμπέδωση ενός σύγχρονου αξιακού συστήματος.

Δεύτερον, από την καλλιέργεια κοινωνικής κουλτούρας και πολιτικής συνεννόησης.

Τρίτον, από την εκπόνηση και διαχρονική εφαρμογή ενός εθνικού στρατηγικού σχεδίου. Συνακόλουθα δε, από την εκπόνηση, σε συνεργασία με τους εταίρους μας, σχεδίου της ευρωπαϊκής πορείας μας με αδιαπραγμάτευτη θέση τη λειτουργία μας στον πυρήνα της Ευρωζώνης.

Τέταρτον, από την επεξεργασία και εφαρμογή σύγχρονων πολιτικών, συμβατών με το εθνικό και ευρωπαϊκό σχέδιο.

Πέμπτον, από την έντιμη, σκληρή και αποτελεσματική εργασία από όλους τους Έλληνες και τις Ελληνίδες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε τις προγραμματικές θέσεις της νέας Κυβέρνησης υπό την προεδρία του κ. Παπαδήμου. Νέα Κυβέρνηση, η οποία προέκυψε ως αποτέλεσμα της αποτυχίας της απελθούσας κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ υπό την ηγεσία του κ. Παπανδρέου. Αποτυχία, η οποία, πέραν των άλλων αδιεξόδων και αβεβαιοτήτων που δημιούργησε, έθεσε σε κίνδυνο τη σταθερότητα της χώρας και τη θέση της στην Ευρωζώνη. Θέση, η οποία αποτελεί σταθμό σε μία μακρά περίοδο κα διαδρομή συμμετοχής της χώρας μας στη διαδικασία ενοποίησης της Ευρώπης. Ιστορική διαδρομή, η οποία ξεκίνησε από τα τέλη της δεκαετίας του '50 με εμπνευστή και πρωτεργάτη τον Κωνσταντίνο Καραμανλή και τη συνδρομή, κατά μακρά περίοδο, πολιτικών δυνάμεων της κεντροδεξιάς και της Αριστεράς.

Η Νέα Δημοκρατία, παράταξη η οποία έχει διαχρονικά πρωτοστατήσει στην ισότιμη και εταιρική συμμετοχή στην ευρωπαϊκή ενοποίηση, έδωσε ουσιαστικό και δημιουργικό παρών και σε αυτήν τη δύσκολη συγκυρία. Πρωτοστάτησε εποικοδομητικά στην υπέρβαση των υπαρκτών και τεχνικών αδιεξόδων. Απέδειξε για μία ακόμη φορά ότι δεν παίζει με την πορεία της πατρίδας. Στη διαμορφωμένη εθνική και ευρωπαϊκή συγκυρία στηρίζει ειλικρινά και ουσιαστικά τη μεταβατική Κυβέρνηση στο πλαίσιο της συμφωνίας υπό τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, μακριά από υποκριτικές συμπεριφορές, σκισμαχίες και τεχνικά εμπόδια. Το κάνει αυτό, παρά το γεγονός ότι υπάρχουν βάσιμες επιφυλάξεις για τη δυναμική λειτουργικότητα και αποτελεσματικότητα της Κυβέρνησης, λόγω του μεγέθους και της διάρθρωσής της.

Η Νέα Δημοκρατία προσδοκά ότι η ηγεσία της Κυβέρνησης, στο πλαίσιο της συμφωνίας θα αξιοποιήσει τη γνώση και την εμπειρία, επ' ωφελεία της πατρίδας και των πολιτών της.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία θα στηρίζει τη μεταβατική Κυβέρνηση, Κυβέρνηση η οποία έχει περιορισμένη χρονική διάρκεια, σαφή σκοπό, συγκεκριμένες εντολές.

Πρώτη εντολή. Να ολοκληρώσει τις διαδικασίες για την εκταμίευση της έκτης δόσης του υπάρχοντος προγράμματος στήριξης της χώρας, πριν από τα μέσα Δεκεμβρίου.

Δεύτερη εντολή. Να εφαρμόσει ειλημμένες δεσμεύσεις και να προβεί στις αναγκαίες ενέργειες για την εφαρμογή της συμφωνίας της 26ης Οκτωβρίου για την αναδιάρθρωση του ελληνικού χρέους και τη σύναψη νέας δανειακής σύμβασης. Συμφωνία, η οποία κατέστη αναπόφευκτη μετά και τη δημοσιοποίηση της έκθεσης βιωσιμότητας του χρέους μας. Έκθεση που αποδεικνύει ότι τα απανωτά μέχρι σήμερα σχέδια σωτηρίας της χώρας απέτυχαν και αυτό, γιατί εξαιτίας της ασκούμενης πολιτικής η ύφεση είναι βαθιά, βαθύτερη από τις αρχικές εκτιμήσεις και χρονικά μακρά.

Η Ελλάδα, σύμφωνα με τις προχθεσινές τελευταίες εκτιμήσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, θα είναι η μοναδική ευρωπαϊκή χώρα που θα βρίσκεται επί πέντε συνεχόμενα χρόνια σε ύφεση, ενώ οι αποκρατικοποιήσεις και οι διαρθρωτικές αλλαγές δεν υλοποιούνται. Έτσι, παρά τη συνεχή αφαίμαξη νοικοκυριών και επιχειρήσεων, οι δημοσιονομικοί στόχοι δεν επιτυγχάνονται. Η ανεργία διογκώνεται και η έξοδος στις αγορές διαρκώς απομακρύνεται.

Τρίτη εντολή. Να βοηθήσει στην ενίσχυση της αξιοπιστίας της χώρας στο εξωτερικό και στη δημιουργία κλίματος ομαλότητας στο εσωτερικό. Στοιχεία που έχουν δοκιμαστεί το τελευταίο διάστημα με ευθύνης της απελθούσας κυβέρνησης και πρέπει να αποκατασταθούν.

Και τέταρτη εντολή, να οδηγήσει τη χώρα ομαλά και κατά τα συμφωνηθέντα στη λαϊκή ετυμηγορία.

Η Νέα Δημοκρατία θα στηρίξει την αποστολή της νέας Κυβέρνησης, προκειμένου να προστατευθούν η Ελλάδα και το ευρώ. Στηρίζει και θα στηρίξει τους στόχους της δημοσιονομικής προσαρμογής, με ρεαλιστικούς, όμως, όρους, κυρίως από το σκέλος της μείωσης των δαπανών. Στηρίζει και θα στηρίξει την πραγματοποίηση διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων, την πραγματοποίηση αποκρατικοποιήσεων, την αξιοποίηση της περιουσίας του δημοσίου, χωρίς τη λήψη νέων μέτρων, πέραν αυτών που ήδη έχουν ψηφιστεί και τα οποία δεν αμφισβητεί, αν και δεν συμφωνεί με αρκετά από αυτά, τα οποία έχουν αποδειχθεί κοινωνικά άδικα και οικονομικά αναποτελεσματικά. Θα επιδιώξει να τα αλλάξει ώστε να γίνει και κοινωνικά δικαιότερη η κατανομή του κόστους της δημοσιονομικής και διαρθρωτικής προσαρμογής.

Συμπερασματικά, η Νέα Δημοκρατία πιστεύει στην αναγκαιότητα δημοσιονομικής εξυγίανσης και πειθαρχίας καθώς και βελτίωσης της ανταγωνιστικότητας, προανατολισμένη όμως, στην άμεση επανεκκίνηση της οικονομίας. Και αυτό διότι χωρίς ανάκαμψη και βιώσιμη ανάπτυξη, ειδικά μετά τον ορατό κίνδυνο μίας νέας ύφεσης στην Ευρώπη, ούτε οι άμεσοι δημοσιονομικοί στόχοι θα επιτευχθούν, ούτε το χρέος θα καταστεί βιώσιμο.

Με αυτήν την εντολή προς την Κυβέρνηση και αίσθημα ευθύνης προς την πατρίδα και τους πολίτες, δίνω ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση Παπαδήμου.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ τον συνάδελφο κ. Χρήστο Σταϊκούρα.

Ο Βουλευτής ΠΑΣΟΚ Νομού Άρτας κ. Δημήτριος Τσιρώνης, έχει το λόγο για επτά λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΡΩΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση συνεργασίας υπό το νέο Πρόεδρό της κ. Λουκά Παπαδήμο, μία Κυβέρνηση συνεργασίας της συντριπτικής Πλειοψηφίας του Κοινοβουλίου και της συντριπτικής πλειοψηφίας της ελληνικής κοινωνίας. Μία Κυβέρνηση εθνικής ευθύνης που αναμένεται να λάβει μία ισχυρή εντολή, ισχυρή εμπιστοσύνη από τη Βουλή. Αναμένεται να υπερψηφιστεί αυτή η Κυβέρνηση από περισσότερους από διακόσιους πενήντα Βουλευτές. Σ' αυτό το μεσοδιάστημα, σε αυτήν την κρίσιμη στιγμή για τη χώρα έρχεται να υλοποιηθεί πολύ σοβαρά ζητήματα, που άπτονται των εθνικών μας ζητημάτων.

Η ανάγκη ήταν αυτή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που οδήγησε σε αυτήν την Κυβέρνηση συνεργασίας. Η ανάγκη να κρατηθεί η χώρα όρθια, η εθνική ανάγκη να μην καταρρεύσει η χώρα, να διατηρηθεί η κοινωνική συνοχή, να παραμείνει η χώρα στην Ευρώπη και στο ευρώ.

Θέλω να συγχαρώ τον Πρωθυπουργό κ. Λουκά Παπαδήμο γι' αυτήν την ευθύνη που ανέλαβε σ' αυτήν τη δύσκολη στιγμή για τη χώρα.

Θέλω να του πω ως Βουλευτής, ως μέλος αυτού του Κοινοβουλίου ότι σε αυτό το διάστημα που θα μείνει Πρωθυπουργός, θα σταθούμε στο πλάι του να ενισχύσουμε τις προσπάθειές του, έτσι ώστε η χώρα να βάλει τα θεμέλια, να προχωρήσει μπροστά, να μην κινδυνεύσει και να μη διαταραχθούν οι λεπτές ισορροπίες, οι οποίες είναι αναγκαίες για να κρατηθεί όρθια χώρα μας.

Είναι σημαντικό ότι το έργο αυτής της Κυβέρνησης, το κύριο μέλημα αυτής της Κυβέρνησης, είναι η υλοποίηση της συμφωνίας της 26ης Οκτωβρίου και είναι πολύ σημαντικό για τη χώρα ότι σε αυτήν την κρίσιμη συγκυρία, στα επόμενα χρόνια –γιατί δεν μπορεί να βγει στις αγορές– θα διαχειριστεί περίπου 170 δισεκατομμύρια, 109 δισεκατομμύρια για τις ταμειακές της ανάγκες, 30 δισεκατομμύρια για την επανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών και 30 δισεκατομμύρια για την οργάνωση της διαγραφής του χρέους των 100 δισεκατομμυρίων ευρώ. Άλλα 30 δισεκατομμύρια, λοιπόν, για την οργάνωση του προγράμματος, γνωστού ως PSI.

Είναι πολύ σημαντικό ότι εάν διαγράψουμε ένα σημαντικό μέρος του χρέους ύψους 100 δισεκατομμυρίων ευρώ θα ελαφρύνουμε τις πλάτες του ελληνικού λαού και συγχρόνως θα μπορέσουμε να γλιτώσουμε τα επόμενα χρόνια ετησίως περίπου 4,5 με 5 δισεκατομμύρια. Και είναι πάρα πολύ σημαντικό, όταν όλοι

ξέρουμε ότι τα έσοδα από το πολυνομοσχέδιο που ψηφίσαμε τον προηγούμενο μήνα -που είχε πολύ σκληρά μέτρα, που ήταν, όμως, αναγκαία για να μπορέσει το κράτος να έχει αυτά τα απαραίτητα έσοδα - ήταν περίπου ύψους 5 δισεκατομμυρίων, όσο δηλαδή θα γλιτώνουμε ετησίως από αυτήν τη διαγραφή του χρέους.

Αυτή ήταν μια πολύ σημαντική συμφωνία και ήταν συμφωνία την οποία πέτυχε ο Γιώργος Παπανδρέου στην τελευταία Σύνοδο Κορυφής στις Βρυξέλλες και η οποία έτυχε πολύ σκληρής κριτικής. Όταν επιτεύχθηκε αυτή η συμφωνία, από όλα τα κόμματα -ακόμα και από τα κόμματα τα οποία σήμερα στηρίζουν την Κυβέρνηση- έτυχε σκληρής κριτικής. Δεν είχε καμμία αποδοχή, δεν μπορούσε να επιτευχθεί καμμία συναίνεση και αναγκαστικά τότε ο Πρωθυπουργός της χώρας, ο κ. Παπανδρέου, αναζήτησε αυτήν τη συναίνεση που δεν υπήρχε στον πολιτικό κόσμο, στην κοινωνία.

Και με την πρότασή του για το δημοψήφισμα καταλήξαμε σήμερα σε αυτήν την Κυβέρνηση συνεργασίας. Και καταλήξαμε σε μια Κυβέρνηση συνεργασίας για να αναλάβουμε όλοι τις ευθύνες μας, όλα τα πολιτικά κόμματα, όλοι οι χώροι, για να μην μπορεί ένα κόμμα να αναλαμβάνει δυσανάλογα αυτήν την ευθύνη την οποία όπως γνωρίζετε είχαμε αναλάβει μόνο εμείς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ έκανε στο ακέραιο το χρέος της και το καθήκον της απέναντι στη χώρα, απέναντι στους πολίτες, απέναντι στην ιστορία. Κράτησε σε πολύ δύσκολες στιγμές τον τελευταίο ενάμιση χρόνο τη χώρα όρθια, να μην οδηγηθεί στην κατάρρευση, να μην πέσει, να κρατηθεί όρθια, να μη διαταραχθεί η κοινωνική συνοχή, να μη ζήσουμε το φάσμα της ανεξέλεγκτης χρεοκοπίας και της φτώχειας.

Πραγματικά δώσαμε όλοι τη μάχη, μέσα και έξω από τη Βουλή, όλη η Κοινοβουλευτική Ομάδα, με επικεφαλής τότε τον Γιώργο Παπανδρέου, ο οποίος έδωσε μάχες, έτρεξε, έκανε διαπραγματεύσεις και πέτυχε αυτήν τη συμφωνία, για να μπορούμε σήμερα να μιλάμε γι' αυτή και να υλοποιήσουμε αυτή τη συμφωνία που πέτυχε ο Γιώργος Παπανδρέου. Τα λέω, γιατί πρέπει να αποκαταστήσουμε και την αλήθεια. Και ο ίδιος φυσικά θυσιάστηκε για να επιτευχθεί αυτή η συναίνεση χάριν του συμφέροντος της χώρας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κυρίες Πρωθυπουργέ, όλες αυτές οι θυσίες του ελληνικού λαού θα είναι μάταιες αν, πραγματικά, δεν προχωρήσουμε γρήγορα όλα αυτά που απαιτούνται και σε αυτό το μικρό διάστημα, το δικό σας -και το ξέρετε πάρα πολύ καλά και ως ειδικός, στα οικονομικά- αν δεν προχωρήσουν οι απαραίτητες αλλαγές, οι απαραίτητες μεταρρυθμίσεις, οι απαραίτητες τομές οι οποίες απαιτούνται στο κράτος, στην οικονομία, στην αγορά, εάν δεν γίνουν οι απαραίτητες προσαρμογές και διαρθρωτικές αλλαγές που απαιτεί η οικονομία, η αγορά, οι δομές του κράτους, δεν θα μπορέσουμε να κάνουμε τίποτα.

Αν δεν πατάξουμε το σπάταλο κράτος, αν δεν πατάξουμε τη σπατάλη στα νοσοκομεία, στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης, στους οργανισμούς κοινής ωφελείας, παντού, σε όλο το κράτος, αν δεν συγχωνεύσουμε και δεν καταργήσουμε οργανισμούς, αν δεν αξιοποιήσουμε τη δημόσια περιουσία μας, αν δεν βελτιώσουμε και δεν ενισχύσουμε την ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας, είναι σίγουρο, κυρίες Πρωθυπουργέ, ότι μετά από λίγα χρόνια, παρά την οικονομική στήριξη που θα έχουμε αυτό το διάστημα, θα ξαναφτάσουμε στο ίδιο σημείο.

Ο μόνος ασφαλής τρόπος σε μια Ευρώπη, σε μια Ευρωζώνη που δεν έχει κοινή δημοσιονομική πολιτική, για να μην ξαναφτάσουμε σε αυτό το ίδιο το σημείο -γιατί όλα αυτά έπρεπε να γίνουν από το 2002 που μπήκαμε στην Ευρωζώνη, που μπήκαμε στο ενιαίο νόμισμα- είναι να γίνουν όλες αυτές οι αλλαγές. Γιατί αν ξαναφτάσουμε εδώ, τότε η επιστροφή στο εθνικό νόμισμα θα είναι αναπόφευκτη και επιβεβλημένη και το ξέρετε πάρα πολύ καλά.

Γι' αυτό θα πρέπει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να ενισχύσουμε, να προσπαθήσουμε και να πετύχουμε να γίνουν όλες αυτές οι μεταρρυθμίσεις που χρειάζονται για τη χώρα και οι οποίες είναι πολύ σημαντικές. Αν δεν τις κάνουμε, αν δεν τις προχωρήσουμε η χώρα δεν θα έχει καμμία τύχη. Θα παλεύουμε χωρίς καμμία τύχη. Θα υποβάλουμε τον ελληνικό λαό σε θυσίες,

οι οποίες δεν θα έχουν ποτέ κανένα αποτέλεσμα.

Γι' αυτό, αν πραγματικά, θέλουμε να έχουν αποτέλεσμα οι θυσίες του ελληνικού λαού, αν θέλουμε να έχουν αποτέλεσμα οι δικές μας οι προσπάθειες, των Ελλήνων Βουλευτών και της Κυβέρνησης, θα πρέπει να εμμελύνουμε σε αυτές τις αλλαγές. Αυτός είναι ο ασφαλής τρόπος.

Με αυτά, κυρίες Πρωθυπουργέ, κλείνω και δίνω ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνησή σας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Δημήτριο Τσιρώνη.

Το λόγο έχει ο Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κлиматικής Αλλαγής, κ. Παπακωνσταντίνου, για δεκαπέντε λεπτά.

Ορίστε, κυρίες Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κлиматικής Αλλαγής): Ευχαριστώ πολύ, κυρίες Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, νομίζω ότι όλοι αντιλαμβανόμαστε ότι δεν είμαστε μπροστά σε μια τυπική διαδικασία προγραμματικών δηλώσεων. Δεν είναι προγραμματικές δηλώσεις μιας Κυβέρνησης μετά τις εκλογές. Δεν είναι προγραμματικές δηλώσεις μετά από έναν ανασχηματισμό. Δεν είναι προγραμματικές δηλώσεις μιας μονοκομματικής Κυβέρνησης. Είναι μια πρωτόγνωρη διαδικασία για τη χώρα σε μια απολύτως κομβική, ιστορική στιγμή για το μέλλον της, σε μια στιγμή όπου διακυβεύεται τίποτα περισσότερο και τίποτα λιγότερο από τη θέση και την πορεία της μέσα στην Ευρωζώνη.

Είναι μια επιλογή, που έγινε πριν από δεκαπέντε χρόνια και η οποία στηρίζεται από τη συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού. Είναι μια επιλογή, όμως, που δεν μπορεί να είναι ένα πουκάμισο αδειανό, που δεν μπορεί να είναι απλώς ένα σύνθημα, μια θέση. Είναι μια επιλογή που έχει και προϋποθέσεις, προϋποθέσεις δημοσιονομικές, προϋποθέσεις σε όρους πραγματικής οικονομίας και ανταγωνιστικότητας, προϋποθέσεις που για πολλά χρόνια η χώρα δεν εκπληρούσε και συνεχίζει να μην εκπληροί.

Άρα, κάνουμε τη συζήτηση αυτή σε μια πραγματικά ιστορική στιγμή και σε μια διαδικασία που δρομολογήθηκε από μία εξίσου ιστορική απόφαση ενός Πρωθυπουργού εν ενεργεία, ο οποίος αποφάσισε να βάλει το αξίωμά του πάνω στο τραπέζι για να προχωρήσει η χώρα μπροστά με μια ευρύτερη συναίνεση.

Στη συζήτηση αυτή η Κυβέρνηση ζητά ψήφο εμπιστοσύνης σε ένα σχήμα που αποτελείται από εκπροσώπους τριών κομμάτων. Είναι τρία κόμματα με διαφορετική αφετηρία, με διαφορετική διαδρομή, με διαφορετικό στίγμα, με διαφορετική ιδεολογία, τρία κόμματα, όμως, που έχουν δηλώσει ότι αυτήν τη στιγμή προέχει ένας κοινός στόχος και αυτός είναι να γίνουν όλα όσα πρέπει να γίνουν τους επόμενους μήνες για να σταθεί η χώρα στα πόδια της, να σωθεί και να κάνει τα επόμενα βήματα με μεγαλύτερη σιγουριά.

Δεν ισχυρίζομαι -και νομίζω κανένας μας δεν το θεωρεί- ότι τα τρία κόμματα που συμμετέχουν στην Κυβέρνηση προσέρχονται με ταυτόσημες θεωρήσεις. Το ΠΑΣΟΚ προσέρχεται έχοντας αναλάβει τα τελευταία δύο χρόνια ένα πολύ μεγάλο βάρος και θέλοντας να προχωρήσει μια πολιτική που εκ των πραγμάτων είναι η μόνη που μπορεί να βγάλει τη χώρα από το αδιέξοδο. Η Νέα Δημοκρατία προσέρχεται έχοντας αντιληφθεί ότι στη στιγμή και στο σημείο που βρισκόμαστε αυτό που προέχει πάνω από όλα είναι μια ευρύτερη συμπαράταξη γύρω από βασικά πράγματα. Και ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός προσέρχεται παρά τις διαφοροποιήσεις και τις διαφωνίες του στην ίδια ακριβώς λογική.

Προσερχόμαστε, λοιπόν, όλοι με βάση την ιστορία και την πορεία μας, ίσως με διαφορετικές θεωρήσεις, αλλά εντέλει μας δεσμεύει όλους μία απόφαση.

Αυτή είναι η απόφαση των τριών Αρχηγών, να δουλέψει η Κυβέρνηση Λουκά Παπαδήμου για να υλοποιήσει τις αποφάσεις της 27ης Οκτωβρίου του Συμβουλίου Κορυφής και αυτές είναι πολύ συγκεκριμένες και πολύ απλές. Είναι να υπάρχουν όλες οι προϋποθέσεις για την εκταμίευση της έκτης δόσης, να γίνει και να ολοκληρωθεί με επιτυχία η διαπραγμάτευση για τη νέα δανειακή σύμβαση και τις πολιτικές που θα την ακολουθήσουν, να κατα-

τεθεί και να ψηφιστεί ο προϋπολογισμός του κράτους για το 2012, αντίστοιχα το φορολογικό νομοσχέδιο και να κλείσει με επιτυχία η διαπραγμάτευση για να μειωθεί το βάρος του δημοσίου χρέους κατά 100 δισεκατομμύρια ευρώ και να μπει σε μια βιώσιμη πορεία. Αυτός είναι ο βασικός κορμός των αποφάσεων – τις ανέλυσε και χθες ο Πρωθυπουργός – με τις οποίες θα κινηθεί η Κυβέρνηση τους επόμενους μήνες.

Όμως, ταυτόχρονα είναι απολύτως σαφές ότι δεν πρόκειται και δεν πρέπει να παραλύσει το κράτος. Δεν πρόκειται και δεν πρέπει άλλες αποφάσεις να ανακμωθούν από αυτές τις πέντε βασικές, να σταματήσουν όταν δεν είναι τίποτα άλλο παρά η συνέχιση αλλαγών που έχουν δρομολογηθεί και που είναι σημαντικές για τη χώρα, για τη ζωή των πολιτών, για την ανταγωνιστικότητά της, για τη βελτίωση της ποιότητας ζωής.

Το πρόβλημα της χώρας το ξέρουμε όλοι μας. Δεν είναι απλώς δημοσιονομικό. Είναι θέμα δομών, διαδικασιών, θεσμών, κινήτρων και οτιδήποτε αλλάζει δομές, διαδικασίες, θεσμούς και κίνητρα σε μια κατεύθυνση σε όφελος του δημοσίου συμφέροντος και του πολίτη, πρέπει τους επόμενους μήνες να το προχωρήσουμε όσο πιο γρήγορα γίνεται.

Αυτό το πλαίσιο αντιλαμβάνομαι και εγώ ως Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής μετά την εμπιστοσύνη που μου έδειξε ο εντολοδόχος Πρωθυπουργός και το κόμμα από το οποίο προέρχομαι, σ' αυτήν τη λογική εντάσσω και τη δουλειά που πρέπει να κάνει το ΥΠΕΚΑ τους επόμενους μήνες.

Το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής έχει ένα διπλό χαρακτήρα. Αφ' ενός έχει στην αρμοδιότητά του οριζόντιες πολιτικές από τις οποίες εν πολλοίς κρίνεται η δυνατότητα της χώρας να ανακάμψει και να πάει σε μια πορεία βιώσιμης ανάπτυξης. Πολιτικές όπως η περιβαλλοντική αδειοδότηση που διευκολύνει ή αποθαρρύνει τις επενδύσεις, ταυτόχρονα βεβαίως βάζοντας σωστά περιβαλλοντικά κριτήρια. Πολιτικές όπως οι χρήσεις γης που επίσης είναι κομβικές για τη δυνατότητα επενδυτικής δραστηριότητας στη χώρα και συγκεκριμένες τομεακές πολιτικές, όπως αυτές που αφορούν τον τομέα της ενέργειας, το ενεργειακό δυναμικό της χώρας όντας ένας από τους πολύ σημαντικούς μοχλούς ανάπτυξης και επενδύσεων για τα επόμενα χρόνια.

Θέλω να πω ότι ξεκινάμε αυτήν τη νέα πορεία ως ΥΠΕΚΑ από ένα πάρα πολύ καλό σημείο και αυτό είναι ότι τους τρεις τελευταίους μήνες η Βουλή ψήφισε με ευρύτατη πλειοψηφία τρία κομβικά νομοσχέδια. Πριν μιλήσουμε για μια κυβέρνηση συμμετοχής πολλών κομμάτων, η Βουλή ψήφισε την απελευθέρωση της αγοράς ενέργειας, το νομοσχέδιο για την περιβαλλοντική αδειοδότηση και το νομοσχέδιο για το νέο τρόπο έκδοσης οικοδομικών αδειών με ευρύτατη πλειοψηφία. Αυτό είναι κάτι που μας δίνει πολύ γερές βάσεις για να κάνουμε τα επόμενα βήματα ως Υπουργείο.

Θα αναφερθώ με συντομία στα βασικά ζητήματα που έχουμε μπροστά μας με χρονοδιάγραμμα των επομένων μηνών, μέχρις ότου ολοκληρωθούν όλες οι διαδικασίες και η χώρα πάει σε εκλογές.

Απλοποίηση της περιβαλλοντικής αδειοδότησης. Το νομοσχέδιο, ψηφίστηκε, όπως είπα και πριν, με μεγάλη πλειοψηφία. Για να υλοποιηθεί χρειάζεται η έκδοση της υπουργικής απόφασης που εξειδικεύει και εκσυγχρονίζει την κατάταξη των δραστηριοτήτων σε διαφορετικές κατηγορίες περιβαλλοντικών επιπτώσεων. Έχουμε δεσμευτεί ως Υπουργείο ότι αυτή η υπουργική απόφαση πριν υπογραφεί, θα έλθει για συζήτηση στις δύο Αρμόδιες Επιτροπές Παραγωγής και Εμπορίου και Περιβάλλοντος και έχουμε ήδη στείλει επιστολή στους προέδρους για να γίνει σύγκληση αυτών των επιτροπών τις αμέσως επόμενες ημέρες ώστε να μπορέσει να υπογραφεί η απόφαση και να προχωρήσουμε στο επόμενο βήμα.

Πέρα από αυτήν την πολύ σημαντική μεταρρύθμιση που διευκολύνει την επιχειρηματικότητα και τις επενδύσεις, ταυτόχρονα θέλω να τονίσω ότι εδώ και μήνες έχουμε καταφέρει να ξεμπλοκάρουμε συγκεκριμένες δεκάδες επενδύσεις με ονοματεπώνυμο που συσσωρεύονταν στις υπογραφές του ΥΠΕΚΑ και θα συνεχίσουμε με τον ίδιο ακριβώς τρόπο.

Κτηματολόγιο. Επιτάχυνση της ολοκλήρωσής του και κύρωση δασικών χαρτών. Όλοι γνωρίζουμε την ιστορία του Κτηματολογίου, όλοι γνωρίζουμε τις καθυστερήσεις. Το Κτηματολόγιο, πέρα από αυτονόητη υποχρέωση μιας σύγχρονης χώρας, αποτελεί και μνημονιακή υποχρέωση. Μέχρι το τέλος του χρόνου πρέπει να έχουν προκηρυχθεί συνολικά τέσσερα εκατομμύρια δικαιώματα. Έχουν ήδη προκηρυχθεί δύο εκατομμύρια. Θα ολοκληρωθεί αυτή η διαδικασία μέχρι το τέλος του χρόνου και είμαστε σε συζήτηση και με τους ευρωπαίους εταίρους μας να πάμε πιο γρήγορα ακόμα επιταχύνοντας τις ιδίες τις διαδικασίες και το χρόνο υλοποίησης που έχει τεθεί στο Μνημόνιο. Παράλληλα, εξετάζουμε την περαιτέρω βελτίωση της διαδικασίας κτηματογράφησης με τη συμμετοχή ιδιωτών και διεθνούς τεχνολογίας.

Δασικοί χάρτες. Για πρώτη φορά στην Ελλάδα από συστάσεως του ελληνικού κράτους γίνεται μια τόσο ευρεία και συνεταγμένη προσπάθεια για να κλείσουμε οριστικά το κεφάλαιο «απουσία δασολογίου». Είναι μία διαδικασία που προχωράει και είναι ήδη σε στάδιο ανάρτησης εβδομήντα πέντε από τριακόσιους είκοσι χάρτες.

Χωροταξικός και πολεοδομικός σχεδιασμός. Είναι δύσκολο να δώσει κανένας την πραγματική εικόνα και έμφαση του πόσο σημαντικό είναι για επενδύσεις και για την ανάπτυξη ένα πλαίσιο τόσο γενικού όσο και ειδικού χωροταξικού και πολεοδομικού σχεδιασμού. Έχουμε ήδη κάνει πολύ μεγάλα βήματα και τους αμέσως επόμενους μήνες στον ορίζοντα αυτής της Κυβέρνησης θα έχουμε τη θεσμοθέτηση των νέων ειδικών χωροταξικών για τις υδατοκαλλιέργειες που ήδη έχει κλείσει, για τον τουρισμό – μείζον για να μπορέσει να αναπτυχθεί η τουριστική επένδυση – αλλά και τα ρυθμιστικά σχέδια για την Αθήνα, τη Θεσσαλονίκη και τις άλλες μεγάλες πόλεις. Μόνο για το Ρυθμιστικό Σχέδιο της Αττικής να πω ότι θα δώσει τη βάση της ανάπτυξης στην ευρύτερη περιοχή της πρωτεύουσας για τα επόμενα δέκα χρόνια, με μείζονες αποφάσεις που συνδυάζονται με την εκμετάλλευση του αεροδρομίου του Ελληνικού, του φαληρικού, του κέντρου της πόλης και το πώς αντιλαμβάνομαστε μία μεσογειακή πρωτεύουσα η οποία παράγει δουλειές, επενδύσεις και ποιότητα ζωής για τους κατοίκους της.

Πριν από μερικές ημέρες εν μέσω της κυβερνητικής αλλαγής εγκρίθηκε με ευρύτατη πλειοψηφία από τη Βουλή ο νόμος που τελειώνει τις πολεοδομίες όπως τις ξέραμε. Είναι μία νέα διαδικασία αδειοδότησης για την ιδιωτική δόμηση που κάνει σύντμηση του χρόνου και αλλάζει τον τρόπο με τον οποίο μπορεί να γίνεται ιδιωτική οικοδομική δραστηριότητα. Ταυτόχρονα με το νόμο για τη ρύθμιση των αυθαίρετων δημιουργεί για πρώτη φορά ένα πλαίσιο ελέγχου και πρόληψης της πολεοδομικής αυθαιρεσίας. Αυτό μαζί με το νέο πράσινο Γενικό Οικοδομικό Κανονισμό στον οποίο θα ενταχθούν και η χρήση ανανεώσιμων πηγών ενέργειας στα σπίτια, θα είναι ένα κεφάλαιο, ένα τρίπτυχο το οποίο θα κλείσει μεγάλες αδυναμίες του σημερινού θεσμικού πλαισίου.

Ενέργεια. Ένας τομέας κομβικός στην ανάπτυξη. Είμαστε μία από τις πρώτες χώρες στην Ευρώπη που ψηφίσαμε την απελευθέρωση της ενέργειας με την υιοθέτηση του τρίτου ενεργειακού πακέτου το καλοκαίρι που μας πέρασε. Ενισχύεται έτσι η Ανεξάρτητη Ρυθμιστική Αρχή, διαχωρίζονται οι χειριστές των δικτύων μεταφοράς και διανομής, ενισχύεται το πλαίσιο για την προστασία των καταναλωτών.

Τι έχουμε μπροστά μας; Έχουμε την υλοποίηση του νόμου, δηλαδή τη δημιουργία των νέων εταιρειών. Αυτό θα κλείσει μέσα στο πρώτο τρίμηνο του 2012. Και έχουμε πολύ σημαντικά ζητήματα που αφορούν τους λιγνίτες και τη ΔΕΗ. Έχουμε σχεδόν ολοκληρώσει τη διαπραγμάτευση με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για την πρόσβαση σε τρίτους στους λιγνίτες. Θα πουληθούν τέσσερις μονάδες της ΔΕΗ και θα υπάρχει μια συμφωνία ανταλλαγής ισχύος. Οι λεπτομέρειες θα ανακοινωθούν τις επόμενες ημέρες μόλις κλείσουν και τα τελευταία ανοικτά ζητήματα που έχουμε με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Ταυτόχρονα, γνωρίζετε ότι προχωρούν η αποκρτικοποίηση της ΔΕΠΑ και του ΔΕΣΦΑ, των «ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΕΤΡΕΛΑΙΩΝ» και τα επόμενα βήματα για την αποκρτικοποίηση της ΔΕΗ όπου υπάρχουν τρεις εναλλακτικές, τρία βασικά ζητήματα τα οποία αυτή τη στιγμή συζητούμε.

Το ένα είναι η μείωση του ποσοστού που κατέχει το ελληνικό

δημόσιο. Το δεύτερο η δυνατότητα πώλησης μεριδίων στις θυγατρικές μεταφορές και διανομής και τρίτο η δημιουργία, με βάση τους σταθμούς που θα πουληθούν -για την πρόσβαση σε τρίτους- σε λιγνίτες, μιας μικρής ΔΕΗ η οποία θα μπορέσει να ανοίξει πλήρως την αγορά και να λειτουργήσει προς όφελος του καταναλωτή.

Πετρελαιοκίνηση. Πριν από μερικές ημέρες, με τροπολογία απελευθερώσαμε την πετρελαιοκίνηση στην Αθήνα και στη Θεσσαλονίκη. Εγώ τουλάχιστον δεν μπορώ να καταλάβω γιατί η Αθήνα και η Θεσσαλονίκη πρέπει να είναι οι δυο μοναδικές ευρωπαϊκές πόλεις στις οποίες απαγορεύεται η χρήση αυτοκινήτων με ντίζελ.

Ταυτόχρονα ανακοινώσαμε -και θα υπογραφεί τις επόμενες μέρες, από τους συναρμόδιους Υπουργούς Περιβάλλοντος και Υποδομών- την απόφαση για τον «πράσινο δακτύλιο», για τον περιορισμό χρήσης αυτοκινήτων στο κέντρο, η οποία μαζί με την άρση της πετρελαιοκίνησης οδηγεί σε μείωση των ρύπων και άρα βελτίωση του περιβάλλοντος στο οποίο ζούμε στην πρωτεύουσα, αλλά και στη Θεσσαλονίκη.

Έρευνα και εκμετάλλευση υδρογονανθράκων. Για πρώτη φορά στην Ελλάδα δημιουργήθηκε ένας φορέας με ευθύνη την έρευνα και τεκμηρίωση της δυνατότητας εκμετάλλευσης υδρογονανθράκων πετρελαίου και φυσικού αερίου.

(Στο σημείο αυτό κυτιάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Θέλω δύο λεπτά ακόμη, κύριε Πρόεδρε.

Ήδη το ΥΠΕΚΑ έχει ανοίξει διεθνείς διαγωνισμούς για τη διεξαγωγή ερευνών στο Ιόνιο και τη νότια Κρήτη. Είναι η πρώτη φορά που γίνεται αυτό και είναι εξαιρετικά σημαντικό για τη χώρα μας.

Ανανεώσιμες πηγές. Τα τελευταία δυο χρόνια έχει διπλασιαστεί η εγκατεστημένη ισχύ στις ανανεώσιμες πηγές, που είναι ένας τομέας με εξαιρετικά έντονο επενδυτικό ενδιαφέρον. Αυτό που μας ενδιαφέρει αυτή τη στιγμή είναι να σταθεροποιήσουμε το περιβάλλον. Είμαστε κοντά στο να ανακοινώσουμε αποφάσεις σχετικά με τη χρηματοδότηση των ανανεώσιμων πηγών, δηλαδή τη βεβαιότητα των επενδυτών ότι θα μπορέσουν να έχουν χρηματοδότηση μέσα από τις εγγυημένες τιμές, αλλά και με το τέλος που πληρώνει ο καταναλωτής.

Έχουμε προχωρήσει στην επιτάχυνση της διαδικασίας αδειοδότησης θαλάσσιων αιολικών πάρκων και ταυτόχρονα προωθείται η γεωθερμία και η αξιοποίηση της βιομάζας. Αυτό, μαζί με τα προγράμματα και τις πολιτικές για την εξοικονόμηση ενέργειας σε κατοικίες, δημόσια κτήρια και ανοικτούς χώρους, δίνουν τη δυνατότητα αναπτυξιακής δυναμικής στην οικονομία, με δημιουργία θέσεων εργασίας και επενδύσεων σε σημαντικούς κλάδους.

Εδώ δεν μπορώ παρά να κάνω μια εξαιρετικά σύντομη αναφορά και στο σχέδιο «ΗΛΙΟΣ», που είναι η εξαγωγή ηλιακής ενέργειας -ενέργεια από ηλιακές πηγές- προς τη βόρεια Ευρώπη από την Ελλάδα, ένα σχέδιο που έχει αποτυπωθεί και στα ίδια τα συμπεράσματα του Συμβουλίου Κορυφής στις 26 Οκτωβρίου και το οποίο φυσικά προωθούμε με κάθε τρόπο.

Τέλος, όσον αφορά την ενέργεια, έχουμε εξελισσόμενες συζητήσεις για τους διεθνείς αγωγούς. Τους επόμενους τρεις μήνες θα κλείσει η διαπραγμάτευση για το πώς θα ανοίξει ο νότιος διάδρομος για να έρθει αέριο στην Ευρώπη. Θέλουμε και πιστεύουμε ότι η Ελλάδα θα αποτελέσει τον ενεργειακό κόμβο μέσα από το σχήμα που έχει δημιουργηθεί.

Και μια λέξη, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, για τη διαχείριση των αποβλήτων, που είναι ένα πολύ σημαντικό ζήτημα. Τους επόμενους δυο μήνες προκηρύσσουμε, μετά από χρόνια καθυστέρησης, το διαγωνισμό για την επιλογή αναδόχου για τη διαχείριση των απορριμμάτων στην Αττική. Αύριο γίνεται και μια ημερίδα για το ζήτημα αυτό. Παράλληλα, διαμορφώνουμε το στρατηγικό σχέδιο για την ανακύκλωση, διαχείριση και ενεργειακή αξιοποίηση των αποβλήτων, που θα έρθει στη Βουλή άμεσα με μια νέα συνολική ρύθμιση.

Όλα αυτά, μαζί με το χρηματοδοτικό εργαλείο -που είναι το «ΕΠΕΡΑ»- με 2 δισεκατομμύρια ευρώ και τα 400 εκατομμύρια ευρώ του Πράσινου Ταμείου για τις αστικές αναπλάσεις, δημι-

ουργούν τη δυνατότητα να κάνουμε παρεμβάσεις, οι οποίες βελτιώνουν τις αναπτυξιακές δυναμικές.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κλείνω λέγοντας ότι σ' αυτή την οριακή στιγμή για τη χώρα, η Κυβέρνηση δεν ζητά απλώς μια ψήφο εμπιστοσύνης. Δεν είναι απλώς το γεγονός ότι τρία κόμματα που στηρίζουν αυτήν την Κυβέρνηση θα στηρίξουν -και αυτό είναι εξαιρετικά σημαντικό- για πρώτη φορά ένα κυβερνητικό σχήμα.

Είμαστε σε μια στιγμή μεγάλης εθνικής αυτογνωσίας. Η Κυβέρνηση αυτή θα πετύχει μόνο αν έχει τη στήριξη των πολιτών, αν μπορέσουμε να πείσουμε ότι οι δράσεις που έχουν δρομολογηθεί και αυτά που έχουμε μπροστά μας είναι απολύτως αναγκαία, για να μπορέσουμε να σώσουμε τη χώρα, να την κάνουμε να σταθεί στα πόδια της και να δώσουμε προοπτική, θέσεις εργασίας, ανάπτυξη και απασχόληση για τους νέους της πατρίδας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στο Ίδρυμα της Βουλής, στο "Εργαστήρι Δημοκρατίας", δέκα εννιά μαθητές και ένας εκπαιδευτικός από το 7ο Δημοτικό Σχολείο Αγίας Βαρβάρας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να πω κάτι επί της διαδικασίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ορίστε, κυρία Μερεντίτη.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Κύριε Πρόεδρε, με όλο το σεβασμό στη διαδικασία και στους Υπουργούς, επειδή ο χρόνος είναι περιορισμένος και αυτή την ιστορική στιγμή οι Βουλευτές θέλουν και αυτοί να καταθέσουν την άποψή τους και την αγωνία τους, θα ήθελα να παρακαλέσω το Προεδρείο να είναι αυστηρό και, ει δυνατόν, να περιορίζει και το χρόνο των Υπουργών, διότι αν ένας Υπουργός μιλάει τρία ή τέσσερα λεπτά περισσότερο, αυτό σημαίνει ότι θα μιλήσουν περίπου δέκα Βουλευτές λιγότεροι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Σας ευχαριστώ, κυρία Μερεντίτη.

Ο χρόνος έχει μειωθεί στα δεκαπέντε λεπτά. Αν τον τηρήσουμε όλοι, όλα θα κυλήσουν ομαλώς.

Ο κ. Παναγιώτης Καμμένος, Βουλευτής Β' Αθήνας της Νέας Δημοκρατίας, έχει το λόγο για επτά λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είναι πράγματι πρωτοφανές, σ' ένα Κοινοβούλιο μιας δημοκρατικής χώρας, εντός δεκαπέντε ημερών να συζητούμε συνεχώς για προγραμματικές δηλώσεις μιας κυβέρνησης που ζήτησε ψήφο εμπιστοσύνης, την πήρε, αλλά παραίτησε τον Πρωθυπουργό της και μιας Κυβέρνησης που δεν ψηφίστηκε και βρίσκεται εδώ, προκειμένου να ανακoinώσει, με τους ίδιους σχεδόν Υπουργούς στα ίδια σχεδόν Υπουργεία, προγραμματικές δηλώσεις για μια περίοδο τριών μηνών. Αν βέβαια κανείς αναλύσει τη χθεσινή ομιλία του Πρωθυπουργού και των Υπουργών σήμερα, θα δει ότι γι' αυτό το έργο χρειάζονται τουλάχιστον δύο με τρία χρόνια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, λυπάμαι που ο Πρωθυπουργός δεν είναι εδώ. Φαίνεται ότι του συνέστησαν να βγει έξω όταν θα μιλήσω εγώ, γιατί δεν δέχεται να ακούσει κάποιον Βουλευτή που διαφωνεί και δεν δίνει ψήφο εμπιστοσύνης, παρ' όλο που το κόμμα του στηρίζει αυτήν την Κυβέρνηση. Αυτό είναι ίδιον της δημοκρατίας, αλλά φαίνεται ότι έτσι συνηθίζεται στις μεγάλες οργανώσεις.

Χαίρομαι, βέβαια, που είναι οι κύριοι Υπουργοί εδώ. Στο φίλο μου, τον κ. Ροντούλη, θέλω να πω τι μου είπε κάποιος από το χωριό μου, πως «όταν ζευγαρώνουν τα άλογα με τα γομάρια, γίνονται μολάρια και δεν αναπαράγονται».

Άκουσα με προσοχή τον Υπουργό κ. Παπακωνσταντίνου. Ο κ. Παπακωνσταντίνου μάς ανακοίνωσε πριν από λίγο ότι ο κ. Παπανδρέου, ο τέως Πρωθυπουργός, έβαλε στο τραπέζι το αξίωμά του. Πριν από δύο χρόνια μάς έλεγε ότι ο καινούργιος Πρωθυπουργός Γιώργος Παπανδρέου έβαλε στο τραπέζι το πιστόλι του. Το σίγουρο πάντως είναι ότι -ανεξαρτήτως του τι έβαλε στο

τραπέζι ο Πρωθυπουργός- ο ίδιος Υπουργός, ο κ. Παπακωνσταντίνου, βρίσκεται εδώ, προκειμένου να συνεχίσει το έργο αυτής της Κυβέρνησης.

Χθες χρησιμοποιήθηκαν δύο λέξεις-κλειδιά, οι λέξεις «αλήθεια» και «εμπιστοσύνη». Θα προσπαθήσω, λοιπόν, πάνω σ' αυτές τις λέξεις να δω ποιες είναι οι απόψεις της σημερινής Κυβέρνησης και βεβαίως του Πρωθυπουργού.

Αλήθεια σημαίνει πρώτα απ' όλα να δούμε πώς έγινε αυτή η κρίση στην Ελλάδα. Είναι αλήθεια ή ψέματα ότι πειράχτηκαν τα στατιστικά στοιχεία με εντολή του κ. Παπακωνσταντίνου, όπως λένε οι υπάλληλοι της Στατιστικής Υπηρεσίας και το καταθέτουν στη δικαιοσύνη; Γιατί αν είναι αλήθεια, τότε πρόκειται για έγκλημα, το οποίο έγινε προκειμένου να οδηγηθεί η χώρα στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

Είναι αλήθεια ή ψέματα ότι ο πρώην Πρωθυπουργός -και εν γνώσει του Υπουργικού του Συμβουλίου και του πρώην Υπουργού Οικονομικών, που βρίσκεται εδώ- μιλούσε με το Στρος Καν για εισοδο της χώρας στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, πριν ανακοινωθεί αυτό στη Βουλή και τα κόμματα;

Είναι αλήθεια ή ψέματα ότι αποκρύπτετε πως πουλήθηκαν τα CDS του Ταχυδρομικού Ταμειευτηρίου έναντι 1,3 δισεκατομμυρίων δολαρίων; Η τιμή τους σήμερα ανέρχεται στα 25 δισεκατομμύρια δολάρια και μέχρι τώρα αρνείται η Κυβέρνηση, με παρέμβαση στον Πρόεδρο της Βουλής -που παραλίγο να τον έχουσε και Πρωθυπουργό- να συζητηθεί η ερώτηση στη Βουλή, να απαντηθεί από το Υπουργείο Οικονομικών.

Ο κ. Παπακωνσταντίνου αρνήθηκε να απαντήσει σε ερώτηση στη Βουλή. Αρνήθηκε ο κ. Βενιζέλος, ο σημερινός Αντιπρόεδρος, να απαντήσει σε ερώτηση. Έγινε επερώτηση, έληξε η θητεία της Βουλής, καταθέσαμε επερώτηση με τον κ. Δημαρά και τον κ. Βελόπουλο. Δεν προσδιορίστηκε ξανά και δεν θα προσδιορισθεί.

Γιατί ο σημερινός Πρωθυπουργός, ως Διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος, θα έπρεπε να ξέρει ότι αυτά τα στοιχεία υπάρχουν, αλλά δεν τα δίνουν γιατί δεν μας λένε ποιοι είναι οι κερδοσκόποι, με ποιες εταιρείες συνεργάζονται, ποιοι κρατούν στα χέρια τους τον πλούτο των Ελλήνων, οι οποίοι γονατίζουν αυτή τη στιγμή για να ωφεληθεί το κράτος τα 26.000.000.000 που απεμπόλησαν, ενώ ήξεραν ότι θαβάλουν τη χώρα στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

Γίνεται έρευνα από την Ευρωπαϊκή Ένωση -εδώ και δύο ημέρες ανακοινώθηκε- για τα κερδοσκοπικά παιχνίδια με το δημοψήφισμα. Ποιοι ήταν αυτοί που έπαιξαν τα νομίσματα; Μήπως ήταν μία τράπεζα, η «DEXIA», για την οποία κατέθεσα πριν δέκα ημέρες στη Βουλή ότι τη διαχείριση του χαρτοφυλακίου της έχει η εταιρεία «UNIGESTION», στην οποία δουλεύει ο αδερφός του τέως Πρωθυπουργού, του κ. Παπανδρέου;

Γιατί κάνετε τα μούτρα σας έτσι; Δεν δουλεύει στη «UNIGESTION», κύριοι συνάδελφοι; Δουλεύει, ναι ή όχι;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ: Θα απαντήσετε μετά. Θα σας περιμένω.

Ακούστε: Εδώ δεν είναι Κολλέγιο Αθηνών. Είστε υποχρεωμένος να φέρετε τα στοιχεία στη δικαιοσύνη και να τα καταθέσετε στη Βουλή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Κύριε συνάδελφε, σας παρακαλώ. Απευθυνθείτε στο Σώμα και όχι στον Υπουργό.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ: Γελάτε, κύριε Υπουργέ, εις βάρος των Ελλήνων. Ντροπή σας!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Κύριε Καμμένε, να απευθύνεστε στο Σώμα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ: Να ξέρετε, όμως, ότι ο ελληνικός λαός θα μάθει την αλήθεια. Και είστε συνένοχος!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι αλήθεια ή όχι, όπως αποκαλύπτει σήμερα ο δημοσιογράφος Μαρδάς και όπως αποκάλυψε ο Πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ, ο κ. Τσίπρας, ότι δόθηκαν κονδύλια από το Υπουργείο Εξωτερικών σε ειδικές ημερομηνίες, που ο κ. Παπακωνσταντίνου με τον Πρωθυπουργό πήγαιναν στο εξωτερικό για να δουν ξένους παράγοντες; Πού δόθηκαν τα κονδύλια; Σε ποιους δόθηκαν τα εκατομμύρια των μυστικών κονδυ-

λίων από το Υπουργείο Εξωτερικών; Για ποιο λόγο;

Είναι αλήθεια ή ψέματα ότι η σύμβαση -που είναι και ένας από τους σκοπούς της στήριξης αυτής της Κυβέρνησης- της απόφασης της 26ης Οκτωβρίου προβλέπει ότι το αγγλικό δίκαιο θα είναι εκείνο, το οποίο θα ορίζει το τι θα γίνει με τα ομόλογα και μάλιστα στα δικαστήρια του Λουξεμβούργου; Για να καταλάβει δηλαδή ο λαός, ενώ αυτή τη στιγμή με το ελληνικό δίκαιο μπορούμε να διαπραγματευτούμε το 90% των ομολόγων μας, πάμε με το αγγλικό δίκαιο, το οποίο δεσμεύει δημόσια και ιδιωτική περιουσία. Και θα πάνε να το κάνουν παράνομο και αντισυνταγματικά και άκυρα, όπως παράνομο, αντισυνταγματικά και άκυρα ο κ. Παπακωνσταντίνου υπέγραψε την πρώτη δανειακή σύμβαση, την οποία αν δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης, την επικυρώνουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι αλήθεια ή ψέματα ότι δεν υπάρχει διάταξη για να βγούμε από την Ευρωζώνη; Καμμία διάταξη δεν υπάρχει για να μας βγάλουν από το ευρώ. Ενεργοποιήστε, αν θέλετε, το άρθρο 122 της Συνθήκης της Λισαβόνας, το οποίο απαιτεί μόνο πλειοψηφία και δεν υπάρχει βέτο.

Και η δεύτερη λέξη -γιατί δεν έχω χρόνο- είναι η λέξη «εμπιστοσύνη». Ποια είναι η εμπιστοσύνη που θα μπορούμε να δείξουμε σε έναν Πρωθυπουργό, για τον οποίο σήμερα η γαλλική εφημερίδα «LE MONDE» αναφέρει ότι είναι από τους αρχιτέκτονες, από τους πρωτεργάτες της μεγάλης τράπεζας «GOLDMAN SACHS», η οποία ορίζει τη νέα τάξη πραγμάτων και η οποία παρεμβαίνει και στην Ιταλία; Αυτά δεν τα λέμε εμείς, δεν τα λέει η εφημερίδα «ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ» ή κάποιες εφημερίδες, που πιστεύετε ότι κάνουν αντιπολίτευση. Το λέει η γαλλική εφημερίδα «LE MONDE». Και καταθέτω το σχετικό δημοσίευμα στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Παναγιώτης Καμμένος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν δημοσίευμα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Μιλάει για το τρίπτυχο Σαρκοζί, Ντράγκι, Μόντι, το δίκτυο της «GOLDMAN SACHS» στην Ευρώπη. Σε αυτή την εταιρεία βέβαια εργαζόταν και ο κ. Παπακωνσταντίνου παλαιότερα.

Ας δούμε, λοιπόν, αν θα λειτουργήσει ως Πρωθυπουργός ή ως υπάλληλος της «GOLDMAN SACHS».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Τελειώνετε, κύριε συνάδελφε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ: Τελιώνω, κύριε Πρόεδρε.

Υπάρχει ή όχι εμπιστοσύνη σε έναν Πρωθυπουργό που, αν μεν κρατήσει την πατριωτική του στάση, εκ Δεσφίνας ορμώμενος, έχει καλώς, αν, όμως, πράξει αυτά, τα οποία υπόσχεται στην τριμερή, στην οποία είναι μέλος, μαζί με τα συμφέροντα εκείνα των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης που τον στήριξαν, όπως τον κ. Παπαχελά, οδηγούν πρώτα από όλα σε απαξία των πολιτικών, δεύτερον σε καταρράκωση κάθε θρησκείας και τρίτον σε παγκοσμιοποίηση με επικράτηση των αγορών και των τραπεζών;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ δεν δίνω ψήφο εμπιστοσύνης σε αυτήν την Κυβέρνηση. Σας καλώ να αναλογιστούμε όλοι ότι ίσως είμαστε η τελευταία Βουλή, γιατί η επόμενη Βουλή είναι συμφωνημένο να γίνει με λίστα. Και κάποιος από εμάς δεν θα είμαστε μέσα σε αυτήν τη λίστα, γιατί μιλάμε πολύ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε υπεύθυνοι για τις γενιές που έρχονται. Ας αναλάβουμε όλοι τις δικές μας ευθύνες.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε τον κ. Καμμένο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Έχετε το λόγο, κύριε Υπουργέ. Θέλετε τρία λεπτά;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Λιγότερο, κύριε Πρόεδρε.

Θα είμαι εξαιρετικά σύντομος, γιατί κατά κανένα τρόπο δεν πρόκειται να ακολουθήσω το Βουλευτή κ. Καμμένο, ο οποίος μόλις μίλησε. Δεν πρόκειται να τον ακολουθήσω, γιατί δεν έχω κανένα λόγο να δυναμιτίσω ένα κλίμα, το οποίο πάει να δημιουρ-

γηθεί σε αυτήν την Αίθουσα. Νομίζω πως όλοι αντιλαμβανόμαστε ότι αυτά που ειπώθηκαν ανήκουν περισσότερο σε περιθωριακά blogs, παρά σε αυτήν την Αίθουσα. Οποιαδήποτε στοιχεία έχει ο συγκεκριμένος Βουλευτής, δεν έχει παρά να τα δώσει είτε με την κανονική κοινοβουλευτική διαδικασία είτε στη δικαιοσύνη. Όλα τα υπόλοιπα είναι «τζάμπα μαγκιές», αν μου επιτρέπετε την έκφραση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτήσης Αποστολάτος): Σας ευχαριστούμε πολύ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτήσης Αποστολάτος): Κύριε Καμμένε, μην κάνουμε διάλογο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ: Επειδή επέστρεψε στο λεξιλόγιο Σημίτη περί «τζάμπα μαγκιών», σας λέω ότι όλα αυτά τα στοιχεία έχουν δοθεί στη δικαιοσύνη. Ο Εισαγγελέας Οικονομικού Εγκλήματος κ. Κορρέας έχει στα χέρια του τα στοιχεία και διενεργεί έρευνα. Έρευνα διενεργείται για τον κύριο Υπουργό από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για κερδοσκοπικά παιχνίδια και παράλληλα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, Υπουργούς Δικαιοσύνης που κρατήσαμε τους ίδιους. Ο κ. Πεταλωτής προϊόντα της ελληνικής δικαιοσύνης...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτήσης Αποστολάτος): Δεν έχετε άλλο χρόνο, κύριε Καμμένε.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ από το Νομό Πιερίας, κ. Ιωάννης Αμοιρίδης, επί των προγραμματικών δηλώσεων.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Των προγραμματικών του κ. Καμμένου ή του Πρωθυπουργού;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτήσης Αποστολάτος): Κύριε Αμοιρίδη, κρατήστε το ύψος που όλοι γνωρίζουμε στην Αίθουσα αυτή.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Έχουμε προγραμματικές δηλώσεις και του κ. Καμμένου...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτήσης Αποστολάτος): Όχι προσωπικά, σας παρακαλώ πολύ. Θα χάσουμε πολύτιμο χρόνο. Έχετε το λόγο για επτά λεπτά, με τη χάρη που σας διακρίνει.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να ευχηθώ στο νέο Πρωθυπουργό και στους συνεργάτες του Υπουργούς καλή δύναμη και καλή επιτυχία στο έργο, που είναι πάρα πολύ δύσκολο, αλλά τόσο σημαντικό για τη χώρα.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ξεκινώ με δύο παρατηρήσεις: Πρέπει να υιοθετήσουμε την αρχή ότι η Ελλάδα των «κουμπάρων», της λοβιτούρας και της κομπίνας είναι παρελθόν. Έχουμε γυρίσει σελίδα. Αυτό, για να μπορούμε να συζητάμε. Όταν κάνουμε αναφορά στο παρελθόν, μάλιστα με λόγο αιχμηρό και χωρίς στοιχεία, το μόνο που έχουμε να κερδίσουμε είναι να χωρίσουμε πάλι τους Έλληνες σε πολλά κομμάτια. Και αυτό νομίζω πως είναι το τελευταίο που οφείλουμε να πράξουμε.

Η δεύτερη παρατήρηση αφορά την ημερομηνία των εκλογών. Εκτιμώ ότι αποκλειστική ημερομηνία πρέπει να μπει μόνο στη σωτηρία της χώρας. Κάθε άλλη ημερομηνία είτε είναι των εκλογών είτε ενός άλλου νομοσχεδίου, νομίζω ότι πρέπει να είναι ενδεικτική.

Πέρα από το στόχο της υλοποίησης της υπογραφής της σύμβασης, εκτιμώ ότι πρέπει να πετύχουμε δύο ακόμη στόχους: Ο ένας είναι η ανάκτηση της αξιοπιστίας στους εταίρους μας. Αυτό μπορεί να γίνει σαν πρώτο βήμα, αν όλοι μας στηρίξουμε αυτή την Κυβέρνηση και τον Πρωθυπουργό, ώστε αυτός, ο Υπουργός Οικονομικών και ο Πρόεδρος της Τράπεζας της Ελλάδος να είναι οι μοναδικοί που θα υπογράψουν τις δεσμεύσεις. Όταν θα υπάρξει αυτή η δυναμική και αυτή η μεγάλη στήριξη του Κοινοβουλίου στο θεσμό του νέου Πρωθυπουργού, τότε είμαι σίγουρος ότι κανένας δεν θα απαιτήσει δεσμεύσεις από τους Αρχηγούς των κομμάτων. Στο χέρι μας είναι να δημιουργήσουμε τη δυναμική της αξιοπιστίας και των θεσμών αυτής της χώρας απέναντι στους εταίρους. Δεύτερον, πρέπει να ομαλοποιηθεί η οικονομική και κοινωνική ζωή του τόπου.

Σε πρώτη φάση, αγαπητοί Υπουργοί, πρέπει να ικανοποιηθεί το αίσθημα δικαίου των πολιτών. Καμμία κυβέρνηση, κανένας προγραμματικός λόγος δεν μπορεί να στηθεί, κανένα πρόγραμμα δεν μπορεί να ξεκινήσει, αν δεν ικανοποιηθεί το αίσθημα δικαίου των πολιτών. Όταν συζητάμε με τους πολίτες, η πρώτη

τους κουβέντα είναι: «Πιάσατε κανέναν; Πλήρωσε κανείς;». Η κλείουν με αυτή τη συζήτηση. Άρα, είναι υποχρέωσή μας.

Ξεκίνησε ο Υπουργός Οικονομικών και ανέφερε ότι μέχρι τις 24 του μήνα, για όσους δεν ρυθμίσουν τα χρέη, θα δημοσιοποιηθούν τα ονόματά τους. Αυτό είναι για το 2009. Θέλουμε και για το 2010, αλλά κυρίως θέλουμε να δημοσιοποιηθούν τα ονόματα όσων έβγαλαν τα χρήματα στην Ελβετία και δεν τα έχουν δηλώσει στην Ελλάδα. Δεν μπορεί να τα καλύψει καμμία ανεξάρτητη αρχή. Έχουμε πόλεμο. Δεν είμαστε σε συνθήκες ειρήνης. Και αυτό είναι εθνική προδοσία. Αυτά τα ονόματα πρέπει να δημοσιοποιηθούν. Πέρα από την οικονομική ή την ποινική τιμωρία, πρέπει να υπάρχει και η τιμωρία από τους πολίτες. Πρέπει να υπάρχει η απαξίωση αυτών που σε καιρό πολέμου έβγαλαν χρήματα παράνομα από τη χώρα.

Δεύτερον, ανακατανομή βαρών. Το λέμε. Πώς το κάνουμε; Μπορεί να πληρώνει ο τελευταίος σε οικονομική δυνατότητα πολίτης τα πρώτα είδη ανάγκης –το ψωμί, το γάλα, το ρύζι, τα μακαρόνια– το ίδιο με αυτόν που έχει εκατομμύρια; Δεν πρέπει ο ΦΠΑ σε αυτά τα προϊόντα να είναι στο 5%; Και ας είναι στα ακριβά προϊόντα και στο 23% και στο 25%. Πρέπει να ξεκινήσει άμεσα με το φορολογικό νομοσχέδιο έτσι η ανακατανομή βαρών, για να δείξουμε πώς την εννοούμε.

Ρευστότητα στην αγορά: για να ξεκινήσει η αγορά, πρέπει να υπάρχουν χρήματα, πρέπει να υπάρχει ρευστότητα. Στηρίζουμε τις τράπεζες. Δεν άκουσα το νέο Πρωθυπουργό να μιλάει για τις προνομιούχες και τις νέες μετοχές. Τις προηγούμενες μέρες δημόσια απ' αυτό το βήμα ο Υπουργός Οικονομικών ανέφερε ότι το έθνος και οι πολίτες είναι πάνω από τους τραπεζίτες. Θα υλοποιηθεί αυτό; Θα πρέπει να διευκρινιστεί αυτό το σημείο.

Για την αναδιοργάνωση του κράτους δεν ακούσαμε κάτι. Θα τελειώσει το πρόγραμμα της εφεδρείας ή θα έχουμε «ομήρους» τους δημοσίου υπαλλήλους τα επόμενα χρόνια; Πώς θα δουλέψει και θα συνεργαστεί ένα κράτος όπου απευθυνθήκαμε και στον τελευταίο δημόσιο υπάλληλο να συνεργαστεί, όταν θα έχει την αγωνία για το αύριο; Δεν μας ζήτηνε η Ευρωπαϊκή Ένωση και οι εταίροι να απολύσουμε κανέναν. Είναι η αδυναμία μας να αναδιοργανώσουμε το κράτος και καταλήγουμε στο να απολύουμε υπαλλήλους. Ναι στις συγχωνεύσεις των οργανισμών, αλλά αναδιοργανώστε τις υπηρεσίες με τους καινούργιους στόχους, με το υπάρχον δυναμικό και προσωπικό, ίσως με κάποιες μεταφορές σε υπηρεσίες εντός του νομού.

Ανάπτυξη: Ακούμε ΕΣΠΑ και ΕΣΠΑ δεν βλέπουμε, 5% συμμετοχή αλλά ακόμα ΕΣΠΑ δεν είδαμε. Δεν βλέπουμε να προχωράει κανένα έργο. Το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων μειώνεται. Φτάσαμε στο τέλος του έτους και από την αρχή του έτους ακούμε συνεχώς για προγράμματα ανάπτυξης, για ρευστότητα στην αγορά, για ΕΤΕΑΜ, για ΤΕΜΠΕ και δεν υπάρχει ρευστότητα στην αγορά. Είναι μόνο για να τα αναφέρουμε; Έχετε κάτι να μας πείτε πάνω σ' αυτό ή με τη νέα Κυβέρνηση θα «τρέξουν» πιο γρήγορα; Γιατί δεν «έτρεχαν» μέχρι τώρα;

Ο νέος Πρωθυπουργός μίλησε για κοινωνική πολιτική και είπε: «Θα ξεκινήσουμε άμεσα από τις ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες». Ορίστε μία πρόταση: μέχρι ογδόντα τετραγωνικά σπίτι, πρώτη κατοικία και εισόδημα κάτω από 30.000 να μην πληρώνουν τέλος ακίνητης περιουσίας. Στη ΔΕΗ σήμερα κάνουν ουρές. Έτσι κι αλλιώς δεν πλήρωναν τη ΔΕΗ, το 35% έκανε ρύθμιση και το 8% είχε κομμένο το ρεύμα. Δεν μπορούμε να κάνουμε ένα βήμα; Πόσα είναι αυτά τα χρήματα; Εξήντα, ογδόντα, εκατό εκατομμύρια; Μπροστά στα δύο δισεκατομμύρια που πρέπει να πάρουμε από την ακίνητη περιουσία, ας μεταφέρουμε τους συντελεστές προς τις μεγάλες περιουσίες, προς τα πάνω και να αφαιρέσουμε το τέλος απ' αυτούς τους ανθρώπους που έχουν σπίτι μέχρι ογδόντα τετραγωνικά, γιατί τρία-τέσσερα άτομα σ' ένα σπίτι μπορούν να επιβιώσουν για δύο-τρεις μήνες με τα 300, με τα 400 ή τα 1.000 ευρώ, που μπορεί να φτάνει το τέλος σε κάποιες περιοχές της Αθήνας.

Βλέπουμε τι γίνεται; Κατά 50% μειώθηκε η κατανάλωση πετρελαίου και θέλουμε να κάνουμε και ισοδύναμο το πετρέλαιο θέρμανσης με το πετρέλαιο κίνησης. Ευτυχώς δεν το κάναμε και θα το δούμε για του χρόνου. Πώς λοιπόν, θα επιβιώσουν αυτοί οι άνθρωποι; Ας κάνουμε το πρώτο βήμα, ας το ξεκινήσουμε τώρα.

Πρέπει να υπάρξουν νέες γεωπολιτικές συμμαχίες. Η κ. Μέρκελ αναφέρθηκε στη νέα συνθήκη σε στενά δημοσιονομικά πλαίσια «κι όποιος αντέξει». Η Ελλάδα πρέπει να ανοίξει τα φτερά της και να δει και πιο πέρα, μέσα στο νέο περιβάλλον μετά την κατάρρευση της Συνθήκης της Λισαβόνας και της Συνθήκης του Μάαστριχτ, αν μπορεί να επιβιώσει και αν έχει αυτές τις δυνατότητες και την κοινωνική συνοχή και τις οικονομικές δυνατότητες να συνεχίσει μέσα στο νέο πλαίσιο που θα διαμορφωθεί. Είναι πολύ σημαντικό, η χώρα να έχει κι άλλες λύσεις τις οποίες, πέρα από το ευρωομόλογο, πρέπει να τις έχει υπ' όψιν και να τις έχει μελετήσει, ώστε να υπάρχει plan B, plan C, να υπάρχουν σχέδια για το αύριο.

Πιστεύω ότι όλοι μας έχουμε συναίσθηση της ευθύνης και της κρισιμότητας των στιγμών. Συναισθανόμαστε και συμμεριζόμαστε την αγωνία και τον αγώνα που θα δώσουν ο νέος Πρωθυπουργός και η νέα Κυβέρνηση. Είμαστε κοντά τους, είμαστε μαζί τους, στηρίζουμε την προσπάθεια, αλλά πρέπει άμεσα, πέρα από τα δείγματα γραφής προς τους εταίρους, να δείξουμε και δείγματα γραφής προς τους Έλληνες πολίτες.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε τον Ιωάννη Αμοιρίδη. Κύριε συνάδελφε, επιβεβαιώσατε το επίθετο που με ρωτήσατε γιατί σας το έδωσα. Χαλάλι σας.

Το λόγο έχει ο κ. Μαργαρίτης Τζίμας, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας του Νομού Δράμας, για επτά λεπτά.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ ΤΖΙΜΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν από λίγα εικοσιτετράωρα η χώρα μας δεν είχε κυβέρνηση. Είχε χαμένη την αξιοπιστία της, αφού ο προηγούμενος Πρωθυπουργός, ο κ. Παπανδρέου, δυσφήμιζε τη χώρα μας μ' αυτή την αψυχολόγητη απόφασή του να αμφισβητήσει την παραμονή της Ελλάδας στην Ευρωζώνη, θέτοντας το εκβιαστικό δίλημμα: ευρώ ή δραχμή.

Μπροστά λοιπόν, σ' αυτήν την έκτακτη κατάσταση η Νέα Δημοκρατία επέδειξε υψηλό αίσθημα ευθύνης και συμφώνησε στη δρομολόγηση εξελίξεων δημιουργίας μίας Κυβέρνησης εκτάκτου ανάγκης και ειδικού σκοπού, με τελικό στόχο τη διεξαγωγή των εκλογών. Νομίζω ότι σε μία δημοκρατία το να ζητείται η προσφυγή στη λαϊκή ετυμηγορία είναι ότι πιο υγιές. Όσοι από προχθές άρχισαν να δημιουργούν συνθήκες αμφισβήτησης διεξαγωγής εκλογών στις 19 Φεβρουαρίου, νομίζω ότι αρχίζουν και εξυπηρετούν άλλους σκοπούς.

Η άμεση προσφυγή στις κάλπες δεν είναι απαίτηση μόνο της Νέας Δημοκρατίας. Ήταν απαίτηση όλων των κοινοβουλευτικών κομμάτων, πλην της τότε κυβέρνησης του κ. Παπανδρέου, αλλά κυρίως εξακολουθεί να είναι απαίτηση του ελληνικού λαού ο οποίος εδώ και είκοσι τέσσερις μήνες βλέπει να εφαρμόζεται μία πολιτική για την οποία δεν έδωσε ψήφο εμπιστοσύνης, διότι η προηγούμενη κυβέρνηση εξελέγη με άλλη ατζέντα και εφάρμοσε τελειώς διαφορετικά πράγματα. Άρα ο ελληνικός λαός «φλέγεται» από την πεποίθηση εκείνη που θα του δώσει το δικαίωμα να εκφραστεί για μία κυβέρνηση με προοπτική, για μία κυβέρνηση η οποία θα δεσμευτεί με ειλικρίνεια και αλήθεια ενώπιόν του για το πώς θα οδηγήσει τη χώρα μας από το αδιέξοδο σε μία πορεία ευημερίας και ευτυχίας των πολιτών.

Η Νέα Δημοκρατία υποστήριξε τη δημιουργία αυτής της Κυβέρνησης, όμως δεν ξεχνάμε αυτά που υποστηρίζαμε εδώ και είκοσι τέσσερις μήνες. Άλλωστε, δεν έχουμε λόγο να μην υποστηρίζουμε και στο μέλλον και τώρα αυτή την πολιτική της ανάκαμψης και της ανάπτυξης. Η Νέα Δημοκρατία δεν ψήφισε ούτε ένα μέτρο απ' αυτά με τα οποία κόπηκαν μισθοί και συντάξεις εργαζομένων και επεβλήθησαν καινούργιοι φόροι σε βάρος του ελληνικού λαού.

Ο Πρόεδρος μας ακόμα και χθες επιβεβαίωσε αυτήν την πρακτική και τη θέση της Νέας Δημοκρατίας ότι δεν υπάρχει περίπτωση να συμφωνήσουμε στη λήψη καινούργιων μέτρων, γιατί αυτή η πολιτική απέτυχε παταγωδώς, γιατί αυτή η πολιτική εξαθλίωσε τους Έλληνες και προκάλεσε χιλιάδες λουκέτα στην ελληνική αγορά. Χάθηκε η αγοραστική αξία και δύναμη των Ελλήνων συμπολιτών μας, γι' αυτό και αυτή η πολιτική που εφαρμόστηκε μέχρι τώρα δεν έχει μέλλον. Άλλωστε όσοι θέλουν να

δοκιμάσουν τις αντοχές της Νέας Δημοκρατίας, δεν έχουν παρά να φέρουν νομοσχέδια που να περιλαμβάνουν μέτρα αντικοινωνικά και αντιλαϊκά και τότε πραγματικά θα εισπράξουν για μία ακόμα φορά τη θέση της Νέας Δημοκρατίας, που είναι με τα συμφέροντα των πολιτών και όχι με τα συμφέροντα των αγορών.

Δεν εγκαταλείπουμε, λοιπόν, τις θέσεις μας, γιατί δυστυχώς αυτές οι θέσεις έχουν δικαιωθεί σε πανευρωπαϊκό επίπεδο. Δεν δεχόμαστε διλήμματα. Η Νέα Δημοκρατία και ο Πρόεδρος μας δεν πρόκειται να μετατραπούν σε δηλώσεις εθνικής νομιμοφροσύνης. Αυτοί που εκπορεύουν, αυτοί που εκβιάζουν, αυτοί που εξακολουθούν να θέτουν εκβιαστικά διλήμματα στο πολιτικό σύστημα της χώρας, αγνοούν τελικώς αυτό που θέλουν οι Έλληνες πολίτες. Οι Έλληνες πολίτες θέλουν μία φιλολαϊκή πολιτική, θέλουν μία πολιτική που να τους βγάζει από το αδιέξοδο, θέλουν μία πολιτική η οποία να ζωντανεύει την αισιοδοξία και την ελπίδα. Εμείς πιστεύουμε πως είμαστε εκφραστές και φορείς αυτής της κοινωνικής και φιλολαϊκής πολιτικής.

Είμαστε βέβαιοι ότι η νέα δανειακή σύμβαση δεν πρόκειται να εκχωρήσει την εθνική μας κυριαρχία, γιατί κανένας Βουλευτής εδώ, σύμφωνα με τις δεσμεύσεις που αναλάβαμε ενώπιον του ελληνικού λαού το 2009, δεν έχει δικαίωμα να παραχωρήσει μέρος της εθνικής μας κυριαρχίας. Υποστηρίζουμε αυτήν την Κυβέρνηση με ειδικό σκοπό να εκταμείψει την έκτη δόση -γιατί η προηγούμενη κυβέρνηση, με την αλλοπρόσαλλη πολιτική της, μπλόκαρε την εκταμίευση της έκτης δόσης- να δημιουργήσει τις συνθήκες εκείνες ούτως ώστε να προχωρήσουμε στη νέα δανειακή σύμβαση χωρίς εκχώρηση εθνικής κυριαρχίας και χωρίς τη λήψη παρόμοιων μέτρων που εξαθλίωσαν τους Έλληνες και τέλος να προκηρύξει εθνικές εκλογές.

Δεν έχει δικαίωμα κανένας μας ερήμην του ελληνικού λαού να δεσμεύει τις παρούσες αλλά και τις επόμενες γενιές. Κανείς δεν ζήτησε την ψήφο του ελληνικού λαού για να υποθηκεύσει το μέλλον των παιδιών μας, αλλά και της σημερινής γενιάς.

Έχουμε υψηλό αίσθημα ευθύνης στη Νέα Δημοκρατία και προτείνουμε μια καινούργια πολιτική και στο σύντομο αυτό διάστημα των εκατό ημερών όλοι μας θα καταβάλλουμε προσπάθεια, προκειμένου ορισμένα μέτρα που προτείνει το πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας να γίνουν πράξη. Και κυρίως η Νέα Δημοκρατία εξακολουθεί να αποτελεί φραγμό στη λήψη αντικοινωνικών μέτρων, που θα εξαθλιώσουν ακόμη περισσότερο τους Έλληνες πολίτες.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Κι εμείς ευχαριστούμε, κύριε Τζίμα.

Ο Βουλευτής ΠΑΣΟΚ του Νομού Ηρακλείου και γιατρός, κ. Ιωάννης Μιχελογιαννάκης, έχει το λόγο για επτά λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΧΕΛΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, είναι αλήθεια ότι την τελευταία διετία έγιναν σημαντικές προσπάθειες και αναμόρφωσης και μεταρρύθμισης του ελληνικού κράτους. Είναι επίσης αλήθεια ότι την τελευταία διετία υπήρξαν καθυστερήσεις, λάθη και παραλείψεις που δημιούργησαν ακόμη και σύγχυση όσον αφορά τη σκοπιμότητα του ιδεολογικού μας χώρου. Είναι αλήθεια ότι ένα δυσβάσταχο χρέος και ελλείμματα που κληρονομήσαμε την τελευταία δωδεκαετία, σε συνδυασμό με τη διεθνή κρίση και την ευρωπαϊκή ατομία να πετύχει η πραγματική ευρωπαϊκή ενοποίηση, δημιούργησαν συνθήκες σκληρών και δυσβάσταχτων μέτρων, στραγγίζοντας τους ίδιους και τους ίδιους, με αποτέλεσμα να φθάσουμε, από τη δυνατότητα του ζην και του ευ ζην, στη δυνατότητα του επιζείν.

Είναι αλήθεια ότι υπήρξε τεράστια αγανάκτηση του κόσμου, η οποία δημιούργησε τεράστια δυσπιστία απέναντι στο πολιτικό σύστημα και που εκφράστηκε σε βάρος θεσμών και συμβόλων, με αποκορύφωμα την 28η Οκτωβρίου.

Είναι ακόμη αλήθεια ότι αν είχαν παρθεί από την αρχή μέτρα για επιστροφή του κλεμμένου πλούτου, για την πάταξη της φοροδιαφυγής, -δεκατέσσερις χιλιάδες χρωστούν 37 δις.- για τις ευθύνες του τραπεζικού συστήματος, για τις ευθύνες του γκρίζου τοπίου των μέσων μαζικής ενημέρωσης, για το κάθε είδους λαθρεμπόριο, γι' αυτούς που επένδυσαν στην επιστροφή της

δραχμής, γι' αυτούς που επένδυσαν στην χρεοκοπία του ευρώ, για εμάς που δεν τολμήσαμε να δώσουμε αίσθημα δικαίου με κυρώσεις σ' αυτούς που έκλεψαν, τα πράγματα θα ήταν διαφορετικά.

Σήμερα είμαστε αναγκασμένοι και την έκτη δόση να πάρουμε και τη δανειακή σύμβαση να κάνουμε πράξη και τον νέο προϋπολογισμό να ψηφίσουμε, καθώς κι όλα τα απαραίτητα νομοθετήματα που απορρέουν απ' αυτά.

Ο λαός αυτές τις μέρες καλείται να πληρώσει -15 του Νοέμβρη- φόρο αλληλεγγύης, φόρο επιτηδεύματος, έκτακτη εισφορά, τέλος ακινήτων, φόρο αυθαιρέτων, νέα τέλη κυκλοφορίας. Ο λαός θα δει στο νέο προϋπολογισμό, αφού ψηφιστεί, να μειώνονται οι μισθοί 1,3 δισεκατομμύριο, οι συντάξεις 1,8 δισεκατομμύριο, να εξοικονομούνται χρήματα από λουκέτα σε οργανισμούς και φοροαπαλλαγές - ελπίζω - 1,9 δισεκατομμύριο, από επιστροφή αποδείξεων 1 δισεκατομμύριο, από ειδική εισφορά 1,3 δισεκατομμύριο και από τέλη επί των ακινήτων 1,8 δισεκατομμύριο. Θα δει επίσης απελευθέρωση επαγγελματιών, θα δει τις απαραίτητες αποκρατικοποιήσεις, θα δει την εφεδρεία, θα δει τη λειτουργία του ΕΟΠΥΥ -καθυστερημένα κατά ένα τετράμηνο- τώρα και θα δει και το συναινετικό με τη Νέα Δημοκρατία μοντέλο της παιδείας που ψηφίστηκε, να δρομολογείται.

Θα καταργηθούν οργανικές μονάδες, θα περιοριστούν ειδικές δομές, θα αξιοποιηθούν επιτέλους τα 14 δισεκατομμύρια του ΕΣΠΑ και θα αρχίσει ο «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ», έστω και με ατέλειες, να δείχνει το δρόμο της περιφερειακής ανάπτυξης.

Ο λαός όμως βιώνει συγχρόνως το 18,5% -που είναι 20%, Υπουργέ μου- της ανεργίας και στο τούνελ νέο παραγωγικό μοντέλο και αξιόπιστη πρόταση ανάπτυξης δεν έχει ακόμη οριοθετηθεί.

Μετά τη σύγκυση των προηγούμενων ημερών, με μεγαλύτερη νηφαλιότητα τώρα καταλαβαίνω την κορυφαία πράξη του δημοψηφίσματος, ότι θα έφερνε ένα δεδικασμένο όπλο στην Ευρώπη, που πολεμήθηκε από τις αγορές, μιας και η αυτοδιάθεση των λαών σ' αυτήν τη φάση είναι επικίνδυνη. Ουαί και αλίμονο στο φαινόμενο Ισπανία, Ιταλία, αν αρχίζαμε με το δεδικασμένο του δημοψηφίσματος να οδηγούσαμε τους λαούς εκεί!

Το διάγγελμα του Παπανδρέου για θεσμική λύση -δεν μιλώ για πρόσωπα- ήταν μια ερμηνεία, η οποία τελικά δεν αφομοιώθηκε από τον κόσμο. Και δεν αφομοιώθηκε, γιατί γι' αυτό που ήθελε να περάσει, δηλαδή όχι τεχνοκρατικές λύσεις αλλά πολιτικές αντιλήψεις έναντι του κοινοβουλευτισμού και της αστικής δημοκρατίας, δεν είχαν δημιουργηθεί ακόμη οι συνθήκες, για να μπορέσει αυτό να σωματοποιηθεί από την κοινωνία. Μέσα στην γκρίνια της -εκεί όπου υπάρχει φτώχεια και πόνος- δεν σωματοποιήθηκε.

Πάντοτε στη ζωή μου υπερισχύει η ιδεολογία και όχι η ιδιοτέλεια. Μπορώ να δηλώσω δημόσια την ένστασή μου σε ό,τι αφορά σε ακραίους ιδεολογικούς χώρους -εξαιρώ τον κ. Ροντούλη, με αγροτική συνείδηση- και συγκεκριμένα, όσον αφορά τη συγκεκριμένη με τον ΛΑΟΣ.

Έχω, όμως, επτά επιχειρήματα στο μυαλό μου.

Πρώτον, θέλω το διακύβευμα της εθνικής σωτηρίας να είναι ισχυρό.

Δεύτερον, θέλω σ' αυτή τη φάση η λογική να υπερισχύσει του συναισθήματος.

Τρίτον, θέλω επιτέλους συνεργασία των υγιών δημοκρατικών δυνάμεων -γιατί υπάρχουν υγιείς δημοκρατικές δυνάμεις -και τη θεωρώ σ' αυτή τη φάση απαραίτητη. Θέλω να διαφυλάξω το υγιές πολιτικό σύστημα και την αναμόρφωσή του έναντι καλοθελητάδων εκτός του πολιτικού συστήματος, τεχνοκρατών, εντολοδόχων συμφερόντων, που αποτελεί για μένα θέμα αρχής.

Μέσα σ' αυτούς τους όρους θα ήμουν πραγματικά κι εγώ σε πολύ δύσκολη θέση να δώσω ψήφο στήριξης σε μια κυβέρνηση, εάν δεν υπήρχαν τα επτά προαπαιτούμενα. Στραγγίζω για τα παραπάνω την ψυχή μου. Καταθέτω δημόσια τις ενστάσεις μου όσον αφορά τον ιδεολογικό χώρο. Χάρηκα που το σοσιαλιστικό κόμμα της Γαλλίας χθες το βράδυ με ανακοίνωσή του έθεσε το ζήτημα αυτό.

Τελειώνω την ομιλία μου λέγοντας ότι πολιτική δεν είναι μόνο η διαχείριση, δεν είναι μόνο η εθνική σωτηρία. Η πολιτική είναι και ιδεολογία και συναίσθημα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ (Υφυπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο για δύο λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ορίστε, κύριε Ροντούλη, έχετε το λόγο.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ (Υφυπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω το συνάδελφο και γιατρό για τα καλά λόγια που είπε για το πρόσωπό μου. Θα ήμουν ευτυχέστερος αν αυτά αντανακλούσαν στο σύνολο του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, αγαπητέ συνάδελφε.

Θέλω να πω μόνο τούτο, κύριε Πρόεδρε. Υπάρχουν ακόμα πολιτικές οντότητες, η σκέψη των οποίων διακατέχεται από μία προκατάληψη, από ιδεολογικές αγκυλώσεις, και εξ αυτού του λόγου συνεχίζουν να παραμένουν προσκολλημένοι στο παρελθόν. Η όλη αντίληψή τους, δε, αποπνέει και μία μικροψυχία, χωρίς να αποδίδω τον όρο στον εκλεκτό συνάδελφο ιατρό.

Αυτό που πρέπει να τονιστεί είναι ότι το μέλλον της χώρας είναι συνυφασμένο με κάποιες έννοιες που αποδέχεται η συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού, όπως είναι η έννοια της συνέργειας, της συνυπευθυνότητας, της συναντίληψης, προκειμένου να κατακτηθεί ένα ελάχιστο επίπεδο αλληλοκατανόησης. Όσο αυτό δεν γίνεται και υπάρχουν φωνές οι οποίες έρχονται σε αναντιστοιχία με το κοινό αίσθημα, θεωρώ ότι προσβάλλουν πρωτίστως τους ιδίους και τους πολιτικούς χώρους από τους οποίους προέρχονται.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Σας ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Το λόγο έχει ο κ. Ευθυμίου.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Θα ήθελα να κάνω μια διευκρίνιση, επειδή ακούστηκε η έννοια της προσβολής.

Θα ήθελα να τονίσω, κύριε Πρόεδρε, ότι η έννοια του «επί προσωπικού», όταν ζητάμε το λόγο επί προσωπικού, έχει μια τεράστια σημασία όταν περιλαμβάνει ονειδισμό, συκοφαντία ή προσβολή επί προσωπικού. Οτιδήποτε αφορά σε ιδεολογικό ή πολιτικό χαρακτηρισμό, δεν συνιστά ούτε ονειδισμό, ούτε προσβολή. Συνιστά μάλιστα υποχρέωση της Βουλής να διαλέγεται με όρους ιδεολογικούς και πολιτικούς. Άρα κατά το σκέλος αυτό, προφανώς η παρέμβαση του κ. Μιχελογιαννάκη δεν συνιστά προσβολή. Συνιστά διατύπωση ιδεολογικής και πολιτικής θέσης. Η διευκρίνιση είναι αναγκαία, για να έχουμε την τήρηση και του πνεύματος και του γράμματος του Κανονισμού της Βουλής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Αγαπητέ κύριε Ευθυμίου, οφείλω κι εγώ να συμπληρώσω ότι ακριβώς με το σκεπτικό και τις λέξεις που επιμεληθήκατε επιτυχώς και η παρέμβαση του Υπουργού κ. Ροντούλη ήταν απολύτως απαραίτητη, για να έρθουν τα πράγματα στη σωστή τους θέση.

Σας ευχαριστώ πολύ.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Αχαΐας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικόλαος Καραθανασόπουλος για επτά λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ανεξάρτητα από τον επιθετικό προσδιορισμό, που δίνει ο καθένας στη συγκεκριμένη Κυβέρνηση που σήμερα ζητά ψήφο εμπιστοσύνης από τη Βουλή, κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει ότι η Κυβέρνηση αυτή αποτελεί συνέχεια των προηγούμενων κυβερνήσεων, μια συνέχεια η οποία εδράζεται στην υπαρκτή μέχρι τώρα συναίνεση των κομμάτων του ευρωμονόδρομου, του ΠΑΣΟΚ, της Νέας Δημοκρατίας, του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, στις βασικές στρατηγικές επιλογές, που εξυπηρετούν τα συμφέροντα του κεφαλαίου. Δεν υπήρχαν οι συμφωνίες όλων αυτών των κομμάτων στις στρατηγικές επιλογές. Από τη Συμφωνία του Μάαστριχτ, από την ένταξη της χώρας μας στην ΟΝΕ και στο ευρώ, από τη στρατηγική της Λισαβόνας και από τη Συνθήκη για τη Λισαβόνα;

Όλες αυτές, λοιπόν, οι συμφωνίες στις βασικές επιλογές και η συναίνεση η οποία υπήρξε, αποκτά σήμερα νέα χαρακτηριστικά, τα οποία αναβαθμίζουν τη συναίνεση και σε επίπεδο διακυβέρνησης.

Αλήθεια, ποιο είναι αυτό το οποίο επέβαλε τη συγκεκριμένη μορφή διακυβέρνησης των τριών κομμάτων, του ΠΑΣΟΚ, της Νέας Δημοκρατίας και του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού; Βεβαίως, η εύκολη λύση των απολογητών του συστήματος και των διαφόρων υπαλλήλων του συστήματος, είναι το «για να γλιτώσουμε τη χώρα από τη χρεοκοπία», τη στιγμή που η προηγούμενη κυβέρνηση, αλλά και η σημερινή, η τρικομματική, θα επιδράει απέναντι στο λαό και θα οδηγεί όλο και πιο εκτεταμένα τμήματα του ελληνικού λαού, στη χρεοκοπία, στη φτώχεια και στην εξαθλίωση.

Ποια χρεοκοπία, λοιπόν, να γλιτώσει; Ποιον να γλιτώσει από τη χρεοκοπία; Τους μόνους που θέλει να γλιτώσει από τη χρεοκοπία είναι τους κεφαλαιοκράτες, τους επιχειρηματικούς ομίλους, το ίδιο το καπιταλιστικό σύστημα. Διότι γι' αυτό ενδιαφέρεται, όταν μιλάει για τη σωτηρία της Ελλάδας. Γιατί, βεβαίως, υπάρχει η Ελλάδα της εργατικής τάξης, των αυτοαπασχολούμενων, των βιοπαλαιστών, της φτωχής αγροτιάς, που σήμερα οδηγείται στην εξαθλίωση και υπάρχει και η Ελλάδα της πλουτοκρατίας που μεταφέρει την παραγωγική δραστηριότητα από την Ελλάδα, για να διασφαλίσει τα κέρδη της, που δεν αμφισβητεί, συμμετέχει ενεργητικά στην εθελοντική εκχώρηση κυριαρχικών δικαιωμάτων για τη συνδιαχείριση στο Αιγαίο μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας υπό τη νατοϊκή ομπρέλα. Και όλα αυτά για να διασφαλίσει, να θωρακίσει την κερδοφορία της, αδιαφορώντας για τη ζωή του λαού.

Αυτό, λοιπόν, θέλετε να κάνετε. Αυτό είναι το σχέδιό σας. Και αυτό που επέβαλε τη συγκεκριμένη μορφή διακυβέρνησης ήταν η δυσκολία, η οποία δεν υπάρχει μόνο στην Ελλάδα, να διαχειριστεί την κρίση. Δεν είναι, όμως, απλά και μόνο ελληνικό φαινόμενο. Μόνο η προηγούμενη κυβέρνηση, του κ. Παπανδρέου, είχε μία δυσκολία να διαχειριστεί την κρίση; Αντίστοιχη κατάσταση δεν υπάρχει στην Ιταλία και σε άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

Άρα, λοιπόν, είναι ένα συνολικότερο φαινόμενο της αστικής διαχείρισης της κρίσης και των δυσκολιών που προκύπτουν από το βάθος της κρίσης της καπιταλιστικής και την επέκταση και σε νέες χώρες και στο σύνολο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και στις Ηνωμένες Πολιτείες.

Καταλυτικό ρόλο, όμως, σε αυτές τις δυσκολίες έπαιξε και η παρέμβαση του λαϊκού παράγοντα, που δεν «έσκυψε το κεφάλι», δεν δέχθηκε τα συνθήματα της μοιρολατρίας και του ραγιαδισμού, που θέλησε να οργανώσει την πάλη του και να την κλιμακώσει με τις απεργίες, τις συγκεντρώσεις, τις διαδηλώσεις.

Όλα αυτά τα ζητήματα επέβαλαν ρωγμές και δυσκολίες στη διαχείριση.

Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο βγήκε πολύ έγκαιρα η αστική τάξη και επέβαλε τη συγκρότηση αυτού του μαύρου μετώπου.

Και, βεβαίως, η ακροδεξιά σήμερα αποθρασύνεται. Ο κ. Αϊβαλιώτης, Βουλευτής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, πριν από λίγο έλεγε εδώ ψέματα και συκοφαντίες ότι η κυβέρνηση Τζανετάκη έδωσε συντάξεις σε μέλη του ΚΚΕ. Και ανέφερε ένα συγκεκριμένο προεδρικό διάταγμα, ένα νόμο, το ν.1863, που ήταν για την άρση των συνεπειών του Εμφυλίου Πολέμου, όπου με αυτό το νόμο αίρονται οποιεσδήποτε συνέπειες από καταδικαστικές αποφάσεις αγωνιστών της Εθνικής Αντίστασης και αυτών που έλαβαν μέρος στον Εμφύλιο, αυτών που καταδικάστηκαν από κακουργιοδικεία, από εφετεία και συνολικότερα οι συνέπειες από τα κοινωνικά τους φρονήματα. Διαγράφονται οι ποινές από δελτία του ποινικού μητρώου τους.

Να, λοιπόν, οι απολογητές! Τι θέλουν; Θέλουν να παραμείνουν τα κοινωνικά φρονήματα -αυτό είπε ο κ. Αϊβαλιώτης- οι εξορίες και οι κακουχίες, οι φυλακίσεις και οι διώξεις.

Ε, λοιπόν, κύριοι σοσιαλδημοκράτες του ΠΑΣΟΚ και κύριοι φιλελεύθεροι της Νέας Δημοκρατίας, να τους χαιρέσετε τους συνεταίρους σας! Να χαιρέσετε αυτούς που συμπλέετε εδώ, στα υπουργικά έδρανα. Να χαιρέσετε τους ιδεολογικούς απόγονους του Μεταξά, τους συνομιλητές του Παττακού! Με αυτούς πάτε μπροστά για να βάλετε το λαό στο γύψο. Για να βάλετε το λαό στο «γύψο»!

Αυτή τη φορά, όμως, δεν πρόκειται να σας κάνουμε το χατίρι. Ό,τι κι αν κάνετε, δεν πρόκειται να υποταχθούμε. Θα καλέσουμε

το λαό, στον πόλεμο τον οποίο πηγαίνετε να κάνετε, να ξεσηκωθεί και να συντρίψει αυτό το μαύρο μέτωπο. Διότι μόνο με συντριβή πρέπει να επιδιώξει ο λαός την απελευθέρωση από τα ζυγά, τα οποία θέλετε να του φορέσετε, από τη δουλεία στην οποία θέλετε να τον καταδικάσετε, από τη φτώχεια και την εξαθλίωση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Διότι το βασικό σας ζήτημα είναι να εφαρμόσετε το σύνολο των βαθύτατων αντιδραστικών ταξικών επιλογών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η Νέα Δημοκρατία λέει: δεν ψηφίσαμε τη μείωση των μισθών. Η Κυβέρνηση, όμως, την οποία στηρίζετε θα εφαρμόσει το ενιαίο μισθολόγιο στο δημόσιο τομέα, που μειώνει έως και 50% τις αποδοχές των δημοσίων υπαλλήλων. Δεν ψηφίσαμε -λέει- τις εφεδρείες, άσχετα αν τις δέχεται και είναι στο πρόγραμμα. Η Κυβέρνηση, όμως, αυτή θα εφαρμόσει τις απολύσεις στο δημόσιο τομέα. Δεν ψηφίσαμε -λέει- το χαράτσι στα ακίνητα. Η Κυβέρνηση, όμως, αυτή θα το εφαρμόσει. Και αυτή την Κυβέρνηση στηρίζετε, δηλαδή, την υλοποίηση αυτών των βάρβαρων μέτρων, μέτρα τα οποία δεν έχουν ημερομηνία λήξης, θα συνοδεύουν τον ελληνικό λαό για μία δεκαετία, δεκαπενταετία, περνώντας του νέους χαλκάδες και μάλιστα χαλκάδες οι οποίοι δεν θα έχουν ημερομηνία λήξης.

Διότι οι αποφάσεις του Συμβουλίου Κορυφής -και το ξέρετε πολύ καλά- υπερβαίνουν την υπόθεση διαχείρισης της δημοσιονομικής κρίσης. Και αυτό στο οποίο στοχεύουν είναι ακριβώς να ενισχύσουν ακόμη περισσότερο την αντιδραστικοποίηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως λυκοσυμμαχίας του κεφαλαίου στη λογική της θωράκισης της ανταγωνιστικότητας και της κερδοφορίας των μονοπωλιακών ομίλων. Και αυτή είναι η διέξοδος, την οποία θέλετε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε, με το εξής:

Εδώ, τις προηγούμενες ημέρες «έπεσαν οι μάσκες». Τρόμαξαν τα κόμματα του κεφαλαίου, τα κόμματα του ευρωμονόδρομου επειδή αμφισβητήθηκε η πορεία της χώρας μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ο ΣΥΡΙΖΑ, χωρίς προσχήματα, μπήκε μέσα στο μπλοκ των δυνάμεων που δρουν για την αδιατάρακτη συμμετοχή της Ελλάδας...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Κύριε Καραθανασόπουλε, σας παρακαλώ να ολοκληρώσετε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: ...στη λυκοσυμμαχία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και για τη σωτηρία του συστήματος.

Εμείς, λοιπόν, λέμε στο λαό: καμμία αυταπάτη, καμμία αναμονή. Σήμερα κιόλας να οργανώσει, να κλιμακώσει την πάλη του και να περάσει στην αντεπίθεση. Διότι μονόδρομος είναι η λαϊκή αντεπίθεση του λαού να συντρίψει αυτό το...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Σας ευχαριστούμε!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: ...μαύρο μέτωπο και να συμπορευθεί και στους αγώνες και στην κάλη με το ΚΚΕ.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Σας ευχαριστούμε, κύριε Καραθανασόπουλε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, είκοσι οκτώ μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί τους από το 60ο Δημοτικό Σχολείο της Αθήνας.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Η κ. Μαρία Θεοχάρη, Βουλευτής Καρδίτσας του ΠΑΣΟΚ, έχει το λόγο για επτά λεπτά.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ**)

ΜΑΡΙΑ ΘΕΟΧΑΡΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτέλους ύστερα από μια εβδομάδα δραματικών στιγμών που έζησε σύσσωμος ο ελληνικός λαός, ο οποίος παρακολουθούσε αποσβολωμένος, αμήχανος και φοβισμένος, η χώρα απέκτησε Πρωθυπουργό.

Έναν Πρωθυπουργό εγνωσμένου κύρους στο εσωτερικό, αλλά κυρίως στο εξωτερικό, κάτι που έχει ανάγκη ο τόπος περισσότερο από κάθε άλλη φορά, ο οποίος παρουσιάζοντας χθες τις προγραμματικές δηλώσεις του έδωσε το στίγμα ότι η Κυβέρνησή του θα συνεχίσει την ίδια πολιτική με την προηγούμενη, η οποία, παρά τα λάθη, τις αστοχίες και τις παραλείψεις, επιχείρησε τομές και αλλαγές που καμμία κυβέρνηση μέχρι τώρα δεν τόλμησε να κάνει, βέβαια με τεράστιο πολιτικό κόστος.

Η επιλογή του Πρωθυπουργού και ο σχηματισμός κυβέρνησης εθνικής σωτηρίας επήλθε όταν επιτέλους οι δύο μεγαλύτερες πολιτικές δυνάμεις της χώρας μαζί με το ΛΑΟΣ αποφάσισαν να κάτσουν στο ίδιο τραπέζι, υπερβαίνοντας τα κομματικά τους τείχη, και να συζητήσουν για το μέλλον και τη σωτηρία της χώρας, ένα μέλλον αβέβαιο καθότι η ευρωπαϊκή προοπτική της κινδυνεύει αν όντως δεν ληφθούν εκείνες οι αποφάσεις που θα διασφαλίσουν την πορεία μας στην Ευρωζώνη.

Πως φτάσαμε, όμως, έως εδώ; Μια Κυβέρνηση, που πριν δύο χρόνια έλαβε μια ισχυρή κοινοβουλευτική πλειοψηφία, ήρθε να διαχειριστεί τις τύχες της χώρας μέσα σε ένα ζοφερό εσωτερικό ευρωπαϊκό και διεθνές περιβάλλον. Παρέλαβε ένα τεράστιο έλλειμμα και ένα θηρίο, που λέγεται δημόσιο χρέος, που κατέτρωγε κάθε αναπτυξιακή πρωτοβουλία.

Στο ευρωπαϊκό επίπεδο είχε να αντιμετωπίσει μια Ευρώπη κατ'επίφασην οικονομικά ενωμένη, καθόσον οι ηγέτες της, άβουλοι και άτολμοι, δεν έπαιρναν τις αποφάσεις, όταν έπρεπε για να αντιμετωπίσουν την κρίση χρέους. Και σε διεθνές επίπεδο είχε να αντιμετωπίσει τις αδηφάγες αγορές, που λυσσομανούσαν σε βάρος της χώρας, με στόχο την κερδοσκοπία.

Έπρεπε, λοιπόν, να εξυγιάνει τα δημοσιονομικά, που ήταν σε κατάσταση πλήρους εκτροπής, παίρνοντας όμως οριζόντια και σκληρά μέτρα, γεγονός που επιβάρυνε περισσότερο τα μεσαία και χαμηλά στρώματα, τους μισθωτούς και τους συνταξιούχους, που δίκαια εξοργίστηκαν και βρέθηκαν απέναντι.

Από την άλλη, έπρεπε να προχωρήσει και στις μεγάλες διαρθρωτικές αλλαγές, που έχουν να κάνουν με το κράτος και τη διοίκηση, το παραγωγικό πρότυπο, αλλαγές όμως που αντιμετώπισαν ισχυρή αντίδραση από ομάδες και συντεχνίες, που έχαναν προνόμια.

Ο Γιώργος Παπανδρέου έδωσε μάχη σε ευρωπαϊκό επίπεδο και κατάφερε με την επιμονή του να δημιουργηθεί ο μηχανισμός στήριξης, που δεν υπήρχε έως τώρα και που μας εξασφάλισε και θα μας εξασφαλίζει έναν τεράστιο δανεισμό. Ένας Πρωθυπουργός που έδειξε μεγαλείο ψυχής, αφήνοντας την καρέκλα του για να ανοίξει ο δρόμος του σχηματισμού της παρούσας Κυβέρνησης, βάζοντας πάνω από όλα πρωτίστως το συμφέρον της χώρας, αλλά και διαφυλάσσοντας την ενότητα της παράταξης, πέρα από θλιβερούς εσωκομματικούς ανταγωνισμούς. Αυτό οφείλουμε να του το αναγνωρίσουμε, γιατί τις τελευταίες ημέρες η μικροψυχία και η αχαριστία προς το πρόσωπό του ξεχειλίζει.

Ο ίδιος, εξάλλου, πλήρωσε τα λάθη, τις παραλείψεις και τις επιλογές του, ιδιαίτερα σε πρόσωπα που επηρέαζαν τις αποφάσεις του και που δεν είχαν καμμία πολιτική και κοινωνική νομιμοποίηση, κολλημένοι σε εμμονές και ιδεοληψίες και που δυστυχώς διαχειρίζονταν νευραλγικούς τομείς.

Το επίτευγμα αυτού του Πρωθυπουργού, τη συμφωνία της 26ης Οκτωβρίου, που κατά γενική ομολογία είναι σωτηρία για τη χώρα, έρχεται να υλοποιήσει κατά κύριο λόγο η παρούσα Κυβέρνηση, να υπογράψει τη δανειακή σύμβαση με όλα τα παρελκόμενα της, να προχωρήσει στο κούρεμα του χρέους στο 50% βγάζοντας φορτίο 100 δισεκατομμύρια από τις πλάτες του ελληνικού λαού και στην ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών μέσα από το PSI να προχωρήσει τις αποκρατικοποιήσεις και βεβαίως, να βάλει μπροστά το όχημα της ανάπτυξης, που θα αναχαιτίσει τη μάστιγα της ανεργίας, εξαιτίας της οποίας διακυβεύεται η κοινωνική συνοχή.

Έρχεται, όμως, να εφαρμόσει και μια σειρά ψηφισμένων μέτρων, που προβλέπονταν από το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα, για το οποίο σήκωσε το βάρος της κοινωνικής αντίδρασης μόνο η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ, εισπράττοντας τη μήνη, τη χλεύη και τον προπηλακισμό, ενώ οι άλλες πολιτικές δυνάμεις

επιδίδονταν με άνεση σ'έναν αντιμνημονιακό ρητορικό λόγο, τον οποίο τώρα πρέπει να αφήσουν στην άκρη, γιατί καλούνται πλέον και εκείνοι να το εφαρμόσουν.

Κάποιοι, με διάφορα λογοπαίγνια και τερτίπια προσπαθούν να δικαιολογηθούν, απευθυνόμενοι κυρίως στα κομματικά τους ακροατήρια, ότι τάχα εκείνοι δεν έχουν μνημονιακή συμμετοχή. Ο λαός όμως έχει και κρίση και γνώση και αντιλαμβάνεται ότι είναι όντως μια Κυβέρνηση συνευθύνης και συμμετοχής όλων στο σύνολο τους.

Η Κυβέρνηση αυτή καλείται να καταρτίσει τον προϋπολογισμό του 2012, μέσω του οποίου πρέπει να καλυφθούν όλοι οι στόχοι του μεσοπρόθεσμου, να διαμορφώσει ένα νέο φορολογικό πλαίσιο, μέσα από το οποίο πρέπει βεβαίως να διαφανεί το αίσθημα της κοινωνικής δικαιοσύνης με την κατανομή των βαρών, την πάταξη της γάγγραινας που λέγεται φοροδιαφυγή, τη διεύρυνση της φορολογικής βάσης και την ανασύσταση των ελεγκτικών μηχανισμών που χειμάζουν.

Επίσης, καλείται η Κυβέρνηση να πατάξει το λαθρεμπόριο στα καύσιμα, να εξασφαλίσει την τιμωρία αυτών που κλέβουν δημόσιο πλούτο και βεβαίως, να πάρει τις απαραίτητες πρωτοβουλίες για τις λίστες των ληξιπρόθεσμων οφειλών και των καταθέσεων στην Ελβετία και να θέσει το πλαίσιο λειτουργίας των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης.

Όλες αυτές τις προτεραιότητες έχει να υλοποιήσει η παρούσα Κυβέρνηση, οι οποίες δεν επιδέχονται καμμία καθυστέρηση και αναβολή, διότι κάτι τέτοιο θα θέσει σε τεράστιο κίνδυνο την πορεία της χώρας.

Τη στηρίζουμε και δίνουμε ψήφο εμπιστοσύνης, γιατί θέλουμε όλοι να πετύχει. Στηρίζουμε τον Πρωθυπουργό, που έχει αποδεδειγμένα προσωπικές ικανότητες και που θα πρέπει να λειτουργήσει ως ηγέτης και όχι ως απλός τεχνοκράτης, κινητοποιώντας την Κυβέρνηση στη σωστή κατεύθυνση.

Οι πολιτικές δυνάμεις που στηρίζουν την Κυβέρνηση θα πρέπει να το αποδείξουν έμπρακτα και με ειλικρίνεια, γιατί ο φόβος της τύχης της κυβέρνησης Ζολώτα είναι διάχυτος.

Οι Βουλευτές, απελευθερωμένοι πλέον από τη δαμόκλειο σπάθη του 151, μπορούν να συμβάλουν με την καλόπιστη κριτική και την τυχόν διαφωνία τους τεκμηριωμένα προς το συμφέρον του ελληνικού λαού. Μπορούν πλέον να αποδείξουν τον πραγματικό τους ρόλο ως λειτουργοί και εκφραστές της λαϊκής βούλησης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι μέρες που ζήσαμε κατέστησαν προφανές ότι το πολιτικό μας σύστημα νοσεί βαθιά, έχει χάσει την αξιοπιστία του, έγινε έρμαιο και βορά ενός άλλου συστήματος, εκείνου των media, που κάθε βράδυ οι διάφοροι εκφραστές του προσπαθούν να επιβάλουν τις απόψεις τους, μεταμορφωμένοι τότε σε πολιτικούς, τότε σε οικονομολόγους και τότε σε δικαστές, να το ευτελίζουν και να το λοιδορούν. Αν δεν αποδείξουμε το αντίθετο, είμαστε άξιοι της μοίρας μας. Πρέπει να σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων, συμβάλλοντας όχι μόνο στην έξοδο της χώρας από την κρίση, αλλά και στην οικονομική και πολιτική αναμόρφωσή της. Είναι η τελευταία μας ευκαιρία. Αν τη χάσουμε, χαθήκαμε.

Θέλω να μάθω στα παιδιά μου ότι υπάρχει αξιακό σύστημα και δεν υπάρχουν μόνο τα spreads και οι αγορές. Η παρούσα Κυβέρνηση είναι η τελευταία μας ευκαιρία. Αφού υλοποιήσει τους στόχους της, θα οδηγήσει τη χώρα στη λαϊκή ετυμηγορία με ομαλές και ήρεμες συνθήκες, όπου θα εκφραστεί ο λαός. Αυτός έχει τον πρώτο και τον τελευταίο λόγο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε την κ. Μαρία Θεοχάρη, Βουλευτή του ΠΑΣΟΚ από το Νομό Καρδίτσας.

Ο κ. Ζήσης Τζηκαλάγιας, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας από το Νομό Καστοριάς, έχει το λόγο.

ΖΗΣΗΣ ΤΖΗΚΑΛΑΓΙΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο πολιτικός αναλυτής του σήμερα και ο ιστορικός του αύριο θα αναρωτηθούν: πως είναι δυνατόν δέκα μέρες πριν αυτή τη Βουλή να δώσει ψήφο εμπιστοσύνης στην κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, στην κυβέρνηση του κ. Γιώργου Παπανδρέου και δέκα μέρες μετά πάλι μια άλλη κυβέρνηση, η Κυβέρνηση του κ. Πα-

παδήμου, να ζητά ψήφο εμπιστοσύνης από την ίδια Βουλή.

Αυτή η ανακολουθία προέκυψε, γιατί η ψήφος εμπιστοσύνης πριν από δέκα μέρες προφανώς ήταν σε καταφανέστατη δυσαρμονία με τη λαϊκή βούληση, αλλά απ' ό,τι φαινόταν ήταν και σε απόλυτη δυσαρμονία με την Κοινοβουλευτική Ομάδα και το εσωτερικό του κυβερνώντος κόμματος. Έτσι, φτάσαμε στη σημερινή διαδικασία, στις σημερινές συζητήσεις, μετά τις προγραμματικές δηλώσεις του νέου Πρωθυπουργού, οπότε πρέπει να εξηγήσουμε στον ελληνικό λαό ποιο ρόλο έχει η σημερινή Κυβέρνηση.

Η σημερινή Κυβέρνηση προέκυψε, για να μπει ένα φρένο, να σταματήσει ο κατήφορος, ο οποίος είχε δρομολογηθεί για τη χώρα εδώ και δύο χρόνια και δεν είχε τελειωμό. Γι' αυτό και έπρεπε να υπάρξει ένα σταμάτημα, προκειμένου μέσα σε όσο γίνεται συντομότερο χρονικό διάστημα να μπορέσει ο ελληνικός λαός με την ψήφο του να δώσει λύση, για να έχουμε μια νέα ισχυρή αυτοδύναμη Κυβέρνηση, προκειμένου να αρχίσει ο δρόμος της ανάπτυξης και της προόδου.

Άκουσα με πολύ μεγάλη προσοχή τις προγραμματικές δηλώσεις του νέου Πρωθυπουργού, του κ. Παπαδήμου, ενός ανθρώπου τεχνοκράτη, ενός ανθρώπου των αγορών, τον οποίο γνωρίζει και η Ελλάδα και η Ευρώπη και τον οποίο πρέπει να εμπιστευτούμε. Από τις προτάσεις που έκανε επισημαίνω δύο γι' αυτό το μεταβατικό διάστημα: Πρώτον, ότι πρέπει να μειωθεί το σπάταλο κράτος και προς αυτό πρέπει να γίνουν πάρα πολλά, όπως το γεγονός ότι δεν προχώρησαν καθόλου μέχρι τώρα οι αποκρατικοποιήσεις και οι περιττές ΔΕΚΟ οι οποίες υπάρχουν.

Δεύτερο και σημαντικό, πρέπει να υπάρχει ισοδύναμος επιμερισμός των φορολογικών βαρών. Για να έχει αυτό άμεση ουσία και υλοποίηση, δύο πράγματα πρέπει να γίνουν οπωσδήποτε άμεσα που καίνε τον ελληνικό λαό: Πρώτον, να περιοριστούν τα δυσβάσταχτα βάρη για όλους τους πολίτες από την εξίσωση του φόρου κατανάλωσης στο πετρέλαιο θέρμανσης και κίνησης. Αυτό πρέπει να γίνει άμεσα. Όλοι οι πολίτες δεν αντέχουν. Μπορεί κανείς υπό κάποιες συνθήκες να περιορίσει ίσως τη διασκέδαση του. Κατά δεύτερο λόγο, μπορεί να περιορίσει την ενδυμασία του. Σε τρίτο επίπεδο κάποιος μπορεί να ελαττώσει τη διατροφή του. Δεν μπορεί, όμως, κανείς να ζήσει κρυώνοντας. Σε πολλές περιοχές της Ελλάδος υπάρχουν χιλιάδες πολίτες, οι οποίοι αυτήν τη στιγμή δεν μπορούν να διασφαλίσουν το αυτονόητο: το δικαίωμα της θέρμανσης. Δεύτερον, για το χαράτσι στα ακίνητα πρέπει να γίνει ισοδύναμος επιμερισμός. Οι πολίτες δεν μπορούν να πληρώσουν. Εν πάση περιπτώσει, αυτή η Κυβέρνηση, η μεταβατική, θα μπορούσε άμεσα να δώσει κάποια λύση, έστω με κάποια εισοδηματικά κριτήρια.

Ο κ. Παπαδήμος είπε, όμως, ένα πράγμα που δεν μου άρεσε καθόλου και που θεωρώ ότι είναι αναληθές, όσον αφορά την καταγραφή από τη μεριά του, του ελλείμματος. Είπε ότι το 2009 ήταν 15,7%, ότι πέρυσι κατέβηκε στο 10,6% και ότι φέτος θα κατέβει στο 9%. Η πραγματικότητα όπως έχει αποδειχθεί περίτρανα πολλές φορές, είναι ότι το έλλειμμα ήταν στο 9% και κάτι το Δεκέμβριο του 2009. Δυστυχώς, τότε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ με αλχημείες το διόγκωσε, μεταφέροντας έσοδα στο 2010 και έξοδα ή πληρωμές του 2010 στο 2009. Αυτό το αποδεικνύουν τα στοιχεία της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής, που τα ακούσαμε πριν λίγο καιρό, όπως και η έκθεση της προϊστάμενης της Επιτροπής Προϋπολογισμού της Βουλής που γνωρίζουμε ποια ήταν η κατάληξη της. Αυτό ως Νέα Δημοκρατία το θεωρούμε πολύ σημαντικό και κομβικότατο σημείο. Αυτό είναι ένα κύριο στοιχείο γιατί οδηγηθήκαμε στο μνημόνιο, γιατί οδηγηθήκαμε στην τρόικα.

Χθες ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Αντώνης Σαμαράς μας είπε στην Κοινοβουλευτική Ομάδα «Δεν τα ξεχνάμε αυτά, δεν τα διαγράφουμε». Προεκκινώντας το αυτό σημαίνει ότι όταν το επιτρέψουν οι συνθήκες, σαφώς έχει δεσμευτεί ο κ. Αντώνης Σαμαράς πρώτη μας προτεραιότητα να είναι μια εξεταστική επιτροπή, για να αναζητήσει και να καταλογίσει ευθύνες στους υπεύθυνους, που μας οδήγησαν σε αυτό το επείγον μνημόνιο. Όπως φυσικά και η δεύτερη δέσμευση που είναι εκ των ων ουκ άνευ είναι ότι πρέπει επιτέλους, να εφαρμοστεί το «πόθεν έσχες» από το '74 και μετά, πρώτα και κύρια στους πολιτικούς, σε αυτούς που άσκησαν εξουσία και μετά από εκεί και κάτω σε

όλους τους θεσμούς σε όλα τα επίπεδα.

Αφού, λοιπόν, προχωρήσαμε στο μνημόνιο, αυτό το μνημόνιο αναθεωρήθηκε από την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ τέσσερις φορές. Η τελευταία πράξη του δράματος παίχτηκε δεκαπέντε μέρες πριν με την απονενομένη απόφαση του κ. Παπανδρέου να ζητήσει δημοψήφισμα που ήταν η λυδία λίθος στην πολιτική του –θεωρώ– σταδιοδρομία.

Η Νέα Δημοκρατία υλοποίησε αυτά που δεσμεύτηκε απέναντι στους πολίτες, απέναντι στον ελληνικό λαό. Πρώτον, δεν επιτρέψαμε να γίνει αυτό το δημοψήφισμα χάρη στη σθεναρή στάση και τακτική μας και δεύτερον, θεωρούσαμε ότι ο κ. Παπανδρέου, ο κύριος δημιουργός του προβλήματος δεν μπορούσε να αποτελεί λύση του προβλήματος και έπρεπε να φύγει η κεφαλή, ο Πρωθυπουργός της χώρας από τη διακυβέρνηση. Αυτά έγιναν. Είμαστε συνεπείς. Δεν κάνουμε καθόλου πίσω. Όπως αποδεικνύουμε συνέχεια, αυτή η παράταξη κύριο μέλημά της έχει την πατρίδα, έχει τον ελληνικό λαό. Είμαστε λαϊκή δημοκρατική παράταξη και σε αυτούς τα εκατομμύρια πολίτες απολογούμαστε. Δεν πρόκειται σε καμία περίπτωση να συναινέσουμε σε πρακτικές, οι οποίες θα οδηγήσουν τον ελληνικό λαό σε οδυνηρότερα μέτρα, σε χειροτέρευση του βιοτικού του επιπέδου.

Θα δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση του Πρωθυπουργού του κ. Παπαδήμου να υλοποιήσει άμεσα την εκταμίευση της έκτης δόσης. Αυτό που ισχύει, η υπογραφή του Προέδρου μας είναι για τη συμφωνία της 26ης Οκτωβρίου. Αυτή η Κυβέρνηση έχει την εμπιστοσύνη μας, αλλά σίγουρα σε τρεις μήνες, όπως συμφωνήθηκε, υπογράφηκε και αποφασίστηκε πρέπει να οδηγηθούμε σε εκλογές, για να δώσει ανεπηρέαστος ο ελληνικός λαός τη λύση που αυτός κρίνει.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Ζήση Τζηκαλάγια.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Ηρακλείου κ. Βασίλειος Κεγκερογλου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούμε πολλούς συναδέλφους από τη Νέα Δημοκρατία να ρωτούν και εντός της Αιθούσης, αλλά κυρίως στα τηλεπαράθυρα, αν η Ελλάδα σήμερα είναι σε καλή τελη κατάσταση από ό,τι ήταν το 2009. Προφανώς θα λένουν να κάνουν συγκρίσεις με το τι παρέδωσαν. Βέβαια, αναρωτιέται κάποιος αν το 2009 ήταν καλύτερη η κατάσταση από αυτήν που εκείνοι παρέλαβαν το 2004. Αυτό είναι το πραγματικό ερώτημα που πρέπει να απαντηθεί.

Διότι η περίοδος από το 2004 μέχρι το 2009 ήταν η καταστροφή για την Ελλάδα. Το έλλειμμα διογκώθηκε στο 15,7%. Το δημόσιο χρέος, από 167 δισεκατομμύρια, υπερέβη τα 300 δισεκατομμύρια. Η σπατάλη αυξήθηκε. Παντού, σε όλους τους τομείς είχαμε αποδιοργάνωση. Η ύφεση ξεκίνησε από το 2008. Μην το ξεχνάτε αυτό. Ενώ η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας παρέλαβε ρυθμούς ανάπτυξης 5%, το 2008 είχαμε ήδη ύφεση το τελευταίο τρίμηνο και το 2009 είχαμε ύφεση -2%. Αυτή η περίοδος δημιούργησε το τεράστιο πρόβλημα. Φυσικά, κλήθηκε μια Κυβέρνηση το 2009 με άλλα δεδομένα και με άλλους υπολογισμούς να αντιμετωπίσει αυτή την κατάσταση και έπραξε αυτά που όλοι γνωρίζουμε, με σκληρά μέτρα, με μέτρα που πόνεσαν και πονούν τους πολίτες, αλλά ταυτόχρονα με μια βούληση και έργο για την αλλαγή και την αναμόρφωση του κράτους όλων των δομών.

Φτάσαμε στο εξής παράδοξο: στις 27 Οκτώβρη να έχουμε μια συμφωνία που μπορεί να αποτελέσει τη βάση για την παραπέρα πορεία της χώρας, μια συμφωνία η οποία λειοδορήθηκε από όλες τις πολιτικές δυνάμεις, εκτός από το ΠΑΣΟΚ, μια συμφωνία για την οποία έδωσαν το μήνυμα στο λαό όλες οι πολιτικές δυνάμεις ότι ήταν προδοτική. Γίνεται η πολιτική διαχείριση αυτής της συμφωνίας, ερχόμαστε στην αλλαγή της Κυβέρνησης σήμερα εδώ και ποιο είναι το ζητούμενο από τις πλείστες πολιτικές δυνάμεις αυτής της Αίθουσας; Να εφαρμοστεί αυτή η «προδοτική» συμφωνία. Ε, αυτά τα πράγματα είναι αντιφατικά. Θα πρέπει να ξεκαθαρίσετε με τον εαυτό σας και το μυαλό σας. Ή διπλή προσωπικότητα έχετε ή «δουλεύετε» τους πολίτες.

Την ώρα που αυτή η Κυβέρνηση αναλαμβάνει και ο νέος Πρωθυπουργός θέτει εθνικούς στόχους και με βάση τις προγραμματικές δηλώσεις, αλλά και με βάση τα πρώτα ανακοινωθέντα, η Νέα Δημοκρατία και ο κ. Σαμαράς θέτουν κομματικούς στόχους. Λέει: «Συμμετέχουμε στην Κυβέρνηση συνεργασίας αλλά δεν συκυβερνάμε». Είμαστε και μέσα και ταυτόχρονα έξω, είμαστε «ολίγον έγκυοι» κ.λπ. Είπα και σε δημόσια δήλωσή μου ότι είναι ευτύχημα ότι σε αυτή την Κυβέρνηση συμμετέχει ως Υφυπουργός Υγείας ένας ψυχίατρος. Διότι μάλλον ψυχίατρος θα μας χρειαστεί με την τρέλα που θέλουν να μας δημιουργήσουν ορισμένοι και ιδιαίτερος ο κ. Σαμαράς. Ξεκαθαρίστε επιτέλους, τι θέλετε.

Ερχόμαστε εδώ, λοιπόν, σήμερα, για να δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης. Δίνουμε την ψήφο εμπιστοσύνης, γιατί το σχέδιο, το οποίο ανακοίνωσε ο Πρωθυπουργός ως προς την υλοποίηση των αποφάσεων της 26ης Οκτωβρίου αλλά όχι μόνο, αλλά και όλων των συνοδευτικών μέτρων, είναι η βάση πάνω στην οποία θα πατήσουμε το επόμενο διάστημα, για να είναι βάσιμες οι ελπίδες των πολιτών που δημιουργήθηκαν -διότι δημιουργήθηκαν και ελπίδες και προσδοκίες από τη συγκρότηση αυτής της Κυβέρνησης- και για να μην τους απογοητεύσουμε για άλλη μια φορά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να ταρακουνηθούμε, «να βάλουμε νερό στο κρασί μας» και να κάνουμε ευρύτερη συνεννόηση. Η χώρα χρειάζεται σήμερα ευρύτερη εθνική συνεννόηση, μέσα στα πλαίσια των νέων δεδομένων, που υπάρχουν σε ευρωπαϊκό και παγκόσμιο επίπεδο. Χρειάζεται η Κυβέρνηση, οι πολιτικές δυνάμεις, οι παραγωγικοί φορείς, οι κοινωνικοί εταίροι, ο πνευματικός κόσμος, να συνεννοηθούμε για το ποιο πρέπει να είναι το αναπτυξιακό και παραγωγικό πρότυπο της χώρας στα νέα δεδομένα, ποιο είναι το πρότυπο που αξιοποιεί καλύτερα τα συγκριτικά πλεονεκτήματα της χώρας και ταυτόχρονα αναθεμιρίζει τη θέση της χώρας στο διεθνές σκηνικό οικονομικά, η λεγόμενη «ανταγωνιστικότητα». Πρέπει να υπάρξει εθνική συνεννόηση. Δεν γίνεται αυτό να είναι αντικείμενο μικροκομματικής εκμετάλλευσης. Μια κυβέρνηση εθνικής συνεννόησης μπορεί καλύτερα να ξεκινήσει αυτό το διάλογο. Αυτή η Κυβέρνηση πρέπει να το πράξει.

Δεύτερον, πρέπει να δούμε και την κοινωνία χωρίς να λέμε ότι αυτό το διάστημα ασχολούμαστε μόνο με την εφαρμογή της συμφωνίας, και τα προβλήματα και να μην τα αφήνουμε ανέπαφα να διογκώνονται. Η μείωση του εισοδήματος των πολιτών και από τα περιοριστικά μέτρα, αλλά και από την ύφεση χρειάζεται αντίμετρα, ένα σχέδιο κοινωνικής εξισορρόπησης, με μέτρα που θα μειώνουν το κόστος διαβίωσης των πολιτών, πιάνοντας έναν-έναν τους παράγοντες που διαμορφώνουν το κόστος ζωής. Είναι απαραίτητο τούτη την ώρα να λέμε ότι δεν θα ασχοληθούμε με το κόστος ζωής που είναι τεράστιο.

Τα καρτέλ συνεχίζουν να λυμαίνονται το μειωμένο εισόδημα και όχι μόνο. Με τη σταθεροποίηση και τα πρωτογενή πλεονάσματα πρέπει να δούμε τη σταθερή μείωση των έμμεσων φόρων, ΦΠΑ και άλλων, σε βασικά καταναλωτικά αγαθά και υπηρεσίες. Αυτό είναι ένα ευρύτερο σχέδιο, που παράλληλα πρέπει να περιλαμβάνει και τη ρύθμιση όλων των δανείων, που οφείλουν οι δανειολήπτες και που έλαβαν σε άλλες συνθήκες, την αναστολή των πλειστηριασμών. Πρέπει να δούμε μέσα από το καινούργιο φορολογικό νομοσχέδιο την ανακατανομή των βαρών, να πληρώσει ο πλούσιος, να φορολογηθεί επιτέλους, ο πλούτος.

Ήταν ευχάριστο το ότι ο Υπουργός Οικονομικών ανακοίνωσε ότι μέχρι τις 24 του μήνα όποιος από αυτούς που οφείλουν στο δημόσιο χρήματα δεν πάει να πληρώσει θα δημιουργηθεί το όνομά του. Χρειαζόμαστε, όμως, και τους καινούργιους οφειλέτες, αλλά κυρίως τις λίστες αυτών που παράνομα έβγαλαν χρήματα έξω, χωρίς να τα δηλώσουν στην Ελλάδα, που θα πρέπει, πέρα από την οικονομική και ποινική πιθανόν επίπτωση την οποία θα έχουν, σήμερα να τους γνωρίζει ο κόσμος, να ξέρει ποιοι είναι αυτοί.

Παράλληλα, πρέπει να προχωρήσουν και άλλα πράγματα, εκτός από τη συμφωνία και τα οικονομικά μέτρα, τα οποία συνοδεύουν την υλοποίηση αυτής της συμφωνίας. Η ανακούφιση της κοινωνίας είναι η μόνη ασφαλιστική δικλείδα, για να μπορέσει να υλοποιηθεί σε ήρεμο κοινωνικό κλίμα η συμφωνία της 26ης Οκτωβρίου. Εάν δεν υπάρξει προς την κατεύθυνση ανακούφισης

της κοινωνίας συγκεκριμένη πολιτική, από μία Κυβέρνηση που είναι ισχυρή, η μόνη που μπορεί να επιβληθεί στα καρτέλ, από μία Κυβέρνηση η οποία μπορεί να επιβάλει την εθνική συνεννόηση, να την ζητήσει και να ανοίξει το διάλογο, τότε πώς μπορεί να το κάνει αυτό μία μελλοντική μονοκομματική κυβέρνηση;

Εδώ και τώρα, λοιπόν, να ανοίξουμε το διάλογο για την εθνική συνεννόηση σε ζητήματα που αφορούν την ίδια την κοινωνία, τον πολίτη, τη μικρή επιχείρηση και σαφώς την αντιμετώπιση των προβλημάτων της ανεργίας. Δεν είναι δυνατόν να μιλάμε για αντιμετώπιση της ανεργίας, εάν δεν υπάρχει σχέδιο για στήριξη της πραγματικής οικονομίας για επενδύσεις, για νέες δουλειές, που θα δημιουργήσουν το ανάχωμα για την αντιμετώπιση αυτού του προβλήματος. Τα προγράμματα και όλα τα υπόλοιπα είναι καλά, αλλά είναι μόνο για την ανασχεση του ρυθμού αύξησης της ανεργίας. Η αποφασιστική αντιμετώπιση θα γίνει μόνο με νέες επενδύσεις, μόνο με την ανάταξη της οικονομίας και την ανάπτυξη.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον Βουλευτή Ηρακλείου του ΠΑΣΟΚ κ. Βασιλείο Κεγκέρογλου.

Παρακαλείται ο Βουλευτής Λάρισας της Νέας Δημοκρατίας κ. Μάξιμος Χαρακόπουλος να λάβει το λόγο.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κ. Παπαδήμος εμφανίστηκε ως ο παράκλητος της ελληνικής κοινωνίας, την ώρα της κορύφωσης του δράματος που περνά η χώρα, ως το πρόσωπο που θα σώσει τον τόπο από την απόλυτη καταστροφή.

Εκ προοιμίου, θέλω να πω ότι υπό τις παρούσες συνθήκες είναι η πλέον κατάλληλη λύση, το πρόσωπο που συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις να φέρει σε πέρας την αποστολή που του ανατέθηκε, ακόμη και αν ήταν άλλες οι προσδοκίες της κοινωνίας για τη σύνθεση της Κυβέρνησής του. Φοβούμαι, όμως, ότι τούτη την ώρα η καλλιέργεια υπερβολικών προσδοκιών, τις οποίες άλλωστε ζήσαμε και στο παρελθόν, κάθε φορά που ο κ. Παπανδρέου μας έσωζε, δεν βοηθούν. Χρειάζεται μέτρο.

Πώς, όμως, φθάσαμε στον τραπέζι, όπως τον αποκαλούν, όσοι θέλουν να αντιπολιτευθούν τη νέα μεταβατική Κυβέρνηση; Ποια είναι η αποστολή αυτής της Κυβέρνησης και πόσο μπορεί μια Κυβέρνηση να σταθεί χωρίς άμεση λαϊκή νομιμοποίηση μέσω δημοκρατικών εκλογών;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν από δέκα μέρες ο απερχόμενος Πρωθυπουργός, ο κ. Παπανδρέου, έλαβε ψήφο εμπιστοσύνης, που όλοι τη μετέφρασαν ως έλλειψη εμπιστοσύνης και αξίωση να αποχωρήσει από την πρωθυπουργία. Ο κ. Παπανδρέου, στην προσπάθειά του να παραμείνει γαντζωμένος στην εξουσία, επί ημέρες επιχείρησε να τορπιλίσει κάθε σοβαρή λύση μεταβατικού σχήματος. Οι προτάσεις του, κατώτερες των περιστάσεων, στόχο είχαν να ελέγχει από το παρασκήνιο τον πρωθυπουργό που πίστευε ότι θα μπορούσε να επιβάλλει.

Επί πέντε ημέρες, η χώρα ζούσε στον αστερισμό του παρασκηνίου και της απόπειρας ακύρωσης της σοβαρής υποψηφιότητας του Λουκά Παπαδήμου με διαρροές και αθλιότητες, ακόμη και για όρους προς τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Όταν πια το ποτήρι ξεχείλισε και όλοι αντιλήφθηκαν το παιχνίδι που παιζόταν, ο κ. Παπανδρέου, υπό το βάρος της λαϊκής οργής, αναγκάστηκε να θέσει στο τραπέζι τη λύση που από την πρώτη στιγμή θεωρούσε αυτονόητη η πλειοψηφία των πολιτών. Εύχομαι, η γελοιοποίηση των πάντων, για την οποία έκανε λόγο ο Κωστής Στεφανόπουλος, να λειτουργήσει αφυπνιστικά προς κάθε κατεύθυνση!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η λύση Παπαδήμου είναι μία λύση ανάγκης, που επήλθε ως αποτέλεσμα της παταγώδους αποτυχίας της κυβέρνησης του κ. Παπανδρέου. Η άφρων απόφαση για τη διεξαγωγή του δημοψηφίσματος έθεσε σε κίνδυνο την παραμονή της χώρας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, που για πρώτη φορά μας έδειξε ξεκάθαρα την πόρτα της εξόδου.

Μπροστά σε αυτόν τον κίνδυνο, η Νέα Δημοκρατία ανέλαβε την πρωτοβουλία και κατέθεσε την πρόταση για τη συγκρότηση της μεταβατικής Κυβέρνησης. Θα πρέπει, όμως, να ξεκαθαρίσουμε δύο πράγματα, δύο ζητήματα καίριας σημασίας, στα οποία επιχειρείται σύγχυση. Η απάντηση θα πρέπει να δοθεί και

στη Βουλή με σαφήνεια, απερίφραστα και κατηγορηματικά.

Το πρώτο ζήτημα είναι η θητεία του μεταβατικού κυβερνητικού σχήματος. Αποφασίστηκε ότι στις 19 Φεβρουαρίου θα γίνουν εκλογές. Ένα από τα καθήκοντα αυτής της Κυβέρνησης είναι να οδηγήσει σε συνθήκες ομαλότητας τη χώρα σε εκλογές.

Σε κάποιους, όμως, φαίνεται ότι αυτό δεν αρέσει και ρίχνουν στη δημοσιότητα σενάρια επιμήκυνσης της μεταβατικής Κυβέρνησης, χωρίς το θέμα να έχει τεθεί επισήμως από κανέναν, ούτε καν από τον κ. Παπαδήμο, που ερωτηθείς παρέπεμψε στα συμφωνηθέντα. Και όμως, το αίτημα αυτό μπήκε με θριαμβευτικά ποσοστά στις δημοσκοπήσεις, πριν ακόμα εμπεδώσουν οι ερωτώμενοι ποια είναι τα μέλη αυτής της πολυπληθούς νέας Κυβέρνησης, πριν αυτή η Κυβέρνηση πάρει οποιαδήποτε απόφαση, πριν δώσει δείγμα γραφής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ας δούμε κατάματα την πραγματικότητα. Ας σταματήσουμε να κάνουμε σχέδια επί χάρτου, χωρίς να λαμβάνουμε υπ' όψιν μας τις κοινωνικές διεργασίες. Το πολιτικό σύστημα είναι βαριά λαβωμένο και οι πολίτες εξαγριωμένοι. Η καταστροφική πολιτική των δύο ετών, η απώλεια κάθε αξιοπιστίας της χώρας στο εξωτερικό, η καταρράκωση του ίδιου του ονόματος του Έλληνα, έχει δημιουργήσει ιδανικές συνθήκες για εκδήλωση ανεξέλεγκτων διαμαρτυριών. Αν δεν μιλήσει ο λαός, αν δεν αισθανθεί ο κόσμος ότι οι πολιτικοί συσχετισμοί είναι αποτέλεσμα της λαϊκής βούλησης, όποια και αν είναι αυτή, είναι δύσκολο να επέλθει κοινωνική ειρήνη.

Θέλω, επίσης, να επισημάνω σε όσους καλλιεργούν υπερβολικές προσδοκίες στους πολίτες για τη σημερινή Κυβέρνηση να είναι λίγο πιο συγκρατημένοι. Μακάρι, να πετύχει τους στόχους που έχει θέσει! Είναι, όμως, προτιμότερο να «κρατούμε μικρό καλάθι».

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ**)

Έρχομαι τώρα στο δεύτερο ζήτημα, που είναι και αυτό ουσιαστικό και κρίσιμο. Είναι εμφανές ότι κάποιοι αντιλαμβάνονται τη μεταβατική Κυβέρνηση ως κολυμβήθρα του Σιλβάμ για τις αμαρτίες τους. Η αναγκαία συνεργασία για τους στόχους που ετέθησαν δεν σημαίνει σε καμία περίπτωση ότι οι ευθύνες για το πώς οδηγήθηκε στην καταστροφή παραγράφονται. Κάποιοι μιλούν για νέα σελίδα, εννοώντας ότι θα σκίσουμε τις παλιές. Δυστυχώς γι' αυτούς η ιστορία δεν γράφεται κατ' αυτόν τον τρόπο. Το τεφτέρι των πεπραγμένων υπάρχει και την ώρα της κάλπης ο λαός θα αποδώσει τις ευθύνες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ως Νέα Δημοκρατία αντιλαμβανόμενοι την κρισιμότητα των στιγμών για τον τόπο, αναλάβαμε τις ευθύνες μας, για να συμβάλουμε σε λύση, η οποία θα απέτρεπε τα χειρότερα για τη χώρα, για την οικονομία και θα άνοιγε το δρόμο για εκλογές. Αποτρέψαμε το τυχοδιωκτικό δημοψήφισμα, συντελέσαμε στη δημιουργία μεταβατικής Κυβέρνησης που θα εξασφαλίσει την έκτη δόση και την ψήφιση της Συμφωνίας της 26ης Οκτωβρίου και θα οδηγήσει τη χώρα σε εκλογές στις 19 Φεβρουαρίου.

Ως Νέα Δημοκρατία θα στηρίξουμε τη μεταβατική Κυβέρνηση σε κάθε απόφαση που θα εξυπηρετεί τους στόχους που έχουν τεθεί.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Έχουμε, όμως, ξεκαθαρίσει ότι δεν πρόκειται για καμία συγκυβέρνηση. Δεν πρόκειται για καμία συμφωνία μακράς πνοής, δεν πρόκειται για Κυβέρνηση που θα αποτρέψει επί μακρόν την προσφυγή στις κάλπες.

Με αυτές τις παρατηρήσεις, δίνω ψήφο εμπιστοσύνης στη μεταβατική Κυβέρνηση Παπαδήμου.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει η Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ, κ. Λούκα Κατσέλη.

ΛΟΥΚΑ ΚΑΤΣΕΛΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χθες ακούσαμε τις προγραμματικές δηλώσεις της νέας μεταβατικής Κυβέρνησης από τα χείλη του Πρωθυπουργού, του Λουκά Παπαδήμου, ενός συμπολίτη μας, ο οποίος χαίρει εκτίμησης διεθνώς για το ήθος του, την επιστημονική και επαγγελματική του

καταξίωση, τη συνολική του προσφορά στη χώρα και στην Ευρώπη.

Πρέπει, όμως, να ομολογήσουμε ότι τα συναισθήματα των περισσότερων εξ ημών σ' αυτή την Αίθουσα, αλλά και σε ολόκληρη την κοινωνία, είναι ανάμεικτα. Ανακούφιση για το σχηματισμό της νέας μεταβατικής Κυβέρνησης, που καλείται να εξασφαλίσει ένα σταθερό χρηματοοικονομικό πλαίσιο, ολοκληρώνοντας τις δεσμεύσεις και συμφωνίες με τους εταίρους μας και να οδηγήσει τη χώρα σε εκλογές, αλλά και αγωνία για το τι μέλλει γενέσθαι από αύριο σε όλα τα μέτωπα: οικονομικό, πολιτικό, κοινωνικό.

Απογοήτευση για το τι έγινε και πώς φθάσαμε εδώ και συνάμα ελπίδα ότι θα κατορθώσουμε να υπερβούμε λάθη και αδυναμίες για το καλό του τόπου. Πίστη στην αδήριτη ανάγκη να γεφυρώσουμε τις διαφορές μας και να δουλέψουμε όλοι μαζί, για να βγάλουμε τη χώρα από αυτήν την πρωτόγνωρη κρίση, αλλά και δυσπιστία απέναντι στη σύνθεση της Κυβέρνησης, η οποία αποτελείται από άτομα με διαφορετικές πεποιθήσεις, θέσεις και πολιτικές διαδρομές, ασύμβατες μέχρι χθες μεταξύ τους. Οι προκλήσεις που έχει μπροστά της να αντιμετωπίσει η νέα Κυβέρνηση, αν και μεταβατική, είναι τεράστιες, τόσο στο εξωτερικό, όσο και στο εσωτερικό μέτωπο. Και είναι τουλάχιστον περίεργο να ακούμε από συναδέλφους θέσεις, όπως αυτή που διατυπώθηκε μόλις πριν, ότι δεν πρόκειται για συγκυβέρνηση. Πρόκειται, αγαπητοί συνάδελφοι, για συγκυβέρνηση.

Στην Ευρώπη, η χρηματοπιστωτική κρίση εξαπλώνεται επικίνδυνα. Συμπαράσχει στο διάβα της χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς και κυβερνήσεις και μετακυλίνει τεράστια βάρη στους ώμους εργαζομένων, συνταξιούχων, νέων και επαγγελματιών, πυροδοτώντας κοινωνικές εκρήξεις. Οι ευρωπαϊκές ηγεσίες έχουν αποδειχθεί κατώτερες των περιστάσεων. Αντί να οδηγήσουν τις αγορές και να ελέγξουν τις κερδοσκοπικές πιέσεις, σύρονται πίσω από αυτές. Αντί το ταμείο χρηματοπιστωτικής σταθερότητας να έχει προικοδοτηθεί με τουλάχιστον 1 δισεκατομμύριο ευρώ από τις αρχές του έτους και να αφεθεί ελεύθερο να παρεμβαίνει στην πρωτογενή και δευτερογενή αγορά ομολόγων ή να εκδίδει τίτλους, όπως ευρωομόλογα, αναζητούνται σήμερα πυροσβεστικές και ατελέσφορες λύσεις, για να περιοριστεί η κρίση στην Ιταλία. Αντί να αντιμετωπιστεί το ζήτημα της βιωσιμότητας του ελληνικού χρέους αποφασιστικά από το 2010 με κατάλληλη αναδιάρθρωση, καταλήξαμε αρχικά στις προτάσεις του Ιουλίου 2011 για συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα με 21% κούρεμα, που ανατράπηκαν λίγους μήνες αργότερα με την πρόκριση ποσοστού 50%.

Όπως σωστά, όμως, έχει επισημάνει ο Πρωθυπουργός σε πρόσφατο άρθρο του, η λύση αυτή ενέχει σημαντικούς κινδύνους, μη εθελοντικής συμμετοχής των τραπεζών και εκδήλωσης πιστωτικού γεγονότος, μετακύλισης μεγάλου βάρους στις ελληνικές τράπεζες και τα ασφαλιστικά ταμεία, αλλά και υψηλότερου κόστους δανεισμού για τα ευάλωτα κράτη της Ευρωζώνης.

Τέλος, αντί να υπάρξει συμφωνία, μεταξύ των πιο εύρωστων χωρών της Ευρωζώνης και των G20 για την άσκηση συντονισμένης επεκτατικής δημοσιονομικής και νομισματικής πολιτικής και παροχή ρευστότητας, η ύφεση είναι προ των θυρών και απειλεί να εκτινάξει την ανεργία στα ύψη σε όλη την Ευρώπη. Μέσα σε αυτό το κλίμα έχει πολύ μεγάλη σημασία η νέα Κυβέρνηση να κινηθεί πολύ γρήγορα για την εκταμίευση της έκτης δόσης, την ολοκλήρωση των διαπραγματεύσεων για το PSI και την υπογραφή της νέας δανειακής σύμβασης, σύμφωνα με τις αποφάσεις του Συμβουλίου Κορυφής.

Στο πλαίσιο αυτό, θα ήθελα να τονίσω ότι είναι σημαντικό να εξασφαλιστούν οι πηγές χρηματοδότησης της χώρας, τουλάχιστον μέχρι το 2015, κάτω από ρεαλιστικές και όχι εξωπραγματικές παραδοχές, για την αναμενόμενη ύφεση, τη δυνατότητα επίτευξης και το ύψος των πρωτογενών πλεονασμάτων και τους πόρους που θα χρησιμοποιηθούν από τη διαδικασία αξιοποίησης της δημόσιας περιουσίας και των ιδιωτικοποιήσεων. Είναι καλύτερο να γίνουν σήμερα όποιες προσαρμογές χρειάζονται στα ήδη συμφωνηθέντα, παρά να υπογράψουμε τη δανειακή σύμβαση και μετά να μην μπορέσουμε να υλοποιήσουμε δεσμεύσεις. Αν το εξωτερικό μέτωπο είναι δύσκολο και αβέβαιο, στο εσωτερικό τα προβλήματα παραμένουν εκρηκτικά και οι κοινωνικές εν-

τάσεις διογκώνονται. Η πρόσκαιρη έστω συναίνεση που επετεύχθη στην κορυφή, δεν μεταφράζεται σε συναίνεση της βάσης, για την ασκούμενη οικονομική πολιτική, ακόμα και από αυτούς που κατανοούν ότι το μνημόνιο ή το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα αποτελούσε αναγκαστική επιλογή. Και αυτό, κυρίως για δύο λόγους.

Πρώτον, διότι αποδείχθηκε ότι η μείωση μισθών και συντάξεων και η αύξηση των άμεσων και έμμεσων φορολογικών συντελεστών δεν αποτελούν βιώσιμες και αποτελεσματικές λύσεις δημοσιονομικής διαχείρισης, όπως κάποιοι από εμάς ισχυριζόμασταν από την αρχή και δεύτερον, διότι η έλλειψη ρευστότητας σε επιχειρήσεις και στην αγορά, ακυρώνει την όποια επενδυτική ή επιχειρηματική πρωτοβουλία και βαθαίνει την ύφεση.

Έχουμε σήμερα την ευκαιρία με την υπογραφή του νέου μνημονίου να μην επαναλάβουμε λάθη που κάναμε δύο χρόνια τώρα. Οι πολίτες δεν αντέχουν άλλο μέτρα και θυσίες που δεν πιάνουν τόπο. Ο κανόνας είναι απλός. Τα μέτρα που θα συμπεριληφθούν θα πρέπει να μοιράζουν τα βάρη δίκαια, να έχουν τη μέγιστη δυνατή δημοσιονομική απόδοση και την ελάχιστη υφειακή επίπτωση.

Επιτρέψτε μου να καταθέσω τρεις προτάσεις:

Πρώτον, να στηριχθεί με κάθε τρόπο η ανάκαμψη της επιχειρηματικής δραστηριότητας, σε συνεργασία με όλους τους εταίρους μας και την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων. Να εξα-ντληθούν όλα τα περιθώρια για διοχέτευση ρευστότητας στην πραγματική οικονομία. Για κάθε δραστηριότητα ζητείται σήμερα από τις τράπεζες εγγύηση ύψους 100%. Γι' αυτό έχουν παγώσει τα πάντα. Όλα τα χρηματοδοτικά εργαλεία του ΕΣΠΑ, από το ΕΤΕΑΜ μέχρι το «JEREMY» και το «JESSICA». Το ίδιο γίνεται και με τον αναπτυξιακό νόμο. Ας εξεταστούν προσεκτικά οι επεξεργασμένες προτάσεις που είχαμε καταθέσει το 2009 και το 2010 για τη δημιουργία ταμείου αναχρηματοδότησης κατά τα γαλλικά πρότυπα, ώστε η παροχή ρευστότητας προς τις τράπεζες...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε, δώστε μου ένα λεπτό.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ολοκληρώστε, κυρία Κατσέλη, σας παρακαλώ.

ΛΟΥΚΑ ΚΑΤΣΕΛΗ: Επαναλαμβάνω, για τη δημιουργία ταμείου αναχρηματοδότησης κατά τα γαλλικά πρότυπα και να εξεταστεί η δημιουργία ευρωπαϊκού μηχανισμού εγγυήσεων προς υγιείς επιχειρήσεις, κατά τα πρότυπα του γερμανικού KfW, που περιλαμβάνεται στο κοινό ανακοινωθέν Μέρκελ-Παπανδρέου το 2010 και το οποίο δεν έχει προχωρήσει.

Δεύτερον, να ενισχυθεί με κάθε τρόπο η αγοραστική δύναμη της μεσαίας τάξης και των χαμηλότερων εισοδηματικών στρωμάτων που κρατούν ζωντανή την αγορά. Να εντατικοποιηθεί, επομένως, η προσπάθεια που έχει σταματήσει για μείωση των τιμών με ελέγχους στις ενδοομιλικές συναλλαγές και τη διαφάνεια στην τιμολόγηση, να εξεταστεί σοβαρά η δυνατότητα μείωσης του ΦΠΑ και η σταδιακή ελάφρυνση από την έμμεση φορολογία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρία Κατσέλη, σας παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΛΟΥΚΑ ΚΑΤΣΕΛΗ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε, μια στιγμή μόνο.

Μεταξύ 2009 και 2011, η αύξηση των συντελεστών ΦΠΑ ήταν 36% και η αύξηση των εσόδων ήταν μόλις 2,2%. Το ίδιο γίνεται και με τον ειδικό φόρο καυσίμων. Και τα πρόσθετα έσοδα ας χρησιμοποιηθούν, για να υπάρξουν αντισταθμιστικές αυξήσεις.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρία Κατσέλη, ολοκληρώστε, σας παρακαλώ. Θα εξηγήσω σε λίγο σε όλους γιατί επιμένω.

ΛΟΥΚΑ ΚΑΤΣΕΛΗ: Ολοκληρώνω.

Τέλος, να υλοποιήσουμε, χωρίς καθυστερήσεις, τα προγράμματα για τη στήριξη της εργασίας. Ο άνεργος δεν έχει χρώμα πράσινο, μπλε ή κόκκινο. Θα έπρεπε από το καλοκαίρι να έχουν προχωρήσει τα προγράμματα κοινωνικού εργαζομένου, τα τοπικά ολοκληρωμένα προγράμματα, έτσι ώστε να βάλουμε πάνω από

εκατό χιλιάδες ανέργους στην αγορά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Παρακαλώ, ολοκληρώστε, κυρία Κατσέλη.

ΛΟΥΚΑ ΚΑΤΣΕΛΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με αυτές τις προτάσεις ολοκληρώνω. Θέλω να πιστεύω ότι η νέα Κυβέρνηση, ο νέος Πρωθυπουργός θα αποδεχθούν αντάξιοι των ευθυνών που επωμίζονται.

Δίνω ψήφο εμπιστοσύνης και δεσμεύομαι να καταθέσω τις προτάσεις μου τις επόμενες εβδομάδες για τα νομοθετήματα και τη σύμβαση, η οποία θα έρθει.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Πρώτα μία παρατήρηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Δεν γίνεται να συνεχισθεί να υπερβαίνουμε το χρόνο ομιλίας, γιατί δεν θα μπορούσαν να μιλήσουν όλοι οι συνάδελφοι που έχουν εγγραφεί. Γι' αυτό και εγώ ο ίδιος στα διαστήματα που θα προεδρεύω, αλλά και οι Προεδρεύοντες συνάδελφοί μου -είναι και προς αυτούς η παράκληση- να είμαστε όλοι πολύ αυστηροί στην τήρηση του χρόνου.

Έχουν εγγραφεί εκατόν είκοσι πέντε Βουλευτές για να μιλήσουν. Η προσπάθεια όλων μας και η δική μου είναι να δοθεί η δυνατότητα σε όλους τους συναδέλφους να εκφραστούν, να τοποθετηθούν. Σε προηγούμενες προγραμματικές δηλώσεις, σε αντίστοιχες διαδικασίες δεν προλαβαίναμε να μιλήσουν περισσότεροι από εξήντα, εβδομήντα, εβδομήντα πέντε το πολύ Βουλευτές. Επαναλαμβάνω, όμως, ότι θεωρώ πως θα πρέπει να εξα-ντλήσουμε τον κατάλογο. Για να συμβεί αυτό θα πρέπει συμφωνήσουμε σε δυο πράγματα. Πρώτον, στον αυτοπεριορισμό, με δική μας απόφαση. Δηλαδή τα επτά λεπτά, εάν συμφωνείτε, να τα μειώσουμε σε έξι λεπτά για τους ομιλούντες Βουλευτές. Επίσης, σε ό,τι αφορά τους Υπουργούς, είχαμε αποφασίσει χθες με πρότασή μου να πάρουμε στα δεκαπέντε λεπτά. Θα πρότεινα να πάρουμε στα δώδεκα λεπτά, εφόσον συμφωνεί το Σώμα.

Παρακαλώ, λοιπόν, την Κυβέρνηση τον κ. Σταυρόπουλο που είναι εδώ, να το μεταφέρει στους κύριους Υπουργούς, εάν και εφόσον σε λίγο η Ολομέλεια αποφασίσει, να γίνει ένας περιορισμός του χρόνου και των Υπουργών, για να εξαντληθεί ο κατάλογος των Βουλευτών. Ένα είναι αυτό, δηλαδή ο περιορισμός των χρόνων.

Το δεύτερο που πρέπει να κάνουμε είναι να αλλάξουμε την απόφασή μας σε ό,τι αφορά τη σειρά της ομιλίας των ομιλητών. Μέχρι τώρα, ανέκαθεν, εθιμικό δικαίω, οι δεκάδες είναι πέντε από το πρώτο κόμμα, τέσσερις από το δεύτερο, δυο από το τρίτο και ένας μετά από το τέταρτο ή πέμπτο και από τους Ανεξαρτήτους. Με αυτόν τον τρόπο, όμως, δεν θα μπορούσαν να μιλήσουν αρκετοί από τους ανεξάρτητους ή ακόμη και κάποιοι από τα μικρότερα κόμματα. Γι' αυτό η πρότασή μου είναι, αυτές τις δεκάδες πλέον να τις συγκροτούμε για παράδειγμα με τρεις από το πρώτο κόμμα, δυο από το δεύτερο κόμμα και μετά τους εκπροσώπους των μικρών κομμάτων και των Ανεξαρτήτων. Έτσι θα υπάρξει καλύτερη κατανομή και δεν θα συσσωρευτούν στο τέλος Ανεξάρτητοι για παράδειγμα, ή κάποιοι Βουλευτές από τα μικρά κόμματα και δεν θα διατρέξει τον κίνδυνο κανείς να μείνει χωρίς τη δυνατότητα να μιλήσει.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΓΑΛΗΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, να δούμε ποιοι μίλησαν την προηγούμενη φορά, έτσι ώστε αυτοί που δεν μίλησαν, γιατί δεν υπήρχε χρόνος, να προηγηθούν ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Όχι, αυτό δεν μπορεί να γίνει. Ποιοι μίλησαν και ποιοι δεν μίλησαν πριν δυο χρόνια ...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΓΑΛΗΝΟΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε, την προηγούμενη εβδομάδα στην ψήφο εμπιστοσύνης.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Μα, δεν είχαμε άγνοηση προγραμματικών δηλώσεων την περασμένη εβδομάδα. Είχαμε μια εντελώς διαφορετική διαδικασία. Είχαμε παροχή ψήφου εμπιστοσύνης. Θεωρώ ότι είναι μια καθαρή λογική, μια πρακτική λύση και θα παρακαλούσα να έχω και τις δικές απόψεις έτσι ώστε να υπάρξει καλύτερη κατανομή και να μιλήσουν όλοι.

Ο κ. Ευθυμίου έχει το λόγο από πλευράς του ΠΑΣΟΚ.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, η πρότασή σας είναι εύλογη και στα δύο σκέλη και στο σκέλος του περιορισμού του

χρόνου των Υπουργών και κατ' αναλογία λιγότερο των Βουλευτών και κατά το σκέλος της συμπερίληψης όλων των πολιτικών φωνών που έχουμε στο Κοινοβούλιο, κατά την αρχή της αναλογίας. Με αυτήν την έννοια, είναι μια εύλογη πρόταση και τη στηρίζουμε. Μακάρι να την αποδεχθούν όλες οι πτέρυγες.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ευχαριστώ.

Ο κ. Κεφαλογιάννης εκ μέρους της Νέας Δημοκρατίας έχει το λόγο.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, συμφωνούμε και εμείς. Νομίζω ότι η πρότασή σας βρίσκει ομόφωνους την πλειοψηφία των Βουλευτών. Νομίζω ότι και ο περιορισμός που βάλατε στο χρόνο και κυρίως των Υπουργών, θα διευκολύνει τη συζήτηση. Είναι πολύ σημαντικό το ότι θα μπορέσουν να μιλήσουν όσοι ζητήσαν να τοποθετηθούν για ένα τόσο σοβαρό θέμα.

Συμφωνούμε με την πρότασή σας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ευχαριστώ πολύ.

Ο κ. Λαφαζάνης έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κατ' αρχάς είχατε πει χθες ότι θα συνομιλούσατε με τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους για τη διαδικασία και το χρόνο και όλα όσα τον συνοδεύουν. Νομίζω ότι θα έπρεπε να γίνει αυτή η συνάντηση, γιατί ήταν χρήσιμο να ανταλλάγουν με μεγαλύτερη άνεση κάποιες απόψεις. Εν πάση περιπτώσει, εμείς διαφωνούμε πλήρως με την πρότασή σας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Αφού θα μιλήσουν όλοι ...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ακούστε με πρώτα. Μετά να ακούσω τον αντίλογο και μπορεί να έχετε και δίκιο, αλλά ακούστε. Διαφωνούμε πλήρως με την άποψή σας. Κατ' αρχάς είναι πολύ κρίσιμη αυτή η συζήτηση. Ίσως μια από τις κρίσιμότερες συζητήσεις που έχουν γίνει σε αυτή τη Βουλή, τουλάχιστον από όσο φαντάζομαι εγώ και ξέρω. Έχουν δικαίωμα και πρέπει να έχουν τη δυνατότητα και την ευχέρεια με μεγάλη άνεση χρόνου να μιλήσουν όλοι οι Βουλευτές, που θέλουν να μιλήσουν και αυτοί που είναι οργανωμένοι και ενταγμένοι στα κόμματα, αλλά και Ανεξάρτητοι, που έχουμε αρκετούς.

Δεύτερον, πρέπει να έχουν μια στοιχειώδη άνεση χρόνου για να μιλήσουν. Τα λεπτά τα οποία δίνετε είναι πάρα πολύ λίγα. Διαφωνούμε απολύτως να μειωθεί ο χρόνος των Βουλευτών.

Λείπει ο Πρωθυπουργός, ήταν μια ευχάριστη έκπληξη που τον είδαμε στις δύο -τρεις αρχικές ομιλίες, μετά όμως έφυγε. Εντάξει, αλλά η Βουλή έχει μια αξία και νομίζω ότι όσα λέγονται εδώ δεν πρέπει να πετάγονται στο καλάθι των αχρήστων. Είναι πολύ χρήσιμα και για την Κυβέρνηση και για τον ίδιο τον Πρωθυπουργό και είναι μια εμπειρία. Κάνω, λοιπόν, έκκληση στην Κυβέρνηση για την κρίσιμότητα αυτής της συζήτησης. Είναι μια κυβέρνηση η οποία αναλαμβάνει τις τύχες της χώρας σε μια πολύ κρίσιμη περίοδο, πρέπει να δώσει τη δυνατότητα, αυτή τουλάχιστον, στη Βουλή να εκφραστεί με άνεση πάνω στις προγραμματικές δηλώσεις.

Η πρότασή μου είναι να εξαντληθεί ο χρόνος του τριημέρου και μόνο όταν δεν υπάρχουν ομιλητές, μετά την εξάντληση του καταλόγου τότε να πάμε σε ψηφοφορία. Ασφαλώς συμφωνώ να μειωθεί ο χρόνος των Υπουργών και μάλιστα των παλαιών Υπουργών, οι οποίοι τα είπαν και την προηγούμενη φορά, μάλλον τα ίδια ακούω να λένε και τώρα. Άρα, εδώ δεν υπάρχει διαφορά. Να μειωθεί ο χρόνος και αν είναι δυνατόν να συντμηθεί ο χρόνος, να μη μιλήσουν όλοι οι παλαιοί Υπουργοί. Να γίνει μια επιλογή, ανάλογα με την κρίσιμότητα της κατάστασης.

Αυτή είναι η πρότασή μας και τη θέτω στην κρίση των συναδέλφων.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, χάνουμε χρόνο. Τόση ώρα θα είχαν μιλήσει τρεις ομιλητές.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Α, ορίστε, χάνετε χρόνο! Να μη μιλήσουμε δηλαδή; Να γίνει πραξικοπηματικά;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Μισό λεπτό, παρακαλώ! Ας διαθέσουμε πέντε λεπτά συνολικά για να συμφωνήσουμε στη διαδικασία.

Ο κ. Χρυσανθακόπουλος έχει το λόγο εκ μέρους του ΛΑΟΣ για μια πολύ σύντομη τοποθέτηση.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, το

ζητούμενο σε αυτήν την Αίθουσα είναι να μιλήσουν όλοι οι Βουλευτές. Άρα, το θέμα που και εμείς θέτουμε είναι να εξαντληθεί ο κατάλογος. Για να επιτευχθεί αυτό, σωστό είναι να τηρείται ο Κανονισμός. Όταν δίνετε έξι λεπτά και κάποιοι μιλάνε δέκα, φυσικό είναι να μην το επιτυγχάνουμε. Και αν και εμείς, οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι, δεν φάμε το χρόνο των ομιλητών, τα πράγματα θα πάνε καλά.

Κάνετε μια πολύ ωραία, όχι συμβιβαστική, δημοκρατικότατη πρόταση να σταματήσει το πέντε, τέσσερα κ.λπ., και να υπάρξει ένας κύκλος. Αυτό δείχνει την ευαισθησία που την τηρούμε περίσσότερες απόψεις. Μπορούμε, λοιπόν, να δεχθούμε αυτήν την πρόταση και να προχωρήσουμε άμεσα, χωρίς χρονοτριβή, στην ουσία του διαλόγου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ο κ. Μωραϊτης έχει το λόγο εκ μέρους του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ: Συμφωνούμε, αλλά πρέπει να εξαντληθεί ο κατάλογος των ομιλητών. Να υπάρχει μείωση σε ότι αφορά τους Υπουργούς και να τηρηθεί αυστηρά το επτάλεπτο, θα έλεγα εγώ, σε ότι αφορά τους Βουλευτές. Το κύριο, όμως, για εμάς είναι να εξαντληθεί ο κατάλογος των εγγεγραμμένων Βουλευτών.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Επανερχομαι, λοιπόν.

Η πρότασή μου εξασφαλίζει, όπως είπαμε, την τοποθέτηση όλων των εγγεγραμμένων συναδέλφων. Σας θυμίζω ότι για το εξάλεπτο είναι μια διαδικασία που την τηρούμε παγίως και την περασμένη εβδομάδα κατά τη συζήτηση ψήφου εμπιστοσύνης αλλά και κατά τον προϋπολογισμό και σε όλες τις αντίστοιχες συζητήσεις, γιατί το εξάλεπτο δεν περιορίζει ασφυκτικά την έκφραση των Βουλευτών. Ένα λεπτό αφαιρείται και με τη σχετική ανοχή, μέχρι να κατεβεί είναι πάλι επτά λεπτά. Σε σχέση, λοιπόν, με τους Υπουργούς, συμφωνούμε όλοι για δώδεκα λεπτά, για να εξοικονομηθεί χρόνος.

Η πρότασή μου με την αλλαγή των δεκάδων, όπως είπα, εξασφαλίζει, όπως όλοι διαπιστώσατε και συμφωνήσατε, την τοποθέτηση και την έκφραση όλων των Βουλευτών.

Επομένως, συμφωνούμε και θα προχωρήσουμε με τη διαδικασία αυτή.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Όχι, δεν συμφωνούμε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Είπα ότι συμφωνούμε κατά ευρύτατη πλειοψηφία, δεν είπα κατά ομοφωνία.

Ο κατάλογος, εφόσον συμφωνήσαμε σε αυτήν τη διαδικασία που πρότεινα, σε λίγο θα ολοκληρωθεί και θα εκτυπωθεί, γιατί είχα ζητήσει από τις υπηρεσίες να κάνουν την προεργασία.

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ ΒΑΡΔΙΚΟΣ: Η ψηφοφορία τότε θα γίνει;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Εκτιμώ, από τον υπολογισμό των χρόνων με τη συμμετοχή των τοποθετήσεων των Αρχηγών των κομμάτων, των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων κ.λπ., ότι ο κατάλογος αύριο το απόγευμα κάποια στιγμή θα εξαντληθεί.

Ο κ. Κωνσταντίνος Μαρκόπουλος έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διά του παρισταμένου μέλους της Κυβέρνησης θα ήθελα να μεταφερθεί ένα μήνυμα στον υποψήφιο και προφανώς αυριανό λαμβάνοντα την εντολή Πρωθυπουργό, τον κ. Παπαδήμο: επειδή δεν είναι μέλος του πολιτικού συστήματος, όφειλε, κατά την εκτίμησή μου, να είναι εδώ και να ακούσει τους Βουλευτές όλων των πτερύγων που θα στηρίξουν την Κυβέρνησή του.

Ο κ. Παπαδήμος, ο οποίος δεν μας γνωρίζει προσωπικά και δεν οφείλει να μας γνωρίζει, ο οποίος εκλήθη εκ των αρίστων τεχνοκρατών να διεκπεραιώσει ένα συγκεκριμένο ρόλο-στόχο σε περιορισμένο και πολύ συγκεκριμένο χρόνο, εκτιμώ, κύριε Πρόεδρε, ότι έπρεπε να ήταν εδώ, να ακούσει τους εκπροσώπους των πολιτών. Γιατί το άρχειν σε μία κυβέρνηση σημαίνει εξυπηρέτηση των εθνικών πατριωτικών στόχων, αλλά και εξυπηρέτηση των προσδοκιών των πολιτών.

Καλώς ή κακώς σε μία δημοκρατία κοινοβουλευτική, αντιπροσωπευτική οι συνάδελφοι της Αίθουσας εκπροσωπούν πολίτες και περιοχές. Και ο κύριος Πρωθυπουργός οφείλει να γνωρίζει τον προβληματισμό, τις μεταφερόμενες προσδοκίες και να γνωρίζει επίσης τι είναι αυτό το οποίο μας κάνει να του δίνουμε ψήφο

εμπιστοσύνης για αυτό που πρέπει να κάνει. Γιατί σε κάθε άλλη περίπτωση, ο οποιοσδήποτε άλλος πολιτικός Αρχηγός της πλειοψηφίας γνωρίζεται και γνωρίζει προσωπικά τον καθένα από όλους αυτούς που θα τον στηρίζουν. Τολμώ δε, να πω ότι ξέρει προσωπικά και τους περισσότερους εξ αυτών που δεν θα τον στηρίζουν.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής **κ. ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ**)

Το να προεδρεύεις, λοιπόν, σε μια κυβέρνηση χωρίς να ξέρεις τι προσβέδρουν αυτοί που σε στηρίζουν, μπορεί να αποβεί μερικές φορές και άκρως επικίνδυνο. Το λέω αυτό δίνοντας την ψήφο μου σε αυτήν την Κυβέρνηση, εξηγώντας όμως, ότι η ψήφος αυτή έχει συγκεκριμένη στόχευση και ημερομηνία λήξης, διότι ο κ. Παπαδήμος τον οποίο τιμούμε γι' αυτό το οποίο εκλήθη να κάνει, δεν πρόκειται να υποβληθεί στη δημοκρατική διαδικασία της πολιτικής λογοδοσίας. Δεν πρόκειται δηλαδή, να απευθυνθεί στους πολίτες και να εισπράξει τα εύσημα ή τα μη εύσημα γι' αυτό το οποίο θα κάνει. Αντιθέτως δε θα διαγράψει σε πολύ μεγάλο βαθμό και θα προδιαγράψει για τις επόμενες κυβερνήσεις το τι πρόκειται να μπορέσουν να κάνουν, ή το τι δεν θα μπορέσουν να κάνουν και δεν οφείλουν να ασχοληθούν, γιατί αυτό του αναθέτουμε να κάνει με αυτήν την Κυβέρνηση.

Άρα ο κ. Παπαδήμος, κύριε Πεταλωτή, θα έπρεπε να είναι εδώ για όλους μας. Ελπίζω τουλάχιστον να αποκωδικοποιηθούν από κάποιους συνεργάτες αυτά τα οποία θα πούμε, γιατί θα τα ξαναπούμε στο τέλος αυτής της δικιάς του πορείας και στο τέλος αυτής της Κυβέρνησης. Και το τέλος αυτής της Κυβέρνησης θα είναι όταν διεκπεραιωθούν όλες οι αναγκαίες και ικανές συνθήκες που επιβάλλονται από τους νόμους της ευρωπαϊκής αλληλεγγύης, που έχουν να κάνουν με τη δανειακή σύμβαση και εκείνα τα τμήματα της πολιτικής, τα οποία εκπορεύονται από αυτή. Δηλαδή, η διαπραγμάτευση της δανειακής σύμβασης, το haircut, το PSI με τους ιδιώτες-τράπεζες και ο προϋπολογισμός, ο οποίος θα αλλάξει του χρόνου, γιατί προϋποτίθεται ότι το PSI θα μας φέρει κάποια δισεκατομμύρια από την απόληψη τόκων, τους οποίους το κράτος όφειλε να πληρώνει.

Όμως, για όλα αυτά, κύριε Πεταλωτή, που εκπροσωπείτε την Κυβέρνηση, εγώ δεν άκουσα τίποτε εχθές στην ομιλία του κ. Παπαδήμου. Δεν άκουσα δηλαδή, την προσδοκία του για το τι μπορεί να μας φέρει αυτό το PSI. Δεν άκουσα προς τα πού θα κατευθυνθεί η διαπραγμάτευση για τη δανειακή σύμβαση σε ό,τι έχει να κάνει με το ασφαλιστικό σύστημα και τα διαθέσιμά του. Δεν άκουσα δηλαδή, τίποτα παραπάνω από ό,τι γράφουν οι οικονομικοί και πολιτικοί αναλυτές στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

Σήμερα δε, που όλοι, σε ολόκληρη την Ευρώπη, γνωρίζουν ότι αυτή η Κυβέρνηση πρόκειται να στηριχθεί από το συντριπτικά μεγαλύτερο κομμάτι της ελληνικής Βουλής, δεν είδα θετικά δημοσιεύματα για την πορεία της χώρας. Είδα άκρως αρνητικά και στη «LE MONDE» και στη «FRANKFURTER ZEITUNG» και σε άλλες εφημερίδες και πραγματικά ανησυχώ. Και ανησυχώ γιατί η χώρα έχει περιέλθει σε απόλυτη αναξιοπιστία χάρη στις «απίθανες προσπάθειες» του απελθόντος Πρωθυπουργού κ. Παπανδρέου, που κατέστησε τη χώρα, εκτός από χρεωμένη, και απόλυτως αναξιόπιστη.

Λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή η Κυβέρνηση αναλαμβάνει να διεκπεραιώσει τα ελάχιστα, για να μπορέσουμε να φύγουμε από τη μέγγενη στην οποία έχουμε μπει. Δεν μπορεί να διορθώσει τα πέντε χρόνια της διαρκούς ύφεσης στην οποία βρίσκεται η χώρα. Δεν μπορεί να διορθώσει το γεγονός ότι η χώρα βάσει του μνημονίου δεν έχει τη δυνατότητα να δανειστεί από πουθενά αλλού, παρά μονάχα από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Και δεν έχει τη δυνατότητα να ελπίζει με την υπάρχουσα οικονομική και πολιτική στρατηγική, η οποία ακολουθείται, ότι μπορεί ποτέ να μειώσει τους εννιάκιστους εβδομήντα χιλιάδες επίσημους ανέργους που είναι περίπου ένα εκατομμύριο διακόσιοι και να ελπίζει ότι μπορεί να ξεφύγει από την εξαθλίωση.

Δίνω, λοιπόν, ψήφο εμπιστοσύνης σε αυτήν την Κυβέρνηση, για να διεκπεραιώσει αυτό και ζητώ από αυτήν την Κυβέρνηση να προγραμματίσει με πιο αυστηρούς και συγκεκριμένους όρους το χρονοδιάγραμμα των εκλογών, γιατί οι πολίτες, για να αντέξουν την κρίση, πρέπει να μιλήσουν γι' αυτή.

Να θυμίσω για πολλοστή φορά στο Κοινοβούλιο ότι την τελευταία φορά που μίλησαν οι πολίτες –δηλαδή, που ψήφισαν- ψήφισαν με το «λεφτά υπάρχουν». Τώρα που πρέπει να ψηφίσουν με τους πραγματικούς όρους, με το «λεφτά δεν υπάρχουν», καλό είναι να ψηφίσουν για να συμμετέχουν σε αυτόν τον αγώνα και να σταματήσουμε να τους μεταφράζουμε κατά το δοκούν όλοι εμείς, όπου κι αν ανήκουμε. Αυτή είναι η εντολή την οποία δίνω διά της ψήφου μου σε αυτή την Κυβέρνηση. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Μαρκόπουλο.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Α' Αθήνας του ΠΑΣΟΚ κ. Αθανάσιος Αλευράς.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Θα ξεκινήσω κάνοντας δύο επισημάνσεις, σε σχέση με την τοποθέτηση του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου της Νέας Δημοκρατίας.

Η πρώτη επισήμανση νομίζω είναι αυτονόητη, κύριε Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπε. Τις χώρες δεν τις χρεώνουν χειρισμοί, όσο λάθος και αν είναι. Τις χρεώνουν οικονομικές πολιτικές και ελλείμματα. Αυτά, δηλαδή, τα οποία παρήγαγε η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας κατά τρόπο μοναδικό και ανεύθυνο κατά τη διάρκεια των πεντέμισι ετών. Το χρέος από 180 δισεκατομμύρια ευρώ σε 300 δισεκατομμύρια ευρώ μέσα σε πέντε χρόνια το εκτίναξε η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, παρ' ό,τι η ίδια είχε υποσχεθεί ότι θα επανιδρύσει το κράτος και ότι θα κάνει μια μεγάλης οικονομική ανάπτυξη. Αυτή είναι η πρώτη παρατήρηση.

Η δεύτερη παρατήρηση είναι η εξής: Θα μου επιτρέψετε αν πω ότι από τα λεγόμενά σας, όπως και από τα λεγόμενα πολλών συναδέλφων της Νέας Δημοκρατίας, διαβλέπω μία αγωνία. Την αγωνία δηλαδή, μήπως η Κυβέρνηση Παπαδήμου πετύχει. Δεν αντιλαμβάνομαι για ποιο λόγο η πολιτική σας εξαντλείται σε τέτοιου είδους κομματικές αγωνίες. Δεν έχετε επίγνωση της κατάστασης στην οποία βρίσκεται η χώρα; Δεν έχετε επίγνωση των δυσκολιών, τις οποίες καλείται να αντιμετωπίσει αυτή η Κυβέρνηση και ο νέος Πρωθυπουργός και δεν κατανοείτε ότι το μέγεθος του νέου Πρωθυπουργού είναι τέτοιο που να επιτρέπει μια ελάχιστη δόση αισιοδοξίας και σε αυτήν την Αίθουσα και εκτός αυτής της Αίθουσας;

Η απάντηση είναι, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι η Νέα Δημοκρατία έχει ευθύνη για την κατάσταση στην οποία βρισκόμαστε σήμερα. Ο ομιλών δεν είναι οπαδός μιας Κυβέρνησης περιορισμένης ευθύνης. Είναι οπαδός μιας Κυβέρνησης πλήρους, κατά το Σύνταγμα, ευθύνης. Είναι οπαδός μιας Κυβέρνησης που έχει Πρωθυπουργό, που ενεργεί με δική του βούληση και αυτό είχα την ευκαιρία να το τονίσω και πρόσφατα, όταν γίνονταν οι συζητήσεις για το σχηματισμό αυτής της Κυβέρνησης.

Είναι λάθος από μέρους της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να προσπαθεί να προδιαγράψει μια Κυβέρνηση περιορισμένης ευθύνης και μια Κυβέρνηση περιορισμένου χρονικού ορίζοντα. Κυβέρνηση περιορισμένου χρονικού ορίζοντα δεν αναγνωρίζει το Σύνταγμα. Και πρέπει να πω ότι είναι λάθος και του ΠΑΣΟΚ και του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού που δέχθηκαν και δέχονται την περιγραφή του Συντάγματος. Το Σύνταγμα αναγνωρίζει τη διάλυση της Βουλής μόνο όταν συντρέχει σοβαρός λόγος. Εμείς έχουμε ανακαλύψει αυτόν τον σοβαρό λόγο πριν καν δημιουργηθεί, τρεις ή τέσσερις μήνες πριν και έχουμε βάλει χρονικό ορίζοντα, ενώ δεν επιτρέπεται από το Σύνταγμα χρονικός ορίζοντας από τις κυβερνήσεις. Ομοίως δεν επιτρέπεται να θεωρούμε, όπως έλεγε προηγουμένως ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, ότι ο Πρωθυπουργός, ο συγκεκριμένος μάλιστα Πρωθυπουργός θα είναι απλώς εντολοδόχος των κομματικών επιθυμιών. Ούτε ο Πρωθυπουργός αυτός ούτε κανένας Πρωθυπουργός κατά τη συνταγματική του θέση μπορεί να θεωρείται ότι είναι εντολοδόχος των κομμάτων που στηρίζουν μια κυβέρνηση. Να ξεκαθαρίζουμε τα θεσμικά ζητήματα, γιατί πολλές φορές οι θεσμικές παραμορφώσεις δημιουργούν προβλήματα.

Εκείνο όμως το οποίο υποκρύπτεται πίσω από όλα αυτά είναι η αδυναμία των κομμάτων -και ιδίως της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης που φέρει μεγάλη ευθύνη για τις εξελίξεις σήμερα - να

μιλήσουν καθαρά και με υπευθυνότητα στον ελληνικό λαό για το τι μέλλει γενέσθαι. Η κατάσταση είναι δραματική, για να συζητάμε για εκλογές αυτήν την ώρα. Σήμερα καταρρέει η Ιταλία, χωρίς ορατό σχέδιο σωτηρίας της, γιατί η Ιταλία δεν χωράει στους μηχανισμούς που έχουν ανακινωθεί. Η Ιταλία καταρρέει σήμερα και κανείς δεν ξέρει αν θα μπορέσει να σταθεροποιηθεί και να διασωθεί στο επόμενο χρονικό διάστημα. Στο αμέσως επόμενο διάστημα θα δούμε την υποβάθμιση της Γαλλίας. Η υποβάθμιση της πιστοληπτικής ικανότητας της Γαλλίας θα συνεπάγεται την υποβάθμιση αργά ή γρήγορα του μηχανισμού δανειοδότησης των χωρών της Ευρωζώνης. Όλα αυτά δημιουργούν ένα εκρηκτικό περίγραμμα οικονομικών προβλημάτων, στα οποία δεν υπάρχουν εύκολες απαντήσεις, γιατί δεν υπάρχουν συνταγές γι' αυτές τις απαντήσεις.

Και εμείς ενδιαφερόμαστε να κάνουμε εκλογές. Να κάνουμε εκλογές. Αν ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ενδιαφέρεται να γίνει μια ώρα γρηγορότερα Πρωθυπουργός, να κάνουμε εκλογές. Κανένα πρόβλημα. Θα πρέπει όμως να αναλάβει την ευθύνη να εξηγήσει στον ελληνικό λαό ποιο είναι το περιεχόμενο του πολιτικού του προγράμματος, όχι με ασάφειες. Είναι ωραίο να καταγγέλλουμε και να περιγράφουμε την δραματική πραγματικότητα που ζει ο ελληνικός λαός. Αλλά η δουλειά των πολιτικών δεν είναι να περιγράφουν την πολιτική πραγματικότητα, είναι να παρουσιάζουν πολιτικά προγράμματα. Και πολιτικό πρόγραμμα ενός σοβαρού κόμματος δεν είναι η επαναδιαπραγμάτευση. Πρέπει να πει τι είναι επαναδιαπραγμάτευση, πόσα καινούρια χρήματα συγκεκριμένα μπορεί να φέρει μια τέτοια επαναδιαπραγμάτευση πάνω στο τραπέζι, πόσο θα είναι το έλλειμμα το 2012. Θα πρέπει να πει η Αξιωματική Αντιπολίτευση και όχι να κρύβεται. Επίσης, θα πρέπει να πει και ποια θα είναι η οικονομική της συνταγή, εάν η επαναδιαπραγμάτευση που επαγγέλλεται, απορριφθεί. Πρέπει να τα γνωρίζουν οι πολίτες. Δεν μπορεί να κρυβόμαστε αυτήν την ώρα που οι άνθρωποι περιμένουν μέσα στην αγωνία και στις δύσκολες συνθήκες απαντήσεις από τα κόμματα.

Γι' αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι πρέπει να έχουμε το θάρρος να εξηγήσουμε στον ελληνικό λαό όλη την αλήθεια. Και πιστεύω ότι βήματα προς αυτήν την κατεύθυνση έγιναν χθες με την ομιλία του Πρωθυπουργού. Γι' αυτό πιστεύω ότι η στήριξη αυτής της Κυβέρνησης βάζει τη χώρα σε ένα νέο δρόμο, σε έναν δρόμο που θα απορρίψει το παρελθόν της παλιάς πολιτικής σχολής, που με υποσχέσεις και γενικόλογες και περιγραφή της πραγματικότητας προσπαθούσε να ξεорκίσει τα φαντάσματα που ήταν κρυμμένα στα συρτάρια της ελληνικής οικονομίας. Χρειαζόμαστε δουλειά, πολύ σκληρή δουλειά. Υπάρχει δρόμος μπροστά μας και αυτόν τον δρόμο πρέπει να τον διαβούμε και θα τον διαβούμε μαζί με τους πολίτες, μονάχα αν τους εμψυχήσουμε την πεποίθηση ότι είμαστε ειλικρινείς μαζί τους.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Αλευρά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης υπέβαλε στη Βουλή το κείμενο της Διεθνούς Σύστασης Εργασίας με αριθμό 200 «για το HIV AIDS και τον κόσμο της εργασίας» που υιοθετήθηκε από την 99η Σύνοδο της Διεθνούς Συνδιάσκεψης Εργασίας τον Ιούνιο του 2010 συνοδευόμενη από μια μικρή ανάλυση του περιεχομένου της, την περιγραφή της ισχύουσας ελληνικής νομοθεσίας και προτάσεις σχετικά με την εφαρμογή της Διεθνούς Συστάσεως.

Οι ενδιαφερόμενοι συνάδελφοι μπορούν να ζητήσουν αντίγραφο από τη Διεύθυνση Νομοθετικού Έργου της Βουλής.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αθανάσιος Πλεύρης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτήν τη στιγμή και για τα επόμενα χρόνια, το δίλημμα που θα απασχολήσει την ελληνική κοινωνία -και θα γίνει ριζοσπαστικοποίηση προς αυτήν την κατεύθυνση- είναι σε αυτούς που θα υποστηρίξουν τον ευρωπαϊκό προσανατολισμό της χώρας και σε αυτούς που θα επιλέξουν να γυρίσουμε πίσω στον σκληρό πυρήνα του

κράτους. Αυτό είναι ένα δίλημμα που το βλέπουμε να διαπερνά όλο τον πολιτικό χώρο, τα περισσότερα κόμματα. Ακόμη και μέσα στα ίδια κόμματα μπορεί κάποιος να παρακολουθήσει ότι αυτοί οι προβληματισμοί αναπτύσσονται. Γι' αυτόν το λόγο θα δείτε σε αυτήν την ριζοσπαστικοποίηση άτομα που έχουν διαφορετικές προσεγγίσεις, διαφορετικές ιδεολογικές αφετηρίες, να βρίσκονται στο ένα ή στο άλλο στρατόπεδο.

Και όσοι πιστεύουν τώρα στον ευρωπαϊκό προσανατολισμό της χώρας, αντιλαμβάνονται ότι αυτός δεν είναι ένας εύκολος αγώνας. Κατά την άποψή μου, ο ευρωπαϊκός προσανατολισμός της χώρας είναι μονόδρομος για το καλό του ελληνικού έθνους. Όποιος πιστεύει σήμερα, με τις αναδυόμενες οικονομίες -που δεν έχουμε το παλιό δίπολο Δύσης-Σοβιετικής Ένωσης αλλά πλέον υπάρχει η Βραζιλία, η Ινδία, η Κίνα, γίνεται μια μεταφορά του πλούτου από την Ευρώπη και τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής προς την Ασία- ότι μπορούμε να στηριχθούμε σε κράτη τύπου Αλβανίας ή τύπου Βόρειας Κορέας, είναι γελασμένος.

Μάλιστα, συνθήως, αυτοί που μιλάνε για έξοδο από το ευρώ και την παρουσία ενός κράτους εδώ επικαλούμενοι την λαϊκή κυριαρχία, είναι η μεγαλύτερη φενακία. Διότι, κύριοι συνάδελφοι, φτωχός, εξαθλιωμένος και εθνικά κυρίαρχος δεν υπάρχει. Αν αυτό το κράτος μείνει μόνο του, αν ακούσει τις φωνές του λαϊκισμού που σου λένε «εμείς δεν υπολογίζουμε τίποτα, γυρνάμε πίσω σε ένα σκληρό κράτος», είναι γελασμένος αν πιστεύει ότι αυτό το κράτος μπορεί να επιβιώσει. Θα εξανδραποδισθεί σε άλλες δυνάμεις. Θα ακολουθήσει υποχρεωτικά άλλες δυνάμεις, γιατί δεν θα μπορεί να σταθεί.

Γι' αυτόν το λόγο, με αυτούς που κόπτονται κατά του ευρωπαϊκού προσανατολισμού της χώρας, εκτός από την παραδοσιακή έκφραση της Αριστεράς, παρακολουθούμε να συντάσσεται και ευρωπαϊκά και ενδεχομένως εδώ η παραδοσιακή έκφραση της ακροδεξιάς. Διότι, ωραία είναι να λέγονται κάποιες εκφράσεις. Δεν μας λένε όμως τα κόμματα της ακροδεξιάς της Ευρώπης τι θέσεις έχουν πάρει. Έχουν πάρει τις αυτές θέσεις με τα αριστερά κόμματα της Ευρώπης από άλλη βέβαια αφετηρία. Η κατάληξη τους όμως είναι ίδια. Στην Γερμανία όλοι εδώ είχαμε αγωνία αν θα ψηφιστεί ο μηχανισμός στήριξης. Η Linke, οι αριστεροί, οι σύντροφοι δηλαδή του ΣΥΡΙΖΑ δεν ψήφισαν το να πάρει χρήματα η Ελλάδα, με μια αφετηρία ότι πρέπει να βοηθηθεί παραπάνω η Ελλάδα. Δεν λέω ότι το ψήφισαν από κακία. Στην πραγματικότητα όμως δεν ήθελαν αυτήν την κατεύθυνση. Αυτά είναι, λοιπόν, τα διλήμματα που θα απασχολήσουν.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Τα θεωρούσαν ανεπαρκή.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Ναι, δεν είμαι άδικος, κύριε Λαφάζανη, αλλά στην ουσία τα κουκιά ήταν αρνητικά. Άμα τους έπειθε δηλαδή η Αριστερά και έλεγαν «δεν είναι ανεπαρκή, καταψηφίζουμε», λεφτά δεν θα παίρναμε. Αυτή είναι η ουσία. Γιατί τελικά, και εμείς το μνημόνιο το ψηφίσαμε από μια άλλη αφετηρία, αλλά μας λένε ότι ψηφίσαμε το μνημόνιο. Τελικά το «ναι» ή το «όχι» είναι που καταλήγει. Εκεί βλέπουμε τους προβληματισμούς που θα αναπτυχθούν.

Και μην κοροϊδεύομαστε, αυτό θα είναι και το δίλημμα της ελληνικής κοινωνίας. Προερχόμενος, μάλιστα, από αυτό που λέγεται «πατριωτικός εθνικός χώρος», πιστεύω ότι το καλό του ελληνικού έθνους είναι μόνο η Ευρώπη, διότι εκεί μπορούν να υπάρχουν καλύτερες συμμαχίες, να φτιάξουμε μία καλύτερη Ευρώπη, που να ευημερεί το ελληνικό έθνος. Αντιλαμβάνομαι ότι η απομάκρυνση από την Ευρώπη, ουσιαστικά θα μας οδηγήσει σ' ένα διεθνή απομονωτισμό, που θα είναι καταστροφή για το ελληνικό έθνος.

Αυτό, βέβαια, έχει τα όριά του. Πρέπει, όμως, να γνωρίζουμε ότι όταν φτάσουμε στα όριά μας, στις κόκκινες γραμμές -που, κατά τη δική μας άποψη, το θέμα της εθνικής κυριαρχίας είναι μία κόκκινη γραμμή- θα κοιτάξουμε τους πολίτες στα μάτια και θα τους πούμε ότι επιλέγουμε όχι την ευρωπαϊκή οδό, αλλά να τους εξηγήσουμε όμως και τι σημαίνει. Να τους εξηγήσουμε ότι στην καλύτερη των περιπτώσεων θα βρεθούν στη δεκαετία του '60. Υπ' αυτήν την έννοια, λοιπόν, τα διλήμματα που θα απασχολήσουν την ελληνική κοινωνία είναι ξεκάθαρα.

Η συγκεκριμένη Κυβέρνηση, πέρα από το μεταβατικό της ρόλο, μπορεί να παίξει το ρόλο μετάβασης προς αυτή την κατεύ-

θυνση των διλημμάτων, όπου με διαφορετικές ιδεολογικές αφηγήσεις μπορούν κάποια κόμματα -διατηρώντας την ιδεολογική τους υπόσταση- να αντιληφθούν το διακύβευμα και να τοποθετηθούν πάνω σ' αυτό το διακύβευμα, στο μέτρο του δυνατού, που μπορεί να υπάρξει μία σύγκληση, χωρίς να αλλοτριωθεί κανείς, χωρίς να υπάρχει φόβος. Το διακύβευμα αυτή τη στιγμή είναι εκεί.

Συνεπώς, το γεγονός ότι ο νέος Πρωθυπουργός μπορεί να συνεννοηθεί με την Ευρώπη και το πρόσωπό του έχει αξιοπιστία, όπως και το γεγονός ότι δίνεται ένα μήνυμα στην ελληνική κοινωνία πως επιτέλους ο πολιτικός κόσμος αποφάσισε να σοβαρευτεί και να δείξει ποιοι είναι οι κίνδυνοι, ποιο το ρίσκο, ποιο το διακύβευμα και να τα υπηρετήσει, όλα αυτά είναι μια καλή αρχή.

Άσχετα από τη μεταβατικότητα της, ελπίζω αυτή η Κυβέρνηση να βάλει τις βάσεις, ώστε πλέον οι συζητήσεις μέσα από αυτό το Κοινοβούλιο να μη γίνονται από ένα φτηνό κομμάτι αντιπολίτευσης, του τύπου «να κερδίσω το καλύτερο δυνατό», αλλά με βάση αυτά τα διακυβέυματα να τοποθετούμαστε ειλικρινά απέναντι στον ελληνικό λαό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Πλεύρη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Οδυσσεάς Βουδούρης.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου, κατ' αρχάς μία παρατήρηση σχετικά με τη συζήτηση που έγινε με τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Πετσάλνικο αναφορικά με τη διαδικασία.

Πιστεύω ότι είναι πάρα πολύ σημαντικό να προσαρμόζεται ο Κανονισμός στην ουσία της συζήτησης και όχι η ουσία της συζήτησης στον Κανονισμό. Βεβαίως, θεωρώ ότι δυστυχώς δεν συμβαίνει το σωστό. Θεωρώ ότι δεν είναι μια σωστή διαδικασία το να ξεκινάμε με ένα χρόνο ομιλίας άλφα και να καταλήγουμε με ένα χρόνο ομιλίας βήτα. Δεν αναφέρομαι στις περιπτώσεις που οι ομιλητές κλήθηκαν να μιλήσουν για μια ψηφοφορία που έχει ήδη πραγματοποιηθεί. Νομίζω ότι αυτά τα θέματα, που μπορεί να θεωρηθούν δευτερεύοντα, είναι ουσιαστικά και είναι θέματα που σηματοδοτούν γενικότερα τη λειτουργία των θεσμών.

Έρχομαι στο θέμα μας και δηλώνω ευθύς εξαρχής ότι θα δώσω ψήφο εμπιστοσύνης στη νέα Κυβέρνηση, με ανακούφιση, όχι όμως με ικανοποίηση. Με ανακούφιση, διότι είναι μια λύση ανάγκης. Οι λόγοι είναι γνωστοί σε όλους μας. Ειπώθηκαν από τους προηγούμενους ομιλητές και δεν θέλω να τους επαναλάβω. Εξάλλου, ήμουν από τους πρώτους που είχαν εισηγηθεί μία τέτοια λύση, προκειμένου να αποφύγουμε την άμεση χρεοκοπία.

Θα τονίσω μόνο ότι τώρα μπαίνουμε σε μία φάση όπου η γραμμή που τήρησε η Αξιωματική Αντιπολίτευση, εδώ κι ενάμιση χρόνο, δεν θα μπορέσει να συνεχιστεί. Η ψευδαίσθηση ότι η έξοδος από την κρίση μπορεί να γίνει χωρίς επώδυνα μέτρα, ότι υπάρχει κάποιο μαγικό μείγμα για την ανάπτυξη, δεν μπορεί πλέον να διασπείρεται από τον κ. Σαμαρά.

Σήμερα είναι συνυπεύθυνος για τις κομβικές αποφάσεις. Η δήλωση ότι δεν συγκυβερνά, ενώ κορυφαία στελέχη της Νέας Δημοκρατίας βρίσκονται σε βασικές κυβερνητικές θέσεις, είναι προφανώς μια πρόκληση στην κοινή λογική. Δεν υπάρχουν ξεχωριστές υποομάδες μέσα στην Κυβέρνηση. Η Κυβέρνηση είναι μία και ενιαία. Όλοι οι Υπουργοί είναι ομαδικά συνυπεύθυνοι για κάθε κρίσιμη απόφαση.

Η αγωνία του κ. Σαμαρά είναι, βέβαια, κατανοητή. Θα πάει στις επόμενες εκλογές, χωρίς να καρπωθεί τα οφέλη του δημαγωγικού λόγου εδώ κι ενάμιση χρόνο. Όντως, είναι κρίμα από μικροκομματική σκοπιά. Θα έλεγα, όμως, να βγάλουμε τουλάχιστον ένα δίδαγμα. Τα οφέλη της δημαγωγίας είναι αναμφίβολα υπαρκτά, αλλά είναι πάντα αβέβαια και πρόσκαιρα.

Θα ψηφίσω, λοιπόν, με ανακούφιση, αλλά όχι με ικανοποίηση. Δεν μπορώ να νιώσω ικανοποίηση όταν βλέπω το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα να συγκυβερνά με το κόμμα του κ. Σαμαρά και το κόμμα του κ. Καρατζαφέρη.

Σέβομαι απολύτως όλους τους εκπροσώπους του ελληνικού λαού και δεν αμφισβητώ τον πατριωτισμό κανενός. Η Κυβέρνηση, όμως, μιας χώρας είναι και θέμα πολιτικής και ιδεολογίας.

Με αυτά τα δύο κόμματα δεν έχουμε απλώς διαφορές, είμαστε διαμετρικά αντίθετοι και πολιτικά και ιδεολογικά.

Επιπλέον, το κόμμα του κ. Σαμαρά είναι αυτό που χρέωσε το ελληνικό δημόσιο με 47 δισεκατομμύρια ευρώ σε μόλις πέντε χρόνια διακυβέρνησης. Είναι ο σημαντικότερος υπαίτιος της κατάστασης που ζούμε σήμερα και θεωρώ ότι είναι ειρωνεία της ιστορίας να δίνουμε τώρα στους κύριους υπεύθυνους ενός δράματος θέση τιμητών της κατάστασης που οι ίδιοι δημιούργησαν.

Είναι απαραίτητο, λοιπόν, να τονίσουμε ότι σήμερα ψηφίζουμε μία Κυβέρνηση εξαίρεσης, ότι σε καμμία περίπτωση αυτή η ψήφος δεν επικροτεί ένα αναπαραγόμενο μοντέλο. Είναι λύση ανάγκης και όχι λύση επιλογής.

Παρ' όλα αυτά, μπορεί να έχει και κάποια παράπλευρα οφέλη αυτή η κατάσταση. Το βασικό θα ήταν να πάψει η ποδοσφαιρικού τύπου ξιφομαχία μεταξύ των δύο μεγάλων πολιτικών χώρων και να ευνοηθεί μία ουσιαστική πολιτική αντιπαράθεση με επιχειρήματα. «Ας κρατήσουμε μικρό καλάθι», αλλά ας μην το αποκλείσουμε. Μετά, βέβαια, θα πάμε σε εκλογές. Θα είναι η ώρα του Έλληνα πολίτη.

Είπα ότι το παρόν σχήμα είναι σχήμα εξαίρεσης. Δεν εννοώ, όμως, ότι πρέπει να αναπαράγουμε το κυβερνητικό μοντέλο που ίσχυε από τη Μεταπολίτευση και μετά.

Ας μου επιτραπεί εδώ μια μικρή αναδρομή. Οι μονοκομματικές και αμιγώς κομματικές κυβερνήσεις είναι αυτές που μας έφεραν στο σημείο που βρισκόμαστε σήμερα. Στο μέλλον, ναι, πρέπει να υπάρξουν ευρύτερες κυβερνήσεις, κυβερνήσεις συνεργασίας μεταξύ κομμάτων και όχι μόνο. Τα κόμματα είναι οι κύριοι θεσμικοί πολιτικοί εκπρόσωποι της κοινωνίας. Δεν εξαντλείται, όμως, η αντιπροσωπευτικότητα μέσα από τους κομματικούς μηχανισμούς.

Το πιο σημαντικό είναι ότι αυτές οι συνεργασίες πρέπει να αφορούν όμορους πολιτικούς φορείς, έτσι ώστε να έχουν πολιτικό περιεχόμενο, διότι η πολιτική, βέβαια, δεν εξομοιώνεται με διαχείριση ούτε η κοινωνία εξομοιώνεται με μια επιχείρηση.

Λέγοντας αυτά, δεν μπορώ να μην σημειώσω το κενό που αφήνει σήμερα η Αριστερά. Διαπιστώνω το εξής: τα κόμματα της Αριστεράς προτάσσουν επίμονα εκλογές, εδώ και τώρα. Με ποια προοπτική, όμως; Η μόνη κατανοητή είναι η δική τους ενίσχυση και η αποδυνάμωση του πολιτικού συστήματος.

Αναρωτιέμαι συχνά: μα, δεν έχει ήδη αποδυναμωθεί αρκετά αυτό το σύστημα από μόνο του; Σε τι ωφελεί η επιδίωξη της περαιτέρω αποδυνάμωσης, εάν κάποιος δεν έχει την εναλλακτική πρόταση; Δεν μιλάω για το όραμα που σίγουρα έχει η Αριστερά, αλλά για το σχέδιο υλοποίησής του, τις συμμαχίες, το συγκεκριμένο πρόγραμμα.

Δεν μπορώ να μη σκεφτώ ότι σε άλλη εποχή κρίσης, στη δεκαετία του '60, η ενιαία Αριστερά, η ΕΔΑ, ήταν το κόμμα που επηρέαζε καθοριστικά την πολιτική ατζέντα, στριμώχνοντας τη μεγάλη Ένωση Κέντρου με προτάσεις κυβερνητικής συμμαχίας. Έζησα τη δεκαετία του '70 στη Γαλλία την ενωμένη μεγάλη Αριστερά, από το ΚΚΕ μέχρι τους προοδευτικούς Κεντρώους. Έζησα τη μεγάλη ελπίδα του κοινού προγράμματος.

Ξέρω, βέβαια, ότι σήμερα κάτι τέτοιο ακούγεται ουτοπικό για την Ελλάδα. Το αναφέρω μόνο, για να το τονίσω ως παράδειγμα, πώς ένας ευρύτερος πολιτικός σχηματισμός μπορεί να επιτρέψει κοινωνικές κατακτήσεις.

Η Ελλάδα μετά το 2012 θα πρέπει να ψάξει και να βρει τα δικά της νέα σχήματα που θα ενσωματώνουν τις προηγούμενες εμπειρίες χωρίς να τις αναπαράγουν. Σήμερα ο άμεσος στόχος είναι πολύ πιο συγκεκριμένος και απλά ζωτικός, να μη χρεωκοπήσουμε. Να τον παλέψουμε, λοιπόν, με όλες τις δυνάμεις μας χωρίς δεύτερη σκέψη. Ταυτόχρονα, όμως, πρέπει να ωριμάζουν και οι σκέψεις που θα μας εξασφαλίσουν ότι δεν θα ζήσουμε ξανά τέτοιες καταστάσεις.

Ευχαριστώ πολύ, για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε, κύριε Βουδούρη.

Αναφορικά με τις επισημάνσεις που έχουν να κάνουν με το Προεδρείο, θέλω να πω πρώτον ότι ο Κανονισμός θωρακίζει ακριβώς τη διαδικασία της συζήτησης για να υπάρχει η ουσία

της συζήτησης. Δεν προσαρμόζεται κάθε φορά με τη συζήτηση. Δεύτερον, δεν είναι η πρώτη φορά που μειώνεται ο χρόνος. Είναι πάγια τακτική όταν έχουμε τέτοιες διαδικασίες και γίνεται με τη συναίνεση του Σώματος κάθε φορά από το Προεδρείο.

Η Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, κ. Όλγα Κεφαλογιάννη, έχει το λόγο.

ΟΛΓΑ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η επόμενη μέρα των διεργασιών για το σχηματισμό της νέας μεταβατικής Κυβέρνησης είναι μέρα σκληρής δουλειάς για να γίνουν άμεσα όσα είναι αναγκαία για τη χώρα, για τη διατήρηση των ιστορικών, ευρωπαϊκών κεκτημένων της, την ανάκτηση της αξιοπιστίας της και την επιστροφή της στην πολιτική σταθερότητα. Δεν είναι μέρα όπου χαρίζονται τα τραγικά λάθη της περασμένης διετίας. Πλανώνται όσοι το νομίζουν, όπως πλανώνται όσοι υποστηρίζουν ότι κάνουμε πίσω στις θέσεις μας και στις απόψεις μας.

Είμαστε ξεκάθαροι: Η μεταβατική Κυβέρνηση ήταν απόρροια μίας στρατηγικής επιλογής προκειμένου να διασφαλίσουμε τη θέση της Ελλάδας εντός Ευρωζώνης, την υπογραφή της συμφωνίας της 26ης Οκτωβρίου, τη διαπραγμάτευση του PSI και βεβαίως τη δρομολόγηση της εκταμίευσης της έκτης δόσης. Δεν κάναμε χάρη σε κανέναν. Δεν ξεχάσαμε τις δεσμεύσεις μας. Κάναμε μία δύσκολη, αναγκαία, επωφεληή για τον ελληνικό λαό ιστορική υπέρβαση. Αποδείξαμε μέσα απ' αυτήν την υπέρβαση ότι για τη Νέα Δημοκρατία υπάρχουν εθνικοί στόχοι οι οποίοι στη «ζυγαριά» των πολιτικών επιδιώξεων θα βαραίνουν πάντα περισσότερο.

Εθνικός στόχος ήταν –και τον πετύχαμε– να μη γίνει τελικά το καταστροφικό δημοψήφισμα που η αναγγελία του και μόνο κλόνισε επιπλέον την αξιοπιστία της Ελλάδας και έφερε στα όρια της υπομονής τους τους Ευρωπαίους εταίρους. Εθνικός στόχος ήταν –και τον πετύχαμε– να αποκτήσει η χώρα νέο Πρωθυπουργό με διαπραγματευτική ισχύ που θα μπορέσει να φέρει εις πέρας τους συμφωνηθέντες στόχους. Εθνικός στόχος ήταν –και τον πετύχαμε– να συγκεκριμενοποιηθεί το πότε θα γίνουν εκλογές ώστε να εκφραστεί ο λαός και να αποκτήσει η χώρα πολύ σύντομα τη σταθερή, αντιπροσωπευτική, ισχυρή κυβέρνηση που έχει ανάγκη για να βγει από την κρίση, προπαντός μία κυβέρνηση με αναπτυξιακή πρόταση στα σημερινά αδιέξοδα. Τέλος, εθνικός στόχος ήταν να μπει φραγμός στην ολέθρια για το οικονομικό κλίμα και την κοινωνική ισορροπία φημολογία περί πτώχευσης και επιστροφής στη δραχμή.

Οι συνθήκες σ' όλη αυτήν τη διαδικασία ήταν κάθε άλλο παρά ενθαρρυντικές για να οριοθετηθεί ένας ελάχιστος κοινός τόπος. Υπήρχε κλιμακούμενη ρευστότητα για τις προθέσεις και το τι θα πράξει τελικά ο απερχόμενος Πρωθυπουργός. Υπήρχαν θολά σημεία που προβάλλονταν παραπλανητικά ως κωλύματα με εμφανή πολιτική σκοπιμότητα. Όλα αυτά σε συνδυασμό με την πίεση από το εξωτερικό και από την ελληνική κοινωνία που αγωνιούσε και απαιτούσε λύση γρήγορα, δημιούργησαν ένα κλίμα εκρηκτικό.

Παρ' όλα αυτά καταφέραμε να ανταποκριθούμε στο αίτημα για υπέρβαση, να μην αποτελέσουμε μέρος της αυτοκαταστροφικής στρατηγικής του κ. Παπανδρέου, να μην παρασυρθούμε από λογικές σύγκρουσης. Αποδείξαμε ότι μπορούμε ακόμα και στις δυσκολότερες συνθήκες να παρεμβαίνουμε και να αλλάζουμε τη φορά των πραγμάτων. Μπορούμε να κάνουμε πράξη τη συναίνεση και δεν την επικαλούμαστε απλώς για επικοινωνιακούς λόγους. Μπορούμε να δρομολογούμε νέες εξελίξεις, να ορίζουμε την αφετηρία για αλλαγές, να ανοίγουμε νέους δρόμους στα πολιτικά πράγματα.

Επιτρέψτε μου στο σημείο αυτό να σταθώ σε ορισμένα ζητήματα που αφορούν τον ελληνικό τουρισμό υπό το πρίσμα των συνεπειών των αλλαγών. Η χρονική περίοδος όπου δρομολογούνται οι κρίσιμες αυτές πολιτικές εξελίξεις είναι περίοδος προετοιμασίας για την τουριστική περίοδο αιχμής της επόμενης χρονιάς. Από τώρα και για το επόμενο τρίμηνο κλείνουν οι συμφωνίες για τα τουριστικά «πακέτα» και εντατικοποιούνται οι επαφές με τους ξένους tour operators.

Για το λόγο αυτό δεν θα πρέπει ο τουρισμός να βγει από τον κατάλογο των προτεραιοτήτων της νέας Κυβέρνησης. Η έννοια

του κατεπείγοντος θα πρέπει να αφορά όχι μόνο τη δρομολόγηση συγκεκριμένων μεταρρυθμίσεων και την επίτευξη δημοσιονομικών στόχων αλλά και τον τουρισμό, αφού η ανάπτυξή του σε μεγάλο βαθμό ορίζει την αναπτυξιακή προοπτική συνολικά της οικονομίας.

Το τοπίο των αναγκών και των προκλήσεων στον τουρισμό δεν είναι αχαρτογράφητο. Η δουλειά έχει γίνει. Έχουν κατατεθεί από μέρους μας συγκεκριμένες προτάσεις για την ανάπτυξη του ελληνικού τουρισμού. Υπάρχει πλαίσιο συμφωνηθέντων μεταξύ του αρμοδίου Υπουργείου, των φορέων και ημών το οποίο αφορά σε πρωτοβουλίες για την τουριστική πολιτική.

Όλο το προηγούμενο διάστημα έχουμε επανειλημμένα έλθει σε επαφή με εκπροσώπους του κλάδου και έχουμε συμφωνήσει σε ευρύτερο πλαίσιο στόχων το οποίο περιέγραψε και ο Πρόεδρος κ. Αντώνης Σαμαράς ήδη από τον περασμένο Αύγουστο. Κάποιοι απ' αυτούς, όπως η δημιουργία εταιρείας marketing με τη σύμπραξη δημοσίου και ιδιωτικού τομέα και η μείωση της γραφειοκρατίας στην τουριστική επένδυση για την οποία υπάρχει ήδη το νομοθετικό πλαίσιο, είναι άμεσα υλοποιήσιμοι. Οφείλουμε, λοιπόν, να προχωρήσουμε στην εφαρμογή τους και να κάνουμε επιτέλους πράξη την πρότασή μας για τη σύναψη ενός συμβολαίου καλής πίστης και συνεργασίας ανάμεσα σε κόμματα, κοινωνικούς εταίρους και συλλογικούς φορείς του τουρισμού, ξεκινώντας από την αδιαπραγμάτευτη αρχή ότι ο τουρισμός αποτελεί εθνική προτεραιότητα.

Σ' αυτό το πλαίσιο θα μου επιτρέψετε να προσθέσω κι έναν συγκεκριμένο στόχο άμεσης εφαρμογής: κατά την περίοδο των γιορτών μπορούμε να προστατεύσουμε την εμπορική κίνηση, τον τουρισμό και την κοινωνική ειρήνη της Αθήνας. Ας ξεκινήσουμε απ' αυτό λοιπόν, από ένα moratorium για την Αθήνα στη βάση του οποίου μετά τη 17η Νοεμβρίου και για επτά εβδομάδες οι πολιτικές δυνάμεις και οι κοινωνικοί εταίροι θα συμφωνήσουμε για τον εξορθολογισμό των διαδηλώσεων στο κέντρο της Αθήνας που καθιστούν την πόλη επικίνδυνο και απευκαίτο προορισμό. Ας το κάνουν αυτό σε ένδειξη καλής θέλησης για τους κατοίκους, τους εργαζόμενους και τους τουρίστες της Αθήνας που εδώ και δύο χρόνια έχει υποστεί απανωτά πλήγματα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Ε' Αντιπροεδρός της Βουλής κ. **ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ**)

Κλείνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να τονίσω ότι οι τρεις μήνες είναι ένας σημαντικός και πυκνός πολιτικός χρόνος που πρέπει να αξιοποιηθεί κι όχι να πάει χαμένος. Θέλουμε αυτή η Κυβέρνηση να κάνει καλά τη δουλειά της γιατί θέλουμε το καλύτερο για τη χώρα και γιατί στόχος μας είναι η ώρα των εκλογών να έλθει μέσα σε συνθήκες πολιτικής σταθερότητας, όχι μέσα στη σύγχυση και το φόβο της αστάθειας.

Για το λόγο αυτό δίνουμε την ψήφο μας στη μεταβατική Κυβέρνηση, στηρίζουμε την Ελλάδα που διεκδικεί τη θέση της στην Ευρώπη, είμαστε δίπλα στις Ελληνίδες και στους Έλληνες που διεκδικούν και αξίζουν μία καλύτερη προοπτική.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εμείς σας ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο Υπουργός Προστασίας του Πολίτη κ. Χρήστος Παπουτσης για δώδεκα λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Προστασίας του Πολίτη): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τον τελευταίο χρόνο έχει μονοπωλήσει τη δημόσια συζήτηση και το ενδιαφέρον όλων η προσπάθεια να αντιμετωπίσουμε την ύφεση και την οικονομική και δημοσιονομική κρίση και είναι απόλυτα λογικό γιατί αυτή είναι που αφορά τη ζωή όλων μας, τη ζωή του κάθε πολίτη.

Ωστόσο, εδώ και ένα χρόνο στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη επιχειρούμε να αποκαταστήσουμε το κύρος της χώρας μας όσον αφορά την αντιμετώπιση της παράνομης μετανάστευσης και την εφαρμογή της πολιτικής ασύλου μετά την προσφυγή το 2009 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής εις βάρος της χώρας μας στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο.

Ταυτόχρονα υλοποιούμε το εθνικό σχέδιο για την εφαρμογή των κανόνων του Σένγκεν και την ενίσχυση της θέσης μας σε μία εποχή συνολικής αναθεώρησης και νέων προβληματισμών για τη

λειτουργία του ευρωπαϊκού χώρου ασφάλειας και της ελεύθερης διακίνησης των πολιτών.

Η Ελλάδα υποστηρίζει τη διαμόρφωση μιας κοινής μεταναστευτικής πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης που βασίζεται στις εξής αρχές: Προστασία των εξωτερικών συνόρων της Ένωσης με στόχο τη μείωση της παράνομης μετανάστευσης, ταχεία και δίκαιη εξέταση των αιτημάτων για τη χορήγηση πολιτικού ασύλου, υποστήριξη των ευρωπαϊκών πρωτοβουλιών για την ειρήνη, τη δημοκρατία, την ανάπτυξη και τη δημιουργία θέσεων εργασίας στις χώρες προέλευσης των μεταναστών έτσι ώστε να μειωθούν οι μεταναστευτικές πιέσεις προς την Ευρώπη και την Ελλάδα, υποστήριξη των πολιτικών κοινωνικής ένταξης και ενσωμάτωσης των νόμιμων μεταναστών που ζουν εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η Ελλάδα υποστηρίζει την αναθεώρηση του «Δουβλίνου II» και την εγκαθίδρυση ενός κοινού ευρωπαϊκού συστήματος ασύλου που θα βασίζεται στις αρχές της αλληλεγγύης, της κοινής ευθύνης και της συνεχούς και αυξανόμενης συνεργασίας. Προχωράμε άμεσα στη δημιουργία του Εθνικού Συντονιστικού Κέντρου σύμφωνα με τις απαιτήσεις του ευρωπαϊκού συστήματος επιτήρησης συνόρων, του EUROSURE.

Το Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη σε συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή υλοποιεί το πρόγραμμα ολοκληρωμένης διαχείρισης των συνόρων για την αντιμετώπιση των παράνομων μεταναστευτικών ροών. Το σύνολο του προγράμματος χρηματοδοτείται με 275 εκατομμύρια ευρώ, 55 εκατομμύρια από εθνικούς πόρους, 200 εκατομμύρια από το Ταμείο Εξωτερικών Συνόρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και 20 εκατομμύρια από επιχορηγήσεις του ευρωπαϊκού οικονομικού χώρου. Ολοκληρώθηκε η διαδικασία του διαγωνισμού και ξεκινούν αμέσως οι εργασίες κατασκευής του φράχτη κατά μήκος των χερσαίων συνόρων με την Τουρκία.

Παράλληλα, στην ίδια περιοχή και μέχρι το τέλος του Νοεμβρίου ολοκληρώνεται η εγκατάσταση ενός συστήματος αυτοματοποιημένης επιτήρησης των συνόρων με χρήση θερμικών καμερών. Ξεκινούν αμέσως οι διαδικασίες για την προμήθεια του εξοπλισμού των χερσαίων, πλωτών και εναερίων μέσων της Ελληνικής Αστυνομίας και του Λιμενικού Σώματος, της Ελληνικής Ακτοφυλακής, που προβλέπονται από το ολοκληρωμένο πρόγραμμα διαχείρισης των συνόρων, όπως εγκρίθηκε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Εγκαταστάθηκε ήδη και τέθηκε σε λειτουργία το σύστημα πληροφοριών Σένγκεν δεύτερης γενιάς.

Στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη η νεοσυσταθείσα Υπηρεσία Πρώτης Υποδοχής Μεταναστών έχει ήδη αναλάβει την παρακολούθηση και τη λειτουργία των υφιστάμενων εδώ και χρόνια κέντρων σε διάφορες περιοχές της χώρας, καθώς επίσης και την εξεύρεση νέων χώρων για τη δημιουργία νέων κέντρων.

Συνεχίζεται η μελέτη επί συγκεκριμένων προτάσεων καταλλήλων χώρων στην περιοχή της Ηγουμενίτσας και η αναζήτηση κατάλληλου χώρου στην Αττική, σε συνεργασία με την τοπική αυτοδιοίκηση.

Επιταχύνονται οι διαδικασίες για την επέκταση του Κέντρου στο φυλάκιο του Νομού Έβρου με την κατασκευή νέου κτηριακού συγκροτήματος και παράλληλα με την κατασκευή μονάδας επεξεργασίας λυμάτων, σύμφωνα με τα αιτήματα των πολιτών της περιοχής.

Αναμένουμε, δε, την ολοκλήρωση της διαδικασίας της Κτηματικής Εταιρείας του Δημοσίου για την εξεύρεση κατάλληλων κτηριακών χώρων στον ευρύτερο γεωγραφικό χώρο του βορείου Έβρου, προκειμένου να στεγαστούν εκεί η Περιφερειακή Υπηρεσία Πρώτης Υποδοχής, το Περιφερειακό Γραφείο Ασύλου και τα γραφεία του ευρωπαϊκού Οργανισμού FRONTEX.

Στη νεοσυσταθείσα Υπηρεσία Ασύλου συνεχίζεται με ταχείς ρυθμούς από δέκα και πλέον επιτροπές προσφυγών η νέα διαδικασία για τη χορήγηση καθεστώτος διεθνούς προστασίας, σε συνεργασία με την Ύπατη Αρμοστεία του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών και την ελληνική επιτροπή για τα δικαιώματα του ανθρώπου.

Ταυτόχρονα, είναι σημαντική η υποστήριξη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Ασύλου, της EASO, με την οποία συνεργαζόμαστε

στενά, για τη μεταφορά τεχνογνωσίας και την εφαρμογή των καλών ευρωπαϊκών πρακτικών στη χώρα μας. Υπενθυμίζω ότι πέρυσσι τέτοια εποχή, ακριβώς ένα χρόνο πριν, οι εκκρεμείς υποθέσεις ασύλου ήταν σαράντα επτά χιλιάδες και μέχρι το τέλος του Δεκέμβρη, οπότε και ολοκληρώνεται η πρώτη φάση της εκκαθάρισης των παλαιών αιτήσεων, ελπίζουμε ότι θα φθάσουμε στις τριάντα μία χιλιάδες.

Παράλληλα, συνεχίζεται η στελέχωση της Υπηρεσίας Ασύλου σε κεντρικό και περιφερειακό επίπεδο, με αποσπάσεις και μετατάξεις υπαλλήλων από άλλες υπηρεσίες του δημόσιου τομέα.

Συνεχίζεται η υλοποίηση του προγράμματος απελάσεων των παράνομων μεταναστών, όπως επίσης και του προγράμματος εθελούσιων επιστροφών, σε συνεργασία με το Διεθνή Οργανισμό Μετανάστευσης. Συνολικά έχουν φύγει από τη χώρα μας περίπου δεκαοκτώ χιλιάδες παράνομοι μετανάστες τον τελευταίο χρόνο.

Με τη νέα διάρθρωση του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη ολοκληρώθηκε για πρώτη φορά στο ελληνικό κράτος ένας σταθερός, ενιαίος σχηματισμός για εποπτεία και συντονισμό όλων των κρατικών φορέων εσωτερικής ασφάλειας και πολιτικής προστασίας της χώρας μας. Περιλαμβάνονται: η Ελληνική Αστυνομία, το Λιμενικό Σώμα, η Ελληνική Ακτοφυλακή, το Πυροσβεστικό Σώμα, η Πολιτική Προστασία και βεβαίως η Εθνική Υπηρεσία Πληροφοριών.

Ταυτόχρονα, συστάθηκε το Γραφείο Αντιμετώπισης Περιστατικών Αυθαιρεσίας, για την αποτελεσματικότερη προστασία των πολιτών από πράξεις αυθαιρεσίας ένστολων κρατικών οργάνων. Τις επόμενες ημέρες ολοκληρώνεται η διαδικασία επιλογής των επικεφαλής, σύμφωνα με τις διατάξεις του σχετικού νόμου.

Αναβαθμίζεται συνεχώς η δομή και εκσυγχρονίζεται η λειτουργία των Σωμάτων Ασφαλείας και των υπηρεσιών του Υπουργείου, για την προσφορά των καλύτερων δυνατών υπηρεσιών προς τον πολίτη.

Πρωθείται θεσμικό πλαίσιο διενέργειας διαγωνιστικών διαδικασιών προμηθειών με διεθνή πρότυπα και για τα τρία σώματα, μέσω του διεθνούς Οργανισμού της NAMSA.

Πρωθείται επίσης η υλοποίηση του συστήματος των ηλεκτρονικών διαγωνισμών και προμηθειών για τα τρία σώματα και τις λοιπές υπηρεσίες του Υπουργείου, που θα καλύπτει όλα τα στάδια της διαδικασίας, ήτοι την προκήρυξη και τη διενέργεια του διαγωνισμού, την αξιολόγηση των προσφορών, την επιλογή προμηθευτή με τη χρήση ηλεκτρονικής διαπραγμάτευσης. Η χρήση του συστήματος θα βελτιώσει την υπάρχουσα διαδικασία, καθώς εγγυάται την εξοικονόμηση των πόρων, την αύξηση του ανταγωνισμού, την επιτυχία καλύτερων τιμών για τον τελικό χρήστη, για το ελληνικό δημόσιο, και βεβαίως τη διασφάλιση της διαφάνειας, της αποτελεσματικότητας, της συνοχής και της εναρμόνισης των διαδικασιών, σύμφωνα πάντοτε φυσικά με το εθνικό και το ευρωπαϊκό δίκαιο.

Πρωθείται η διαδικασία της δημιουργίας ενιαίας βάσης λειτουργικής και τεχνικής υποστήριξης των εναέριων επιχειρησιακών μέσων της Ελληνικής Αστυνομίας, του Λιμενικού Σώματος και του Πυροσβεστικού Σώματος.

Πρωθείται επίσης η εκπόνηση ενός ενιαίου κτηριολογικού προγράμματος για τη συστέγαση των υπηρεσιών της Ελληνικής Αστυνομίας, του Λιμενικού Σώματος, της Ελληνικής Ακτοφυλακής και του Πυροσβεστικού Σώματος σε κοινές, κατάλληλες κτηριακές εγκαταστάσεις σε νησιωτικές ή σε απομακρυσμένες περιοχές της χώρας, με την οικονομία την οποία προβλέπουμε να έχουμε.

Πρωθείται η διαδικασία δημιουργίας μεικτών ηλεκτρονικών γραφείων εξυπηρέτησης πολιτών, τα οποία θα λειτουργούν ως κέντρα εξυπηρέτησης πολιτών του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη.

Ιδρύθηκε και τέθηκε πρόσφατα σε λειτουργία η Υπηρεσία της Οικονομικής Αστυνομίας και της Δίωξης του Ηλεκτρονικού Εγκλήματος. Τα αποτελέσματα είναι ήδη εμφανή, με σημαντικές επιτυχίες στην αντιμετώπιση του οργανωμένου οικονομικού εγκλήματος, της παράνομης διακίνησης κεφαλαίων και της φοροδιαφυγής. Από τον Ιούλιο που άρχισε η λειτουργία της έχει θέσει ικανοποιητικές βάσεις, στο πλαίσιο της παράλληλης δράσης και

της συμπληρωματικότητας των υπηρεσιών, για την αντιμετώπιση της παραοικονομίας, της φοροδιαφυγής, της εισφοροδιαφυγής αλλά και την προστασία της εθνικής οικονομίας και της δημόσιας περιουσίας.

Στις σημαντικές επιτυχίες της υπηρεσίας συγκαταλέγονται, μεταξύ άλλων, η εξάρθρωση εγκληματικών οργανώσεων με πολύχρονη δράση, που έκαναν απάτες κατά ασφαλιστικών εταιρειών και ιδιαίτερα της «Εθνικής Ασφαλιστικής» και των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων, με κέρδος χρηματικά ποσά πολλών εκατομμυρίων ευρώ. Επίσης, η οργάνωση και η υλοποίηση ευρέων αστυνομικών επιχειρήσεων εντοπισμού και σύλληψης διαδίκτυακών παιδόφιλων, η σύλληψη εμπλεκόμενων σε ηλεκτρονικές απάτες και υποκλοπές δορυφορικού ή τηλεοπτικού σήματος. Τέλος, ο εντοπισμός και η περαιτέρω διαχείριση αρκετών εγκληματικών και αντικοινωνικών συμπεριφορών που αφορούν στην φοροδοτική και στην εισφοροδοτική νομοθεσία.

Οι επιλογές της Κυβέρνησης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι καθαρές. Δεν υπάρχουν περιθώρια διαφθοράς και δεν πρόκειται να χαριστούμε σε κανέναν. Πρέπει να τελειώνουμε με τη διαφθορά, να τελειώνουμε με τον παράνομο πλουτισμό που για χρόνια διαβρώνουν τα θεμέλια της οικονομίας μας και φέρνουν δυσβάσταχτο βάρος στους πολίτες και ιδιαίτερα στους εργαζόμενους.

Παράλληλα, για την αντιμετώπιση της εγκληματικότητας όλων των μορφών κι όλων των επιπέδων εντείνονται οι δράσεις για την καταπολέμηση όλων των σύγχρονων μορφών του εγκλήματος και την ενίσχυση του αισθήματος ασφάλειας των πολιτών.

Συνεχίζεται το πρόγραμμα ενίσχυσης της αστυνομικής παρουσίας με την αύξηση των πεζών και εποχούμενων περιπολιών, ιδιαίτερα στα μεγάλα αστικά κέντρα, στο πλαίσιο της προληπτικής αστυνόμευσης.

Ολοκληρώνονται οι διαγωνισμοί για την ενίσχυση του έμφυχου δυναμικού της Ελληνικής Αστυνομίας με συνολικά δύο χιλιάδες επτακόσιους δόκιμους αξιωματικούς, αστυφύλακες και ειδικούς φρουρούς κατά το τρέχον έτος.

Συγκροτήθηκε για πρώτη φορά στην Ελλάδα Αρχηγείο του Λιμενικού Σώματος της Ελληνικής Ακτοφυλακής, σύμφωνα με τα διεθνή και ευρωπαϊκά πρότυπα. Ενισχύθηκε η αδιάλειπτη καθημερινή δράση του Σώματος στο θαλάσσιο χώρο ευθύνης του με έμφαση στη φύλαξη των θαλασσίων συνόρων, στην αντιμετώπιση της παράνομης μετανάστευσης, στην ασφάλεια της ναυσιπλοΐας, στην έρευνα και διάσωση, στην προστασία του θαλασσιού περιβάλλοντος, στην καταπολέμηση του λαθρεμπορίου και γενικότερα στην δίωξη του οικονομικού εγκλήματος στον θαλάσσιο και παράκτιο χώρο.

Από το Σεπτέμβριο του 2010 έως σήμερα οι υπηρεσίες του Λιμενικού Σώματος της Ελληνικής Ακτοφυλακής διεξήγαγαν μεγάλο αριθμό επιχειρήσεων που είχαν ως αποτέλεσμα την κατάσχεση είκοσι έξι εκατομμυρίων εξήντα έξι χιλιάδων εκατό πενήντα οκτώ πακέτων τσιγάρων, δεκαπέντε φορτηγών πλοίων, είκοσι επτά φορτηγών και ημιφορτηγών οχημάτων, δεκαεπτά ΙΧ αυτοκινήτων και συνελήφθησαν διακόσια σαράντα τρία πρόσωπα, ενώ το ύψος των διαφυγόντων δασμών υπολογίζεται σε 84.140.514 ευρώ.

Σε αντίστοιχους ελέγχους που διεξήγαγαν οι υπηρεσίες του Λιμενικού Σώματος της Ελληνικής Ακτοφυλακής για την καταπολέμηση της λαθρεμπορίας πετρελαιοειδών κατασχέθηκαν τρία δεξαμενόπλοια και ποσότητες εκατόν ενενήντα ενός τόνων πετρελαιοειδών, ενώ βρίσκεται σε εξέλιξη νέα έρευνα για την υπόθεση διακίνησης πετρελαιοειδών περίπου τριακοσίων τόνων.

Εξελίσσεται η διαδικασία ενίσχυσης του έμφυχου δυναμικού του Σώματος με την πρόσληψη πεντακοσίων ογδόντα επτά νέων στελεχών. Ήδη ορκίστηκαν οι νεοεισαχθέντες δόκιμοι σημαφόροι του Λιμενικού Σώματος και φοιτούν στη Σχολή Ναυτικών Δοκίμων.

Ολοκληρώνονται οι διαγωνισμοί για τους νέους υπαξιωματικούς και τους νέους λιμενοφύλακες, οι οποίοι θα φοιτήσουν στο Κέντρο Εκπαίδευσης του Πόρου στις εγκαταστάσεις του Πολεμικού Ναυτικού, ενώ ταυτόχρονα μεταφέρεται το Κεντρικό Λιμεναρχείο Πειραιά στο κτήριο της Σχολής Λιμενοφυλάκων μετά από παραχώρηση του κτηρίου από τον Οργανισμό Λιμένος Πει-

ραιώς στο Αρχηγείο του Λιμενικού Σώματος.

Στο πλαίσιο βελτίωσης της ασφάλειας της ναυσιπλοΐας και της ναυτικής ασφάλειας των ελληνικών πλοίων και των πληρωμάτων τους έχει ήδη αναληφθεί, σε συνεργασία με το Υπουργείο Ανάπτυξης και Ναυτιλίας, πρωτοβουλία σύνταξης και προώθησης σχεδίου νόμου για την πειρατεία, το οποίο αποσκοπεί στη συνολική ρύθμιση των ζητημάτων που αφορούν την επιβίβαση ενόπλων τμημάτων στα πλοία, με σκοπό την προστασία τους κατά τον διάπλου από τις περιοχές όπου παρουσιάζονται αυξημένα περιστατικά πειρατείας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Προστασίας του Πολίτη): Κυρία Πρόεδρε, θα χρειαστώ μόνο ένα λεπτό ακόμη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κύριε Υπουργέ, πρέπει να ολοκληρώσετε. Πριν από λίγο ο Πρόεδρος σας ενημέρωσε, πιστεύω. Σε μισό λεπτό ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Προστασίας του Πολίτη):

Πρόσφατα, λοιπόν, ψηφίστηκε από τη Βουλή το σχέδιο νόμου για την εθελοντική ακτοφυλακή και τους εθελοντές πυροσβέστες σύμφωνα με τα διεθνή πρότυπα εθελοντικής παροχής υπηρεσιών. Στο Πυροσβεστικό Σώμα τις επόμενες εβδομάδες ξεκινά ο σχεδιασμός αντιπυρικής προστασίας του 2012 με όλες τις αρμόδιες υπηρεσίες του κράτους και της αυτοδιοίκησης. Ενισχύεται το έμφυχο δυναμικό του Σώματος με την πρόσληψη επτακοσίων πενήντα νέων πυροσβεστών, πενήντα αξιωματικών και τεσσάρων χιλιάδων πυροσβεστών πενταετούς υποχρέωσης. Αξιοποιούνται όλες οι δυνατότητες πληροφορικής και της ψηφιακής σύγκλισης σε θέματα ηλεκτρονικής διαχείρισης και παρακολούθησης δασικών, αστικών πυρκαγιών.

Πρωθείται η δημιουργία επιχειρησιακού πληροφοριακού συστήματος με στόχο την αποτελεσματικότερη αντιμετώπιση των δασικών ιδίων πυρκαγιών μέσω κατάλληλων γεωγραφικών συστημάτων GIS.

Τέλος, η Γενική Γραμματεία Πολιτικής Προστασίας εξελίσσει διαρκώς το πρόγραμμα εκσυγχρονισμού των δομών ετοιμότητας και συνεργασίας των κρατικών αρχών για την αντιμετώπιση των κινδύνων από έντονα φυσικά φαινόμενα και καταστροφές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο σύνολο των υπηρεσιών του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη εφαρμόζεται ήδη εδώ κι ένα χρόνο ένα εκτεταμένο πρόγραμμα εκσυγχρονισμού των δομών, αξιοποίησης της κοινωνίας της πληροφορίας και της ψηφιακής σύγκλισης...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Παρακαλώ να ολοκληρώσετε, κύριε Υπουργέ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Προστασίας του Πολίτη):

...ορθολογικής διαχείρισης του προϋπολογισμού και μείωσης – κυριολεκτικά μεγάλης μείωσης – των λειτουργικών δαπανών, έχοντας καμμία σχέση με το παρελθόν.

Για όλους αυτούς τους λόγους και στο πλαίσιο της νέας Κυβέρνησης συνεννόησης, συνευθύνης και συνεργασίας, ζητούμε την ψήφο εμπιστοσύνης σας προκειμένου να συνεχίσουμε αυτό το έργο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εγώ σας ευχαριστώ. Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σπύρος Χαλβατζής.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας δεν περίμενε τίποτα διαφορετικό από τις προγραμματικές δηλώσεις. Ο Πρωθυπουργός ήταν συγκεκριμένος, σαφής, κυνικός. Συγκροτήθηκε αυτή η συγκεκριμένη για συγκεκριμένους λόγους και γιατί η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ δυσκολευόταν να υλοποιήσει τα βάρβαρα μέτρα που έπαιρνε. Τώρα πιστεύετε ότι θα το καταφέρετε με τη συγκυβέρνηση τριών κομμάτων; Ίσως να έχετε ακόμα αυταπάτες.

Ο Πρωθυπουργός τόνισε ότι οι διαρθρωτικές αλλαγές και όλα όσα έχουν ψηφιστεί μέχρι σήμερα, θα πρέπει να έχουν ταχεία εφαρμογή.

Συγκεκριμένα: Το μισθολόγιο – βαθμολόγιο. Η εργασιακή εφεδρεία. Οι παραπέρα αλλαγές στις εργασιακές σχέσεις σε βάρος

των εργαζομένων. Το άνοιγμα των κλειστών επαγγελματιών. Η λειτουργία της δικαιοσύνης. Τα ασφαλιστικά ταμεία και η παραπέρα συρρίκνυσή τους, αλλά και ορισμένα ακόμα αντεργατικά μέτρα που έχουν αποφασιστεί ή που πολύ σύντομα θα νομοθετηθούν.

Ύστερα από όλα αυτά βγαίνετε, με την υποκρισία χιλίων καρδινάλιων, να λέτε κι εσείς και τα παπαγαλάκια σας στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης ότι αυτή η Κυβέρνηση έχει την εμπιστοσύνη και την αποδοχή της μεγάλης πλειοψηφίας του ελληνικού λαού. Αλήθεια, αλλάξε ο κόσμος και η γνώμη του μέσα σε τρία εικοσιτετράωρα; Σε ποιους απευθύνεστε; Σε λωτοφάγους;

Η Νέα Δημοκρατία λέει ότι διαφωνεί με τα μέτρα, αλλά συμμετέχει, στηρίζει και ψηφίζει αυτά ακριβώς τα αντεργατικά και αντιλαϊκά μέτρα.

Από την αρχή τονίζουμε ότι δεν πρέπει να υπάρχει καμμία ανοχή, καμμία αναμονή, καμμία αυταπάτη και να μην περάσει το πνεύμα υποταγής στους εργαζόμενους, στο λαό, στη νεολαία για τη συγκυβέρνηση ΠΑΣΟΚ, Νέας Δημοκρατίας και ΛΑΟΣ. Και αυτό όχι για γενικούς ιδεολογικούς λόγους, αλλά γιατί η διαμόρφωση της συγκυβέρνησης δεν ήταν τυχαίο ή ξαφνικό γεγονός κι έχει μπροστά της συγκεκριμένους στόχους: Να ξεπουλήσει ό,τι έχει απομείνει από το δημόσιο πλούτο, να πάρει πιο σκληρά αντιλαϊκά μέτρα και να ολοκληρώσει την ιδιωτικοποίηση, εμπορευματοποίηση στην παιδεία, την υγεία, την πρόνοια, την κοινωνική ασφάλιση, για να καταργήσει ό,τι έχει απομείνει, να θεσμοθετήσει θεσμούς και μεροκάματα Κίνας, δηλαδή πείνας, να στραγγίξει τους εργαζόμενους και ταυτόχρονα να στραγγαλίσει δημοκρατικά δικαιώματα και συνδικαλιστικές ελευθερίες.

Αυτή η Κυβέρνηση προετοιμάστηκε εδώ και πολύ καιρό. Η αστική τάξη έβλεπε και βλέπει ότι οι εργατικές, λαϊκές αντιδράσεις στην εφαρμοζόμενη αντεργατική και αντιλαϊκή της πολιτική ήταν τέτοιες που μεγάλωναν συνέχεια και δεν την άφηναν να «περπατήσει» πολύ εύκολα αυτά τα αντεργατικά μέτρα, τα μέτρα και τις επιλογές και της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ντόπιου κεφαλαίου.

Θυμίζουμε πως όταν στις 15 Ιουνίου υποστηρίχθηκε ότι χάθηκε μια ιστορική ευκαιρία για τη χώρα όταν ναυάγησε η συμφωνία για συγκυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας και ΠΑΣΟΚ, το Κομμουνιστικό Κόμμα υπογράμμιζε ότι καμμία ιστορική ευκαιρία δεν χάθηκε. Ίσα – ίσα – όπως τονίζαμε – μία κοινή κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ και Νέας Δημοκρατίας θα έπαιρνε πιο σκληρά, πιο ανελέητα μέτρα εναντίον των εργαζομένων, του λαού και της νεολαίας, ότι θα ήταν πιο ανάλγητη.

Σήμερα η αστική τάξη με τη συγκυβέρνηση έκανε ένα νέο ποιοτικό βήμα. Συμμετέχουν σε αυτή τρία αστικά κόμματα και στηρίζεται και από την κ. Μπακογιάννη. Και, όπως σημειώθηκε, είναι η πρώτη φορά από τη Μεταπολίτευση που συμμετέχει σε κυβερνητικό σχήμα η πιο ακραία έκφραση δεξιά της πολιτικής. Προδικαστικά αυτές οι δυνάμεις, δηλαδή οι δυνάμεις που ήταν συνάχεια της δικτατορίας του Μεταξά, που ήταν συνέχεια των δοσολογών της κατοχής, συνυπήρχαν σε ενιαία έκφραση. Τώρα το ΠΑΣΟΚ το πέτυχε και αυτό. Τα συγχαρητήριά μας!

Έγινε, λοιπόν, το βήμα για την επίσημη συγκυβέρνηση, διότι άτυπη συγκυβέρνηση υπήρχε για δεκαοκτώ μήνες, με την έννοια ότι το μνημόνιο το ψήφισε το ΠΑΣΟΚ, ο ΛΑΟΣ και η κ. Μπακογιάννη. Η Νέα Δημοκρατία μπορεί να μην ψήφισε το μνημόνιο ως ενιαίο κείμενο, αλλά τα πιο πολλά νομοσχέδια τα οποία στηρίζαν και υλοποιούσαν το μνημόνιο, τα έχει ψηφίσει.

Βεβαίως, πρέπει να πούμε ότι η ίδια η Νέα Δημοκρατία υποστηρίζει πως είναι η καλύτερη Αξiomατική Αντιπολίτευση από το 1974. Γιατί; Διότι ψήφισε μέχρι χθες την πλειοψηφία των νομοσχεδίων του ΠΑΣΟΚ.

Βεβαίως, είναι δικαίωμα κάθε κόμματος να ψηφίζει όποιο αντιλαϊκό νομοσχέδιο και να επιμένει γι' αυτό. Η κριτική του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας γίνεται ακριβώς γι' αυτό. Διότι το ΠΑΣΟΚ, η Νέα Δημοκρατία, ο ΛΑΟΣ έχουν συμφωνία στα βασικά, στα στρατηγικής σημασίας πολιτικά και οικονομικά ζητήματα, συμφωνούν με τις κεντρικές επιλογές της Ευρωπαϊκής Ένωσης των μονοπωλίων, συναποφασίζουν, όπου συμμετέχουν, στα Όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και όσοι δεν είναι σε αυτά, υλοποιούν, στηρίζουν αυτήν την πολιτική με φανατισμό.

Ωστόσο, για μικροκομματικούς ψηφοθηρικούς λόγους και επειδή αυτά ακριβώς τα μέτρα είναι αντεργατικά, αντιλαϊκά φροντίζουν να μιλούν δήθεν φιλολαϊκά. Και σήμερα προσπαθούν όλοι να δικαιολογήσουν τη συμμετοχή τους στο επιτελείο των σφαγιαστών των λαϊκών δικαιωμάτων. Και υποστηρίζουν ότι όλα αυτά τα αντεργατικά ταξικά μέτρα τα παίρνουν για τη σωτηρία της χώρας. Τίποτα πιο ψεύτικο από αυτά. Τα σκληρά ταξικά μέτρα που παίρνετε είναι για τη σωτηρία του κεφαλαίου. Η προστασία των βιομηχάνων, των εφοπλιστών, των τραπεζιτών είναι η πρώτη βασική σας φροντίδα με ταυτόχρονη εξαθλίωση της εργατικής τάξης, των πλατιών λαϊκών στρωμάτων. Η συγκυβέρνηση είναι έτοιμη για πολλαπλάσια σε έκταση, βάθος, ένταση αντεργατικά, αντιλαϊκά μέτρα.

Γι' αυτό χαρακτηρίζουμε αυτήν τη συγκυβέρνηση «κυβέρνηση του μαύρου μετώπου».

Βεβαίως, αυτές είναι οι επιδιώξεις σας, και οι δικές σας και των ιμπεριαλιστών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το κύριο είναι τι θα κάνει η εργατική τάξη, τα πιο πλατιά λαϊκά στρώματα. Καλούμε τους εργαζόμενους στα εργοστάσια, στις επιχειρήσεις, στα σχολεία, στα πανεπιστήμια, στα χωριά, παντού, να μη δώσουν ούτε μέρα ανοχής ούτε μέρα αναμονής στη συγκυβέρνηση. Τους καλούμε να ξεσηκωθούν οργανωμένα, συνειδητά, με ταξικό προσανατολισμό στο κίνημά τους, να κάνουν αγώνα ενάντια σ' αυτήν την Κυβέρνηση για την ανατροπή της.

Καλέσαμε τους εργαζόμενους να μη συμβιβαστούν σε μορφές διαχείρισης της κρίσης είτε κεντροδεξιές είτε κεντροαριστερές, σαν αυτές που υποστηρίζει και προτείνει ο ΣΥΡΙΖΑ και άλλοι, γιατί όλες αυτές οι μορφές διευκολύνουν τη σωτηρία του μεγάλου κεφαλαίου και μεταφέρουν τα βάρη της κρίσης στους εργαζόμενους και στο λαό.

Εσείς από την πρώτη στιγμή της συγκυβέρνησης επιστρατεύσατε όλες τις δυνάμεις και τους μηχανισμούς της αστικής τάξης για την προβολή και τον καλλωπισμό της Κυβέρνησης, δημοσκοπήσεις, τις οποίες επικαλέστηκε και ο Πρωθυπουργός, που μέσα σε λίγες ώρες διαμόρφωσαν δήθεν θετική εικόνα για τη συγκυβέρνηση. Δημοσιολόγοι, καθηγητές, αναλυτές βομβαρδίζουν τους εργαζόμενους, το λαό, γιατί θέλουν να διαμορφώσουν κοινή γνώμη, να οδηγήσετε το λαό στο συμβιβασμό.

Εκβιάζετε για την έκτη δόση. Χθες ήταν για την πέμπτη. Αύριο θα γίνουν πιο βίαιοι, πιο βάρβαροι εκβιασμοί για την όγδοη δόση. Εκβιάζετε, τρομοκρατείτε τους εργαζόμενους για να υποταχθούν. Αναπτύσσεται ένας σκληρός ταξικός πόλεμος της αστικής τάξης εναντίον των εργαζομένων του λαού. Όταν είπαμε ότι οι εργαζόμενοι πρέπει να απαντήσουν με πόλεμο, μας αποκαλέσατε «μεμφίμοιρους».

Είπαμε στους εργαζόμενους ότι τα μονοπώλια επιτίθενται στους εργαζόμενους και στα δικαιώματά τους, όπως οι ύαινες. Προχθές, την Κυριακή, αστικά φύλλα, που σας στηρίζουν και τα στηρίζετε, έγραψαν για ξένα κοράκια που εφορμούν να πάρουν για ένα κομμάτι ψωμί ελληνικές επιχειρήσεις στρατηγικής σημασίας. Ξεπουλάτε τα πάντα στο όνομα, δήθεν, της σωτηρίας της χώρας.

Αλήθεια, πουλήθηκε ο ΟΤΕ, η Ολυμπιακή, τα λιμάνια, παλαιότερα τα τσιμέντα, υψηλά ποσοστά της ΔΕΗ. Τι έγινε; Γιατί δεν σώθηκε η χώρα; Τώρα που θα ξεπουλήσετε ό,τι έχει απομείνει από τα δημόσια ακίνητα, από τους δημόσιους χώρους, γιατί λέτε ότι θα σωθεί; Τώρα θα βρείτε καλές τιμές για τα δημόσια ακίνητα;

Οι εργαζόμενοι, όλοι οι νέοι εργάτες πρέπει να προσέξουν και να δουν ποιοι είναι αυτοί που χειροκρότησαν πρώτοι τη συγκυβέρνηση. Ο ΣΕΒ, οι εφοπλιστές, οι τραπεζίτες, το μεγάλο κεφάλαιο, ντόπιο και ξένο, οι ηγέτες των πιο ισχυρών καπιταλιστικών κρατών, η Μέρκελ, ο Σαρκοζί, μέχρι και ο Ομπάμα, σας χειροκρότησαν. Χειροκρότησαν τη συγκυβέρνηση ΠΑΣΟΚ, Νέας Δημοκρατίας και ΛΑΟΣ.

Οι εργάτες, όλοι οι εργαζόμενοι, όλοι αυτοί οι οποίοι ψήφισαν ΠΑΣΟΚ, οι νέοι κυρίως, πρέπει να βγάλουν πολιτικά συμπεράσματα, να καταδικάσουν αυτήν την Κυβέρνηση, αυτήν την πολιτική, να κινητοποιηθούν οργανωμένα, μαζικά, ενισχύοντας την ταξική κατεύθυνση του συνδικαλιστικού κινήματος, μαχητικά, να ανατρέψουν αυτήν την πολιτική, αυτήν την Κυβέρνηση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας θα πρωτοστατήσει στη λαϊκή πάλη και θα συνεχίσει να στηρίζει τα δίκαια λαϊκά αιτήματα. Πρώτος και κύριος στόχος του ΚΚΕ είναι η σωτηρία των εργαζομένων και του λαού και όχι η σωτηρία του κεφαλαίου, του αστικού συστήματος. Η σωτηρία του κεφαλαίου δεν θα προέλθει από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Η πάλη και ο ταξικά προσανατολισμένος αγώνας της εργατικής τάξης όλων των εργαζόμενων, των αυτοαπασχολούμενων, της νεολαίας, της φτωχής αγροτιάς, θα δημιουργήσουν τις προϋποθέσεις και τις συνθήκες για έξοδο της χώρας από την Ευρωπαϊκή Ένωση, για μονομερή διαγραφή του χρέους, για μια άλλου είδους ανάπτυξη ριζικά διαφορετική από την εφάρμοζόμενη, όπου ο παραγόμενος πλούτος θα ικανοποιεί τις σύγχρονες ανάγκες των εργαζομένων, του λαού και όχι τα συμφέροντα των μονοπωλίων.

Σ' αυτήν την κατεύθυνση θα δώσουμε όλες μας τις δυνάμεις. Ναι, το οικοδόμημα που λέγεται Ευρωπαϊκή Ένωση σήμερα τρίζει. Και τρίζει στα θεμέλιά του. Εμείς θα κάνουμε ό,τι περνά από το χέρι μας για τη ανατροπή του και όχι για τη διαιώνισή του.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εμείς ευχαριστούμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο Βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης, κ. Σπύρος Βούγιας, ζητεί άδεια ολιγοήμερης απουσίας του στο εξωτερικό.

Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Το λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ, κ. Δημήτρης Παπουτσης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έπειτα από μια σειρά επάλληλων παλινωδιών και ατέρμονων διαβουλεύσεων που προηγήθηκαν το τελευταίο διάστημα το πολιτικό μας σύστημα κατάρρε εστω ασθμαίνοντας να ανταποκριθεί στις ακραίες καταστάσεις και στις ανάγκες των καιρών.

Είμαστε, πλέον, στην επόμενη μέρα. Έχουμε διαδεχτεί ένα εκτεταμένο διάστημα αγωνίας, πρωτοφανούς αβεβαιότητας, όπως αυτό κορυφώθηκε και με την τετραήμερη δυστοκία ως προς την ανάγκη κοινής υποστήριξης Πρωθυπουργού και Κυβέρνησης ευρύτερης αποδοχής έπειτα από την πρωτοβουλία του Γιώργου Παπανδρέου. Φαινόμενα τα παραπάνω, που πήγαζαν από το φάσμα της ακυβερνησίας που προηγήθηκε και που θα μπορούσε αυτή η ακυβερνησία δυνητικά να αποτελέσει τον προάγγελο καταστροφικών εξελίξεων σε σχέση με τη μελλοντική ευρωπαϊκή πορεία της χώρας.

Το ποιος ευθύνεται για την κατάσταση αυτή και που λίγο ή πολύ απασχολεί μεγάλο μέρος των ούτως ή άλλως σκεπτόμενων πολιτών απαιτεί εξηγήσεις και αυτές τις εξηγήσεις θα πρέπει επίσης να τις λάβουμε και στην Αίθουσα της Ολομέλειας, ώστε να αποσαφηνιστούν οι όροι με τους οποίους φτάσαμε έπειτα από πολύ κόπο και χάσιμο χρόνου στο αυτόνομο, δηλαδή στην επιλογή του κ. Παπαδήμου και το σχηματισμό Κυβέρνησης ευρύτερης συνεργασίας. Γιατί η έξοδος της Ελλάδας από το ευρώ ως αποτέλεσμα μιας ανεξέλεγκτης χρεοκοπίας δεν αποτελεί σε καμία περίπτωση ούτε σενάριο επιστημονικής φαντασίας, ούτε απειλή δήθεν άνομων και εξωθεσμικών κέντρων εξουσίας. Φυσικά, θα ήταν ολέθρια, αν συνέβαινε, για την ίδια την ιστορική προς το μέλλον πορεία της χώρας, αλλά και την τύχη του ίδιου του λαού μας. Εν πολλοίς ωστόσο παραμένει ένας κίνδυνος, ο οποίος προς το παρόν τουλάχιστον φαίνεται να απομακρύνεται. Όφειλε, λοιπόν, το συστημικό τουλάχιστον τμήμα του πολιτικού κόσμου της χώρας, δηλαδή οι πολιτικές εκείνες δυνάμεις που έχουν μια σχέση κυβερνησιμότητας με την ευρωπαϊκή πορεία της χώρας να ανταποκριθούν σε έναν τέτοιο κίνδυνο.

Φτάσαμε, λοιπόν, στην πολιτική σπάνια στιγμή όπου οι περισσότεροι και έχουμε λόγους και θέλουμε να δούμε το ποτήρι του-

λάχιστον μισογεμάτο, κατ' ελάχιστο δηλαδή αισιόδοξα αναφορικά με το μέλλον της χώρας.

Στη νέα Κυβέρνηση είναι προφανές ότι συμμετέχουν οι πολιτικές εκείνες δυνάμεις που θέλουν να έχουν λόγο στη διακυβέρνηση του τόπου, με τους όρους που μας προσφέρονται από τις περιστάσεις, δηλαδή με τους όρους του εφικτού και όχι με τους όρους εκείνους τους οποίους θα επιθυμούσαν σε ένα ιδεατό εσωτερικό και διεθνές περιβάλλον. Πρόκειται, δηλαδή, για μια σχέση μεταξύ πολιτικών κομμάτων που προτάσσουν την ανάγκη διάσωσης της χώρας με γνώμονα του τι έχουμε, αντί μιας νεφελώδους σήμερα και ίσως βολικής για πολλούς ιδεολογικοπολιτικής προσέγγισης του τύπου «τι θα έπρεπε να έχουμε». Είναι δηλαδή, πρωτίστως μια σχέση, η οποία οδηγεί σε σύγκλιση τα επιμέρους ανομοιογενή πολιτικά μέρη με μια γερή δόση πολιτικού ρεαλισμού αλλά και συναίσθησης της ευθύνης απέναντι στην ίδια την πορεία της χώρας.

Όλα αυτά τα πολιτικά κόμματα συνέκλιναν στο πρόσωπο του κ. Παπαδήμου, ο οποίος δεν προέρχεται από την πολιτική ζωή του τόπου, πλην όμως γνωρίζει όσο ελάχιστοι στη χώρα μας τα ζητήματα των αναγκών εκείνων δράσεων και επιλογών που απαιτεί η ούτως ή άλλως δοκιμαζόμενη οικονομία της χώρας, ώστε να βρεθούμε και πάλι στο ξέφωτο.

Είναι γνωστό, επιπλέον, ότι ο νέος Πρωθυπουργός είναι ένα πρόσωπο με διεθνές κύρος και υψηλή αναγνωρισιμότητα στους ευρωπαϊκούς και διεθνείς πολιτικούς και οικονομικούς κύκλους. Επομένως, ο νέος Πρωθυπουργός έχει όλα εκείνα τα εχέγγυα, τα οποία μπορούμε και πρέπει να αξιοποιήσουμε, ώστε με σταθερό βηματισμό να προβούμε στις απαραίτητες εκείνες ενέργειες που θα διατηρήσουν τη χώρα στη ζώνη του ευρώ και θα την επαναφέρουν εν καιρώ γιατί όχι και πάλι στην οικονομία των οικονομικά ισχυρών, στην οποία ανήκαμε κατά τις προηγούμενες δύο δεκαετίες. Άλλωστε χρέος μας είναι να σεβαστούμε και τις μέχρι τώρα κατακτήσεις, αλλά και θυσίες του ελληνικού λαού, οι οποίες μόνο εκεί πρέπει να μας οδηγήσουν. Η μεγάλη πλειονότητα των πολιτών αυτό απαιτεί από εμάς.

Από την άλλη πλευρά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μιας και αναφέρθηκε προηγουμένως στον πολιτικό ρεαλισμό και στην ύψιστη ευθύνη που οφείλουμε όλοι να επιδείξουμε, θα πρέπει να έχουμε υπ' όψιν μας ότι δεν μπορούμε να περιμένουμε λύσεις δια μαγείας στα προβλήματα που έχουν συσσωρευτεί στη χώρα εδώ και δεκαετίες.

Δεν υπάρχει άλλωστε κανείς που να κρατάει μαγικό ραβδί. Οι λύσεις με τους από μηχανής θεούς, τις εξ αποκαλύψεως αλήθειες σε αυτό το ωραίο παραμύθι των προηγούμενων χρόνων, έχουν τελειώσει.

Ο κ. Λουκάς Παπαδήμος και η νεοσυσταθείσα Κυβέρνηση εθνικής ανάγκης έχουν να αντιμετωπίσουν μεταξύ άλλων σοβαρά εμπόδια.

Κατ' αρχάς, αναφέρομαι στον εξαιρετικά συμπυκνωμένο και βραχύβιο πολιτικό χρόνο μέσα στον οποίο καλούνται να λειτουργήσουν. Πρόκειται, αν προσεγγίσουμε σε πραγματική βάση το χρόνο αυτής της Κυβέρνησης, για ένα προκαθορισμένο διάστημα σαράντα περίπου εργάσιμων ημερών, το οποίο ασφαλώς δεν μας επιτρέπει να ελπίζουμε σε πολλά πράγματα.

Κατά δεύτερον, ένα άλλο σοβαρό εμπόδιο αφορά στην ειλικρίνεια των προθέσεων όλων όσων στηρίζουν την παρούσα Κυβέρνηση. Αναφέρομαι ιδιαίτερα στη γεμάτη αντιφατικά μηνύματα στάση περιορισμένης ευθύνης του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ο οποίος δείχνει να στηρίζει προσχηματικά και με πρόδηλη αμηχανία την Κυβέρνηση και από την άλλη πλευρά να υπονομεύει τις ουσιαστικές τις δυνατότητες αλλά και το κρίσιμο και αναγκαίο έργο της.

Παρ' όλα αυτά εκτιμώ ότι εστω στα πολύ σημαντικά που έχουν συμφωνηθεί να γίνουν θα πρέπει να καταβληθεί κάθε δυνατή προσπάθεια απ' όλους μας, ώστε να διασφαλιστούν με τον καλύτερο δυνατό τρόπο.

Αυτές λίγο ή πολύ είναι βασικές υποχρεώσεις της Κυβέρνησης έτσι όπως αναλύθηκαν και από τις προγραμματικές δηλώσεις του ίδιου του Πρωθυπουργού, ένα κρίσιμο έργο δηλαδή που αφορά στη διάσωση της οικονομίας και στην ανάγκη να υλοποιήσουμε μια δανειακή σύμβαση, η οποία επάγεται για την προ-

οπτική της χώρας επωφελείς επιπτώσεις αναφορικά με τη μείωση του δημοσίου χρέους.

Οι πρωτοβουλίες αυτές και οι κοινές προσπάθειες των πολιτικών δυνάμεων σε μια χώρα, όπως η πατρίδα μας σήμερα, όταν συνεργάζονται για την αποκατάσταση της οικονομικής βιωσιμότητας και κατ' επέκταση της ίδιας της διάσωσης της, αποτελούν κατά τη γνώμη μου τον πυρήνα της ουσιαστικής πολιτικής υπευθυνότητας των δυνάμεων του τόπου και την επιτομή μιας καλής στιγμής στη λειτουργία του δημοκρατικού πολιτεύματος. Ας επιχειρήσουμε, λοιπόν, αυτήν την προσπάθεια.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εμείς σας ευχαριστούμε, κύριε Παπουτσή.

Το λόγο έχει η Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Διαμάντω Μανωλάκου.

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Το αστικό σύστημα δυσκολεύεται να διαχειριστεί τη βαθιά και παρατεταμένη κρίση του. Έχει ζόρια. Δεν πρόκειται να βρει για-τραιά ούτε σ' αυτήν την τρικομιακή Κυβέρνηση καλλιεργώντας αυταπάτες και ελπιδοφόρα αναμονή, για να κερδίσει χρόνο από την οργή του λαού που τον χρεοκοπεί. Τα πράγματα είναι ξεκάθαρα. Συνεχίζεται η άγρια πολιτική ενισχυμένη με συγκυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας και ακροδεξιάς. Αλίμονο τους θαυμαστές του Μεταξά!

Ειλικρινά και έντιμα λέμε, ότι είναι ακόμα χειρότερη αυτή η Κυβέρνηση του μαύρου μετώπου και με μεγαλύτερη ταχύτητα. Fast track. Με ποιο βίαιο τρόπο θα υλοποιήσει σκληρότερα και αγριότερα μέτρα σε βάρος της πλειοψηφίας του λαού; Είναι συναίνεση για τη σωτηρία της πλουτοκρατίας από την κρίση και όχι σωτηρία της χώρας, όπως προπαγανδίζετε. Αυτή είναι κρίση του καπιταλιστικού συστήματος. Γι' αυτό οξύνεται είναι οι αντιθέσεις και οι ανταγωνισμοί μεταξύ των κρατών-μελών όπως και μεταξύ τμημάτων του κεφαλαίου στην ίδια χώρα. Και υπάρχει πληθώρα αρθρογραφίας και αναλύσεων για διάσπαση της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε δυο ή τρία κομμάτια καθώς και αμφισβήτηση ύπαρξης του σημερινού ευρώ. Εξάλλου, επίσημα η ισχυρότερη καπιταλιστική χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η κ. Μέρκελ απαιτεί εδω και τώρα αναθεώρηση των συνθηκών.

Συνεπώς, ο εκβιασμός προς το λαό για θυσίες που οδηγούν σε φτώχεια και δυστυχία προκειμένου να μείνει η χώρα στην Ευρωζώνη, είναι θυσίες χωρίς αντίκρισμα, είναι θυσίες του λαού αποκλειστικά για τα κέρδη του κεφαλαίου. Το πιθανότερο είναι ότι εσείς θα βγάλετε τη χώρα από το ευρώ «για να τη σώσετε», θα λέτε και τότε.

Αναφέρθηκε ο νέος Πρωθυπουργός στις δυσκολίες ρευστότητας και στην ανάγκη νέας δανειακής σύμβασης, ουσιαστικά ενός νέου σκληρότερου μνημονίου για να υπάρξει ευημερία του λαού.

Ήταν σαφέστατο ότι τα δάνεια –σημερινά και αυριανά– είναι δωρεές για τους τραπεζίτες, τους εμποροβιομήχανους, τους εφοπλιστές, που ο λαός θα αποπληρώσει με τις διαρθρωτικές αλλαγές για να γίνει ανταγωνιστικότερο το κεφάλαιο τσακίζοντας τη ζωή των εργαζομένων, υπονομεύοντας το μέλλον της νεολαίας, αυξάνοντας την ανεργία και την ανασφάλιστη και κακοπληρωμένη δουλειά. Αυτά εγγυώνται η εργασιακή εφεδρεία, το κλείσιμο οργανισμών, οι ιδιωτικοποιήσεις δημόσιας περιουσίας, οι μαζικές απολύσεις, η παραπέρα μείωση σε μισθούς και συντάξεις με το νέο χειρότερο ασφαλιστικό, τα νέα χαράτσια. Όλα αυτά εγγυώνται χειρότερηση σε υγεία, παιδεία, πρόνοια για τη λαϊκή οικογένεια.

Η χειρότερηση της ζωής αφορά βεβαίως και την αγροτιά. Οι πολυεθνικές, που έχουν στην κατοχή τους τα αγροτικά εφόδια, έδωσαν κατεύθυνση και εντολές: καμμία πίστωση στους αγρότες! Είναι γνωστό ότι συνηθίζονταν να παίρνουν λιπάσματα, σπόρους και άλλα, για να καλλιεργήσουν τα χωράφια τους και εξοφλούν όταν πουλούν την παραγωγή τους. Υπήρχαν και τα βραχυπρόθεσμα δάνεια από την ΑΤΕ, που στέρεψαν και αυτά. Το αποτέλεσμα: Χιλιάδες στρέμματα θα παραμείνουν ακαλλιέργητα την αμέσως επόμενη περίοδο, θα μειωθεί η παραγωγή, θα ενισχυθεί η ύφεση και περισσότερη φτώχεια θα έρθει στη μικρο-

μεσαία αγροτιά. Είναι αδιέξοδα τα μέτρα σας.

Την ίδια ώρα, χωρίς καμμία εξουσιοδότηση, αυθαίρετα, έχουμε εισβολή στους ατομικούς τραπεζικούς λογαριασμούς που πηγαίνουν οι επιδοτήσεις των αγροτών. Τους αφαιρούνται λεφτά, για να πληρωθούν ασφάλιστρα και χαράτσια του ΕΛΓΑ, που δεν επιθυμούν, δεν έχουν να πληρώσουν οι αγρότες.

Παρανομείτε, όμως σύμφωνα και με τους άδικους δικούς σας νόμους, αυτό είναι ληστεία. Το καταγγέλλουμε.

Η άγρια πολιτική σας είναι της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που στηρίζετε τα κόμματα του ευρωμονόδρομου και έχει οδηγήσει και στη συρρίκνωση του αγροτικού εισοδήματος. Σπαταλάμε δισεκατομμύρια για εισαγωγές αγροτικών προϊόντων που μπορούμε να παράγουμε. Αυτό συμφέρει, όμως, τους μεγαλέμπορους και βιομήχανους, που αυτούς εκπροσωπείτε.

Η κτηνοτροφία καταρρέει. Το καρτέλ μειώνει τις τιμές για τους παραγωγούς στο γάλα, όμως στο ράφι η τιμή ανεβαίνει. Εισάγουμε ζάχαρη ξοδεύοντας 18 εκατομμύρια αν και χρόνια πριν είχαμε αυτάρκεια και εξαγωγές. Σ' αυτά και σε ακόμη χειρότερα συμφωνήσατε με την Ευρωπαϊκή Ένωση: Να ξηλώσετε, να καταστρέψετε τα εργοστάσια ζάχαρης σε Λάρισα και Ξάνθη. Αυτό η σημερινή Κυβέρνηση δεν θα το αποτρέψει και ας αναφέρθηκε στις προγραμματικές της δηλώσεις για ενίσχυση εξαγωγών.

Μιλάτε για ανάπτυξη του κεφαλαίου, όμως, γιατί τα μέτρα σας πείνα δημιουργούν σε οικογένειες και μικρά παιδιά που δεν μπορούν να σταθούν ούτε στα σχολεία. Αυτά η νέα Κυβέρνηση δεν θα τα λύσει, αλλά θα τα εντείνει και θα τα οξύνει. Παρόμοια κατάσταση είναι ο μαρασμός και η καταστροφή των ναυπηγείων Σκαρामαγκά με τη συρρίκνωση της ναυπηγοεπισκευαστικής ζώνης δημιουργώντας στρατιά ανέργων.

Ρωτάτε: «Πού θα βρεθούν λεφτά;». Απαντάμε: Αύξηση φορολογίας στο 45% για το κεφάλαιο, μείωση εξοπλιστικών προγραμμάτων, επιστροφή δυόμισι δισεκατομμυρίων από τη Γερμανία για τα υποβρύχια που γέρνουν. Η οριστική, όμως, λύση βρίσκεται στην ανατροπή αυτής της βάρβαρης πολιτικής: αποδέσμευση από την Ευρωπαϊκή Ένωση, μονομερή διαγραφή του χρέους, εργατική λαϊκή εξουσία και κοινωνικοποίηση των μονοπωλίων.

Καταψηφίζουμε αυτήν την Κυβέρνηση και καλούμε το λαό να οργανώσει την πάλη του και να μην τη φοβηθεί και να την πολεμήσει, να την ανατρέψει, να επιβάλει τη δική του εξουσία ισχυροποιώντας το ΚΚΕ, εγγυητή των λαϊκών αγώνων και συμφερόντων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ευχαριστούμε την κ. Μανωλάκου.

Το λόγο έχει η Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Φθιώτιδας, κ. Αικατερίνη Μπατζελή.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΜΠΑΤΖΕΛΗ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κύριε Σταυρόπουλε, καλορίζκος.

Κύριε Παπουτσή, κύριε Όθωνα, δεν υπάρχει καμμία αμφιβολία ότι όλοι μας σας ευχόμαστε καλή δύναμη, κουράγιο και επιτυχία στο έργο, το οποίο κληθήκατε να αναλάβετε και σας δίνουμε ψήφο εμπιστοσύνης. Δίνουμε ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση του Λουκά Παπαδήμου.

Παρά τις οποιεσδήποτε προσπάθειες ορισμένων για προβλέψεις ακριβείας σχετικά με το πλαίσιο και το ρόλο αυτής της Κυβέρνησης και του χρονικού διαστήματος βιωσιμότητάς της, μάλλον θα προσφύγουν στο χρησμό της Πυθίας «ήξεις, αφήξεις ουκ εν τω πολέμω θνήξεις». Οι πολεμιστές, οι βασιλείς, οι άρχοντες, όλοι, εξέρχονταν ικανοποιημένοι από το μαντείο των Δελφών, είτε γιατί είχαν ακούσει αυτό που ήθελαν είτε γιατί θεωρούσαν ότι άκουγαν αυτό που τους βόλευε. Για εμάς, όμως, εκείνο το οποίο μετράει δεν είναι η πρόβλεψη. Αυτά που μετρούν είναι το διακύβευμα και το αποτέλεσμα που θα φέρει αυτή η Κυβέρνηση στη θητεία της.

Κατ' αρχάς, ως ιστορικά μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ασχέτως με το πώς ο καθένας θέλει να βαφτίσει αυτήν την Κυβέρνηση, αυτό που προέχει είναι η δυνατότητα της παραμονής μας και της ενεργούς συμμετοχής μας σε όλες τις διεργασίες για το μέλλον της ίδιας της Ευρώπης. Να είμαστε σίγουροι ότι την Ευρώπη που ξέραμε δεν θα την ξαναέχουμε. Το ζητούμενο είναι να συμμετέχουμε ενεργά στην Ευρώπη που θέλουμε να ξαναφτιάξουμε, να είμαστε μέρος της προοπτικής και όχι μέρος των προ-

βλημάτων της.

Εξίσου, φυσικά, σημαντικό έως και ζωτικό για τη μετέπειτα πορεία της χώρας μας είναι να ξεπεραστούν τα αγκάθια που έχουμε μπροστά μας και να οδηγηθούμε στην ουσιαστική και τυπική παραμονή μας στην Ευρωζώνη και στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Παράλληλα, όμως, με αυτήν τη διεργασία, με συνέχεια και σταθερότητα πρέπει να διασφαλιστούν η κοινωνική συνοχή, η απασχόληση, η ανάπτυξη, που σε καμμία περίπτωση δεν μπορούν να φύγουν από την ατζέντα ούτε της τωρινής Κυβέρνησης, αλλά ούτε και των μετέπειτα Κυβερνήσεων.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η σημερινή Κυβέρνηση προήλθε από μία συμφωνία κορυφής πολιτικών κομμάτων. Θα κριθούν για την ιστορική αυτή απόφαση γένεσης του πολυκομματικού αυτού κυβερνητικού σχήματος αλλά και για τη συμφιλίωση και την προσπάθεια αλλαγής της νοοτροπίας της ελληνικής κοινωνίας, μίας κοινωνίας που δεν θα αντιμετωπίζει πλέον με καχυποψία ή φοβικότητα τις συναινετικές κυβερνήσεις. Άλλωστε, ο ρόλος των κοινοβουλευτικών κομμάτων προς αυτήν την κατεύθυνση ήταν ιδιαίτερα σημαντικός.

Είναι γεγονός, βεβαίως, ότι η σημερινή Κυβέρνηση δεν προέκυψε λόγω έλλειψης αυτοδυναμίας μετά από μία εκλογική αναμέτρηση -τίποτε το καινούργιο και το νεότερο- στην οποία εκλογική αναμέτρηση η ίδια η κοινωνία θα είχε κάνει την υπέρβασή της, δηλώνοντας με την ψήφο της την προώθηση συναινετικών διεργασιών. Στην περίπτωση αυτή, φυσικά, στη χώρα μας, θα πρέπει να συζητήσουμε και την αλλαγή του εκλογικού συστήματος.

Δεν πρέπει, όμως, να προσπεραστεί αβλεπτί ότι στη σημερινή συγκυρία μία σειρά από ευρωπαϊκές κυβερνήσεις, που επιβαρύνονται από την κρίση χρέους, δοκιμάζονται και αυτές πολιτικά. Έτσι, δημιουργείται μία αναδιάρθρωση των πραγματικών οικονομικών, πολιτικών και κοινωνικών όρων. Οι διεργασίες τους διακατέχονται και διαχέονται σε όλη τη δομή οργάνωσής τους.

Οι εξελίξεις, συνεπώς, που δρομολογούνται είναι αναμενόμενο να δημιουργήσουν ένα νέο τοπίο με νέες διαχωριστικές γραμμές. Απ' όλη αυτήν την πολιτική εθνική διεργασία, κάποιος έχει το ελεύθερο να ονειρεύεται ή να θεωρεί βέβαιη την εξαφάνιση του δικομματισμού. Είναι σίγουρο, όμως, ότι θα ενεργοποιηθούν πολιτικές δυνάμεις, οι οποίες θα λειτουργήσουν ως αντίβαρο σε αυτήν την πολιτική κυβερνητική συμμαχία. Καλοδεχούμενη πολιτική αυτή, αλλά και η κοινωνική όσωση που προκαλείται. Ο δικομματισμός μπορεί να εξαλειφθεί σταδιακά, αλλά ο διπολισμός είναι δείγμα υγιούς εξέλιξης του πολιτικού συστήματος και των αντιλήψεων της ίδιας της κοινωνίας.

Σε εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο, οι εξελίξεις αυτές ενεργοποιούν δύο νέους τύπους αντιθετων πόλων, με νέες αρχές και οράματα, ενός νέου φιλοευρωπαϊκού και ευρωσκεπτικιστικού ρεύματος, που θα έχουν ως πλαίσιο συμφωνίας ή αντίθεσής τους τη νέα Ευρώπη με μία διαφορετική δομή και οργάνωση.

Αγαπητοί συνάδελφοι, στη σημερινή Κυβέρνηση μπορεί να έχουν φορτωθεί μεγάλες προσδοκίες μέσα στην πιο δυσμενή οικονομική κατάσταση και πολιτικά πολύπλοκη. Μπορεί να θεωρηθεί ότι κερδίζει χρόνο, για να αντιμετωπιστεί η συστημική κρίση. Και αυτό να συμβεί, είναι στα υπέρ της, διότι εκλογές χωρίς ήπιο κλίμα, εκλογές χωρίς σαφή μηνύματα και ξεκάθαρες πολιτικές λύσεις που θα διαχωρίζουν ή που θα διακρίνουν τα πολιτικά κόμματα, μεγαλύτερη συσκότιση θα επέφεραν παρά κάθαρση. Αυτό που ενδιαφέρει την ίδια την κοινωνία και που πρέπει να ενδιαφέρει τους ίδιους τους πολιτικούς είναι να βγουν η χώρα μας και η Ευρώπη από τη μάχη έχοντας τις λιγότερες απώλειες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι καθήκον όλων μας να οριοθετήσουμε τις καινούργιες ευθύνες της κοινωνίας, της οικονομίας, του πολιτικού συστήματος. Όχι άλλα οικονομικά και φορολογικά βάρη στην κοινωνία. Όχι άλλη αδιαφάνεια στην οικονομία. Όχι άλλη αδράνεια στο πολιτικό σύστημα. Να σε μία χώρα εξαγινισμένη από τα λάθη του παρελθόντος. Είναι καιρός «να μπουν τα μαχαίρια στα θηκάρια». Είναι η ώρα να βγούμε από τα κομματικά μας χαρακώματα. Είναι η ώρα της εθνικής συστράτευσης.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εμείς ευχαριστούμε την κ. Μπατζελή.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Πυθαγόρας Βαρδίκος.

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ ΒΑΡΔΙΚΟΣ: Πρωτόγνωρες οι εξελίξεις με άγνωστη την κατάληξη. Καλούμαστε να εμπιστευτούμε τη νέα Κυβέρνηση. Βέβαια, δεν έχουμε μία κυβέρνηση που στόχο έχει να διαλύσει έναν πολιτικό χώρο, για να τον λεηλατήσουμε. Εάν είχαμε, θα ψάχναμε ένα σύγχρονο Τζαννετάκη. Δεν έχουμε μία κυβέρνηση που στόχο έχει να αυτοδιανομευτεί, για να μειωθεί ο αντίπαλος και να κερδίσουμε αυτοδυναμία στις επόμενες εκλογές, που πρέπει να γίνουν όσο γίνεται πιο σύντομα. Εάν είχαμε, θα ψάχναμε ένα σύγχρονο Ζολώτα. Έχουμε μία Κυβέρνηση, που πρέπει με πλατύτερη και ισχυρότερη στήριξη να εφαρμόσει ένα σκληρό πρόγραμμα λιτότητας, για να βγάλει τη χώρα από την κρίση, μία Κυβέρνηση που πρέπει να πείσει τους Ευρωπαίους συμμάχους και δανειστές μας πως η Ελλάδα θέλει να μείνει στην Ευρωζώνη, δεν θέλει να μεταπέσει σε κατάσταση Αλβανίας του Εμβέρ Χότζα. Γι' αυτό ψάξαμε και βρήκαμε το Λουκά Παπαδήμο.

Είμαι ένας απ' αυτούς που εδώ και μήνες αναφέρομαι σε κυβέρνηση εθνικής συνεννόησης. Εδώ και είκοσι πέντε μήνες στηρίζω μία Κυβέρνηση που κινήθηκε στη σωστή κατεύθυνση. Ήταν η πρώτη της Μεταπολίτευσης που λειτούργησε, χωρίς να υπολογίζει το πολιτικό κόστος. Έκανε πολλά. Θα τα αξιολογήσουν οι ιστορικοί του μέλλοντος. Σήμερα πρέπει ιδιαίτερα να αναφέρουμε τα λάθη της, για να τα αποφύγει η Κυβέρνηση που θα εμπιστευτούμε.

Ψηφίστηκαν μέτρα που δεν εφαρμόστηκαν. Υπήρξε καθυστέρηση στη λήψη άλλων μέτρων και τα μέτρα αυτά, όταν πάρθηκαν, ήταν περισσότερα άδικα απ' όσο θα μπορούσε να αποδεχθεί ο λαός μας. Το πιο σημαντικό είναι ότι δεν πλήρωσε κανείς απ' όσους συνέβαλαν στο να βρεθούμε σε αυτήν την κατάσταση.

Δεν υπήρξε συνεδρίαση Κοινοβουλευτικής μας Ομάδας, συνεδρίαση ανάλογου ΚΤΕ, που να μην επισημανθεί αυτή η ανάγκη, αυτή η παράλειψη. Τώρα τελευταία μόνο κάτι άρχισε να κινείται. Εδώ δεν σηκώνει ημίμετρα. Φυλακίσεις και κατασχέσεις. Δεν αρκούν ανακοινώσεις για οφειλές πολιτών με εκατονταπλάσια περιουσία. Φυλακίσεις και κατασχέσεις.

Περιμένω από την Κυβέρνηση, στην οποία αύριο θα δώσω την εμπιστοσύνη μου, να είναι πιο αποτελεσματική, πιο δίκαιη και να προχωρήσει άμεσα στην υλοποίηση των μέτρων που πρέπει να εφαρμοστούν από όποια ελληνική κυβέρνηση πιστεύει στο ευρώ. Είναι ελάχιστα τα περιθώρια διαφοροποίησης. Τα περί άλλων συνταγών, άμεσων αναπτυξιακών διεξόδων και μηδενισμού ελλειμμάτων εντός δεκαοκτώ μηνών είναι για τους αφελείς και όσους επιτρέπουν να τους εκμεταλλεύεται ένα πολιτικό σύστημα που έχει απορριφθεί από τη συντριπτική πλειοψηφία των πολιτών.

Τα νέα δεδομένα αλλάζουν γρήγορα και αποτελεσματικά αυτά που μέχρι τώρα γνωρίζαμε. Βλέπω νέες νοοτροπίες, νέες πρακτικές, νέους πολιτικούς σχηματισμούς. Βλέπω άμεσα αλλαγές και σε αυτήν την Αίθουσα. Μας λυτρώνει η απαλλαγή από το βραχνά να κατηγορηθούμε ότι δεν στηρίζαμε την Κυβέρνησή μας. Κάποιοι από αυτούς που δεν μας ψήφισαν, μας αποκαλούσαν «κομματόσκυλα», αλλά συντριπτικά πολλοί από αυτούς που μας ψήφισαν ήταν έτοιμοι να μας κατηγορήσουν ως προδότες και αποστάτες. Είμαστε λαός της υπερβολής και των άκρων.

Τώρα με τα νέα δεδομένα, απαλλαγμένοι από συνειδησιακές δεσμεύσεις μπορούμε να λειτουργήσουμε αποτελεσματικότερα. Μέσα από διαφορετικό πρίσμα θα δούμε την υλοποίηση των απαραίτητων μέτρων που θα φέρουν κοντά στο μηδέν το πρωτογενές έλλειμμα. Θα συμφωνήσουμε με τη μείωση των δαπανών, την απελευθέρωση των επαγγελματιών, την πάταξη της φοροδιαφυγής. Θα διαφωνήσουμε, όμως, με νέες περικοπές στους μισθούς και στις συντάξεις και θα χαράξουμε πιο έντονα τις κόκκινες γραμμές μας. Μια από αυτές για μας τους νησιώτες, ο μειωμένος ΦΠΑ. Δεν θα ψηφίσω ποτέ μια τέτοια κατάρνηση. Όσο το σκέφτονται, δεν έχουν ιδέα για το τι σημαίνει να ζεις σε νησί.

Σήμερα, με την ακύρωση, λόγω καιρού, του δρομολογίου του πλοίου, η κρίση στην ακτοπλοία μας άφησε με ένα πλοίο και τρία

δρομολογία την εβδομάδα και με την κατάργηση των δρομολογίων της «AEGEAN», με ακατάλληλο τον τύπο των αεροσκαφών της Ολυμπιακής που μας έμεινε για τέτοιες μεταφορές, ένα φέρετρο ενός τριαντατριάχρονου συμπατριώτη μου από την Αθήνα θα πάει στη Σάμο, μέσω Θεσσαλονίκης. Η οικογένειά του θα πληρώσει πολλαπλάσια από όσα ωφελείται με τον κατά 30% μειωμένο ΦΠΑ.

Θα τα πούμε εάν έρθει κάτι τέτοιο για ψήφιση στο φορολογικό. Δηλώνω, όμως, από τώρα ότι δεν θα το ψηφίσω. Πιστεύω να μην βρεθώ στην ανάγκη να το κάνω. Θα δώσω ψήφο εμπιστοσύνης. Πρέπει τώρα που γίναμε περισσότεροι να δώσουμε ένα τέλος σε μία απαράδεκτη κατάσταση για την οποία είμαστε όλοι συνυπεύθυνοι. Να ζούμε σε μία χώρα που δανείζεται το 54% των εσόδων της, αν τα δανεικά μπορεί να θεωρηθούν έσοδα. Να παίρνει φωτιά γιατί έπεσε έξω στις προβλέψεις της κατά 1,8 δισεκατομμύρια, όταν η ετήσια παρακράτηση του ΦΠΑ ξεπερνάει τα 12 δισεκατομμύρια και οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι της να δηλώνουν, γιατί δεν μπορούν διαφορετικά, μέσο όρο εισοδήματος τα 14,5 χιλιάδες ευρώ, όταν οι ελεύθεροι επαγγελματίες, οι γιατροί, οι δικηγόροι, οι έμποροι, οι μηχανικοί, οι εφοπλιστές και οι βιομήχανοι δηλώνουν 9,5 χιλιάδες. Πρέπει σε λίγο χρόνο να γίνουν πολλά.

Θα στηρίξω σε αυτήν της την προσπάθεια την Κυβέρνηση που έχει ένα αρνητικό, δημιούργησε μεγάλες προσδοκίες.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εμείς ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Τσιάρας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Είναι γεγονός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η συζήτηση που ουσιαστικά ξεκίνησε σήμερα, γίνεται κάτω από εξαιρετικά ιδιαίτερες συνθήκες για τα χρονικά του πολιτικού μας συστήματος από τη Μεταπολίτευση και μετά. Είναι η πρώτη φορά που μέσα από ιδιαίτερες συνθήκες, μια κυβέρνηση ουσιαστικά παραιτείται δίνοντας τη θέση της σε μία μεταβατική Κυβέρνηση, στηριζόμενη τουλάχιστον από τρία κόμματα του ελληνικού Κοινοβουλίου με πολύ συγκεκριμένο σκοπό και με πολύ συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα οριστικά υλοποίησης κάποιων προαποφασισμένων επιλογών.

Το πλέον κρίσιμο και δεν ξέρω πώς το αντιλαμβάνεται κανείς, είναι ότι όλη αυτή η συζήτηση γίνεται κάτω από έναν άτυπο εκβιασμό. Ο εκβιασμός αναφέρεται στην παραμονή ή όχι της χώρας μας μέσα στην Ευρωζώνη, στη Ζώνη του ευρώ. Αν δηλαδή η πατρίδα μας, η Ελλάδα, επιθυμεί να συνεχίσει την πορεία της μέσα στη ζώνη του ευρώ ή αν ενδεχομένως αστοχίες, κακές επιλογές, ή αδυναμία συμφωνίας σε αυτήν την ύστατη στιγμή θα μπορούσε ενδεχομένως να μας οδηγήσει εκτός ευρώ.

Αντιλαμβάνεται κανείς, όλοι μας, θα έλεγα, εδώ μέσα σε αυτήν την Αίθουσα, πολύ περισσότερο οι Έλληνες πολίτες που μας παρακολουθούν, ότι αποφάσεις σοβαρές, αποφάσεις καθοριστικές, αποφάσεις που σε πολύ μεγάλο βαθμό θα καθορίσουν το μέλλον της πατρίδας μας, δεν μπορούν να ληφθούν με τον καλύτερο δυνατό τρόπο, αν λαμβάνονται, έστω και υπό τη σκιά ενός άτυπου εκβιασμού.

Η Νέα Δημοκρατία υπήρξε απολύτως σαφής απέναντι σε αυτές τις πολιτικές εξελίξεις. Απόφασή της είναι να στηρίξει μια μεταβατική Κυβέρνηση, η οποία θα κάνει ό,τι είναι δυνατόν, προκειμένου να εκταμιευθεί η έκτη δόση. Θα κάνει ό,τι είναι δυνατόν, προκειμένου να επικυρωθούν όσα αποφασίστηκαν την 26η Οκτωβρίου, με αποτέλεσμα να υφίσταται και στο μέλλον οικονομικά η χώρα μας και πολύ περισσότερο με έναν πολύ συγκεκριμένο τρόπο σε ένα εξαιρετικά στενό χρονοδιάγραμμα που θα οδηγήσει τη χώρα σε εκλογές.

Οποιαδήποτε άλλη επιλογή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αντιβαίνει σε αυτό για το οποίο μας όρισαν οι συμπολίτες μας και η κοινωνία, όταν ψήφισαν στις εκλογές του 2009. Γι' αυτό και πρέπει να είμαστε ξεκάθαροι και στη στήριξή μας, αλλά και στις προσδοκίες μας απέναντι σε αυτήν τη μεταβατική Κυβέρνηση. Δεν μπορεί η συγκεκριμένη Κυβέρνηση να λάβει αποφάσεις, οι

οποίες φεύγουν πέρα από τα συμφωνηθέντα. Και αυτό, γιατί εκτός όλων των άλλων, θα έπρεπε κάποια στιγμή να έχουμε διδαχθεί όλοι μας σε σχέση με το τι συνέβη στο πρόσφατο παρελθόν. Τι επιχειρήσε ο κ. Παπανδρέου στο πρόσφατο παρελθόν και πώς ουσιαστικά αντιμετώπισε όλα αυτά τα προβλήματα, τα οποία βήμα-βήμα ορθώνονταν μπροστά του ως άλυτα, αλλά με την αίτηση που δημιουργούσε ο ίδιος ότι ήταν ο μοναδικός ο οποίος μπορούσε να τα λύσει.

Παρατηρήσαμε ότι μόνο αποτέλεσμα δεν υπήρξε από τη μια πλευρά και από την άλλη η πατρίδα μας βρέθηκε σε μια πολύ συγκεκριμένη κατάσταση να αμφισβητείται η παρουσία της και η συνέχειά της, όπως είπα και στην αρχή, στη ζώνη του ευρώ.

Αυτό το οποίο δεν έχει αντιληφθεί κανείς πιθανόν με την ευρύτητα ή με τη σημασία που θα έπρεπε σε αυτήν την Αίθουσα είναι ότι όλες αυτές οι αποφάσεις, οι οποίες ελήφθησαν από τη προηγούμενη κυβέρνηση -και απευθύνονται κυρίως στους Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ- ουσιαστικά ήταν εξαιρετικά δύσκολο να υλοποιηθούν, γιατί τη στιγμή που έπρεπε να υλοποιηθούν, διαπιστώνουμε ότι δεν υπήρχε κράτος. Δεν μπορεί αποφάσεις ή επιλογές ή νομοθετήματα μιας κυβέρνησης να γίνουν πράξη, όταν την ίδια στιγμή αναγνωρίζουμε ότι η συντεταγμένη πολιτεία απουσιάζει, ότι οι κρατικές δομές ή αυτές, εν πάση περιπτώσει, που θα βοηθήσουν ώστε να υλοποιηθούν όλες αυτές οι επιλογές ή να εφαρμοστούν όλοι αυτοί οι νόμοι που ψηφίζονται, ουσιαστικά δεν υπάρχουν. Και αυτό θα ήταν το κυρίαρχο ερώτημα, το οποίο ενδεχομένως θα έπρεπε να μας απασχολεί και θα έπρεπε να αναζητούμε λύσεις για την προφανή ή εν πάση περιπτώσει, αναγκαία προσπάθεια επίλυσής του.

Άκουσα τις δηλώσεις του κ. Παπαδήμου, του νέου Πρωθυπουργού. Θα έλεγα ότι κινούνται μέσα στην κοινή λογική. Κακά τα ψέματα, στο σημείο που βρισκόμαστε κάποιες επιλογές φαντάζουν ως αναγκαίες. Προσωπικά, όμως, μου δημιούργησαν και κάποιους προβληματισμούς. Προφανώς, ο κ. Παπαδήμος χθες μίλησε για την αναγκαιότητα του να γίνουν όλα αυτά τα οποία ανέφερε στην ομιλία του. Είναι εξαιρετικά αδύνατο μέσα στο χρονοδιάγραμμα που όλοι μας υποθέτουμε ότι χρειάζεται μέχρι να οδηγηθεί η χώρα σε εκλογές, να υλοποιηθούν όλα αυτά. Άρα, ουσιαστικά επαναλαμβάνω, άποψή μου είναι ότι υπάρχει ένα συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα, το οποίο πρέπει να υλοποιηθεί και πρέπει κάποιος να μείνει πολύ πιστά αφοσιωμένος σε όσα έχουν συμφωνηθεί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το μεγαλύτερο πρόβλημα που υπάρχει αυτήν τη στιγμή, είναι το τεράστιο ρήγμα που έχει δημιουργηθεί μεταξύ των σχέσεων πολιτικού συστήματος και κοινωνίας. Δεν ξέρω πόσο το αντιλαμβανόμαστε, αλλά αυτήν τη στιγμή οι πολίτες είναι εξαιρετικά ανήσυχτοι, θα έλεγα οριακά εξαγριωμένοι, και πραγματικά τοποθετούν την τελευταία τους ελπίδα σε αυτή την πρόσφατη συμφωνία που υπήρξε μεταξύ των δυνάμεων του πολιτικού συστήματος. Όχι βεβαίως ότι θα βγούμε εξαγριωμένοι ή αθώοι απέναντι σε οποιαδήποτε, εάν θέλετε, εξέλιξη, αλλά το κρίσιμο είναι ότι υπάρχει μια ανοχή γι' αυτήν τη στιγμή, επαναλαμβάνω για πολύ λίγο χρόνο και μια πολύ μεγάλη προσδοκία για να πετύχουν όλα αυτά τα οποία ουσιαστικά έχουμε προαναφέρει.

Έχει μεγάλη, σημασία, όμως, να τονίσουμε για άλλη μια φορά ότι οι πολίτες και η κοινωνία δεν αντέχουν άλλα μέτρα. Είναι ένα μήνυμα, το οποίο πρέπει να μεταφερθεί προς τη νέα Κυβέρνηση, ούτως ώστε οποιαδήποτε απόφαση ληφθεί από εδώ και πέρα να μην έχει ως αναφορά της επιβολή νέων μέτρων. Και επειδή μερικά πράγματα ουσιαστικά φαίνονται από το πρωί, θα σας έλεγα πάρα πολύ απλά ότι δεν είναι δυνατόν να έχουμε μια νέα Κυβέρνηση, με ένα εξαιρετικά πολυμελές Υπουργικό Συμβούλιο σαράντα οκτώ που ενδεχομένως να φτάσουν και πενήντα σε λίγες μέρες - μελών τη στιγμή που ακόμα και σήμερα στα σχολεία της χώρας μας οι μαθητές διδάσκονται χωρίς βιβλία. Η συνέπεια του πολιτικού συστήματος είναι το μείζον ζητούμενο στον παρόντα χρόνο και πρέπει να κάνουμε όλοι μας ό,τι είναι δυνατόν, εάν θέλουμε να περισώσουμε την ελάχιστη αξιοπρέπεια που μπορεί να του απομένει.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Αθανάσιος Παπαεωργίου.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι αλήθεια ότι η νέα Κυβέρνηση, το άγγελμα της νέας Κυβέρνησης έχει εξαφανίσει την τοξικότητα που υπήρχε στο πολιτικό κλίμα και δημιούργησε κάποια αίσθηση ότι τα πράγματα θα πάνε καλύτερα. Όμως, πιστεύω ότι ετούτη την ώρα πρέπει να είμαστε ειλικρινείς και να πούμε ότι η χώρα μας ζει τραγικές στιγμές, η χώρα μας ζει δραματικές στιγμές. Η Ευρωζώνη και η Ευρωπαϊκή Ένωση ζουν δραματικότερες στιγμές.

Δεν είναι σχήμα λόγου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτά τα οποία λέγονται από πολλούς συναδέλφους ότι βρισκόμαστε σε κρίσιμο σταυροδρόμι. Δεν είναι σχήμα λόγου ή υποκριτικοί λόγοι η τραγικότητα της περιόδου και της καταστάσεως που ζει η χώρα μας. Η προηγούμενη Κυβέρνηση και πρέπει τουλάχιστον αυτό να το πιστώσουμε, πέρα από τις αντιρρήσεις, την αμφισβήτηση και τον πόλεμο που δέχθηκε, κατάφερε σε αυτές τις συνθήκες, στα δυο χρόνια, να αποφύγει η χώρα μας την ανοικτή, την ανεξέλεγκτη χρεοκοπία και την πτώχευση. Αν και πτώχευση δεν υφίστανται ποτέ στην πράξη οι χώρες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πρόβλημα ωστόσο στην Ευρωζώνη υπάρχει. Η Ευρωζώνη έχει πρόβλημα αρχιτεκτονικής. Πρέπει το επόμενο χρονικό διάστημα, οι ηγέτες της Ευρώπης να πάρουν μέτρα για την Ευρωζώνη. Η ατμόσφαιρα είναι τραγική στην Ευρώπη. Η κρίση θα μεταφερθεί στο Βέλγιο και αλλού. Μην έχουμε αυταπάτες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Εάν η Ευρωζώνη δεν αποφασίσει να μεταρρυθμίσει το κόστος της κρίσης με ένα ευρωμόλογο, εάν δεν μετατρέψει το EFSF σε τράπεζα, εάν η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν κάνει κι άλλα για να ολοκληρωθεί, δεν θα μπορέσει να αντιμετωπίσει την επίθεση των αγορών, την αστάθεια, δεν θα μπορεί να αντιμετωπίσει το πρόβλημα, δεν θα μπορέσει να δημιουργήσει συνθήκες ασφάλειας.

Δείτε σας παρακαλώ ένα παράδειγμα. Η Αγγλία με τραγικά δημοσιονομικά, δεν έχει πρόβλημα με τα spreads και η Ιταλία που έχει παρόμοια δημοσιονομικά έχει τραγικό πρόβλημα. Δεν αναφέρομαι στην Ελλάδα. Άρα, πού βρίσκεται το πρόβλημα; Στην αρχιτεκτονική.

Μέχρις ότου όμως να λυθούν όλα αυτά στη χώρα μας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς εδώ, όλα τα πολιτικά κόμματα, πρέπει να κάνουμε προσπάθεια η χώρα μας να σταθεί όρθια. Πρέπει να κρατήσουμε τη χώρα μας. Μέχρι να επέλθουν οι αλλαγές και να ολοκληρωθεί η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να αντέξει η χώρα μας. Δεν έχουμε άλλο δρόμο. Ειλικρινά ως οικονομολόγος και σκεπτόμενος πολίτης, άνθρωπος και πολιτικός, φοβάμαι για το μέλλον της Ευρώπης και της χώρας μας. Εάν οι προσπάθειες εφεξής δεν είναι συντονισμένες, δεν είναι εθνικής κλίμακας για τη σωτηρία της χώρας, θεωρώ ότι δεν θα φέρουμε το αποτέλεσμα που αναμένουμε και θα μπούμε σε χειρότερες περιπέτειες διότι το τσουνάμι της κρίσης έρχεται κατά κύματα. Μπορεί να αποφύγαμε τα πρώτα κύματα με το μνημόνιο, το μεσοπρόθεσμο, αλλά θα έρθουν κι άλλα και θα μας βυθίσουν σαν χώρα και σαν Ευρωζώνη.

Επειδή ο κύριος Πρωθυπουργός είναι άνθρωπος κύρους, θα πρέπει να το θέσει στην Ευρωζώνη, με όλο τον πολιτικό κόσμο, να το θέσει στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Να θέσουν το πρόβλημα οι λαοί, τα πολιτικά κόμματα για το πού οδηγείται η Ευρώπη και η χώρα μας.

Επίσης, θέλω να καταθέσω δυο ερωτήματα που μας απασχολούν. Εγώ διερωτώμαι αν το πρόγραμμα αυτό θα πετύχει. Το υιοθετήσαμε, το συμφώνησε η τρόικα. Μας διαβεβαιώνει κανένας ότι θα πετύχει αυτό το πρόγραμμα; Εμμένει η τρόικα και οι πιστωτές μας σε προηγούμενα προγράμματα τα οποία συζητήθηκαν και μελετήθηκαν σε διαφορετικές συνθήκες, του 2009 και του 2010. Τώρα οι συνθήκες έχουν αλλάξει. Η ύφεση στη χώρα μας είναι πια δραματική. Κινδυνεύει το ΑΕΠ να βουλιάξει. Αυτά τα προγράμματα μπορούν να μας βγάλουν από το αδιέξοδο; Μπορεί να επαρκέσουν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα 130 δισεκατομμύρια χρηματοδότηση της χώρας μας; Εγώ φοβάμαι ότι

δεν θα επαρκέσουν. Το φοβάμαι πάρα πολύ. Δεν πρέπει να απαντηθούν αυτά από την Κυβέρνηση και τους πιστωτές μας και όσους έχουν ενδιαφέρον για τη χώρα μας και την Ευρωζώνη;

Επίσης, ρωτώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα έχουμε πραγματικό πλεόνασμα σε συνθήκες ύφεσης; Εγώ το δίλημμα το είχα όλο τον καιρό, όπως και όλοι οι Βουλευτές. Πηγαίναμε να κοιμηθούμε το βράδυ και λέγαμε ότι αυτά τα μέτρα είναι μονομερώς περιοριστικά, θα μας οδηγήσουν σε βαθύτερη ύφεση και έτσι γινόταν την επόμενη μέρα. Εάν όμως δεν τα ψηφίζαμε η χώρα θα οδηγούνταν σε ανοικτή, ανεξέλεγκτη χρεοκοπία και κανένας δεν ξέρει τι άλλο θα μπορούσε να συμβεί. Το ερώτημα υπάρχει, η αγωνία μας υπάρχει, ανεξάρτητα εάν τώρα είμαστε σε μια Κυβέρνηση και μοιραζόμαστε την αγωνία και το πρόβλημα. Εμείς ιδιαίτερα στο ΠΑΣΟΚ δεν θα κρυφτούμε πίσω από τη συγκυβέρνηση ή την Κυβέρνηση ευθύνης. Έχουμε ευθύνη, όπως το αποδείξαμε δυο χρόνια με πόνο, με πολιτικό κόστος να στηρίξουμε και θα το κάνουμε. Και ελπίζω όχι με υποκρισία όλοι να το κάνουμε, να συνέλθουμε. Αυτή είναι η αίσθηση που έχω, ότι δεν αντιλαμβανόμαστε τα πράγματα. Γιατί η καταλλαγή των ημερών ήταν χρήσιμη. Είναι πολύ ωραία, είναι πολύ καλή. Εμένα με απάλαξε από το βάρος ή τη μεγάλη ευθύνη που ήταν αποκλειστική των Βουλευτών του ΠΑΣΟΚ. Εδώ όμως πρέπει να συνειδητοποιήσουν όλοι ότι μπήκαν σε μια Κυβέρνηση η οποία πλέει σε ένα πέλαγος το οποίο είναι πέλαγος με μεγάλες φουρτούνες. Και εδώ πρέπει να σταθούμε όρθιοι όλοι, έξω από τις ιδεολογικές γραμμές.

Γιατί, δεν έχουμε αγωνία εμείς ότι σαν ΠΑΣΟΚ δεν υλοποιήσαμε το πρόγραμμά μας και έχουμε απορρίψει την ιδεολογική ταυτότητα, τον εαυτό μας και το χαρακτήρα; Οι ανάγκες μας έκαναν να στηρίξουμε την Κυβέρνηση και το ΠΑΣΟΚ, οι εθνικές ανάγκες, οι ανάγκες για διάσωση της χώρας.

Βέβαια, μέσα από αυτήν τη συζήτηση απευθύνομαι και στους κύριους Υπουργούς. Πρέπει να δούμε και την κοινωνία και το λαό. Δεν μπορεί όλα να είναι πρόγραμμα γενικό και αόριστο. Κάνουμε λοιπόν μια συζήτηση ότι θα αποκρατικοποιήσουμε την ΕΥΔΑΠ. Λέω λοιπόν, ότι θα υπάρχουν άνθρωποι που δεν θα μπορούν να πληρώσουν το νερό. Τι θα κάνουμε; Θα τους κλείσουμε το νερό ή τη ΔΕΗ; Δεν πρέπει να συζητήσουμε; Τι θα κάνουμε; Δεν είναι θέμα του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας. Είναι βαθιά κοινωνικό το θέμα. Τις επόμενες ημέρες, κύριοι Υπουργοί, θα βάλουμε τριάντα χιλιάδες ανθρώπους σε εφεδρεία. Αυτών των ανθρώπων θα τους μειωθεί ο μισθός κατά 60%, 40%, 30% δεν ξέρω και εγώ πόσο. Μα, δεν έχουν δάνεια; Πώς θα πληρώσουν τα δάνεια;

Βέβαια ο κ. Βενιζέλος -και προς τιμήν του- και η προηγούμενη κυβέρνηση είπε ότι θα ρυθμιστούν. Πώς θα ρυθμιστούν και με τι; Με ένα σύμφωνο; Υπάρχει βέβαια ο νόμος της κ. Κατσέλη, που έχουν καταφύγει και εκεί οι πολίτες. Πρέπει να το κάνουν και δεν το κάνουν μέχρι τώρα. Αλλά πρέπει να συζητήσουμε, αγαπητές φίλες και φίλοι, αυτά τα σπουδαία ζητήματα γιατί πέρα από τους αριθμούς -επαναλαμβάνω- πέρα από τα μεγέθη, πέρα από την ανάγκη διάσωσης της χώρας, φοβάμαι ότι μπορεί να διασώσουμε τη χώρα αλλά θα έχουν αποβιώσει πάρα πολλοί πολίτες και αυτό θα είναι το δράμα όλων μας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Πριν συνεχίσουμε να ενημερώσω το Σώμα ότι δεν θα διακόψουμε το μεσημέρι και ότι η αυριανή συνεδρίαση θα ξεκινήσει στις 9.30' και όχι στις 10.00' όπως αρχικά είχε προγραμματιστεί.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΛΑΟΣ κ. Ηλίας Πολατιδής.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ερχόμαστε σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα να συζητήσουμε ξανά για την τύχη της Κυβέρνησης, τώρα της νέας Κυβέρνησης με την υποστήριξη τριών κομμάτων πλέον, του κ. Παπαδήμου. Το βασικό ερώτημα είναι εάν υπήρξε μια βελτίωση, εάν έχουμε μια καλύτερη Κυβέρνηση από ό,τι ήταν πριν, νομίζω ότι και οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ ακόμα ομολογούν ότι έχουμε μια καλύτερη Κυβέρνηση, με πολλά ίδια πρόσωπα, με άλλα πολιτικά χαρακτηριστικά, αλλά μια καλύ-

τερη Κυβέρνηση. Ουδείς δεν μπορεί να μην αναγνωρίσει ότι ο κ. Παπαδήμος στις θέσεις που ανέλαβε είχε τουλάχιστον την αποδοχή αυτού που λέμε εσωτερικό αλλά και διεθνές πολιτικό και οικονομικό κατεστημένο. Άρα, είναι ένας άνθρωπος, που αν μη τι άλλο, από τις θέσεις στις οποίες έχει θητεύσει έχει πολύ καλύτερη γνώση του συστήματος από μέσα από ό,τι είχαν οι δυο προκάτοχοί του, που ήταν και ανεπάγγελτοι άλλωστε.

Το ζητούμενο είναι ο κ. Παπαδήμος αυτές τις γνώσεις που έχει εκ των πραγμάτων να έχει τουλάχιστον τη δυνατότητα να τις χρησιμοποιήσει επ' ωφελεία της πατρίδας. Αυτό νομίζω ότι είναι ανθρωπίνως αδύνατο να το κάνει σε αυτό το σύντομο χρονικό διάστημα. Επειδή όμως ουσιαστική συζήτηση ουδέποτε έγινε για το ποια πρέπει να είναι η ουσιαστική οικονομική πολιτική στην Ελλάδα, υιοθετήθηκε και ανέφερε μάλιστα πάρα πολλές φορές ο κύριος Πρωθυπουργός στην ανάγνωση των προγραμματικών δηλώσεων, στην ανάγκη παραμονής της χώρας στο ευρώ. Είναι βέβαιο ότι δεν θα συμφωνήσουν πάρα πολλοί από τους συμπολίτες μας. Δεν θα συμφωνούσαν τότε που μίληκε η Ελλάδα στο ευρώ εάν γνώριζαν τι θα συνέβαινε σήμερα. Δεν το γνώριζαν, το πίστεψαν. Τώρα είμαστε σε μια δύσκολη κατάσταση. Είμαστε εγκλωβισμένοι σε αυτό το κοινό ευρωπαϊκό νόμισμα. Το ζητούμενο όμως είναι -και αυτό το λέω γιατί πάρα πολλές φορές ακούστηκε η συμμετοχή μας στην Ευρωζώνη το ευρώ και όλα αυτά. Το ζητούμενο σε μια πραγματική παραγωγική οικονομία δεν είναι το νόμισμα. Το νόμισμα ίσως δίνει ορισμένα πλεονεκτήματα και ορισμένα μειονεκτήματα. Μια ουσιαστική παραγωγική οικονομία, είτε ευρώ έχει, είτε δραχμή έχει, είτε χρυσό έχει, θα δουλεύει. Και μια προβληματική οικονομία οποιοδήποτε από αυτά τα νομίσματα και αν έχει, θα δημιουργεί προβλήματα.

Υιοθέτησε η Ελλάδα ένα σκληρό νόμισμα, το ευρώ, και το αποτέλεσμα το οποίο έχουμε είναι σήμερα αντί να μιλάμε για σύγκλιση, να συζητάμε για τον αποπληθωρισμό: δηλαδή, τη συνδυασμένη μείωση μισθών και τιμών. Είμαι βέβαιος ότι στο θέμα των μισθών θα επιτευχθεί, στο θέμα των τιμών είναι ζητούμενο και μάλλον, κατά τη γνώμη μου, δεν θα επιτευχθεί.

Πώς να έχουμε μία σωστά λειτουργούσα εθνική, παραγωγική οικονομία, όταν μία αλλοδαπή αλυσίδα σούπερ μάρκετ, η οποία έρχεται εδώ πέρα για να κερδοσκοπήσει, αντιμετωπίζεται φορολογικά με τον ίδιο τρόπο που αντιμετωπίζεται μία ελληνική επιχείρηση υψηλής τεχνολογίας ή λιγότερο υψηλής τεχνολογίας, που αγωνίζεται στο παγκόσμιο οικονομικό γίγνεσθαι χωρίς να έχει, όμως, το τραπεζικό σύστημα και τα κράτη από πίσω που υποστηρίζουν τους ανταγωνιστές της; Ερχόμαστε εδώ και περιμένουμε να λειτουργήσουν με τους ίδιους όρους.

Αντιμετωπίζονται τα πάντα λογιστικά. Δεν είναι λογιστικό το πρόβλημα της ελληνικής οικονομίας. Δεν είναι τραπεζικό το πρόβλημα της ελληνικής οικονομίας, είναι παραγωγικό. Έχουμε τεράστιο παραγωγικό έλλειμμα και καταστρέφουμε οτιδήποτε συνειδητά, όπως στην ουσία την εποχή του δυσώνυμου αυτού εκουσχορισμού, την εποχή του κ. Σημίτη, είχαμε τη συστηματική καταστροφή παραγωγικών τομέων, των οποίων ελαχίστων παραγωγικών τομέων που υπήρχαν τότε και σήμερα δεν υπάρχουν και χρειάζεται για τα ίδια πράγματα να κάνουμε εισαγωγές και να βρισκόμαστε δανεικά. Από πού άραγε θα βρούμε αυτά τα δανεικά;

Αναφέρθηκε ο κύριος Πρωθυπουργός στο ότι πρέπει να μπορούν οι νέοι να ζήσουν στον τόπο τους και αυτό πραγματικά θα έπρεπε να είναι η σημαία της Κυβερνήσεως και η πρώτη προτεραιότητά της. Αρκεί όμως, μόνον η υιοθέτηση νεοφιλελευθέρων δογμάτων για να έχουμε αυτομάτως αυτή την ανάπτυξη η οποία θα κρατήσει τους νέους στην πατρίδα τους; Εάν οι μισθοί μέσω του διαρκούς αποπληθωρισμού φτάσουν στα 200 ευρώ και στα 150 ευρώ ή σε όποια άλλη τιμή καταλήξουν, ενώ οι αντίστοιχοι μισθοί θα είναι δεκαπλάσιοι σε άλλες χώρες, αρκεί αυτό για να μείνουν οι Έλληνες στη χώρα τους;

Το πρόβλημα είναι ότι εδώ χρειάζεται μία τεράστια εθνική προσπάθεια, η οποία θα πρέπει να είναι κάτι αντίστοιχο, τηρουμένων των αναλογιών, με το 1821. Εκεί όλο το Έθνος στη μεγάλη του πλειοψηφία και οι φτωχοί και πολλοί πλούσιοι εκείνης της εποχής, όπως ο Εμμανουήλ Παππάς που έλκει την καταγωγή από το Νομό Σερρών που κατόχμαι και εγώ, έδωσαν την περιουσία του, έδωσαν τη ζωή του, έδωσαν τα παιδιά του στον αγώνα, ενώ

οι σημερινοί πλούσιοι βλέπουμε ότι αν βρουν 0,1% παραπάνω επιτόκιο οπουδήποτε στον κόσμο θα τρέξουν εκεί. Δεν γίνεται να θυμόμαστε το έθνος μόνο αλά καρτ σε συγκεκριμένες περιπτώσεις.

Κλείνοντας, θέλω να πω επειδή τα εθνικά θέματα δεν είναι η προτεραιότητα αυτής της Κυβερνήσεως και επειδή ο Πρωθυπουργός είναι μη πολιτικό πρόσωπο, μπορεί ορισμένοι και ιδίως στα δύο κόμματα, εκτός από εμάς, που στηρίζουν την Κυβέρνηση να μπουν στον πειρασμό να τον βάλουν να υπογράψει πράγματα, τα οποία θέλουν να τα βρουν μετά ως δεδομένα.

Δηλώνω ξεκάθαρα -και το λέω στον κύριο Πρωθυπουργό να το ακούσει- να μην διανοηθεί να διαπράξει διά της υπογραφής του οποιαδήποτε προδοσία, διότι πολιτικό κόστος μπορεί να μην υπάρχει, υπάρχει, όμως, και το Γουδή.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δικτά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής είκοσι εννέα μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις εκπαιδευτικοί από το Γενικό Λύκειο Βάρδας Ηλείας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.
(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ, κ. Παναγιώτης Αντωνιάκος.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΝΤΩΝΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι όλοι συμφωνούμε ότι αυτή η Κυβέρνηση ήταν μια ώριμη επιλογή Κυβέρνησης εθνικής ανάγκης και δεν ήταν μια κυβέρνηση που προέκυψε εξ ανάγκης σε μια συγκεκριμένη διαδικασία του πολιτικού συστήματος.

Βεβαίως, αυτή η Κυβέρνηση έχει ισχυρότερη διαπραγματευτική ισχύ από οποιαδήποτε άλλη κυβέρνηση, αφού πίσω είναι ουσιαστικά διακόσιοι πενήντα Βουλευτές. Έτσι το αντιλαμβάνεται ο Έλληνας πολίτης και στις μετρήσεις θεωρεί θετική την εξέλιξη. Θεωρεί ότι αυτή η Κυβέρνηση τη δύναμη που έχει, θα τη χρησιμοποιήσει προς τα έξω στις διαπραγματεύσεις και όχι προς τα μέσα, για να καταστείλει τις όποιες αντιδράσεις.

Όμως, επειδή ομιλούμε συνεχώς για την κρίση χωρίς να λέμε ποια είναι αυτή η κρίση, όπως μιλούμε για τις αγορές χωρίς να λέμε ποιες είναι οι αγορές, θέλω να πω ότι για να αντιμετωπιστεί σωστά μια κρίση πρέπει να βρεις τα αίτιά της. Γενικώς για τα αίτια της δεν γίνεται η αναφορά που χρειάζεται και που πρέπει σε αυτές τις περιπτώσεις. Ξεχνούμε συστηματικά ότι το γενετικό υπόβαθρο αυτού του μοντέλου που ζούμε είναι ο οικονομικός νεοφιλελευθερισμός και όχι βεβαίως ο πολιτικός νεοφιλελευθερισμός, γιατί κάποιοι σκόπιμα κάνουν τη σύγχυση.

Ο νεοφιλελευθερισμός, λοιπόν, αυτός ο οποίος προέρχεται από τη σχολή του Φρίντμαν στο Σικάγο και πέρασε στην Ευρώπη με τη Θάτσερ στις μέρες μας γνωρίζει μεγάλες δόξες. Τι λέει αυτό το μοντέλο; Ότι οι αγορές είναι πάνω από τη δημοκρατία, πράγμα που εδώ και χρόνια λέει ο Γιώργος Παπανδρέου και προφανώς αυτό ενοχλούσε το διευθυντήριο των τραπεζών και των Βρυξελλών και γι' αυτό, εν πάση περιπτώσει, έδειξαν ότι ενοχλήθηκαν σφόδρα όταν είπε ότι ο λαός πρέπει να αποφασίσει. Αυτή είναι η ουσία.

Έτσι, λοιπόν, σήμερα, μέσα από αυτό το μοντέλο του οποίου ορόσημο στη νοσηρή του πορεία ήταν το 1999, όταν ο Κλίντον πέρασε το νόμο που έδινε το δικαίωμα στις τράπεζες να δημιουργούν χρηματοοικονομικά προϊόντα από τις καταθέσεις των πολιτών και όχι απλά να δανείζουν οι τράπεζες, αλλά να δημιουργούν την άυλη οικονομία, φτάσαμε σήμερα στο εξής δραματικό: το παγκόσμιο παραγόμενο προϊόν να είναι 70 τρισεκατομμύρια δολάρια και το λογιστικό χρήμα, η άυλη οικονομία να είναι 600 τρισεκατομμύρια δολάρια. Αυτά είναι τα χρέη των χωρών. Δεν είναι δυνατόν, λοιπόν, όταν παράγουν όλοι μαζί 70 τρισεκατομμύρια δολάρια να καλύψουν τα χρέη των 600 τρισεκατομμυρίων δολαρίων.

Άρα, έχουμε να κάνουμε με μία κρίση η οποία συνεχώς αναδι-

δει από το γενετικό της υπόβαθρο μηνύματα στο κοινωνικό εποικοδόμημα και δημιουργεί νοσηρές καταστάσεις και ερχόμαστε εμείς εδώ, μια περιφερειακή, μικρή χώρα σε αυτό το σύστημα, να αντισταθούμε σε αυτό το τσουνάμι. Νομίζω ότι τα πράγματα πρέπει να μουν σε αυτή τους τη διάσταση.

Βεβαίως, είναι ζήτημα πολιτικών συσχετισμών. Αυτή την ώρα η Ευρωπαϊκή Ένωση εμφορείται από τα συντηρητικά κόμματα, τα οποία ομνύουν στο μοντέλο αυτό. Άρα, είναι και πολιτικό θέμα. Για να πάμε σε αλλαγές πρέπει να κάνουμε και πολιτικές αλλαγές και η δουλειά των πολιτικών είναι να αλλάζουν τα πράγματα και να παίρνουν βεβαίως τεχνοκράτες συμβούλους, οι οποίοι θα τα εξειδικεύουν. Δυστυχώς, οι πολιτικοί τα τελευταία χρόνια υπέκυψαν στα συμφέροντα των τραπεζών και έχασαν την αντιπαράθεση των ιδεών, των απόψεων και των προτάσεων, γιατί πολιτική αυτό είναι. Είναι η μάχη των ιδεών, των απόψεων και των προτάσεων, όχι της εξειδικευμένης λογιστικής. Αυτό το κάνει ο τεχνοκράτης.

Δυστυχώς, λοιπόν, ήλθαν τα πράγματα ανάποδα και από εκεί που η πολιτική διαμόρφωνε οικονομία υπέρ της κοινωνίας, σήμερα έχουμε φθάσει η οικονομία να επιβάλλει στους πολιτικούς τέτοια μοντέλα που πρέπει να προσαρμοστεί η κοινωνία, ώστε να εξυπηρετηθεί η λαίμαργία των κερδών, όπως λέει ο μεγάλος οικονομολόγος Κρούγκμαν. Μάλιστα, ο ίδιος έχει πει ότι ο πιο βάρβαρος καπιταλισμός αυτήν την ώρα είναι στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Είμαστε, λοιπόν, μέσα σε αυτό το σύστημα, το οποίο δεν μπορούμε να ανατρέψουμε διά μιας και το οποίο μόνο μέσα από αλλαγή πολιτικών συσχετισμών μπορεί να πάει σε καλύτερο δρόμο. Έτσι για να ξέρουμε πού βρισκόμαστε και τι επιθυμούμε για να αλλάξουμε.

Όμως, έρχομαι στην Κυβέρνηση, την οποία πολλοί λένε μεταβατική και δίνουν διάφορους χαρακτηρισμούς. Εγώ, νομίζω, ότι είναι μια Κυβέρνηση που πρέπει να ανταποκριθεί στις πρωτόγνωρες ανάγκες που έχει ανάγκη ο τόπος γιατί δεν είναι όλες οι πολιτικές περιόδοι το ίδιο. Ζούμε σε μία εκ σεσημασμένης επικινδυνότητας περίοδο και νομίζω ότι έχει τη δυνατότητα και για νομοθετικές πρωτοβουλίες, διότι η κοινωνική ζωή συνεχίζεται και δημιουργούνται ανάγκες.

Μια τέτοια πρωτοβουλία, που πρέπει να πάρει αυτή η Κυβέρνηση νομίζω ότι είναι σε σχέση με τον εκλογικό νόμο. Νομίζω ότι έχει έλθει η ώρα, εφόσον τελείωσαν τα σχήματα της αυτοδυναμίας, να μιλήσουμε για την απλή αναλογική, για δύο λόγους: Ο πρώτος λόγος είναι ότι θα είναι πιο δίκαιη πια η αντιπροσώπευση σε νέα κυβερνητικά σχήματα, να υπάρχει η δίκαιη αντιπροσώπευση ψηφοφόρων και Βουλευτών. Και βεβαίως εγώ ως Βουλευτής του σοσιαλιστικού κόμματος, οραματίζομαι την ανασύνθεση της κεντροαριστεράς.

Όπως και αν αυτό φαίνεται αυτήν την ώρα που υπάρχει χειμωλιά νεοσυντηρισμού στην Ευρώπη, νομίζω ότι η όποια αχτίδα ανοίξης σε αυτήν την τρομερά δύσκολη συγκυρία για τα λαϊκά στρώματα είναι η προοπτική της σοσιαλδημοκρατίας και του σοσιαλισμού στην Ευρώπη.

Επίσης, επειδή ακούγονται διάφοροι ψιθύροι ότι στην αλλαγή του εκλογικού νόμου θα πάμε για λίστα, νομίζω αυτό να μείνει στο επίπεδο των ψιθύρων, διότι ομολογεί το πολιτικό σύστημα την ενοχή του και σκέφτεται ίσως πώς θα διασώσει πρόσωπα. Αυτήν την ώρα ο αγώνας είναι να διασώσουμε την χώρα και όχι να κοιτάξουμε να διασώσουμε πρόσωπα.

Συνεχίζοντας θέλω να πω ότι αυτή η Κυβέρνηση μπορεί να κάνει κάτι που δυστυχώς δεν έκανε ούτε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ ούτε της Νέας Δημοκρατίας. Είμαι Βουλευτής του Νομού Ηλείας και εκεί είναι εκτεθειμένο το πολιτικό σύστημα για το σχέδιο ανασυγκρότησης. Θα πρέπει άμεσα να επιστραφούν τα 100.000.000 ευρώ που είναι δωρεές Ηλείων για την αποκατάσταση της πυρόπληκτης Ηλείας. Να επιστραφούν εκεί που πρέπει, να μπει κωδικός στο νέο προϋπολογισμό και βεβαίως να εξαιρεθούν οι πυρόπληκτοι από τις έκτακτες εισφορές. Είναι άνθρωποι που ακόμα δεν έχουν πάρει αποζημίωση. Δεν υπάρχει ανασύσταση του φυτικού και ζωικού κεφαλαίου.

Κλείνοντας θέλω να πω ότι έστω και σε αυτό το σύστημα μόνο μέσω ανάπτυξης θα μπορέσουμε να καλύψουμε τα τρομερά ελ-

λείμματα που έχουμε. Αν αύριο το πρωί δεν πάμε σε κλαδικές πολιτικές για την ανάπτυξη σε προϊόντα και υπηρεσίες, δεν θα μπορέσουμε να κάνουμε τίποτα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει μια ανακοίνωση από τον Πρόεδρο του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γεώργιο Καρατζαφέρη. Μας ενημερώνει ότι ορίζεται ως Γενικός Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού ο Βουλευτής κ. Ηλίας Πολατίδης και ως Αναπληρωτές εκπροσώποι του οι Βουλευτές κύριοι Αλέξανδρος Χρυσανθακόπουλος και Άγγελος Κολοκωτρώνης.

Το λόγο έχει ο κ. Ανδρέας Μακρυπιδής Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ**)

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στις δύσκολες και ιστορικές στιγμές που περνάει η χώρα μας απαιτούνται ιστορικές αποφάσεις και επιβάλλεται όλοι μας, πολιτικοί και πολίτες, να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα βάζοντας πάνω από το προσωπικό και πολιτικό μας συμφέρον, το εθνικό μας συμφέρον, το συμφέρον του λαού και της χώρας. Το πολιτικό σύστημα τις τελευταίες δεκαετίες διαχειριζόταν την ευμάρεια, κυρίως, με δανεικά και οι όποιοι θετικοί ρυθμοί ανάπτυξης οφείλονταν σε συγκυριακά φαινόμενα αλλά και σε μεγάλο βαθμό στην κατανάλωση και υπερκατανάλωση. Και δυστυχώς μπροστά σε αυτήν την πρωτόγνωρη δημοσιονομική και οικονομική κρίση το πολιτικό σύστημα φάνηκε ανέτοιμο και αναποτελεσματικό. Μάλιστα το οξύμωρο ποιο είναι; Ότι αρκετοί από αυτούς που είχαν κύρια και αποκλειστική την ευθύνη για εδω που φτάσαμε, παρουσάζονται σήμερα σαν αυτόκλητοι σωτήρες είτε είναι σήμερα εκτός της ενεργούς πολιτικής δράσης είτε εντός για να σώσουν τη χώρα από την κρίση στην οποία είχαν κύρια συμμετοχή και ευθύνη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εκτιμώ ότι σήμερα κάναμε μια υπέρβαση. Υπερβήκαμε τα κομματικά μας χαρακώματα σχεδόν στο σύνολό του το πολιτικό σύστημα και έτσι επιτεύχθηκε αυτός ο σχηματισμός της Κυβέρνησης ευρύτερης συνεργασίας και εθνικής συνευθύνης. Γιατί προκειμένου να αντιμετωπίσουμε την ευρωπαϊκή προοπτική της χώρας μας την οποία πρέπει να εξασφαλίσουμε, πρέπει συγχρόνως να εξασφαλίσουμε και την έκτη δόση για ευνόητους λόγους αλλά και την έγκριση και την αποδοχή της απόφασης της 26ης Οκτωβρίου για τη νέα δανειακή σύμβαση και το νέο χρηματοδοτικό πρόγραμμα. Αυτό όμως πρέπει να γίνει για να μπορέσουμε να αξιοποιήσουμε την μεγάλη ευκαιρία που έχουμε μπροστά μας, που είναι η μείωση κατά 100 και πλέον δισεκατομμύρια ευρώ του δημοσίου χρέους μέσα από το PSI καθιστώντας το δημόσιο χρέος βιώσιμο και διαχειρίσιμο, ώστε να το αντιμετωπίσουμε στο μέλλον γρηγορότερα, ευκολότερα και καλύτερα.

Για την επιτυχή όμως έκβαση αυτού του εγχειρήματος απαιτείται κατά τη γνώμη μου και η θετική στάση και των παραγωγικών τάξεων και των κοινωνικών φορέων και των μαζικών κινημάτων στην κατεύθυνση όμως που πρέπει η Κυβέρνηση να κινηθεί, στην κατεύθυνση της κοινωνικής συνοχής. Πρέπει να βρούμε το αντίβαρο της κοινωνικής πολιτικής για χαμηλόμισθους και χαμηλοσυνταξιούχους. Πρέπει να ικανοποιήσουμε το αίτημα της κοινωνικής δικαιοσύνης με αποτελεσματικές πολιτικές στην αύξηση των εσόδων, όχι όμως με νέους φόρους και με αύξηση των φορολογικών συντελεστών αλλά μέσα από την περιστολή της φοροδιαφυγής, μέσα από τη φορολόγηση επιτέλους των καταθέσεων στο εξωτερικό, μέσα από την ταχύτερη είσπραξη των ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων που ξέρουμε ποιοι οφείλουν, μέσα από διαδικασία ενεργοποίησης της διαδικασίας γρήγορης υλοποίησης των υποθέσεων που εκκρεμούν στα φορολογικά δικαστήρια. Μιλάμε για 30 και πλέον δισεκατομμύρια, εκατόν πενήντα χιλιάδες υποθέσεις που αυτές αφορούν μεγάλες επιχειρήσεις. Άρα, θα πρέπει σε αυτήν την κατεύθυνση να ανατρέξουμε και θέλω να πιστεύω ότι η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Οικονομικών, που έχει δώσει δείγματα γραφής σε αυτήν την κατεύθυνση, θα πρέπει να επιταχύνει τα βήματά της και να

είναι πιο αποτελεσματική στην υλοποίηση αυτών των κατευθύνσεων.

Εκτιμώ όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι οι προσπάθειες αυτής της Κυβέρνησης θα μείνουν ημιτελείς και δεν θα έχουν τα απαιτούμενα αποτελέσματα αν δεν συνοδευτούν άμεσα με πολιτικές και προοπτικές σε αναπτυξιακή κατεύθυνση. Οφείλουμε εδώ να κάνουμε την αυτοκριτική μας και να πούμε ότι υπήρξε μεγάλη καθυστέρηση, αδικαιολόγητη θα έλεγα, όσον αφορά την αναπτυξιακή προσπάθεια και την απορρόφηση του ΕΣΠΑ. Χρειαζόμαστε ένα νέο παραγωγικό πρότυπο για να παράξουμε νέες πηγές πλούτου. Πρέπει επιτέλους να δημιουργηθεί ένα κίνημα ανάπτυξης, παραγωγής, επιχειρηματικότητας και ανταγωνιστικότητας με τη δημιουργία ενός νέου ελκυστικού επενδυτικού περιβάλλοντος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλούμαστε να διαχειριστούμε μια πρωτόγνωρη οικονομική κρίση ως πατριωτική διέξοδο για την εθνική μας επιβίωση προς όφελος του λαού και της χώρας αλλά και για τη διαφύλαξη της εθνικής μας ισχύος. Γιατί η αποτυχία αυτού του εγχειρήματος θα οδηγήσει σε οικονομικό, κοινωνικό και πολιτικό χάος. Και γιατί η διαχείριση των εσωτερικών θεμάτων φθείρει. Η διαχείριση των εξωτερικών θεμάτων καταστρέφει και αυτό είναι ένα γεγονός που δεν πρέπει να είμαστε διατεθειμένοι να το επιτρέψουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν πρέπει να έχουμε ψευδαισθήσεις. Μη δημιουργούμε υπερασπισμόδες και υπερφίλας προσδοκίες. Δεν νομίζω ότι η Κυβέρνηση αυτή υπόσχεται να μας πάει στην γη της επαγγελίας αλλά πιστεύω ότι σήμερα γυρίζουμε σελίδα σε ό,τι μας πλήγωσε και μας ταλαιπώρησε, σε ό,τι κράτησε δέσμια και σε ομηρία την οικονομία και την κοινωνία. Πρέπει να επιταχύνουμε τα βήματά μας και να καλύψουμε χαμένο έδαφος, να μην θυσιάσουμε το αύριο των παιδιών μας για το σήμερα το δικό μας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Ανδρέα Μακρυπίδη, Βουλευτή Αιτωλοακαρνανίας του ΠΑΣΟΚ. Το λόγο έχει η κ. Αμμανατίδου-Πασχαλίδου, Βουλευτής Β' Θεσσαλονίκης του ΣΥΡΙΖΑ.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Κύριοι της Συμπολίτευσης, επικαλείστε ότι είστε Κυβέρνηση σωτηρίας σε όλους τους πιθανούς τόνους. Αν είστε γιατί δεν απευθύνεστε στον ελληνικό λαό για τη σωτηρία του οποίου επικαλείστε τη σύσταση αυτής της συγκεκριμένης Συμπολίτευσης; Αν κόπτεστε για τη σωτηρία του ελληνικού λαού, γιατί δεν βγαίνετε έξω να μιλήσετε με τον ελληνικό λαό και κλείνετε πίσω από τους τοίχους και σχεδιάζετε κεκλεισμένων των θυρών την εθνική σωτηρία; Γιατί δεν εκτίθεστε στην ετυμηγορία του ελληνικού λαού;

Αυτό ξέρετε τι σημαίνει; Αυτό σημαίνει εκλογές. Γιατί η κυβερνήσή σας συστάθηκε ακριβώς για να επιβάλλει στον ελληνικό λαό τη νεοφιλελεύθερη μνημονιακή πολιτική που ο ίδιος έχει δείξει ξεκάθαρα ότι απορρίπτει, μέσα από συλλογικές και ατομικές αντιδράσεις όλο το προηγούμενο διάστημα.

Κυρία και κύριοι Βουλευτές, το ΠΑΣΟΚ, η Νέα Δημοκρατία και το ΛΑΟΣ αντιλαμβάνονται τη δημοκρατία ως ένα σύνολο νομοτεχνικών διατάξεων. Πιστεύετε, κύριοι της Συμπολίτευσης, ότι αν οι ενέργειές σας μπορούν να θεωρηθούν νόμιμες, πρέπει να τις επιβάλετε και ως αποδεκτές; Δεν διατάζετε να προχωρήσετε στη σύσταση μιας κυβέρνησης χωρίς λαϊκή εντολή και ακόμη περισσότερο, απαιτείτε να μονοπωλήσετε τη Βουλή και ως κυβέρνηση και ως αντιπολίτευση.

Συγκυβερνάτε, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας και του ΛΑΟΣ. Δεσμευτήκατε να εφαρμόσετε τη μνημονιακή πολιτική που τόσο καιρό δήθεν καταγγέλλατε και τολμάτε να καταγγέλλετε την Αριστερά για λαϊκισμό. Από τη μια σπεύδετε να εγγυηθείτε τα συμφέροντα των δανειστών της χώρας και από την άλλη θέλετε να το «παίζετε» αντιπολίτευση για να μην υποστείτε το πολιτικό κόστος των επιλογών σας και τολμάτε να μιλάτε για λαϊκισμό της Αριστεράς!

Βεβαίως λείπει ο κ. Ροντούλης, ο οποίος υφυπουργοποιήθηκε και ο οποίος ήταν λάβρος απέναντι στο λαϊκισμό στον οποίο -κατά τη γνώμη του- επιδίδεται η Αριστερά. Είναι λαϊκισμός να

υπερασπίζεται η Αριστερά τα συμφέροντα των εργαζομένων και των μικρομεσαίων και δεν είναι λαϊκισμός το να έχει κάνει ήδη τις βόλτες του στη Θεσσαλία, στην περιφέρεια και να λέει στους κτηνοτρόφους ότι ναι, μεν έχουν δίκιο όταν λένε ότι η υποχρέωση της τήρησης βιβλίων εσόδων-εξόδων θα πετάξει έξω από το επάγγελμα αγρότες και κτηνοτρόφους, αλλά -αν και θα είναι Υφυπουργός αυτής της Κυβέρνησης, της τροϊκανής κυβέρνησης- δεν έχει καμμία ευθύνη γι' αυτό;

Δεν είναι λαϊκισμός και επικίνδυνη ανευθυνότητα του ίδιου να τάζει στους Έλληνες κτηνοτρόφους ότι θα εξετάσει το ενδεχόμενο να επιτραπεί στα κοπάδια να μπαίνουν στις ζώνες των εθνικών δρυμών δήθεν προς όφελός τους;

Αν θέλετε το όφελος των Ελλήνων κτηνοτρόφων, γιατί δεν παραχωρείτε αδιάθετες εκτάσεις που δεν είναι προστατευόμενες περιοχές ύψιστης σημασίας; Μιλώ γι' αυτές που ανήκουν και στο ΥΠΑΤ και στην Κτηματική Εταιρεία του Δημοσίου, τις οποίες η Κυβέρνηση -στην οποία συμμετέχουν τα τρία κόμματα της Βουλής- έχει συμφωνήσει να τις εκχωρήσει στους μεγάλους επενδυτές εντάσσοντάς τες στο σχέδιο επενδύσεων εθνικής σημασίας. Αυτό έχει συμφωνηθεί -και το γνωρίζουμε- από τις μνημονιακές δεσμεύσεις της χώρας.

Δεν είναι λαϊκιστές και επικίνδυνοι αυτοί που χρησιμοποιούν τους Έλληνες κτηνοτρόφους ώστε να καθαρίσουν τα κοπάδια, κομμάτια των εθνικών δρυμών που πολύ πιθανόν μετά θα ενταχθούν και αυτά στο σχέδιο επενδύσεων και θα εκχωρηθούν στους ιδιώτες επενδυτές;

Κύριοι της Συμπολίτευσης, όσο και αν ευτελίσετε το Σύνταγμα της χώρας, η πολιτική ουσία δεν αλλάζει. Οι μάσκες έπεσαν και αποκαλύφθηκε ότι η μόνη πραγματική αντιπολίτευση που έχει μείνει στη Βουλή είναι η Αριστερά. Είμαστε δυο κόμματα της Αριστεράς και από την άλλη μεριά είστε ένα μνημονιακό blog. Και βέβαια με όλα αυτά τα τερτίπια και της Νέας Δημοκρατίας, η Βουλή δεν αποδέχεται ότι Αξιωματική Αντιπολίτευση είναι το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας.

Οι προγραμματικές δηλώσεις της νέας Κυβέρνησης δεν μας έχουν εκπλήξει. Ο κ. Παπαδήμος είναι πρώην Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και όχι επικεφαλής μιας κυβέρνησης εκλεγμένης από τον ελληνικό λαό. Ως τέτοιος προτίθεται να πρωθυπουργήσει σ' αυτήν τη χώρα.

Η νέα Κυβέρνηση είναι κυβέρνηση της τρόικας, του ΔΝΤ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεσμεύεται για τη συνέχιση της προηγούμενης πολιτικής, της πολιτικής του μνημονίου και των δανειακών συμβάσεων, που ούτε πέρασαν από τη Βουλή ούτε ο ελληνικός λαός ρωτήθηκε αν τα αποδέχεται, γι' αυτό ως ΣΥΡΙΖΑ το καταγγέλλουμε. Δεσμεύεται απέναντι στην τρόικα, τους τραπεζίτες και τους διάφορους επενδυτές και απ' αυτούς παίρνει εντολές. Γι' αυτό ο ΣΥΡΙΖΑ όχι απλά καταγγέλλει, αλλά και δεν νομιμοποιεί τις δικές σας πράξεις.

Ζητάτε ο ελληνικός λαός να κάνει θυσίες και να σας στηρίξει. Ο ελληνικός λαός δεν νομιμοποιεί αυτήν την Κυβέρνηση. Επικαλείστε, κύριοι της Συμπολίτευσης, συνεχώς τον ελληνικό λαό, αλλά στις προγραμματικές δηλώσεις της Κυβέρνησής σας, που εξήγγειλε ο κ. Παπαδήμος, δεν ακούσαμε τίποτα για τα προβλήματα του ελληνικού λαού.

Ως προς την ανεργία, για το μόνο που δεσμεύεστε είναι οι απολύσεις των δημοσίων υπαλλήλων. Ως προς τους μισθούς και τις εργασιακές συνθήκες, για το μόνο που δεσμεύεστε είναι ότι θα πρέπει να είναι πιο ευέλικτες για τους μελλοντικούς επενδυτές, δηλαδή χειρότερες από σήμερα.

Ως προς την δημόσια υγεία, για το μόνο που δεσμεύεστε είναι η απελευθέρωση του επαγγέλματος των φαρμακοποιών, για να ανοίξει προφανώς ο δρόμος για τις φαρμακοβιομηχανίες και τις φαρμακαποθήκες. Ως προς την εκπαίδευση, για το μόνο που δεσμεύεστε είναι ότι θα συνεχίσετε την πορεία ιδιωτικοποίησης, απαξίωσης και μετακύλησης του κόστους στους πολίτες. Ως προς την ανάπτυξη της οικονομίας, για το μόνο που δεσμεύεστε είναι το ξεπούλημα δημόσιας περιουσίας με όρους fast track.

Οι προγραμματικές δηλώσεις που ακούσαμε από τον κ. Παπαδήμο απευθύνονταν στους δανειστές και όχι στον ελληνικό λαό. Απέναντι σ' αυτούς δεσμευτήκατε ότι θα εξακολουθήσει ο ελληνικός λαός να πληρώνει ένα υπέρογκο χρέος που δεν δημιούρ-

γησε ο ίδιος.

Η Αριστερά έχει προτάσεις. Δεν έχει καμμία σχέση με τις δικές σας καταστροφικές προτάσεις. Η Αριστερά μιλάει για παραγωγική ανασύσταση της χώρας, για πραγματική ανάπτυξη. Μιλάει για να ζωντανέψει και η ελληνική ύπαιθρος, αλλά και οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Μιλάει για αναδιανομή του πλούτου.

Εμείς αυτό που λέμε είναι ότι απέναντι στην ενότητα των κομμάτων του μνημονίου, της τρόικας, του ΔΝΤ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο λαός θα απαντήσει με τη δική του ενότητα και θα σας ανατρέψει. Δεν δίνουμε ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση της τρόικας ούτε στην αντιλαϊκή σας πολιτική.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε την κ. Αμμανατίδου, Βουλευτή Β' Θεσσαλονίκης του ΣΥΡΙΖΑ.

Το λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Καρτάλης, Βουλευτής Μαγνησίας του ΠΑΣΟΚ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΤΑΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πολιτικό σύστημα, στην κρίση που περνά, έδειξε αντανάκλαστικά ωριμότητας το τελευταίο διάστημα επιδιώκοντας και δημιουργώντας μια Κυβέρνηση συνεργασίας, συνευθύνης, εθνικής ευθύνης, εθνικής ενότητας, όπως ο καθένας από εμάς θέλει να την ονομάσει.

Όλα αυτά γίνονται σ' ένα πλαίσιο αναφοράς που είναι εκρηκτικό, με την οικονομία σε πολύ δύσκολη κατάσταση και την κοινωνία σε πλήρη και συνεχή αναβρασμό. Την ώρα που έδωσε την εικόνα στην κοινωνία ότι μπορεί να ανταποκριθεί σε στοιχήματα –τουλάχιστον κάποιες από τις πολιτικές δυνάμεις αυτού του εθνικού Κοινοβουλίου- την ίδια ώρα ξεκίνησε μια νέα συζήτηση για το χαρακτήρα της Κυβέρνησης, το χαρακτήρα του Πρωθυπουργού, τον τρόπο με τον οποίον πρέπει να λειτουργήσει η Κυβέρνηση. Άκουσα σήμερα πολλούς από τους ομιλητές της Νέας Δημοκρατίας κυρίως, που τοποθετήθηκαν στο συγκεκριμένο θέμα.

Θα ήθελα να σας ανοίξω τα χαρτιά μου και να πω γιατί δίνω ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση. Δίνω ψήφο εμπιστοσύνης στο νέο Πρωθυπουργό, τον κ. Παπαδήμο, ως πραγματικό Πρωθυπουργό και όχι ως εντολοδόχο Πρωθυπουργό.

Δίνω ψήφο εμπιστοσύνης σε μια Κυβέρνηση που είναι πλήρους και όχι περιορισμένης ευθύνης. Δεν υπάρχουν για το Σύνταγμα της χώρας κυβερνήσεις περιορισμένης ευθύνης. Υπάρχουν εταιρείες περιορισμένης ευθύνης, αλλά όχι κυβερνήσεις περιορισμένης ευθύνης. Η Κυβέρνηση έχει τη δυνατότητα να πάρει τις αποφάσεις και τις ευθύνες που της αντιστοιχούν σε αυτό το πολύ κρίσιμο διάστημα, χωρίς πεπερασμένα όρια και χωρίς ιδιαίτερες αναφορές.

Δίνω ψήφο εμπιστοσύνης σε μια κυβέρνηση που είναι εκείνη που καθορίζει μαζί με τον Πρωθυπουργό –ή ο Πρωθυπουργός μαζί με την Κυβέρνησή του- τα θέματα που θα απασχολήσουν το Εθνικό Κοινοβούλιο για το επόμενο διάστημα και όχι σε μια κυβέρνηση που τα θέματα που την απασχολούν καθορίζονται από τα κόμματα που συνθέτουν την Κυβέρνηση.

Δίνω ψήφο εμπιστοσύνης σε μια κυβέρνηση που δεν έχει ημερομηνία λήξης και ας μην παρεξηγήσει κανένας συνάδελφος αυτό που αναφέρω. Κανένας δεν έχει σκοπό να υπερπάρξει από τα άλλα κόμματα την έγκρισή τους για την ημερομηνία διεξαγωγής των εκλογών.

Δεν προβλέπεται, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε κανένα σημείο του Συντάγματος της χώρας να προαναγγέλλεις τη διάλυση της Βουλής των Ελλήνων. Αυτό που προβλέπεται το Σύνταγμα της χώρας είναι η τήρηση του εθνικού συμφέροντος με κάθε δυνατό τρόπο.

Η Κυβέρνηση έχει μια ενδεικτική χρονική διάρκεια, αλλά αν υπάρχει μια ημερομηνία που όλοι πρέπει να σεβαστούμε, είναι η ημερομηνία διασφάλισης της σωτηρίας της χώρας και αυτή συναρτάται υποχρεωτικά με δυο βασικά βήματα, την έκτη δόση και τη διάθεσή της στην Ελλάδα και την οριστικοποίηση της συμφωνίας στήριξης που εγκρίθηκε στις 26 Οκτωβρίου, μόλις πριν από λίγες εβδομάδες.

Αυτό είναι το πλαίσιο αναφοράς που μου επιτρέπει και μου επιβάλλει να δώσω ψήφο εμπιστοσύνης στη σημερινή Κυβέρνηση.

Θα ήταν αληθές να ισχυριστώ ότι η σύνθεσή της ικανοποιεί πλήρως τις ανάγκες των ημερών. Είναι μια σύνθεση ανάγκης, κοινοτικού συμβιβασμού που θα επιθυμούσα να μην υπάρχει, όμως με τον τρόπο που δημιουργήθηκε η συγκεκριμένη Κυβέρνηση είναι ένα σημείο που εύκολα μπορείς να ξεπεράσεις, ελπίζοντας ότι την επόμενη φορά αυτοί οι κοιμματικοί συμβιβασμοί δεν θα είναι μέρος της ιστορίας, αλλά θα είναι περιθώριο των αποφάσεων.

Σήμερα η Κυβέρνηση πρέπει να πάρει πολύ δύσκολες αποφάσεις για την έκτη δόση, να μιλήσει με αμεσότερο τρόπο με την κοινωνία, να προσπαθήσει να αποφύγει την κρίση που έρχεται, γιατί είχαμε μία πολιτική κρίση που οδήγησε σε οικονομική κρίση, η οικονομική κρίση οδήγησε σε κοινωνική κρίση και οι ανισότητες που πολλαπλασιάζονται οδηγούν σε κρίση δημοκρατίας.

Δεν μπορώ παρά να επισημάνω την αναφορά του κ. Παπαδήμου ότι σ' αυτήν την κρίση κανένας πολίτης δεν μπορεί να είναι μόνος του. Αυτή είναι η βασική μας υποχρέωση, πάνω από κάθε τι άλλο να διασφαλίσουμε ότι οι πολίτες αυτής της χώρας έχουν την «ασπίδα προστασίας» που δικαιούνται σε μία κρίση που θα πρέπει με κάθε δύναμή μας να αποφύγουμε να γίνει κρίση δημοκρατίας.

Μέσα στην ίδια διαδρομή, τη διαδρομή της έκτης δόσης, της συμφωνίας στήριξης, της ελάφρυνσης του χρέους μέσα από την ανταλλαγή των ομολόγων, θα πρέπει αυτή η Κυβέρνηση να δρομολογήσει –με τη στήριξη του εθνικού Κοινοβουλίου ή τουλάχιστον των δυνάμεων εκείνων που συναρτούν τη σημερινή Κυβέρνηση- ένα εθνικό σχέδιο, τα βασικά δομικά υλικά του εθνικού σχεδίου που θα επιτρέψουν στη χώρα να κινηθεί με ασφάλεια στην επόμενη δεκαετία, γιατί νομίζω ότι είναι υποχρεωτικό να μιλήσουμε με αλήθεια στους πολίτες ότι αυτό το πρόγραμμα δεν μπορεί να είναι πρόγραμμα εκλογικού κύκλου. Είναι ένα πρόγραμμα που χρειάζεται δέκα χρόνια για να μας φτάσει σ' ένα ποσοστό του δημοσίου χρέους ως προς το ΑΕΠ που θα επιτρέπει στη χώρα μας να κινείται ανταγωνιστικά και να μην έχει τα προβλήματα αδυναμιών που έχει σήμερα.

Είναι προφανές, λοιπόν, ότι το σχέδιο αυτό θα πρέπει να ξεπερνά τους εκλογικούς κύκλους αντί να εγκλωβίζεται από τους εκλογικούς κύκλους. Μέσα σ' αυτό το σχέδιο θα πρέπει να συμφωνήσουμε σε συγκεκριμένα πράγματα τα οποία θα τηρήσουν όσα κόμματα διαδεχθούν το ένα μετά το άλλο στη διακυβέρνηση της χώρας. Πρέπει να συμφωνήσουμε ότι δεν μπορούμε να χρηματοδοτούμε άλλο τα ελλείμματα της χώρας, να συμφωνήσουμε ότι το πρότυπο ανάπτυξης της χώρας πρέπει να είναι παραγωγικό κι όχι καταναλωτικό, που σημαίνει –όπως ανέφερε προηγουμένως ο συνάδελφος κ. Μακρυπίδης- ότι πρέπει να στηρίξουμε με κάθε τρόπο την ανάπτυξη που θα λαμβάνει υπ' όψιν της τα χωροταξικά χαρακτηριστικά της χώρας και θα έχει βάθος χρόνου και αντοχές στο χρόνο.

Θα πρέπει να συμφωνήσουμε ότι το κράτος πρέπει να γίνει επιτελικό, ότι πρέπει να συνεχίσει να προσφέρει τα δημόσια αγαθά της υγείας, της πρόνοιας, της παιδείας, της κοινωνικής πολιτικής, αλλά δεν είναι υποχρεωτικό αυτά τα δημόσια αγαθά να τα παράγει και το κράτος. Το κράτος πρέπει να είναι επιτελικό, να καθορίζει τους κανόνες μέσα από τους οποίους διασφαλίζονται επαρκείς ποσότητες, υψηλές ποιότητες και καλές τιμές για τους πολίτες.

Είναι προφανές ότι αυτό το νέο σχέδιο πρέπει να έχει φορολογική δικαιοσύνη ώστε να σταματήσουν επιτέλους τα φορολογικά βάρη να πέφτουν στους συνθήεις υπόπτους, δηλαδή τη μεσαία και χαμηλή τάξη. Το μεγάλο στοιχείο αυτού του εθνικού σχεδίου είναι να αποκαταστήσει η Κυβέρνηση της χώρας την κοινωνία της με τη μεσαία τάξη. Αυτή η επικοινωνία έχει χαθεί σήμερα. Η μεσαία τάξη χάνει διαρκώς τη δύναμή της, αποσυνθώνεται και βαίνει περισσότερο ευάλωτη στα προβλήματα των ημερών.

Είναι προφανές επίσης ότι το νέο αυτό σχέδιο πρέπει να εγυνηθεί τις δαπάνες του μέλλοντος, την παιδεία, την οικογενειακή πολιτική, την πρόνοια, την έρευνα, γιατί διαφορετικά, αν παραμεινούν αυτές οι δαπάνες, θα φτάσουμε στο σημείο να βγούμε από την κρίση με τους αριθμούς και χωρίς τους ανθρώπους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η επόμενη προγραμματική πε-

ρίοδος, όχι αυτή των τριών-τεσσάρων μηνών που έπονται αλλά το επόμενο διάστημα των δέκα ετών, είναι ένα κρίσιμο διάστημα μέσα από το οποίο πρέπει να μιλήσουμε αποτελεσματικότερα με τους πολίτες που μας παρακολουθούν με μεγάλη προσοχή και να καλλιεργήσουμε την ελπίδα μόνο μέσα από την αλήθεια. Δεν υπάρχει άλλος δρόμος. Είναι προφανές ότι κινούμεθα ολοταχώς στον αστερισμό των κυβερνήσεων συνεργασίας, γι' αυτό όλο αυτό που γίνεται αυτές τις μέρες στη Βουλή και που θα γίνεται και τους επόμενους μήνες είναι μία πολύ καλή προετοιμασία για το επόμενο πολιτικό διάστημα το οποίο συναρτάται και συνδέεται με την οικονομική και κοινωνική ανάκαμψη της χώρας.

Περιμένω με μεγάλο ενδιαφέρον τα προεκλογικά προγράμματα των κομμάτων, για να καταλάβουμε όλοι μας αν έχουμε πραγματικά καταλάβει προς τα πού κινείται η λογική και αν τελικά, όπως λέει ο αγαπητός συνάδελφος κ. Κωνσταντίνου, η κοινή λογική τελικά επέστρεψε στην πολιτική.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Καρτάλη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Μεσσηνίας του ΠΑΣΟΚ κ. Δημήτριος Κουσελάς για έξι λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η νέα Κυβέρνηση της οποίας τις προγραμματικές δηλώσεις συζητάμε σήμερα, δεν είναι τίποτε άλλο παρά η ώριμη απάντηση που αναγκάστηκε να δώσει...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν υπάρχει Υπουργός μέσα στην Αίθουσα. Πενήντα άτομα είναι αυτή η Κυβέρνηση. Δεν μπορεί ένας να είναι στην Αίθουσα;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Έρχονται μόνο για να μιλήσουν.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, να παρέμβετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Έχετε δίκιο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Την Κυβέρνηση δεν την ενδιαφέρει η εμπιστοσύνη μας.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Εμείς απευθυνόμαστε στην Κυβέρνηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Προφανώς, κύριε Μακρυπίδη. Θα το φροντίσω.

Κύριε Κουσελά, έχετε να αρχίσετε ή να περιμένουμε;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ: Να περιμένουμε τότε. Αφού διακόψαμε, μηδενίστε το χρόνο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Προφανώς θα μηδενίσω το χρόνο, αλλά...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Εκτός αν θέλει να μιλήσει στον εαυτό του σαν πρώην Υπουργός.

(Στο σημείο αυτό εισέρχεται στην Αίθουσα ο Υπουργός Επικρατείας κ. Γεώργιος Σταυρόπουλος)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Μπορείτε να ξεκινήσετε, κύριε Κουσελά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Ναι, αλλά ας φροντίσει ο κύριος Υπουργός να είναι κάποιος δίπλα του.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Προφανώς.

Ορίστε, κύριε Κουσελά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ: Ευχαριστώ και πάλι, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η νέα Κυβέρνηση της οποίας τις προγραμματικές δηλώσεις συζητάμε σήμερα, είναι η ώριμη απάντηση που το πολιτικό μας σύστημα αναγκάστηκε να δώσει στα αιτήματα που προσδιορίζονται από το μέγεθος της κρίσης την οποία κληρονομήσαμε από τις κυβερνήσεις Καραμανλή, από τα λάθη της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ αλλά και από την ανεύθυνη μέχρι χθες στάση των ηγεσιών της Αντιπολίτευσης και ιδιαίτερα της Αξιωματικής.

Η νέα Κυβέρνηση με Πρωθυπουργό το Λουκά Παπαδήμο, έναν άνθρωπο με κύρος, ευρωπαϊκή και διεθνή αναγνώριση, αποτελεί μία αλλαγή ιστορικού χαρακτήρα στον πολιτικό πολιτισμό μας. Οφείλει, να μετουσιώσει σε καθημερινή πράξη τις αρχές της ενότητας και της συνεννόησης, να εμπνεύσει αισιοδοξία και σιγουριά στους πολίτες, τόσο για την ευρωπαϊκή προοπτική της χώρας όσο, και για το προσωπικό τους μέλλον. Οφείλει, να γεφυρώσει το χάσμα μεταξύ της κοινωνίας και της πολιτικής, μετατρέποντας

την οργή και την αγανάκτηση σε ελπίδα και προοπτική.

Για να γίνει αυτό πρέπει οι πολιτικές δυνάμεις που ήδη έκαναν την υπέρβασή για την συγκρότησή της να μην υποκύψουν σε μικροκομματικούς πειρασμούς και ψηφοθηρικούς τακτικισμούς. Πρέπει, αντίθετα, να στηρίξουν ουσιαστικά τη νέα Κυβέρνηση στο έργο της, προτάσσοντας το εθνικό συμφέρον. Μέχρι σήμερα, μόνοι εμείς, η κυβέρνηση και οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, αναλάβαμε την τεράστια ευθύνη να κρατήσουμε όρθια τη χώρα. Να μην την αφήσουμε να πέσει «στα Τάρταρα» μιας άτακτης χρεοκοπίας που θα τη μετέτρεπε σε μία χώρα-παρία της Ευρώπης και των Βαλκανίων.

Μέσα σ' ένα εξαιρετικά περιορισμένο χρονικό διάστημα η νέα Κυβέρνηση, όπως είπε και ο Πρωθυπουργός, πρέπει να εξασφαλίσει την εκταμίευση της έκτης δόσης ύψους 8 δισεκατομμυρίων ευρώ. Να υλοποιήσει ομαλά τη συμφωνία της 26ης Οκτωβρίου και να συνάψει νέα δανειακή σύμβαση. Να ψηφίσει τον προϋπολογισμό για το 2012. Να διασφαλίσει την ευρωστία των ασφαλιστικών ταμείων αλλά και του τραπεζικού συστήματος κατά την εφαρμογή του PSI plus και να προχωρήσει στην αναδιοργάνωση του δημόσιου τομέα. Όλα αυτά βέβαια πρέπει να γίνουν σε μία περίοδο όπου το διεθνές οικονομικό περιβάλλον επιδεινώνεται συνεχώς με την κρίση χρέους να πλήττει ήδη τη γειτονική μας Ιταλία.

Στο σημείο αυτό θέλω να υπογραμμίσω με έμφαση ότι υπάρχουν τεράστιες ευθύνες στη σημερινή ευρωπαϊκή ηγεσία, στο διεθυντήριο Μέρκελ και Σαρκοζί, για τον τρόπο αντιμετώπισης της κρίσης τόσο στη χώρα μας όσο και στην Ευρωζώνη. Άφησαν την πυρκαγιά να προχωρήσει και τώρα είναι πολύ δύσκολο να σβηστεί.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο λαός μας περιμένει οι βαριές θυσίες του να πιάσουν τόπο. Να μην επικρατήσει η λογική πως αυτή είναι απλά μία Κυβέρνηση περιορισμένης ευθύνης και προπομπός εκλογών, μία λογική που αυτόματα θα υπονομεύσει το έργο της σε μία κρίσιμη περίοδο για τη χώρα.

Κύριε Σαμαρά, καταλάβετε το. Αυτή η Κυβέρνηση δεν είναι το λιγότερο κακό, όπως ισχυριστήκατε στην Κοινοβουλευτική Ομάδα σας. Είναι μια μεγάλη εθνική ευκαιρία -ίσως η τελευταία- που δεν πρέπει να χαθεί. Οι ευθύνες σας θα είναι ιστορικές, εάν συμβεί κάτι τέτοιο.

Σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το μείζον εθνικό πρόταγμα είναι να διασφαλίσουμε τα συμφέροντα του λαού και της χώρας, να θωρακίσουμε τη βιωσιμότητα του χρέους και την ευρωπαϊκή πορεία της χώρας, που είναι το πραγματικό διακύβευμα και η μόνη ασφαλής προοπτική για τους πολίτες.

Παράλληλα, χρειάζονται απαντήσεις σε πολλά καθημερινά προβλήματα του λαού μας. Οι συμπολίτες μας, που έχουν ήδη πληρώσει βαρύ τίμημα για τη χώρα, δικαιολογημένα, διεκδικούν δικαιοσύνη, ειλικρίνεια και προοπτική από την Κυβέρνηση και το πολιτικό σύστημα στο σύνολό του. Δεν αρνήθηκαν τις θυσίες για να σωθεί η πατρίδα, αρκεί αυτές οι θυσίες να είναι δίκαια κατανεμημένες και να έχουν αποτέλεσμα. Να μην την πληρώνουν δηλαδή τα συνήθη «υποζύγια» για να μένουν αλώβητα κάθε λογής συμφέροντα, φοροφυγάδες και μεγαλολαμόγια. Αυτό πρέπει να είναι αρχή και πυξίδα για τη νέα Κυβέρνηση, για τις δυνάμεις που τη στηρίζουν, για όλους.

Η εκπληκτικά αυξανόμενη ανεργία, η αναντιστοιχία των εισοδημάτων, που συρρικνώνονται, με τις τιμές και το κόστος διαβίωσης θέτουν εκ των πραγμάτων τη νέα Κυβέρνηση μπροστά στο καθήκον να αντιμετωπίσει χωρίς καθυστέρηση τρέχοντα αλλά σημαντικά ζητήματα: ζητήματα ανάπτυξης, τόνωσης της απασχόλησης και μείωσης του δυσανάλογου φορολογικού βάρους που συνθλίβει τους συνεπείς φορολογούμενους.

Αυτά δεν πρέπει να υποτιμηθούν ούτε να μείνουν πίσω. Είναι κρίσιμες παράμετροι της ανάπτυξης της οικονομίας και της βελτίωσης της καθημερινότητας του πολίτη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για το καλό της πατρίδας και του λαού μας, αυτή η Κυβέρνηση πρέπει να πετύχει. Για να πετύχει όμως δεν χρειάζεται μόνο την ψήφο εμπιστοσύνης, την οποία καλούμαστε να δώσουμε. Χρειάζεται τη συνεχή, την ειλικρινή, την ουσιαστική στήριξη όλων!

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε το Βουλευτή Μεσσηνίας του ΠΑΣΟΚ κ. Δημήτριο Κουσελά.

Το λόγο έχει ο Ανεξάρτητος Βουλευτής Ηρακλείου, κ. Ελευθέριος Αυγενάκης για έξι λεπτά.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία και κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι μεταβατικές κυβερνήσεις αποτελούν ιστορικά το όχημα για τη μετάβαση από μια κατάσταση κρίσης σε μια κατάσταση ομαλότητας.

Σήμερα έχουμε οξυύτατη κρίση, οικονομική και πολιτική, διότι η οικονομική κρίση είναι αποτέλεσμα λανθασμένων και ανεπαρκών πολιτικών που δεν μπόρεσαν να θωρακίσουν τη χώρα και να λάβουν έγκαιρα τις κρίσιμες αποφάσεις.

Η σημερινή συστημική κρίση επιτείνεται και βαθαίνει από την πολιτική ανεπάρκεια ενός πανευρωπαϊκού προβλήματος, το οποίο οι Ευρωπαίοι αξιωματούχοι προσπάθησαν να περιορίσουν στην Ελλάδα, στην Πορτογαλία και στην Ιρλανδία. Η ευρωπαϊκή ηγεσία άφησε να περάσει πολύτιμος χρόνος όχι εξαιτίας της Ελλάδας αλλά εξαιτίας της ανεπαρκούς και αποσπασματικής αντιμετώπισης του προβλήματος σε ευρωπαϊκό και σε διεθνές επίπεδο. Και η κρίση βέβαια εντάθηκε.

Πλέον η αποκατάσταση της ευρωπαϊκής και διεθνούς οικονομίας δεν μπορεί να επανέλθει μόνο με την αποκατάσταση της οικονομικής κρίσης. Πρόκειται για ένα γενικότερο συστημικό πρόβλημα που θέλει γενική λύση κι ως τέτοιο οφείλουμε να το αντιμετωπίσουμε σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Ένα γενικό πρόβλημα θέλει λύση σε γενικό επίπεδο, γιατί όταν δίνεται μερική λύση σ' ένα γενικό πρόβλημα, αυτό δεν αποτελεί λύση.

Ας έλθω όμως στα του οίκου μας. Η πραγματικότητα είναι ότι η χώρα οδηγήθηκε στο χείλος του γκρεμού λόγω της εσφαλμένης πολιτικής πολλών προηγούμενων ετών, ενώ βρέθηκε πριν λίγα εικοσιτετράωρα σχεδόν κι εκτός Ευρωζώνης λόγω των ακραίων σφαλμάτων της κυβέρνησης του Γιώργου Παπανδρέου, του κ. Παπακωνσταντίνου, του κ. Βενιζέλου και της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και του κ. Σαμαρά, λόγω της μακράς απραξίας μετά την απόφαση της 21ης Ιουνίου αλλά και λόγω της ανεύθυνης αφροσύνης του δημοψηφίσματος.

Έτσι λοιπόν οδηγηθήκαμε στη σημερινή, επίσης ακραία κατάσταση, που οδήγησε ευτυχώς στην Κυβέρνηση Παπαδήμου, η οποία σηματοδοτεί την υπευθυνότητα στα δύο παλαιά κόμματα, έστω και την ύστατη ώρα. Κέρδισε τελικώς, προς υπηρετήση του εθνικού συμφέροντος, η φωνή της λογικής επί του δικομματισμού.

Όπως ξεκάθαρα είτε ο κ. Παπαδήμος, ο Πρωθυπουργός της χώρας, κατά την ανάγνωση των προγραμματικών δηλώσεων, σήμερα διακυβεύεται η παραμονή της χώρας μας εντός της Ζώνης του ευρώ, βεβαίως κι εντός της Ευρωζώνης και της Ευρώπης, κι είναι εντελώς αφελής η αντίληψη ότι δεν υπάρχουν τυπικές διαδικασίες αποβολής της χώρας από την Ευρωζώνη, διότι και τυπικές διαδικασίες υπάρχουν, αλλά κυρίως ουσιαστικές δυνατότητες με τις οποίες μπορούν σε ελάχιστο χρόνο να μας αποβάλουν.

Με την ευκαιρία της συγκρότησης της Κυβέρνησης Παπαδήμου είναι ξεκάθαρο ότι δόθηκε ένα τέλος στη δικομματική συγκρότηση του πολιτικού συστήματος, η οποία άλλωστε είναι και η βασική αιτία που οδήγησε την Ελλάδα στην ακραία οικονομική κρίση. Διότι ο δικομματισμός ενίσχυσε το πρωθυπουργοκεντρικό σύστημα σε δύο μόνο κόμματα οδηγώντας και τα δύο σε μια αυταρχική άσκηση της πολιτικής και σε μια ανεξέλεγκτη διαχείριση των δημοσίων πραγμάτων.

Βεβαίως η επιτυχία του μεγάλου εγχειρήματος και η αποφυγή της εθνικής καταστροφής δεν ολοκληρώνεται με τη συγκρότηση αυτής της Κυβέρνησης, της Κυβέρνησης εθνικής συνεννόησης, εάν μάλιστα τα παλαιά κόμματα την υπονομεύουν και την ναρκοθετούν, όπως φαίνεται ότι ήδη κάνουν οι κύριοι Παπανδρέου και Σαμαράς. Τότε θα έχουμε χάσει και την τελευταία ελπίδα για τη σωτηρία της χώρας μας. Αυτή η υπονόμηση ήδη λαμβάνει χώρα και γίνεται χωρίς περισκεψη και αιδώ από τον κ. Σαμαρά με την εμπρηστική χθεσινή του ομιλία και με έναν τόνο ακραίο αλλά κι επιθετικό. Αλήθεια, με ποιον είστε θυμωμένος, κύριε Σα-

μαρά; Σε ποιον απευθύνεστε μ' αυτόν τον τόνο; Στον ελληνικό λαό; Μα, ο λαός πρέπει να είναι θυμωμένος μαζί σας. Στην Κοινοβουλευτική σας Ομάδα; Μα, μέχρι στιγμής έχετε διαγράψει έξι και αναμένονται και άλλοι απ' ό,τι φαίνεται. Ή μήπως απευθύνεστε στην Κυβέρνηση του κ. Παπαδήμου όπου κι εσείς είστε μέλος και συγκυβερνάτε;

Υπονόμηση συμβαίνει όμως και από τον κ. Παπανδρέου με τη σύγκληση ενός ψευδούπουργικού συμβουλίου, με τη συμμετοχή των Υπουργών του ΠΑΣΟΚ, προκειμένου να τους πει τι, αλήθεια, χθες; Δεν μπόρεσα να καταλάβω. Τι παραπάνω έχει να τους πει ο κ. Παπανδρέου απ' όσα είπε ο κ. Παπαδήμος στο Υπουργικό Συμβούλιο λίγη ώρα νωρίτερα; Φαίνεται ότι ο κ. Παπανδρέου δεν το πιστεύει ακόμα ότι δεν είναι Πρωθυπουργός της χώρας ή ότι αγωνιά για τη θέση του στο τιμόνι του ΠΑΣΟΚ. Όμως όλα αυτά ελάχιστα απασχολούν τον κόσμο σήμερα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο μεγάλος κίνδυνος και για την πατρίδα και για το πολιτικό μας σύστημα και για τη θέση μας στην Ευρώπη θα είναι αυτή ακριβώς η υπονόμηση, γιατί απ' αυτήν δεν κινδυνεύει μόνο η Κυβέρνηση Παπαδήμου αλλά και τα μέλλον της χώρας. Και οι υπονομευτές της πρέπει να έχουν υπ' όψιν τους ότι κινδυνεύουν και οι ίδιοι, διότι είναι βέβαιο ότι οι συνεπέστεροι και οι πιο πατριώτες Βουλευτές, που μέχρι αυτή την ώρα ανήκουν στα κόμματά τους, δεν πρόκειται να τους ακολουθήσουν. Γιατί αυτές τις ώρες η ευθύνη των Βουλευτών είναι και ατομική και μπορούμε να προβλέψουμε -και προβλέπουμε- ότι θα εγκαταλείψουν τους ακραίους και άφρονες πυρήνες των δύο παλαιών κομμάτων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Δημοκρατική Συμμαχία εδώ και πολλούς μήνες υπηρέτησε τη φωνή της λογικής και ακολούθησε το δρόμο της ευθύνης ζητώντας το σχηματισμό κυβέρνησης έκτακτης ανάγκης με την ευρύτερη δυνατή αποδοχή. Είχαμε επίσης εξαρχής τοποθετηθεί υπέρ της επιλογής για τη θέση του πρωθυπουργού ενός προσώπου με κύρος, γνώσεις και ικανότητες και δηλώσαμε ότι ο κ. Παπαδήμος διαθέτει αυτά τα χαρακτηριστικά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Σε μισό λεπτό τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Ταυτόχρονα, ξεκαθαρίσαμε ότι είναι εθνικός μονόδρομος η επιτυχία της Κυβέρνησης αυτής για όσο διαρκέσει η θητεία της.

Από πλευράς μας, ως Δημοκρατική Συμμαχία δεσμευόμαστε ότι θα στηρίξουμε την Κυβέρνηση στη Βουλή, αλλά και ότι θα παρακολουθούμε στενά και θα παρεμβαίνουμε όποτε κι όπως χρειάζεται στο νομοθετικό της έργο. Γιατί αυτή η Κυβέρνηση πρέπει να βάλει τις βάσεις της εξόδου από τα σημερινά αδιέξοδα και να επιστρέψει τη χώρα στη ζώνη νομισματικής σταθερότητας που προσφέρει η Ευρωζώνη.

Για όλους αυτούς τους λόγους η Δημοκρατική Συμμαχία δίνει ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον

Ανεξάρτητο Βουλευτή Ηρακλείου κ. Ελευθέριο Αυγενάκη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης της Νέας Δημοκρατίας κ. Ιωάννης Ιωαννίδης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα με μεγάλη προσοχή τις προγραμματικές δηλώσεις του κυρίου Πρωθυπουργού. Ευλικρινά εύχομαι να πετύχει απόλυτα στις υποχρεώσεις που έχει αναλάβει στο πλαίσιο της συμφωνίας των πολιτικών Αρχηγών και η σημερινή προσωρινή Κυβέρνηση να μας οδηγήσει, με βελτιωμένες συνθήκες, στις εκλογές της 19ης Φεβρουαρίου.

Πρέπει να ομολογήσω ότι το έργο της Κυβέρνησης είναι δύσκολο, παρά το ότι έχει συγκεκριμένους και περιορισμένους σκοπούς.

Αποτελεί μεν μία άλλη κυβέρνηση, όμως είναι έμμεσα ή και άμεσα συνδεδεμένη με την προηγούμενη και κάποια πράγματα μοιραία και δυστυχώς θα την ακολουθούν. Και λέω «δυστυχώς», γιατί η κυβέρνηση του κ. Παπανδρέου φρόντισε, πριν καταρρεύσει, να δεσμεύσει χειροπόδαρη τη χώρα. «Κατάφερε», βέβαια, νωρίτερα να φέρει το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και την τρόικα. Ο Στρος Καν, ας μην ξεχνούμε, δήλωσε στη Γαλλία ότι του το

ζήτησε από τον Ιούνιο μήνα και ήθελε στις 1/12/2009 να έχει φέρετο το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Και του είπε: «Επειδή είσαι στην Ευρώπη, θα πρέπει να συμφωνήσει και η Ευρώπη. Δεν έχετε δικό σας νόμισμα, αλλά το ευρώ.»

Έκανε επίσημους συνομιλητές τούς επαγγελματίες κερδοσκόπους και επέλεξε να εφαρμόσει στο εσωτερικό άγρια λιτότητα για το λαό, που ήδη οδηγείται στη βαθιά και πολυετή ύφεση με φτώχεια και στερήσεις.

Αποκορύφωμα των δεσμεύσεων της προς τους δανειστές αποτέλεσε η συμφωνία στις 26 και 27 Οκτωβρίου, που την κληροδότησε στη σημερινή Κυβέρνηση και που προβλέπει μεταξὺ άλλων πολλών δεινών και το περίφημο κούρεμα.

Αρκετοί Υπουργοί της προηγούμενης κυβέρνησης, αλλά και ο κ. Παπανδρέου, μόνο λίγους μήνες πριν διακήρυτταν σε όλους τους τόνους ότι το κούρεμα του χρέους θα ήταν αυτοχειρία, θα είχε πάρα πολύ μεγάλο κόστος χωρίς όφελος, θα οδηγούσε τα ασφαλιστικά ταμεία στα τάρταρα και θα ήταν μία καταστροφή για τους Έλληνες.

Σήμερα οι ίδιοι πολιτικοί, αλλά και πολλοί άλλοι είναι οι καλύτεροι θιασώτες του κουρέματος και προσπαθούν ασμένως να πείσουν όσους δεν είναι συνένοχοι με αυτούς, ότι η πρακτική αυτή συνιστά τη μοναδική και υπέρτατη λύση.

Υποθέτω ότι τους σύνθετους σχετικούς υπολογισμούς και όρους για την ανταλλαγή των ομολόγων λίγοι έχουν το κουράγιο να παρακολουθήσουν.

Στο θέμα αυτό, όμως, μου έχει δημιουργηθεί μία απορία και θα ήθελα κάποιος πιο ειδικός από την Κυβέρνηση να μου δώσει μία απάντηση:

Όπως είναι γνωστό, στο ποσό του χρέους που κουρεύεται, δεν περιλαμβάνονται τα ομόλογα που έχει στην κατοχή της η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα ύψους πάνω από 50 δισεκατομμύρια, ίσως και 60 δισεκατομμύρια. Τα ομόλογα αυτά τα έχει αγοράσει από τη δευτερογενή αγορά ομολόγων σε τιμές πολύ κάτω από το 100% της ονομαστικής αξίας και ίσως κοντά στο 50% αυτής. Το ότι εξαιρούνται από το κούρεμα, εγώ το αντιλαμβάνομαι ως εξής: όταν τα ομόλογα αυτά λήξουν, η πατρίδα μας θα υποχρεωθεί να καταβάλει το 100% της αξίας τους. Επομένως, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα θα έχει κερδίσει αστρονομικά ποσά ύψους τουλάχιστον 20 δισεκατομμυρίων ευρώ σε βάρος ενός σκληρά δοκιμαζόμενου λαού. Την ίδια στιγμή, όμως, εξαιτίας του κουρέματος καταστρέφονται οι τράπεζες και τα ασφαλιστικά ταμεία μας. Τα ασφαλιστικά ταμεία από τα 24 δισεκατομμύρια τα οποία έχουν, αμέσως θα χάσουν τα 12 δισεκατομμύρια.

Το ανέφερα αυτό, γιατί ακούγονται και εκφράσεις για αλληλεγγύη των διεθνών οργανισμών και των κρατών της Ευρωζώνης προς την Ελλάδα, που για εμένα είναι σχεδόν ανύπαρκτη, εφόσον τα παραπάνω είναι αλήθεια.

Πέρα από αυτό, η κυβέρνηση Παπανδρέου εξέθεσε σε προφανή κίνδυνο και την παρουσία της χώρας μας στην Ευρωζώνη με το να αποφασίσει τη διεξαγωγή σχετικού δημοψηφίσματος.

Παρόμοιες πράξεις χαρακτήριζαν την προηγούμενη κυβέρνηση Παπανδρέου που απειλούσαν δεκαετίες ευρωπαϊκής πορείας.

Η Νέα Δημοκρατία έπρεπε να παρέμβει και να πράξει το καθήκον της, γιατί η χώρα περνούσε σοβαρότατη δοκιμασία και αντιμετώπιζε πρωτοφανείς κινδύνους από τους αδέξιους χειρισμούς της κυβέρνησης και την εξ αυτών απώλεια της διεθνούς αξιοπιστίας μας. Πήραμε πρωτοβουλία να δώσουμε διέξοδο σε όλα αυτά και να πάψει η ουσιαστική ακυβερνησία.

Κύριοι στόχοι ήταν η αλλαγή του Πρωθυπουργού που μας οδηγούσε στον όλεθρο και η δρομολόγηση των εκλογών για να εκφραστεί ο λαός, όχι η συγκυβέρνηση, αλλά απλώς η στήριξη σε μια κυβέρνηση βραχείας διάρκειας με συγκεκριμένους στόχους.

Έτσι η νέα μεταβατική Κυβέρνηση ειδικού σκοπού θα εργαζόταν άμεσα για την απεμπλοκή της έκτης δόσης και για την έναρξη των διαδικασιών σύναψης της νέας δανειακής σύμβασης.

Οι ημερομηνίες –γιατί είπε ο κ. Καρτάλης προηγουμένως, «αν δεν προλάβουν»– έχουν καθοριστεί από το Υπουργείο Οικονομικών με εκπροσώπους και από τη Νέα Δημοκρατία και επαρκούν γι' αυτά τα οποία συγκεκριμένα ζητούμε να γίνουν.

Άλλαξε, λοιπόν, η φορά των πραγμάτων, επανήλθε η ομαλότητα και η χώρα δεν είναι πλέον ακυβέρνητη, παρά το ότι χρησιμοποιήθηκαν τεχνάσματα για να ματαιωθούν όλα αυτά τα οποία έγιναν.

Θέλω κι εγώ με τη σειρά μου να τονίσω ότι δεν πρόκειται να ψηφίσουμε νέα αβάσταχτα μέτρα και ότι με κανέναν τρόπο δεν παρέχουμε συγχωροχάρτια για όσα απαράδεκτα μέτρα ήδη είχε λάβει η προηγούμενη κυβέρνηση Παπανδρέου. Οι ευθύνες για τις πράξεις της βαρύνουν αποκλειστικά και μόνο τα μέλη της, θα καταλογιστούν και θα αποδοθεί δικαιοσύνη.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ειλικρινά εύχομαι οι ικανότητες του νέου Πρωθυπουργού να βοηθήσουν τη χώρα μας. Μοναδική παράκλησή μου, να πράξει ό,τι είναι δυνατόν σε αυτούς τους τρεις μήνες, ώστε να αμβλυνθούν έστω και λίγο οι δραματικές επιπτώσεις της έντονα αντιλαϊκής πολιτικής του ΠΑΣΟΚ και του μνημονίου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Για παράδειγμα, για το ειδικό τέλος για τα ακίνητα, που ενσωματώθηκε στους λογαριασμούς της ΔΕΗ, θα μπορούσε να προστεθεί διάταξη που να συμπεριλαμβάνει στους υπόχρεους να πληρώσουν, το χαμηλότερο ποσό των 0,50 ευρώ ανά τετραγωνικό, και όσους διαμένουν σε περιοχές με τις χαμηλότερες τιμές ζώνης. Είναι περιοχές στις οποίες κατά συντριπτική πλειοψηφία κατοικούν πολίτες του μεροκάματου με μικρά εισοδήματα.

Από την πλευρά μου, αναγνωρίζοντας την κρισιμότητα της κατάστασης κι έχοντας υπ' όψιν το πλαίσιο της σχετικής συμφωνίας των πολιτικών Αρχηγών, στηρίζω την αποστολή αυτής της Κυβέρνησης και της παρέχω ψήφο εμπιστοσύνης.

Ο κ. Παπανδρέου σήμερα έκανε επαφές, ενώ έχει παραιτηθεί, με τον κ. Χριστόφια, με Αρχηγούς κρατών, τον κ. Ερντογάν, το Νετανιάχου κ.λπ., για να μιλήσει για την ΑΟΖ κ.ο.κ.. Θα πρέπει να μην υπονομεύουμε το ρόλο του καινούργιου Πρωθυπουργού. Η Κυβέρνηση αυτή θα πρέπει να προχωρήσει για να κάνει ό,τι είναι δυνατόν.

Είναι δε αυτονόητο ότι διατηρώ το δικαίωμά μου να ασκώ κριτική και να αντιτίθεμαι σε πράξεις και νέα μέτρα που θα είναι εξόφθαλμα αντιλαϊκά.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Ιωάννη Ιωαννίδη, Βουλευτή Α' Θεσσαλονίκης της Νέας Δημοκρατίας.

Το λόγο έχει η κ. Αριάδνη Αγάτσα, Βουλευτής Βοιωτίας του ΠΑΣΟΚ.

ΑΡΙΑΔΝΗ ΑΓΑΤΣΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ποτέ στο ορατό παρελθόν η πατρίδα μας δεν είχε βρεθεί σε παρόμοια θέση. Ποτέ οι πολίτες αυτής της χώρας δεν έβλεπαν το μέλλον με τόσο φόβο και απαισιοδοξία. Η παγκόσμια οικονομική κρίση, αλλά κυρίως η επίδρασή της στην αδύναμη ελληνική οικονομία, έχει οδηγήσει σε πρωτοφανή ύφεση, σε αδιανόητη για άλλες εποχές συρρίκνωση των εισοδημάτων, σε απαράδεκτα υψηλά ποσοστά ανεργίας.

Είναι η πρώτη φορά που η ελληνική ευρωπαϊκή πορεία αμφισβητείται από τα πιο επίσημα χείλη και η συμμετοχή μας στο ενιαίο νόμισμα κινδυνεύει όσο ποτέ άλλοτε.

Είναι τώρα που το πολιτικό μας σύστημα και ο καθένας ίσως προσωπικά κάνει την υπέρβαση που η κοινωνία απαιτεί.

Όπως όλες οι πολιτικές δυνάμεις στην Ευρώπη, έτσι κι εδώ καταλάβαμε, έστω κι αργά, έστω και υπό την πίεση μιας χρεοκοπίας, ότι αυτή η κρίση δεν αντιμετωπίζεται παρά μόνο με τη συνεργασία και την κοινή προσπάθεια.

Η συμφωνία του Οκτωβρίου και η εφαρμογή των αποφάσεων που επιλέχθηκαν, παρέχει στη χώρα μας την ασφάλεια που τόσο είναι απαραίτητη σε αυτές τις οικονομικές συνθήκες.

Η πολιτική συναίνεση ήταν το ζητούμενο και ο μόνος τρόπος να κατοχυρωθούν αυτές οι αποφάσεις που δίνουν ελπίδα και προοπτική στην ελληνική κοινωνία.

Το ΠΑΣΟΚ θεσμικά πρωτοστάτησε σε αυτήν την επιτυχία, τη

συναίνεση. Την πρότεινε κατ' επανάληψη και αγωνίστηκε για την επιτυχία της. Έδειξε πως όταν απειλείται η πατρίδα, εχθροί δεν υπάρχουν μεταξύ μας.

Η προστασία αυτής της συμφωνίας είναι εθνικό ζήτημα και η μόνη διέξοδος να μείνει η χώρα ασφαλής στο ευρώ και να αξιοποιηθούν τα μεγάλα οφέλη που απορρέουν από την παραμονή της χώρας μας στην Ευρωζώνη και στο κέντρο της ομάδας των αναπτυσσόμενων ευρωπαϊκών χωρών.

Γι' αυτό και θα πρέπει η Κυβέρνηση αυτή να ολοκληρώσει τις δέουσες διαδικασίες, χωρίς ασφυκτική πίεση χρόνου, να επέλθει η ομαλότητα και να ακολουθήσουν οι εκλογές. Αυτό απαιτεί το συμφέρον της χώρας.

Η μείωση του χρέους θα ελαφρύνει την ελληνική οικονομία από τόκους περίπου 5 δισεκατομμυρίων ευρώ και θα ενισχύσει την προσπάθεια να βοηθήσουμε τα ασθενέστερα στρώματα της κοινωνίας, κάτι που θα πρέπει να είναι η πρώτη μας και η πιο άμεση προτεραιότητα, διότι η μάχη σε κάθε σπίτι ήταν και είναι σκληρή για να αντεπεξέλθει στις εξαιρετικά δύσκολες συνθήκες η ελληνική οικογένεια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο σχηματισμός της Κυβέρνησης Παπαδήμου στέλνει ένα μήνυμα ελπίδας και αισιοδοξίας, ένα μήνυμα που τόσο έχει ανάγκη ο δοκιμασμένος ελληνικός λαός. Σηματοδοτεί την κοινή αντίληψη των πολιτικών δυνάμεων, ότι το συμφέρον της πατρίδας είναι πέρα και πάνω από τις στενές κομματικές επιδιώξεις τους και στέλνει εντός, αλλά κυρίως εκτός, ένα μήνυμα, ότι οι Έλληνες προκρίνουν το εθνικό συμφέρον από το κομματικό και δεν διστάζουν να επιστρατεύσουν ό,τι πιο ικανό και αποτελεσματικό διαθέτει αυτήν τη στιγμή η χώρα, όπως είναι ο σημερινός Πρωθυπουργός.

Με τις πλάτες των πολιτικών ηγεσιών, αλλά και τη συνειδητή στήριξη των Βουλευτών η νέα Κυβέρνηση δεν μπορεί παρά να πετύχει. Η αποστολή της δεν είναι εύκολη, η διεθνής συγκυρία κάθε άλλο παρά ευνοϊκή. Όλοι βλέπουμε τα προβλήματα που αντιμετωπίζει η γειτονική μας Ιταλία, χώρα που είναι η τρίτη μεγαλύτερη οικονομία της Ευρωζώνης με μεγάλη βιομηχανία και οικονομικά μεγέθη τελείως διαφορετικά από τα δικά μας. Και όμως μια χώρα σαν αυτή ακολουθεί τα βήματα της Ελλάδας και προσπαθεί με την ίδια φιλοσοφία να αντιμετωπίσει αυτήν τη λαίλαπα που έρχεται.

Είμαι σίγουρη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι αυτή η συνεργασία είναι η απαρχή μιας άλλης πολιτικής κουλτούρας που θα επικρατήσει στην ελληνική πολιτική ζωή το επόμενο διάστημα.

Τα δύο τελευταία χρόνια βρεθήκαμε στη χειρότερη κρίση που βίωσε η χώρα μας. Ας δείξουμε τώρα ότι στα δύσκολα οι Έλληνες ενώνονται και υπερβαίνουν τους εαυτούς τους, παραμερίζουν τις διαφορές τους και δουλεύουν όλοι μαζί με στόχο να κρατήσουμε τη χώρα όρθια. Ας στείλουμε παντού ένα μήνυμα αισιοδοξίας και σιγουριάς, ένα μήνυμα ελπίδας και ασφάλειας.

Θέλω και εγώ από αυτό εδώ το Βήμα να ευχηθώ με όλη μου την καρδιά στο νέο Πρωθυπουργό, καλή δύναμη και κάθε επιτυχία στο δύσκολο έργο που έχει αναλάβει και να διαβεβαιώσω ότι θα έχει τη στήριξή μας σε όλες του τις προσπάθειες.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε την κ. Αριάδνη Αγάτσα, Βουλευτή του ΠΑΣΟΚ από το Νομό Βοιωτίας.

Το λόγο έχει η κ. Αθανασία Μερεντίτη, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ από το Νομό Τρικάλων, για έξι λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η χώρα μας τις τελευταίες ημέρες πέρασε μια ταραχώδη και έντονη πολιτική περιπέτεια, η ένταση της οποίας ήταν ιδιαίτερα πρωτοφανής για τα ελληνικά δεδομένα της Μεταπολίτευσης.

Η Ελλάδα βρέθηκε στην κυριολεξία στο χείλος της οικονομικής καταστροφής. Οι Ευρωπαίοι εταίροι έστειλαν τηλεσίγραφο ότι η υπομονή τους εξαντλείται. Η χώρα βίωσε μπαραζ επικριτικών σχολίων και πίσω από όλα αυτά κρύβονταν ακόμα και το ενδεχόμενο της ανεξέλεγκτης χρεοκοπίας της Ελλάδας.

Στην Ελλάδα οι Έλληνες πολίτες βομβαρδίζονταν από πληθώρα υποψηφίων ονομάτων για την Πρωθυπουργία, συνεχή ρεπορτάζ από τα κανάλια για τις εξελίξεις κι έτσι δημιουργήθηκε

ένα σκηνικό, το οποίο έφερε μνήμες από αλλοτινά χρόνια, που οι Έλληνες νομίζαμε ότι τα έχουμε ξεχάσει και δεν θα τα ξαναζούσαμε.

Η κοινωνία, περίπου, διχάστηκε, ο κόσμος αδυνατούσε να ακολουθήσει και να παρακολουθήσει τα γεγονότα και έφτασε σε κατάσταση απόγνωσης και οργής για τις συνεχείς παλινωδίες και τα αργά αντανάκλαστα της πολιτικής του ηγεσίας. Προφανείς αλήθειες χάνονταν και επικρατούσαν τα προφανή ψέματα. Ευτυχώς, όμως, η αγωνία του λαού για το αποτέλεσμα των πολιτικών διαβουλεύσεων δεν διαψεύστηκε και τελικά αποφασίστηκε η καλύτερη δυνατή επιλογή, δόθηκε εντολή σχηματισμού μεταβατικής Κυβέρνησης στον κ. Παπαδήμο, στον πλέον κατάλληλο άνθρωπο.

Ακούγοντας χθες τον κύριο Πρωθυπουργό, θα έλεγα ότι την ομιλία του χαρακτήρισε η ειλικρίνεια, η επάρκεια και η ευπρέπεια και είναι ίσως αυτά τα αντίδοτα στον παραλογισμό του φανατισμού και της βίας που προσπαθούσαν να δημιουργηθούν και να εξαπλωθούν τις τελευταίες ημέρες.

Η ιστορία είναι γνωστή και θα πρέπει ως εκ τούτου να είναι πάντοτε οδηγός μας. Σύμφωνα με τους τραγικούς ποιητές η κάθαρση είναι το τελικό στάδιο της τραγωδίας. Ας ελπίσουμε ότι οι τραγικές στιγμές που περάσαμε τις προηγούμενες εβδομάδες θα οδηγήσουν μέσα από την Κυβέρνηση του κυρίου Παπαδήμου στην κάθαρση.

Αυτή η Κυβέρνηση αποτελεί ίσως την τελευταία ελπίδα της χώρας για τη διασφάλιση των κατακτήσεων των τελευταίων τριάντα ετών, τη συμμετοχή μας στην Ευρωζώνη, που είναι κατάκτηση του ελληνικού λαού με πολλές θυσίες και προσπάθειες.

Για πολύ καιρό γίνονταν συστηματική προσπάθεια να εδραιωθεί η αντίληψη ότι η συμμετοχή της χώρας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στην ΟΝΕ ήταν και είναι κάτι αυτονόητο, είναι κάτι δεδομένο, κάτι που μας δόθηκε. Δεν τίθεται υπό αμφισβήτηση. Δεν έχουμε καμμία υποχρέωση. Αποδείχτηκε περίτρανα ότι η ουσιαστική συμμετοχή μας στο σκληρό πυρήνα του ευρωπαϊκού γίνεσθαι ήταν και είναι αποτέλεσμα και κατάκτηση στιβαρών ηγεσιών που δίνουν και έδιναν ουσία και περιεχόμενο στις θυσίες του λαού.

Η νέα Κυβέρνηση στηρίζεται σε όλες τις πολιτικές δυνάμεις που πιστεύουν στον ευρωπαϊκό προσανατολισμό της χώρας, που υπερβαίνουν κόμματα και κομματικές προκαταλήψεις και τις συνοδεύουν -κυρίως αυτό- μεγάλες προσδοκίες του ελληνικού λαού.

Η νέα Κυβέρνηση είναι μια σύνθεση που πρέπει και μπορεί να εκμεταλλευτεί το μεγαλύτερο μέρος των υγιών δυνάμεων του πολιτικού προσωπικού, τους ανθρώπους δηλαδή που υπηρετούν την πολιτική με γνώμονα το δημόσιο συμφέρον και μόνο και όχι άλλα ιδιοτελή συμφέροντα.

Αυτά που πρέπει να κάνει σε κάποιο χρονικό διάστημα δεν είναι ούτε εύκολα ούτε ευχάριστα. Είναι αποστολή της να αποκαταστήσει το κύρος του ελληνικού κράτους έναντι άλλων, να δημιουργήσει τις προϋποθέσεις για την αναμόρφωση της οικονομίας και την αναβάθμιση της πολιτικής ζωής. Αυτό και μόνο είναι πολύ. Είναι, όμως, Κυβέρνηση, την οποία συνοδεύουν οι ελπίδες της συντριπτικής πλειοψηφίας των Ελλήνων πολιτών, που προσπαθεί να βάλει φρένο στον κατήφορο, τέλος στους εφιάλτες μας. Είναι Κυβέρνηση που έχει να επιτελέσει έργο υψίστης εθνικής σημασίας με απόλυτη σοβαρότητα. Είναι Κυβέρνηση εθνικής ελπίδας, εθνικής ανάγκης, κορυφαίου εθνικού στόχου. Ως εκ τούτου, ελπίζουμε και ευχόμαστε να γίνει Κυβέρνηση εθνικής σωτηρίας.

Για όλα αυτά καλούμαστε εμείς να τη στηρίξουμε και να μην επιτρέψουμε μικροκομματικά και άλλου είδους συμφέροντα να την υπονομεύσουν, να υπηρετήσουμε με αφοσίωση το σκοπό στον οποίο θεσμικά ταχθήκαμε και όχι τον εαυτό μας, να μην επιτρέψουμε μια μακρά προεκλογική περίοδο με κυρίαρχο θέμα τις πελατειακές σχέσεις.

Είναι επιτακτική ανάγκη και κοινωνική απαίτηση η Κυβέρνηση να προχωρήσει μπροστά, να μην εμπλακεί σε εσωκομματικά παιχνίδια, να μη γίνουν τα παιχνίδια των κομμάτων, όπως πολλές φορές έχει γίνει, προβλήματα της χώρας.

Είναι ευθύνη όλων μας να κάνουμε ό,τι χρειάζεται, για να επανέλθει η πολιτική ομαλότητα, να αποκατασταθούν οι σχέσεις εμ-

πιστοσύνης και συνεργασίας με τους Ευρωπαίους εταίρους μας, να εξασφαλιστεί η απρόσκοπτη ροή των χρηματοδοτικών πόρων και να εξασφαλίσουμε τη συνοχή της κοινωνίας η οποία έχει διαρραγεί.

Πεδίο δόξης λαμπρό, λοιπόν, για τους εκπροσώπους της χώρας που γεννήσε τη δημοκρατία, είναι να αποδείξουμε ότι μπορούμε να την εκφράσουμε με όρους εικοστού πρώτου αιώνα και σύμφωνα με τις ανάγκες της εποχής, μακριά από αγκυλώσεις και λογικές προηγούμενων δεκαετιών, κόντρα σε μικροκομματικούς υπολογισμούς και να προτάξουμε το εθνικό συμφέρον πάνω από τις καρέκλες μας.

Το εγχείρημα πρέπει να επιτύχει. Μόνο έτσι θα διασφαλίσουμε την προοπτική να ξαναγίνει ο τόπος σοβαρός και σεβαστός έναντι όλων. Από το μαραθώνιο προσκήνιο των ημερών πρέπει να προκύψει μια γνήσια εθνική συμφωνία όχι με ψευδεπίγραφη κομματική συναλλαγή.

Θα δώσω ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση του Λουκά Παπαδήμου, χωρίς αστερίσκους και χρονικά περιθώρια και περιορισμούς και θα προσπαθήσω να τη στηρίξω με όλες μου τις δυνάμεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Θα ήθελα ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Έχει την πλατιά αποδοχή των Ελλήνων πολιτών και όσοι επιχειρήσουν να την κλονίσουν, να γνωρίζουν ότι θα έχουν απέναντί τη την κοινωνία, γι' αυτό πρέπει να το σκεφτούν διπλά.

Κύριε Πρόεδρε, μόλις έλαβα ένα e-mail από την ομιλία του Σεφέρη, όταν πήρε το νόμιπλ. Το διάβασα, μου έκανε εντύπωση και κλείνοντας θα ήθελα να το πω. Είναι σαν να ειπώθηκε χθες: «Ανήκω σε μια μικρή χώρα, ένα πέτρινο ακρωτήριο στη Μεσόγειο, που δεν έχει άλλο αγαθό παρά τον αγώνα του λαού, τη θάλασσα και το φως του ήλιου. Είναι μικρός ο τόπος μου, αλλά η παράδοσή του είναι τεράστια. Η παράδοση μας παραδίδεται χωρίς διακοπή και κυρίως με κυρίαρχο στοιχείο την αγάπη για την ανθρωπιά και κανόνες για τη δικαιοσύνη. Αυτήν τη χώρα μπορούμε και θα την ξαναέχουμε».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε την κ. Αθανασία Μερκεντίτη, Βουλευτή Τρικάλων του ΠΑΣΟΚ.

Το λόγο έχει τώρα η κ. Γαρυφαλλιά –συγγνώμη- Λιάνα Κανέλλη, Βουλευτής Α' Αθήνας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

Προτιμούμε το Λιάνα από το Γαρυφαλλιά.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αν κρατούσατε το Γαρυφαλλιά μαζί με την κανέλα –Κανέλλη- θα σας έκανε εξαιρετικά ευδιαθετή την ατμόσφαιρα εδώ. Θα μιλάγατε για κανελογαρύφαλλο. Άλλωστε, αυτό ήταν ένα παιδικό παρατσούκλι στο σχολείο.

Θα επιλέξω σήμερα τους χαμηλότερους των τόνων που έχω χρησιμοποιήσει στα δώδεκα χρόνια που είμαι Βουλευτής και αυτό, για να με ακούσει ο Πρωθυπουργός, του οποίου το στίλ είναι εξαιρετικά αποδεκτό και πάρα πολύ αγαπητό κατά τις δημοσκοπήσεις.

Είναι πρωτοφανές σε αυτήν εδώ την Αίθουσα, να επικαλείται Πρωθυπουργός σε προγραμματικές δηλώσεις, δημοσκοπήσεις πριν καν μιλήσει και να έχουν δημοσιευθεί δημοσκοπήσεις που λένε ότι είναι αποδεκτός κατά 75% και ταυτόχρονα ότι ο ελληνικός λαός δημοσκοπήθηκε, πριν μιλήσει ο Πρωθυπουργός και θέλει αυτή η Κυβέρνηση να μείνει παραπάνω από τις 19 Φεβρουαρίου. Αυτά είναι πρωτοφανή πράγματα. Δεν είναι πρωτοφανή, γιατί έγιναν οι μετρήσεις, ούτε πρωτοφανή, γιατί έχουν αυτά τα αποτελέσματα. Μπορεί να σας βγάλει οποιοσδήποτε ειδικός, εντιμότητα, τη δημοσκόπηση που θέλετε.

Ήρθε εδώ πάνω στο Βήμα και μίλησε για το αληθές. Ενδεχόμενως ίσως, κρατώντας από τον ποιητή: «εθνικό είναι το αληθές». Και εγώ θα του πω εδώ σήμερα, ότι ήταν πάρα πολύ ειλικρινής. Ένας άνθρωπος, ο οποίος δεν έχει εκλεγεί, δεν μπορεί να επικαλεστεί παρά μόνο τις δημοσκοπήσεις. Δεν έχει το βάρος της εκλογικής διαδικασίας πάνω του, ούτε με τους όρους του αστικού κατεστημένου.

Ακούστηκαν όμως και πολύ μεγάλες αλήθειες. Στις προγραμματικές του δηλώσεις, για παράδειγμα, δεν υπάρχει εξωτερική

πολιτική ούτε κατ' ιδέα. Δεν υπάρχει πρόβλημα εθνικό με το Καστελλόριζο. Δεν υπάρχει πρόβλημα εθνικό στο Αιγαίο. Δεν υπάρχει πρόβλημα εθνικό με τα Σκόπια. Δεν υπάρχει κανένα εθνικό πρόβλημα. Η Ελλάδα δεν έχει κανένα εθνικό πρόβλημα, γιατί η εθνική της πολιτική είναι ταυτισμένη κυριολεκτικά με την οικονομική δανειακή πολιτική με την οποία επιζεί έως σήμερα.

Λέχθηκαν πολύ μεγάλες αλήθειες από αυτά που παρουσίασε ως προγραμματικές δηλώσεις, το ύφος, η δομή του λόγου του, η θέση του. Αν είχε μπροστά του και την τριπλέτα του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, είχε και ένα λόγο, για να είναι απολύτως κατανοητό αυτό. Δεν μπόρεσε να μας πείσει ότι όλοι οι Έλληνες θα πάμε κρουαζιέρα. Αποκλείεται. Δεν πρόκειται να πάμε κρουαζιέρα.

Λέχθηκαν πολύ μεγάλες αλήθειες. Στην πραγματικότητα κράτησε το ύφος της ανακοίνωσης των τριών -της κ. Διαμαντοπούλου, του κ. Ραγκούση και του κ. Λοβέρδου- από την οποία μάθαμε ότι η χώρα θα σωθεί, αν ανοίξουν τα φαρμακεία όλες τις ώρες. Αυτή είναι η σωτηρία για τη χώρα: αν θα ανοίξουν τα φαρμακεία όλες τις ώρες. Αν θα αλλάξει η τριτοβάθμια εκπαίδευση με τον τρόπο με τον οποίο αλλάζει. Συρρικνώνονται τα σχολεία. Κλείνουν τα σχολεία.

Κυρία Διαμαντοπούλου, δεν θα πάνε επί ίσοις όροις παιδιά να δώσουν εξετάσεις φέτος. Δεν θα πάνε. Υπάρχουν παιδιά που έχουν μπει στο πρώτο τρίμηνο ή στο πρώτο τετράμηνο στο γυμνάσιο ή στο λύκειο και δεν έχουν βιβλία. Δεν έχουν βιβλία και δεν έχουν όλα πρόσβαση. Εκατό χιλιάδες ήδη νοικοκυριά έχουν κομμένο το ηλεκτρικό.

Αν σας παρακολουθούσε κάποιος, έχετε χρησιμοποιήσει όλοι σας σε όλους τους λόγους –μηδέ του Πρωθυπουργού εξαιρουμένου- το βασικό χιτλερικό δόγμα: το δημόσιο συμφέρον προηγείται του ατομικού.

Συγχωρήστε με, δεν γνωρίζω γερμανικά να σας το πω γερμανικά. Βασική χιτλερική θέση είναι αυτή. Εδώ ταυτίσατε το δημόσιο με το εθνικό. Αρχίσατε ξαφνικά να μιλάτε για έθνος. Συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ μέσα σε αυτήν την Αίθουσα ξαφνικά σήμερα, για να δικαιολογήσουν την ψήφο εμπιστοσύνης, μιλάνε για την ανάγκη περάσματος στην απλή αναλογική. Ακούσαμε απίστευτα πράγματα μέχρι αυτήν τη στιγμή. Σήμερα θυμηθήκαμε την απλή αναλογική εδώ μέσα και αυτή ως ένα εργαλείο δημιουργίας εντυπώσεων και παρέκκλισης του ελληνικού λαού. Σε τι; Να σας πω. Να σας πω από τα κείμενα ακριβώς, όπως ελέχθησαν. Θα σας διαβάσω: «Εγωισμός, έλλειψη δημοσίας πειθαρχίας, οι μάζες είναι μυωπικές, εγωιστικές, συντεχνίες». Αυτά δεν λέμε; Αυτά δεν λέτε συνεχώς ο καθένας; Ανεβαίνουν νεοδημοκράτες, πασόκοι, λαίτες.

Ο καθένας περιπαίζει κατ' ιδίαν το νόμο, αλλά δημοσίως προσποιείται ότι δεν ξέρει τίποτα. Αυτά δεν λέτε; Μα δεν τα λέτε εσείς. Τα λέει ο μεγάλος θεωρητικός του φασισμού ο Τζουστίνιο Φορτουνάτο ακριβώς κατά λέξη, μοι a μοι. Ο άλλος θεωρητικός του φασισμού επιμένει: «Η πρώτη αρχή για εμένα είναι η κοινωνία». Σοβαρολογούμε; Πόσο ήρεμα να μιλήσει κάποιος εδώ; Έχετε βγει έξω.

Δεν ξέρω αν έχει υπηρετήσει τη θητεία του και αν ξέρει τι σημαίνει «Καστελλόριζο» ο κ. Παπαδήμος. Δεν ξέρω. Έφυγε πάρα πολύ νωρίς από τη χώρα, για να είναι σε θέση να ξέρει τι εστί ακριτική περιοχή. Δεν ξέρω ούτε πώς και σε ποια ηλικία ενδεχομένως τακτοποίησε τις στρατιωτικές του υποχρεώσεις. Δεν το ξέρω αυτό ούτε και με νοιάζει. Δεν ξέρω αν έχει παιδιά που πήγαν σε σχολεία εδώ με μαύρα κολλυβογράμματα χάρη σε κάποιους δασκάλους, κάποιο φιλότιμο, κάποιες θυσίες των γονέων. Σε ποια νεολαία απευθύνεστε; Σε αυτή που μαστίζεται από μια γιγάντια ανεργία και από ένα σκοτάδι μπροστινό;

Πού απευθύνεστε; Απευθύνεστε σε μια τάξη. Ταυτίσατε το εθνικό με τα συμφέροντα μιας συγκεκριμένης τάξης. Έρχεστε εδώ και μιλάτε με λογιστικές προδιαγραφές ταυτίζοντας τα συμφέροντα μιας δράκας πλουτοκρατών με το έθνος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κύριε Πρόεδρε, τελειώνω.

Η ζημιά γίνεται εδώ μέσα με το να παρουσιάζεται ως διαφανής διαδικασία η πλήρης αδιαφάνεια όπου η σπέκουλα επί δέκα

μέρες, μέχρι να φτάσουμε στις δημοσκοπήσεις γινόταν για το αν θα συγκεντρωθούν και αν είναι εκβιασμένοι οι εκατόν πενήντα τρεις Βουλευτές, αν έκανε μπρος ή αν έκανε πίσω η δύστυχη συνάδελφος Εύα Καϊλή, αν την κυνηγάνε ή δεν την κυνηγάνε στο twitter, αν τα βρήκατε ή αν δεν τα βρήκατε οι τρεις, αν αναγγέλθηκε ή δεν αναγγέλθηκε και αν οι πενήντα συνάδελφοι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, εδώ έβγαλαν ανακοίνωση για να πούνε στον Γιώργο να κάνει αυτό που έκανε κ.λπ.. Και μας μιλάτε για διαφάνεια; Τολμάτε να μιλάτε για διαφάνεια πίσω από κλειστές πόρτες, από «γκρουπούσκουλα» με συνεννοήσεις;

Γιατί δεν έγινε κουβέντα για τα εθνικά; Γιατί καταφέρατε να αναβάλετε ακόμη και την απόφαση του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης, το διεθνές κατεστημένο που στηρίζει όλη αυτήν τη διαδικασία και που έχει αποφασίσει. Ελέγχθησαν πολλές αλήθειες εδώ μέσα. Η μεγαλύτερη από αυτές όμως, ελέγχθη εκ στόματος του Προέδρου του ΛΑΟΣ στον υπέρτατο καθοδηγητή αυτής της μορφής συγκυβέρνησης -γιατί περί συγκυβέρνησης πρόκειται, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, με τον ένα ή με τον άλλο τρόπο, όσο και να το μαλακώσετε μιλάμε για συγκυβέρνηση- στον μεγάλο θεωρητικό κ. Αλέξη Παπαχελά, συνάδελφο δημοσιογράφου όπου συνεντευξιαζόμενος με τον Πρόεδρο του ΛΑΟΣ χθες, τακτοποίησε το ζήτημα. Και εδώ να δούμε πόσα απίδια βάνει ο σάκος; Άλλαξαν όλα. Δεν υπάρχουν κόμματα πια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, ο χρόνος, σας παρακαλώ.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Τελειώνω, κυρία συνάδελφε, και έχετε και το όνομα της μητέρας μου.

Είπε όμως μια πάρα πολύ μεγάλη κουβέντα. Χωριζόμαστε σε δυο: σε ευρωπαϊστές και σε κομμουνιστές. Σας το έθεσε ο συμμέτοχος στην Κυβέρνηση.

Συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, αποφασίστε με ποιους είστε. Αποφασίστε αν είστε με το λαό ή αν είστε με τους ευρωπαϊστές και με αυτού του είδους την φάτσο προβοκάτσια. Κάντε την. Αυτό ζητάνε και ο φασίστας. Δράση. Να μείνουν οπωσδήποτε τα εργοστάσια ανοιχτά, όταν είναι σε κατάληψη. Να πάνε οι πολίτες της μέσης τάξης με τη λογική σας, να τα κρατήσουν οπωσδήποτε ανοιχτά. Έτσι έγινε και με τη σφαγή του Τορίνο. Όταν η ιστορία επαναληφθεί με τέτοιο τρόπο, με τέτοιο ήθος και με τέτοιο ύφος μοιάζει με πάρα πολύ κακοπαιγμένη φάρσα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ολοκληρώστε, αν έχετε την καλοσύνη, κυρία Κανέλλη.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Προσπαθείτε να δικαιολογήσετε τα μαύρα στίγματα στο πρόσωπο και μπλε συνονθύλευμα. Αυτά δεν διορθώνονται. Η ζημιά είναι μεγάλη αλλά δεν θα περάσει. Ο λαός θα σας απαντήσει.

Στο δίλημμα του Καρατζαφέρη απαντήστε μόνοι σας: με τους κομμουνιστές ή τους ευρωπαϊστές; Ο Αλέξης Παπαχελάς θα σας βγάλει μια πάρα πολύ χρήσιμη δημοσκόπηση αμέσως μετά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε την κ. Λιάνα Κανέλλη, Βουλευτή Α' Αθήνας του Κομμουνιστικού Κομματος Ελλάδας.

Το λόγο έχει τώρα η κυρία Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων κ. Άννα Διαμαντοπούλου, για δώδεκα λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, φαίνεται η αμεροληψία για το ΠΑΣΟΚ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κυρία συνάδελφε, η Αίθουσα έχει άποψη για την αμεροληψία μου.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Μόνο με το θάρρος των πολλών χρόνων στα ίδια Έδρανα θα έλεγα ότι ο λόγος σας, κ. Κανέλλη, δεν ξέρω αν τον χαρακτηρίζετε χαμηλού προφίλ, ήταν όμως σίγουρα θεατρικότατος.

Δεν ξέρω πόσα πράγματα θα τα χαρακτηρίζατε πρωτοφανή στο ότι έγιναν ή δεν έγιναν, τα οποία περιγράψατε απολύτως με όρους καναλιών, δημοσιογράφων και παρασκηνίου. Τα πλέον πρωτοφανή που γίνονται σε αυτόν τον τόπο, είναι ότι υπάρχουν δυνάμεις, κόμματα ή παρατάξεις, οι οποίοι θεωρούν ότι έχουν το δικαίωμα να μιλούν στο όνομα του λαού, χωρίς να προτείνουν

απολύτως τίποτα, καταγγέλλοντας και αναλύοντας την υφήλιο και τον κόσμο με τα δεδομένα της δεκαετίας του '50 και του '60.

Σας διαβεβαιώ ότι όλοι, επειδή είμαστε πολλά χρόνια και επειδή ο καθένας έχει τα ταλέντα του και τις δεξιότητές του, μπορούμε και να προσβάλουμε και να χρησιμοποιήσουμε ακραίες εκφράσεις και θεατρνισμούς στο Βήμα, αλλά ο καθένας επιλέγει να λειτουργήσει με τον τρόπο που αυτός θεωρεί σωστό.

Από το 2009 μέχρι σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζούμε έναν εξαιρετικά πολιτικά πυκνό χρόνο. Για πολλούς από μας είναι σαν να πέρασαν δέκα χρόνια, γιατί ζήσαμε με οδύν τη δίνη των γεγονότων που σήμερα μοιράζονται πολλοί μαζί με μας, με την Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ. Γράφεται και ξαναγράφεται αυτά τα δύο χρόνια, η ιστορία της Ευρώπης, των χωρών, της Ελλάδας, των κομμάτων, των παρατάξεων, των πρωταγωνιστών. Στην Ευρώπη η ιστορία γράφεται και ξεγράφεται με θετικό και αρνητικό τρόπο. Έχουμε μεγάλες αλλαγές προς την οικονομική σύγκλιση και ξεπερνιέται η συνθήκη με θετικό τρόπο, με δυνατότητα μηχανισμών και θεσμών, που μπορούν να βοηθήσουν για πρώτη φορά τις χώρες. Την ίδια στιγμή, έχουμε μια διολίσθηση της Ευρώπης προς ένα μοντέλο διακυβερνητικό, όπου οι πλέον ισχυρές χώρες αποφασίζουν και κυβερνούν για τις άλλες. Ξαναγράφεται η ιστορία των χωρών, οι συμμαχίες τους, αναδιρθρώνεται το παραγωγικό μοντέλο σε πολλές χώρες με τεράστιες κοινωνικές αναδιατάξεις και αναταραχές, γράφεται η ιστορία των κομμάτων και θα έλεγα ότι έρχονται όλοι προ των ευθυνών τους, γιατί από μεγάλα λόγια και ωραίες ιδέες χορτάσαμε όλοι. Η πραγματικότητα είναι μπροστά μας και πρέπει να λύσουμε τα προβλήματα, γιατί κάθε μέρα που περνάει γίνονται και πιο βαθιά. Γράφεται και ξαναγράφεται η ιστορία των πρωταγωνιστών, των ηγετών σε ευρωπαϊκό και σε εθνικό επίπεδο. Κυρίως, όμως, γράφεται και ξαναγράφεται η ιστορία των ανθρώπων, η καθημερινή ζωή των πολιτών του τόπου μας.

Φτάσαμε σε αυτήν την Κυβέρνηση και στη σημερινή συζήτηση, από γεγονότα που είναι δίπλα μας, που όμως τα έχουμε ξεχάσει. Θυμίζω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δύο μείζονα γεγονότα: Την ψήφιση ενός πολυνομοσχεδίου σε αυτήν τη Βουλή, η οποία είχε δραματικές διαστάσεις, όπου πολλοί Βουλευτές ψήφισαν, γιατί έπρεπε ως προϋπόθεση αυτό το νομοσχέδιο να ψηφιστεί, για να φτάσουμε στην 26η και 27η Οκτωβρίου, η οποία σήμερα θεωρείται από όλους ανάγκη να είναι η βασική συνθήκη πάνω στην οποία θα αναδιρθρωθεί η χώρα και θα έχει ελπίδες να βγει από το αδιέξοδο.

Η ψήφιση αυτού του νομοσχεδίου είχε δραματικά χαρακτηριστικά για την Κυβέρνηση και για το ΠΑΣΟΚ. Την ίδια στιγμή, θυμίζω ότι λίγες μέρες μετά την ψήφισή μας πολύ σημαντικής συνθήκης από τον Γιώργο Παπανδρέου, είχαμε συνθήκες ακυβέρνητης πολιτείας στη χώρα. Είχαμε φαινόμενα για τα οποία όλοι πρέπει να δώσουμε εξηγήσεις, γιατί κανέναν εκτός από δυνάμεις αναταραχής δεν βολεύει μια χώρα, η οποία λειτουργεί στα όρια της δημοκρατίας και χωρίς κανόνες, γιατί τότε δημιουργούνται οι συνθήκες οι πιο επικίνδυνες για τη δημοκρατία.

Επί δύο χρόνια, καταφέραμε να αποτρέψουμε και να ανατρέψουμε τη χρεοκοπία, δηλαδή την κατάρρευση του βιοτικού επιπέδου των πολιτών. Σήμερα οι συνθήκες επιδεινώνονται. Η διπλανή Ιταλία είναι σε πολύ πιο δύσκολη κατάσταση από μας και είναι μια χώρα δεκάδες φορές ισχυρότερη βιομηχανικά και οικονομικά. Σήμερα αντιμετωπίζουμε και για εσωτερικούς, αλλά και για εξωτερικούς λόγους, την απειλή απώλειας ενός εθνικού κεκτημένου. Εθνικό κεκτημένο είναι το ευρώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Η απειλή αυτή, αν σκεφτούμε τι μπορεί να συμπερασθεί, ισοδυναμεί με την απειλή εδαφικής κυριαρχίας, γιατί θα χάσουμε πράγματα που κατακτήσαμε με κόπους και θυσίες ως λαός. Σε αυτήν τη στιγμή, ο κάθε Βουλευτής έρχεται αντιμέτωπος με την ευθύνη του όρκου που έδωσε για την πατρίδα και τον λαό. Δεν ξέρω πώς ερμηνεύεται το δημόσιο συμφέρον σε σχέση με το ατομικό ή μάλλον ξέρω πώς το ερμηνεύει η κομμουνιστική θεωρία, αλλά έρχεται στιγμή που το εθνικό έχει πραγματική έννοια, και πάνω από όλα είναι η χώρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι που μπήκαμε σε αυτήν την ιστορία, θα πληρώσουμε ένα μεγάλο κόστος. Κανείς δεν πρόκειται να βγει αλώβητος από αυτήν την προσπάθεια. Και εμείς που

αποφασίσαμε να κρατήσουμε τη χώρα στην Ευρωζώνη, που αποδεχθήκαμε ετερόκλητες που δεν τις φανταζόμασταν, που κάναμε υπερβάσεις που ήταν έξω από το δόγμα και των δικών μας χώρων, πέρα από κάθε έννοια αντίληψης πολιτικού κόστους, βεβαίως και εμείς δεν θα περάσουμε αλώβητοι. Όμως δεν θα περάσουν αλώβητοι και αυτοί οι οποίοι συναποτελούν σήμερα, το μπλοκ της δραχμής, σε συμμαχία με κερδοσκοπικά συμφέροντα στο εσωτερικό και στο εξωτερικό –άθελά τους βεβαίως- οι οποίοι είτε από πολιτική επιλογή της εύκολης αριστερής ρητορείας, η οποία αναλύει τα γεγονότα, περιγράφει τα δράματα και δεν έχει καμμία πρόταση, είτε γιατί δεν κατανοούν ότι οι εκλογές σήμερα που ζητούν, ως μοναδικό σαφές αίτημα και πρόταση, οδηγούν σε αυτήν την κατάσταση που προανέφερα.

Ήρθε η στιγμή που πρέπει να πούμε πρώτα η Ελλάδα. Πρώτα η Ελλάδα με κόστος τεράστιο για όλους. Δεν υπάρχει κανένας που δεν θα πληρώσει κόστος πολιτικό, κοινωνικό, προσωπικό, για να μπορέσουμε να βγούμε από αυτήν την ιστορία. Αυτή η Κυβέρνηση προκαλεί βεβαίως ερωτηματικά, ενστάσεις, προκαλεί φόβο, δεν είναι για κανέναν μας εύκολο. Το πολιτικό σύστημα έχει μεγαλώσει και έχει ωριμάσει με τελείως διαφορετικά χαρακτηριστικά που βασίζονται στις μετωπικές συγκρούσεις και στα μεγάλα λόγια.

Όμως πρέπει να δώσουμε σε αυτήν τη συνεργασία την πραγματική της διάσταση. Αυτή η Κυβέρνηση δεν είναι η κλασική κυβερνήση συνασπισμού των ευρωπαϊκών κεντρικών χώρων. Οι κυβερνήσεις συνασπισμού προκύπτουν μετά από εκλογές, όπου οι πολίτες έχουν μοιράσει την εκλογική τους δύναμη, έχουν απαιτήσει από τα κόμματα να συνεργαστούν με την ψήφο τους.

Επίσης έχουν συνεργαστεί, έχουν κάνει κοινά προγράμματα και προγραμματικές συμφωνίες, έχουν τις κόκκινες γραμμές, έχουν τα χρονοδιαγράμματά τους. Εμείς αυτά δεν τα κάναμε. Γιατί; Γιατί εμείς βρισκόμαστε σήμερα σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης.

Γίνεται, λοιπόν, μια εθνική συνεργασία σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης, με ειδική αποστολή και εδώ παίρνει την ευθύνη ο κάθε Βουλευτής χωριστά απέναντι στο καθήκον του και στην πατρίδα. Γιατί βεβαίως μπορούμε να αναλύσουμε το ρόλο των κομμάτων στη δημοκρατία, των θέσεών τους, των βαθιών διαφορών τους, των μετωπικών τους συγκρούσεων, αλλά για να υπάρξει δημοκρατία και να λειτουργήσει, χρειάζεται η χώρα να είναι εθνικά ανεξάρτητη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ας μιλήσουμε πλέον με ειλικρινή λόγια. Μπορεί μια χώρα να είναι εθνικά ανεξάρτητη, όταν είναι οικονομικά εξαρτημένη και αδύναμη; Έχουμε υποχρέωση να κάνουμε ότι είναι δυνατόν, ώστε η χώρα να μπορεί να έχει την ευθύνη του παραγωγικού μοντέλου της παραγωγής πλούτου, της διανομής αυτού του πλούτου; Το να μην εξαρτάται μονίμως από τη βοήθεια, την αλληλεγγύη, τους μηχανισμούς ή τις άλλες χώρες; Θα πρέπει να απαντήσει ο καθένας πώς βλέπει αυτήν την έξοδο.

Εμείς που συνασπιστήκαμε και συνεργαστήκαμε γι' αυτό το συγκεκριμένο σχέδιο, τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή, έχουμε περιγράψει το στόχο. Είναι σημαντική η δόση, γιατί αφορά τη ζωή των ανθρώπων που την επόμενη μέρα δεν θα έχουν να πάρουν μισθό, έχει μεγάλη σημασία το πακέτο των 130 δισεκατομμυρίων, γιατί θα μπορέσει να βάλει τις βάσεις να έχουμε πρωτογενές πλεόνασμα, άρα ανάπτυξη, άρα να βγούμε από το αδιέξοδο. Θα πρέπει να απαντήσουν και τα άλλα κόμματα. Δεν μπορεί «αβρόχοις ποσί» να είναι οι μεν που κάνουν κριτική στους δε και οι δε να προσπαθούν να βρουν στη χώρα αδιέξοδο. Να παρουσιάσουν τη λύση στον ελληνικό λαό.

Έχουμε μπροστά μας μια πρωτοφανή συνεργασία. Αλλάζει σελίδα σε πολλά πράγματα. Είναι σαφές να ξέρουμε όλοι, όπως το περιέγραφα πριν, ποια είναι αυτή η συνεργασία. Ούτε ένα χωνευτήρι πολιτικό είναι, ούτε σημαίνει ότι έχουμε ίδιες απόψεις, ούτε ότι βγάζουμε μέσους όρους. Είμαστε κόμματα με τις θέσεις μας και συνεργαζόμαστε για συγκεκριμένους στόχους.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι η πρώτη ίσως φορά στην ιστορία της χώρας, που σε μια στιγμή μείζονος προβλήματος απειλείται η εθνική μας ανεξαρτησία. Και αυτό να το κατανοήσουμε καλά, γιατί η οικονομική μας εξάρτηση είναι κυρίαρχο

στοιχείο της εθνικής μας ανεξαρτησίας. Χρειαζόμαστε οικονομική ισχύ, για να μιλήσουμε για το Καστελλόριζο και να το περιφρουρήσουμε ανά πάσα στιγμή, για να εκμεταλλευτούμε τα πετρέλαιά μας και για να κάνουμε ό,τι είναι αναγκαίο, για να παλέψουμε για τη χώρα μας. Αυτήν, λοιπόν, τη στιγμή, ιστορικά είναι η πρώτη φορά που το πολιτικό σύστημα στη χώρα δεν απαντά με διχασμό, δεν απαντά με μετωπική σύγκρουση, αλλά αποφασίζει να συνεργαστεί. Η πορεία δεν θα είναι εύκολη. Και όσοι πήραμε αυτήν την απόφαση, έχουμε την ευθύνη να είμαστε ειλικρινείς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένα χρόνο τώρα, ίσως και παραπάνω, από πολλά κόμματα, από την Πλειοψηφία της Βουλής, ακούμε απόψεις, προτάσεις Βουλευτών για εθνική συνεργασία. Ο Γεώργιος Παπανδρέου, ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ, το επιχείρησε το καλοκαίρι, το πρότεινε ξανά τώρα. Βουλευτές όλων των κομμάτων το έχουν θέσει επανειλημμένα ως μοναδική λύση. Η αλήθεια είναι ότι δεν καταλήξαμε μόνοι μας σε αυτήν την λύση, μέσα από εσωτερικές και εθνικές επεξεργασίες. Υπήρξε μεγάλη πίεση από τον ίδιο το λαό, την οποία αισθανθήκαμε όλοι. Υπήρξε και απέξω. Και αυτό πρέπει να το παραδεχθούμε, γιατί δεν πρέπει να ξανασυμβεί, γιατί δεν μπορεί να μην αποφασίζουμε μόνοι μας, στη χώρα μας να κάνουμε τις επιλογές που πρέπει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της Κυρίας Υπουργού)

Κύριε Πρόεδρε, θα χρειαστώ ενάμισι λεπτά ακόμη.

Πρώτιστη σημασία έχει να εξασφαλίσουμε αυτά που έχει ανάγκη ο λαός, δηλαδή ότι έχουμε το ευρώ στο χέρι, ότι υπάρχει κλίμα το οποίο μπορεί να προσφέρει επενδύσεις. Πρέπει να κατανοήσουμε πλέον, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι μια χώρα, στην οποία όλα είναι υπό κατάληψη, όπου όλοι είναι στους δρόμους, όπου επί μήνες, από το Σεπτέμβριο και μετά, δεν λειτουργεί διοίκηση, δεν μπορούμε να πάρουμε τους φόρους, δεν λειτουργούν τα δημόσια κτήρια, οι δρόμοι, δεν είναι ένας χώρος όπου μπορούν να προκληθούν επενδύσεις, δεν είναι ένας χώρος όπου μπορεί να αναπτυχθεί η οικονομία, δεν μπορούν να δημιουργηθούν θέσεις εργασίας. Έχουμε, λοιπόν, μια ευθύνη σε αυτήν τη δύσκολη κατάσταση: να κατανοήσουμε ότι ο καθένας βάζει πλάτη, για να ανορθώσουμε τη χώρα.

Η επενδυτική δραστηριότητα και του εσωτερικού και του εξωτερικού είναι απαραίτητη προϋπόθεση, για να δημιουργήσουμε θέσεις εργασίας. Ευρώ, κλίμα, ανάπτυξη, ασφάλεια, θέσεις εργασίας είναι αυτά τα οποία δεν έχουν καμμία σχέση με ένα προεκλογικό κλίμα που κάποιοι είναι έτοιμοι να δημιουργήσουν. Στην προεκλογική περίοδο, αντί της νηφαλιότητας, επικρατεί η όξυνση, αντί του μέτρου, η υπερβολή, αντί της πραγματικότητας, τα περί άλλου δρόμου και περί άλλης λύσης, που κανένας όμως δεν περιγράφει.

Η Κυβέρνηση θα κινηθεί φυσικά μέσα στο πλαίσιο των δεσμεύσεων που έχει αναλάβει. Όμως ο χρόνος των εκλογών έχει ελάχιστη σημασία μπροστά στην αντιμετώπιση δύο σοβαρών προβλημάτων στα όρια της απειλής. Το ένα είναι μια έσωθεν απειλή, να προχωρήσουμε και πάλι σε ακραίες αναταραχές και ανομία, η οποία μπορεί να δημιουργήσει πάλι το φαινόμενο της ακυβέρνητης πολιτείας που οδηγεί σε αδιέξοδο και τη δημοκρατία και την οικονομία και το δεύτερο είναι η έξωθεν απειλή, που είναι η αποβολή από την Ευρωζώνη. Είναι θέμα και της Βουλής, είναι θέμα προφανώς των Αρχηγών των κομμάτων, που είναι οι πλέον αρμόδιοι να παρακολουθήσουν την πορεία και να διαπιστώσουν τη λήξη συναγερμού για την επιστροφή στα γνωστά και καθιερωμένα της πολιτικής μας ζωής, γιατί είναι σαφές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι αυτό που ζούμε σήμερα, δεν είναι ένα κομμάτι της φυσιολογικής πολιτικής ζωής που ζούσαμε επί χρόνια.

Θέωρησα αναγκαίο να αναφερθώ στα παραπάνω, γιατί στο χώρο της αρμοδιότητάς μου –εννώ στο θέμα της ηρεμίας, της συνεργασίας επί συγκεκριμένων θεμάτων και των αποτελεσμάτων- η επίτευξη συναίνεσης και συμφωνίας, ως αποτέλεσμα μακράς προσπάθειας η οποία κράτησε μήνες, είχε θετικά αποτελέσματα. Αλλάξαμε εκ βάθρων ένα σύστημα στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, με στόχο τα πανεπιστήμιά μας να γίνουν ανταγωνιστικά -μη φοβόμαστε τη λέξη- με όλα τα πανεπιστήμια του κό-

μου, γιατί είναι παγκόσμιο θέμα πλέον η παιδεία. Και το καταφέραμε, κάτι που δεν το πίστευε κανένας, με εφαρμογή του νόμου. Σήμερα, το πρώτο που δηλώσαμε –και ο κ. Αρβανιτόπουλος που ήρθε στο Υπουργείο και εγώ που δουλέψαμε μαζί, καλή τη τύχη, την προηγούμενη περίοδο, για να μπορέσουμε να δημιουργήσουμε αυτήν τη συναίνεση- ήταν ότι θα εφαρμοστεί ο νόμος για τα πανεπιστήμια, για να αλλάξουμε την τριτοβάθμια εκπαίδευση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Υπουργού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κυρία Υπουργέ, ολοκληρώστε τη σκέψη σας και κλείστε την ομιλία σας.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Τελειώνω, με αυτό, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε ένα συγκεκριμένο και περιγεγραμμένο πρόγραμμα για αυτήν την Κυβέρνηση και ο στόχος της έχει γίνει σαφής από όλους. Όμως, η χώρα δεν παγώνει, ούτε τα μεγάλα ζητήματα μπορούν να παγώσουν. Είναι στο χέρι όλων μας ό,τι επιλογές και προτεραιότητες έχουμε από εδώ και πέρα, να αποδείξουμε, ως εκεί που είναι εφικτό βεβαίως, στο πλαίσιο μιας τέτοιας κυβέρνησης, ότι υπάρχει συνεργασία.

Εμείς έχουμε σε εξέλιξη τέσσερα μεγάλα ζητήματα. Είναι η αναδιάρθρωση της περιφερειακής εκπαίδευσης, δηλαδή η περιφέρεια και πώς δομούνται με ένα νέο σχήμα η πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση, είναι ο χώρος του λυκείου και του τεχνολογικού λυκείου, είναι το θέμα των εισαγωγικών εξετάσεων και είναι ο νόμος για την έρευνα. Όλα αυτά θα γίνουν μέσα από τη διακομματική επιτροπή, με συνεργασία όλων των κομμάτων, ώστε να μπορέσουμε να τα φέρουμε στη Βουλή με τον πλέον συναινετικό τρόπο, γιατί είναι σαφές ότι στα βασικά θέματα της παιδείας η συναίνεση είναι η λυδία λίθος για το έθνος.

Έχουμε μπροστά μας πολύ δύσκολους μήνες. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επειδή περάσαμε πάρα πολύ δύσκολα τα δύο τελευταία χρόνια, επειδή για καθέναν από εμάς ήταν μια οδύνη και την ζήσαμε, πιστεύω ότι αυτό που ζούμε τώρα είναι διδακτικό για όλους μας. Κανείς, είτε είναι τέρμα αριστερά είτε τέρμα δεξιά, δεν μπορεί να κάβεται εκ του ασφαλούς και να πυροβολεί και να βλέπει τη χώρα να πεθαίνει.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε την κ. Άννα Διαμαντοπούλου, Υπουργό Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων.

Έχει ζητήσει το λόγο επί προσωπικού η κ. Λιάνα Κανέλλη.

Κυρία Κανέλλη, έχετε το λόγο.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Κυρία Διαμαντοπούλου, μιλήσατε για θεατρινισμούς. Δεν σας ζητώ να το πάρετε πίσω. Δώσατε ένα ρεσιτάλ «όπερα μπούφα». Χρησιμοποίησατε ψεύδη, όπως ότι όλα τα κόμματα ζήτησαν αυτήν τη συναίνεση. Όχι, δεν την ζήτησαν.

Μιλήσατε για έλλειψη μετωπικής σύγκρουσης. Είμαστε σε μετωπική σύγκρουση μαζί σας. Μιλήσατε για επαναφορά στη δεκαετία του '50. Στη δεκαετία του '50, σας διαβεβαίω, δεν έχω την παραμικρά ευθύνη, ούτε ιδεολογική, αφού γεννήθηκε το '54. Το '52 οι συνεργάτες σας και οι σημερινοί συναινούσαντες και οι διάδοχοί τους εκτελούσαν τον Μπελογιάννη.

Επιτρέψτε μου, λοιπόν, να σας αντιγυρίσω τα περί θεατρινισμού, διότι όποιος εκφεύγει κυριολεκτικά από το σενάριο των λεσχών, που σας έχουν πει να λέτε με ευπρεπές ύφος και δεν είναι συνωμολητής σας στο ίδιο επίπεδο, τότε μπορεί να μετατρέπεται το Καστελλόριζο σε ντεκόρ, την έλλειψη βιβλίων στα σχολεία μη ικανή να σας κάνει να θέλετε να παραιτηθείτε, αφού δεν μπορέσατε να δώσατε ως Υπουργός Παιδείας, βιβλία στα σχολεία, που θα ήταν η στοιχειώδης αντιγραφή ενός εκ της τριμερούς. Το χαρακίρι, ελπίζω να σας το έμαθαν.

Εν πάση περιπτώσει, αν μιλάτε για συνεντεύξεις στο εξωτερικό, σας διαβεβαίω ότι σημασία δεν έχει το ντεκόρ κάτω από το οποίο μιλάς, αλλά το περιεχόμενο το οποίο λες. Ήδη, σήμερα η μισή Ευρώπη σας, έτσι όπως την θέλετε, σας κατηγορεί για μαύρο μέτωπο. Στο μαύρο μέτωπο θα πάρετε κόκκινη απάντηση. Δεν μονοπωλείτε εσείς ούτε τον πατριωτισμό ούτε την εθνικό-

τητα. Δεν θα κατηγορείτε στο τέλος –με συγχωρείτε, αλλά αυτό δεν είναι καν προσωπικό- ότι εμείς εδώ πυροβολούμε την πατρίδα και εσείς την σώζετε. Την κυβερνήσατε και την φέρατε εδώ, δεν την κυβερνήσατε, για να την πυροβολήσουμε. Το πιστόλι στον κρόταφό σας!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Μετά την παρέμβαση της κ. Κανέλλη...

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, δεν ήταν καθόλου επί προσωπικού. Επιτρέψτε μου, ένα σχόλιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Το λόγο έχει η Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων κ. Άννα Διαμαντοπούλου.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Θα ήθελα, μετά την ομιλία της κ. Κανέλλη, να πω ότι ανάμεσα στη δημοσιογραφία, το θέατρο και την πολιτική έχω επιλέξει σταθερά την πολιτική.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Με θεατρικούς όρους, όμως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Το λόγο έχει ο κ. Γεώργιος Κασσάρας, Βουλευτής Δωδεκανήσου του ΠΑΣΟΚ, για έξι λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΣΣΑΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τελικά αυτές τις δύσκολες στιγμές και παρά τα όσα προηγήθηκαν, που δεν ευχαρίστησαν κανένα, με την κοινή προσπάθεια των τριών Αρχηγών και των κομμάτων τους και βεβαίως του Προέδρου της Δημοκρατίας, το εγχείρημα σχηματισμού Κυβέρνησης συνεργασίας ολοκληρώθηκε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο.

Όσοι παρακολούθησαν –και ήταν πολλοί αυτοί- τις προγραμματικές δηλώσεις, δεν έχουν πια αμφιβολία για την αφετηρία της κυβέρνησης του Γιώργου Παπανδρέου και του ΠΑΣΟΚ. Έγινε πλέον σαφές ότι το 2009 το έλλειμμα ήταν 15,7%, (36 δισεκατομμύρια, με τα 24 δισεκατομμύρια να είναι πρωτογενές έλλειμμα). Ήταν δύσκολη, λοιπόν, η συνέχεια, ανηφορικός ο δρόμος, αλλά μονόδρομος και αν κάποιος και στην Αθήνα και εκτός Αιθούσης έχουν αμφιβολία ότι το πρόβλημα ήταν τεράστιο, αλλά όχι μόνο ελληνικό, μπορούν να δουν και τη γειτονική Ιταλία.

Ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ, ο Γιώργος Παπανδρέου και οι Βουλευτές που τον στηρίξαν, νιώθουν δικαιωμένοι. Ασφαλώς όχι ευτυχείς, αλλά έχουμε δυνατή την αίσθηση ότι δεν είχαμε άλλη επιλογή, ότι αντέξαμε και κάναμε όσα έπρεπε και ότι ο χρόνος γι' αυτά θα μας δικαιώσει. Πράγματα που δεν γινόντουσαν για πολλά χρόνια, έπρεπε να γίνουν σε πολύ λίγο χρονικό διάστημα και αυτό βέβαια οδηγεί πολλές φορές και σε λάθη και εγίναν λάθη. Όμως ο Γιώργος Παπανδρέου πιστώνεται ότι, με το κύρος και την προσπάθειά του, συνέβαλε τα μέγιστα, στη δημιουργία για πρώτη φορά μηχανισμού στήριξης και φθάσαμε διαδοχικά, με τις θυσίες του ελληνικού λαού, με τα σκληρά μέτρα που αναγκαστήκαμε να πάρουμε, στη συμφωνία της 26ης Οκτωβρίου: μιας συμφωνίας που πολλοί απεκήρυξαν για πολύ διάστημα και έφθασε μία επιλογή για προσφυγή σε δημοψήφισμα, για να δοξαστεί αυτή η συμφωνία και να τρέχουμε όλοι, μην τυχόν και κάτι δεν πάει καλά με αυτήν.

Όπως είπε και χθες ο νέος Πρωθυπουργός –ότι δηλαδή, μόνος του δεν μπορεί να τα καταφέρει, αλλά όλοι μαζί μπορούμε- έτσι και εμείς, ο Πρόεδρος μας και η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ αναζητούσαμε από την αρχή τη συνεργασία. Μία συνεργασία που τελικά επετεύχθη στο πρόσωπο του κ. Παπαδήμου και βεβαίως με τη γενναιότητα του Γιώργου Παπανδρέου να παραιτηθεί από το αξίωμά του. Ο λαός που επιθυμούσε αυτήν τη συνεργασία –στην πλειοψηφία του ασφαλώς- μας στέλνει το μήνυμα, κυρίως στις ηγεσίες των κομμάτων που μετέχουν στην Κυβέρνηση, να δείξουμε με το παράδειγμά μας ότι από αύριο αρχίζει μία σοβαρή κυβερνητική προσπάθεια και όχι μία προεκλογική περίοδος, η οποία θα παρασύρει στον κομματικό ανταγωνισμό και στη μικροπολιτική αντιπαλότητα κάθε προσπάθεια που θα καταβάλλει η νέα Κυβέρνηση.

Ο νέος Πρωθυπουργός και η Κυβέρνηση έχουν την ψήφο εμπιστοσύνης μου. Επιτρέψτε μου όμως, να καταθέσω δύο-τρεις σκέψεις για το πώς θα πετύχουμε την απαραίτητη κοινωνική συμβαχή, ώστε να περιοριστούν οι καταλήψεις και οι απεργίες, για

να καταστεί δυνατή η λειτουργία του κράτους. Δεν υπάρχει ανάπτυξη αλλιώς.

Πρώτον, Δημόσια Διοίκηση. Σωστά αναφέρθηκε ο κύριος Πρωθυπουργός στις εφορίες και στα σχολεία. Παραδείγματος χάριν, δεν μπορούμε να καθυβρίζουμε τους εφοριακούς, να διαλύουμε τις υπηρεσίες, να ισοπεδώνουμε τους μισθούς και να προσδοκούμε τα καλύτερα αποτελέσματα. Όλα μαζί δεν γίνονται.

Δεύτερον, στήριξη των τραπεζών ναι, αλλά έναντι κοινών μετοχών. Το αντίτιμο κάποτε πρέπει να επιστραφεί στον ελληνικό λαό.

Τρίτον, να ολοκληρωθεί η προσπάθεια και να μάθει τελικά ο ελληνικός λαός ποιοι και πόσα έβγαλαν έξω. Και βεβαίως, εάν αυτά δεν έχουν φορολογηθεί, να υποστούν τις συνέπειες. Να πληρώσουν επιτέλους, όσοι χρωστάνε.

Υπάρχει ευρεία αποδοχή της Κυβέρνησης και πιστεύω να υπάρξει και ο χρόνος, ώστε να πάρει τις πρωτοβουλίες και να αντιμετωπιστεί η γραφειοκρατία και οι δυσλειτουργίες που οδήγησαν πράγματι να μην πάνε έγκαιρα τα βιβλία στα σχολεία.

Να σταματήσει το φαινόμενο να έχουμε πολλούς γιατρούς, αλλά σήματα στην Κάλυμνο να έχουμε μηδέν καρδιολόγους. Νομίμως απεπαύσθη για τρία χρόνια ένας καρδιολόγος στους επιθεωρητές υγείας. Εδικοιούτο να ασθενήσει ο δεύτερος. Δεκαέξι χιλιάδες κόσμος είναι χωρίς καρδιολόγο. Δεν μπορεί να εθελούφουμε.

Κλείνοντας λέω ότι, για τα νησιά, οι συγκοινωνίες και οι γιατροί είναι προϋπόθεση αισθήματος ασφάλειας και προϋπόθεση ανάπτυξης.

Θέλω να υπενθυμίσω στην Αίθουσα το άρθρο 101 παράγραφος 4 του Συντάγματος, που πολλές φορές το λησμονούμε και να τονίσω στο τέλος ότι, όπως προ πολλών μηνών έχω δηλώσει, η κατάργηση των μειωμένων συντελεστών ΦΠΑ είναι και για εμένα κόκκινη γραμμή και δεν πρόκειται να την ψηφίσω αν τυχόν τέτοια διάταξη έλθει στη Βουλή.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Γεώργιο Κασσάρα, Βουλευτή Δωδεκανήσου του ΠΑΣΟΚ.

Το λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Τζαβάρας, Βουλευτής Ηλείας της Νέας Δημοκρατίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, κανένας δεν έχει την ψευδαίσθηση ότι οι στιγμές που ζούμε είναι μοναδικές, είναι πρωτόγνωρες, είναι στιγμές ιστορικής έντασης. Σ' αυτές τις ώρες είναι σαν να περνάει μπροστά από τον καθένα μία οντότητα η οποία θέτει σε όλους μας και στον καθένα χωριστά ένα αμείλικτο ερώτημα. Το θέμα είναι «εσύ τι λες;».

Τα παλιά σχήματα, αυτά τα χλιοειπωμένα λόγια που ακούμε από τους περισσότερους εδώ, δεν αρκούν, για να αποδώσουν τα νοήματα των στιγμών, που ζούμε σήμερα. Και πάνω απ' όλα αυτό που δεν είναι αρκετό, είναι να κατανοούμε με τα μυαλά του παρελθόντος τις πραγματικότητες του παρόντος, οι οποίες πραγματικά παρουσιάζουν ενδιαφέρον όχι γιατί είναι η πρώτη φορά που εμφανίζεται ενώπιον της Εθνικής Αντιπροσωπείας ένας μη πολιτικός Πρωθυπουργός και ζητάει την ψήφο εμπιστοσύνης, προκειμένου να κυβερνήσει αυτόν τον τόπο, όχι στο πλαίσιο μιας υπηρεσιακής διακυβέρνησης, όπως θα άρμοζε σε έναν μη πολιτικό άνδρα, αλλά, γιατί πράγματι εχθές ακούσαμε από ένα μη πολιτικό να δίνει το στίγμα αυτού που πρόκειται να κάνει η συγκεκριμένη Κυβέρνηση, η οποία είναι εξόχως πολιτική.

Θα είχε ιδιαίτερα πολύ μεγάλη σημασία να αφομοιώσουμε το γεγονός ότι αυτός ο άνδρας, ο Πρωθυπουργός, αυτός που πήρε δηλαδή, την εντολή να κυβερνήσει τον τόπο από τον ρυθμιστή του πολιτεύματος τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας προχθές, στην πρώτη επαφή με το λαό, σε αυτήν δηλαδή την εναρκτήρια δήλωσή του, αφού πήρε την εντολή να σχηματίσει κυβέρνηση έκρινε ότι έπρεπε να ξεκινήσει με τις λέξεις «δεν είμαι πολιτικός».

Δηλαδή, προτίμησε να ορίσει τον εαυτό του σε αυτήν την ιστορική πορεία που θα ακολουθήσει από σήμερα και για το εγγύς μέλλον, ορίζοντας τι, δεν είναι. Όφειλε, όμως, θεωρώ να πει και ποιος είναι. Γιατί μπορεί να μην είναι πολιτικός, είναι όμως, δη-

μόσιος άνδρας με συγκεκριμένη ιστορία σε αυτόν τον τόπο, με συγκεκριμένη δράση στους θεσμούς της πολιτικής, στους κυρίαρχους θεσμούς, τους δημόσιους, αυτούς που διαμορφώνουν πραγματικότητες και αυτούς επάνω στους οποίους στηρίζεται η δημοκρατία.

Αρα, λοιπόν, ο κ. Παπαδήμος είναι ένας άνδρας δημόσιος που είναι πολύ καλά εξοικειωμένος με την πολιτική, γιατί όχι μόνο στο παρελθόν υπήρξε σύμβουλος πολύ μεγάλων πολιτικών ανδρών, υπό την έννοια βέβαια ότι υπηρετούσαν μεγάλα πολιτικά αξιώματα, όχι γιατί είχαν μεγάλη πολιτική και ηθική αξιοσύνη, αλλά και υπό αυτήν ακόμα την έννοια, υπήρξε και ένας εξ εκείνων, στους οποίους στηρίχθηκε όλο το εγχείρημα μιας κρίσιμης ιστορικής περιόδου, της οποίας τα αποτελέσματα σήμερα, κάποιος μπορεί να τα ανιχνεύσει, όταν ερευνάει το κατάντημα της Ελλάδας, το οποίο έρχεται αυτός ο Πρωθυπουργός να θεραπεύσει.

Και μέσα από όλες αυτές τις αντιφάσεις, εμείς καλούμεθα να δώσουμε την εμπιστοσύνη μας, για να κάνει πράξη αυτά τα οποία μας είπε χθες και τα οποία βέβαια, θα πει ο καθένας, είναι αδιανόητο να αποτελούν το περιεχόμενο μιας κυβερνητικής δράσης που θα κρατήσει εκατό ημέρες.

Αλλά επίσης, όμως, αυτό που εντυπωσιάζει εξίσου, είναι το γεγονός ότι ανάμεσα στους λόγους μπορεί κάποιος να συγκρατήσει δύο πράγματα. Το πρώτο και το σπουδαιότερο είναι ότι έκρινε να μας πει ότι εντός των ημερών και τουλάχιστον μέχρι τέλος του χρόνου, η Κυβέρνηση της οποίας προτίσται, θα φέρει στη Βουλή προς ψήφιση τη νέα δανειακή σύμβαση. Και, όμως, σε αυτήν την περίπτωση δεν αισθάνθηκε την υποχρέωση να δικαιολογήσει, γιατί η πανομοιότυπη προηγούμενη δανειακή σύμβαση με ευθύνη του Υπουργού και μέλους της Κυβέρνησής του, του κ. Παπακωνσταντίνου, όχι μόνο δεν έχει έρθει μέχρι σήμερα για κύρωση, με βάση το άρθρο 36 παράγραφος 2, αλλά ούτε καν προς συζήτηση. Και εν τούτοις, τον κ. Παπακωνσταντίνου ο οποίος τόσο -θα έλεγα- αντιδεοντολογικά, για να μην χρησιμοποιήσω άλλη λέξη, έχει φερθεί απέναντι στην Εθνική Αντιπροσωπεία, εξακολουθεί να τον έχει μέλος της Κυβέρνησής του και μας ζητάει και γι' αυτόν την εμπιστοσύνη μας.

Και ακόμα κάτι. Θα έπρεπε, επίσης, να ξέρουμε ότι ο ίδιος ο Πρωθυπουργός εχθές, μας ανακοίνωσε ότι είμαστε δεσμευμένοι, κάποιοι πολιτειακοί παράγοντες, μεταξύ των οποίων και ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, να προσυπογράψουν μια δέσμευση υποτέλειας, μια δέσμευση με την οποία εκδηλώνουμε όχι το ότι είμαστε εταίροι, αλλά αποδεχόμαστε ότι είμαστε υπήκοοι. Ακριβώς γι' αυτό το πράγμα θα θυμηθεί κανένας αυτό το περιλάλητο, «ουαί τοις ηττημένοις», «vae victis», που είχε πει ο αρχηγός των Γαλατών, όταν διαπίστωσε ότι οι Ρωμαίοι, όταν το 390 που είχε κατακτήσει τη Ρώμη, μόνο και μόνο για να τη λαφυραγωγήσει, προσπαθούσαν να τον κλέψουν και τελικά έσυρε και το ξίφος του και το πέταξε πάνω στο μέρος της πλάστιγγας που είχε τα σταθμά, λέγοντας ότι αυτή είναι η μοίρα των ηττημένων.

Ε, όχι, λοιπόν! Εμείς δεν αποδεχόμαστε τέτοιου είδους μοίρες ακόμα και αν η ήττα που πρέπει να διαχειριστεί αυτή η Κυβέρνηση, είναι η ήττα στην οποία μας οδήγησε η απερισκεψία και ο τυχοδιωκτισμός του κ. Γεωργίου Ανδρέα Παπανδρέου. Εμείς, λοιπόν, σε αυτήν την ώρα, λέμε ξεκάθαρα τα εξής: κάτω από κανονικές συνθήκες μια τέτοια Κυβέρνηση δεν θα άξιζε την εμπιστοσύνη μας, όμως, ζούμε πραγματικά έκτακτες συνθήκες. Βρισκόμαστε μπροστά σε μια κατάσταση ανάγκης και όλοι μαζί θεωρούμε και ο καθένας χωριστά ότι καλείται να λύσει ένα πρόβλημα που έχει πιο πολύ σχέση με μια σύγκρουση καθηκόντων, απέναντι στην οποία θα πρέπει να σταθμίσει ποιον είναι το εθνικό χρέος και ποιο είναι εκείνο το οποίο διακινδυνεύει, μια οποιαδήποτε περίπτωση ακυβερνησίας, υπό άλλες συνθήκες.

Θεωρώ, λοιπόν, ότι σε αυτές τις ώρες, θα πρέπει όλοι να κατανοήσουμε αυτόν τον πολύ εύγλωττο αφορισμό του αιώνηστου Κωνσταντίνου Τσάτσου. Στην πολιτική, είχε πει, το δύσκολο δεν είναι τόσο να νικάς, όσο το να θυσιάζεις τις νίκες για το καλό του συνόλου. Αυτό κάνει ο Αντώνης Σαμαράς. Αυτό κάνει η Νέα Δημοκρατία. Αυτό κάνω κι εγώ, που μετά πολύ μεγάλης δυσκολίας λέω ότι εμπιστεύομαι τη συγκεκριμένη Κυβέρνηση και τον Πρωθυπουργό μόνο και μόνο, για να οδηγήσει τον τόπο σε ομαλές συνθήκες, ώστε να εκφραστεί ο κυρίαρχος λαός για το ποια πρέ-

πει να είναι η κυβέρνηση που θα ορίσει την πορεία του, με ασφάλεια και δημοκρατία έξω από την κρίση αυτή.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Κωνσταντίνο Τζαβάρα, Βουλευτή Ηλείας της Νέας Δημοκρατίας.

Το λόγο έχει ο κ. Πέτρος Ευθυμίου, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ για δώδεκα λεπτά.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προς στιγμήν θεώρησα ότι ο κ. Τζαβάρας από το παράδειγμα του Βερκιγκετόριξ, θα πήγαινε στον Αστερίξ, αλλά δεν ολοκλήρωσε το συλλογισμό του, για να περάσουμε στον Αστερίξ, στον Οβελίξ και να μετατρέψουμε τη χώρα σε γαλατικό χωριό. Η τροπή όμως των συλλογισμών του, μου επιτρέπει να πω, ότι από την ως τώρα συζήτηση, παρουσιάζεται ένα κλασικό φαινόμενο στην ιστορία των ανθρώπων κοινωνιών και των πολιτικών συστημάτων, όπου ενώ οι πρωταγωνιστές, αυτοί που είναι σε αυτό το βήμα, βρίσκονται ήδη σε άλλη ιστορική περίοδο, την οποία δημιούργησαν οι ίδιοι, ζουν με τους προηγούμενους όρους. Είναι αυτό που συμβαίνει σε όλα τα ανθρώπινα. Όταν περάσαμε από τα άλογα και τα κάρνα στα αυτοκίνητα, χαρακτηρίσαμε τα αυτοκίνητα με την ιπποδύναμή τους. Οι ίπποι παρέμειναν ως στοιχείο της μηχανής.

Έτσι τώρα μιλάμε με μια προηγούμενη γλώσσα, σε μια νέα εντελώς κατάσταση, που τη διαμόρφωσαν οι αποφάσεις κυρίως των ηγεσιών του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας, καθώς και η συμμετοχή του ΛΑΟΣ, αλλά κατ' ουσίαν, προσδιόρισε και η επιθυμία του ελληνικού λαού. Άρα πώς είναι δυνατόν να είμαστε εδώ σε μία εντελώς διαφορετική συνθήκη με αποφάσεις των ηγεσιών των κομμάτων και οι εκφραστές αυτών των κομμάτων να βρίσκονται έξω από το πνεύμα και το γράμμα αυτού που συμβαίνει και δεν λέω καν αυτού που συμφωνήθηκε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρισκόμαστε πράγματι σε μια ιστορική στιγμή, σε ιστορικά αποφασιστική στιγμή για την πατρίδα, γιατί εδώ παίζεται η τύχη του ελληνικού λαού, κάθε ελληνικής οικογένειας και το μόνο που απομένει, είναι να στρατεύσουμε όλες τις δυνάμεις μας για τον τόπο, για κάθε Έλληνα πολίτη και πρέπει να πούμε την απόλυτη αλήθεια στον Έλληνα πολίτη.

Η αλήθεια είναι ότι, δυστυχώς, με τα στοιχεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και της Ελληνικής Στατιστικής Υπηρεσίας, τον Οκτώβριο του 2009, την ώρα που πύκνωσε ούτως ή άλλως η παγκόσμια οικονομική κρίση, η Ελλάδα ήταν η μόνη χώρα της Ευρωζώνης η οποία παρουσίασε τον εαυτό της σε μια άλλη δυσμενή συνθήκη, κύριε Τζαβάρα, που μας δίνει η αρχαία ελληνική μυθολογία. Βρέθηκε μεταξύ της Σκύλας του χρέους και της Χάρυβδης του ελλείμματος. Σύμφωνα με τους τρεις αυτούς φορείς, η Ελλάδα στις 5 Οκτωβρίου 2009 είχε χρέος 340 δισεκατομμύρια ευρώ και έλλειμμα 36 δισεκατομμύρια ευρώ. Καμμία άλλη χώρα της Ευρωζώνης, καμμία άλλη από τις άλλες δεκαέξι που μετέχουμε, δεν είχε και τους δύο αποφασιστικούς δείκτες τόσο επιβαρυνμένους.

Άρα η χώρα στις 5 Οκτωβρίου ήταν χρεοκοπημένη και ό,τι συμβαίνει από τότε, είναι να πετύχουμε την αναστολή της χρεοκοπίας, την αναστολή της πτώχευσης, την αναστροφή αυτής της πορείας της χώρας μεταξύ της Σκύλας και της Χάρυβδης, του χρέους και του ελλείμματος.

Αυτό βρήκαμε. Πέτυχε το ΠΑΣΟΚ; Θα έλεγα ότι πρέπει να είμαστε ξεκάθαροι. Το ΠΑΣΟΚ έδωσε μια τεράστια μάχη μόνο του. Πέτυχε να αποτρέψει τα χειρότερα. Δεν πέτυχε όμως τα καλύτερα. Αυτή είναι η ιστορική αλήθεια που συνοδεύει μια διετία, μια διετία όπου όλοι άφησαν το ΠΑΣΟΚ μόνο του να δώσει αυτήν τη μάχη με λάθη, παραλείψεις, αδεξιότητες, αλλά μια μάχη ουσίας για τα συμφέροντα της πατρίδας και μια μάχη επιτυχής. Γιατί, αν τα πράγματα είχαν αφεθεί στη φυσική πορεία, όπως διαμορφώθηκαν στο ό,τι βρήκαμε, η χώρα θα ήταν σήμερα τελειωμένη.

Και ας πιάσουμε ένα-ένα όσα επιχειρήθηκαν και όσα ακούστηκαν σ' αυτήν την Αίθουσα. Έχει προταθεί να σκεφτούμε μια πορεία έξω από την Ευρωζώνη. Έχει προταθεί να στραφούμε ή στην Κίνα ή στη Ρωσία, για να βρούμε εκεί την αναγκαία χρηματοδότηση που θα καλύψει το χρέος, θα γεφυρώσει τα ελλείμ-

ματα και θα δώσει αναπτυξιακή τροχιά στην Ελλάδα. Αν υποθέσουμε ότι αυτή η ρητορική είχε νόημα το 2010, σήμερα δυο χρόνια μετά έχει νόημα;

Τι ξέρουν όσοι παρακολουθούν πραγματικά τις διεθνείς τάσεις και τη στάση αυτών των δυο μεγάλων δυνάμεων; Η Ρωσία πεντακάθαρα θέλει τη σταθερότητα της Ευρωζώνης και συναρτά τις επενδύσεις της με τη σταθερότητα της Ευρωζώνης. Θέλει να μπει στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου και να ακολουθήσει τις συνθήκες της παγκόσμιας αγοράς, όπως έχουν διαμορφωθεί. Η Κίνα με κατηγορηματικότητα απαιτεί τα ίδια ακριβώς από το σύνολο της Ευρωζώνης, σταθερότητα, να επενδύσουν οι Ευρωπαίοι στην Ευρωζώνη, να της δώσουν δύναμη και προοπτική και μετά να έρθει αρωγός και να επενδύσει. Και μάλιστα για όσους θέλουν να διερευνήσουν παραπάνω, ξεκαθάρισε απόλυτα προς την Ευρώπη ότι θέλει νωρίτερα από το 2016, που προβλέπουν οι συμφωνίες του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου, την αναγόρευση της σε ελεύθερη αγορά σε σχέση με την Ευρώπη.

Με απλά λόγια, εκεί που μας προτεινόταν να απευθυνθεί η πατρίδα, ώστε να βρει λύση στο πρόβλημά της, ξαναγυρίζουν οι δυο υπεύθυνες ηγεσίες των δυο αυτών χωρών και ζητάνε από την Ευρώπη να κάνει αυτό που μας προσφέρει η Ευρώπη εμάς, δηλαδή να αποκτήσει σταθερότητα η Ευρωζώνη, να λύσει τα θέματά της, για να έρθουν αρωγοί αυτές οι δυο δυνάμεις στην Ευρωζώνη. Άρα από εκεί που μας προτεινόταν, έρχεται κατηγορηματικά η ίδια πρόταση: «Ενισχύστε την Ευρωζώνη, δώστε λύση μέσω της Ευρωζώνης».

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ)

Υπάρχει τρίτη πρόταση βαθειά σεβαστή. Την ακούσαμε από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Κομμουνιστικού Κόμματος της Ελλάδας. Ενδέχεται σε άλλους χώρους να υπάρχει σε παραλλαγές. Να βγούμε από όλο αυτό το διεθνές σύστημα, να μην υπολογίσουμε τι συμβαίνει στην κόσμο και να πούμε «Έξω από την Ευρωζώνη, έξω από τις διεθνείς συμμαχίες, η Ελλάδα μόνη της με το εθνικό της νόμισμα είτε το ονομάσουμε δραχμή είτε μνά είτε όποιο όνομα διαλέξουμε από την αρχαία μας ιστορία, να δώσουμε λύση στα προβλήματά μας».

Εδώ υπάρχει όμως ένα εκκρεμές ερώτημα: Τι εγγυάται στο σημερινό παγκόσμιο περιβάλλον, όπου το σύνολο των χωρών που μετέχουν στον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών επιδιώκει τους ίδιους κανόνες, τις ίδιες αρχές, τις ίδιες λειτουργίες και εδράζεται στις ίδιες απαιτήσεις, τι εγγυάται στην Ελλάδα ότι θα είναι το 2012 διαφορετικό από ό,τι ήταν η Αλβανία επί Χότζα ως το 1990 ή από ό,τι είναι σήμερα η Βόρεια Κορέα; Ποια είναι η εγγύηση δηλαδή ότι η Ελλάδα έξω από την Ευρωζώνη, με καταγγελία όλων των διεθνών συμβάσεων και των οργανισμών στους οποίους ανήκουμε, θα έχει διαφορετική μοίρα είτε από το ένα φαινόμενο που ζήσαμε δίπλα μας είτε από το άλλο φαινόμενο που ισχύει σήμερα, το μοναδικό στον κόσμο; Κατηγορηματική πορεία της χώρας είναι μια αντίστοιχη τύχη σε αυτήν την εκδοχή.

Άρα πρέπει να θεωρήσουμε ότι η συμμετοχή μας στην Ευρωζώνη είναι η κατοχύρωση των συμφερόντων του ελληνικού λαού, οικονομικά, κοινωνικά και εθνικά. Γιατί θέλω να θυμίσω –και πιστεύω ότι όλοι συμφωνούμε– ότι η χώρα μας, είναι η μοναδική που εξακολουθεί να έχει θέματα, εξακολουθεί να έχει ζητήματα, εξακολουθεί να αντιμετωπίζει αμφισβητήσεις. Και δεν υπάρχει αμφιβολία ότι, όταν αυτή η χώρα εξασθενήσει ή αφήσουμε εμείς να εξασθενήσει, θα έχουμε όχι μόνο περιπλοκές οικονομικές και κοινωνικές, αλλά και απειλές άλλου χαρακτήρα στα εθνικά μας ζητήματα. Άρα το οικονομικό συμφέρον του Έλληνα, το κοινωνικό συμφέρον της Ελλάδας, το εθνικό συμφέρον της πατρίδας θα χτίζεται με τη συμμετοχή μας στην Ευρωζώνη.

Είναι η Ευρώπη αυτή που θέλουμε; Φυσικά και δεν είναι η Ευρώπη που θέλουμε. Πώς βελτιώνεις μια κατάσταση; Απερχόμενος; Αναχωρώντας; Υπάρχει περίπτωση ποτέ να επηρεάσεις μια κατάσταση την οποία καταγγέλλεις και αποχωρείς ή ο μόνος τρόπος που έχεις να βελτιώσεις μια κατάσταση, είναι να παραμείνεις, να αγωνιστείς και να επιβάλλεις αυτό που θεωρείς σωστό;

Αυτήν την ώρα, όλοι καταλαβαίνουμε ότι η Ευρώπη είναι σε πλήρη μετασχηματισμό, ένα μετασχηματισμό που καθιστά ακόμα πιο αναγκαίο, αγαπητό φίλο, να καταλάβουμε τι έχουμε πετύχει

στο πρόσωπο του κ. Παπαδήμου και στην πολιτική συνευθύνη που έχουμε αναλάβει. Πρέπει με κατηγορηματικότητα και σαφήνεια οι πολιτικές δυνάμεις, κυρίως οι δυο που έχουν τη συνευθύνη για την κατάσταση της χώρας, όπως ήρθε σήμερα ως εδώ, δηλαδή η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ, να θεωρήσουμε ότι μετέχουμε σε μια Κυβέρνηση πολιτικής συνευθύνης η οποία οφείλει να διασφαλίσει τη δανειακή σύμβαση, να διασφαλίσει όλο το πλαίσιο που θα φέρει στην Ελλάδα τα 130 δισεκατομμύρια της δανειακής σύμβασης, να ολοκληρώσει τη διαδικασία ανταλλαγής ομολόγων, το PSI, πράγμα που σημαίνει ότι η χώρα θα απαλλαγεί 100 δισεκατομμύρια από το χρέος και μόνο, όταν ολοκληρωθεί αυτό το έργο, μόνο όταν κατοχυρώσουμε τη θέση της χώρας, έχουμε δικαίωμα και υποχρέωση να πάρει τη χώρα σε εκλογές.

Και θέλω να είναι κάτι ξεκάθαρο. Με τη δαιμονοποίηση δεν ωφελεί καθόλου ο δημόσιος διάλογος την πατρίδα, διότι αυτό το δανειακό πρόγραμμα των 130 δισεκατομμυρίων περιλαμβάνει κατ' ουσίαν και αναπτυξιακό πακέτο μεγαλύτερο του ΕΣΠΑ, διότι 8 δισεκατομμύρια από αυτό το πακέτο των 130 δισεκατομμυρίων προορίζονται, για να εξοφλήσει το δημόσιο τη στάση πληρωμών που έχει κάνει σε οτιδήποτε έχει μέχρι τώρα καταβληθεί υπέρ αυτού. Προορίζεται να πληρώσει ΦΠΑ που έχει παρακρατήσει. Προορίζεται να πληρώσει όλους όσους έκαναν έργα για το δημόσιο και δεν έχουν πάρει πίσω τα χρήματά τους. Προορίζεται να εκκαθαρίσει τα χρέη των ΟΤΑ και τα χρέη των νοσοκομείων. Κατ' ουσίαν, αποδίδει λευκά τα λογιστικά βιβλία του ελληνικού δημοσίου και αυξάνει τα ταμειακά διαθέσιμα του ελληνικού δημοσίου κατά 15 δισεκατομμύρια. Αυτό συνιστά άμεση ένεση ρευστότητας στην οικονομία και κυρίως στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

Δεν μπορεί, λοιπόν, να κραδαίνουμε το δαίμονα που απειλεί τον Έλληνα και να μη δείχνουμε ταυτόχρονα τι περιέχει αυτή η δανειακή σύμβαση: όχι μόνο απαλλαγή από το βραχνά της χρεοκοπίας αλλά και τη μόνη αναπτυξιακή χαραμάδα που είναι ρεαλιστική και μπορεί να αξιοποιηθεί η χώρα.

Γι' αυτό, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επειδή έχουμε Κυβέρνηση πολιτικής συνευθύνης, πρέπει να δώσουμε δύναμη σε αυτήν την Κυβέρνηση να ολοκληρώσει το έργο της. Γιατί το έργο της δεν είναι για εμάς, δεν είναι για τους τριακόσιους, δεν είναι για τις σφραγίδες των κομμάτων μας. Είναι για τα έντεκα εκατομμύρια των Ελλήνων, για τις θυσίες που πρέπει να πιάσουν τόπο. Είναι το μόνο χρέος που έχει αυτή η Βουλή, να ξεπεράσει τον εαυτό της, να σταθεί αντάξια παραδόσεων, των καλών στιγμών που πρόσφερε η πολιτική στην πατρίδα και να στηρίξουμε με καθαρή καρδιά την ολοκλήρωση του έργου της Κυβέρνησης Παπαδήμου, ώστε τα 130 δισεκατομμύρια να αποτελέσουν εφόδιο για τον Έλληνα και όχι προίκα για οποιοδήποτε κόμμα.

Και αυτό είναι στο χέρι κυρίως των δυο μεγάλων κομμάτων και όλων όσων αναλαμβάνουν τη σχετική ευθύνη. Αυτό θα κάνει το ΠΑΣΟΚ, αυτό θα κάνει η Κοινοβουλευτική του Ομάδα, πέρα και έξω από οποιαδήποτε κομματική σκοπιμότητα, γιατί αυτό επιβάλει αυτός ο λαός που αυτό περιμένει από εμάς.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ, κ. Πέτρο Ευθυμίου.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ, κ. Λαφαζάνης, Βουλευτής Β' Πειραιά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Εγώ θα αναφωνήσω ένα επιτέλους! Μπράβο σας! Το «μπράβο» απευθύνεται ιδιαίτερα στους Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ. Πράγματι το όνειρο δεκαετιών, κύριε Αντιπρόεδρε, έγινε πραγματικότητα: ΠΑΣΟΚ-ΛΑΟΣ στην εξουσία. Μόνο που το ΛΑΟΣ –το καινούργιο ανέκδοτο είναι αυτό– είναι ο κ. Καρατζαφέρης και τα κομματικά του στελέχη. Βλέπω εδώ τον εκλεκτό κ. Βορίδη.

Αυτά, κύριοι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ –ιδιαίτερα σε εσάς– και της Νέας Δημοκρατίας, ποια ώρα γίνονται; Παραμονές του Πολυτεχνείου. Μεταξάς και Πολυτεχνείο! Κοιτάξε τι ωραία πράγματα, πλήρης ανατροπή σ' αυτήν τη χώρα, ανατροπή συστημάτων, αξιών, αντιλήψεων και επιλογών. Γι' αυτό και άρον-άρον σπεύσατε την πιο κρίσιμη ψήφο εμπιστοσύνης να την μετατρέψετε σε ψήφο μέσα σε μιάμιση μέρα. Ξέρετε γιατί; Γιατί φοβάστε

το βουητό των διαδηλωτών του Πολυτεχνείου. Φοβάστε όλους αυτούς που έπνιξε στο αίμα η δικτατορία και του Μεταξά και του Παπαδόπουλου. Αυτό είναι το πρόβλημα σήμερα.

Είδα τον κ. Παπαδήμο το πρωί. Κάθισε σε δυο, τρεις ομιλίες Βουλευτών και είπα «Μπράβο! Να, ένας Πρωθυπουργός επιτέλους που σέβεται τη Βουλή, θέλει να ακούσει τι λένε οι Βουλευτές» και μάλιστα, όταν είναι ψήφος εμπιστοσύνης στην Κυβέρνησή του. Μετά από δυο, τρεις ομιλίες Βουλευτών, έφυγε, τον χάσαμε!

Ακολουθεί και αυτός, παρ' ότι μη πολιτικός, την παράδοση των πολιτικών Πρωθυπουργών που έρχονται στη Βουλή μόνο για να ομιλήσουν. Κατά τα άλλα, την έχουν –επιτρέψτε μου την έκφραση, μην τη θεωρήσετε υπερβολική– «γραμμένη στα παλαιότερα των υποδημάτων τους». Θα έρθει προς το τέλος μόνο αν μιλήσουν οι Αρχηγοί ή για να δει την ψήφο εμπιστοσύνης που θα του δοθεί από τα θύματά του. Μπράβο, συγχαρητήρια!

Είχε βέβαια ύφος μελίχιο ο κ. Παπαδήμος, ύφος τεχνοκρατικό, μη πολιτικός, όπως μας είπε. Εγώ, όμως, την ομιλία του την είδα περισσότερο πολιτική από τους πολιτικούς και πιο άτεγκτης, πιο σκληρή, αδυσώπητη. Ήταν ένας ύμνος στην τρόικα και στους Ευρωπαίους εταίρους μας και στους θεσμικούς συνεργάτες μας, ΕΚΤ-ΔΝΤ.

Κύριε Παπαδήμο, καταλαβαίνω τη διαδρομή σας τόσα χρόνια από τράπεζα σε τράπεζα, από σύμβουλο σε σύμβουλο, αλλά υπάρχει και ένας λαός σ' αυτόν τον τόπο, ένας λαός που υποφέρει. Δεν βρήκε ούτε μια λέξη μέσα στις προγραμματικές δηλώσεις, για να αναφερθεί στον άνεργο, σ' αυτόν που του λεηλατούν το μισθό, σ' αυτόν που δεν έχει στον ήλιο μοίρα, σ' αυτόν που του κόβουν το ρεύμα.

Τι λέτε γι' αυτούς, κύριε Παπαδήμο; Τι τους προσφέρει η Κυβέρνησή σας; Ότι θα τηρήσετε μια συμφωνία που πριν μια εβδομάδα ο ίδιος, με άρθρο σας στους «FINANCIAL TIMES» –το οποίο αναδημοσίευσε «ΤΟ ΒΗΜΑ», το είδα και τρόμαξα– τη χαρακτηρίζατε απαράδεκτη και εθνικά επιζήμια και ότι θα δημιουργήσει πιστωτικό γεγονός, ότι έπρεπε να πάμε στη συμφωνία της 21ης Ιουλίου; Αυτά λέγατε πριν από μία εβδομάδα, στο άρθρο σας στην εφημερίδα «ΤΟ ΒΗΜΑ», κύριε Παπαδήμο. Τώρα γίνετε ο Πρωθυπουργός που θα τηρήσει με συνέπεια και θα εφαρμόσει μια συμφωνία επιζήμια;

Αυτό που μου έκανε εντύπωση από τον κ. Παπαδήμο είναι ότι του έλειπαν και τα επιχειρήματα, όπως έλειπαν και από τον κ. Παπανδρέου και από τις κυβερνήσεις τους και από όλους αυτούς που στηρίζουν τρικομματικά την Κυβέρνηση.

Δεν είδα επιχειρήματα. Τρομοκρατία είδα από τον κ. Παπαδήμο. Τρομοκρατία! Ή όλα αυτά που σας λέω, συμφωνίες και μνημόνια και λεηλασίες ή θα βγούμε από την Ευρωζώνη. Έλεος, κύριε Παπαδήμο! Έλεος, κύριοι της τρικομματικής συμπαγινίας και στήριξης. Έλεος! Τι είναι αυτό το παιχνίδι που παίζετε με το ευρώ; Δικτατορία του ευρώ έχουμε στην Ελλάδα; Δικτατορία του ευρώ έχει επιβληθεί; Πρέπει να μας το πείτε αυτό.

Το ευρώ –υποτίθεται– διαμορφώθηκε στην Ευρωζώνη, ήρθε και στην Ελλάδα από αυτούς που το έφεραν, για να βελτιώσουν τη θέση της χώρας, να βελτιώσουν τη ζωή του ελληνικού λαού. Δεν είχα υπ' όψιν μου ότι το ευρώ το φέρατε, για να τρομοκρατείτε και να εκβιάζετε τον ελληνικό λαό: Ή θα αποδεχθεί τη λεηλασία την οποία υφίσταται ή αλλιώς θα βγει και θα τον πετάξουν στα τάρταρα, έξω από την Ευρωζώνη. Τρομοκρατικό μέσο είναι το ευρώ; Δηλαδή είτε ευρώ ή θα πάμε σε μισθούς Κίνας και τιμές Γερμανίας; Αυτό είναι το δίλημμά σας; Έτσι όπως το πάτε, σε λίγο θα ακούει «ευρώ» ο κόσμος και θα τρέμει.

Και ενώ εδώ έχετε επιβάλει αυτήν την ιδιόμορφη δικτατορική εξουσία του ευρώ, δεν βλέπετε και τι γίνεται στον περίγυρο της Ευρωζώνης. Δεν βλέπετε γύρω σας; Δεν βλέπετε τις εξελίξεις; Καλά; Η Ελλάδα έχει αυτά που έχει, υποτίθεται. Η Ιταλία; Η Ιρλανδία; Η Πορτογαλία; Η Ισπανία σήμερα; Δεν βλέπετε ότι διαλύεται η Ευρωζώνη και αποσυντίθεται; Και αντί να διαμορφώσετε μία πολιτική, για να ανατρέψετε τα δεδομένα στην Ευρώπη, να ανατρέψετε τις επιλογές της τρόικας και τις επιλογές των μνημονίων, ερχόσαστε εδώ να εκβιάζετε τον ελληνικό λαό: Ή τα μέτρα και καινούργια μέτρα λεηλασίας ή θα φύγουμε και θα πάμε στον Καϊάδα, υποτίθεται. Αυτή είναι η πολιτική επιλογή σας,

η απαράδεκτη πολιτική επιλογή σας, η εγκληματική πολιτική επιλογή σας.

Άκουσα τον κ. Παπαδήμο να λέει εδώ ότι ένα από τα πρώτα μέληματα της Κυβέρνησής του είναι να αποκαταστήσει την αξιοπιστία της Ελλάδας απέναντι στους εταίρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεν κατάλαβα, αυτό είναι το μέλημα της Κυβέρνησής του; Ως τώρα η τρόικα διαφέντευε αυτόν τον τόπο και επέβαλλε τις επιλογές. Αυτό έκανε και θα το κάνει και με την Κυβέρνηση Παπαδήμου. Τι άλλη αξιοπιστία θέλει ο κ. Παπαδήμος να προσφέρει στους Ευρωπαίους εταίρους; Δεν υπάρχει λαός σ' αυτήν τη χώρα;

Αξιοπιστία στον ελληνικό λαό πρέπει να δείξει αυτή η Κυβέρνηση, στον ελληνικό λαό που δυστυχώς, ποιο είναι το κατόντημα στο οποίο τον έχει φέρει; Στον ελληνικό λαό, ο οποίος κατακλύζεται από την ανεργία. Ένα εκατομμύριο είναι οι επίσημοι άνεργοι. Τα 2/3 των νέων είναι άνεργοι ή ημιαπασχολούμενοι, τα 2/3 της νεολαίας, πράγμα που σημαίνει ότι η χώρα αυτή τελειώνει.

Αυτά τα οποία έχετε κάνει οδηγούν σε έξι χρόνια ομολογημένης ύφεσης και βαθιάς ύφεσης. Πείτε μου μια χώρα, καπιταλιστική έστω, σε όλη την ιστορία του καπιταλισμού που να γνώρισε έξι συναπτά χρόνια βαθιάς ύφεσης. Αυτό είναι ο ορισμός του θανάτου και της καταστροφής μιας χώρας. Και μήπως θα τελειώσουν εδώ; Μήπως δεν θα έχουμε συνέχεια στην υφεσιακή διαδικασία;

Σήμερα ανακοινώθηκαν τα στοιχεία: 5,8 η ύφεση στο τρίτο τρίμηνο. Αυτή είναι η πολιτική σας. Αξιοπιστία; Ποια είναι η αξιοπιστία που προσφέρει η νέα Κυβέρνηση των τριών συνεταίρων, εκ των οποίων οι δυο κυβέρνησαν και έχουν φέρει την Ελλάδα σε αυτό το κατόντημα; Ποια είναι η αξιοπιστία της απέναντι σε ένα λαό που τον λεηλατεί και ποια είναι η πρότασή της; Ποια είναι η πρόταση που κάνει από εδώ και μπρος; Ποια είναι η πρόταση της νέας Κυβέρνησης; Η πρόταση είναι να συνεχίσει το μνημόνιο, να συνεχίσει τη λιτότητα, τη λιτότητα που καταστρέφει την Ελλάδα, όχι λιτότητα απλώς, λεηλασία που καταστρέφει την Ελλάδα, που καταστρέφει όλη την Ευρωζώνη και ιδιαίτερα καταστρέφει την ευρωπεριφέρεια. Αυτή είναι η πολιτική την οποία υπόσχεστε με τη συμφωνία.

Καμμία νομιμοποίηση δεν έχει αυτή η Κυβέρνηση. Ο κ. Παπαδήμος δεν έχει καμμία νομιμοποίηση να εφαρμόσει μια απαράδεκτη συμφωνία, να φέρει ένα νέο μνημόνιο, όπως μας είπε, ίσως σκληρότερο και από το προηγούμενο με νέα μέτρα. Δεν έχει κανένα δικαίωμα να φέρει μια δανειακή σύμβαση. Δεν έχει δικαίωμα να το κάνει. Δεν νομιμοποιείται.

Η προηγούμενη δανειακή σύμβαση, αυτό το αντισυνταγματικό έγκλημα νεοαποικιακής έμπνευσης δεν πέρασε από τη Βουλή, υπεγράφη από τον Παπακωνσταντίνου, πράγμα που σημαίνει ότι δεν υπάρχουν μόνο πολιτικές ευθύνες για τον τρόπο που έγινε, αλλά και άλλου είδους ευθύνες. Δεν νομιμοποιείται τέτοια δανειακή σύμβαση να την ψηφίσει αυτή η Βουλή, όσους Βουλευτές και να έχει. Κανένας δεν έδωσε εντολή και πολύ περισσότερο ο ελληνικός λαός δεν έχει δώσει εντολή να περνάει μνημόνια, λεηλασίες, αποικιακές δανειακές συμβάσεις και να εκποιείται η χώρα. Κανένας δεν έχει δώσει εντολή να γίνονται αυτά τα συνεισέσια, τα τρικομματικά, ανάμεσα στο ΠΑΣΟΚ, το «ΛΑΟΣ στην εξουσία» και τη Νέα Δημοκρατία.

Από πού πήρατε αυτήν την κατεύθυνση; Πότε ζητήσατε την έγκριση του ελληνικού λαού για τέτοιες κυβερνήσεις ολοκληρωτικού τύπου, οι οποίες θα υπαρπάσουν ψήφους από εδώ, με κτηνώδεις πλειοψηφίες που δεν αντιπροσωπεύουν τίποτα στον ελληνικό λαό, αντίθετα τον τρέμουν, είτε θα προσφύγουν σε δημοψήφισμα ή σε εκλογές;

Καμμία απολύτως νομιμοποίηση. Είναι Κυβέρνηση πραξικοπήματος. Όλα όσα γίνονται εδώ από τότε που μπήκε η Ελλάδα στο μνημόνιο και πολύ περισσότερο με την Κυβέρνηση Παπαδήμου, είναι άκρως πραξικοπηματικά, άκρως αντιδημοκρατικά, καταστρατηγούν κάθε έννοια Συντάγματος και αυτοί που διαχειρίζονται πλέον, τέτοιου είδους ευθύνες για τη χώρα, θα έχουν τρομερές συνέπειες, διότι καταστρέφεται αυτήν τη στιγμή, ο τόπος με αυτά τα οποία πράττουν. Το μνημονιακό τόξο δεν συγκάτενευσε απλώς, υπερακοντίζει. Οι δυο, ΠΑΣΟΚ και ΛΑΟΣ, είχαν ψηφίσει το μνημόνιο. Η Νέα Δημοκρατία τηρούσε -υποτί-

θεται- αποστάσεις εναντίον του μνημονίου. Τώρα αποδεικνύει ότι οι αποστάσεις αυτές -πάντοτε το λέγαμε εμείς- ήταν ψεύτικες, ήταν χαλκευμένες. Είναι πιο μνημονιακό κόμμα από τα υπόλοιπα. Και τα τρία είναι τα πιο μνημονιακά κόμματα ακόμα και από την τρόικα, γιατί πολύ φοβάμαι ότι βάζουν και από την τσέπη τους προκειμένου να εφαρμόσουν αυτές τις πολιτικές λεηλασίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ολοκληρώστε παρακαλώ, κύριε Λαφαζάνη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Προφανώς δεν θα δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης σε αυτήν την Κυβέρνηση, προφανώς θα την καταψηφίσουμε, προφανώς θα αγωνιστούμε, για να αποκατασταθεί επιτέλους η δημοκρατική τάξη σε αυτήν τη χώρα, με το λαό στο προσκήνιο και για να αποδοθούν ευθύνες για τα εγκλήματα τα οποία έχουν επισωρευθεί σ' αυτήν τη χώρα και θα επισωρεύσει η καινούργια Κυβέρνηση.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε τον κ. Λαφαζάνη, Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΣΥΡΙΖΑ.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Σπύρος Χαλβατζής για λίγο, για τρία λεπτά.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Ναι, κύριε Πρόεδρε.

Επειδή λέγονται πολλά στο πλαίσιο της κατατρομοκράτησης του λαού, επωδός όλων των ομιλητών που στηρίζουν τη συγκυβέρνηση είναι ότι «παίρνουμε αυτά τα σκληρά, τα ανελέητα μέτρα, για να σώσουμε τη χώρα». Η χώρα δεν είναι μόνο τα κτήρια, οι δρόμοι και τα χωράφια. Πρωτίστως είναι οι άνθρωποι και η ζωή τους, την οποία καθημερινά οδηγείτε στην εξαθλίωση με την πολιτική, την οποία ακολουθείτε και τα μέτρα, μια πολιτική του μαύρου μετώπου ΠΑΣΟΚ, Νέας Δημοκρατίας, ΛΑΟΣ.

Το δεύτερο. Ανέφερε η κυρία Υπουργός Παιδείας «έχουμε στόχους». Ναι, έχετε συγκεκριμένους στόχους και είναι αλήθεια ότι είστε αδιάτακτοι, όταν πρόκειται να στηρίξετε τα συμφέροντα και τα κέρδη των κεφαλαιοκρατών. Και βεβαίως όλα τα μέτρα που παίρνετε, είναι για την εξόντωση του λαού.

Τρίτον. Μιλάτε για ανομία. Κάποιοι λένε ότι πρέπει να καταργηθούν και οι απεργίες, όταν με μια μονοκοτυλιά καταργήσατε δημοκρατικά δικαιώματα, κατακτήσεις της εργατικής τάξης και όλων των εργαζομένων. Και αυτές οι κατακτήσεις ήταν αποτέλεσμα αγώνων, θυσιών. Χύθηκε πολύ αίμα για όλες αυτές τις κατακτήσεις που καταργήσατε εν μια νυκτί, το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία. Και τώρα θέλετε να πάρετε πιο σκληρά, πιο ανελέητα μέτρα.

Τέταρτον. Μίλησε η κυρία Υπουργός για εθνική ανεξαρτησία, όταν με τη Συνθήκη του Μάαστριχτ συνειδητά εκχωρήσατε ένα μέρος της εθνικής κυριαρχίας. Κύριε Ευθυμίου, σύμμαχός σας είναι η αστική τάξη του Τουρκίας που επιβουλεύεται την εθνική κυριαρχία της χώρας. Ναι, αυτή η αστική τάξη με την οποία έχετε συμφωνήσει για τη συνδιαχείριση του Αιγαίου.

Το πέμπτο να, το έχετε καθαρό. Όσες προσπάθειες και να γίνουν και σ' αυτές τις μέρες, για την κατατρομοκράτηση του λαού, να ξέρετε ότι αυτή η τρομοκρατία δεν θα περάσει. Οι εργαζόμενοι θα συνεχίσουν να αντιμάχονται μαζικά, μαχητικά με ταξικό προσανατολισμό στο κίνημά τους, αυτήν την πολιτική. Και θα παλέψουν για την ανατροπή και της εφαρμοζόμενης πολιτικής, θα ανατρέψουν και αυτήν την Κυβέρνηση του μαύρου μετώπου.

Τέλος, κύριε Ευθυμίου, επειδή ήσασαν ο τελευταίος που το υπογράμμιζατε, το συμφέρον της χώρας, το συμφέρον των εργαζομένων, το συμφέρον του λαού δεν είναι η Ευρωζώνη και η Ευρωπαϊκή Ένωση. Γνωρίζουμε όλοι ποιο ήταν το εμπορικό ισοζύγιο πριν από την ένταξη της χώρας στην ΕΟΚ τότε, Ευρωπαϊκή Ένωση σήμερα. Και ποια είναι η σημερινή κατάσταση; Έφτασαν πρώτοι οι Υπουργοί και ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης να λέει: «Μα, εισάγουμε τα πάντα απ' έξω. Δεν έχουμε δυνατότητα να θρέψουμε τον τόπο». Αυτός ο τόπος έχει τη δυνατότητα να θρέψει πολλούς περισσότερους. Και πριν από μερικά χρόνια έκανε και εξαγωγές.

Η σωτηρία του λαού δεν θα έρθει από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Εμείς θα συνεχίσουμε να επιμένουμε ότι η εργατική τάξη, όλοι οι εργαζόμενοι, η φτωχή αγροτιά, οι αυτοαπασχολούμενοι με τον αγώνα και την πάλη τους, θα δημιουργήσουν όρους, συνθήκες και προϋποθέσεις για έξοδο της χώρας από την Ευρωπαϊκή Ένωση, για μονομερή διαγραφή του χρέους με λαϊκή εξουσία, με προϋποθέσεις τέτοιες που ο παραγόμενος πλούτος δεν θα είναι προς όφελος μιας δράκας καπιταλιστών, αλλά θα υπηρετεί τα συμφέροντα και τις ανάγκες της συντριπτικά μεγάλης πλειοψηφίας του λαού.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Σπυρίδωνα Χαλβατζή.

Παρακαλώ, τον Υπουργό Υποδομών Μεταφορών και Δικτύων, κ. Μαυρουδή Βορίδη, να πάρει το λόγο.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ (Υπουργός Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διερωτώμαι αν αισθανόμαστε μια αμηχανία με τη συγκεκριμένη σύνθεση της Κυβέρνησης ή αισθανόμαστε ότι γεννά κάποιο ιδεολογικό ζήτημα. Νομίζω ότι αυτό είναι ξεκαθαρισμένο. Αυτή δεν είναι μια Κυβέρνηση προγραμματικής συγκλίσεως. Δεν τα βρήκαμε σε όλα, δεν έχουμε κοινό πρόγραμμα, δεν έχουμε λύσει τα ιδεολογικά μας θέματα, αν θέλετε, ώστε κανείς να έχει αγωνία για το πού ακριβώς άραγε συμπίεσσε, σε τούτο ή σε κείνο.

Αυτή είναι μια Κυβέρνηση συγκεκριμένης εντολής. Συγκεκριμένα πράγματα έχει να κάνει. Έχει όμως ορισμένες βασικές ιδεολογικές προϋποθέσεις. Ναι, εκεί υπάρχει μια κάποια ταυτότητα. Αυτό είναι αλήθεια. Έχει ορισμένες βασικές επιλογές και παραδοχές. Ποιες είναι οι παραδοχές που έκαναν τα κόμματα, που έκαναν οι πολιτικοί Αρχηγοί, συγκροτώντας αυτήν την Κυβέρνηση;

Πρώτη παραδοχή. Θέλουν να μείνουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Δεύτερη παραδοχή. Θέλουν να μείνουν στην Ευρωζώνη. Αυτό δημιουργεί μια αντίστιξη; Δημιουργεί μια ετερότητα; Ναι. Δημιουργεί μια πρώτη ετερότητα. Μια ετερότητα με τα κόμματα της Αριστεράς. Προφανώς τα κόμματα της Αριστεράς θέλουν να κάνουν μια διαφορετική επιλογή.

Υπάρχουν άλλα βασικά στοιχεία στα οποία συγκροτείται μια συναίνεση; Μάλιστα. Αυτά τα κόμματα πιστεύουν σε ένα καθεστώς ελευθερίας. Σε ένα καθεστώς κοινοβουλευτικής δημοκρατίας. Αυτό πιστεύουν. Δεν ξέρω αν κάνουν καλά ή κακά, αλλά αυτό πιστεύουν. Αυτές είναι μεγάλες ευρείες παραδοχές.

Μέσα σ' αυτό το πλαίσιο προφανώς αναπτύσσονται επιμέρους παραδοχές. Υπάρχει και εκεί μια αντίστιξη και μια διαφοροποίηση; Φυσικά υπάρχει. Υπάρχει ο κόσμος της Αριστεράς. Είναι κόσμος ανελευθερίας. Είναι κόσμος που υπερασπίζεται ολοκληρωτικά καθεστώτα. Είναι κόσμος που υπερασπίζεται κολεκτιβιστικές προσεγγίσεις για την οικονομία και κολεκτιβιστικά συστήματα. Είναι κόσμος κρατικής διεύθυνσης της οικονομίας. Πράγματι είναι ένας άλλος κόσμος.

Αλλά σε τελευταία ανάλυση, με συγχωρείτε πολύ, δεν είναι ξεκάθαρο ότι η συντριπτική πλειοψηφία του λαού κάνει αταλάντευτα και αδήριτα αυτές τις μεγάλες επιλογές; Ότι, να θέλει να είναι στην Ευρωπαϊκή Ένωση, να θέλει να είναι με το ευρώ, να θέλει κοινοβουλευτική δημοκρατία και θέλει να ζει σε ένα καθεστώς ελευθερίας. Δεν είναι οι επιλογές της μεγάλης πλειοψηφίας του ελληνικού λαού αυτές; Ε, τώρα να μην απολογηθούμε γι' αυτό. Να μην τιμωρηθούμε γι' αυτό.

Εγώ αναγνωρίζω το δικαίωμα του καθενός να κάνει άλλου τύπου σκέψεις. Αλλά σε τελευταία ανάλυση, αυτός είναι που πρέπει να εξηγήσει τι είναι αυτό που υπερασπίζεται και τι είναι αυτό που προτείνει. Όχι όλοι οι υπόλοιποι να απολογούνται για περίπου αυτά που είναι κεκτημένα ενός πολιτισμού εδώ και εκατοντάδες χρόνια. Ε, μην αναιρέσουμε αυτά τα βασικά θεσμικά προαπαιτούμενα.

Ακούω αγωνίες και κραυγές για την ανεργία. Ε, βέβαια. Αλλά με συγχωρείτε. Πώς θα την αντιμετωπίσουμε την ανεργία; Θα την αντιμετωπίσουμε με το να καταστρέψουμε όποιον παραγωγικό

μηχανισμό υπάρχει; Ή με το να ενεργοποιήσουμε –για να έρθω σε ένα θέμα το οποίο αφορά τα του Υπουργείου μου– μεγάλα έργα τα οποία έχουν σήμερα σκαλώσει, γιατί έχουν προβλήματα χρηματοδότησης ή γιατί έχουν προβλήματα καινούργιων διαπραγματεύσεων που πρέπει να γίνουν κάτω από το φως της νέας οικονομικής πραγματικότητας; Αυτή πρέπει να είναι η αγωνία και αυτή είναι η αγωνία σε επίπεδο πραγματικό. Το πώς θα δημιουργήσουμε δεκάδες χιλιάδες θέσεις εργασίας, επιταχύνοντας την ανάπτυξη, όχι κάνοντας μια στείρα συζήτηση αποδόμησης της οποιας τέτοιας προσπάθειας.

Αυτό που πρέπει να σκεφτούμε, είναι πώς μπορούμε ξαφνικά να επιταχύνουμε, παραδείγματος χάριν, τις παραδόσεις των σταθμών του μετρό που έχουν σκαλώσει, γιατί ένα ολόκληρο πολιτικό σύστημα, για παράδειγμα, κατηγορεί μια εταιρεία, αλλά από την άλλη μεριά, δεν ενεργεί έτσι ταχέως, ώστε να ενεργοποιήσει τις όποιες αποζημιωτικές αξιώσεις έχει κατά της εταιρείας. Παγώνουν οι συμβάσεις, δεν υπογράφεται τίποτα, δεν αξιοποιούνται και δεν ενεργοποιούνται οι αποζημιώσεις και φτάνουμε σε μια κατάσταση πολιτικής παραλυσίας.

Αυτό άραγε είναι ταξικό; Ποιο είναι εδώ το ταξικό συμφέρον; Το ταξικό συμφέρον είναι να ενεργοποιηθούν οι δρόμοι; Άρα, αν ενεργοποιηθούν και γίνουν τα μεγάλα έργα εξυπηρετείται το μεγάλο κεφάλαιο; Δεν εξυπηρετούνται οι εργαζόμενοι που βρίσκουν θέσεις εργασίας; Δεν εξυπηρετούνται οι πολίτες που ξαφνικά έχουν οδικό δίκτυο; Αν ενεργοποιηθούν, λοιπόν, οι συμβάσεις και γίνουν οι σταθμοί του μετρό είναι εις όφελος του μεγάλου κεφαλαίου; Δηλαδή, οι πολίτες δεν θα το παίρνουν το μετρό; Δεν θα έχουν καλύτερες συγκοινωνίες; Δεν θα πηγαίνουν γρηγορότερα και ευκολότερα στη δουλειά τους;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Μα είναι η «SIEMENS» το μετρό.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ (Υπουργός Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Άρα να, που έχουμε ακόμα και σε αυτά, πεδία συνεννόησης. Εγώ λέω –και το επιμένω, σας το έχω πει πολλές φορές– ότι εσείς προέρχεστε από μια παράδοση δυτικού ορθολογισμού. Αυτό είναι η βασική σας φιλοσοφία. Δεν μπορείτε να καταλήγετε να λέτε τελείως ανορθολογικά πράγματα, εγκλωβισμένοι μέσα σε ένα δογματικό σύστημα. Να υπερασπίζεστε τη θέση σας –δικαίωμα σας– να παρουσιάζετε μια εναλλακτική, αλλά στα βασικά να μη συνεννοούμαστε, σε αυτά που είναι τα εντελώς προφανή; Πάλι δικαίωμα σας. Αλλά λέω, δεν μπορούμε να τα, λοιπόν, να τα αξιοποιήσουμε, δεν μπορούμε να τα προχωρήσουμε;

Αλλά να έρθω και σε αυτά που είναι οι διαφωνίες. Να το πω αλλιώς. Δηλαδή σήμερα, γιατί δεν πρέπει να προχωρήσουν οι αποκρατικοποιήσεις; Γιατί πρέπει να βάζουμε σήμερα τον Έλληνα φορολογούμενο, να πληρώνει πανάκριβα –γιατί ο φορολογούμενος πληρώνει– για αυτά τα τεράστια ελλείμματα, τα οποία δημιουργούν κακές κρατικές εταιρείες, οι οποίες είναι αντιπαραγωγικές, έχουν κακή παροχή υπηρεσιών, χαμηλή παροχή υπηρεσιών, τις οποίες πληρώνει πανάκριβα τελικά, μέσα από τα ελλείμματά τους, ο φορολογούμενος. Γιατί δεν πρέπει να εμπιστευτούμε ένα σύστημα, το οποίο τελικά παρέχει καλύτερες υπηρεσίες, τελικώς, οδηγεί σε φθηνότερες υπηρεσίες και το οποίο βγάζει από την πλάτη των φορολογουμένων ένα μεγάλο κόστος; Και αφήνει περιθώρια στον κρατικό προϋπολογισμό και για κοινωνική πολιτική; Γιατί έτσι μπορείς να κάνεις κοινωνική πολιτική. Όχι, όταν τα τρώνε τα ελλείμματα, δηλαδή, όταν τα χρήματα των φορολογουμένων καταλήγουν σε διάφορες παθητικές ΔΕΚΟ, οι οποίες φτιάχνουν τέτοιες ζημιές, που κανείς πια δεν μπορεί να τις αντιμετωπίσει. Πώς θα κάνεις μετά κοινωνική πολιτική; Πώς θα σπριζεις μετά τον άνεργο, όταν πηγαίνουν τα χρήματα εκεί;

Η παραγωγή του πλούτου, δεν είναι μια διαδικασία, την οποία την κάνουμε μαγικά. Πρέπει, λοιπόν, να υπάρχει αυτή η παραγωγή. Και πρέπει από αυτήν την παραγωγή, να προκύπτουν φόροι. Και πρέπει εν συνεχεία, να διαφωνήσουμε ενδεχομένως μεταξύ μας, για τον τρόπο της κατανομής των φόρων. Αλλά αυτό είναι μια δεύτερη συζήτηση. Μέχρι να φτάσουμε εκεί, πρέπει να έχουμε εξασφαλίσει τα πρώτα δύο. Εάν δεν έχουμε τα πρώτα δύο, η συζήτηση για την κατανομή αυτού του πλούτου, είναι άνευ περιεχομένου, γιατί δεν υπάρχει αυτός ο πλούτος.

Άρα, γιατί δεν θα έπρεπε –και να είναι στόχος μας μέσα από εδώ– να προχωρήσουμε σε αυτές τις αποκρατικοποιήσεις; Γιατί

δεν θα έπρεπε να κάνουμε θεσμικές παρεμβάσεις, παρεμβάσεις ουσιαστικές; Γιατί θα έπρεπε να παραμείνουν «κλειστά» τα επαγγέλματα; Γιατί δεν θα έπρεπε να προχωρήσουμε σε έναν εξορθολογισμό εδώ, του ανοίγματος των επαγγελματιών, να κάνουμε αποτελεσματικές και δίκαιες ρυθμίσεις στην κατεύθυνση αυτή; Δεν μιλάμε, βεβαίως, για την κατάσταση μιας άναρχης αγοράς. Αλλά, γιατί δεν πρέπει να επιβάλουμε ένα ρυθμιστικό πλαίσιο, που επιτρέπει ευρύτερα την πρόσβαση σε συγκεκριμένες δουλειές; Γιατί αυτό είναι τόσο κακό; Γιατί αυτό εξυπηρετεί το κεφάλαιο, παραδείγματος χάριν; Τι έχει να ωφεληθεί το κεφάλαιο από αυτό; Γιατί δεν έχει να ωφεληθεί ο πολίτης από την ευκολότερη πρόσβαση του σε επάγγελμα; Γιατί αυτό δεν μας αφορά όλους και αφορά μόνο το μεγάλο κεφάλαιο; Γιατί δεν αφορά τον κάθε μικρό επαγγελματία και τον κάθε μικρό επιχειρηματία; Άρα, πού είναι πια το τόσο ενοχοποιημένο;

Γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν πρέπει σήμερα να πανηγυρίσουμε, παραδείγματος χάριν, για την πολύ θετική έκβαση της δημοπρασίας, η οποία έγινε, για τις άδειες κινητής τηλεφωνίας; Τριακόσια ογδόντα εκατομμύρια βάλαμε σήμερα στο δημόσιο ταμείο, την ώρα που προυπολογίζαμε ότι θα βάζαμε 270. Γιατί δεν πρέπει να το πανηγυρίσουμε αυτό; Γιατί δεν πρέπει να πούμε ότι «Ναι αυτό είναι μια θετική κατεύθυνση, είναι ένα σημαντικό βήμα. Βάλαμε επιπλέον, 110 εκατομμύρια παραπάνω από αυτά που περιμέναμε.». Γιατί δεν πρέπει να κάνουμε παρεμβάσεις, οι οποίες να ευνοούν σε τελευταία ανάλυση -και θα έπρεπε να γίνει αυτό- της εταιρείας κινητής τηλεφωνίας, υπό την έννοια ότι φτιάχνουμε ένα αποτελεσματικό, εν πάση περιπτώσει, σύστημα αδειοδότησής τους;

Ακόμα, είναι τελειώς αδύναμοι. Δεκαπέντε διαφορετικές άδειες, χωρίς να θίξουμε στο ελάχιστο, τα ζητήματα της υγείας, τα ζητήματα της προστασίας των πολιτών στο ελάχιστο, με τα ίδια ακριβώς όρια. Αλλά, γιατί θα πρέπει να αδειοδοτούνται από δεκαπέντε διαφορετικές υπηρεσίες; Τι εξυπηρετεί αυτό; Πώς δηλαδή η διευκόλυνση εδώ, της επιχειρηματικής δράσης είναι υπέρ του κεφαλαίου και εναντίον της εργατικής τάξης; Γιατί αν αυτό επισπευστεί και φέρνει καλύτερα οικονομικά αποτελέσματα, θίγεται κάποιος από την εργατική τάξη;

Να καθίσουμε και να δούμε συγκεκριμένες προτεραιότητες. Γιατί, ξαναλέω, η αναδιοργάνωση των δημοσίων υπηρεσιών ή η αναδιοργάνωση εποπτευόμενων οργανισμών, ώστε να είναι λειτουργικότεροι, να μην έχουν δέκα διαφορετικά λογιστήρια, να μην έχουν δέκα διαφορετικές διευθύνσεις προσωπικού, είναι κακό; Να είναι, λοιπόν, λειτουργικότερες, αποτελεσματικότερες, πιο κεντρικές, ταχύτερες, να μπορούν να σχεδιάσουν αυτό, το οποίο κάνουν. Γιατί αυτό είναι κακό;

Εδώ, λοιπόν, έχουμε συγκεκριμένα ζητήματα και συγκεκριμένες προτεραιότητες. Και σε ότι αφορά το δικό μας Υπουργείο, εγώ εκείνο που θέλω να σας πω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι εμείς ζούμε με την αγωνία των ανθρώπων που είναι στη ανεργία. Ζούμε με την αγωνία των ανθρώπων, που προσπαθούν να βρουν ένα μεροκάματο. Και κάθε αναπτυξιακό μοχλό που έχουμε, πρέπει να τον χρησιμοποιήσουμε για να εξασφαλίσουμε ακριβώς εκείνες τις αναπτυξιακές προϋποθέσεις, που μπορούν να μας βγάλουν από αυτήν τη μεγάλη κρίση.

Και σε αυτήν την κατεύθυνση, με αυτήν την συγκεκριμένη εντολή, που έχει αυτή η Κυβέρνηση, θα δουλέψουμε για το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε τον Υπουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, κ. Μαυρουδή Βορίδη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα μπορούσα να λάβω το λόγο επί της διαδικασίας;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Τι θα θέλατε να πείτε επί της διαδικασίας;

Παρακαλώ, έχετε το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, είχα γραφτεί το πρωί και ήμουν τριακοστός έβδομος και βρέθηκα εκατοστός εικοστός τρίτος. Δηλαδή, δεν κατανού αυτήν τη μεταχείριση των Ανεξαρτήτων Βουλευτών. Δεν γνωρίζα ότι στο ελληνικό Κοινο-

βούλιο, θα μπορούσαν να υπάρχουν δύο κατηγορίες Βουλευτών. Δηλαδή, πρέπει να ανήκουμε απαραίτητως σε κόμμα, για να πάρουμε σειρά να μιλήσουμε;

Ειλικρινά, εκφράζω έντονα συναισθήματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Θα το εξετάσω και θα σας απαντήσω. Είναι εκατόν δεκαεννέα ομιλητές. Αλλά και πάλι, είναι πολύ πίσω. Καλώς, θα σας απαντήσω μετά.

Το λόγο έχει η κ. Ουρανία Παπανδρέου-Παπαδάκη, Βουλευτής του ΛΑΟΣ, στο Νομό Ευβοίας.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Πρωθυπουργέ, κύριοι Υπουργοί, κατ' αρχάς θέλω να ευχηθώ ειλικρινά «Καλή επιτυχία», στη νέα Κυβέρνηση συνεργασίας και στον τεχνοκράτη Πρωθυπουργό, κ. Παπαδήμο.

Κύριε Πρωθυπουργέ και κύριοι της Κυβέρνησης, είστε μια Κυβέρνηση, που όπως αποτυπώνεται καθημερινά και πολύ καθαρά στις μετρήσεις, που βλέπουν το φώς της δημοσιότητας, ο ελληνικός λαός προσδοκά πολλά από εσάς. Θα έλεγα, προσδοκά πάρα πολλά. Η δική μου η παράκληση -και νομίζω ότι είναι η παράκληση όλων μας- με σύνεση και πάρα πολλή δουλειά, φροντίστε και εσείς να μην απογοητεύσετε αυτόν το λαό. Σε συντριπτικά ποσοστά, απ' ό,τι όλοι βλέπουμε στις δημοσκοπήσεις, οι Ελληνίδες και οι Έλληνες, αποδεικνύουν ότι βλέπουν πλέον, με άλλη σκοπιά, αυτού του είδους τις κυβερνήσεις συνεργασιών και συνεννοήσεων.

Για εμένα πιστεύω ότι είναι η πρώτη φορά που φαίνεται -και θέλω να πιστεύω ότι είναι ειλικρινές- ότι υπάρχει μια σύμπτωση. Και δεν είναι τυχαίο, όπως καταγράφεται και στις δημοσκοπήσεις, πως ο ελληνικός λαός πλέον, δεν επιθυμεί, δεν ενδιαφέρεται για εκλογές, αλλά για αλλαγή του κλίματος μέσω του επικείμενου κυβερνητικού έργου, που θα του διασφαλίσει τη σκληρή του καθημερινότητα, που θα του διασφαλίσει την αξιοπρέπεια του.

Αυτό δεν είναι τυχαίο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Και αν μη τι άλλο, αυτόν το λαό, ο οποίος υπομένει πάρα πολλά τα τελευταία χρόνια, θα έλεγα με πολύ μεγάλη καρτερία και λεβεντιά και έχει κάνει πάρα πολύ σκληρές θυσίες -εγώ σαν γιατρός θα έλεγα ότι έχει χάσει και την ψυχική του ηρεμία, έχει χάσει το χιούμορ του και το χαμόγελό του και ο Υπουργός Υγείας ξέρει πόσο έχουν αυξηθεί οι ψυχονευρώσεις και τα ψυχοφάρμακα- οφείλουμε, αυτόν το λαό και να τον ακούμε αλλά κυρίως, όπως εμείς λέμε στην Κρήτη, να τον αφουγκραζόμαστε.

Σαν νέα στην πολιτική θεωρώ πολύ μεγάλο πράγμα, ο πολιτικός πέρα από την ικανότητα και την οξυδερκεία του να έχει κάτι άλλο που το θεωρώ εξίσου πάρα πολύ σπουδαίο, θα έλεγα, απαραίτητο για έναν πολιτικό, δηλαδή να βλέπει μπροστά και να προβλέπει.

Θα σας αναφέρω απόσπασμα από ομιλία του Προέδρου μας του Γιώργου Καρατζαφέρη, στη Βουλή στις 20-2-2009, απευθυνόμενος στον κ. Καραμανλή. «Κύριε Πρωθυπουργέ, δεν βγαίνει αυτή η κατάσταση. Πάμε να κάνουμε μια κυβέρνηση εθνικής σωτηρίας και να βρούμε τους καλύτερους. Εγώ προτείνω τον κ. Παπαδήμο. Αν έχετε κάποιον καλύτερο, φέρτε τον. Ας πάμε όμως όλοι μαζί, μια γροθιά για το καλό του τόπου μας.».

Πέραν τούτου, είναι γνωστό πως εμείς εδώ και δεκαοκτώ μήνες φωνάζουμε σταθερά ότι υπάρχει ανάγκη για εθνική κυβέρνηση και εθνική συνεννόηση. Ευτυχώς, έστω και την τελευταία στιγμή, εισακουστήκαμε και εδώ ισχύει αυτό που λέει πολύ σοφά ο λαός μας «κάλλιο αργά παρά ποτέ».

Θεωρώ όμως πως αν ακριβώς πριν από τριάντα τρεις μήνες, είχε εισακουστεί αυτή η προτροπή του Προέδρου μας, δεν θα είχαμε φθάσει σε αυτό το οδυνηρό σημείο να παρακαλούμε σαν παραγιό τους Ευρωπαίους και να εξαρτάται το μέλλον της χώρας μας, το μέλλον των παιδιών μας, των επόμενων γενεών από τις διαθέσεις, δυστυχώς, των ισχυρών της Ευρώπης, της κ. Μέρκελ -της frau Μέρκελ- και του κ. Σαρκοζί.

Εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στηρίζουμε τη νέα Κυβέρνηση με όλες μας τις δυνάμεις, γιατί το επιτάσσουν οι συνθήκες. Οι καιροί ου μενετοί για την πατρίδα μας. Μακριά από κομματικά γυαλιά που έχουν σαν γνώμονα μόνο το στείο κομ-

ματικό συμφέρον.

Όμως οι τέσσερις βασικές προϋποθέσεις μας, οι οποίες έχουν τεθεί από τον Πρόεδρό μας, είναι ξεκάθαρες. Κύριε Πρωθυπουργέ, όχι άλλα μέτρα. Δεν αντέχει άλλα μέτρα ο λαός μας. Όχι στην εκχώρηση της εθνικής κυριαρχίας. Όχι στο πλιάτσικο της δημόσιας περιουσίας και βέβαια άμεση αντιμετώπιση και αναθεώρηση του νόμου για τη λαθρομετανάστευση που είναι μια πηγή για τον τόπο μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει εδώ όλοι να αντιληφθούμε το εξής: Θέλω κυρίως να απευθυνθώ στους συναδέλφους της Αριστεράς, οι οποίοι έχουν μάθει να επενδύουν και να βασίζονται στο χάος, σε ένα στείο όχι, χωρίς καμμία προσπάθεια και χωρίς καμμία πρόταση, αδιαφορώντας για την αποτυχία και την καταστροφή της χώρας μας, λέγοντάς τους πως αν καταστραφεί η Ελλάδα, αν δεν επιτύχει τούτη η Κυβέρνηση, θα έχουμε αποτύχει όλοι και εκεί το ποτάμι θα μας πνίξει όλους, το τσουνάμι θα μας συμπαρασύρει όλους και Δεξιούς και Αριστερούς και κεντρώους και κυρίως θα παρασύρει τη χώρα μας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κυρίες Πρόεδρε, θα ήθελα ένα λεπτό επιπλέον.

Κύριοι Υπουργοί, εμείς ζητούμε να σταθείτε δίπλα στον πολίτη, αν θέλετε, απαιτούμε να σταθείτε δίπλα στον πολίτη για το καλό του μόνο, με πολλή δουλειά, πάρα πολλή δουλειά και λίγα λόγια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω να απευθυνθώ –γιατί νομίζω ότι δεν θα μπορούσα να τελειώσω χωρίς να κάνω αναφορά– στον αγαπητό Υπουργό Υγείας...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει παρατεταμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Φτάνει, κύριε Πρόεδρε, με το κουδούνι. Δείξε μια ανοχή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Όμως, κάποτε πρέπει να τελειώνουμε. Σήμερα, δεν έχουμε χρόνο.

Παρακαλώ, κυρία Παπαδάκη, ολοκληρώστε.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Κύριε Πρόεδρε, υπήρξαν συνάδελφοι που μίλησαν εννέα λεπτά!

Θα ήθελα να απευθυνθώ στον Υπουργό Υγείας που ξέρω ότι είναι αποτελεσματικός Υπουργός και να του πω το εξής: Βρείτε τρόπο να αποδεσμεύσετε το ΕΣΠΑ για την υγεία. Είναι 700 εκατομμύρια ευρώ και δυο χρόνια πριν από τη λήξη, έχει απορροφηθεί μόνο το 15,5%.

Κατά τα άλλα, κύριε Υπουργέ, έχουμε κάνει έρανο οι φίλοι του Νοσοκομείου Χαλκίδος, για να αγοράσουμε ένα μοντέρνο μηχανήματα αναισθησίας. Νομίζω ότι αυτό τουλάχιστον είναι ντροπή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε πολύ, κυρία Παπαδάκη.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Επειδή μιλάμε για το Νοσοκομείο Χαλκίδος, που είναι ένα «γιοφύρι της Άρτας»,...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το έχει έθιμο η κ. Παπαδάκη. Διαμαρτύρονται και οι συνάδελφοί της από το ΛΑΟΣ. Το έχει έθιμο να θέλει πάντα τρία λεπτά, επιπλέον του χρόνου της.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: ...που απ' ό,τι έχω μάθει το πρόβλημά του είναι μια ακόμα υπογραφή του Υπουργού Υποδομών, παρακαλώ, κύριε Υπουργέ, μην αναγκάσετε τον έβδομο Πρωθυπουργό να έλθει και να εγκαινιάσει ξανά αυτό το «γιοφύρι της Άρτας».

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε την κ. Ουρανία Παπανδρέου-Παπαδάκη.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Να είστε δίκαιος όμως, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Μα σήμερα, δεν έχουμε χρόνο. Όποτε μπορώ σας παραχωρώ χρόνο. Σήμερα, δεν υπάρχει χρόνος. Σας παρακαλώ.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Άλλοι συνάδελφοι μίλησαν εννέα λεπτά και δεν τους διακόψατε καθόλου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Δεν έχουμε χρόνο. Για παράδειγμα, δεν θα ομιλήσει τώρα η κ. Γιαννακοπούλου που είναι η επομένη του καταλόγου, γιατί πρέπει να πάμε σε Υπουργό και πρέπει να μιλήσουν και οι Αρχηγοί. Σας παρακαλώ, πάρα πολύ, όλους και όλες. Μην το παίρνετε προσωπικά.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Μα κάθε φορά αυτό γίνεται. Με συγχωρείτε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Σας παρακαλώ. Υπάρχουν περιπτώσεις που έχετε μιλήσει και πέντε λεπτά περισσότερο. Μη διαμαρτύρεστε κιόλας.

Παρακαλείται ο Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, κ. Ανδρέας Λοβέρδος, να πάρει το λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θα προσπαθήσω να χρησιμοποιήσω λιγότερα από τα λεπτά που διαθέτω. Δεν θα κάνω καμμία αναδρομή στο πρόσφατο παρελθόν. Μας έχει δοθεί πολλές φορές στην Εθνική Αντιπροσωπεία –στην Ολομέλεια και στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων– η ευκαιρία να τα πούμε. Ξέρουμε ακριβώς πού βρισκόμαστε και ξέρουμε τι έχει γίνει, τι έχει παραλειφθεί, πού επιτύχαμε, πού αποτύχαμε. Άρα είμαστε απολύτως συνειδότες και πολύ συγκεκριμένοι σε αυτά που λέμε για ό,τι πρέπει να γίνει.

Ξεκινώ την παρέμβασή μου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, λέγοντας πως η Ελλάδα αυτήν τη στιγμή, προσπαθεί να μη γονατίσει, αξιοποιώντας μια πολύ σημαντική της ευκαιρία, προσπαθώντας να λειτουργήσει με Κυβέρνηση ευρύτατης υποστήριξης.

Ξέρουμε όλοι, οι Έλληνες και οι Ελληνίδες, στο πολιτικό μας σύστημα, ότι σε αυτά δεν είμαστε συνηθισμένοι, άρα γνωρίζουμε εκ των προτέρων, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ότι όποια μορφή και αν έπαιρνε αυτό το σχήμα, πάντα κάποιος θα είχε και κάτι να πει –δηλαδή η κριτική είναι αναπόφευκτη– και όπως και να έχουν τα πράγματα, κάποιος θα έχει ένα παράπονο, μια αιτίαση να καταθέσει και να εκφράσει.

Τούτων όλων δυνάμεων, αυτήν τη στιγμή, έχουμε δώσει στον ελληνικό λαό κάτι που είναι πάρα πολύ σοβαρό και σημαντικό. Δεν μπορούμε να του δώσουμε ευημερία αμέσως εδώ και τώρα, αλλά μπορούμε σίγουρα να του δώσουμε αυτό που του έλειπε, δηλαδή μια ασφάλεια, ότι το πολιτικό του σύστημα, οι πολιτικοί του ενωμένοι θα προσπαθούσαν και θα προσπαθήσουν να κάνουν ό,τι περνά από το χέρι τους.

Αυτή η ασφάλεια με όποιον πολίτη και να συζητήσετε ήταν κάτι που έλειπε και που ο πολίτης χρειάζεται, να ξέρει ότι, αντί να σπαταλάμε τις δυνάμεις μας σε ενδοκομματικούς ή διακομματικούς ανταγωνισμούς, προσπαθούμε από κοινού οι περισσότεροι να βοηθήσουμε την πατρίδα μας.

Εγώ θα προσπαθήσω με τις δικές μου δυνάμεις όσο μπορώ να αυξήσω τις υπάρχουσες ελπίδες, η Κυβέρνησή μας να τα καταφέρει και θα προσπαθήσω ακριβώς με τον ίδιο τρόπο που μέχρι και σήμερα, αυτά τα δυο χρόνια, προσπάθησα. Άλλα τα κατάφερα, άλλα δεν μπόρεσα να τα καταφέρω.

Όμως, τι είναι να κάνουμε από εδώ έως τους επόμενους μήνες; Έχουμε ένα μειονέκτημα που ταυτοχρόνως μπορεί να γίνει και πλεονέκτημα. Έχουμε μπροστά μας λίγο χρόνο. Αυτό κανείς μπορεί να το εκτιμήσει ως μειονέκτημα και να πει ότι για πάρα πολλά πράγματα που η χώρα έχει ανάγκη, δεν προλαβαίνουμε.

Ταυτοχρόνως, όμως, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο συγκεκριμένος χρόνος που έχουμε μπροστά μας, μας βοηθάει να είμαστε παρά πολύ συγκεκριμένοι σε αυτά που θα πούμε σήμερα στην Εθνική Αντιπροσωπεία.

Εγώ από τα πολλά που το Υπουργείο έχει μπροστά του, επιλέγω να σας αναφέρω αυτά τα οποία δύνανται να έχουν σαφές χρονοδιάγραμμα. Όλα μπορούν να έχουν ένα χρονοδιάγραμμα. Σαφές χρονοδιάγραμμα, όμως, δεν μπορούν να έχουν όλοι οι πολιτικοί στόχοι και πάντως, είναι ακόμα δυσκολότερο να οριοθετήσεις τι μπορείς να κάνεις, ας πούμε, σε ενενήντα πέντε μέρες. Αναφέρω αυτό το χρονικό διάστημα, γιατί λέμε όλοι μας ότι είμαστε Κυβέρνηση συγκεκριμένου σκοπού και ενός ορισμένου χρόνου.

Πάμε να δούμε, λοιπόν, τι μπορεί να γίνει στον τομέα της

υγείας και να ξεκινήσω, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, με κάτι που γίνεται σήμερα. Είχαμε υποσχεθεί ότι στα νοσοκομεία μας τις προμήθειες των φαρμάκων και σιγά-σιγά όλων των υλικών θα τις κάνουμε με ηλεκτρονικές δημοπρασίες. Έγινε η πρώτη τον Ιούνιο και είχαμε ένα θεαματικό αποτέλεσμα. Είχαμε 85% μείωση της δαπάνης για συγκεκριμένη δραστική ουσία και όχι συγκεκριμένο επώνυμο φάρμακο που βρίσκεται στο εμπόριο. Καταφέραμε από το 1.250.000 ευρώ, που ήταν τότε η προβλεπόμενη προμήθεια, να αγοράσουμε το υλικό με 220.000 ευρώ και αυτό είχε επαινεθεί. Θεωρήσαμε ενδεχομένως μια κατ' εξαίρεση ενέργεια εκείνη. Εμείς θα κάνουμε ηλεκτρονικές δημοπρασίες σε όλα, αλλά μας φάνηκε η τιμή πάρα πολύ καλή, για να είναι αληθινή.

Χθες, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κάναμε και άλλους διαγωνισμούς και αύριο θα συνεχίσουμε. Όταν λέω αύριο, εννοώ αύριο, Τετάρτη. Προβλέπαμε, με βάση το τι μας κόστισε το 2010, να αγοράσουμε για τα νοσοκομεία μας φάρμακα με συνολική τιμή, με βάση τις τιμές του 2010, 9.300.000 ευρώ.

Τα αγοράσαμε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, με 615.000 ευρώ. Παρακαλώ, παρά πολύ, να καταχωρηθεί στα Πρακτικά αυτή η χθεσινή ηλεκτρονική δημοπρασία.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Ανδρέας Λοβέρδος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αύριο συνεχίζουμε με ηλεκτρονικές δημοπρασίες, για να τελειώσουμε μέσα στο Νοέμβριο, την αγορά φαρμάκων 200 εκατομμυρίων ευρώ.

Αν παρακολουθήσουμε αυτήν την εξέλιξη της δαπάνης -με μείωση 93,8%, παρακαλώ- κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αντιλαμβάνεστε ότι τα 200 εκατομμύρια ευρώ για το 2012 θα είναι κατά 93,8% μειωμένα. Είναι μια καλή στιγμή της ελληνικής διοίκησης. Είναι η πρώτη της να αγοράζει με ηλεκτρονικές δημοπρασίες και μια πηγή προβληματισμού για το τι γινόταν επί κάποιες δεκαετίες στη χώρα μας...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Πάρτι γινόταν.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): ...και έπρεπε να φτάσουμε εδώ και να έρθουν ορισμένοι άνθρωποι να δώσουν λύσεις.

Εγώ ευχαριστώ τους συνεργάτες μου, τους Υφυπουργούς, τον Υφυπουργό κ. Τιμοσίδη, το Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου και όλους τους ανθρώπους που δούλεψαν, για να προχωράμε τώρα, το Νοέμβριο του 2011, με αυτούς τους ρυθμούς.

Ακόμη, στο φάρμακο έχουμε καταγράψει ως υποχρέωσή μας μέχρι το τέλος Νοεμβρίου την τρίτη υποκοστολόγηση από τη μέρα που αναλάβαμε εμείς, αυτήν την αρμοδιότητα και εμείς αναλάβαμε αυτήν την αρμοδιότητα την 1η Απριλίου του τρέχοντος έτους.

Επίσης θέλουμε να γίνει πραγματικότητα μέσα στο Δεκέμβριο όχι η θέσπιση, αλλά η εν τη ουσία εφαρμογή του ελεύθερου ωραρίου των φαρμακοποιών. Τα έχουμε τελειώσει αυτά ως νομικές υποχρεώσεις και πρέπει να τα ολοκληρώσουμε και ως πολιτικές εφαρμογής μέσα στις επόμενες μέρες. Επίσης πρέπει να κάνουμε ακόμα μια μείωση του ποσοστού κέρδους των φαρμακοποιών. Αυτά θα γίνουν τώρα. Ειδικά τον τελευταίο στόχο τον έχουμε ως στόχο του πρώτου τριμήνου του 2012, κατά τις συμφωνίες που έχουμε υπογράψει. Ωστόσο θα προχωρήσουμε σε γρηγορότερη εφαρμογή.

Κυρίες και κύριοι, έχουμε παρακολουθήσει εδώ στην Αίθουσα, την εξέλιξη της λειτουργίας του οργανισμού πρωτοβάθμιας υγείας, ο οποίος από την 1η Ιανουαρίου 2012 θα είναι σε πλήρη εφαρμογή. Δεν έχω χρόνο για να σας πω τις ενέργειες που με τον κ. Κουτρουμάνη εβδομάδα-εβδομάδα κάνουμε.

Τώρα, σχετικά με κάτι που ολοκληρώθηκε πριν από λίγες μέρες. Είχαμε πει ότι είναι ντροπή να περιμένουν άνθρωποι στις λίστες αναμονής του OKANA επί επτά χρόνια και τρεις μήνες, κυρίες και κύριοι Βουλευτές. Αναμονή επτά χρόνια και τρεις μήνες για να θεραπευτεί ένας ασθενής. Αντιληφθήκαμε ότι περνούσαν τα χρόνια, περνούσαν οι κυβερνήσεις, όλοι μιλούσαν για τις «λίστες ντροπής» του OKANA -που παρέμεναν οι ίδιες, όμως και αυ-

ξανόταν και ο αριθμός των ασθενών που περίμεναν και ο χρόνος- αλλά κανένας δεν έδινε λύση.

Σκεφτήκαμε, λοιπόν, ότι αυτό που το ΠΑΣΟΚ έλεγε από τη δεκαετία του '90, αλλά δεν το έκανε ούτε το ΠΑΣΟΚ ούτε η Νέα Δημοκρατία, είναι ώρα να το κάνουμε, να μεταφέρουμε αυτές τις δράσεις στα νοσοκομεία και έτσι να μπορέσουμε και να απελευθερώσουμε τα κέντρα των πόλεων -της Αθήνας, του Πειραιά- να βοηθήσουμε την καθημερινή δραστηριότητα των ανθρώπων, τους μικρούς εμπόρους, τους δικηγόρους, τους φαρμακοποιούς, τους όποιους δουλεύουν, εν πάση περιπτώσει, στα κέντρα των πόλεων, μεταφέροντας τους ασθενείς στα νοσοκομεία.

Η λίστα αναμονής στη Θεσσαλονίκη από τέσσερα χρόνια έχει μεταβληθεί σε ένα μήνα και επειδή κλείσαμε και τον OKANA στον Πειραιά και τον OKANA στην Καποδιστρίου και τον OKANA στα Εξάρχεια -τώρα, στις 8 Νοεμβρίου- η λίστα αναμονής θα γίνει ένας μήνας και στην Αθήνα. Πότε; Μέχρι το τέλος του μηνός Δεκεμβρίου, μέσα στις γιορτές.

Ακόμη, παρακολουθούμε τα θέματα της ηλεκτρονικής συνταγογράφησης μαζί με το Υπουργείο Εργασίας -ο διαγωνισμός είναι σε εξέλιξη- ώστε να μπορέσουμε να ολοκληρώσουμε και την υποστήριξη του έργου αυτού. Και αυτές οι διαδικασίες είναι διαδικασίες, όπως ελπίζουμε, του 2011. Εάν έχουμε δυστροπία των συμμετεχουσών εταιρειών με ενστάσεις και τα γνωστά σε όλους μας παρελκυστικά, θα πάμε σε διακρατική συμφωνία με χώρα-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ούτως ώστε αυτή μέσα σε λίγες εβδομάδες να δώσει τον ανάδοχο με τις δικές της διαδικασίες. Εδώ είναι και μια προειδοποίηση στις δυστροπούσες εταιρείες, που έχουν συνηθίσει τον ελληνικό λαό κάθε προσπάθεια να παρασχεθούν εγγυήσεις για μια διαφανή και αδέσποτη διαδικασία να καταλήγει σε πέντε, σε επτά χρόνια, προκειμένου να ολοκληρωθεί μια τέτοια ενέργεια.

Δεν θα παραλείψω να πω ότι έχουμε συγκεκριμένους με αριθμό στόχους για τη μείωση της δαπάνης όχι μόνο στα φάρμακα, αλλά και στα αναλώσιμα υλικά για το τρέχον έτος. Απ' ό,τι δείχνουν οι απολογισμοί μας το Σεπτέμβριο, ό,τι υποσχεθήκαμε για 300 εκατομμύρια ευρώ μείωση στη φαρμακευτική δαπάνη και στη δαπάνη στα αναλώσιμα υλικά, μέσα στο έτος οι στόχοι αυτοί θα επιτευχθούν.

Κυρίες και κύριοι, δεν έχω χρόνο να πω όσα οριοθετούνται χρονικά μέχρι το Φεβρουάριο του 2012. Θέλω, όμως, να διαλέξω ένα απ' όλα αυτά για να αναφέρω. Ό,τι σας είπα έχει χρονοδιάγραμμα Νοεμβρίου του 2011, Δεκεμβρίου του 2011, Ιανουαρίου του 2012 και Φεβρουαρίου του 2012.

Κλείνω με κάτι τελευταίο. Δεν ξέρω πώς θα το ακούσετε, εγώ όμως θέλω να σας ενημερώσω ότι την προηγούμενη κυβέρνηση, δύο φορές σε συνεδρίαση του Υπουργικού Συμβουλίου, είχα ενημερώσει. Στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων το έχω αναφέρει πάρα πολλές φορές και με αυτό θέλω να κλείσω τη σημερινή μου ομιλία. Με ρωτούν: Όταν ένα νοσοκομείο ή μια υγειονομική περιφέρεια ή χώρα αγοράζε ένα υλικό πριν από κάποιο καιρό, 5 εκατομμύρια και τώρα το αγοράζει 170.000 ή 200.000, τι σήμαινε αυτό για το παρελθόν; Τι μπορεί να σημαίνει ακόμα και για το παρόν σε παρά πολλές περιπτώσεις; Διότι τα φάρμακα είναι μια περίπτωση. Δεν αναφέρθηκα στα ορθοπεδικά υλικά, δεν αναφέρθηκα σε χίλια δύο άλλα υλικά που τα νοσοκομεία αγοράζουν. Τι γινόταν; Γιατί γινόταν; Τι γίνεται τώρα και τι μπορεί να γίνει;

Μπορούμε να κάνουμε παρά πολλές προσπάθειες στοχοθετημένα, όπως σας είπα. Όμως, χρειάζεται όλο το σύστημα ένα άλλο πρότυπο λειτουργίας. Έχουμε επιλέξει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Έκλεισα, κύριε Πρόεδρε. Τελείωσα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Σε δύο νοσοκομεία των Αθηνών, το «Σισμανόγλειο» και το «Αμαλία Φλέμινγκ», καθώς και στο Νοσοκομείο του Ολυμπιακού Χωριού, που είναι ανώνυμη εταιρεία -αυτά τα τρία θα καλέσουμε να καταθέσουν ενδιαφέρον ιδιωτικές κλινικές, μη εισηγμένες στο χρηματιστήριο και μαζί με τα δύο ιδιόρρυθμα

από πλευράς νομικού καθεστώτος νοσοκομεία της Αθήνας, το «Ωνάσειο» και το «Ερρίκος Ντυνάν», θα δημιουργήσουμε ένα πρότυπο διοίκησης σε ανθρώπινο δυναμικό και σε προμήθειες υλικών και φαρμάκων.

Αν αυτό επιτύχει, χωρίς να αλλοιώσουμε τη νομική υπόσταση καθενός από τα ιδρύματα αυτά, μέχρι το τέλος Φεβρουαρίου, η επόμενη κίνηση θα είναι να το μεταλαμπαδεύσουμε σε όλο το ΕΣΥ.

Κυρίες και κύριοι, αυτά είχα να σας πω.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, κ. Ανδρέα Λοβέρδο.

Παρακαλούμε τον Αντιπρόεδρο της Κυβέρνησης κ. Θεόδωρο Πάγκαλο, να πάρει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε ένα πρόσφατο ταξίδι μου στην Κίνα έμαθα ότι υπήρχε μία ευχή η οποία δινόταν, όταν γεννιόταν ένα παιδί, «ευχόμαστε να ζήσει σε ενδιαφέρουσες εποχές». Επειδή, όμως, η ιδεολογία της κοινωνίας αυτής ήταν η στασιμότητα και η σταθερότητα και επειδή η ιστορία της Κίνας είναι γεμάτη από βίαιες ανατροπές, επαναστάσεις, πολέμους, φυσικά και οικονομικά γεγονότα και καταστροφές σιγά-σιγά αυτή η ευχή θεωρήθηκε κατάρτα και εγκαταλείφθηκε.

Ζούμε «ενδιαφέρουσες εποχές», κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και αυτό χαρακτηρίζει αυτή μας τη συζήτηση, αυτό αποδίδει και η ύπαρξη της σημερινής Κυβέρνησης.

Δεν είναι μονάχα το θέμα το τι γίνεται στην Ελλάδα. Βέβαια με κανένα τρόπο δεν πρέπει να υποταχθούμε σε αυτήν την προσπάθεια απαλλαγής από τις εθνικές και τις συλλογικές μας ευθύνες, αναζητώντας άλλοι σε παγκόσμιο επίπεδο. Το παγκόσμιο πρόβλημα, όμως, υπάρχει. Μέσα σε μία δεκαετία, δηλαδή, από το έτος 2000 το παγκόσμιο δημόσιο χρέος που ήταν 150 τρισεκατομμύρια δολάρια αυξήθηκε στα 160 τρισεκατομμύρια δολάρια.

Μπορείτε να μου πείτε, βέβαια, ότι η πρόσφατη ιστορία της ανθρωπότητας και ιδιαίτερα στις αναπτυσσόμενες χώρες, όπου και εμείς συγκαταλεγόμαστε, δεν δείχνει να είναι συνηθισμένο φαινόμενο οι χρεοκοπίες. Εάν, όμως, δούμε την ιστορία της ανθρωπότητας τους τελευταίους δύο αιώνες, σημειώθηκαν διακόσιες πενήντα χρεοκοπίες και απ' αυτές οι εξήντα οκτώ ήταν στάσεις πληρωμών τού κρατικού χρέους, όχι απλώς δηλαδή, χρεοκοπία της οικονομίας στο σύνολό της, αλλά ιδιαίτερες και ιδιόζουσες χρεοκοπίες του κράτους.

Σήμερα, η αναπτυσσόμενη ανθρωπότητα, η Ευρώπη και η Αμερική καλύπτει το 45% της παγκόσμιας παραγωγής αγαθών και υπηρεσιών. Καταναλώνει το 62% της παγκόσμιας παραγωγής. Πριν από δέκα χρόνια, τα αντίστοιχα νούμερα ήταν 50% και 52%, δηλαδή υπήρχε κάποια ισορροπία. Οι Ηνωμένες Πολιτείες και η Ευρώπη παρήγαγαν περίπου ό,τι κατανάλωναν.

Πώς καλύπτεται αυτό το υπερβάλλον, αυτό το τεράστιο, το κολλοσιαίο έλλειμμα; Καλύπτεται με δανεικά. Αυτήν τη στιγμή το δημόσιο χρέος των Ηνωμένων Πολιτειών τείνει να ξεπεράσει τα 14 τρισεκατομμύρια δολάρια, δηλαδή το 70% του ΑΕΠ των Ηνωμένων Πολιτειών με αυξητική τάση.

Θα κάνω μία τολμηρή σκέψη. Εάν σήμερα οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής ήταν υποψήφιες, για να γίνουν μέλη της Ευρωζώνης, θα απορρίπτοντο, διότι, όπως ξέρετε, η προϋπόθεση είναι χρέος όχι ανώτερο του 60% του ΑΕΠ με μειωτική τάση.

Η Αμερική φέτος, πρέπει πειστικά να επαναχρηματοδοτήσει το 50% του χρέους της. Αυτό προσπαθεί να το κάνει, απευθυνόμενα στις χώρες που έχουν αποθέματα. Οι χώρες που έχουν αποθέματα είναι οι αναδυόμενες χώρες. Είναι σε ιδιαίτερες διαπραγματεύσεις με την Κίνα, ώστε η Κίνα να αγοράσει ομόλογα και να μπορέσει να επαναχρηματοδοτήσει τη σχέση εξάρτησης που συνδέει τη μεγαλύτερη οικονομία του κόσμου με μια χώρα υπό ανάπτυξη.

Έτσι το παγκόσμιο τραπεζικό σύστημα χρησιμοποιεί την αποταμίευση των φτωχών κατοίκων των αναδυόμενων χωρών, για να

χρηματοδοτήσει την κατανάλωση των πλουσίων χωρών.

Οι Κινέζοι έχουν κατά κεφαλήν εισόδημα οκτώ φορές μικρότερο από εκείνο των Αμερικανών. Οι αποταμιεύσεις τους, όμως, μέσω του παγκοσμίου τραπεζικού συστήματος, θα βοηθήσουν στο να υπάρξει ισορροπία σε ό,τι αφορά το εξωτερικό ισοζύγιο και το δημοσιονομικό έλλειμμα στις Ηνωμένες Πολιτείες.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση δημιουργεί δομές που επιτρέπουν την ανάμειξη τρίτων χωρών στη λειτουργία του ευρώ και γενικότερα των χρηματοοικονομικών της ισορροπιών. Εμείς προσέξαμε –και ήταν φυσικό αυτό– τι είπε ο κ. Σαρκοζί για εμάς και τι διέβρευσε στον Τύπο, που μας αφορούσε ιδιαίτερα. Λίγοι πρόσεξαν ότι μετά τη λήξη της Συνάντησης Κορυφής της περασμένης εβδομάδας, ο κ. Σαρκοζί τηλεφώνησε στον Κινέζο ομόλογό του Χου Τζιντάο και παρακάλεσε να επενδύσει η Κίνα στο Ταμείο διάσωσης του ευρώ.

Αυτήν τη στιγμή η Κίνα έχει υποσχεθεί –ή τουλάχιστον έτσι λέει ο Τύπος– ότι θα διαθέσει 100 δισεκατομμύρια από τα 3,2 τρισεκατομμύρια δολάρια που έχει αποθέματα. Βεβαίως, για να μην μένουμε μονάχα σε κολοσσούς της παγκόσμιας οικονομίας, αυτήν τη στιγμή –που λείπουν από την Ευρώπη 100 δισεκατομμύρια για να μπορέσει το ευρώ να επιβιώσει, άσχετα από τι θα κάνει η Ελλάδα που είναι μια πολύ μικρή οικονομία– η Βραζιλία έχει 300 δισεκατομμύρια δολάρια αποθέματα και μπορεί και αυτή να βοηθήσει το ευρωπαϊκό νόμισμα. Βλέπετε σε πόσο διαφορετικές εποχές έχουμε αρχίσει να ζούμε, χωρίς να το αντιλαμβανόμαστε.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, ενώ τα μηνύματα υπήρχαν –και υπήρχαν έγκαιρα– εμείς ακολουθήσαμε την οδό της ασωτίας, θα έλεγα. Όταν μπήκαμε στο ευρώ, αποκτήσαμε για πρώτη φορά στην ιστορία μας τη δυνατότητα εύκολου δανεισμού με ευρωπαϊκά, θα έλεγα «γερμανικά», επιτόκια. Στρέψαμε αυτό το δανεισμό προς την αύξηση της κατανάλωσης. Αυξάνοντας, όμως, την κατανάλωση και αυξάνοντας τα έξοδα του δημόσιου τομέα μας, υπονομεύαμε την οικονομία μας, διότι είμαστε μία χώρα με έντονα ελλειμματικό εμπορικό ισοζύγιο. Επομένως, αυτός ο δανεισμός στρεφόταν προς εισαγωγές και όχι προς την ενίσχυση, τη χρηματοδότηση της ντόπιας παραγωγής.

Έτσι έχουμε συνεχώς διογκούμενα πρωτογενή δημοσιονομικά ελλείμματα από το 2000 περίπου μέχρι το 2010, την ίδια εποχή δηλαδή που περιέγραφα ήδη, ενώ την προηγούμενη δεκαετία είχαμε συνεχώς μειούμενα δημοσιονομικά ελλείμματα. Έβαινε δηλαδή η οικονομία και τα δημόσια οικονομικά μας προς την εξισορρόπηση. Το έλλειμμα του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών ήταν, στη δεκαετία αυτή που σας περιγράφω, κατώτερο από το 5% του ΑΕΠ. Στο διάστημα 2000-2004 ανέβηκε στο 6,7% του ΑΕΠ. Στο διάστημα 2005-2010 ανήλθε στο 11,55% του ΑΕΠ. Και εκεί, βεβαίως, εχάθηκε ο έλεγχος.

Σήμερα, έχουμε ένα ελληνικό δημόσιο χρέος που αποτελεί στο τέλος του 2010 το 142% του ΑΕΠ. Δεν είναι διατηρήσιμο. Η χώρα δεν είναι βιώσιμη. Και επειδή δεν υπάρχει, αν θέλετε, εξωπραγματική, μαγική λύση της κατακόρυφης ανόδου του ΑΕΠ με ρυθμούς που να ξεπερνούν το 4% ή το 5%, το μόνο που πρέπει να κάνουμε είναι να εφαρμόσουμε μία πολιτική περιορισμού των δημοσίων δαπανών με σημαντική μείωση των δαπανών του δημοσίου, με σημαντική αύξηση των δημοσίων εσόδων, που σημαίνει κυρίως διεύρυνση της φορολογικής βάσης, γιατί πιστεύω ότι η φοροδοτική αντοχή των ήδη φορολογουμένων έχει εξαντληθεί και αυτό το πιστεύω ακράδαντα.

Χρειάζεται μια γενναία πολιτική αποκρατικοποιήσεων. Δεν καταλαβαίνω κατά ποίον τρόπο αποτελεί περιουσία του ελληνικού λαού ένα ακίνητο που επί δεκαετίες παραμένει έρημο και ανεκμετάλλευτο, γιατί γραφειοκρατίες, οι οποίες δεν συναισθάνονται το μέγεθος της ευθύνης τους, δεν θέλουν να κινητοποιηθούν γύρω από το αντικείμενο που έπρεπε να είναι το δικό τους. Όπου το κράτος δεν επαρκεί, όπου το κράτος απουσιάζει, όπου το κράτος απέτυχε, πρέπει να αναλάβει –εάν το επιθυμεί, βέβαια, έτσι που έφθασαν τα πράγματα– δραστηριότητες, η ιδιωτική πρωτοβουλία.

Η λύση της εξίσωσης μεταξύ των μεγεθών που πρέπει να καταβάλει η Ελλάδα για να υπάρξει δημοσιονομική ισορροπία, είναι δημοσιονομικά πλεονάσματα που από το 2012 έως το 2018 συ-

βολικά ανέρχονται σε 85 δισεκατομμύρια ευρώ περίπου. Αυτό σημαίνει 3 δισεκατομμύρια ευρώ το 2012 –είναι και μέσα στους στόχους της παρούσας Κυβέρνησης- και περί τα 11 δισεκατομμύρια ευρώ στο τέλος της δεκαετίας. Μόνο μ' αυτόν τον τρόπο θα μπορέσουμε να μειώσουμε τις πρωτογενείς δαπάνες της Κυβέρνησης στο 42% του ΑΕΠ το 2011 από το 48,9% το 2009 –ίσως κάτι παραπάνω ή κάτι λιγότερο- και να φθάσουμε στους στόχους μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτήν τη στιγμή χιλιάδες Έλληνες και ιδιαίτερα χιλιάδες νέοι Έλληνες απειλούνται από την ανεργία. Η ανεργία απειλεί το σύνολο της Ευρώπης. Αυξήθηκε πέρυσι στην Ισπανία από το 20% στο 22%! Συνολικά έχει ξεπεράσει το 10% στην Ευρώπη και το 9% στο σύνολο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτοί είναι οι άνθρωποι που μας εγκαλούν αυτοί που ψάχνουν για δουλειά και δεν βρίσκουν. Και αυτούς πρέπει πάνω απ' όλα και πρώτα απ' όλα να έχουμε στο μυαλό μας. Οι αναφορές στο παρελθόν, οι κομματικοί πατριωτισμοί, οι προσωπικές φιλοδοξίες πρέπει να μπουν σε δεύτερη κατηγορία.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ)

Άκουσα πολλούς συναδέλφους να επικαλούνται την αυτογνωσία. Σ' αυτήν την αυτογνωσία ήθελα να συμβάλω. Όμως, πρέπει να σας πω ότι το πολιτικό μας σύστημα θα το διασώσουμε, μόνο αν περάσουμε από τη συνενοχή στη συνευθύνη.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ευχαριστούμε τον κ. Πάγκαλο.

Το λόγο έχει ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών κ. Ευάγγελος Βενιζέλος.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αναρωτιέμαι και εγώ μαζί με τους Έλληνες πολίτες τι είναι αυτό που συνέβη τις τελευταίες ημέρες με την ορκωμοσία της Κυβέρνησης και τι άλλαξε. Υπάρχει μία προφανής αλήθεια που πρέπει να την πούμε ευθαρσώς γιατί τιμά τον πολιτικό κόσμο και τη Βουλή των Ελλήνων. Το μέγεθος της εθνικής κρίσης και ο όγκος της ευθύνης μας έκανε όλους μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα πιο υπεύθυνους, πιο μετριοπαθείς, πιο προσεκτικούς. Ο άμεσος κίνδυνος κατάρρευσης της χώρας και η επιτακτική ανάγκη διάσωσης της δημιούργησε το κλίμα εθνικής και κοινωνικής συναίνεσης που ήταν εδώ και πάρα πολύ καιρό και είναι πάντα απολύτως αναγκαίο.

Η συγκρότηση της Κυβέρνησης προκάλεσε αισθήματα ανακούφισης στην ελληνική κοινωνία, γέννησε προσδοκίες στο εσωτερικό και στο εξωτερικό, διαμορφώνει τις προϋποθέσεις για την αποκατάσταση της διεθνούς αξιοπιστίας και της διαπραγματευτικής ισχύος της χώρας, δίνει πολύ καλούς οιωνούς για την ενίσχυση της αποτελεσματικότητας της Δημόσιας Διοίκησης και του κρατικού μηχανισμού και μας επιτρέπει να εγκαθιδρύσουμε μία πιο αυθεντική σχέση μεταξύ πολίτη και πολιτικού συστήματος.

Δεν υπάρχει αμφιβολία πως πρόκειται για μία αλλαγή σε επίπεδο πολιτικού πολιτισμού και μετά το σχηματισμό της παρούσας Κυβέρνησης έχουν διαμορφωθεί οι προϋποθέσεις να ξαναγνωριστούμε με έναν τρόπο πιο αντικειμενικό, πιο ορθολογικό και πιο δίκαιο. Έχουν διαμορφωθεί οι προϋποθέσεις να ξαναγνωριστούμε και μεταξύ μας και με τον ελληνικό λαό.

Το πολιτικό σύστημα, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, έφθασε σε μία οριακή κατάσταση και παρά τους διαταγμούς, παρά τις καθυστερήσεις, τελικά έδειξε πως έχει συνείδηση της πραγματικότητας και αίσθηση των καταστάσεων. Άρα έχουν αλλάξει οι ίδιοι οι όροι της πολιτικής νομιμοποίησης και δημιουργείται μία ύστατη ευκαιρία για τη χώρα, μία ευκαιρία που πρέπει να την αξιοποιήσουμε στο μέγιστο δυνατό βαθμό.

Η Κυβέρνηση έχει συγκεκριμένη εντολή, περιορισμένη θητεία –ναι, όλα αυτά είναι προφανή- αλλά έχει και ιστορικές δυνατότητες. Η εντολή της –έτσι έχουμε συμφωνήσει- είναι η πλήρης εφαρμογή της απόφασης του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 26ης Οκτωβρίου. Όμως, αυτή η απόφαση δεν προέκυψε εύκολα, δεν προέκυψε τυχαία. Βασίζεται σε μία πολύ συγκεκριμένη δια-

δρομή. Έχει ένα υπόβαθρο, πολιτικό και οικονομικό.

Επίσης, το περιεχόμενο της απόφασης της 26ης Οκτωβρίου δεν είναι ουδέτερο, δεν είναι τεχνικό. Από την απόφαση αυτή προκύπτουν μία σειρά από ενέργειες που είμαστε υποχρεωμένοι, συμφωνημένα και συντεταγμένα, να εφαρμόσουμε, προκειμένου να κερδίσουμε το χαμένο χρόνο και να προστατεύσουμε τη χώρα μας.

Δεν είναι καθόλου αυτονόητο ότι είναι πάντα διαθέσιμα τα κονδύλια που περιλαμβάνονται στην απόφαση της 26ης Οκτωβρίου. Πρέπει να κινηθούμε με τη μέγιστη δυνατή ταχύτητα. Πρέπει να είμαστε απολύτως στοχευμένοι με καθαρές προτεραιότητες, ώστε να ολοκληρώσουμε αυτές τις διαδικασίες το ταχύτερο, σε συνεργασία με τους θεσμικούς μας εταίρους και να αποκομίσουμε τα εθνικά και κοινωνικά οφέλη που προκύπτουν από την απόφαση της 26ης Οκτωβρίου.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν υπάρχει κανένα περιθώριο για συμβατικού χαρακτήρα κομματικές αντιπαραθέσεις υπό την παρούσα ειδική συγκυρία. Πρέπει να κινηθούμε στο επίπεδο που επιβάλλουν οι περιστάσεις.

Εγώ ειδικά, ως Υπουργός Οικονομικών της Κυβέρνησης του κ. Λουκά Παπαδήμου, θέλω να δηλώσω προς τη Βουλή ότι πέρα από τις αυτονόητες ευχαριστίες μου προς τον Πρωθυπουργό, τον Πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ, αλλά και τον Πρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας και τον Πρόεδρο του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού που με περιβάλλουν με την εμπιστοσύνη τους, επειδή το Υπουργείο Οικονομικών έχει την κύρια ευθύνη για την εφαρμογή της απόφασης και το συντονισμό των δράσεων της Κυβέρνησης, θα ενεργώ ως Υπουργός και Αντιπρόεδρος μίας Κυβέρνησης που έχει αυτά τα συγκεκριμένα χαρακτηριστικά που ανέφερα προηγουμένως.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο Έλληνας πολίτης φοβάται πολύ και ελπίζει. Για την ακρίβεια, θέλει να ελπίζει. Πρέπει να απαντήσουμε στους φόβους του και να εδραιώσουμε τις ελπίδες του, γιατί αν δεν αλλάξουμε τις ψυχολογικές προϋποθέσεις, δεν θα αλλάξουμε τις πολιτικές προϋποθέσεις που βρίσκονται στη βάση της εφαρμογής της απόφασης της 26ης Οκτωβρίου και της οριστικής διάσωσης της χώρας.

Το ερώτημα «Έχει αποτραπεί οριστικά ο κίνδυνος της χρεοκοπίας;» πρέπει να απαντηθεί κατ' ανάγκη θετικά. Όμως, για να συμβεί αυτό, πρέπει να κάνουμε όλα όσα απαιτούνται αμέσως τώρα, οργανωμένα, με βάση το συμφωνημένο διάγραμμα ενεργειών και το συμφωνημένο χρονοδιάγραμμα, προκειμένου να επιτευχθεί η εμπρόθεσμη εκταμίευση της έκτης δόσης πριν τις 15 Δεκεμβρίου. Και ενώ έχουν εκπληρωθεί όλες οι διοικητικές και νομοθετικές προϋποθέσεις, πρέπει να εκπληρωθούν και οι πολιτικές –αυτό είναι αντικείμενο πολύ λεπτών διαβουλεύσεων- προκειμένου η χώρα αξιόπιστα να ανοίξει την πόρτα της έκτης δόσης ως πρόλογος, ως προθάλαμος για την πολύ μεγάλη υπόθεση του νέου προγράμματος, γιατί η επόμενη δόση, η πρώτη δόση του νέου προγράμματος στα τέλη Ιανουαρίου-αρχές Φεβρουαρίου το αργότερο, δεν είναι 8 δισεκατομμύρια ευρώ όπως η έκτη δόση, αλλά επαναλαμβάνω στην Αίθουσα αυτή ότι είναι παραπάνω από 80 δισεκατομμύρια ευρώ συγκεντρωμένα. Είναι 30 δισεκατομμύρια ευρώ για την επανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών, χωρίς τα οποία δεν μπορούμε να οργανώσουμε τη συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα –το PSI- 30 δισεκατομμύρια ευρώ για τη χρηματοδότηση της συμμετοχής του ιδιωτικού τομέα, 15 δισεκατομμύρια ευρώ για τις άμεσες χρηματοδοτικές ανάγκες του Μαρτίου λόγω λήξεως ομολόγων και τουλάχιστον 5 δισεκατομμύρια ευρώ –αν μη τι άλλο- για να ριζώσουμε ρευστότητα στην αγορά, για να εκπληρώσουμε ληξιπρόθεσμες οφειλές του δημοσίου, για να ολοκληρωθεί η επιστροφή του φόρου προστιθέμενης αξίας και για να μπορέσει η αγορά να κινηθεί μέσα από τη ρευστότητα που της στερούν τόσο καιρό και οι τράπεζες, αλλά και η διεθνής –ιδίως η ευρωπαϊκή- οικονομική συγκυρία.

Η Ελλάδα είναι η Ελλάδα του ευρώ, αλλά, όπως όλοι γνωρίζουμε, κλονίζεται το ευρώ στον πυρήνα του. Πρέπει να ξαναθυμηθούμε ότι εμείς είμαστε μόλις το 2% του ΑΕΠ της Ευρωζώνης, μόλις το 3% του συνολικού δημοσίου χρέους της Ευρωζώνης. Αυτήν τη στιγμή έχουν στοχοποιηθεί δύο χώρες που αθροιστικά υπερβαίνουν το 40% του δημοσίου χρέους της Ευρωζώνης.

Υπάρχει αμφιβολία για την επάρκεια των ίδιων των χρηματοοικονομικών μηχανισμών της Ευρωζώνης, για το EFSF. Υπάρχει αμφιβολία σε σχέση με το ποιος θα είναι ακριβώς ο χαρακτήρας του νέου οριστικού μηχανισμού, του ESM και τότε θα αρχίσει να ισχύει και να λειτουργεί αυτός ο μηχανισμός, η συνθήκη για τον οποίο πρέπει να κυρωθεί μέσα στη θητεία της παρούσας Κυβέρνησης.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ**)

Αρα βοηθάει και τον εαυτό μας και την Ευρωζώνη αν εμείς κάνουμε όλα όσα οφείλουμε να κάνουμε, τώρα, με ταχύτητα, με συνέπεια, χωρίς αμφιθυμία, για να είναι η Ελλάδα πάντα μέλος της Ευρωζώνης, για να υπάρχει Ευρωζώνη, για να ξεπεράσουμε οριστικά την απειλή της χρεοκοπίας, τον κίνδυνο κατάρρευσης του επιπέδου ζωής.

Το λέω ξανά και ξανά, ο κόσμος βιώνει θυσίες, νιώθει να περιορίζεται το εισόδημά του, βλέπει ότι αλλάζει η κατάστασή του, περικλίνονται αποδοχές και συντάξεις, παίρνουμε μέτρα αδιανότητα πριν από μερικούς μήνες ή από μερικά χρόνια. Δεν είναι όμως αυτό δυστυχώς η κρίση. Αυτό είναι ένας πολύ σκληρός, αλλά αναγκαίος τρόπος αποτροπής της πραγματικής κρίσης, που είναι η επιστροφή σε μία κατάσταση της δεκαετίας του '60 ή της δεκαετίας του '50.

Ο σχηματισμός της Κυβέρνησης αυτής δείχνει, για να λέμε τα πράγματα καθαρά, ότι ένα ευρύτατο φάσμα πολιτικών και κοινωνικών δυνάμεων έχει επιτέλους –και αυτό είναι εξαιρετικά ενθαρρυντικό– συνείδηση της κατάστασης, αίσθηση του κινδύνου και την αναγκαία εθνική αποφασιστικότητα.

Αρα αυτό που έχουμε να κάνουμε τώρα είναι: Η έκτη δόση, η κατάθεση του προϋπολογισμού του 2012 που θα εγκριθεί από το Υπουργικό Συμβούλιο την Πέμπτη και θα κατατεθεί επισήμως στην Ολομέλεια της Βουλής της Παρασκευή 18 Νοεμβρίου με στόχο, για πρώτη φορά μετά από πολλά πολλά χρόνια, η Ελλάδα να εμφανίσει πρωτογενή πλεονάσματα και να αλλάξει σελίδα στη δημοσιονομική της κατάσταση. Βεβαίως, καθοριστικούς παράγοντες είναι να ενσωματώσουμε στις προβλέψεις του νέου προϋπολογισμού το όφελος από τη συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα, από το PSI, ένα όφελος που μπορεί να είναι ισοδύναμο με το όφελος όλου του πακέτου του τελευταίου πολυνομοσχεδίου, να κινείται κάπου μεταξύ 4 δισεκατομμυρίων ευρώ και 5 δισεκατομμυρίων ευρώ, ανάλογα με το αν ο υπολογισμός γίνεται σε ταμειακή ή δεδουλευμένη βάση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Αντιπροέδρου και Υπουργού)

Οι μήνες αυτοί, οι εβδομάδες αυτής της Κυβέρνησης, είναι εξαιρετικά πυκνοί πολιτικά. Κάθε μέρα ισοδυναμεί με μήνα, κάθε μήνας ισοδυναμεί τουλάχιστον με χρόνο. Αρα όλες οι ψηφισμένες και ισχύουσες ρυθμίσεις για τις λεγόμενες διαρθρωτικές αλλαγές δεν είναι επιλογή. Είναι ανάγκη και υποχρέωση. Βαθμολόγιο και μισθολόγιο, εργασιακή εφεδρεία, αξιολόγηση φορέων υπηρεσιών και προσώπων στο δημόσιο και τον ευρύτερο δημόσιο τομέα, άνοιγμα των επαγγελματιών, νέοι όροι στη λειτουργία της αγοράς εργασίας, αποτελεσματική και ταχεία απονομή δικαιοσύνης, ορθολογική και αποτελεσματική Δημόσια Διοίκηση, νέο επιχειρηματικό περιβάλλον. Αυτά είναι ζωτικές ανάγκες της χώρας. Πρόγραμμα ιδιωτικοποιήσεων, όπως έχει συμφωνηθεί στην πέμπτη αναθεώρηση του προγράμματος στήριξης της ελληνικής οικονομίας.

Πρέπει όμως να οργανώσουμε την αγορά που δεν λειτουργεί γιατί είναι διατακτική σε σχέση με την Ελλάδα και σε σχέση με την Ευρωζώνη. Κι εκεί πρέπει να βοηθήσουν οι εταίροι μας. Να μας βοηθήσουν ανοίγοντας την αγορά και προτρέποντας επενδυτές να ενδιαφερθούν, κατά τρόπο συμφέροντα και γι' αυτούς αλλά και για το ελληνικό δημόσιο.

Βέβαια, ο αγώνας κατά της φοροδιαφυγής, όπως είπα και ο Πρωθυπουργός χθες, δεν έχει μόνο δημοσιονομική έχει και κοινωνική και ηθική διάσταση. Έχουμε φτιάξει ένα τεράστιο προγεφύρωμα προς τη μεγάλη φορολογική μεταρρύθμιση. Άρση τραπεζικού απορρήτου, δημοσίευση των ονομάτων των μεγάλων οφειλετών, μετά από χρόνια, δημοσίευση των ονομάτων αυτών που εξήγαγαν καταθέσεις στο εξωτερικό με ποσά αδικαιολόγητα

από τη φορολογική τους δήλωση και την περιουσιακή τους κατάσταση, συνεργασία με ιδιώτες, φορολογικό πιστοποιητικό, αλλαγές στη φορολογική και δημοσιονομική διοίκηση, υπογραφή της σύμβασης με την Ελβετία, ώστε η Ελλάδα να αποκομίσει οφέλη από τις καταθέσεις Ελλήνων στην Ελβετία. Και βεβαίως, μέχρι το τέλος Φεβρουαρίου, σύμφωνα με τις διεθνείς υποχρεώσεις μας, πρέπει να έχουμε εμφανίσει μία συμφωνημένη, ευρείας αποδοχής πρόταση για το νέο φορολογικό σύστημα. Είναι εξαιρετικά ενθαρρυντικό το γεγονός ότι στις κρίσιμες επιλογές βλέπω να υπάρχει σύμπτωση απόψεων και με το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η αλληλουχία των ενεργειών και το χρονοδιάγραμμα είναι, όπως είπα, συμφωνημένα. Πρέπει να ψηφίσουμε πολύ κρίσιμες διατάξεις τις εβδομάδες αυτές, για το τραπεζικό σύστημα, για το χρηματοοικονομικό και νομικό πλαίσιο μέσα στο οποίο θα διεξαχθεί η συμμετοχή των ιδιωτών και η ανταλλαγή των ομολόγων. Πρέπει να διασφαλίσουμε, όχι απλά και μόνο την επανακεφαλαιοποίηση, αλλά την ανασυνκρότηση του ελληνικού τραπεζικού συστήματος κατά τρόπο διαφανή, χωρίς να θίξουμε τον ιδιωτικό χαρακτήρα, διασφαλίζοντας ένα δημόσιο πύλωνα. Όμως, όλα αυτά πρέπει να γίνουν κατά τρόπο προστατευτικό του δημοσίου συμφέροντος, απολύτως προστατευτικό του δημοσίου συμφέροντος.

Και βεβαίως το μεγάλο ζητούμενο είναι η διασφάλιση της χρηματοδότησης του χρηματοπιστωτικού μας συστήματος, η ρευστότητα. Αυτή είναι και η μεγάλη βοήθεια στον αγώνα, για την ανάσχεση της ύφεσης, για τον περιορισμό της ανεργίας, για την επιστροφή από το 2013 σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης, μετά από πέντε χρόνια σωρευτικής και βαθιάς ύφεσης.

Έχουν πολύ μεγάλη σημασία όλες οι αναπτυξιακές πρωτοβουλίες. Το ΕΣΠΑ, το ευρωπαϊκό Σχέδιο Μάρσαλ, η απορρόφηση των κονδυλίων του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, ο αναπτυξιακός νόμος, οι ιδιωτικές επενδύσεις. Όμως, μεγαλύτερη σημασία απ' όλα έχει να υπάρχει χρήση στην αγορά. Η πιο σημαντική, η πιο άμεση, η καθολική ισχύος παρέμβαση αναπτυξιακού χαρακτήρα είναι να ολοκληρώσουμε τη δημοσιονομική και χρηματοπιστωτική αλλαγή που περιλαμβάνεται μέσα στη σαφή εντολή και τις προτεραιότητες της παρούσας Κυβέρνησης.

Βεβαίως, ταυτόχρονα, έχουμε το μέτωπο της κοινωνικής αλληλεγγύης. Σας θυμίζω ότι είναι ψηφισμένη διάταξη και νόμος του κράτους η υποχρέωσή μας, να διευθετήσουμε τα στεγαστικά δάνεια όλων εκείνων που λόγω του βαθμολογίου και του μισθολογίου ή άλλων περιοριστικών μέτρων, έχουν πραγματική δυσκολία εξυπηρέτησης των στεγαστικών δανείων. Θα παρουσιάσω στη Βουλή τις επόμενες μέρες το συγκεκριμένο σχέδιο που έχουμε επεξεργαστεί με το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων και με την Ένωση Ελληνικών Τραπεζών.

Σας θυμίζω, κάτι που δυστυχώς λησμονήθηκε, το λογαριασμό κοινωνικής εξισορρόπησης που είναι γραμμή του κρατικού προϋπολογισμού και στον οποίο θα εντάσσονται όλα κονδύλια προέρχονται από τον αγώνα κατά της φοροδιαφυγής πέραν του ορίου των 2 δισεκατομμυρίων που προέβλεπε ο προϋπολογισμός του 2011, για να λειτουργήσουμε με κοινωνική αλληλεγγύη αναδιανεμητικά, να στηρίξουμε ανθρώπους που διολισθαίνουν στην απόλυτη φτώχεια, για να μη νιώθει κανείς μόνος και εγκαταλειμμένος, να μη νιώθει κανείς αβοήθητο θύμα μίας κρίσης που την βιώνει όλη η κοινωνία, όλη η χώρα, αλλά με ανισότητες και αδικίες.

Πρέπει λοιπόν να στοχεύσουμε σε εκείνες τις κατηγορίες, σε εκείνες τις ομάδες, σε εκείνους τους συμπολίτες μας που έχουν πραγματικό πρόβλημα. Έχουμε τη δυνατότητα αυτή και πέραν αυτού έχουμε την ηθική υποχρέωση. Κι όταν υπάρχει ηθική υποχρέωση, δεν υπάρχει κανένα περιθώριο για πολιτική επιχειρηματολογία ή οικονομικούς υπολογισμούς, όταν έχουμε μπροστά μας ακραίες καταστάσεις ανάγκης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση ζητά ψήφο εμπιστοσύνης και η ψήφος εμπιστοσύνης δεν είναι μια τυπική και δεδομένη πράξη, λόγω της ευρείας πλειοψηφίας που διαθέτει αυτή η Κυβέρνηση. Είναι μια μεγάλη εμπληματική πολιτική, εθνική και ψυχολογική πράξη. Είναι η αφετηρία μιας νέας περιόδου. Έχουμε την υποχρέωση να κοιτάξουμε ξανά τον πολίτη στα

μάτια. Πρέπει να αποκτήσουμε και εμείς τις προϋποθέσεις που θα μας επιτρέψουν να κοιτάξουμε πρόσωπο με πρόσωπο τον πολίτη, να του δώσουμε να καταλάβει ότι αυτό που κάνουμε είναι αναγκαίο, είναι εθνικά επιβεβλημένο, έχει προοπτική. Και τώρα αυτό μπορούμε να το πούμε πολλοί μαζί και η φωνή μας έχει μεγαλύτερη ισχύ και μεγαλύτερη πειστικότητα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον Αντιπρόεδρο της Κυβέρνησης και Υπουργό Οικονομικών κ. Ευάγγελο Βενιζέλο.

Το λόγο έχει η Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Κωνσταντίνα Γιαννακοπούλου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση Παπαδήμου θα λάβει από εμένα ψήφο εμπιστοσύνης όχι μόνο επειδή συμφώνησαν σ' αυτό τα μεγάλα κόμματα της πολιτικής μας ζωής ούτε επειδή οι πρώτες αντιδράσεις της κοινής γνώμης είναι θετικές. Θα την ψηφίσω και θα τη στηρίξω κυρίως επειδή σηματοδοτεί το πέρας σε μια νέα εποχή για το πολιτικό μας σύστημα, μια εποχή όπου κυρίαρχο στοιχείο θα είναι η συνεννόηση, ο ρεαλισμός, η υπευθυνότητα και η προσήλωση στον ευρωπαϊκό μας προσανατολισμό.

Ως πολιτικός της νεότερης γενιάς, θεωρώ αυτά τα στοιχεία απαραίτητα για να μπορέσει η πατρίδα να μπει ξανά στο δρόμο της ανάπτυξης, για να αποκατασταθεί η εμπιστοσύνη στο πολιτικό προσωπικό της χώρας και την πολιτική γενικότερα, για να θυμηθούμε ξανά ότι πάνω από πρόσωπα, κόμματα και εκλογές υπάρχει η Ελλάδα και οι Έλληνες, υπάρχει η πατρίδα μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα τελευταία τρία χρόνια ζήσαμε πολλά. Η Ελλάδα βάδιζε σε τεταμένο σκηνικό ακροβατώντας ανάμεσα στην ανεξέλεγκτη χρεοκοπία και την καταστροφή. Δυστυχώς, παρ' ότι τα μηνύματα έφταναν από παντού, ο πολιτικός κόσμος της χώρας δεν έδειξε την ωριμότητα που έπρεπε και σ' αυτό όλοι έχουν ευθύνες. Και το δικό μου κόμμα, αλλά κυρίως με προεξέχουσα τη Νέα Δημοκρατία και η Αντιπολίτευση.

Αν εμείς κάναμε μια φορά λάθος το καλοκαίρι του 2009 που δεν συναινέσαμε στη λήψη κάποιων μέτρων, η Νέα Δημοκρατία και η Αριστερά έκαναν πολλές φορές το ίδιο λάθος και έδειξαν απίστευτη ανευθυνότητα και διχαστική τακτική, όταν έφταναν να μας κατηγορούν για προδότες, τυχροδίκες, ακόμα και δωσίλογους. Φοβόμυαι ότι κάποιοι έχουν χάσει το μέτρο του λόγου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη διετία που πέρασε και λάθη έγιναν και ολιγωρίες υπήρξαν. Όμως, το κύριο είναι ότι παρά τα όποια λάθη η κυβέρνηση του Γιώργου Παπανδρέου και η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ πάλεψε. Παλέψαμε μόνοι μας, μόνοι μας απέναντι στα συσσωρευμένα προβλήματα, μόνοι μας απέναντι στα λάθη του παρελθόντος, μόνοι μας απέναντι στην ψεύτικη και ισχυρή δήθεν οικονομία που στηριζόταν στην δανειακή ευμάρεια, απέναντι στη δημαγωγία και το λαϊκισμό.

Οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ και ιδιαίτερα οι νέοι πέρασαν από την αρχή στα βαθιά νερά. Αντιμετωπίσαμε μια πρωτόγνωρη κατάσταση λόγω της γενικευμένης κρίσης. Λοιδορηθήκαμε και φορτωθήκαμε ευθύνες για λάθη και αμαρτίες που συντελέστηκαν όταν κάποιοι από εμάς δεν είχαν ακόμα καν γεννηθεί. Αντέξαμε σε αφόρητες πιέσεις. Είναι αλήθεια ότι ψηφίσαμε σκληρά και δυσβάσταχτα και άδικα πολλές φορές για την κοινωνία μέτρα, αλλά αναγκαία για τη διάσωση της πατρίδας. Έτσι, η χώρα μας κρατήθηκε όρθια και δεν κατέρρευσε. Δεν χρεοκόπησε και σήμερα μπορεί να αγωνίζεται και να ελπίζει.

Αυτή είναι η αλήθεια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και δεν υπήρξε άλλη σοβαρή πρόταση από κανέναν. Όλα τα άλλα που λέγονται είναι τυφλά χτυπήματα και ανέξοδη αντιπολίτευση. Πρέπει επιτέλους να καταλάβουμε ότι η χώρα βρίσκεται στο χείλος του γκρεμού και ότι η ώρα αυτή δεν προσφέρεται για φθηνή επαναστατική ρητορεία, για ανεύθυνους λαϊκισμούς και για κορώνες που εμπεριέχουν επικίνδυνη πατριδοκαπηλία. Πιστεύω ότι όλα αυτά, έστω και αργά, αποτελούν πλέον παρελθόν. Τώρα πια όλοι ή σχεδόν όλοι συνειδητοποιήσαμε πόσο δραματικά πραγματικά είναι η κατάσταση. Έπρεπε, όμως, να φτάσουμε ως εδώ για να αντιληφθούμε τη σοβαρότητα και την κρισιμότητα της κατάστα-

σης στην οποία βρισκόμαστε;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο νέος Πρωθυπουργός περιέγραψε τους στόχους της Κυβέρνησής του. Τους συνοψιμά και θα βοηθήσω και εγώ όσο μπορώ με τις όποιες δυνάμεις διαθέτω και διαθέτουμε εμείς οι Βουλευτές για να πετύχει το έργο της. Νομίζω ότι αυτό είναι το λιγότερο που μπορούμε να κάνουμε.

Στο σημείο αυτό και απευθυνόμενη στη Νέα Δημοκρατία, αλήθεια θα ήθελα να μου απαντήσει κάποιος εάν στις προγραμματικές δηλώσεις του κ. Παπαδήμου ακούστηκε κάτι που δεν είχε ακουστεί τόσο παλαιότερα όσο και πριν από λίγες μέρες από τον Γιώργο Παπανδρέου σε ό,τι αφορά την ακολουθητέα πολιτική, τις προτεραιότητες και τα μέτρα. Θα είναι πολύ δύσκολο να μου δώσει κάποιος καταφατική απάντηση. Τότε όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, τις ίδιες προγραμματικές δηλώσεις τις καταδικάζατε και τις καταψήφίζατε. Τώρα φαίνεται ότι συνήλθατε και τελικά τις ψηφίζετε.

Κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, πρωτίστως μας χρεώνετε ότι εμείς φταίμε για την κρίση τα τελευταία δύο χρόνια. Μα, δεν βλέπετε τι γίνεται στην Ισπανία, την Ιταλία και τη Γαλλία; Δεν βλέπετε ότι τα ίδια και σκληρότερα μέτρα παίρνονται και εκεί για να σώσουν τις χώρες τους και τα ψηφίζουν όλα τα κόμματα; Εσείς γιατί μεμψιμοιρείτε και ακόμα και τώρα κάνετε μισά βήματα;

Όμως, θέλω να κάνω και μια επισήμανση. Τα δύσκολα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν τελειώνουν σε τρεις μήνες. Τα δύσκολα είναι μπροστά μας. Αν το διάστημα αυτό το οποίο, δυστυχώς, είναι και μια οιονεί προεκλογική περίοδος, αναλωθούμε στα συνηθισμένα κομματικά τερτίπια έχοντας το βλέμμα στις επόμενες εκλογές, θα έχουμε κάνει όλοι ένα βήμα πίσω και θα βρεθούμε και πάλι σε λάθος πορεία και δεν θα βοηθήσουμε την Κυβέρνηση και τη χώρα μας. Η συναίνεση, η συνεννόηση και η οριοθέτηση στόχων και χρονοδιαγραμμάτων είναι κάτι το οποίο θα έπρεπε να αποτελεί μόνιμο χαρακτηριστικό της πολιτικής μας ζωής και όχι έκτακτη ανάγκη.

Κλείνοντας, θέλω να τονίσω ότι αυτή η Κυβέρνηση δεν είναι απόφαση μόνο τριών προσώπων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Στη δημιουργία της συνέβαλε αποφασιστικά και η πρωτοβουλία που έλαβαν Βουλευτές από τα δύο μεγάλα κόμματα και όχι μόνο.

Θεωρώ, δηλαδή, ότι την κρίσιμη εκείνη ώρα -και θεωρώ ότι αυτό είναι πολύ μεγάλο κέρδος για το πολιτικό μας σύστημα- έπιασε τόπο η γνώμη των Βουλευτών οι οποίοι έχουν καλύτερη πληροφόρηση, βρίσκονται σε άμεση επαφή και επικοινωνία με την κοινωνία και ανταποκρίθηκαν λοιπόν στο κάλεσμά της.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ειλικρινά ότι είναι ώρα να αντιληφθούμε ότι το Κοινοβούλιο δεν χρειάζεται χειροκροτητές, αλλά ελεύθερες φωνές. Δεν χρειάζεται Βουλευτές για να ψηφίσουν μόνο, αλλά συμμαχητές. Δεν χρειάζεται στεγανοποιημένα πολιτικά στρατόπεδα, αλλά κοινές δράσεις και πρωτοβουλίες από Βουλευτές ακόμα και διαφορετικών κομμάτων που θα θυμίζουν και θα αναδεικνύουν όλα όσα μας ενώνουν. Αυτό, βέβαια, σε καμιά περίπτωση δεν σημαίνει ότι αλλοιώνονται οι πλειοψηφίες και οι μειοψηφίες και ότι καταργούνται οι ιδεολογίες και τα κόμματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το επαναληπτικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ, κυρία συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Ολοκληρώνω, κυρία Πρόεδρε.

Αυτό θεωρώ ότι ήταν ένα πολύ σημαντικό μήνυμα, ένα ουσιαστικό βήμα και ένα από τα κέρδη αυτής της περιόδου.

Εύχομαι στη νέα Κυβέρνηση και στο νέο Πρωθυπουργό κάθε επιτυχία. Ελπίζω, έχοντας τη στήριξη τεσσάρων κομμάτων και τη συμμετοχή στην Κυβέρνηση τριών, να συμβάλει στο να επικρατήσει και πάλι ο ρεαλισμός, να πέσουν οι τόνοι, οι εγωισμοί, οι τακτικισμοί και οι σκοπιμότητες. Θα πρέπει να αναλογιστούμε

όλοι ότι αυτό που μας ενώνει είναι το συμφέρον της Ελλάδας και των Ελλήνων και έτσι, να σηματοδοτήσουμε το πέρασμα σε μια νέα καλύτερη εποχή για την πατρίδα μας.

Σας ευχαριστώ θερμά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε την κ. Γιαννακοπούλου.

Κύριοι συνάδελφοι, θα σας παρακαλέσω να τηρείτε το χρόνο.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεώργιος Βαγιωνάς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΓΙΩΝΑΣ: Κύριε Πρωθυπουργέ, κύριοι Αντιπρόεδροι, κύριοι Υπουργοί, κυρία Πρόεδρε, δράττομαι της ευκαιρίας να απαντήσω ευθέως στη νεαρή συνάδελφο κ. Γιαννακοπούλου ότι μάλλον ο κ. Παπακωνσταντίνου, ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας, δεν ήξερε τι μνημόνια υπέγραφε, κάτι που διαπίστωσαν πολλοί Βουλευτές της Συμπολίτευσης.

Έρχομαι, όμως, στην ομιλία μου.

Κύριε Παφίλη, μαύρη συμμαχία όχι! Μεταβατική κυβέρνηση, ναι!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Πίσσα, είναι!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΓΙΩΝΑΣ: Τα είπατε το πρωί και σας παρακολουθήσα επιμελώς, όπως και πολλούς άλλους συναδέλφους και Υπουργούς.

Οι εργαζόμενοι παράγουν πλούτο. Εμείς, όμως, δεν στηρίζουμε αυτούς που κλέβουν τον πλούτο και τον στέλνουν στην Ελβετία και μάλιστα παράνομα.

Δεν ζητούμε απλά να δημοσιοποιηθούν τα ονόματα, αλλά να τιμωρηθούν και να δεσμευθούν τα χρήματά τους. Αυτή είναι η Νέα Δημοκρατία.

Η οικονομική κρίση, κύριοι συνάδελφοι, άρχισε το Φεβρουάριο του '08, τότε που το ΠΑΣΟΚ δεν τη γνώριζε. Η κυβέρνηση Κώστα Καραμανλή ήταν, για τη δεύτερη εκλογή της, μόλις οκτώ μηνών. Κατέβαλε πάσα δυνατή προσπάθεια. Από τον Ιούλιο του 2009 φαινόταν ότι θα γίνουν εκλογές. Και τι είπε η τότε κυβέρνηση; Δεν υπάρχουν αυξήσεις. Η οικονομική κατάσταση η διεθνής και ιδιαίτερα η ελληνική είναι άσχημη. Δεν θα δώσουμε αυξήσεις σε μισθούς και συντάξεις. «Λεφτά υπάρχουν»: είπε ο κ. Παπανδρέου. Όμως, δεν ήταν μόνο αυτό. Δεν υπήρχε πρόβλημα ούτε δανεισμού ούτε είχαμε διαχείριση δημοσίου χρέους που μπορούσαμε να κάνουμε.

Σας αφήσαμε, λοιπόν, το '09 στο 120% του Ακαθαρίστου Εθνικού Προϊόντος και φιλοδοξείτε –πιστεύω ο καινούργιος Πρωθυπουργός να αλλάξει στόχευση– ότι θα το πάτε το 2020, μετά από δέκα χρόνια, στο 120%.

Θυμάστε, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ και αν όχι, θα σας θυμίσω δύο γεγονότα. Κάναμε τη συμφωνία με την «COSCO» και κατέβηκε ο πρώην Πρωθυπουργός με πολλούς σημερινούς Υπουργούς στους δρόμους. Θα διώχνετε την «COSCO». Ευτυχώς που δεν το κάνατε. Είπατε, όμως, ότι έχετε πολύ καλή συμφωνία με την «COSCO». Φέραμε ένα ασφαλιστικό νομοσχέδιο το Μάρτιο του '08 και τι είπαμε και το καταψηφίσατε μετά βδελυγμίας; Όταν η επικουρική σύνταξη θα είναι πάνω από το 20% της βασικής σύνταξης, χρειάζεται μία ΚΥΑ Υπουργού Εργασίας και Υπουργού Εθνικής Οικονομίας. Σήμερα που είμαστε, κύριοι Υπουργοί; Είναι όλες οι επικουρικές συντάξεις κάτω από το 20%.

Ήρθατε στην Κυβέρνηση τον Οκτώβριο του '09. Άρχισε τον ίδιο μήνα Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, μνημόνιο 1, μνημόνιο 2. Με το μνημόνιο 1 σώσατε για πρώτη φορά τη χώρα. Συνεχίσατε να τη σώζετε τέσσερις φορές και κάθε φορά η χώρα βούλιαζε όλο και περισσότερο. Πάγωσε, όμως, η Ευρώπη όταν φτάσατε στο παρανοϊκό δημοψήφισμα. Τρόμαξε ο κόσμος και τα χρηματιστήρια έπιασαν πάτο. Όμως, δεν είναι μόνο αυτή η ζημιά. Η χώρα κατέστη πλήρως αναξίопιστη.

Η ακαριαία, όμως, αντίδραση του Αντώνη Σαμαρά ότι πάση θυσία κατάφερε να ακυρώσει το δημοψήφισμα και ταυτόχρονα, το πατριωτικό του καθήκον επέβαλε την παραίτηση του Πρωθυπουργού κ. Παπανδρέου, παίρνοντας ψήφο εμπιστοσύνης από την Κοινοβουλευτική του Ομάδα για να παραιτηθεί. Άδολα; Όχι. Δεν επέβαλε τον κ. Παπαδήμο ως υποψήφιο Πρωθυπουργό. Τον κ. Παπαδήμο –μην γελιόμαστε– τον επέβαλε η ευρύτατη αποδοχή της κοινής γνώμης και τα ΜΜΕ και όχι οι υστερόβουλες και κα-

τώτερες των περιστάσεων προτάσεις του τέως Πρωθυπουργού.

Πολιτική με δανεικά για τριάντα χρόνια –είκοσι ΠΑΣΟΚ και δέκα περίπου Νέας Δημοκρατίας– και καταναλωτική ανάπτυξη δεν υπάρχει πια και κατά τη γλαφυρή ρήση του νυν Πρωθυπουργού ότι «δωρεάν γεύματα δεν παρέχονται». Οι προσδοκίες μου είναι λελογισμένες. Περίοδος χάριτος, κύριε Πρωθυπουργέ, δεν υπάρχει από τον ελληνικό λαό. Όλες οι πολιτικές έχουν επείγοντα χαρακτηριστικά και ιδιαίτερα για τις εκατό ημέρες της διακυβέρνησής σας.

Η κοινωνία, η πολιτική και οι πολιτικοί είναι σε δραματική, για να μην πω σε τραγική, κατάσταση. Οι Έλληνες δεν αντέχουν με κανένα τρόπο άλλα μέτρα. Η οικονομία είναι θέμα ψυχολογίας. Πρώτα-πρώτα, αυτοί που έχουν να ξοδέψουν και κάτι, δεν βγαίνουν να ξοδέψουν. Σκεφτείτε, λοιπόν, την ψυχολογία του χαμηλοσυνταξιούχου και του χαμηλόμισθου όταν έπαιρνε 700 ευρώ για δεκατέσσερις μήνες και τα κάνατε, κύριοι της Κυβέρνησης, 500 ευρώ για έξι μήνες, κατεβάσατε και το αφορολόγητο και παίρνουν λιγότερο από τα μισά λεφτά. Πώς να πάρει ο συνταξιούχος ένα δώρο στο παιδί του; Δεν μπορεί να τα καταφέρει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα μπορούσα να σας πω πολλά, όμως, πρέπει να προτείνω και κάτι, διότι σήμερα έχουμε πολλούς ξενιτεμένους επιστήμονες, οι οποίοι διέπρεψαν στο εξωτερικό. Όμως, τώρα έχουμε μετανάστευση επιστημόνων και όχι μόνο. Επιβάλλεται, λοιπόν, τα είκοσι προγράμματα που είπατε, κύριε Πρωθυπουργέ, να τα επισπεύσετε, για να ανακουφιστεί λιγάκι η ανεργία. Η ενεργοποίηση των 14 δισεκατομμυρίων του ΕΣΠΑ πρέπει να επιταχυνθεί. Καλέστε τους αρμοδίους Υπουργούς και τους περιφερειάρχες και όποια προγράμματα δεν είναι τέλεια και υπάρχουν μικρές διαδικασίες, έστω και παρατύπως, να επισπευτούν. Προετοιμάστε τον τουρισμό, τις τουριστικές κρουαζιέρες, για να μην έχουμε προβλήματα στην προσεχή άνοιξη που θα κλείνουν οι θέσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΓΙΩΝΑΣ: Ολοκληρώνω, κυρία Πρόεδρε.

Λέω ότι στηρίζω την Κυβέρνηση. Η Κυβέρνηση του Λουκά Παπαδήμου στηρίζετε σε τρία κόμματα και βρίσκεται με το φόβο –θα πω– ή αν θέλετε καλύτερα με την αγωνία εντός ή εκτός Ευρωζώνης. Η εμπιστοσύνη που θα της δώσουμε, απορρέει, κύριε Πρωθυπουργέ, από τη γνώση και την εμπειρία να εκταμιεύσετε σύντομα την έκτη δόση, να διαπραγματευτείτε με τον καλύτερο τρόπο τη δανειακή σύμβαση, να φροντίσετε τα ασφαλιστικά μας ταμεία και το PSI, για να σας κρίνουμε κι εμείς με πολύ επιείκεια και να σας γράψει και η ιστορία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Βαγιωνά.

Το λόγο έχει η Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Όλγα Ρενταρή-Τέντε. Παρακαλώ, έχετε το λόγο.

ΟΛΓΑ ΡΕΝΤΑΡΗ-ΤΕΝΤΕ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Πρωθυπουργέ, κύριοι Αντιπρόεδροι της Κυβέρνησης, κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η νέα Κυβέρνηση εθνικής ανάγκης υπό την πρωθυπουργία του Λουκά Παπαδήμου, με την ευρύτερη συνεργασία των πολιτικών κομμάτων, αποτελεί μια σημαντική στιγμή στη νεώτερη ιστορία της χώρας, καθώς ανοίγει το δρόμο για μια νέα κουλτούρα και ένα πολιτικό ήθος στη διαχείριση των εθνικών ζητημάτων. Δεν είναι, βέβαια, μόνο τα εθνικά ζητήματα που επιβάλλουν μια κυβέρνηση εθνικής ανάγκης, αλλά και οι εξελίξεις στο ευρωπαϊκό επίπεδο. Βλέπουμε σήμερα την κατάρρευση της ιταλικής οικονομίας, την άνοδο των spreads της Γαλλίας και της Ισπανίας, τον κίνδυνο της διάλυσης της Ευρωζώνης, την κατάργηση του ευρώ.

Όλα αυτά, λοιπόν, καθιστούν ακόμη πιο αναγκαία την πολιτική ενότητα, την πολιτική σταθερότητα και τη συνεργασία. Πρέπει οι πολιτικές δυνάμεις της χώρας, τα πολιτικά κόμματα, να είναι ενωμένα αντί να χωρίζονται, πρέπει να συνασπίζονται αντί να αλληλοκατηγορούνται.

Παρά το γεγονός ότι η συνεργασία αυτή άργησε μια μέρα –για να χρησιμοποιήσω και όρο λογοτεχνικό– και φυσικά δεν έγινε

κάτω από τις ευνοϊκότερες συνθήκες ούτε με τους καλύτερους όρους –βλέπετε έχουμε μεγάλο κυβερνητικό σχήμα, περιορισμένη θητεία, περιορισμένες ευθύνες– είναι, όμως, ένα πρώτο βήμα συνειδητοποίησης ότι αυτήν τη χρονική στιγμή χρειάζεται μια δυνατή κυβέρνηση για την ενίσχυση της ίδιας της δημοκρατίας, του κοινοβουλευτισμού, της κουλτούρας διαλόγου και συνεννόησης, που δυστυχώς η παρουσία προσωποκεντρικών κομμάτων, οι εκλογικοί νόμοι με τις ισχυρές μονοκομματικές κυβερνήσεις απέτρεψαν εδώ και πολλά χρόνια.

Τα δύο κόμματα εξουσίας, κύρια υπεύθυνα για ό,τι βιώνει η χώρα μας και για ό,τι πληρώνει ο λαός μας, πρέπει να συνειδητοποιήσουν ότι όλα πρέπει να αλλάξουν στην Ελλάδα και θα πρέπει πρωτίστως να αναλάβουν τις ευθύνες τους για να τα αλλάξουν πραγματικά. Γιατί τότε μόνο θα μπορέσει η Ελλάδα να σταθεί στα πόδια της, να ανασυγκροτήσει την παραγωγική της βάση και να μπορέσει να γίνει ένα ισότιμο μέλος και όχι ένας ταπεινωμένος εταίρος στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ**)

Η δυσανασχέτηση του λαού σε ό,τι λέμε, σε ό,τι κάνουμε, σε ό,τι ψηφίζουμε, η φθορά των κομμάτων που αποτυπώνεται καθημερινά στις δημοσκοπήσεις, στέλνουν ένα μήνυμα στα κόμματα ότι δεν δικαιούνται πια να καταφεύγουν σε μικροπολιτικές τακτικές απλώς και μόνο για να εξασφαλίσουν την πολιτική τους πελατεία ή να βαδίσουν το δρόμο προς την εξουσία.

Η ανακούφιση του ελληνικού λαού που καταγράφηκε μετά το σχηματισμό της νέας Κυβέρνησης, μας επιτάσσει ότι αυτή η Κυβέρνηση πρέπει να πετύχει, διότι δεν υπάρχει χρόνος και διότι η χρεοκοπία κρέμεται πάνω από το κεφάλι μας. Κι αυτό που προέχει αυτήν τη στιγμή είναι η σωτηρία της χώρας και μόνο αυτό. Και αυτό πρέπει όχι μόνο να το λέμε, αλλά και να το συναισθανθούμε.

Σε όσους μεμφιμοιρούν –και άκουσα πολλούς από τη Νέα Δημοκρατία, αλλά και κάποιες φωνές από άλλους χώρους– ότι θα καταψηφίσουν τη νέα Κυβέρνηση, θα πρέπει να γνωρίζουν ότι ο ελληνικός λαός θυσιάσε πάρα πολλά πράγματα και δεν θα τους το συγχωρήσει ποτέ. Επιπλέον, δεν θα τους δώσει το πολυπόθητο διαβατήριο για την εξουσία, ούτε καν την αυτονομία που ονειρεύονται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Πρωθυπουργός στη χθεσινή του ομιλία έστειλε σαφές μήνυμα και σε μας –ένα μήνυμα γεμάτο ουσία– ότι πρέπει με ειλικρίνεια και με σκληρή δουλειά να στηρίξουμε αυτήν την Κυβέρνηση, τόσο στην εφαρμογή των δεσμεύσεων που έχουμε αναλάβει απέναντι στους εταίρους μας και απέναντι στη βοήθεια που μας προσφέρθηκε στη σύνοδο της 26ης Οκτωβρίου, όσο και στην αποκατάσταση της κοινωνικής συνοχής που έχει διαρρηχθεί το τελευταίο καιρό.

Έχουμε χρέος, συνάδελφοι, με κάθε τρόπο να ανοίξουμε το πεδίο ώστε ο νέος Πρωθυπουργός να εκτελέσει τα καθήκοντά του ανεμπόδιστος και ανεπηρέαστος από καμώματα όσων, παντί τρόπω, θέλουν να διατηρήσουν το παλιό, το στάσιμο ή να διατηρήσουν τη θεοούλα τους στο σύστημα της εξουσίας.

Πιστεύω ακράδαντα –έτσι εξέλαβα και το μήνυμα– ότι ο Πρωθυπουργός μάς κάλεσε στο εσωτερικό να εστιάσουμε την προσχή μας σε δύο άξονες δράσεις: Πρώτον, να απαλλάξουμε το κράτος απ' ό,τι το βαρύνει και το κάνει δυσλειτουργικό και εχθρικό προς τους πολίτες. Και δεύτερον, να πατάξουμε τη φοροδιαφυγή και να αναμορφώσουμε το φορολογικό σύστημα για να είναι πιο δίκαιο και να ανακουφίσει επιτέλους αυτούς που τόσο σκληρά αδίκησε μετά τα πρόσφατα μέτρα.

Ο ελληνικός λαός, όπως λέει και ο Σεφέρης, έχει στο DNA του το αίσθημα του δικαίου και μπορεί να υπομείνει και να συνλειτουργήσει με το πολιτικό σύστημα μόνο όταν αυτό το αίσθημα δικαιώνεται. Αλλιώς του γυρίζει τις πλάτες με όλες τις ολέθριες συνέπειες που έχουμε δει και έχουμε μαρτυρήσει τον τελευταίο καιρό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ευκαιρία να ξεπεράσουμε τους εαυτούς μας, τους βερμπαλισμούς, τις ανώδυνες ρητορείες και τις φθηνές κορώνες, να υπερβούμε τα «όχι» που τόσο εύκολα λέγαμε σε κάθε δύσκολο νομοσχέδιο και να περάσουμε στην εφαρμογή όλων των αναγκαίων αλλαγών σε όλα τα επίπεδα:

υγεία, παιδεία, Δημόσια Διοίκηση, άνοιγμα κλειστών επαγγελματιών, περιορισμό σπατάλης δημόσιου τομέα και πολλά άλλα. Γιατί πρέπει να φτιάξουμε μια Ελλάδα διαφορετική, με ανοιχτούς ορίζοντες για τις μελλοντικές γενιές. Είναι άλλωστε υποχρέωσή μας γιατί όλοι μας ευθυνόμαστε για τη σημερινή κατάσταση.

Υπερψηφίζω τη σημερινή Κυβέρνηση και εύχομαι στον Πρωθυπουργό να έχει τη δύναμη. Του υποσχόμθα ότι μαζί του θα τα καταφέρουμε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ κ. Γεώργιος Παπανδρέου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προ διετίας ανέλαβα την ευθύνη της κυβέρνησης της χώρας στην πιο δύσκολη συγκυρία της Μεταπολίτευσης. Ήταν ευθύνη μεγάλη, αλλά και τιμή, ότι με εμπιστεύτηκε ο ελληνικός λαός να διαχειριστώ τις τύχες της χώρας, σε μια ιστορική καμπή.

Παραδίδοντας τη νεοσυσταθείσα Κυβέρνηση, η δύσκολη αποστολή συνεχίζεται, αλλά με μια ποιοτική διαφορά. Έχω τη βαθιά ελπίδα ότι ανοίγει μια νέα σελίδα στην πολιτική ζωή του τόπου. Το γεγονός ότι μπόρεσαν να συνεργαστούν κόμματα, να παραμερίσουν υπαρκτές, βαθιές ιδεολογικές και πολιτικές διαφορές, αποτελεί ήδη μια νίκη της δημοκρατίας, μια διαβεβαίωση στον ελληνικό λαό ότι μπορούμε να πάμε μαζί μπροστά, για το κοινό καλό.

Σε αυτήν την Κυβέρνηση, θα ήθελα να είχα πετύχει τη συμμετοχή και άλλων κομμάτων που, επικαλούμενοι ιδεολογικούς λόγους, απέχουν. Η αποχή τους, όμως, δεν δικαιολογείται από την ιδεολογία που επίσημα πρεσβεύουν. Διότι αυτή, όπως και η προηγούμενη κυβέρνηση, κάνει έναν πόλεμο. Έναν πόλεμο απέναντι στις ανεξέλεγκτες αγορές, απέναντι στους κερδοσκόπους, αλλά και απέναντι στους φοροφυγάδες που αφαιρούν δυνατότητες που θα είχαμε για την παιδεία, για την υγεία και την πρόνοια του λαού μας. Έναν πόλεμο απέναντι σε όσα μας πλήγωσαν τα τελευταία χρόνια, απέναντι στη λεγόμενη διαπλοκή, απέναντι σε κατεστημένα της χώρας, που δεν ήθελαν με τίποτα να προωθηθεί η ανάπτυξη των συγκριτικών μας πλεονεκτημάτων και των μεγάλων μας δυνατοτήτων, ώστε να μπορούν να διατηρούν μια παρασιτική οικονομία και να τρέφονται από το πελατειακό κράτος όλα όσα δηλαδή μας έφεραν σε αυτήν την εξάρτηση την οποία ζούμε σήμερα.

Και σε όσους ρωτούν, γιατί τότε έπρεπε να υποστεί θυσίες ο ελληνικός λαός, αφού αυτά είναι τα διακυβεύματα της εποχής μας, απαντώ: σε αυτόν τον πόλεμο εκτός και εντός της χώρας, ήμασταν αναγκασμένοι να χρησιμοποιήσουμε οποιαδήποτε μέσα είχαμε. Κι αν αυτές οι θυσίες δεν είχαν γίνει, δεν θα ήμασταν σήμερα όρθιοι.

Σήμερα, η χώρα είναι όρθια. Και αυτό οφείλεται στις δύσκολες αποφάσεις που πήρε η προηγούμενη κυβέρνηση. Δεν θα είχαμε την αλληλεγγύη των άλλων λαών της Ευρώπης. Δεν θα μπορούσαμε σήμερα να μιλάμε για μια διαφορετική Ελλάδα. Δεν θα μπορούσαμε σήμερα να ελπίζουμε, να πολεμούμε για την ευνομία, την κοινωνική δικαιοσύνη, τη διαφορετική και βιώσιμη ανάπτυξη. Δεν θα μπορούσαμε να ελπίζουμε ότι ναι, μπορούμε να δώσουμε το αίσθημα δικαίου και προοπτικής στην Ελλάδα και τον ελληνικό λαό.

Έδωσα, αγαπητοί συνάδελφοι, και εγώ, όλο μου το είναι στον αγώνα αυτό. Και σήμερα, με την Κυβέρνηση εθνικής συνευθύνης, ανοίγεται ένα νέο κεφάλαιο. Όχι, δεν τελείωσε ο πόλεμος. Μάλιστα, ίσως βρίσκεται στην πιο κρίσιμη καμπή, όπως σωστά περιέγραψε ο νέος Πρωθυπουργός της χώρας, ο Λουκάς Παπαδήμος. Σήμερα, κρίνεται αν θα αξιοποιήσουμε τις θετικές αποφάσεις, την ουσιαστική στήριξη, την ευεργετική πολιτική που διεκδικήσαμε και κατακτήσαμε στην Ευρώπη. Αποφάσεις και βοήθεια, που αποτυπώνονται στο κείμενο του Συμβουλίου Κορυφής της Ευρωζώνης, στις 27 Οκτωβρίου. Ένα κείμενο που συμπληρώσαμε τα «άγρια» χαράματα, μετά από σκληρές διαπραγματεύσεις.

Κρίνεται σήμερα εάν θα αξιοποιήσουμε σωστά το αντίτιμο των δικών μας θυσιών, ώστε η χώρα μας να μείνει στο ευρώ, στον σκληρό πυρήνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εάν θα αξιοποιήσουμε την αλληλεγγύη των εταίρων μας, με επένδυση στην τεχνολογία, ώστε να γυρίσει σελίδα η χώρα μας και να πάρουμε το σύγυρο δρόμο για μια βιώσιμη ανάπτυξη. Μια ανάπτυξη, που δεν θα βασίζεται σε πηλίνα πόδια, αλλά στις δικές μας δυνάμεις.

Σε αυτήν την κρίσιμη καμπή, από την άλλη, αν φανούμε αδύναμοι, άπολοι και φοβικοί, όχι μόνο θα χαθούν οι μέχρι σήμερα επώδυνες θυσιές του ελληνικού λαού, αλλά και την έξοδο μας από το ευρώ θα δούμε, και θα χαθούν οι οικονομίες των νοικοκυριών, και θα χάσουμε μια ιστορική ευκαιρία να βάλουμε τάξη στα του οίκου μας, να εμπειδώσουμε μια πολιτεία δικαιοσύνης και ευνομίας, που θα προστατεύει την ισονομία, την ισοπολιτεία, τα ανθρώπινα και κοινωνικά δικαιώματα, των πολιτών μας. Θεώρησα ότι, σε αυτήν την κρίσιμη καμπή, θα έπρεπε να συστρατευθούν όσες δυνάμεις μπορούν, για να πετύχουμε. Πρώτα απ' όλα, ο ίδιος ο ελληνικός λαός, ο ίδιος ο πολίτης, με τη συμμετοχή του στις μεγάλες αλλαγές, όπως και στις ευθύνες. Να συστρατευθεί με τη δική του απόφαση, καθαρή, ελεύθερη και δημοκρατική και να πει ο ελληνικός λαός το μεγάλο «να» ή το μεγάλο «όχι». Αλλά το δημοψήφισμα, προφανώς, φόβισε πολλά κατεστημένα και εντός και εκτός Ελλάδας.

Για την ιστορία, επαναλαμβάνω ότι το δημοψήφισμα ποτέ δεν ακύρωσε τις αποφάσεις της 27ης Οκτωβρίου, όπως διάφορα κέντρα στα μέσα ενημέρωσης προσπάθησαν να προβάλουν. Αντίθετα, η απόφαση του λαού και μόνο, ή θα ακύρωνε ή θα επικύρωνε με τον πιο πανηγυρικό και δημοκρατικό τρόπο αυτές τις αποφάσεις. Γιατί ακούσαμε και το παράδοξο, ότι δήθεν εγώ έθεσα σε κίνδυνο τη συμφωνία της 27ης Οκτωβρίου. Σαν να μην κινδύνευε πριν, όταν αμφισβητούνταν από παντού. Είναι πάντως καλό για την πατρίδα, ότι ανησύχησαν για τη συμφωνία της 27ης Οκτωβρίου κάποιοι, που υποτιμούσαν αρχικά τη σημασία της.

Όχι, δεν αποφάσισα ξαφνικά να θέσω σε κίνδυνο αυτό, για το οποίο εγώ πάλεψα τόσο πολύ, επί τόσους μήνες. Μια συμφωνία καθοριστική για το μέλλον της χώρας, μια συμφωνία που αποτελεί τη δικαίωση τόσων κόπων και θυσιών των Ελλήνων πολιτών. Το αντίθετο, όπως όλοι βλέπουμε τελικά, αυτή η συμφωνία είναι σήμερα πιο ασφαλής από ποτέ, αποτελεί βασικό προγραμματικό πλαίσιο μιας κυβερνητικής συνεργασίας, που στηρίζεται από τη συντριπτική πλειοψηφία της Βουλής και η πρόταση για δημοψήφισμα, εάν συνέβαλε ακριβώς σε αυτήν την εξέλιξη, καλώς έγινε.

Μια θετική έκβαση ενός δημοψηφίσματος θα αποτελούσε και την πιο ουσιαστική εγγύηση – υπογραφή, όχι Αρχηγών κομμάτων, αλλά υπογραφή του ελληνικού λαού, για το τι ήθελε και πώς θα όριζε τη δική του τύχη και το δικό του μέλλον. Εάν κάτι φόβισε τους εταίρους μας, αυτό ήταν πιθανώς ο φόβος για την απόφαση του ελληνικού λαού. Αλλά μια απόφαση, ακόμα και αρνητική θα ήταν πολύ καλύτερη, πιο καθαρή και πιο υπεύθυνη, από το να συρβόναμε για τρεις ή και έξι μήνες ακόμα, με τόσους να αντιστέκονται, να κρύβονται από τις ευθύνες τους, να επικαλούνται τον πόνο του ελληνικού λαού και να προωθούν την αυθαιρεσία του «Δεν πληρώνω» ή ακόμα και τη βία. Και μετά, να μας έρθει μια νέα αξιολόγηση της τρόικας και να συμπεράνουν ότι απλά δεν τα καταφέρνουμε, να διαγνώσουν ότι απλά η Ελλάδα δεν μπορεί. Και τότε, να συνειδητοποιήσει ο ελληνικός λαός το πραγματικό δίλημμα, αλλά πλέον πολύ αργά. Και τότε να έχουμε πάρει ένα δρόμο χωρίς γυρισμό. Με την έξοδο μας από το ευρώ σίγουρα και με όσα αυτή συνεπάγεται. Χωρίς, προειδοποίηση, δηλαδή, να υπάρξει ένας ακαριαίος θάνατος και μια βέβαιη χρεοκοπία. Από την άλλη, μια πανηγυρική θετική απόφαση του ελληνικού λαού θα ήταν μήνυμα προς όλους, να μην αμφισβητούν ούτε το κουράγιο, ούτε τη βούληση του ελληνικού λαού να αλλάξει ο τόπος και να παραμείνει σταθερά εντός του σκληρού πυρήνα της Ευρώπης. Θα ήταν μια δημοκρατική απάντηση, από τη χώρα που γέννησε τη δημοκρατία.

Αγαπητοί συνάδελφοι, πάνω από τις αγορές, υπάρχουν οι λαοί. Και σήμερα η μάχη είναι μεταξύ αγορών και δημοκρατίας. Και αυτή δεν είναι μια ελληνική, αλλά είναι μια πανανθρώπινη υπόθεση. Ένας αγώνας να ακουστούν επιτέλους οι λαοί. Όσο για τη σημερινή κριτική μερικών κομμάτων, ότι η νεοουσταθείσα

Κυβέρνηση δεν έχει νομιμοποίηση, ας είχαν το θάρρος να στηρίξουν την υπόθεση του δημοψηφίσματος προ δεκαπέντε ημερών, για να μιλούν για ευρύτερη νομιμοποίηση. Σήμερα, αυτά τα επιχειρήματα στέκονται στο κενό. Η σημερινή Κυβέρνηση είναι κυβέρνηση εθνικής συνευθύνης. Πράγματι, η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ στήριξε ηρωικά δύσκολες, επώδυνες αποφάσεις, για το ευρύτερο όμως καλό, και ανέλαβε τους προηγούμενους μήνες τις ευθύνες της στο ακέραιο. Και εγώ, προσωπικά, νομίζω ότι απέδειξα -και το επαναλαμβάνω- ότι δεν υπολογίζω καρέκλες, δεν υπολογίζω καμμία καρέκλα, μπροστά στις ευθύνες μου για τη χώρα, για το καλό του ελληνικού λαού.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Το καθοριστικό βήμα πλέον έγινε. Ένα μεγάλο βήμα για την πολιτική ζωή της χώρας. Χαίρομαι που συνέβαλα στην ευρύτερη αυτή συνεργασία, στο καθοριστικό αυτό βήμα. Θέλω να ευχαριστήσω ειλικρινά και τον κ. Σαμαρά, και τον κ. Καρατζαφέρη, για τη διάθεση συνεννόησης που έδειξαν. Δεν είναι οι μόνοι. Όλοι βάλαμε νερό στο κρασί μας.

Και κύριε Σαμαρά, μην ακούτε τις ακραίες φωνές, κανένας μας δεν έχασε. Όλοι βγαίνουμε κερδισμένοι. Η Ελλάδα βγαίνει κερδισμένη και πιο δυνατή. Αλλά δεν μπορώ, επίσης, να μην πω το εξής: κρίμα που καθυστερήσαμε. Και αυτό, ας αποτελέσει μάθημα για όλους μας για το μέλλον. Όσοι μας θέλουν διχασμένους και μοιρολάτρες, να ξέρουν ότι εγώ δεν θα πάψω να μάχομαι για την ενότητά μας. Όσοι, εντός της χώρας και εκτός, θέλουν τους πολίτες μακριά από τη συμμετοχή, να ξέρουν ότι εγώ δεν θα σταματήσω να παλεύω για τη μεγαλύτερη δυνατή έκφραση και συμμετοχή τους.

Τις μέρες αυτές, ναι, το κίνημά μας, έχοντας την απόλυτη πλειοψηφία στη Βουλή, καθώς και την πρόσφατη ψήφο εμπιστοσύνης, αποφάσισε να κινηθεί με δυναμισμό στη δημιουργία μιας Κυβέρνησης εθνικής συνευθύνης, με Πρωθυπουργό ευρύτερης κομματικής αποδοχής, ικανό και αποτελεσματικό για το δύσκολο έργο που έχει μπροστά του, που έχουμε όλοι μπροστά μας. Του ευχόμαστε ολόψυχα, καλή επιτυχία. Αυτή η δύσκολη αρχή πρέπει να έχει συνέχεια. Προέχει, όμως, αυτό το βήμα που κάναμε για την εθνική συνεργασία να εξασφαλίσει και το μέλλον. Και το μέλλον είναι να εφαρμοστούν οι αποφάσεις της 27ης Οκτωβρίου και, βέβαια, όσα απορρέουν από αυτές τις αποφάσεις. Και βέβαια η δημιουργία πρωτογενών πλεονασμάτων. Ήδη, είμαστε κοντά. Ελπίζουμε αυτό θα το πετύχει η Κυβέρνηση εθνικής συνευθύνης από το 2012.

Και επαναλαμβάνω: και οι εταίροι μας θέλουν να πετύχουμε. Θέλουν να απεξαρτηθούμε από τα δικά τους δανεικά. Όχι, δεν ενδιαφέρονται να αποφασίζουν για εμάς. Θέλουν όμως να ξέρουν ότι έχουν απέναντί τους έναν αξιοπιστο εταίρο, πράγμα αυτονόητο που, πρωτίστως, εμείς, από κοινού θα εγγυηθούμε. Και είναι η επιτυχία μας αυτή που θα καθορίσει, όχι μόνο την αυτόνομη πορεία της χώρας μας, αλλά και την ίδια συμμετοχή μας στο ευρώ. Το τονίζω ξανά: διακυβεύεται ούτε λίγο ούτε πολύ, η ίδια η συμμετοχή μας στο ευρώ. Όμως, αυτό δεν πρέπει να μας κάνει να ξεχάσουμε ποτέ τα βαθύτερα αίτια της κρίσης. Η εφαρμογή του προγράμματος δεν είναι μόνο ζήτημα δημοσιονομικής πειθαρχίας. Αντιθέτως, δώσαμε και έδωσα μάχη απέναντι σε ισχυρά συμφέροντα.

Σήμερα, η ελπίδα μου είναι να προωθήσουμε πια μαζί την εμπέδωση κανόνων δικαίου και ευνομίας. Να χτυπήσουμε όσα μας πλήγωσαν και να διασφαλίσουμε τη σίγουρη πορεία της δημοκρατίας μας. Βασικές αλλαγές, προς όφελος της ποιότητας, της αξίας της ανταγωνιστικότητας και της εργασίας. Αυτή η Κυβέρνηση έχει και το χρέος και την ιστορική ευκαιρία, θα έλεγα, να εμπειδώσει στη χώρα την αυτοπεποίθησή της να αποκαταστήσει την εμπιστοσύνη των πολιτών στους δημοκρατικούς θεσμούς. Να χτυπήσει την αδιαφάνεια, τη φοροδιαφυγή, την ανισότητα και την αδικία.

Να ολοκληρώσει τη συμφωνία με την Ελβετία για την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής. Να ολοκληρώσει την εξυγίανση του τραπεζικού συστήματος. Αν χρειαστούν νέα κονδύλια για την επανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών, αυτό να γίνει με κοινές μετοχές, δηλαδή, όχι σε βάρος του Έλληνα φορολογούμενου, με υπερκέρδη στους τραπεζίτες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Να καθορίσει τους κανόνες μεταξύ πολιτικής και μέσων ενημέρωσης. Να εξυγιάνει τον τομέα των μέσων ενημέρωσης, που πολλά επιβιώνουν με «θαλασσοδάνεια» και κρατικές διαφημίσεις, τα οποία πετυχαίνουν με εκβιασμό ή υπόγειες διαδρομές. Να συνεχίσει το χτύπημα του λαθρεμπορίου καυσίμων, τσιγάρων και ποτών, που κοστίζει δισεκατομμύρια στον Έλληνα φορολογούμενο. Να βελτιώσει την απόδοση της δικαιοσύνης, που ήδη έχει ξεκινήσει. Να συνεχίσει την προσπάθεια που ξεκινήσαμε για τη μείωση της τεράστιας σπατάλης, με την ηλεκτρονική συνταγογράφηση και τις ηλεκτρονικές προμήθειες.

Αυτή η Κυβέρνηση μπορεί να προωθήσει, πάντα μετά από διαβούλευση μεταξύ των κομμάτων, και αλλαγές στο πολιτικό σύστημα, στο εκλογικό σύστημα, σε βασικές πτυχές για την αναθεώρηση του Συντάγματος, έστω και στα στενά χρονικά όρια που έχει. Και βεβαίως, και σε άλλα μεγάλα θέματα, όπως της παιδείας. Να ανακτήσουμε έτσι την εμπιστοσύνη μεταξύ μας. Μια συλλογική πορεία, όπου δεν θα κοιταζόμαστε με φόβο ή καχυποψία αλλά με αλληλεγγύη και σεβασμό. Και αν στα χρόνια αυτά, θα είναι λιγότερες οι οικονομικές μας δυνατότητες, τουλάχιστον να υπάρξει ανθρωπιά. Κάτι που δεν κοστίζει, αλλά αποτελεί ίσως το πολυτιμότερο των αγαθών.

Αγαπητοί συνάδελφοι, με αφορμή τη νέα Κυβέρνηση συνεργασίας, θα ήθελα να κάνω μια ιδιαίτερη αναφορά στην εξωτερική μας πολιτική. Πεδίο όπου, την τελευταία δεκαετία καταφέραμε να διαμορφώσουμε ευρύτερες συναινέσεις. Η τοποθέτηση στα δύο καίρια Υπουργεία, των Εξωτερικών και της Άμυνας, δύο βασικών στελεχών της Νέας Δημοκρατίας, θέλησε ακριβώς αυτό να σηματοδοτήσει. Και μάλιστα στη διαβούλευση με τον κ. Σαμαρά, αλλά και στις επικοινωνίες μου με τους δυο αντιπροέδρους της Νέας Δημοκρατίας και σημερινούς Υπουργούς Άμυνας και Εξωτερικών, ζήτησα να υποσχεθούμε, να δεσμευθούμε και μέσω των προγραμματικών μας δηλώσεων για την ειλικρινή μας πρόθεση συνεργασίας στα μείζονα εθνικά μας θέματα.

Σε λίγες μέρες, το δικαστήριο της Χάγης αποφαινεται σχετικά με την προσφυγή των Σκοπίων. Όποια και αν είναι η απόφαση το πρόβλημα δεν θα έχει λυθεί. Και είναι ώρα οι δυο πλευρές να κατανοήσουν, ότι εμείς μόνοι μας, οι δυο πλευρές, θα το λύσουμε. Διότι όσο καλοί και αν είναι οι διαμεσολαβητές, εμείς θα ζήσουμε με το αποτέλεσμα, εμείς θα είμαστε γειτονικοί λαοί, εμείς θα πρέπει να μπορούμε να κοιτάμε ο ένας τον άλλον χωρίς φόβο, αλλά με σεβασμό και εκτίμηση.

Θεωρώ, μέσα από τις αλληπάλληλες επαφές μου με την Κυβέρνηση και την Αντιπολίτευση των Σκοπίων, ιδιαίτερα με τον Πρωθυπουργό, κ. Γκρουέφσκι, ότι υπάρχουν σημαντικά περιθώρια προσέγγισης και επίλυσης του ζητήματος αυτού. Είναι ιστορική ευκαιρία, λοιπόν, αυτή και όχι άλλη κυβέρνηση να πάρει πρωτοβουλίες προς την κατεύθυνση αυτή.

Θέλω να τονίσω ότι η Ελλάδα έχει κάνει ολόκληρο το βήμα που της αναλογούσε. Επιθυμεί πραγματικά ταχεία λύση στο ζήτημα της ονομασίας, που θα απελευθερώσει το τεράστιο δυναμικό των σχέσεών μας. Έχω πολλές φορές τονίσει ότι, όταν φτάσουμε σε λύση, η Ελλάδα θα είναι ο πιο αξιόπιστος εταίρος της πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας στην ευρωπαϊκή της πορεία. Αλλά αυτή η σχέση θα πρέπει να βασίζεται σε σωστά θεμέλια, σε σχέσεις καλής γειτονίας.

Η μεγάλη πλειοψηφία των πολιτικών δυνάμεων του τόπου στηρίζει λύση ονομασίας με γεωγραφικό προσδιορισμό και χρήση έναντι όλων. Βέβαια, η επιθετική ρητορική του κ. Γκρουέφσκι έναντι της χώρας μας, προκαλεί εύλογη αμφιβολία για τις προθέσεις του. Όμως, θέλω να ελπίζω ότι υπάρχουν τα περιθώρια για ταχεία πρόοδο.

Σε ό,τι αφορά την Τουρκία, προγραμματίζεται η συνάντηση κορυφής μεταξύ των δυο κυβερνήσεων. Αποψή μου είναι ότι αυτές οι συναντήσεις πρέπει να γίνονται και να καθιερωθούν ως ρουτίνα μεταξύ των δυο χωρών, παρά τα όποια γνωστά και υπαρκτά προβλήματα. Θεωρώ επίσης ευκαιρία τα κόμματα που συμμετέχουν στη σημερινή Κυβέρνηση να συναποφασίσουν τις επόμενες κινήσεις που θα πρέπει να γίνουν, με βάση τις διερευνητικές επαφές για το γνωστό θέμα της οριοθέτησης της υφαλοκρηπίδας.

Τέλος, δεν μπορεί και δεν πρέπει να αφήσουμε τις πρωτοβουλίες μας στη Μέση Ανατολή και στα Βαλκάνια. Προβλέπεται μια συνάντηση κορυφής με το Ισραήλ, που πρέπει να πραγματοποιηθεί μέσα στο 2011, ενώ συνεχίζουμε να στηρίζουμε τον αγώνα των Παλαιστινίων για ανεξάρτητο κράτος. Οι επαφές μας με τον αραβικό κόσμο, αλλά και την αναδυόμενη νέα ηγεσία της αραβικής Άνοιξης, είναι για την Ελλάδα και θέμα ζωτικής σημασίας, και ευκαιρία.

Και μέσα στο πλαίσιο της αξιοποίησης της δημόσιας περιουσίας, πρέπει να δούμε και τη γεωστратηγική σημασία των επενδύσεων, που δεν θα είναι μόνο από την Ευρώπη και τις Ηνωμένες Πολιτείες, αλλά θα είναι και από αραβικές χώρες, και από την Κίνα, και από τη Ρωσία, και από την Ινδία, γιατί όχι και από τη Βραζιλία, ώστε να μπορέσουμε να αναπτύξουμε ουσιαστικές οικονομικές συμμαχίες και σχέσεις με όλους αυτούς τους σημαντικούς παίκτες στο νέο διεθνές γίγνεσθαι.

Αγαπητοί συνάδελφοι, είμαι βέβαιος ότι τους επόμενους μήνες, θα κάνουμε μαζί κάθε προσπάθεια και ότι απαιτείται για να γίνει η χώρα μας ασφαλής και να δημιουργήσει στέρεες βάσεις για την ανάπτυξη και την έξοδο της από την κρίση. Όμως αυτό δεν αρκεί. Πρέπει να σωθεί η Ευρωζώνη, για να σωθούμε και εμείς. Και βλέπουμε καθημερινά την επιδείνωση της κατάστασης στην Ευρώπη. Μια εξέλιξη, δυστυχώς, προβλεφθείσα.

Δε μου αρέσει να παριστάνω τον προφήτη. Αλλά πόσες φορές δεν είπα, τα τελευταία δυο χρόνια, σε όλα τα ευρωπαϊκά fora, ότι οι αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι ανεπαρκείς ή ακόμα και λάθος, όπως αυτές στη Deauville; Η Ευρώπη, πρώτα απ' όλα, είχε τεράστια ευθύνη που δεν επόπτευσε σωστά οικονομίες, όπως της Ελλάδας, παρ' ότι βρισκόμασταν σε επιτήρηση, με αποτέλεσμα αυτό το λάθος να το πληρώνει σήμερα ο ελληνικός λαός.

Σωστά αλλάζει κανόνες και μηχανισμούς εποπτείας, όμως αυτά δεν αρκούν. Γιατί υπάρχουν φαινόμενα και συμφέροντα, που εκφεύγουν των εθνικών ορίων, άρα και των δημοκρατικών ελέγχων. Η Ευρώπη έχει τις δυνατότητες και πρέπει σήμερα να επιβάλει στην παγκόσμια οικονομία κανόνες. Χτυπώντας, παραδείγματος χάριν, τα κερδοσκοπικά προϊόντα, τα παράγωγα, τα λεγόμενα CDS, ελέγχοντας τους φορολογικούς παραδείσους, εξυγιανώντας το τραπεζικό σύστημα ώστε να επενδύει στην πραγματική οικονομία, περιορίζοντας την παντοδυναμία των οίκων αξιολόγησης που, με μια απόφασή τους, μπορούν να αναιρούν θυσίες και αποφάσεις κοινοβουλίων. Να επιβάλει φόρο στις χρηματοπιστωτικές συναλλαγές, ένα μικρό δείγμα δικαιοσύνης που θα αποφέρει σημαντικά έσοδα για τα κράτη και την ίδια την Ευρώπη. Έσοδα που θα συμβάλουν σε μια δικαιότερη κατανομή βαρών και πλούτου, έσοδα που θα μπορούν να επενδυθούν στην ανάπτυξη. Γιατί είναι ατελέσφορο όλες οι χώρες που έχουν σημαντικά προβλήματα χρέους, από την Ελλάδα, την Ιρλανδία, την Πορτογαλία, μέχρι και την Ιταλία, να προωθούν μόνο τη μείωση των ελλειμμάτων, αν η Ευρωπαϊκή Ένωση, όχι οι χώρες αυτές, αλλά η Ευρωπαϊκή Ένωση ως ένωση πια, δεν προωθήσει πολιτικές ανάπτυξης, πολιτικές που θα κάνουν την Ευρώπη ανταγωνιστική, όχι λόγω φτηνίας, όχι λόγω ανισότητας, αλλά λόγω ποιότητας.

Το ευρωμόλογο, και για τη μόχλευση αναπτυξιακών επενδύσεων, αλλά και για την αντιμετώπιση της επίθεσης των αγορών στις πιο αδύναμες οικονομίες στην Ευρωζώνη, θεωρώ πια ότι είναι μονόδρομος. Είναι μονόδρομος, αν δεν θέλουμε τη διάλυση της Ευρωζώνης και τον κατακερματισμό της Ευρώπης.

Οι συντηρητικές δυνάμεις στην Ευρώπη έχουν δημιουργήσει ένα μύθο, που κινδυνεύει να τινάξει στον αέρα την ίδια την Ένωση. Διχάζουν την Ευρώπη σε καλούς και κακούς. Αν παλαιότερα ήσαν οι μουσουλμάνοι και οι Άραβες ο φόβος, προχθές έγινε ο Έλληνας, μετά ο Νότος, ή οι λεγόμενες περιφερειακές χώρες της Ευρώπης. Αναρωτιέμαι, όταν χτυπήσει η κρίση τις πόρτες της Γαλλίας ή του Βελγίου τι θα λένε; Γιατί αυτός ο υπόκωφος ρατσισμός ή η προκατάληψη, τυφλώνει για τις πραγματικές αιτίες της κρίσης.

Δεν φταίνει οι λαοί. Πολύ περισσότερο φταίνει το έλλειμμα της συμμετοχής των λαών. Το έλλειμμα δημοκρατίας, που επιτρέπει σε άνομα συμφέροντα να αιχμαλωτίζουν την πολιτική και τους

δημοκρατικούς θεσμούς, από τις Ηνωμένες Πολιτείες μέχρι τις Βρυξέλλες. Απέναντι στις αγορές δεν αρκούν, τα προγράμματα δημοσιονομικής εξυγίανσης. Απαιτείται η ενδυνάμωση της δημοκρατίας και της συμμετοχής. Η επένδυση και η ανάπτυξη, για μια Ευρώπη με τον πολίτη δημιουργό, ικανό και ασφαλή.

Εάν δεν θέλουμε να χάσουμε ό,τι ιστορικά κερδίσαμε τα τελευταία πενήντα χρόνια, πρέπει να απαντήσουμε -και σύντομα- σε αυτές τις δημοκρατικές προκλήσεις της εποχής μας.

Δεν εξαντλείται, λοιπόν, η απάντησή μας στο μέγεθος του μηχανισμού στήριξης, του «EFSF», αλλά στο βάθος της πολιτικής κατανόησης και βούλησης που απαιτείται, για τις μεγάλες αλλαγές στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Καθήκον μας λοιπόν, είναι να διαμορφώσουμε μια άλλη πολιτική σε ευρωπαϊκό επίπεδο, μια πολιτική που σέβεται τις ανθρώπινες αξίες, τη δημοκρατική αξία.

Κυρίες και κύριοι, απαλλαγμένοι από την αυτοσυγκράτηση, αν θέλετε, που πρέπει να δείχνει ένας Πρωθυπουργός, θα μπορού εφεξής πιο ελεύθερα να παρεμβαίνω. Να μάχομαι για μια Ευρώπη, μακριά από τις εθνικές περιχαράκώσεις που βλέπουμε σήμερα. Αυτό είναι το συμφέρον της Ευρώπης. Αυτό είναι το συμφέρον της χώρας μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Κλείνοντας, αγαπητοί συνάδελφοι, η εντολή και η ψήφος εμπιστοσύνης που θα πάρει αυτή η νέα Κυβέρνηση, είναι μόνο η αρχή. Πρέπει να θεωρηθεί υπόσχεση και δέσμευση όλων μας, να στηρίξουμε το δύσκολο έργο της με όλες μας τις δυνάμεις, όχι με μισή καρδιά. Δεν υπάρχει χώρος για μεμψιμοιρίες, για παιχνίδια εντυπώσεων, για μισόλογα, για μικροκομματικούς υπολογισμούς. Μένει πολύ δουλειά ακόμα.

Πορεύομαι προσωπικά, έχοντας στο μυαλό μου και την καρδιά μου δύο πράγματα: Την πίστη μου στον άνθρωπο απέναντι στις αγορές και στα κάθε λογής αδιαφανή συμφέροντα και την πίστη μου στις ατέλειωτες δυνατότητες του τόπου μας και του λαού μας, απέναντι στη μοιρολατρία και στη μιζέρια. Αυτά αποτελούν την έμπνευσή μου και αυτά είναι ο οδηγός μου.

Γι' αυτές τις αξίες, θα συνεχίσω να δουλεύω και εντός και εκτός Ελλάδας. Από την πλευρά μου, θα κάνω ό,τι μπορώ. Μαζί και η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ. Μαζί και τα στελέχη του ΠΑΣΟΚ, που αποτελούν τον κορμό αυτής της Κυβέρνησης και που θα δώσουν σίγουρα τον καλύτερό τους εαυτό. Όπως και μέχρι τώρα. Θα κάνουμε το εθνικό μας καθήκον.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει η Γενική Γραμματέας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Αλέκα Παπαρήγα.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Να περιμένω λίγο, χωρίς να υπολογιστεί στο χρόνο, για να αποχωρήσουν οι συνάδελφοι;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ναι, θα κρατήσω το χρόνο σας.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Εγώ θα περιμένω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Θα κρατήσω το χρόνο σας μέχρι να αποχωρήσουν, για να μπορέσετε να εκφραστείτε ανενόχλητη.

Παρακαλώ τις κυρίες και τους κύριους συναδέλφους, όσοι είναι να εξέλθετε της Αίθουσας, εξέλθετε τώρα, οι άλλοι καθίστε στις θέσεις σας.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Κύριε Πρόεδρε, καθώς ερχόμουν εδώ για τη Βουλή άκουσα στο ραδιόφωνο -δεν ξέρω αλλά μου μοιάζει έγκυρο- ότι ειπώθηκε από την πλευρά της τρόικας ή της Κομισιόν ότι αν δεν υπογραφεί από όλους τους Προέδρους των κομμάτων κ.λπ., το χαρτί που λέει ότι θα τηρήσουμε τα υπεσχημένα, η έκτη δόση δεν δίνεται. Αυτό μάλλον το είπε ο Υπουργός Εργασίας, ο κ. Κουτρουμάνης και το ανήγγειλε και η γενική γραμματέας του Υπουργείου Εργασίας και μάλιστα είπαν ότι μέχρι τέλος Δεκέμβρη τα πράγματα

είναι δύσκολα.

Δεν έχουμε καμμία πρόθεση να συστήσουμε στον κ. Σαμαρά να υπογράψει ή να μην υπογράψει το χαρτί. Δικό του θέμα είναι. Απλώς θέλουμε να πούμε στον ελληνικό λαό ότι είναι κόκκινη γραμμή και δεν μπορεί να υποκύψει ο ελληνικός λαός στο όργιο των εκβιασμών. Γιατί ο εκβιασμός γίνεται στον ελληνικό λαό. Εκεί με τον κ. Σαμαρά θα βρουν ένα *modus vivendi*, κάτι θα βρουν. Άλλωστε ο εκβιαστής δεν υποχωρεί με τίποτα. Έχετε δει κανέναν εκβιαστή που πήρε αντάλλαγμα και έκανε πίσω; Και οι εκβιασμοί είναι πολλοί και δεν είναι μόνο ένας.

Ο κρατικός προϋπολογισμός και αναμορφωμένος τώρα με βάση τα νέα μηνύοντα έχει ποσό στα έσοδά του, αυτά τα έσοδα με τη φοροδιαφυγή, που είναι τρεις φορές πάνω από τους μισθούς και τις συντάξεις. Ο ελληνικός λαός πρέπει να εξεγερθεί κυριολεκτικά μπροστά σ' αυτόν τον εκβιασμό, που δεν είναι παρά ένας ταμειακός εκβιασμός, για την έκτη δόση.

Μπαίνει ένα ερώτημα που απασχολεί τον κόσμο και το συζητάει και μας απασχόλησε και εμάς, γιατί έγινε έτσι στα γρήγορα αυτή η τρικομματική Κυβέρνηση συνεργασίας -παρ' ό,τι ψήνονται τα σεσάμια και κυρίως ψήνονται μετεκλογικά- γιατί έγινε στα γρήγορα, αν θέλετε και με απροετοίμαστο το στελεχειακό δυναμικό; Και μάλιστα από ό,τι έχει φανεί ήταν απροετοίμαστοι και στην επιλογή του υποψηφίου Πρωθυπουργού. Αναμφισβήτητη υπάρχει η μια πλευρά. Μέσα σε συνθήκες κρίσης, σε συνθήκες που υπάρχει μια ανηφορική πορεία του εργατικού, του λαϊκού κινήματος -έχει μια εξήγηση, η οποία δεν φτάνει- η προσπάθεια είναι να ξεπεραστούν ανταγωνισμοί ανάμεσα, πριν από όλα στη Νέα Δημοκρατία και στο ΠΑΣΟΚ και να διαμορφωθεί μια τρικομματική Κυβέρνηση, η οποία θα μπορέσει να ενσωματώσει ένα μέρος της λαϊκής βάσης του ΠΑΣΟΚ, της Νέας Δημοκρατίας, να ισχυροποιήσει το κάλεσμα για θυσίες του λαού. Και κατά κάποιον τρόπο να μπει μια σιδερένια γροθιά απέναντι σε ένα ανερχόμενο λαϊκό κίνημα που άλλοι το λένε κοινωνική έκρηξη. Δεν είναι έκρηξη. Και όλα τα άλλα κόμματα στην Ελλάδα, εδώ στο Κοινοβούλιο μιλούν για την ανάγκη κοινωνικής συνοχής. Μιας ανυπαρκτής κοινωνικής συνοχής, διότι συνοχή μπορεί να υπάρχει ανάμεσα στο λαό και όχι βεβαίως, με τις δυνάμεις του κεφαλαίου ή με τις πολιτικές δυνάμεις του κεφαλαίου, εν πάση περιπτώσει.

Αυτή η τρικομματική Κυβέρνηση, όμως, που έγινε υπερβαίνει αυτό το στόχο. Άλλωστε αυτός θα μπορούσε να είχε γίνει πιο ομαλά, πιο δουλεμένα, μετεκλογικά, να έχει προετοιμαστεί καλύτερα και να μη δημιουργήσει και ορισμένες αναταράξεις, που δημιούργησε σε έναν κόσμο -και σωστά λέμε ότι δημιούργησε- ιδιαίτερα, αν θέλετε, στη λαϊκή βάση του ΠΑΣΟΚ. Πριν πω τη βαρύτερη αιτία που άλλωστε αναπτύχθηκε θαυμάσια από ορισμένους ομιλητές εδώ -ευτυχώς φύγαμε από αυτά τα περί της κουλτούρας, του διαλόγου, της κουλτούρας, της συνεργασίας και κάτι τέτοια- ορισμένοι Υπουργοί και Βουλευτές έβαλαν τα πράγματα με το όνομά τους, παρότι διαφωνούμε μαζί τους στο σκοπό. Αλλά εν πάση περιπτώσει η ουσία γιατί έγινε αυτή η συνεργασία μπήκε από αρκετές ομιλίες, για πρώτη φορά μέσα στη Βουλή και δείχνει πόσο σοβαρά είναι τα πράγματα. Να κάνουμε, όμως, ένα σχόλιο. Κοιτάξετε η συνεργασία δεν μας εξέπληξε. Το πρόσωρο να, το πολύ πρόσωρο πριν ετοιμαστεί καλά, δεν μας εξέπληξε.

Θέλω, όμως, να πω το εξής, κύριε Πρωθυπουργέ, ξέρετε τι συμβαίνει μια συνεργασία και με το ΛΑΟΣ; Βεβαίως δεν λέω ότι έχετε εσείς ευθύνη, ενδεχομένως εσείς να μην ανακατευτήκατε σ' αυτήν την ιστορία, και να το πω καθαρά. Δεν πρόκειται γενικά για ένα ακροδεξιό κόμμα. Είναι το κόμμα αυτό το οποίο έχει κάνει και θα κάνει όλη τη βρώμικη δουλειά, για λογαριασμό και των δυο κομμάτων. Όχι στο τρίμηνο, τώρα θα είναι το κόμμα του κοινοβουλευτισμού κ.λπ.. Θα κάνει τη βρώμικη δουλειά, προβοκάτσια, αντικομμουνισμός, χτύπημα των μεταναστών. Δεν είναι τυχαίο ότι ένας από τους τρεις δρους που έβαλε ο κ. Καρατζαφέρης είναι να αλλάξει ο νόμος για την ιθαγένεια των μεταναστών, τώρα μέσα σ' αυτό το τρίμηνο.

Βεβαίως, κοινοβουλευτικό κόμμα είναι, σε καμία περίπτωση δεν το αναιρούμε. Άλλωστε και ο Μεταξάς κοινοβουλευτικά ξεκίνησε και ο Μουσολίνι, για να μη πω τίποτα παραπάνω. Και μην ξεχνάμε ότι το κόμμα του Λεπέν ο Μπερλάν το έφτιαξε στη Γαλ-

λία. Και μετά πήγαιναν όλοι μαζί και οι κομμουνιστές να ψηφίσουν Σιράκ, από το φόβο του Λεπέν. Χρειάζεται σήμερα στο πολιτικό σύστημα και το ακροδεξιό κόμμα. Άμα λάχει θα το προβάσουμε και ως τον υπ' αριθμόν ένα κίνδυνο. Πάντως αναλαμβάνετε σοβαρή ευθύνη.

Γιατί έγινε αυτή η Κυβέρνηση συνεργασίας; Διότι ακριβώς υπάρχει για την κυρίαρχη τάξη της χώρας μας, για το μεγαλύτερο μέρος των επιχειρηματικών ομίλων και των μονοπωλίων στην Ελλάδα –και αυτών που δρουν στην Ελλάδα αλλά και αυτών που επενδύουν στην Ελλάδα- ο κίνδυνος να εκδιωχθεί η Ελλάδα από την Ευρωζώνη, όταν μάλιστα γίνεται συζήτηση –γιατί αυτό συνδέεται και με διασπαστικές και φυγόκεντρες δυνάμεις μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση- πως όποιος φύγει από την Ευρωζώνη θα φύγει και από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Εδώ πραγματικά η κυρίαρχη τάξη της χώρας μας, η οποία κυρίαρχη τάξη κινδυνεύει από την έξοδο από την Ευρωζώνη, απαιτήσε πραγματικά ενιαία κυβέρνηση, ενιαία μάχη. Τι απέγινε εδώ όλο το οικοδόμημα ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι μια οικογένεια, ότι είναι νομοτέλεια η Ευρωπαϊκή Ένωση –ακούγαμε και αυτά, ότι είναι νομοτέλεια- η συζήτηση για τη συνεργασία του κεφαλαίου, για τη συνεργασία των καπιταλιστικών κρατών; Αυτή πάντα θα υπάρχει, σε συνδυασμό με ανταγωνισμούς κ.λπ., και με αντιθέσεις και με πόλεμο μεταξύ τους.

Όμως, η Ευρωπαϊκή Ένωση ως νομοτέλεια, όχι, αυτό δεν υπάρχει. Απόδειξη αυτού είναι ότι τώρα πάρα πολύ άνετα πετάνε διάφορες θέσεις –και θα γίνει αυτό, ήδη υπήρχαν και ομιλητές εδώ από άλλα κόμματα που αναφέρθηκαν- ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν θα είναι η ίδια.

Γινόταν καλλιέργεια αυτού του μονοδρόμου. Τι έλεγαν οι ανανεωτές; Εμείς παλεύουμε στη μετατροπή όχι των εργασιακών σχέσεων των εργαζομένων κ.λπ., ακριβώς στη λογική ότι είναι νομοτέλεια. Μα, εδώ θα αγκαλιάσει όλη την Ευρώπη και αύριο θα έχουμε μια παγκόσμια διακρατική καπιταλιστική Ευρωπαϊκή Ένωση και άρα είναι νομοτέλεια. Τι λέτε εσείς οι κομμουνιστές απέναντί; Ή τι λέτε να μην μπορούμε;

Αποδεικνύεται ότι δεν υπάρχει καμμία τέτοια νομοτέλεια! Πραγματικά αυτή τη στιγμή είναι υπαρκτός ο κίνδυνος για τα αστικά κόμματα, για την αστική τάξη η Ελλάδα να μείνει εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εμείς λέμε και το εξής: εάν την Ελλάδα τη διώξουν οι ηγετικές δυνάμεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εμείς αυτό από μόνο του δεν θα το χειροκροτήσουμε γιατί, είτε είναι μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση είτε είναι έξω, τα προβλήματα θα υπάρχουν.

Όμως, τι φοβάται η κυρίαρχη τάξη της χώρας μας –εκτός των άλλων- και τα κόμματά της; Ότι ένα διώξιμο της Ελλάδας από την Ευρωζώνη που είναι πολύ πιθανό –και αν όχι άμεσα, στην πορεία- ή το διώξιμο συνολικά από την Ευρωπαϊκή Ένωση δημιουργεί προϋποθέσεις στο λαϊκό κίνημα να αντεπιτεθεί, δημιουργεί καλύτερες προϋποθέσεις; Φεύγουν τα όποια ταμπού έχουν μπει μέσα στο λαό με πλύση εγκεφάλου.

Πραγματικά, η δανειακή σύμβαση είναι κρίκος σε αυτήν την περίοδο. Κατ' αρχάς, η δανειακή σύμβαση δεν έχει καμμία σχέση με τη σωτηρία του λαού. Θα πω επιγραμματικά, χωρίς ανάλυση, πώς περιπλέκονται τα πράγματα και γιατί σήμερα το ζήτημα «με τα μονοπώλια ή με το λαό» είναι το βασικό ερώτημα που πρέπει να απαντήσει ο λαός και αν θέλετε επειδή δεν μπορείτε να μιλάς μόνο στο κοινωνικό πεδίο –πρέπει να μιλήσεις και στο πολιτικό- με την εξουσία των μονοπωλίων ή με την εργατική λαϊκή εξουσία. Η δανειακή σύμβαση και αν ψηφιστεί και αν μπει σε δρομολόγηση, το αποτέλεσμα θα είναι απροσδιόριστο –να πω και άλλως- δεν θα πετύχει, διότι έχουν οξυνθεί οι ανταγωνισμοί και εντός και εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Θα σας αναφέρω ένα παράδειγμα: ήδη έχει γίνει γνωστό ότι δεν μπορεί να περπατήσει το συγκεκριμένο σημείο της απόφασης της 26ης και 27ης Οκτωβρίου για ενίσχυση του οπλοστασίου, όπως λένε, του EFSF με ανεύρεση νέων πηγών χρηματοδότησης εκτός ευρωζώνης. Η Κίνα θέτει όρους που δύσκολα μπορούν να γίνουν αποδεκτοί.

Ο κ. Πάγκαλος στην ομιλία του –δεν ήμουν εδώ, αλλά τον άκουσα- είπε μόνο τη μία πλευρά, ότι ζητήθηκε να βοηθήσει η Κίνα. Η Κίνα τι απάντησε; Κατ' αρχάς βάζει όρους που δεν τους

δέχονται τα καπιταλιστικά κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι ηγετικές δυνάμεις και, δεύτερον, είτε «εγώ θα πάω στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο να καταθέσω τα χρήματα» γιατί εκεί θέλει να αλλάξει το συσχετισμό δύναμης μέσα στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Για πάρτη της ενδιαφέρεται και όχι για να προχωρήσει η δανειακή σύμβαση και να αρθούν οι αδικίες και οι θυσίες σε βάρος του ελληνικού λαού.

Επίσης, η απόφαση για κούρεμα των ελληνικών ομολόγων προκάλεσε φυγή κεφαλαίων από τα ομόλογα της ευρωπεριφέρειας. Προκύπτουν ερωτηματικά αν το Ταμείο θα συγκεντρώσει τα 250 δισεκατομμύρια που πρέπει να διαθέτει και που δεν έχουν μπει ακόμα στο ταμείο.

Το ταμείο προχώρησε σε δημοπρασία δεκαετών ομολόγων για να μπορέσει να εκταμιεύσει τη δόση της Ιρλανδίας και δεν τα κατάφερε –φαύλος κύκλος, δηλαδή- και γι' αυτό η απάντησή τους είναι να μείνουμε λιγότεροι στην Ευρωζώνη –βεβαίως!- και αν μπει και η Ιταλία στο Ταμείο, εκεί είναι που θα φάει κλοτσιά η Ελλάδα από τη μεγάλη ευρωπαϊκή οικογένεια ή από τη νομοτέλεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης!

Πάμε παρακάτω. Είναι υπαρκτή η επιβράδυνση και η πιθανότητα εκδήλωσης νέας συγχρονισμένης κρίσης σε ΗΠΑ, Ευρωπαϊκή Ένωση, Ιαπωνία και αυτό σύμφωνα με τις προβλέψεις διεθνών οργανισμών, δεν είναι προσωπικές ή δικές μας προβλέψεις. Μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση υπάρχουν δυο πόλοι: η Γερμανία με τους συμμάχους της –στην Ευρωζώνη μάλλον- και η Γαλλία με τους δικούς της.

Εδώ έχει αποδειχθεί το εξής: είτε περιοριστική πολιτική διαχείριση κάνεις είτε επεκτατική στη δημοσιονομική της εκδοχή, η κρίση δεν θιβάσεται. Σύμφωνα με εκτιμήσεις στο εσωτερικό της Ευρωζώνης προβλέπεται επιβράδυνση για τη Γερμανία και τη Γαλλία, στασιμότητα για την Ιταλία και την Ισπανία. Όταν λέμε στασιμότητα εννοούμε στη βιομηχανική παραγωγή.

Η βιομηχανική παραγωγή σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση είναι αναμικτή και η ανάκαμψη είναι ανισόμετρη από χώρα σε χώρα. Οι χώρες του ευρωπαϊκού Νότου –που είμαστε εμείς- καταγράφουν την τελευταία πενταετία συνεχή ελλείμματα τόσο στο εξωτερικό εμπόριο όσο και στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών.

Από την άλλη, υπάρχουν οι κερδοσέμονες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι χώρες του ευρωπαϊκού Βορρά –δεν είναι γεωγραφικό το ζήτημα- που καταγράφουν συνεχή πλεονάσματα τόσο στο εξωτερικό εμπόριο όσο και στις τρέχουσες συναλλαγές. Εδώ έχει σημασία τι γίνεται στο εσωτερικό της αστικής τάξης της Γερμανίας. Ισχυροποιείται η τάση που ζητά αναμόρφωση της Ευρωζώνης και κινήσεις σε βάθυνση της συνεργασίας με Ρωσία και Κίνα, καθώς επίσης αναβαθμίζεται η σημασία των ασιατικών αγορών για τις γερμανικές αγορές.

Ένα άλλο τμήμα της αστικής τάξης της Γερμανίας έχει άλλη άποψη. Λέει: Εμείς πρέπει να στηρίξουμε τα ασθενέστερα ευρωπαϊκά κράτη του μεσογειακού Νότου γιατί πρέπει εκεί να κατευθύνουμε τις γερμανικές εισαγωγές εμπορευμάτων και κεφαλαίου και πρέπει να βοηθήσουμε τη συνοχή της Ευρωζώνης και των είκωσι επτά για τη διατήρηση του γερμανογαλλικού άξονα κ.λπ., κ.λπ..

Μεταξύ Γερμανίας και Γαλλίας μέχρι σήμερα και πάντα είναι αεσιεπραστές οι διαφορές και γίνεται ένας αιμαμικός προσωρινός συμβιβασμός για τους πόρους και τις δυνατότητες του προσωρινού μηχανισμού στήριξης και στη συνέχεια για το μόνιμο μηχανισμό μετά το 2013, για την έκταση του κουρέματος της αξίας ενός μέρους των ελληνικών κρατικών ομολόγων και τη διασφάλιση της εθελοντικής συμμετοχής των τραπεζικών ομίλων.

Εδώ τώρα γίνεται η συζήτηση –άλλοι λένε κούρεμα 75% κ.λπ.- για τον τρόπο και το βαθμό της κρατικής στήριξης στην επανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών. Εδώ εμφανίζονται αντιθέσεις μεταξύ τραπεζικού, βιομηχανικού, εμπορικού κεφαλαίου. Αυτές οι αντιθέσεις χρησιμοποιούνται γιατί τάχα δεν είναι ριζικά αντιπαθέμενα συμφέροντα –είναι ενιαία με το κεφάλαιο- προσωρινά όμως εμφανίζεται μια σχετική αυτονομία.

Εμφανίζεται τώρα το μεγάλο πρόβλημα ότι η αντιπαράθεση είναι μεταξύ αγορών και πολιτικής μεταξύ αγορών και δημοκρατίας, λέτε και δίκως το αστικό πολιτικό σύστημα, την αστική κοινοβουλευτική δημοκρατία είναι δυνατόν να λειτουργήσουν οι

αγορές! Ξορκίζετε το χρηματοπιστωτικό σύστημα, λέτε και είναι δυνατόν να υπάρξουν επενδύσεις δίχως και τη βοήθεια του τραπεζικού κεφαλαίου, λέτε και το τραπεζικό κεφάλαιο κάνει μόνο εμπόριο χρήματος και δεν αγοράζει και ολόκληρες επιχειρήσεις στον παραγωγικό τομέα.

Ακούμε τις τελευταίες μέρες και από κόμματα και αν θέλετε και από στελέχη, τα οποία ήταν 100% κοσμοπολιτισμός, που κατηγορούσαν το ΚΚΕ ότι σκέφτεται εθνικιστικά, ότι μιλά για την εθνοκρατική οργάνωση και για τη νίκη της λαϊκής εξουσίας σε εθνικό πεδίο, να λένε τώρα: μα, τι λέτε; Εδώ τώρα υπάρχει το ευρωενωσιακό περιβάλλον, προτάσσεται το ευρωενωσιακό και μέσα εκεί κ.λπ. Τώρα μιλάνε για εθνική ανεξαρτησία.

Ο ευρωλιγούρισμός, για τον οποίο μιλούσαν μερικοί, έχει τώρα μετατραπεί στα εξής: «Πού είναι η εθνική ανεξαρτησία; Να μην έχουμε κέρδη; Να υπάρχει η δική μας παραγωγική βάση».

Ποιοι μιλάνε για την παραγωγική βάση της Ελλάδας; Αυτοί που κλείσανε τα εργοστάσια ζάχαρης; Αυτοί που βοήθησαν με την ενσωμάτωση της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Ένωση; Και τα μονοπώλια επενδύουν εκεί που θέλουν και όχι εκεί που έχει ανάγκη ο λαός. Αυτοί που συρρίκνωσαν έντεκα βιομηχανικούς κλάδους; Άρχισε από τη δεκαετία του '80 η στασιμότητα.

Αυτοί που ενδιαφέρονται για επενδύσεις στην Ελλάδα είναι για ενέργεια, για φωτοβολταϊκά, για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Εδώ, έχουμε ολόκληρους αγρούς που μπορούν να παράγουν ελληνικά προϊόντα και «φυτεύουμε» φωτοβολταϊκά. Όταν λέτε για παραγωγική βάση της χώρας, είναι εκεί που βγαίνει η κερδοφορία.

Τι φοβάται η αστική τάξη της χώρας; Μη φύγει από τα διαδίκτυα του πετρελαίου και του φυσικού αερίου, όπου εκεί γίνεται η μεγάλη κερδοφορία. Μαζί με την κερδοφορία είναι και ο πόλεμος. Και το ζήτημα του ιμπεριαλιστικού πολέμου, είτε η Ελλάδα είναι επιτιθέμενη είτε αμυνόμενη, είναι ένα σοβαρό ζήτημα που τα επόμενα χρόνια θα κρίνει και τη στάση των κομμάτων. Δεν είναι ένα ανυπόστατο θέμα, ότι δηλαδή υπάρχει ειρηνική επίλυση των διαφορών. Πρώτα επιδιώκεται η ειρηνική επίλυση και μετά άμα δεν γίνει, έρχεται ο πόλεμος.

Ακούσαμε τώρα για εθνική ανεξαρτησία. Με συγχωρείτε, ο κ. Παπανδρέου το έχει πει πολλές φορές. Λέει ότι μπορούμε να παράγουμε αγροτικά προϊόντα. Ναι, δεν το αμφισβητούμε ότι μπορεί να αυξηθεί η παραγωγή αγροτικών προϊόντων.

Μέσα, όμως, στις συνθήκες του καπιταλισμού και με τη μικρή ιδιοκτησία που υπάρχει στην Ελλάδα για να κάνετε παραγωγή ελληνικών αγροτικών προϊόντων, πρέπει να διώξετε βίαια και να οδηγήσετε στην πείνα χιλιάδες μικροϊδιοκτήτες ή αυτούς που ζουν λίγο από την αγροτική ιδιοκτησία και λίγο από τις δουλειές του ποδαριού. Βεβαίως με βίαιη εκτόπιση της φτωχής αγροτιάς, θα έχουμε παραγωγή αγροτικών προϊόντων που ούτε φθηνότερα θα τα παίρνουμε ούτε καλύτερης ποιότητας θα είναι. Δεν είναι καθόλου απίθανο να γίνει αυτή η στροφή.

Μήπως θα κάνετε αγροτοβιομηχανικά συγκροτήματα; Μήπως θα κάνετε καθετοποίηση; Μήπως θα ξεκινήσετε από την κτηνοτροφία και να βοηθήσετε τη βιομηχανία; Δεν θα κάνετε τέτοια. Θα είναι επιχειρήσεις, μονάδες που θα αναπτύσσονται και που δεν διασυνδέονται με άλλους κλάδους της παραγωγής.

Τέλος θέλω να πω για την εξωτερική πολιτική. Η τρικομματική Κυβέρνηση πέτυχε να ανασταλεί η δημοσιοποίηση της έκδοσης του Δικαστηρίου της Χάγης που ήταν να γίνει στις 15 Νοέμβρη. Δεν γίνεται, για να μην οξυνθούν παραδοσιακοί ανταγωνισμοί. Γιατί, τώρα με την κουλτούρα –πως το λένε– της συνεργασίας και τον πολιτικό πολιτισμό και που το κυριότερο είναι να μη χάσει η αστική τάξη τη συμμετοχή της στην ευρωενωσιακή αγορά και βρεθεί απομονωμένη, θα ξεπεράσετε και μια σειρά από πράγματα.

Εμείς, όπως ξέρετε, για την FYROM δεν έχουμε πρόβλημα με το όνομα. Έχουμε, όμως, πρόβλημα με πολύ πιο ουσιαστικά πράγματα από το όνομα. Πετύχατε να το αναστείλατε, λοιπόν, αυτό. Προέχει η τρικομματική Κυβέρνηση. Πολλά πράγματα θα τα κλωστήσετε στην μπάντα. Αργά ή γρήγορα, όμως, μετά τις εκλογές και που θα επιχειρήσετε κυβέρνηση συνεργασίας, θα τα βρείτε μπροστά σας, όπως την υφαλοκρηπίδα, το οικόπεδο τάδε και το οικόπεδο τάδε. Όπως βλέπετε η περιοχή μας προμηνύει

όχι απλώς συνέχιση των εστίων πολέμου, γιατί ποιος μπορεί να αποκλείσει γενικευμένη σύγκρουση στην περιοχή μας; Τώρα η Γερμανία τσακώνεται με τη Γαλλία για τις Ηνωμένες Πολιτείες, βάζοντας τη νατοϊκή δύναμη και περιφερειακές δυνάμεις να παλεύουν.

Τέλος θα ήθελα να πω και το εξής πράγμα. Ένα πράγμα που σας τρομάζει στο πολιτικό επίπεδο, αλλά το σκέπτονται και οι επιχειρηματίες, δεν είναι μόνο το χάσιμο κερδών από τη συμμετοχή στη πίτα της διανομής ακόμα και με δυσχερείς όρους. Η αποδέσμευση της Ελλάδας από την Ευρωπαϊκή Ένωση σημαίνει ότι δεν θα έχετε την πολιτική στήριξη που χρειάζεστε με τη FRONTEX, τον Ευρωστράτο. Θα χαθούν πολλά προνόμια για τα αστικά κόμματα. Διότι να μην ξεχνάμε ότι η συμμετοχή στην Ευρωπαϊκή Ένωση δεν ήταν μόνο το παραδάκι που ήρθε στην Ελλάδα, ήταν η πολιτική στήριξη που πρόσφερε η Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία αν θέλετε ήταν και παράγοντας συντηρητικοποίησης των κομμάτων.

Θα χάσετε, λοιπόν, πολλά, το δικαίωμα επέμβασης του ευρωστρατού στην Ελλάδα, την ευρωαστυνομία, όλα αυτά που θέλετε για το χτύπημα του κινήματος. Θα χάσετε πολλά.

Και από αυτήν την άποψη εμείς τουλάχιστον καλούμε τον ελληνικό λαό να παρακολουθεί αυτά τα γεγονότα, να βγάζει σωστά συμπεράσματα. Τα μέτωπα πάλης που υπήρχαν προ τρικομματικής Κυβέρνησης να ενταθούν. Είναι τα χαράτσια, τα ασφαλιστικά ταμεία που πέρα από το κούρεμα θα χάσουν και άλλα πέντε δισεκατομμύρια.

Είναι ντροπή, να κόβετε το ηλεκτρικό ρεύμα γιατί δεν πληρώνουν το χαράτσι, ενώ πληρώνουν το ρεύμα. Κλείσατε όλες τις διόδους. Υπάρχει, όμως, τρόπος να μην πληρωθεί το χαράτσι και κυρίως να υπερασπιστούμε αυτούς που θα τους κόβουν το ηλεκτρικό ρεύμα. Είναι φοβερό, να κλείνει το ηλεκτρικό ρεύμα! Αύριο θα βάλετε χαράτσια στο νερό!

Τουλάχιστον, κύριε Πρωθυπουργέ, δεν μπορείτε να πάρετε πίσω αυτό το χαράτσι; Έχουμε την εισφορά αλληλεγγύης, έχουμε και –πως το λένε– το ΦΑΠ. Έχω χάσει και τους ορισμούς.

Θα κόβετε το ρεύμα και σε αυτούς που είχαν πετύχει λόγω εισοδήματος το διακανονισμό στη ΔΕΗ. Δεν μπορούν να κάνουν πια διακανονισμό, αυτοί που πραγματικά δεν έχουν. Είμαστε κι εμείς που δεν θα πληρώσουμε το χαράτσι, ακόμα κι αν μπορούμε να το πληρώσουμε. Διότι, δεν μπορείτε να λες στον άλλον να μην το πληρώσει και εσύ να μη διακινδυνεύεις να σου κόψουν το ρεύμα.

Τι θα γίνει; Να μην πούμε τώρα για τους ανέργους, τι Χριστούγεννα θα κάνουν, με τι δώρα και με τα ψίχουλα του ΟΑΕΔ. Ούτε τέτοια δεν εξήγγειλε η Κυβέρνηση. Δεν τόλμησε να πει έστω αυτά. Επομένως, τι να φοβάται ο άνεργος ή ο υποψήφιος άνεργος;

Στη Χαλυβουργία η οποία έχει υπερδιπλάσιο τζίρο από πέρυσι, επιβάλλουν πεντάωρη δουλειά με μικρότερο μισθό. Δεν είναι μόνο οι χρεοκοπημένες επιχειρήσεις.

Και για να τελειώσω θέλω να πω ότι τα μέτρα που παίρνετε δεν αφορούν την περίοδο της κρίσης, υπερβαίνουν την κρίση, είναι μέτρα για την ανάκαμψη, που σημαίνει ότι δεν έχει ελπίδα ο λαός εάν δεν ανατρέψει αυτή την εξουσία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλλης): Το λόγο έχει ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ, κ. Αλέξης Τσίπρας.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρωθυπουργέ, ξεκινήσατε τη χθεσινή σας παρθενική ομιλία στο Κοινοβούλιο με την παραδοχή ότι η κρίση είναι πολύπλευρη, είναι οικονομική, κοινωνική και πολιτική και ότι απαραίτητη προϋπόθεση για να την ξεπεράσουμε είναι η αποκατάσταση της εμπιστοσύνης και της αλήθειας.

Ακούγοντας αυτή την εισαγωγή, περίμενα και εγώ ειλικρινά να ακούσω επιτέλους από τα πιο επίσημα χείλη όχι όλη την αλήθεια αλλά ένα μέρος της αλήθειας. Ήθελα να ακούσω δηλαδή γιατί απέτυχαν όλα αυτά τα προγράμματα της σκληρής λιτότητας όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά σε όλη την Ευρώπη, και με ποιο στόχο ζητάτε τώρα νέες θυσίες από τον ελληνικό λαό, να ακούσω τι ακριβώς μας ζητάει και τι διασφαλίζει η απόφαση της 26ης Οκτω-

βρίου. Και κυρίως από εσάς -έναν άνθρωπο που τα τελευταία χρόνια περνάγατε τον περισσότερο χρόνο σας εκτός Ελλάδος, στην Ευρώπη- περίμενα να ακούσω έστω δύο λόγια για το τι ακριβώς συμβαίνει αυτή την ώρα στην Ευρώπη, στη γειτονιά μας.

Όχι, ξανά για το τι μας ζητάνε, για την Ελλάδα και τον ελληνικό λαό η ηγεσία της Ευρώπης, η Μέρκελ, ο Σαρκοζί, ο Όλι Ρεν, αυτό μας το περιέγραφε διαρκώς από αυτό το Βήμα ο κ. Παπανδρέου. Ο κ. Παπανδρέου ως Πρωθυπουργός της Ελλάδας έλεγε στον ελληνικό λαό τι ζητάνε οι Ευρωπαίοι ηγέτες, όχι τι θα έπρεπε να ζητήσει ο ελληνικός λαός από αυτούς.

Κύριε Πρωθυπουργέ, δεν είπατε τίποτα για τη φωτιά που έχει ανάψει σε όλη την Ευρωζώνη, στη γειτονική Ιταλία, στην Πορτογαλία, στην Ισπανία, φωτιά για την οποία -νομίζω- ότι κανείς δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι φταίνει οι τεμπέληδες Έλληνες που τα έφαγαν μαζί.

Αρκεστήκατε και εσείς να επαναλάβετε το γνωστό, χλιοειπωμένο -και επιτρέψτε μου και θα εξηγήσω γιατί- κενό περιεχομένου εκβιασμό «μνημόνιο ή δραχμή», «δανειακή σύμβαση ή χρεοκοπία», «απόφαση 26ης Οκτωβρίου ή χάος».

Προσέξτε, όμως, τώρα πού είναι το χάος, κύριε Πρωθυπουργέ. Διαβάστε στο διαδίκτυο τις τελευταίες ενημερώσεις για το τι ακριβώς συνέβη σήμερα σε όλη την Ευρώπη, τη βουτιά των χρηματιστηρίων.

Κύριε Παπαδήμο και κύριοι της τριμερούς μνημονιακής συγκυβέρνησης, πρέπει να καταλάβετε ότι αυτός ο εκβιασμός είναι πια υπονομευμένος και δεν πιάνει στον ελληνικό λαό, διότι είναι πλέον φανερό ότι το πρόβλημα της Ευρώπης δεν είναι η μη προσαρμογή της Ελλάδας. Μόλις λίγες ώρες μετά την απόφαση της 26ης Οκτωβρίου, η απόφαση αυτή έχει ήδη ακυρωθεί, διότι τα επιτόκια δανεισμού της Ιταλίας είναι ήδη κοντά στο 7%. Και η Ιταλία έχει χρέος 1,9 τρισεκατομμύρια ευρώ και μόνο για το 2012 τα ομόλογα που λήγουν και πρέπει να αποπληρώσουν στην Ιταλία είναι σχεδόν το σύνολο του ελληνικού χρέους. Το EFSF, αυτός ο περιβόητος μηχανισμός χρηματοπιστωτικής σταθερότητας, μπροστά στην απειλή της Ιταλίας μοιάζει με ιστιοφόρο που καλείται να ρυμουλκήσει υπερωκεάνιο.

Τι ακριβώς ζητά, λοιπόν, η Κυβέρνησή σας από τον ελληνικό λαό; Να αυτοκτονήσει σχεδόν για μια συμφωνία που έχει ήδη γίνει κουρελόχαρτο, για μια συμφωνία που θα ακυρωθεί -αν δεν έχει ήδη ακυρωθεί- και σίγουρα θα αντικατασταθεί τις επόμενες μέρες;

Πολύ φοβάμαι, όμως, κύριε Παπαδήμο, ότι σκοπίμως αποφύγατε να μιλήσετε με ειλικρίνεια για ό,τι συμβαίνει στην Ευρώπη. Πρώτον, διότι, αν το κάνατε αυτό, θα εμφανιζόταν γυμνός αυτός ο εκβιασμός, ο κυρίαρχος εκβιασμός. Δεύτερον, διότι έτσι θα έπρεπε να μιλήσετε και για τις δικές σας ευθύνες. Προφανώς δεν αναφέρομαι σε προσωπικές, αλλά στις ευθύνες της πολιτικής που υπηρετήσατε και εσείς όλα αυτά τα χρόνια και από τη θέση του Αντιπροέδρου της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλα αυτά τα χρόνια δεχόταν ως ενέχυρο ομόλογα του ελληνικού δημοσίου και άλλων κρατών και δάνειζε τις εμπορικές τράπεζες με 1% βάσει αυτών των ενεχύρων, οι οποίες την ίδια στιγμή δάνειζαν τα κράτη και τη χώρα μας με 5%, 6%. Δεκάδες δισεκατομμύρια σε τόκους έχουν πληρωθεί τα τελευταία χρόνια και εκτόξευσαν και το ελληνικό χρέος από αυτή τη διαδικασία. Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα είναι αυτή που αρνείται εδώ και καιρό να παρέμβει δραστικά και έχουν γίνει οι κοινωνίες έρμαιο των κερδοσκοπών.

Όμως, ακόμα και τώρα, ακόμα και στην απόφαση της 26ης Οκτωβρίου, ενώ υπάρχει το λεγόμενο «haircut», το «κούρεμα» τόσο στις τράπεζες όσο και στα ασφαλιστικά ταμία, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα αρνείται να κουρέψει τα 70 περίπου δισεκατομμύρια ομολόγων του ελληνικού δημοσίου που έχει μαζέψει. Και όχι μόνο αρνείται να τα κουρέψει, αλλά αξιώνει σε περίπτωση που υπάρξει η χειρότερη δυνατή εξέλιξη -τα έχει μαζέψει αυτά στο 40% της αξίας- να τα πάρει πίσω, να τα διεκδικήσει από τη χώρα μας στην ονομαστική τους αξία.

Σας ερωτώ: Τι προτίθεται να κάνει ο Έλληνας Πρωθυπουργός -θεωρώ ότι είναι αυτονόητη η απάντηση, αλλά σας ερωτώ- στο θέμα αυτό; Τι θα διεκδικήσει; Θα αφήσει την Ευρωπαϊκή Κεν-

τρική Τράπεζα να συνεχίσει να κερδοσκοπεί -τώρα δεν είστε Αντιπρόεδρος της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, είστε Έλληνας Πρωθυπουργός- ή θα υπερασπιστεί τα συμφέροντα του ελληνικού λαού;

Δηλώσατε προχθές, κύριε Παπαδήμο, έξω από το Προεδρικό Μέγαρο ότι δεν είστε πολιτικός. Μπορεί να μην είστε πολιτικός και να μην κουβαλάτε και όλα αυτά τα αρνητικά των πολιτικών όλα αυτά τα χρόνια, όμως επιτρέψτε μου να σας πω ότι όλα τα προηγούμενα χρόνια υπηρετήσατε από υψηλόβαθμες θέσεις μία πολιτική, μία οικονομική πολιτική και έχετε συνευθύνει για τα σημερινά αδιέξοδα τα οποία προκάλεσε η πολιτική που υπηρετήσατε.

Δεν είστε, λοιπόν, ούτε εσείς, όπως όλοι μας, εκτός πεδίου κριτικής. Και το κυριότερο: Και εσείς οφείλετε να κάνετε την αυτοκριτική σας, διότι, ως Διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος, δομήσατε το ελληνικό χρέος, προκειμένου να μπούμε στο ευρώ, διότι επί της θητείας σας είχαμε ως χώρα ένα σχεδόν μηδενικό ιδιωτικό χρέος και σήμερα είναι όσο σχεδόν το ΑΕΠ μας και διότι, βεβαίως, ως Αντιπρόεδρος της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, υπηρετήσατε μία πολιτική που αποδεικνύεται αυτοκαταστροφική για την Ευρωζώνη και επικίνδυνη για τους ευρωπαϊκούς λαούς.

Εδώ μου γεννάται το εξής ερώτημα: Γιατί εκεί που, εφαρμόζοντας τη μονεταριστική συνταγή της σκληρής λιτότητας, του μνημονίου, γιατί εκεί που απέτυχε ο προκάτοχός σας, ο κ. Παπανδρέου, γιατί εκεί που απέτυχε ο κ. Παπακωνσταντίνου ως Υπουργός των Οικονομικών -αν και για «αποτυχημένο» μια χαρά τον βλέπω στα υπουργικά έδρανα και με την ανοχή του κ. Σαμαρά- γιατί εκεί που απέτυχε ο κ. Βενιζέλος, με το δικό του ιδιαίτερο ειδικό βάρος, ως Υπουργός των Οικονομικών, γιατί εκεί που απέτυχαν όλοι οι προκάτοχοί σας με την ίδια πολιτική, εσείς πιστεύετε ότι θα πετύχετε;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Μην είστε τόσο σίγουρος.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Πού εδράζετε, δηλαδή, αυτήν την αυτοπεποίθησή σας; Αυτό σας ερωτώ. Διότι καλό πράγμα η αυτοπεποίθηση, αλλά στο βαθμό που δεν αλλάξετε κατ' ελάχιστο την εφαρμοζόμενη πολιτική, εκτιμώ -δυστυχώς για τη χώρα- ότι δεν έχετε περιθώρια επιτυχίας.

Επειδή ξέρετε ότι για όλους μας είναι εύκολο, είναι γρήγορο να αποκτήσουμε συνθήκες πολιτικού -του μπαλκονιού, μάλιστα- θα ήθελα να εξηγήσετε στη δευτερολογία σας τι ακριβώς εννοούσατε, όταν χρησιμοποιήσατε ένα -δικό μας, μάλιστα- σύνθημα, το οποίο άκουσα με μεγάλη χαρά: «Κανείς μόνος του απέναντι στην κρίση».

Θα έπρεπε, λοιπόν, νοερώς να μεταφερθείτε στη θέση του κόσμου που δοκιμάζεται, για να δείτε πως αισθάνονται ή όχι όλοι αυτοί μόνοι απέναντι στην κρίση, να μεταφερθείτε νοερώς στη θέση του άνεργου, του συνταξιούχου που δεν έχει να πληρώσει το χαράτσι και τρέμει μήπως του κόψουν το ρεύμα, του νέου ανθρώπου που μόλις τελειώνει τις σπουδές του, κάνει τα χαρτιά του για να φύγει στο εξωτερικό, όπως οι παππούδες μας παλαιότερα στην Αυστραλία, στην Αμερική και στην Ευρώπη, του μικροεπιχειρηματία που κλείνει το μαγαζί του και έχει και υποθήκες στις τράπεζες.

Αυτούς να ρωτήσετε αν αισθάνονται μόνοι στην κρίση και αντί για συνθήματα να μας πείτε τι διαφορετικό θα κάνετε από αυτά που έκανε ο κ. Παπανδρέου εδώ και δύο χρόνια, για να μην αισθάνονται έτσι αυτοί οι άνθρωποι που είναι χιλιάδες, που είναι εκατομμύρια. Δεν είναι στατιστική το ένα εκατομμύριο των ανέργων και δεν μπορεί να λέμε ευχολόγια, διότι το ένα εκατομμύριο σε λίγο θα γίνει ένα εκατομμύριο διακόσιες χιλιάδες, ένα εκατομμύριο πεντακόσιες χιλιάδες. Κοινωνικό κραχ έρχεται. Και δεν τα λέω εγώ όλα αυτά. Τα λέει το Ινστιτούτο Εργασίας της ΓΣΕΕ, ότι η πραγματική ανεργία το 2012 θα φθάσει στο 28%.

Πείτε μου τότε, αν έχουμε ιδέα, το εξής: Πότε θα έρθει αυτή η στιγμή που θα αισθανθούμε ότι η χώρα βγαίνει από την κρίση; Το 2020, με χρέος 120% του ΑΕΠ και με ενάμισι εκατομμύριο άνεργους;

Συνεπώς περιμένουμε συγκεκριμένη πολιτική τοποθέτηση. Θα

συνεχίσετε ή θα αλλάξετε την πολιτική που εφήρμοσε ο κ. Παπανδρέου;

Θα συνεχίσετε με τα χαράτσια; Θα κόψετε το ρεύμα σε ανθρώπους που δεν μπορούν να πληρώσουν το χαράτσι; Θα τους αφήσετε –η Κυβέρνησή σας, όχι εσείς προσωπικά– να πεθάνουν από το κρύο; Θα πάτε στα δικαστήρια τους δημάρχους, όπως τους δημάρχους της Νέας Ιωνίας, του Ελληνικού, ακόμα και το Μιχαλολιάκο του Πειραιά που βγήκε μπροστά για να μη συντελεστεί αυτό το έγκλημα; Θα εφαρμόσετε την εφεδρεία, όπως μας ζητάνε, σε τριάντα χιλιάδες ή ίσως και σε περισσότερους, όπως έλεγε η επιστολή του κ. Βενιζέλου στην κα Λαγκάρντ, αν χρειαστεί; Θα ρίξετε το αφορολόγητο στις 5.000 ευρώ; Θα αφήσετε νοικοκυριά να μείνουν χωρίς πετρέλαιο;

Αυτά περιμένει να μάθει ο κόσμος! Αυτά περιμένει! Αυτά ζητά να μάθει ο κόσμος! Και, δυστυχώς, απ' ό,τι καταλάβαμε από τις χθεσινές προγραμματικές δηλώσεις, η απάντηση σε όλα αυτά τα ερωτήματα είναι καταφατική. Φαίνεται ότι είστε αποφασισμένοι –και, μάλιστα, δίχως να ρωτήσετε τον ελληνικό λαό– να τον οδηγήσετε σε ένα αργόσυρτο και βασανιστικό μαρτύριο, σε ένα βαρέλι δίχως πάτο, για να θυμηθώ και αυτό που έλεγε κάποτε ο κ. Βενιζέλος.

Κύριε Πρωθυπουργέ, δείτε μόνο την έκθεση του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου για την ελληνική οικονομία, βάσει της οποίας υποτίθεται ότι παίρνουμε το πράσινο φως για την περιβόητη έκτη δόση. Προβλέπει για τα τρία επόμενα έτη δημόσιες δαπάνες λιγότερες κατά 1/3 σχεδόν. Τι σημαίνει «δημόσιες δαπάνες λιγότερες κατά 1/3»; Σημαίνει 1/3 λιγότερα νοσοκομεία! Σημαίνει 1/3 λιγότερα σχολεία! Σημαίνει 1/3 λιγότερη κοινωνική πρόνοια! Από το 45% περίπου του ΑΕΠ σε δημόσιες δαπάνες που είναι ο ευρωπαϊκός μέσος όρος, θα πάμε σχεδόν στο 30% που είναι το επίπεδο της Λατινικής Αμερικής!

Πρόκειται για ένα πρωτοφανές, μοναδικό εγχείρημα βίαιης αποανάπτυξης! Και, βεβαίως, το εγχείρημα ότι θα δοθούν κάποια χρήματα από το ΕΣΠΑ είναι σημαντικό. Όμως, κύριε Παπαδήμου, πρέπει να συνειδητοποιήσουμε όλοι ότι πρέπει να υπάρξει άλλος σχεδιασμός για το ΕΣΠΑ. Δεν είναι η χώρα μας στην περίοδο της δεκαετίας του 1990 ή του 2000, μίας άλλης αναπτυξιακής πορείας, όπου το βασικό αντικείμενο ήταν τα μεγάλα έργα, τα δημόσια έργα, αυτά που περιμένουν έχοντας βγάλει τα μαχαίροπληρουνα για να σώσουν τις εταιρείες τους οι μεγάλοι εργολάβοι και οι διαπλεκόμενοι της πολιτικής και οικονομικής ζωής! Απ' ό,τι κατάλαβα από την ομιλία του πρώην Πρωθυπουργού –αν κατάλαβα καλά– μας έλεγε ότι πολλοί απ' αυτούς εκβίαζαν και για διαφημιστικές πίστες! Όμως, ας πει ονόματα ο κ. Παπανδρέου, αν είναι έτσι!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Προέδρου του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεκαπέντε χρόνια τώρα μας μιλάτε για μονόδρομους. Τώρα, όμως, που μας οδηγήσατε σ' αυτό το αδιέξοδο, δεν μπορείτε να συνεχίσετε να μιλάτε για μονόδρομους. Δεν μπορείτε να συνεχίσετε να μιλάτε για μονόδρομους, διότι υπάρχει άλλος δρόμος εκτός απ' αυτόν του στενού νεοφιλελεύθερου συστημικού πλαισίου.

Διάβαζα προχθές στη γερμανική εφημερίδα «HANDELSBLATT» μία συνέντευξη του κ. Κρούγκμαν. Δεν τα λέω εγώ, λοιπόν! Δεν τα λέει ο ΣΥΡΙΖΑ και η Ευρωπαϊκή Αριστερά! Τι έλεγε ο κ. Κρούγκμαν; Έλεγε ότι ή θα αλλάξει ριζικά η αρχιτεκτονική του ευρώ και η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα θα τυπώσει χρήμα και θα δανείζει χαμηλότοκα τα κράτη που έχουν ανάγκη ή θα διαλυθεί η Ευρωζώνη! Δεν μίλησε για τον κίνδυνο να διώξουν άρον-άρον την κακή Ελλάδα, για να σωθεί η Ευρωζώνη!

Ας αφήσουμε, λοιπόν, τους εκβιασμούς την ώρα που καίγεται, φλέγεται όλη η Ευρώπη! Ας δούμε ότι υπάρχει η δυνατότητα εναλλακτικού δρόμου, ακόμα και στα καθ' ημάς! Εμείς δεν είμαστε υπέρ των ελλειμμάτων, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Εμείς λέμε, όμως, κάτι πολύ απλό και καθαρό. Λέμε να πληρώσουν οι πλούσιοι, οι έχοντες και κατέχοντες, η εγχώρια διαπλοκή που έκανε πάρτυ τον καιρό του εκσυγχρονισμού και της υποτιθέμενης επανίδρυσης του κράτους και τώρα περιμένει πώς και πώς να δει πώς θα σωθεί ή ίδια και όχι πώς θα σωθεί η

χώρα!

Αντί, λοιπόν, για τα χαράτσια στους μισθωτούς, τους συνταξιούχους και τους αυταπασχολούμενους, να θεσπιστεί μία εισφορά στο 1% επί του τζίρου των μεγάλων επιχειρήσεων που πέρυσι ήταν πάνω από 200 δισεκατομμύρια ευρώ! Αντί για την αύξηση στο ΦΠΑ στην εστίαση στο εξωφρενικό 23%, να μπει επιτέλους φόρος στους πλοιοκτήτες, σε κάθε ένα από τα τέσσερις χιλιάδες πλοία τους που μπορεί να αποφέρει πάνω από 2 δισεκατομμύρια ευρώ! Αντί για το χαράτσι στα ακίνητα και σε μικρές ιδιοκτησίες που υποτίθεται ότι θα μαζέψει 2,5 δισεκατομμύρια ευρώ, να μπει εισφορά στις μεγάλες ακίνητες περιουσίες στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, στις ιδιοκτησίες αξίας άνω των 500.000 ευρώ, με στόχο να μαζετούν πάνω από 4 δισεκατομμύρια ευρώ! Αντί να μειωθεί το αφορολόγητο στις 5.000 ευρώ, να μπει έκτακτη εισφορά στις κινητές περιουσίες –καταθέσεις, ομόλογα, μετοχές– που υπερβαίνουν τις 100.000 ευρώ κατά άτομο!

Υπάρχουν λύσεις, αλλά αυτός ο εναλλακτικός δρόμος προϋποθέτει και την πολιτική βούληση σύγκρουσης με το μεγάλο κεφάλαιο, την οποία δεν την έχει η τριμερής Κυβέρνησή σας!

Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, κύριε Πρωθυπουργέ, θέλω να σας πω κάτι. Παρ' όλο που έχετε πάρει την εντολή από τους δύο Αρχηγούς των μεγαλύτερων κομμάτων –ας έδωσαν αυτήν την εντολή, προκειμένου να αποφύγουν τη λαϊκή ετυμηγορία– πρέπει να γνωρίζετε ότι βρίσκεστε στη θέση του Πρωθυπουργού ερήμην βέβαια του λαού, αλλά έστω και εξ αντανάκλασας εξαιτίας του λαού, διότι ο κ. Παπανδρέου δεν έφυγε επειδή τον έριξαν τα συμφέροντα. Ο κ. Παπανδρέου αναγκάστηκε σε πτώση από τις κινητοποιήσεις του λαού μας! Και αυτός ο λαός που έχει υποστεί απίστευτες θυσίες, αλλά και προσβολές ταυτόχρονα, αυτός ο καταρρακωμένος λαός που χειραφετήθηκε, που αγνόησε απειλές και εκβιασμούς, που βγήκε στους δρόμους διεκδικώντας λαϊκή δημοκρατία και κοινωνική δικαιοσύνη, τώρα από το σχηματισμό της Κυβέρνησής σας εισπράττει το πάντρεμα του χρηματοπιστωτικού αυταρχισμού και του ακροδεξιού λαϊκισμού, ένα δομημένο ομόλογο φρούδων προδοτικών που θα σκάσει και αυτό, όπως η φούσκα των τοξικών ομολόγων.

Φανταστείτε, δηλαδή, τώρα πώς μπορεί να αισθάνεται ένας ψηφοφόρος του 2009 που ψήφισε ΠΑΣΟΚ και έδωσε 44% στον κ. Παπανδρέου απαντώντας στο ερώτημα «σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα» και εδώ και δύο χρόνια ζει στο πετσί του τη βαρβαρότητα και βλέπει τώρα στα υπουργικά έδρανα τους εκπροσώπους της ακροδεξιάς!

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ**)

Επίσης, θα σας παρακαλούσα, κύριε Πρωθυπουργέ, να εξηγήσετε στον Υπουργό σας, τον κ. Βορίδη, ότι η δημοκρατία είναι μεγαλόκαρδη. Μπορεί να συγχωρεί ακόμα και έναν πρώην Πρόεδρο της ΕΠΕΝ, ακόμα και ανθρώπους που υπηρέτησαν τη χούντα! Όμως, υπάρχουν όρια! Όχι να μας κάνουν και μαθήματα δημοκρατίας οι νοσταλγοί του δικτάτορα Μεταξά και να μας λένε απ' αυτό το Βήμα ότι υπάρχει από τη μία η αστική δημοκρατία που θέλει το ευρώ και οι νοσταλγοί των αυταρχικών καθεστώτων! Μαθήματα δημοκρατίας στη δημοκρατική παράταξη και στην Αριστερά δεν θα μας κάνουν οι νοσταλγοί του δικτάτορα Μεταξά!

Κλείνω με το σημαντικότερο όλων και ευχαριστώ για την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε. Η απόφαση της 26ης Οκτωβρίου, παρά τα λεγόμενα, δεν είναι ο δρόμος που διασφαλίζει τη συμμετοχή της χώρας μας στο ευρώ. Είναι ακριβώς το αντίθετο, μία διαδικασία απασφάλισης των όποιων δικλίδων προστασίας, των όποιων ισχυρών διαπραγματευτικών χαρτιών έχει ακόμα η χώρα μας από την ισότιμη παρουσία της στην Ευρωζώνη.

Θα σας εξηγήσω τι εννοώ. Εάν ψηφιστεί η επόμενη δανειακή σύμβαση και προχωρήσει η αναδιάρθρωση που προβλέφθηκε στις 26 Οκτωβρίου, σχεδόν το σύνολο του ελληνικού χρέους κατά πάσα πιθανότητα θα περάσει στο αγγλοσαξονικό δίκαιο. Η δεύτερη δανειακή σύμβαση, βεβαίως, τελεί υπό σύνταξη, αλλά αυτή είναι η κατεύθυνση –και αν δεν είναι, να διαψευστεί– ενώ ήδη γνωρίζουμε από την εφαρμοσθείσα συμφωνία της 21ης Ιουλίου, ότι αυτή η συμφωνία προέβλεπε υπαγωγή των νέων ομολόγων που θα εκδοθούν, σε ανταλλαγή των παλαιών στο αγγλικό

δίκαιο.

Θα γνωρίζετε, βέβαια, ότι ήδη από την πρώτη δανειακή σύμβαση που δεν ήρθε ποτέ προς κύρωση στο ελληνικό Κοινοβούλιο, έχουν μπει κολοσσιαίες σημασίες όροι που θίγουν τον πυρήνα της εθνικής κυριαρχίας, όπως η παραίτηση από ασυλία λόγω κυριαρχίας.

Η σπουδή των δανειστών μας λοιπόν, είναι με την μετατροπή του συνόλου του χρέους στο αγγλοσαξονικό δίκαιο, να προστατεύσουν εαυτούς ακόμα και στη χειρότερη δυνατή εξέλιξη, αυτή της διάλυσης της Ευρωζώνης. Γι' αυτό και θα απαιτήσουν, προκειμένου να συνεχίσουν να μας χρηματοδοτούν, να υποθηκεύσουμε το σύνολο της ελληνικής δημόσιας περιουσίας -σχεδόν το σύνολο- καθώς και τους πιθανούς μελλοντικούς μας πόρους, ενώ ταυτόχρονα θα μας απαγορεύσουν ρητώς, να αναζητήσουμε εναλλακτικές πηγές δανεισμού.

Σας ερωτώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι όλων των πτερύγων της Βουλής, ακόμα κι αν πιστεύετε ότι έτσι πρέπει να γίνει, διότι δεν έχουμε άλλα περιθώρια, ακόμα κι αν πιστεύετε ότι αυτός είναι ο μόνος τρόπος, θα αποδεχθείτε να κυρώσετε αυτή τη σύμβαση από μία υποτιθέμετη μεταβατική, σύντομη Κυβέρνηση, ερήμην του ελληνικού λαού;

Εμείς, όχι μόνο θα καταψηφίσουμε, αλλά σας διαβεβαιώνουμε ότι ένας νέος συνασπισμός εξουσίας, αργά ή γρήγορα θα αναλάβει τις τύχες αυτής της χώρας και τότε να είστε σίγουροι, δεν θα αναγνωρίσουμε συμφωνίες και συμβάσεις που στερούνται δημοκρατικής νομιμοποίησης, που είναι σε βάρος των εθνικών μας συμφερόντων, που επιβαρύνουν δυσβάσταχτα τον ελληνικό λαό και που εν τέλει αντιτίθενται στο Σύνταγμα και στη λαϊκή κυριαρχία. Και εξ' όσον καταλαβαίνω, δεν είναι μόνο από το χώρο της Αριστεράς όλοι αυτοί που συμφωνούν ότι δεν μπορεί αυτή η εκχώρηση κυριαρχίας κι αυτή η διάλυση της κοινωνίας να περάσει από μία Βουλή, η οποία έχει χάσει πια κάθε δημοκρατική νομιμοποίηση, βρίσκεται σε πλήρη δυσαρμονία με το λαϊκό αίσθημα.

(Χειροκροτάματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ κ Αλέξη Τσίπρα.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, κ. Εμμανουήλ Κεφαλογιάννης για δώδεκα λεπτά.

Κύριε Κεφαλογιάννη έχετε το λόγο.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα με ιδιαίτερο ενδιαφέρον τις ομιλίες του πρώην Πρωθυπουργού, κ. Παπανδρέου και των Αντιπροέδρων του και σημερινών Αντιπροέδρων της Κυβέρνησης, κ. Πάγκαλου και κ. Βενιζέλου. Κοινό χαρακτηριστικό αυτών των ομιλιών είναι η ήπια αυτοκριτική στο έργο και τις παραλείψεις της προηγούμενης κυβέρνησης και μάλιστα με μία διάθεση να απευθυνθούν στο εσωκομματικό ακροατήριο του ΠΑΣΟΚ.

Αναρωτήθηκαν πώς φθάσαμε ως εδώ, αναρωτήθηκαν δηλαδή αυτό που πολλές φορές έχει πει και ο αείμνηστος Ανδρέας Παπανδρέου και ο πρώην Πρωθυπουργός, κ. Γεώργιος Παπανδρέου, τη ρήση δηλαδή «ή το έθνος θα εξοντώσει το χρέος ή το χρέος θα εξοντώσει το έθνος». Είναι μία ρήση που πριν πολλούς αιώνες την είχε πει ο David Hume το 1752 στο γνωστό του έργο: «Η ραψωδία του δημοσίου χρέους». Και δυστυχώς, φτάσαμε ως εδώ.

Είχα κάνει μία ευχή στις προγραμματικές δηλώσεις της προηγούμενης κυβέρνησης. Ευχήθηκα στον τότε Πρωθυπουργό Γεώργιο Παπανδρέου να ευτυχίσει να διορθώσει τα λάθη του πατέρα του. Κι ευχήθηκα από καρδιάς στον Υπουργό Οικονομικών και της σημερινής Κυβέρνησης και Αντιπρόεδρο της σημερινής Κυβέρνησης, κ. Βενιζέλο, ως Βενιζέλος, πραγματικός Βενιζέλος να διορθώσει τα λάθη δύο Παπανδρέου.

Δυστυχώς, ούτε το ένα έγινε ούτε το άλλο. Διότι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το μεγάλο πρόβλημα της Ελλάδας που σήμερα συζητούμε, κάτω απ' αυτές τις δραματικές συνθήκες, είναι πρόβλημα που δημιουργήθηκε τη χαμένη δεκαετία του '80, τότε, που κάθε επτά μέρες γινόταν ένα δάνειο στο εσωτερικό και στο εξωτερικό.

Και μιας κι έχουμε σημερινό Πρωθυπουργό, τον Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος για πολλά χρόνια, μπορεί εύκολα να σας

πει ότι υπάρχουν δάνεια τα οποία είχαμε συνάψει το 1985 για παράδειγμα, λίγο πριν από την υποτίμηση -γι' αυτό παίρνω ως έτος αναφοράς το '85- Αρσένη και μετά την υποτίμηση Σημίτη το '87, που τότε πανηγύρισαν την κυβέρνηση Ανδρέα Παπανδρέου ότι κερδίσανε επιτόκιο 17% -τότε τα επιτόκια ήταν γύρω στο 20%, 23%- και με περίοδο αποπληρωμής είκοσι πέντε χρόνια, δηλαδή αποπληρώθηκαν το 2010.

Το 1 δισεκατομμύριο εκείνης της εποχής, πόσο νομίζετε ότι πληρώνεται; Πενήντα έξι. Αυτό τι σημαίνει; Σημαίνει ότι στο σημερινό χρέος μόνο του δημοσίου των 370 δισεκατομμυρίων ευρώ -χωρίς να βάζω τα χρέη των ιδιωτών και των νοικοκυριών που είναι άλλα 290 και χωρίς να βάζω των ασφαλιστικών ταμείων που είναι άλλα 400- δηλαδή το 1 τρισεκατομμύριο που είναι χρέος που δημιουργήθηκε από εκείνη τη χαμένη δεκαετία κυρίως, τα 240 είναι τόκοι, τα 100 δισεκατομμύρια δεν πέρασαν από τον προϋπολογισμό και μόνο καμιά πενήντα δισεκατομμύρια συζητούσαν όλοι οι πολιτικοί τα προηγούμενα τριάντα χρόνια.

Κάνω μία έκκληση, κύριε Πρωθυπουργέ. Γνωρίζετε πολύ καλά πως λειτουργούν οι προϋπολογισμοί όλων των χωρών. Γνωρίζετε πολύ καλά τι γίνεται στην Αγγλία με τη θωρία των catch limits. Γνωρίζετε ότι δεν υπάρχει προϋπολογισμός στον κόσμο όπου οι πολιτικοί, η Βουλή να μην έχει τη δυνατότητα, τουλάχιστον να μειώνει κονδύλια. Στη μικρή Ελλάδα, στην καλή Ελλάδα, στην Κύπρο, ακόμα κι εκεί έχουν τη δυνατότητα να μειώνουν κονδύλια. Σε άλλες χώρες συνδιαμορφώνουν. Διότι οι προϋπολογισμοί εδώ -επειδή είπε και ο κύριος Αντιπρόεδρος σας ότι θα καταθέσει τον προϋπολογισμό την άλλη βδομάδα στη Βουλή- είναι προϋπολογισμοί στα χαρτιά. Ο μόνος προϋπολογισμός ο οποίος τηρήθηκε, ήταν ο προϋπολογισμός του 2011, κύριοι συνάδελφοι.

Ξέρετε γιατί; Διότι, ερχόταν η τρόικα και κάθε φορά που ξέφευγε ο προϋπολογισμός έπαιρνε οριζόντια μέτρα, όλα αυτά που δυσκολεύονται οι συνάδελφοι, Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ να εξηγήσουν στην κοινωνία, όλα αυτά για τα οποία διαμαρτύρεται η Κυβέρνηση, όλα αυτά τα μέτρα που μόνο το 2011 είχαμε τέσσερις σωτηρίες από την κυβέρνηση Παπανδρέου και μία το 2010. Αυτό που μας λέει «μας έσωσαν», αυτό που λέμε «μπήκε πάτος στο πιθάρι», αυτό που λέγαμε «βλέπουμε φως στο τούνελ».

Δυστυχώς, κύριοι συνάδελφοι, το μόνο φως στο τούνελ που έβλεπε ο ελληνικός λαός ήταν η υπερταχεία που ερχόταν με φοβερή ταχύτητα μέσα στο τούνελ από την αντίθετη μεριά. Αυτό είναι το πρόβλημα.

Όμως, δεν είναι μόνο η δεκαετία του '80. Θα ήθελα πραγματικά, γνωρίζοντας και την καλή σας διάθεση και το περιεχόμενο που έχετε ως πολιτικός και ως άνθρωπος, να μας δώσετε μία εξήγηση εδώ στη Βουλή για το 2000. Δεν μπορεί σοφιστοί άνθρωποι να έβαλαν την Ελλάδα με ξύλινα πόδια στην ΟΝΕ. Δεν είναι δυνατόν η κυβέρνηση του Σημίτη να έβαλε την Ελλάδα με ισοτιμία 340,71 του ευρώ με τη δραχμή. Δεν μπορεί να μην είχατε συμβουλευτεί εσείς τον κ. Σημίτη ότι αυτά που έκανε με τη «GOLDMAN SACHS», να κρύψει δηλαδή χρέος που ισούται με το 3,2% του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος και να στείλουμε το λογαριασμό, όχι στη δική σας Κυβέρνηση του 2011 κι αρχές του '12, αλλά στο 2019. Δεν τον συμβούλεψε κάποιος; Πολύ περισσότερο όταν πληρώσαμε και προμήθεια 400 εκατομμυρίων ευρώ εκείνη την εποχή.

Κι αν έχουμε προβλήματα ανταγωνιστικότητας κι αν είναι αλήθεια αυτά που είπε ο κ. Πάγκαλος, ότι δηλαδή μπήκαμε σε μία κατανάλωση χωρίς λογική μετά την ΟΝΕ, είναι γιατί νιώσαμε όλοι πλούσιοι, αφού μπήκαμε με ισοτιμία 340 δραχμές για κάθε ευρώ.

Δεν είναι μόνο ότι χρεώσαμε την εθνική οικονομία. Δυστυχώς, καταχρεώσαμε τα νοικοκυριά. Γι' αυτό, οποιοδήποτε μέτρο οικονομικής πολιτικής δεν μπορεί να έχει κανένα αποτέλεσμα σήμερα. Διότι ο κάθε άνθρωπος έχει το στεγαστικό του, έχει το καταναλωτικό του, έχει κάνει το πρόγραμμα της ζωής του και είναι πνιγμένος. Και δυστυχώς, κύριοι συνάδελφοι αυτό το τιτάνιο έργο που παραλαμβάνει αυτή η Κυβέρνηση θα έχει και θύματα. Και δυστυχώς, αυτά τα θύματα θα είναι η μεσαία τάξη η οποία θα εξαφανιστεί και οι φτωχοί άνθρωποι οι οποίοι οδηγούνται σε εξαθλίωση.

Εκεί, θα συμφωνήσω με πολλούς συναδέλφους, κύριε Πρωθυπουργέ, που λένε ότι δεν μπορούμε να κοιτάξουμε μόνο τους

αριθμούς, θα πρέπει να κοιτάσουμε και τους ανθρώπους. Κι επειδή πολύ μιλάμε για Παπανδρέου αυτήν την περίοδο δυστυχώς, είχε πει κάτι πολύ σωστό, ότι: «εκεί που ευημερούν οι αριθμοί φθίνουν οι άνθρωποι».

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Ο γέρος!

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ο γέρος Παπανδρέου, ο Γεώργιος Παπανδρέου πριν από τη δικτατορία. Γι' αυτό και κάποια μέτρα, έστω και συμβολικά, πρέπει να τα δείτε.

Και τώρα έρχομαι στη σημερινή Κυβέρνηση.

Η Κυβέρνηση αυτή, κύριοι συνάδελφοι, δεν αποτελεί...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Παπανδρεϊκός έγινες;

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Αυτό καταλάβετε, κύριε Πρόεδρε; Αν καταλαβαίνετε αυτό...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Όλο στον Παπανδρέου γυρίζετε!

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: ...μόνο ως ύβρη, δυστυχώς, ακούγονται κάποιες πολιτικές και κάποιες περίοδοι της ιστορίας μας. Δυστυχώς!

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Τι λες, μεγάλε Κεφαλογιάννη!

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση αυτή δεν αποτελεί Κυβέρνηση συνευθύνης, όπως είπε ο τέως Πρωθυπουργός και οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι και πολύ περισσότερο δεν είναι Κυβέρνηση συνενοχής. Είναι μια Κυβέρνηση ειδικού σκοπού, περιορισμένου σκοπού, ειδικού στόχου, μια Κυβέρνηση συγκεκριμένου χρονικού ορίζοντα. Αυτή είναι η Κυβέρνηση, κύριοι συνάδελφοι. Και η αποστολή της είναι να αποκαταστήσει την αξιοπιστία της Ελλάδας στο εξωτερικό, στους εταίρους μας, στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στους λαούς, στους ευρωπαίους οι οποίοι πραγματικά από το υστέρημά τους στηρίζουν την προσπάθεια της Ελλάδας και βεβαίως στις ξένες χώρες, έναντι των οποίων η χώρας μας κυρίως μετά το δημοψήφισμα έχασε πλήρως την αξιοπιστία της.

Στη νέα αυτή Κυβέρνηση δίνεται μια σαφή εντολή. Η εντολή αυτή έχει τέσσερα χαρακτηριστικά. Πρώτον, να πάρει την έκτη δόση, αυτή δηλαδή την οποία είχαμε κατοχυρωμένη και η οποία χάθηκε λόγω της πολιτικής Παπανδρέου για το δημοψήφισμα.

Δεύτερον, να ψηφίσει τον προϋπολογισμό και πιστεύω ότι πρέπει στη δική σας Κυβέρνηση να έχει ποιοτικά χαρακτηριστικά.

Τρίτον, να υπογράψει τη δανειακή σύμβαση. Δεν είναι σωστό -νομίζω ότι είναι λάθος- αυτό που είπε ο κ. Τσίπρας. Άλλο είναι η δανειακή σύμβαση και άλλο είναι οι εκτελεστικοί νόμοι, το μνημόνιο. Η δανειακή σύμβαση, κύριοι συνάδελφοι, είναι σαν να θέλουμε να πάρουμε ένα δάνειο. Συμφωνούμε με τη γυναίκα μας, με την οικογένειά μας και πάμε στην τράπεζα. Συμφωνούμε και εμείς, συμφωνεί και η τράπεζα. Το τι όρους θα υπογράψουμε, είναι οι εκτελεστικοί νόμοι, είναι το μνημόνιο 2 το οποίο θα έρθει. Εκεί θα πρέπει να προσέξουμε. Εκεί! Ως οικογένεια πρέπει να προσέξουμε να μην υπογράψουμε όρους για να βγάλουμε τη μητέρα μας ή τον πατέρα μας ή την οικογένειά μας έξω που έχουν οίκηση και επικαρπία και να τους βάλουμε να υπογράψουν και αυτοί βεβαίως.

Και δεύτερον, κυρία Μπακογιάννη -μα και σας βλέπω, κυρία Μπακογιάννη- που εσείς αναθρέψατε μόνη τα παιδιά μας, δεν θα πρέπει να δώσουμε τα παιδιά μας για υιοθεσία.

Αυτό, λοιπόν, υπογράψαμε στο μνημόνιο 1 και εκεί μπαίνουν ασφαλώς και θέματα τα οποία άπτονται της εθνικής κυριαρχίας και της εθνικής αξιοπρέπειας. Και ασφαλώς η σημερινή Κυβέρνηση πρέπει αυτά να τα δει, όπως και το ευρωπαϊκό κεκτημένο, αυτά δηλαδή που συζητούμε τόσα χρόνια με τους εταίρους μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά και οι τελευταίες συζητήσεις της κ. Μέρκελ ότι αυτή η κρίση πρέπει να οδηγήσει την Ευρώπη σε μια πολιτική ένωση, πέρα από οικονομική, δηλαδή να καλύψουμε τα κενά που δημιουργήθηκαν από αυτά που δεν μπορούσαμε να κάνουμε το 1950 για την πολιτική ένωση, αφού η Γαλλία τότε τα σταμάτησε και αυτά που δεν μπορούσαμε να κάνουμε τη δεκαετία του '70 για την οικονομική ένωση, γιατί με λειψά εργαλεία, δυστυχώς, δεν μπορούμε να εφαρμόσουμε τη συγκεκριμένη πολιτική.

Εμείς, κύριοι συνάδελφοι, πιστεύουμε ότι αυτή η Κυβέρνηση δεν είναι κυβέρνηση Παπανδρέου, όπως μας είπε ο κ. Παπανδρέου. Είναι Κυβέρνηση Παπαδήμου. Και αυτή η Κυβέρνηση δεν

είναι κυβέρνηση, η οποία θα αποτελέσει την Κολυμπήθρα του Σιλωάμ για τα λάθη, τις παραλείψεις, τα ελλείμματα και τις ανεπάρκειες της πολιτικής της προηγούμενης κυβέρνησης.

Εμείς ως Νέα Δημοκρατία δεν αναλαμβάνουμε τις ευθύνες της απελθούσας κυβέρνησης. Δεν γινόμαστε συνευθύντοι.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δεν μπαίνουμε στο ίδιο κάδρο. Δεν δίνουμε άφεση αμαρτιών. Η πολιτική ήταν λάθος και ο ελληνικός λαός υπέστη αυτό το λάθος.

Κύριε Πρόεδρε, κλείνω λέγοντας κάτι στον κατελθόντα προ ολίγου του Βήματος Αντιπρόεδρο κ. Βενιζέλο, ο οποίος ανέφερε ένα θέμα το οποίο αφορά τη σύμβαση την οποία θα υπογράψουμε, τα 80 δισεκατομμύρια ευρώ, την πρώτη δόση του νέου προγράμματος.

Αν, λοιπόν, η προηγούμενη κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και κάποια στελέχη της σημερινής Κυβέρνησης έχουν κατά νου, έχουν υπ' όψιν τους να βάλουν κι άλλο ψευτοδιλήμμα, να σκεφθούν ξανά δηλαδή για να μας ξανασώσουν ότι πρέπει να μπει ένας εκβιασμός, αυτό θα πρέπει να το ξεχάσουν. Δεν μπορεί, δηλαδή, ο ελληνικός λαός να μπαίνει σ' αυτούς τους εκβιασμούς με μια Κυβέρνηση εθνικής σωτηρίας.

Προσωπικά πιστεύω ότι αυτή η Κυβέρνηση έχει πεδίο δόξης λαμπρό, όπως πιστεύω και ότι θα εκπληρώσει όλες τις προϋποθέσεις και τους σκοπούς για τις οποίες έγινε. Εμείς θα τη στηρίξουμε με όλες μας τις δυνάμεις.

Και επειδή και ο κύριος Πρωθυπουργός είναι ένας αξιόπιστος άνθρωπος -και ο οποίος το είπε βγαίνοντας από το Προεδρικό Μέγαρο- αυτό που θα κάνουμε είναι να τηρήσουμε τις υποσχέσεις, αυτές που δόθηκαν στο Προεδρικό Μέγαρο, για να τελειώσει το έργο που έχει αυτή η Κυβέρνηση και να προχωρήσουμε άμεσα σε εκλογές.

Εμείς ζητάμε να γίνουν εκλογές, διότι έτσι θα εκκαθαριστεί το θέμα στον ελληνικό λαό και έτσι με φρέσκια λαϊκή εντολή η νέα Κυβέρνηση θα μπορεί να διαπραγματευθεί τους εκτελεστικούς νόμους που θα ακολουθήσουν το μνημόνιο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας κ. Εμμανουήλ Κεφαλογιάννη.

Το λόγο έχει ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής κ. Απόστολος Κακλαμάνης.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Κύριε Πρόεδρε, επί της διαδικασίας, οι Ανεξάρτητοι Βουλευτές πότε θα μιλήσουν;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ακολουθούμε τον Κανονισμό της Βουλής, κυρία Μπακογιάννη. Ήδη έχουν γίνει μετατοπίσεις και από το δικό σας κόμμα σε προγενέστερες θέσεις...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Πρόεδρε, αν έχετε την καλοσύνη, επιτρέψτε μου μισό λεπτό.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Κύριε Πρόεδρε, παρακολουθούμε μόνο Υπουργούς, εκπροσώπους, τον πρώην Πρόεδρο της Βουλής. Δεν μπορεί να υπάρξει ο νόμος της σιωπής για τους ανεξάρτητους Βουλευτές.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μου έχετε δώσει το λόγο;

Κύριε Πρόεδρε, η κ. Μπακογιάννη να περιμένει να μιλήσει με τη σειρά της. Αυτό είναι το σωστό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ζήτησε το λόγο επί της διαδικασίας, κύριε Πρόεδρε. Επιτρέψτε μου να...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Και επειδή την αποκαλέσατε «πρόεδρο κόμματος», σας πληροφορώ ότι σύμφωνα με τον Κανονισμό, δεν είναι πρόεδρος κανενός κόμματος. Είναι ανεξάρτητη Βουλευτής.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Σας πονάει, κύριε Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Το γνωρίζουμε, κύριε Πρόεδρε.

Ας προχωρήσουμε, λοιπόν.

Κύριε Πρόεδρε, έχετε το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσοι παρακολουθήσατε τις ομιλίες του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου της Νέας Δημοκρατίας κ. Κεφαλογιάννη, της Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας και του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ, είχατε ένα δείγμα γραφής με μεσοτούς λόγους, όσον αφορά το πώς εννοούν αυτοί οι τρεις ομιλητές την κατάσταση στην οποία βρίσκεται σήμερα η χώρα και τη θέση της σημερινής Κυβέρνησης.

Θα ήθελα να απευθυνθώ στον κ. Δήμα, μετέχοντα της Κυβέρνησης αυτής, της Κυβέρνησης συνεργασίας -όπως επανειλημμένως ανέφερε στις προγραμματικές του δηλώσεις ο κύριος Πρωθυπουργός- να ενημερώσει τον κ. Κεφαλογιάννη για το ποιες είναι οι διαδικασίες σχετικά με την κύρωση της δανειακής συμβάσεως, τα παραρτήματα, τους όρους και τις υποχρεώσεις τις οποίες αναλαμβάνει η χώρα μας με την υπογραφή και την κύρωση αυτής της συμβάσεως.

Όμως, αυτό που μου κάνει εντύπωση είναι αυτό που, δυστυχώς, προέβλεπα κατά τις συναντήσεις και τηλεφωνικές μου συζητήσεις με τον Πρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας κ. Σαμαρά και τον Πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ κ. Παπανδρέου.

Ο κ. Παπανδρέου μου είπε ότι συμφώνησε με τον κ. Σαμαρά και ότι από την πλευρά του θα ήμουν ελεύθερος να κρατήσω στη νέα Κυβέρνηση όσους από τους Υπουργούς της απερχόμενης θα έκρινα χρήσιμους για το έργο της.

Ο κ. Σαμαράς από το μεσημέρι της Τρίτης 8 Νοεμβρίου που συναντηθήκαμε, μέχρι τα μεσάνυχτα εκείνης της ημέρας μου μίλησε με πραγματική ειλικρίνεια, για την οποία αισθάνομαι την ανάγκη και από αυτήν τη θέση να τον ευχαριστήσω και να τιμήσω την ειλικρίνειά του. Όμως, θα ήθελα παράλληλα να τονίσω και το λάθος τους.

Ο κ. Σαμαράς ήταν προθυμότερος για όσα στελέχη του κόμματός του θα ήταν χρήσιμα σ' αυτήν τη νέα Κυβέρνηση. Όμως, επέμεινε -και σήμερα αντιλαμβάνομαι το γιατί- στη μη συμμετοχή στελεχών, που θα είχαν ταυτόχρονα και την ιδιότητα του Βουλευτή.

Παρά το γεγονός ότι πίστευε -και πιστεύω ότι ειλικρινώς το διατύπωσε και πιστεύω ότι το πιστεύει ακόμη, παρ'όλα όσα από το Βήμα αυτό λέγονται από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του κόμματός του, από τον πρώην Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του κόμματός του το μεσημέρι και από άλλους Βουλευτές του κόμματός του- ότι οι νόμοι που θα έρθουν σε εφαρμογή των συμφωνηθέντων -για τα οποία ζήτησα όχι μόνο από τον Αντιπρόεδρο της Κυβέρνησης τον κ. Βενιζέλο το σχετικό κείμενο, αλλά ζήτησα και μου έστειλε και η Νέα Δημοκρατία ό,τι και εκείνη από την πλευρά της θεωρούσε ότι έχει συμφωνηθεί, για να ξέρουμε πού βαδίζουμε- θα ψηφιστούν από τους Βουλευτές του και ότι αυτή η Κυβέρνηση θα στηριχθεί και δεν θα υπονομευτεί, διαπιστώνω ότι υπονομεύεται απ' τις πρώτες ώρες της συγκρότησής της.

Πού οφείλεται αυτό; Οφείλεται, κατά τη γνώμη μου, στο λάθος ότι και ο κ. Παπανδρέου και ο κ. Σαμαράς επαφέθηκαν στο γεγονός ότι σε πανελλαδικές ψηφοφορίες με ένα εκατομμύριο πολίτες ο ένας, με επτακόσιες χιλιάδες πολίτες ο άλλος, ανεδείχθησαν ηγέτες των δύο αυτών παρατάξεων. Όμως, είναι γνωστό ότι ούτε τον Παπανδρέου ήθελαν τα γνωστά οικονομικοεκδοτικά συμφέροντα ούτε τον κ. Σαμαρά. Το λάθος τους είναι ότι περιορίστηκαν στην εντολή των απλών οπαδών των παρατάξεων και δεν σκέφτηκαν ότι όφειλαν, ακριβώς για να λειτουργήσουν ως ηγέτες και για να μην εκβιάζονται από κέντρα και παράκεντρα, εντός ή εκτός του Κοινοβουλίου, να συγκροτήσουν τα κόμματά τους, τις παρατάξεις τους, όπως δεν το σκέφτηκαν δυστυχώς να κάνουν και οι αείμνηστοι Κωνσταντίνος Καραμανλής και Ανδρέας Παπανδρέου.

Έτσι, λοιπόν, μπορούμε να διαβάζουμε στον Τύπο και στα ελεγχόμενα ως ηλεκτρονικά μέσα για πενήντα Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας και πενήντα Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ που τάχα έβαζαν βέτο για την επιλογή του οποιουδήποτε προσώπου και συγκεκριμένα, του Προέδρου της Βουλής. Δεν υπάρχει μεγαλύτερος ευτελισμός για εκπροσώπους του ελληνικού λαού στο Κοινοβούλιο από το να τους εμφανίζουν και ονομαστικά μάλιστα, ότι δήθεν θεωρούν τον Πρόεδρο της Βουλής «κηπουρό». Ποιοι; Οι

σφουγγοκωλάριοι, που με το λόγο και τη γραφίδα τους υπηρετούν -και το γνωρίζετε όλοι αυτό- τα συμφέροντα εκείνης της ημέρας μόνο που έχουν την άδεια κάθε φορά από τα αφεντικά τους να τους υπηρετούν.

Ρώτησα το Γενικό Γραμματέα της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας τον κ. Τασούλα και το Γενικό Γραμματέα της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ τον κ. Έξαρχο, που με βεβαίωσαν ότι ούτε ένας Βουλευτής δεν έθεσε τέτοια ζητήματα, παρά ορισμένο μόνο αυτό που είναι όλων μας επιθυμία να βρούμε απ' αυτήν την κρίση και να προχωρήσει η χώρα μπροστά. Γι' αυτό εγώ περιμένω να υπάρξει απ' αυτό το Βήμα διάψευση αυτών που επί τέσσερις ημέρες, κύριε Πρωθυπουργέ, εκθέτοντας εν πλήρη αγνοία σας και εσάς, χωρίς ούτε ο κ. Παπανδρέου ούτε ο κ. Σαμαράς να έχει επικοινωνήσει μαζί σας -όπως γνωρίζετε πλέον- μεταδίδονταν στον ελληνικό λαό, από όσους ήθελαν τη λύση εκείνη από την οποία προσδοκούσαν εκείνοι που τους ελέγχουν. Όμως, πιστεύω ότι θα διαψεύσετε κι εσείς το σύνολο σχεδόν των μέσων ενημέρωσης, ιδιαίτερα των ηλεκτρονικών που ελέγχονται από τα δανεικά και αγύριστα των τραπεζών. Πιστεύω ότι το ότι προσέρχεστε εδώ, προφανώς σημαίνει πως έρχεστε για να προχωρήσετε στο περίφημο «κούρεμα», στη συγκρότηση του PSI και βεβαίως, όπως είδατε από το χειροκρότημα των Βουλευτών, ότι τα χρήματα που θα δοθούν στις τράπεζες, κύριε Πρωθυπουργέ, θα είναι για κοινές μετοχές. Όχι για τίποτε άλλο, αλλά πρέπει, κύριε Πρωθυπουργέ, να μπορέσετε έτσι κι εσείς κυρίως που γνωρίζετε καλύτερα από οποιονδήποτε άλλο, να βρείτε όλα αυτά τα χρήματα που πήγαν στις τράπεζες και οι καταθέσεις των απλών πολιτών, πώς συνέβη επί δύο-τρία χρόνια να μην πηγαίνουν στην αγορά. Για να είστε σε θέση κι εσείς και όλοι μας να ξέρουμε ότι τα 35 δισεκατομμύρια για την ενίσχυση της ρευστότητας δεν θα πάνε εκεί, εκεί όπου πήγαιναν παραδείγματος χάριν οι καταθέσεις της γνωστής μικρής τράπεζας του κ. Λαυρεντιάδη. Εκείνος έγινε γνωστός, αλλά υπάρχει όπως ξέρετε, πλήθος τραπεζών που λειτουργούν μέχρι σήμερα, δυστυχώς, με ευθύνη και της Τράπεζας της Ελλάδος και της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς και άλλων αρχών και υπηρεσιών, όπως εκείνες νομίζουν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απευθύνομαι και στην Αριστερά, η οποία κόπτεται και ενοχλείται διότι θα στηρίξει ο κ. Καρατζαφέρης αυτήν την Κυβέρνηση. Μα, αυτή η Κυβέρνηση έχει από μόνη της την Πλειοψηφία της Βουλής, έχει αυτοδυναμία. Θα έπρεπε να σκεφτείτε, αγαπητοί φίλοι -γιατί εδώ ταιριάζει αυτό που λέει ο λαός μας «στο σπίτι του κρεμασμένου δεν μιλάμε για σχοινί»- ότι η Κυβέρνηση που συγκροτήσατε το '89 με τη Νέα Δημοκρατία, με τον κ. Μητσotάκη, δεν ήταν, όπως τώρα για να σώσετε τη χώρα από τον κίνδυνο οικονομικής κατάρρευσης, αλλά για να διαλύσετε ένα ολόκληρο κόμμα, το ΠΑΣΟΚ και να στείλετε στον Κορυδαλλό τον Ανδρέα Παπανδρέου. Τότε ο κ. Καρατζαφέρης ήταν Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, ήταν στέλεχος της Νέας Δημοκρατίας και σας έδωσε την ψήφο στην κοινή σας Κυβέρνηση.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Δεν ήταν.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ήταν στέλεχος της Νέας Δημοκρατίας και το 1993 εξελέγη και Βουλευτής.

Εν πάση περιπτώσει, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, το πρόβλημα είναι αυτό; Δηλαδή, συμφωνείτε με το Κομμουνιστικό Κόμμα και το ΣΥΡΙΖΑ, ότι αυτό το πρόβλημα ήρθε μ' αυτήν την Κυβέρνηση; Τότε, προφανώς, δεν έχετε ακόμα ούτε εσείς πεισθεί, δεν έχει κατορθώσει να σας πείσει ο κ. Σαμαράς ότι είναι εθνική ανάγκη η στήριξη αυτής της Κυβέρνησης. Διότι μόνο έτσι μπορούμε να αντιμετωπίσουμε τα τεράστια προβλήματα. Δεν κρίνεται μόνο η θέση μας στο ευρώ και στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Κρίνεται η σταθερότητα της χώρας, η πολιτική, η κοινωνική, η οικονομική που απολαμβάνουμε σαράντα ολόκληρα χρόνια μόνοι εμείς μεταξύ όλων των λαών της Βαλκανικής. Κρίνεται, σε τελική ανάλυση, αν καταρρεύσουμε -είναι το μόνο σωστό που είπε η κ. Παπαρήγα- και η ειρήνη, γιατί τα ισχυρά συμφέροντα που δεν παίρνουν ειρηνικά αυτά που θέλουν κάνουν και πολέμους. Κρίνεται και η εθνική μας ασφάλεια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ δίδω ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση και ειδικότερα για τον Πρωθυπουργό κ. Παπαδήμο που συμβαίνει να γνωρίζω παιδιόθεν -το «παιδιόθεν» αφορά εκείνον- για το ήθος του, για τις καταβολές του, για τη σοβαρότητα και εντιμότητά του.

Θεωρώ απαραίτητο το ότι έγιναν και κάποιοι υπαινιγμοί. Με την ίδια λογική πρέπει να καλούμε όλα τα στελέχη του κράτους κάθε φορά που μια κυβέρνηση παίρνει αποφάσεις νομίμως να απολογούνται για το ποια συμβουλή έδωσαν, τι συμμετοχή είχαν.

Η ένταξή μας στην ΟΝΕ είναι τίτλος τιμής και για τον Σημίτη και για όσους συνεργάστηκαν και για όσους συμμετείχαμε στην Κυβέρνησή του ή στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ, που προχώρησαν σ' αυτό το μεγάλο βήμα, ώστε αυτή τη στιγμή να μην κινδυνεύουμε, όπως είπε το μεσημέρι ο Πέτρος Ευθυμίου, να γίνουμε Αλβανία ή Βόρειος Κορέα.

Διαλέξτε και πάρτε αν νομίζετε ότι αυτή η Κυβέρνηση πρέπει αντί να στηριχθεί, να υπονομευτεί, να είμαστε «και με τον χωροφύλαξ και με τον αστυφύλαξ», να λέμε στο λαό ότι πονάμε για τα προβλήματά του και απλώς να σκεπτόμαστε τα «ψηφαλάκια».

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο για ένα λεπτό.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν ξέρω για τη Βόρεια Κορέα. Για την Αλβανία, όμως, έχω ακούσει επαίνους από τον αιμνηστο Ανδρέα Παπανδρέου.

Τώρα, όσον αφορά τις προθέσεις, τις οποίες απέδωσε σε μένα ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής, να πω τα εξής:

Πρώτον, θα πρέπει να ξέρει -νομίζω του διέφυγε- ότι αν Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας υπήρχε μέσα στην Κυβέρνηση, Αξιωματική Αντιπολίτευση θα ήταν το Κουμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος. Άρα, κάνει ένα πρώτο λάθος.

Δεύτερο λάθος. Μίλησε για τη δανειακή σύμβαση. Γνωρίζει πολύ καλά -γιατί το ψήφισε και ο ίδιος- ότι η δανειακή σύμβαση στις 6-5-2010 με βάση το ν.3845 άρθρο 1 παράγραφος 4, έρχεται στη Βουλή προς κύρωση μετά από συζήτηση. Δέσμερις μέρες μετά, επίδοση για το βιβλίο Γκίνες ο κ. Παπακωνσταντίνου που καθόταν στα έδρανα, έφερε άλλο νόμο, το ν.3847 παράγραφος 9, με τον οποίο γίνεται με απλή συζήτηση και υπογραφή του Υπουργού.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Αυτό είναι το προσωπικό;

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Άρα, είναι άλλο η δανειακή σύμβαση που μπορεί να υπογράψει οποιοσδήποτε υπηρεσιακός Υπουργός και ο νυν Υπουργός ο κ. Βενιζέλος και άλλο είναι το μνημόνιο 2 το οποίο πρέπει να κυρωθεί από τη Βουλή.

Εγώ καλά τα λέω, εσείς καλύτερα να τα καταλαβαίνετε, κύριε Κακλαμάνη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Καλώς.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο για ένα λεπτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Όπως ξέρετε, κύριε Πρόεδρε, στην Ελλάδα δεν είσαι μόνο ό,τι δηλώσεις, είσαι επ' εσχάτων και ό,τι σε δηλώνουν. Και θέλω να υπονομεύσω τη δεύτερη εκδοχή. Ο σεβαστός κ. Κακλαμάνης έκανε μνεία του ονόματός μου. Με ρώτησε αν υπήρξαν πενήντα βέτο από πλευράς Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας. Ασφαλώς δεν υπήρξαν πενήντα βέτο από πλευράς της Νέας Δημοκρατίας για τις υποψηφιότητες άλλων προσώπων. Υπήρξαν ωστόσο κάποιες αντιρρήσεις και κάποιες επιφυλάξεις -και του το διέτυψα αυτό- χωρίς αυτό να συνιστά επανάσταση ή ανταρσία ή κίνημα. Βεβαίως, εν όψει των εξελίξεων, εν όψει της δραματικότητας των περιστάσεων, «είν' όλα αυτά τα πράγματα πολύ παλιά -το σκίτσο και το πλοίο και το απόγευμα», όπως λέει ο ποιητής!

Συνεπώς αυτά είναι πλέον πολύ παλιά και δεν συνέβησαν ακρι-

βώς έτσι. Και φοβούμαι ότι εν όψει, επαναλαμβάνω, της δραματικότητας των περιστάσεων, δεν έχουν τη σημασία που θα νόμιζε κανείς ότι είχαν. Πάντως αυτό και μόνο για να αποτρέψω το να είμαι ό,τι με δηλώνουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε πολύ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, να διευκρινίσω κάτι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ο κ. Τασούλας αναφέρεται σε αυτό που τον ρώτησα και του είπα ότι τον ρωτώ γιατί θα ρωτήσω και τον κ. Έξαρχο ότι δεν υπήρξε ομάδα πενήντα Βουλευτών, όπως εγράφη, η οποία ομάδα -κι αυτό νομίζω επιβεβαιώνει- έθεσε θέμα με εκφράσεις όπως αυτές που επί τρεις μέρες διαβάζουμε στον Τύπο για τον Πρόεδρο της Βουλής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Απήντησε σ' αυτό και ο κ. Κεφαλογιάννης και ο κ. Τασούλας.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κατά συνέπεια, δεν καταλαβαίνω τι δήλωσε ακριβώς. Είπατε, κυρία Τασούλα, ότι δεν είστε ό,τι σας δηλώσουν. Βεβαίως δεν είστε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Μια ρητή διατύπωση...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Άρα, δεν διαφωνείτε.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Κύριε Πρόεδρε, είμαστε...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Αφήστε, κυρία Μπακογιάννη, ο κ. Τασούλας ξέρει καλύτερα από σας πόσοι είναι. Εσείς τώρα απλώς γειτονεύετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αλέξανδρος Χρυσανθακόπουλος.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Τώρα όλοι κατάλαβαν πόσο σημαντικό ήταν αυτή η χώρα να αποκτήσει Κυβέρνηση. Γιατί η απερχόμενη είχε χάσει την αξιοπιστία της και γιατί δυστυχώς είχε επικρατήσει ένα γενικευμένο κλίμα αποσταθεροποίησης, το οποίο ακόμα ελλοχεύει κινδύνους σ' αυτή την Αίθουσα να δημιουργήσει όλες εκείνες τις τεχνητές τριβές εν όψει των εκλογών του απώτερου μέλλοντος.

Όλοι κατανοούν πόσο σημαντικό ήταν ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός να αναλάβει ιστορική πρωτοβουλία και ευθύνες, να συγκεράσει αντιθέσεις και να οδηγήσει στην ενότητα μιας Κυβέρνησης, η οποία έχει συγκεκριμένα θέματα να αντιμετωπίσει. Και είναι Κυβέρνηση της χώρας και δεν μπορεί να αποποιηθεί τον διεθνή της χαρακτήρα και την προσωπικότητά της. Έχει και Πρωθυπουργό τον οποίο θα ψηφίσει η συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού Κοινοβουλίου.

Γι' αυτό όσοι είναι με το ένα πόδι στη συνευθύνη και με το άλλο πόδι στο ποντάρισμα των παραγών για εκλογικά οφέλη και με αυτό τον τρόπο θέλουν να δυναμιτίσουν την αποτελεσματικότητα αυτής της Κυβέρνησης, σφάλουν και θα πρέπει να συννετιστούν. Διότι αυτή η Κυβέρνηση πρέπει να πετύχει για να μπορούν να πετύχουν στη συνέχεια οι επόμενες κυβερνήσεις και να μην είναι οι κυβερνήσεις των αθλών, αλλά των Ελλήνων.

Άκουσα από τους αρχηγούς των κομμάτων της παραδοσιακής αριστεράς την περιγραφή του λαϊκού πόνου. Θα μπορούσα να τον δραματοποιήσω ακόμη περισσότερο. Όμως, αυτό δεν δίνει ελπίδα, δεν δίνει προοπτική. Είναι για το θεαθήναι.

Ο ελληνικός λαός χρειάζεται λύσεις, προτάσεις και ενέργειες διεξόδου από την κρίση. Χρειάζεται εποικοδομητικό πολιτικό λόγο. Χρειάζεται τοποθέτηση στην ουσία των προβλημάτων. Όποιος και όποιο κινούνται μέσα από φαντασιώσεις, κολλημένοι σε ιδεοληψίες πολιτικών αρχετύπων, που οραματίζονται τη λογική της εφόδου στα χειμερινά ανάκτορα ή ότι η πολιτική είναι ένα είδος χάπενινγκ που θα μπορεί κανείς να πολλαπλασιάσει τις επιδοκμασίες κάνοντας ωραίο σόου, ωραίες εικόνες, αυτοί είναι μακριά από την πραγματικότητα, δεν απαντούν και σίγουρα το μόνο που κάνουν είναι αυτό που όλοι γνωρίζουμε: λαϊκισμό.

Τέθηκαν πραγματικά διλήμματα για τον καθένα μας αυτό το διάστημα. Εμείς που είχαμε πάντα μια κριτική στάση απέναντι στην Ευρώπη όταν παρεμποδίζει την ανάπτυξη και την ευημερία των εθνών-κρατών, αναγνωρίζουμε ταυτόχρονα ότι είναι μια

ασπίδα, μια ομπρέλα προστασίας. Το ευρώ ισοδυναμεί με την ειρήνη της χώρας. Και όλοι καταλαβαίνουν ότι καλή η γειτονία με την Τουρκία, αλλά είναι δύναμη κατοχής στην Κύπρο και θα κλείσει τα τριάντα οκτώ χρόνια από την ανακήρυξη του ψευδοκράτους. Και εμείς έχουμε και μνήμη και κρίση. Έχουμε πάγια θέση ενάντια σ' αυτή την παρουσία των στρατευμάτων κατοχής, που η αποχώρησή τους είναι σαφώς προϋπόθεση για οποιαδήποτε θετική λύση.

Βλέπουμε ότι επιχειρείται στον πολιτικό μας χώρο τώρα, αυτές τις τελευταίες τέσσερις μέρες, μια σφοδρή επίθεση, μια λαοπολογία, μια στοχοποίηση απέναντι στη στάση ευθύνης που τηρούμε.

Ο πατριωτικός χώρος, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι χώρος στο κέντρο του πολιτικού συστήματος. Δεν μπορεί να είναι ακραίος γιατί υπερασπίζεται τα αυτονόητα, τα συμφέροντα του τόπου μας και του λαού μας.

Ακράιες είναι άλλες λογικές. Ακράιες είναι πράγματι οι προβοκάτσιες, οι βρώμικες δουλειές, οι ταξικοί εμφύλιοι. Σαφώς ακραίες είναι οι ενδοτικές υποχωρήσεις όσων θέλουν -και εδώ ομονοούν πολλές πτέρυγες της Βουλής- να παραδώσουν το όνομα «Μακεδονία» στα Σκόπια. Και εμείς λέμε ότι υπάρχει ασπίδα προστασίας, γιατί η ολιγωρία, η αδράνεια, τα λάθη, τα ψέματα, οι βαυκαλισμοί για δήθεν βέτο και όλα τα άλλα δημιουργήσαν πρόβλημα, αλλά και η έλλειψη μάχης στο διεθνές χώρο για τα δίκαια μας, απόλυτη αδράνεια, εσκεμμένη υποχώρηση και υπαναχώρηση.

Και ο μοναδικός τρόπος για εμάς είναι τώρα που άρχισαν πολλοί να αγαπούν τα δημοψηφίσματα, να οχυρωθεί ο ελληνικός λαός πίσω από ένα δημοψήφισμα που θα αποτρέψει τα Σκόπια να αναγνωριστούν από το ελληνικό κράτος ως «Μακεδονία» ή με επιθετικό προσδιορισμό. Και ας αφήσουμε τις διαθέσεις παραχώρησης και ας μην υποκύψουμε στις Κασσάνδρες που θέλουν να πουν ότι αυτό δεν είναι λογικό. Γιατί έχουμε μια παραδοσιακή Αριστερά, αντιμπεριαλιστική κατά τ' άλλα, ενάντια στην παγκοσμιοποίηση, που αποδέχεται πλήρως το κοινωνικό μοντέλο της δύσης στα παρακαμιακά του χαρακτηριστικά. Και σε αυτό έχει συννενοχή και το ΠΑΣΟΚ, γι' αυτό και η ένταξη σε αυτήν την Κυβέρνηση θεμάτων που αποσταθεροποιούν την κοινωνική συνοχή δεν θα ήταν θεμιτή. Βεβαίως, το κάθε κόμμα διατηρεί την πολιτική του ταυτότητα, όταν παρουσιάζεται σε θέση συνευθύνης, αλλά δεν δηλώνει αντιπολιτευόμενο στον εαυτό του, γιατί σε λίγο θα φτάσουμε και στην ακραία λογική ότι θα πρέπει να διαγραφούν και τα στελέχη της Νέας Δημοκρατίας που η ίδια όρισε να συμμετέχουν στην Κυβέρνηση για να αποστασιοποιηθούν της κομματικής σχέσης. Ας τα αφήσουμε αυτά τα τεχνάσματα. Εδώ πρέπει να αναλαμβάνονται οι ευθύνες.

Σαφώς υπάρχει μια λογική που δυστυχώς συνενώνει αρκετές πτέρυγες -και η Νέα Δημοκρατία μας ακολούθησε, παρ' ότι δεν είχε θέσει θέμα αντισυνταγματικότητας, είχαμε θέσει εμείς- για το θέμα του νόμου που αφορά τους λαθρομετανάστες και το Συμβούλιο της Επικρατείας το έκρινε αντισυνταγματικό. Θα ήθελα να υπενθυμίσω σε αυτούς που σκέφτονται προοδευτικά και τα βάζουν -και πολύ σωστά πρέπει να το δούμε- με την εφαρμογή του αγγλικού νομικού δικαίου όσον αφορά τις συμβάσεις ότι αποδέχονται το αγγλικό δίκαιο όσον αφορά το δίκαιο εδάφους, το δίκαιο των αποικιοκρατών, των εισβολέων, των κατακτητών που δίνουν δικαίωμα στους εποίκους να αυτονομαστούν Κύπριοι και να έχουν δικαίωμα ψήφου αυτοί που εισέβαλαν, βίαν, κατέκλεψαν περιουσίες και σκότωσαν αιχμαλώτους!

Λυπάμαι πάρα πολύ για τις εκλεκτικές και επιλεκτικές συνειδήσεις, αλλά όποιος είναι συνεπής στον πολιτικό του λόγο καταλαβαίνει ότι, ειδικά για το θέμα του δικαίου εδάφους, το θέμα των μεταναστών που παρανόμως εισήλθαν και παρέμειναν, εμείς θα διαλέγουμε ποιοι θα παραμένουν, με ποιες προϋποθέσεις, πόσοι -γιατί θέλουμε και ποσότητα- και δεν θα παραχωρούμε την ιθαγένεια. Γιατί η ιθαγένεια δεν μπορεί να παραχωρηθεί, το γένος -γιατί είμαστε γένος των Ελλήνων, παλιγγενεσία, το γένος ξεσηκώθηκε το '21, εμείς έχουμε και δίκαιο αίματος στον τόπο μας- και έτσι θα σταματήσει αυτό το καθεστώς να εγγράφουμε τεχνητά μειονότητες στη χώρα μας για να ακολουθήσει στην επόμενη φάση ο βαβυλωνιακός κατακερματισμός της.

Εμείς είμαστε συνεπείς σε αυτά που πρεσβεύαμε και σαν κόμμα του μέτρου, των διαχρονικών αξιών του ελληνισμού που διάφοροι μεταμοντέρνοι, μοντέρνοι κ.λπ. λοιδορούν. Θεωρούμε ότι αυτές οι αξίες δεν έχουν μόνο φιλότιμο, έχουν χριστιανισμό μέσα. Έχουν να κάνουν με τη θέση μας απέναντι στον άριστο ρυθμό, απέναντι σε αξίες οι οποίες εμπνέουν, γιατί η ελληνική γραμματεία έχει να δώσει πάρα πολλά και καλό είναι να μην είναι μεταφραστές διανοούμενοι των ταπεινών όσοι θέλουν να καλούνται προοδευτικοί, γιατί μετατρέπονται σε όργανα του συστήματος, μιας και εξελίσσεται πιο γρήγορα η καπιταλιστική διάνοηση από τη δικιά τους μεταφρασεολογία.

Και εδώ πρέπει να πω ακόμα ότι όσοι αισθάνονται την ασφάλεια του νέου Πρωθυπουργού και της νέας Κυβέρνησης για να ανευθυνολογούν, να την αφαιρέσουν αυτήν την λογική από τον εαυτό τους, αυτήν την πολυτέλεια την καταστροφική για την χώρα. Γιατί εμείς επιλέξαμε να είμαστε στο κέντρο του πολιτικού συστήματος και να ζητάμε να συνετιστούν όλοι σε συγκεκριμένες πολιτικές, οι οποίες θα έχουν αποτελέσματα. Και ξεπλάγην όταν άκουσα ότι η Παπαρήγα έλεγε ότι η μικρή ιδιοκτησία είναι εμπόδιο για την ανάπτυξη και πρέπει να γίνει υπερσυγκέντρωση. Αυτά είναι τα μοντέλα της εποχής του προηγούμενου αιώνα, όπου έπρεπε να γίνει μεγάλη συγκέντρωση γης για εκτατικές καλλιέργειες. Τώρα έχουμε σε μικρές εκτάσεις θερμοκήπια, ένταση τεχνολογίας, εξαγωγικό προσανατολισμό, άλλες δυνατότητες. Θα πρέπει κανείς να εξελίσσει και τη διανοητική του προσέγγιση στα ζητήματα.

Και βέβαια, οι όψιμες κραυγές μιας παραδοσιακής Αριστεράς και από τον κ. Τσίπρα, ο οποίος ήρθε να μαλώσει όσους συζητάνε με το ΛΑΟΣ και συμμετέχουν μαζί του στη συνδιαχείριση των πραγμάτων, ξεχνώντας ότι ο καθένας έχει την κληρονομιά του. Άλλες καταβολές έχει ο ένας και άλλες ο άλλος, σεβαστές όλες. Σήμερα όλοι θα πρέπει να είναι θεματοφύλακες της δημοκρατικής ομαλότητας, της σταθερότητας και να αφήσουν τους ύμνους στον Τσαουσέσκου, τους ύμνους στο Στάλιν και σε οποιοδήποτε δικτάτορες και ολοκληρωτικούς τύπους που έχουν περάσει κατά καιρούς.

Οφείλουμε να απαντήσουμε στα σύγχρονα ερωτήματα που αφορούν τους Έλληνες πολίτες, να μην είμαστε εξάλλοι απέναντι στην ιστορική αναγκαιότητα της σωφροσύνης και της λήψης γενναίων αποφάσεων που με συγκεκριμένο βηματισμό θα μας βγάλουν από την κρίση. Οφείλουμε να έχουμε μνήμη και όχι να ξεχνάμε ότι η παραδοσιακή Αριστερά δεν αντιστάθηκε ποτέ στο συντεχνιακό κράτος, είπε «να» στο κράτος-κόμμα. Πολλοί παρεισφρήσανε από το παράθυρο και βολεύτηκαν. Δεν είπαν «όχι» στην αργομισθία, είπαν «να» στο βόλεμα και έγιναν μερισματούχοι ενός καπιταλισμού διανομής του εξωτερικού χρέους και μάλιστα καταγγέλλοντας την ανισοδιανομή του εξωτερικού χρέους, γιατί οι χρυσοκάνθαροι επιχειρηματίες και προμηθευτές πήραν τα περισσότερα, ενώ οι συντεχνιακοί ηγέτες τα λιγότερα.

Θα πρέπει να είναι όλοι ειλικρινείς και όταν κάνουν κριτικές εδώ πέρα ανέξοδες να κάνουν και ιστορική αυτοκριτική. Γιατί όταν έχεις την ελληνική σημαία στο έμβλημα σου, την κατεβάζεις και τώρα ανέχεσαι να την καίνε, έχεις χάσει την ιστορική σου και πολιτική ταυτότητα. Όταν είσαι ευρωπαϊστής, θα πρέπει να είσαι συνεπής απέναντι σε έναν ευρωπαϊκό δρόμο και όχι να μιλάς για δραχμή, που σημαίνει ταυτόχρονα διαρκή υποτίμηση, διολίσθηση, ανεργία, διπλασιασμό, τριπλασιασμό του χρέους γιατί θα παραμείνει σε ευρώ και όλα τα άλλα. Γιατί σε λίγο θα έρθει και κάποιος άλλος εδώ εξυπνακιστής και θα πει: «Γρήγορα να πάμε με το δολάριο στο παγκόσμιο οικονομικό πόλεμο. Θα χάσει την αξία του το ευρώ, θα κόψουμε το χρέος μας στη μέση». Έξυπνα πράγματα όλα αυτά, αλλά κουβέντες βγαλμένες όχι από την πραγματική αναγκαιότητα να δώσουμε λύση, αλλά να αυτοδικαιώσουν τους βερμπαλισμούς και τα λόγια τα οποία ανεύθυνα εκφράζουν.

Αυτή η Κυβέρνηση πρέπει να πετύχει, να υπάρχει ένας βηματισμός. Σαφώς θα γίνουν εκλογές και ο καθένας θα κριθεί για τη σοβαρότητα, για την ευθύνη, για το περιεχόμενο της πολιτικής του πρότασης, για την ιστορική του συνέπεια και όχι τους λαϊκισμούς και τις κινήσεις εκείνες, τις οποίες δυστυχώς βλέπω με εξαλλοσύνη κάποιοι να θέλουν να σπρώξουν αντί, ενάντια, κατά.

Η στείρα άρνηση δεν οδηγεί πουθενά. Οι μηδενιστές θα εισπράξουν το μηδέν τους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Ο ελληνικός λαός θέλει εδώ και τώρα να ανατρέξετε, κύριε Πρωθυπουργέ, στις παραινέσεις που έχει θέσει ανά καιρούς ο κ. Καρατζαφέρης και δεν εισακούστηκαν από την προηγούμενη Κυβέρνηση ως πολιτικά μέτρα οικονομικής πολιτικής ταυτόχρονα που οδηγούν στη ρευστότητα την οποία σήμερα ασθμένως επισημάνει ο κ. Βενιζέλος που έχει ανάγκη η ελληνική αγορά να τονωθεί για να υπάρξει η κυκλοφορία του χρήματος, επενδύσεις, για να υπάρξει πλεόνασμα, για να υπάρχουν μισθοί, για να υπάρχει μέλλον. Γιατί όλοι μιλάνε έχοντας τον ελληνικό λαό πεσμένο στο έδαφος, γονατισμένο ...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Αν έχετε την καλοσύνη, ολοκληρώσετε, κύριε συνάδελφε.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κλείνω με αυτές τις φράσεις.

Αλλά πρέπει να τον κρατήσουμε από το χέρι, να σηκωθεί, να σταθούμε δίπλα του σε μια εθνική, παραγωγική και καταναλωτική συμμαχία: πρώτα τα ελληνικά προϊόντα.

Μια φράση για να καταλάβετε, ιδίως οι θηριώδεις καπνιστές στο εντευκτήριο της Βουλής που παραβιάζουν τον Κανονισμό παντού και δίνουν το παράδειγμα της προσωπικής εγωιστικής τους συμπεριφοράς: 4 δισεκατομμύρια ευρώ ετησίως...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Μην επεκταθούμε σε άλλο θέμα όμως, σας παρακαλώ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Και εσείς καπνίζετε, κύριε Πρόεδρε.

Τέσσερα δισεκατομμύρια ευρώ ετησίως χιλάνε σε εισαγόμενα τσιγάρα οι Έλληνες. Τα 4 δισεκατομμύρια αυτά θα είχαν σβήσει κάθε αναγκαιότητα λήψης μέτρων που με οδυνηρό τρόπο κληρονομεί η συγκεκριμένη Κυβέρνηση από την προηγούμενη και για τα μέτρα αυτά για το χαράτσι μέχρι και εμείς έχουμε προσφύγει στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κανονικά δεν θα έπρεπε να καπνίζουν καθόλου.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ.

Και ελπίζουμε ο πολιτικός βίος να μπει σε τροχιά ευθύνης και να σταματήσουν όλες εκείνες οι ανέξοδες επιθέσεις, οι οποίες καταστρατηγούν την ιστορική αναγκαιότητα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε κ. Χρυσανθακόπουλε.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Συγγνώμη.

Δεν ήθελα χειροκρότημα από κανέναν. Ήθελα να πω μόνο μια κουβέντα. Με ενδιαφέρει που μέσα σας συμφωνήσατε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Αλέξανδρο Χρυσανθακόπουλο, Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.

Προχωρούμε στον κατάλογο ομιλητών με πρώτο ομιλητή στη συνέχεια τον κ. Μιχαήλ Κριτσωτάκη, Βουλευτή Ηρακλείου του ΣΥΡΙΖΑ για έξι λεπτά.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κανείς δε γοητεύεται από τη χθεσινή και από τη σημερινή διαδικασία διότι δεν υπάρχει αντικείμενο. Έχουμε μια άλλη κυβέρνηση που δεν είναι καινούργια και μια καινούργια υποτίθεται πολιτική που είναι η ίδια με τη χθεσινή.

Είπε κάποιος ότι αν απαγορευόταν να επαναλάβει κανείς στις χθεσινές δηλώσεις ό,τι έχει ειπωθεί σ' αυτή την Αίθουσα η ομιλία θα ήταν τριλεπτή. Νομίζω ότι δεν απέχει από την πραγματικότητα, τουλάχιστον πολύ.

Θα έλεγα λοιπόν, ότι όχι μόνο δε γοητεύεται κανείς αλλά και απογοητεύεται. Και θα έλεγα ότι αν παρακολουθούσαν τη διαδικασία άνθρωποι του ελληνικού λαού από το μέσο όρο θα είχαν μεγαλύτερη απογοήτευση. Και βάλτε στο μέσο όρο και τους άνεργους και εκείνους από τους νέους που κοιτάνε πώς θα φύγουν. Νομίζω ότι δε θα περιποιόσε τιμή για μας αυτό που θα σκεφτόταν και αυτό που θα έλεγε. Ειδικά για την τελευταία ομι-

λία θα μπορούσε κανείς να πει μόνο μια κουβέντα και μάλιστα στα λατινικά: verba volant. Λόγια, λόγια, λόγια. Τέλος πάντων.

Η παραδοσιακή Αριστερά φταίει. Τώρα δεν συζητάμε για την κρίση. Για την παραδοσιακή Αριστερά συζητάμε και το μηδενισμό και τα υπόλοιπα. Εν πάση περιπτώσει.

Θέλω να πω ότι, κύριοι συνάδελφοι της νέας Πλειοψηφίας, είστε πραγματικά περισσότεροι σ' αυτή τη Βουλή απ' ό,τι χθες. Αλλά θα ήθελα να σας πω ότι μ' αυτή τη συγκρότηση αυτής της μνημονιακής συγκυβέρνησης είστε διαρκώς λιγότεροι στον ελληνικό λαό. Και αν θέλουμε να μιλήσουμε για Δημοκρατία και να πούμε για τον κυρίαρχο ελληνικό λαό είναι σίγουρο ότι είστε πιο ανίσχυροι, είστε πιο απονομιμοποιημένοι απ' ό,τι ήταν η προηγούμενη κυβέρνηση, η οποία είχε ήδη απονομιμοποιηθεί.

Κάποιοι έχασαν το μέτρο σ' αυτή την Αίθουσα. Άκουσα μια συνάδελφο -και μάλιστα νέα- να λέει ότι δεν υπάρχει άλλη σοβαρή πρόταση από κανέναν. Τόση σιγουριά. Άκουσα ότι κάποιοι έχασαν το μέτρο, εννοώντας την Αριστερά. Είπε και για άλλους. Και στο τέλος είπε ότι ο κ. Παπαδήμος χθες δεν είπε τίποτα που δεν το έχει πει ο κ. Παπανδρέου. Και νομίζω ότι αυτό επιβεβαιώνει - γιατί θα συμφωνήσω σ' αυτό το τελευταίο- αυτό που είπα στην αρχή: αν απαγορευόταν να επαναληφθούμε εδώ μέσα, τότε κανείς δε θα έπρεπε να συζητά.

Εν πάση περιπτώσει να θυμίσουμε ότι η κυβέρνηση Παπανδρέου έπεσε -διότι έπεσε αυτή η Κυβέρνηση- μετά την ενεργοποίηση του λαϊκού παράγοντα και όταν αναγκάστηκε να κάνει χειρισμούς, οι οποίοι βοήθησαν. Αυτό που θέλουμε να πούμε εμείς είναι ότι ο λαϊκός παράγοντας πρέπει να εξακολουθήσει να βρίσκεται στο προσκήνιο διότι διαφορετικά όλα θα γίνουν σε διαδρόμους και τα μισά τουλάχιστον θα γίνονται σκοτεινά.

Δεν άκουσα καμμία αναφορά χθες στις προγραμματικές δηλώσεις από το νέο Πρωθυπουργό για την κρίση στην Ευρωζώνη λες και δεν υπάρχει, λες και δεν είναι σημαντική παράμετρος για όλα αυτά που συμβαίνουν και στη χώρα μας, αλλά και αλλού. Νομίζω ότι αυτό ήταν ένα σημαντικό έλλειμμα και δεν είναι τυχαίο, δεν είναι μικρό. Επίσης, διαφάνηκε μια προσπάθεια -τουλάχιστον έτσι το είδα εγώ- από την εμφάνιση του νέου Πρωθυπουργού να φανεί ότι η ίδια πολιτική στα χέρια ενός ειδικού θα μπορέσει να τα καταφέρει. Το γιατί δε μας το είπε κανείς. Όντως είναι ειδικός ο κ. Παπαδήμος, εγκεκριμένος από τους εταίρους, την Ευρωπαϊκή Ένωση, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, τους δανειστές και έχει και τη στήριξη των τριών πολιτικών κομμάτων του μνημονίου, ίσως και άλλων προθύμων αλλά μη συμμετεχόντων.

Εγώ δεν άκουσα καμμία ομιλία ούτε από αντιπροέδρους ούτε από αρχηγούς που να λέει για ποιο λόγο η ίδια πολιτική στο ίδιο περιβάλλον, στον ίδιο ελληνικό λαό, που δεν τη δέχεται, θα κάνει κάτι και θα κερδίσει εκεί που η προηγούμενη πολιτική έχασε.

Ένα άλλο είναι το θέμα της σωτηρίας της χώρας και της επίτευξης «βασικών εθνικών στόχων» όπως ειπώθηκε κατά κόρον και κατά την ανάγνωση των προγραμματικών δηλώσεων και μετά. Αν κανείς εννοεί ότι σώζοντας τις τράπεζες, τα κέρδη και τα συμφέροντα των ελληνικών και των διεθνών μονοπωλιακών ομίλων σώζεται η χώρα μας, νομίζω ότι κάνει λάθος.

Την ίδια στιγμή η ανεργία αποκτά κυριολεκτικά τερατώδεις, ανθρωποφάγες, θα μπορούσε να πει κανείς, διαστάσεις. Το 2011 είναι 18% επίσημα, αλλά 23% πραγματικά. Το 2012 προϋπολογίζεται ότι θα είναι 23% επίσημα και πάνω από 25% πραγματικά, που σημαίνει ενάμισι εκατομμύριο άνεργοι. Το εκτιμά αυτό το ΙΝΕ της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ που δεν έχει πείσει ποτέ έξω στις προβλέψεις του.

Την ίδια στιγμή ξεκινά η διαδικασία της εφεδρείας, δηλαδή της απόλυσης υπαλλήλων του δημοσίου, την ίδια στιγμή που οι μισθοί και τα μεροκάματα όχι απλά μειώνονται αλλά καταβαρύνονται κατά 40% και ακόμα περισσότερο.

Το 2009 οι συμβάσεις εργασίας πλήρους απασχόλησης αντιπροσώπευαν το 79% των νέων συμβάσεων, το 2010 το 66,9% και το πρώτο εννεάμηνο του 2011 το 58,92%. Η αναλογία των συμβάσεων μερικής απασχόλησης στο σύνολο των νέων συμβάσεων αυξήθηκε από 16,7% το 2009 σε 26,1% το 2010 και σε 32,52% το πρώτο εννεάμηνο του 2011.

Σύμφωνα με πρόσφατα στοιχεία του ΣΕΠΕ τριάντα πέντε χιλιάδες εργαζόμενοι αποδέχθηκαν μείωση μισθών είτε μέσω μεί-

ωσης των ωρών εργασίας είτε μέσω μείωσης των ημερών εργασίας. Και το ωραίο είναι ότι ένας στους τρεις είναι ανασφάλιστος. Και αυτό με στοιχεία του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας. Έχω πει και άλλη φορά σ' αυτή την Αίθουσα να αλλάξετε κατεύθυνση στο φράχτη που ετοιμάζετε στον Έβρο. Όχι για να μην μπαίνουν αλλά για να μη φεύγουν. Για να μη φεύγουν οι νέοι στους οποίους έχουμε επενδύσει και μέσα από την παιδεία και από όλα τα υπόλοιπα.

Θα τελειώσω λέγοντας, κύριοι συνάδελφοι –μιας και δεν υπάρχει χρόνος– ότι αυτή την ώρα αυτό που λέει η σημερινή ειδησεογραφία είναι ακροθιγώς για τον εκλογικό νόμο. Γιατί; Και με ποιους στόχους; Τι πάει να γίνει για τη Δημοκρατία; Και τι περιτολές Δημοκρατίας θα έχουμε; Οι επικουρικές συντάξεις, το ενιαίο μισθολόγιο που περικόπτει, η εργασιακή εφεδρεία. Εμείς λέμε ότι αυτό που χρειάζεται για την αναστροφή των πραγμάτων –γιατί μόνο αναστροφή χρειάζεται, δεν μπορούμε να συνεχίσουμε άλλο έτσι– είναι η ενότητα της Αριστεράς κατά πρώτον, η διατήρηση στο προσκήνιο του λαϊκού παράγοντα, για να μην μπορούν κάποια συμφέροντα να χορεύουν και κάποιοι που τα εκπροσωπούν να κάνουν διάφορα παιχνίδια.

Στηρίζουμε τα κινήματα υπεράσπισης του βιοτικού επιπέδου των κοινωνικών και των δημοκρατικών κινημάτων και για τα χαράτσια και για όλα τα υπόλοιπα. Ζητάμε άλλη πολιτική. Όχι στο μνημόνιο και την αντικοινωνική και αναποτελεσματική πολιτική, όπως αποδείχθηκε κατά τον ενάμιση χρόνο που εφαρμόζεται. Συζητάμε αν θέλετε και έχουμε ιδέες. Και όποιος λέει ότι δεν έχουμε μπορούμε να ανοίξουμε μια τέτοια συζήτηση. Ζητάμε μια άλλη κυβέρνηση με κέντρο την Αριστερά και τη στήριξη του ελληνικού λαού.

Καταψηφίζουμε οπωσδήποτε αυτές τις προγραμματικές δηλώσεις. Την προηγούμενη φορά που τις καταψηφίσαμε είχαμε ένα επιχείρημα λιγότερο. Το επιχείρημα που έχουμε τώρα είναι ο ενάμιση χρόνος που γονάτισε τον ελληνικό λαό και η αναποτελεσματικότητα όλων των αντικοινωνικών αυτών μέτρων.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Μιχαήλ Κριτσωτάκη, Βουλευτή Ηρακλείου του ΣΥΡΙΖΑ.

Το λόγο έχει τώρα ο κ. Σπυρίδων Κουβέλης, Βουλευτής Α' Αθηνών του ΠΑΣΟΚ για έξι λεπτά.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ξεκινώντας θα ήθελα και ανθρώπινα να εκφράσω τις ευχές μου στον νέο Πρωθυπουργό, τον κ. Παπαδήμο. Κατά τα λοιπά πρόσωπα της Κυβέρνησης είναι λίγο πολύ γνωστά. Τις ευχές μου και σε εκείνους.

Άκουσα και διάβασα σφυγμομετρήσεις τις τελευταίες μέρες για ένα πολύ υψηλό ποσοστό αποδοχής του νέου Πρωθυπουργού από τους πολίτες. Πάνω σ' αυτό θέλω να πω ότι η δική μου ανάγνωση είναι ότι αυτό το 80%, ή όσο αναφέρθηκε, για μένα συμβολίζει προσδοκία, όχι αποδοχή.

Και αυτό γιατί θεωρώ ότι οι πολίτες αναζητούν πλέον, ηρεμία, σταθερότητα και ακόμα περισσότερο μια προοπτική.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά από δύο πολυτάραχες εβδομάδες που η Ελλάδα και οι Έλληνες έζησαν πρωτόγνωρες πολιτικές καταστάσεις, καλούμαστε αύριο να δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης σε μια Κυβέρνηση, που θα μπορούσε να έχει πολλά ονόματα ανάλογα με το πού στέκεται κανείς ή από πού τη βλέπει. Έχουμε ακούσει «προσωρινή Κυβέρνηση», «μεταβατική», «συνεργασίας», «Κυβέρνηση Εθνικής Σωτηρίας» και πολλά ακόμα.

Επειδή μου αρέσει να μιλάω ευθέως, ένα όνομα που δεν έχει αυτή η Κυβέρνηση είναι «εκλεγμένη». Και τολμώ να το πω αυτό έχοντας ακούσει και τον Πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ, τον Γεώργιο Παπανδρέου, όντας ένας από τους λίγους, που αμέσως είχαν υποστηρίξει την πολιτική σημασία ενός δημοψηφίσματος με την έννοια του ότι θα είχαμε πια μια ξεκάθαρη λαϊκή εντολή για το αν θέλουμε ή όχι να προχωρήσουμε. Δεν έγινε και σήμερα έχουμε αυτή την λύση, την οποία καλούμαστε να κρίνουμε.

Επίσης, για τη δική μου ιδεολογία και συνείδηση, αυτή η Κυβέρνηση έχει ακόμα ένα ανησυχητικό χαρακτηριστικό. Είναι η πρώτη μεταπολιτευτική Κυβέρνηση της Ελλάδας, που περιέχει εκπροσώπους και ακροδεξιού κόμματος. Και πρέπει να είμαι ει-

λικρινής και ξεκάθαρος και τα δύο αυτά πράγματα εμένα δεν μου αρέσουν.

Από την άλλη είμαι υποχρεωμένος να συνυπολογίσω στη σημερινή κατάσταση ότι η Ελλάδα διέρχεται μια έκτακτη εθνική ανάγκη. Και βρισκόμαστε ουσιαστικά σε μια εμπόλεμη κατάσταση, η οποία απλά γίνεται με διαφορετικούς όρους από αυτούς που παραδοσιακά θεωρούμε εμπόλεμη κατάσταση. Σε αυτές τις συνθήκες είναι απαραίτητη και η ηρεμία και η συνεργασία σε εθνικό επίπεδο. Και επίσης θέλω να υπογραμμίσω ότι πρέπει πάση θυσία να αποφευχθούν οι κοινωνικές ρήξεις. Και ελπίζω ότι οι ίδιοι οι Έλληνες πολίτες θα καταδικάσουν προκαταβολικά την προσπάθεια του οποιουδήποτε να οδηγήσει ξανά την Ελλάδα στις εικόνες που ζήσαμε τις τελευταίες εβδομάδες και μήνες με τους ξεσηκωμούς και όλη την εικόνα, που αμαύρωσε την εικόνα της χώρας μας και στο εξωτερικό.

Δεν πρέπει όμως, να ξεχνάμε σαν πολιτικό σύστημα ότι πλέον, ο πολίτης φορτώνεται υπερβολικά. Και δεν φορτώνεται μόνο με μέτρα και θυσίες, αλλά και με πολιτικές καταστάσεις που δεν χωρούν εύκολα. Γι' αυτό πιστεύω ότι όσο είναι ανάγκη να δώσουμε προοπτική σήμερα για έξοδο από την κρίση, άλλο τόσο είναι ανάγκη να επαναλάβουμε με τρόπο ειλικρινή και πειστικό, την προσήλωση μας στους θεσμούς και τη δημοκρατία. Η νέα πορεία που πρέπει να χαράξει η Ελλάδα δεν μπορεί να γίνει χωρίς τους πολίτες, δεν μπορεί να γίνει ούτε στο όνομα τους, πρέπει να γίνει μαζί τους. Πρέπει να ενημερώνονται σε κάθε βήμα και να κερδίζει η Κυβέρνηση κάθε μέρα την εμπιστοσύνη και όχι μόνο αύριο, μέσω των εκπροσώπων.

Θέλω, επίσης να προσθέσω ότι χάρηκα εχθές που άκουσα στην ομιλία του Πρωθυπουργού την αναφορά του στο ότι αυτό που χρειαζόμαστε είναι αλήθεια και αυτό το κρατώ σαν δέσμευση.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ**)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Πρωθυπουργός έχει μια πολύ μεγάλη και σοβαρή αποστολή, να αποκαταστήσει την αξιοπιστία της χώρας. Τις τελευταίες μέρες έχει γίνει πολλή συζήτηση για το ότι ζητούν εγγυήσεις επί εγγυήσεων αυτοί που συζητούν για να παρέχουν βοήθεια στην Ελλάδα. Και όλοι ξέρουμε ότι όσο πιο αξιόπιστος είναι κανείς, τόσο λιγότερες εγγυήσεις χρειάζεται να δίνει. Όμως, ο κ. Παπαδήμος, μόνος δεν μπορεί και δεν θα μπορούσε να το κάνει. Ουσιαστικά, χρειάζεται όλη την Ελλάδα μαζί του σε αυτή την προσπάθεια. Και με αυτό εννοώ ότι θα πρέπει όλα τα κόμματα να μείνουν ετούτη τη φορά μακριά από τακτικισμούς. Χρειάζεται επίσης, οι πολίτες να μείνουν μακριά από στείρα άρνηση και κυρίως, να δεχθούν ότι δεν πρέπει να ενοχλούνται όταν υπάρχει ανάγκη για τυχόν ξεβόλεμα. Εδώ, τώρα είναι ο εθνικός μας αγώνας σαν Έλληνες και όλοι πρέπει να καταλάβουμε ότι αλλάξαμε εποχή.

Πιστεύω, λοιπόν, ότι ο νέος Πρωθυπουργός είναι απαραίτητο να προβεί σε ότι χρειάζεται για να βγάλει την Ελλάδα από τις Συμπληγάδες της οικονομικής καταστροφής. Αλλά ταυτόχρονα, πρέπει να μην σταματήσει ούτε μια μέρα να δίνει τη δυνατότητα στους Έλληνες, οι ίδιοι να πουν τι θέλουν για την Ελλάδα, που πρέπει να κοιτάζει η πλώρη της χώρας, όταν έχουμε πια βγει από το μάτι του κυκλώνα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εκτός από αυτά θεωρώ ότι σήμερα πια πρέπει και εμείς οι ίδιοι να αποζητούμε και να αναμένουμε την εξέλιξη του πολιτικού συστήματος και τη μεταλλαγή του. Γιατί το πολιτικό σύστημα, όπως είναι στην Ελλάδα σήμερα, είναι σε αδιέξοδο. Αλλά επίσης, πιστεύω ότι και οι Έλληνες πολίτες πρέπει να ετοιμάζονται από σήμερα και να μην περιμένουν να φτάσουν οι εκλογές για να τους πουν τι θέλουν, τι θα έπρεπε να θέλουν, τα κανάλια και οι δημοσκοπήσεις και άλλοι.

Προσωπικά θα ήθελα τα κινήματα των πολιτών αντί να εκφράζουν απλώς, μια στείρα άρνηση, να αρχίσουν από σήμερα να λένε τι περιμένουν από τα κόμματα και την εκπροσώπηση τους, να λένε τι περιμένουν από το Σύνταγμα και τον τρόπο της εφαρμογής του, να λένε προς εμάς τους πολιτικούς και γενικά να απαιτούν πώς οι ίδιοι οι πολίτες θα έχουν κυριαρχία στη χώρα τους. Και επίσης, να απαιτήσουν από το πολιτικό σύστημα να αντιμετωπίσει τις σύγχρονες ανάγκες και προτεραιότητες, την ανά-

πτυξη, την ενδογενή ανάπτυξη, την αξιοποίηση της γεωγραφικής και γεωπολιτικής θέσης της Ελλάδας, τη μετανάστευση, τα περιβαλλοντικά, τη θέση της Ελλάδας στην Ευρώπη και την εξέλιξη της Ευρώπης και πολλά ακόμα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και από εδώ επίσης, θέλω να πω πως σε αυτές τις συνθήκες της έκτακτης ανάγκης, οι συμπολίτες μας ελπίζω ότι θα καταλάβουν ότι δεν μπορούν να περιμένουν πάντα κάποιος άλλος να κάνει αυτό που χρειάζεται. Και σε τέτοιες συνθήκες οι πρωτοβουλίες των πολιτών σε δίκτυα κοινωνικής οργάνωσης μπορούν και χρειάζεται να αναπληρώσουν το κενό, που δεν μπορεί να καλύψει το κράτος.

Αύριο, θα δώσω ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση έχοντας συνειδηση σε ποια Κυβέρνηση τη δίνω και για ποιους λόγους, που περιέγραψα πριν. Δεν δίνω όμως, λευκή επιταγή. Θα παρακολουθώ, θα κρίνω, θα κάνω προτάσεις. Και μάλιστα, θα κρίνω το έργο της Κυβέρνησης συνολικά και των Υπουργών ειδικά.

Και θέλω εδώ να είναι σαφές ότι σε ότι με αφορά μέσα σε αυτές τις συνθήκες δεν νιώθω ότι δεσμεύομαι από Κοινοβουλευτικές Ομάδες, κομματικές πειθαρχίες ή συντροφικότητα, που θα μπορούσε να με κάνει να βάλω το κομματικό συμφέρον πάνω από το εθνικό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και θεωρώ ότι δεν χρωστάω τίποτα λιγότερο ούτε σε εκείνους που με εξέλεξαν εδώ, για να μπορώ σήμερα να εκφράζω αυτό το λόγο, αλλά ούτε και στα παιδιά και στους προγόνους μου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Σπυρίδωνα Κουβέλη.

Παρακαλείται ο κ. Κωνσταντίνος Μουσουρούλης, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, στο Νομό Χίου, να λάβει το λόγο.

Ορίστε, κύριε Μουσουρούλη, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, έχει ειπωθεί ότι η αλήθεια είναι πιο σημαντική από τα γεγονότα. Και εδώ –δυστυχώς– η αλήθεια είναι πως η αλλοπρόσκληση διακυβέρνησης Παπανδρέου, η αποτυχία του μνημονίου και η αστοχία του μεσοπρόθεσμου προγράμματος έχουν παραχώσει τη χώρα σε μια τρύπα. Η μόνη διεξόδος ήταν οι εκλογές.

Σε αυτό εδώ το Βήμα στις 2 Νοεμβρίου, είχα ευχηθεί να ήταν η τελευταία φορά που θα μιλούσα υπό την παρούσα Βουλή. Ήταν εκείνη η ημέρα όπου η αρχική ανοησία του δημοψηφίσματος μετεξελίχθηκε σε προσωπική μπλόφα, στη συνέχεια έγινε συλλογική γκάφα, για να καταλήξει εθνική σφαλιάρα. Αυτή είναι η ουσία του πώς φτάσαμε ως εδώ. Δεν θα σχολιάσω την αναδίπλωση του Προέδρου του ΠΑΣΟΚ για το δημοψήφισμα, δεν έχει καμμία αξία, αφού αποδείχθηκε λυτρωτική για τη χώρα. Και δεν είναι μόνο η αλλαγή Πρωθυπουργού το πρόβλημά μας.

Ούτε θα σχολιάσω, κύριοι συνάδελφοι, το πώς το ΠΑΣΟΚ θα διαχειριστεί την επόμενη ημέρα του. Είναι δικό του θέμα, αρκεί να το κάνει ήσυχα, χωρίς να αναστατώσει την κοινωνία.

Μόνο για τον κ. Κακλαμάνη, που μίλησε προ ολίγου για ευθύνες σε συγκεκριμένες περιοχές του πολιτικού, οικονομικού και κοινωνικού φάσματος, να πω ότι συμμετοχοί, μικρομέτοχοι ή μεγαλομέτοχοι, σε όλη αυτή την κατάσταση υπάρχουν παντού. Στα μεγάλα κόμματα με την αβελτηρία τους, στα μικρά κόμματα με τις ιδεοληψίες τους, στην επιχειρηματική κοινότητα, στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Όλα για την εξουσία. Άλλος για να την καταλάβει, άλλος για να τη διατηρήσει, άλλος για τη νομή της και άλλος για τον εκβιασμό της. Αυτή είναι η κατάσταση, όπως εγώ την κατανοώ.

Θα ήθελα να ρωτήσω τους Υπουργούς του ΠΑΣΟΚ: γιατί δυο χρόνια δεν αλλάξατε πολιτική, ενόσω ήταν καιρός, πρώτο ερώτημα.

Και δεύτερο, γιατί δεν σκεφτήκατε άλλο τρόπο επικοινωνίας με το λαό, πλην των εκβιαστικών διλημμάτων. Θα σας απαντήσω εγώ: γιατί αν τα είχατε σκεφτεί αυτά ούτε την εξουσία θα είχατε

διεκδικήσει με τον τρόπο που τη διεκδικήσατε, ούτε και τη διακυβέρνηση της χώρας, θα την είχατε κάνει όπως την κάνατε. Αυτή είναι η άποψή μου και αυτή είναι και η πρώτη μας διαφορά:

Εμείς δεν καταγγέλλουμε εκ του ασφαλούς, εμείς κρίνουμε, προτείνουμε και πάνω από όλα βρίσκουμε διεξόδους. Τώρα μπροστά στον κίνδυνο η σφαλιάρα των Κανών να μετεξελισσόταν σε σπρωξιά της χώρας προς το κενό, αναγκαστήκαμε να πάμε στην αμέσως επόμενη διεξόδο, αυτή μιας μεταβατικής Κυβέρνησης, με έναν ειδικό σκοπό. Διπλό, να διευθετηθεί τις εκκρεμότητες της έκτης δόσης και βέβαια, να διαχειριστεί την απόφαση της 26ης Οκτωβρίου.

Χθες ακούσαμε τον κ. Παπαδήμο να διερμηνεύει το σκοπό αυτό ως μια διευκλίνηση της χώρας μας προκειμένου να μεταβεί σε συνθήκες ομαλότητας, σταθερότητας και ανάπτυξης. Αυτό θέλουμε και εμείς –όλοι υποθέτω– να αποφευχθεί η πρόσκρουση στο παγόβουνο, να βγει η χώρα από το μάτι του κυκλώνα, να δρομολογηθεί η αλλαγή πορείας, να αναστραφεί το νοσηρό κλίμα –και εγώ θα προσέθετα– άμεσα να ανακοπεί έστω λίγο κατά τη διάρκεια του τριμήνου, το τεράστιο κύμα φτώχειας και ανεργίας που σαρώνει τη χώρα.

Κύριοι συνάδελφοι, ο κ. Παπαδήμος, διαθέτει τεχνοκρατική γνώση που του επιτρέπει να κατανοήσει το πώς πρέπει να χειριστεί την οργιώδη διεθνή συγκυρία. Και αυτό το πολύ σημαντικό που απουσίαζε μακράν τα τελευταία δύο χρόνια από την προηγούμενη πρωθυπουργία, δέχνη η Αριστερά να το αγνοεί. Και αυτό πρέπει να το προσέξει. Και το λέω με συμπάθεια.

Ελπίζω, επίσης, υπό τον κ. Παπαδήμο, η Ελλάδα να μην είναι πια ένα σκέτο ντεκόρ στα ευρωπαϊκά συμβούλια. Θα ήθελα όμως να ρωτήσω, θα ρώταγα τον ίδιο, δυστυχώς δεν ήμουν τυχερός, μέχρι πριν λίγο ήταν εδώ, αλλά έφυγε– τα εξής:

Πρώτον, αν οι ενέργειες που θα κάνει σε αυτό το δίπτυχο του στόχου, θα είναι διαδοχικές ή παράλληλες. Είναι σημαντικό να ξεκαθαριστεί αυτό, δεδομένης της άγνωστης έκβασης του PSI σε σχέση με την καταβολή της έκτης δόσης και τη δανειακή σύμβαση. Δεύτερον, αν από τα νέα αυτά δάνεια θα περάσουν κάποια χρήματα στην πραγματική οικονομία. Τρίτον, αν από αυτά τα δάνεια θα χρηματοδοτηθεί η ελάφρυνση που θα προκύψει από το PSI, δηλαδή ρωτώ αν θα χρεωθούμε ξανά για το «κουρεμένο» χρέος. Τέταρτον, αν θα επιδιώξει μια ισχυρή πολιτική επιβεβαίωση της αυτονόητης ηθικής και αδιαπραγμάτευτης πολιτικής συμμετοχής μας στην ευρωζώνη.

Το λέω αυτό, διότι με τους χειρισμούς που έγιναν μέχρι τώρα διαμορφώθηκε για τη δεύτερη δανειακή σύμβαση ένα πλαίσιο που προκαλεί οικονομικούς, πολιτικούς, νομικούς και άλλους προβληματισμούς.

Κύριοι συνάδελφοι, ο κ. Παπανδρέου, μιλώντας στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ, συνέκρινε μεταξύ άλλων τις δωρεάν επιχορηγήσεις από τα διαρθρωτικά ταμεία, με τα δάνεια που έφερε η Κυβέρνηση σε αυτή τη χώρα διαχρονικά. Είναι απίστευτο! Δεν μπορώ να καταλάβω τι είδους συνειρμός και τι είδους σύγκριση είναι αυτή.

Αυτή, κύριοι συνάδελφοι, είναι η δεύτερη διαφορά μας. Εμείς λυπούμαστε βαθύτατα που η χώρα αναγκάζεται να συρθεί σε τέτοιο δανεισμό, ενώ εκείνος επιχαιρεί. Το αύριο δεν διασφαλίζεται με νέα δανεικά και με περισσότερο στύψιμο του κράτους. Διασφαλίζεται με νέα παραγωγή και με νέα οικονομία.

Κάτι ακόμα συναφές με το δανειακό οίστρο της χώρας και επ' αυτού θα ήθελα την προσοχή σας. Στις αρχές του Οκτωβρίου, ο κ. Χρυσόχοιδης ανακοίνωσε συμφωνία της προηγούμενης κυβέρνησης με την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή με σκοπό τη δέσμευση δύο δισεκατομμυρίων ευρώ από τα κονδύλια του ΕΣΠΑ έναντι απελευθέρωσης –που δεν είναι μόχλευση– δανείων προς τις επιχειρήσεις και προς τους εργαζόμενους των μεγάλων έργων.

Αυτό, προσωπικά, το βρήσκω εξοργιστικό. Μπορεί να είναι μέρος της λύσης εδώ που φθάσαμε, όμως έτσι προκύπτουν οι εξής δύο επιπτώσεις: πρώτον, μια φούσκα αναπορρόφητων κονδυλίων του ΕΣΠΑ –αυτά τα δυο δισεκατομμύρια– και, δεύτερον, ένα σημαντικό θέμα αρχής. Το λέω, επίσης, επειδή υπηρέτησα ως μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων. Οι πόροι του ΕΣΠΑ είναι προγραμματισμένοι στον

κοινοτικό προϋπολογισμό από το 2005 έναντι εκτέλεσης έργων. Τώρα τι γίνεται; Αποδεσμεύουμε δάνεια δεσμεύοντας επιχορηγήσεις, παγώνουμε δηλαδή και το δωρεάν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ θα ήθελα ένα λεπτό και νομίζω ότι το αξίζω γιατί περίμενα τρεις ώρες επί του καταλόγου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Άσχετο. Ο χρόνος της αναμονής δεν σχετίζεται με το χρόνο της ανοχής.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Για την υπομονή λέω, όχι για την αναμονή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Παρακαλώ προχωρήστε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πάρα πολύ.

Το «συμβόλαιο του ΠΑΣΟΚ με το λαό» του 1981 έλεγε ότι ο «εξωτερικός δανεισμός επιτρέπεται, όταν είναι ενταγμένος σε ένα ολοκληρωμένο πρόγραμμα οικονομικής ανάπτυξης», ότι δεν συμφωνούμε με τον εξωτερικό δανεισμό που αποβλέπει στο να καλύψει λάθη, παραλείψεις της οικονομικής πολιτικής κ.λπ., ότι «η διατυμπανιζόμενη από την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας πιστοληπτική ικανότητα της χώρας δεν είναι το βασικό πρόβλημα». Σωστά τα λέγατε τότε. Τώρα επιχαίρετε για τον εξωτερικό δανεισμό.

Επίσης, παρατηρώ και κάτι ακόμα σε αυτό το απόσπασμα, πως η Νέα Δημοκρατία από τότε για εσάς ήταν γραφική, επειδή στεκόταν στην πιστοληπτική ικανότητα της χώρας.

Θα καταθέσω στα πρακτικά έναν πίνακα που δείχνει την εξέλιξη της πιστοληπτικής ικανότητας τα τελευταία χρόνια, γιατί αυτό είναι το πρόβλημα που μας αναγκάζει σήμερα να δανειζόμαστε, πρώτον, υπό όρους τόσο επαχθείς, δεύτερον, πάνω από τις δυνάμεις μας και, τρίτον, με θυσίες που πηγαίνουν χαμένες.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Μουσουρούλης καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Έκανε ένα συλλογισμό ο συνάδελφος του ΛΑΟΣ για τα τέσσερα δισεκατομμύρια ευρώ που μας κοστίζουν οι εισαγωγές τσιγάρων. Εγώ θα κάνω έναν άλλον -και κλείνω- συλλογισμό. Η Κυβέρνηση αυτή έχει σαράντα οκτώ Υπουργούς. Από κάτω της, στο μεσαίο επίπεδο της διοίκησης, βρίσκονται πενήντα ένας γενικοί γραμματείς και είκοσι δύο ειδικοί Γραμματείς, σύνολο εκατόν είκοσι ένας άνθρωποι. Εάν υπολογίσετε και τους συμβούλους που υπηρετούν σε αυτούς τους εκατόν είκοσι έναν ανθρώπους -έναν μέσο όρο, συν τα λειτουργικά κόστη - θα δείτε ότι ξεπερνά το ποσό των 60 εκατομμυρίων ευρώ το χρόνο. Σε εξήντα εκατομμύρια ευρώ το χρόνο αντιστοιχούν τα 300 ευρώ που κόπηκαν από διακόσιες χιλιάδες χαμηλοσυνταξιούχους.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Μουσουρούλη.

Καλείται ο κ. Μίμης Ανδρουλάκης, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στη Β' Αθηνών, να λάβει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ (ΜΙΜΗΣ) ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, είστε καταπονημένοι. Θα πω και εγώ δυο λόγια για το καλό, μπας και φέρω γούρι αυτή τη φορά. Θα θυμάστε βέβαια ότι προεκλογικά είχα την ιδέα ότι η Κυβέρνηση της 4ης Οκτωβρίου, η Κυβέρνηση του Παπανδρέου, έπρεπε ως προς τη σύνθεσή της, τις λειτουργίες της και την αίσθηση του επείγοντος να είναι κυβέρνηση έκτακτης εθνικής ανάγκης, να βάλει γρήγορα ζώνη ασφαλείας στη χώρα, να κρατήσει η χώρα το κεφάλι έξω από το νερό, να μην βαδίσουμε στη χρεοκοπία.

Αυτή η Κυβέρνηση είναι κάτι εντελώς διαφορετικό. Είναι μια κυβέρνηση προσωρινής συνεννόησης, ένα βήμα πριν τον γκρεμό. Χρειάζεται, κατά τη γνώμη μου, φρόνηση, στωικότητα, καθαρό και κρύο κεφάλι, διότι εν μέσω κρίσης συχνά οι ελπίδες αναπτερώνονται και ύστερα γκρεμοτσακίζονται σε ένα βράθυρο τόσο βαθύ που ούτε τον πάτο του δεν μπορείς να δεις.

Η Κυβέρνηση Παπαδήμου θεωρητικά έχει εκατό μέρες μπροστά της. Όμως, η αλυσιδωτή αντίδραση των εξελίξεων στην Ευρώπη επιταχύνει τη ροή του χρόνου, την πυκνότητα του χρόνου.

Έτσι, η μία μέρα μπορεί να είναι τρεις, τέσσερις μέρες. Πιστεύω ότι η Κυβέρνηση Παπαδήμου πολύ πιθανόν -δεν ξέρω- σε πέντε, σε τέσσερις, σε έξι εβδομάδες- να βρεθεί μπροστά σε μια ιστορικής σημασίας διχάλα ή η Ευρώπη θα υπερβεί -ας το πούμε έτσι- τη λουθηρανική της οικονομική θεολογία και θα βάλει την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα να λειτουργήσει ως δανειστής εκτάκτου ανάγκης, δηλαδή να κόψει χρήμα με τη μέθοδο της Ευρώπης, να υποτιμήσει το ευρώ, να προσφέρει ένα ευρωπαϊκό σχέδιο ρευστότητας στην οικονομία, δηλαδή να κάνει πρώτη και απόλυτη προτεραιότητά της την ανάσχεση της υφεσιακής καταγίδας ή διαφορετικά, πολύ πιο σύντομα απ' ό,τι νομίζουμε, μπορεί να αντιμετωπίσουμε μια συστημική κατάρρευση της ζώνης του ευρώ.

Τη μέρα που ο κ. Παπαδήμος ορκίστηκε, δυο αριθμοί τη σημάδεψαν. Ο πρώτος αριθμός ήταν το 7. Το spread της Ιταλίας πέρασε το 7, κάτι που μας υπογραμμίζει το ενδεχόμενο συστημικής κατάρρευσης του ευρώ. Ο άλλος αριθμός, κύριοι συνάδελφοι, τον οποίο παρέβλεψαν τα μέσα ενημέρωσης είναι ότι η ανεργία πέρασε το 18%, στην ουσία το 20% -κατά τη γνώμη μου- αν κάνουμε μια αντικειμενική ανάλυση.

Κύριοι συνάδελφοι, από την ψυχή μου θα σας πω κάτι. Όταν η ανεργία πιάσει, καβατζάρει το 25% και αρχίζει να κλιμακώνεται προς το 30%, δεν υπάρχει ευρώ στην Ελλάδα, έχει λήξει το ευρώ για την Ελλάδα, εν μέσω αναταραχών κ.λπ.. Πρέπει, λοιπόν, να έχουμε πλήρη συναίσθηση αυτού του γεγονότος. Δεν είναι το ΚΚΕ ή ο σύντροφός μου ο Παναγιώτης Λαφαζάνης που θα μας βγάλει έξω από το ευρώ.

Η ανεργία, κύριοι συνάδελφοι και ό,τι σημαίνει αυτό για την κατάρρευση των ασφαλιστικών ταμείων, είναι που κινδυνεύει να μας οδηγήσει εκτός του ευρώ. Να, λοιπόν, γιατί πρέπει να είναι απόλυτη και επείγουσα προτεραιότητα της σημερινής Κυβέρνησης και της επόμενης, της μετεκλογικής, η συγκράτηση της πτώσης της οικονομίας, διότι διαφορετικά μπορεί να κυνηγάμε πρωτογενή πλεονάσματα με την οικονομία σε ελεύθερη πτώση, ενώ θα αποδεκατίζεται το εργατικό και παραγωγικό δυναμικό της χώρας και ο μόνος μηχανισμός που θα μας έχει απομείνει θα είναι η λεγόμενη εσωτερική υποτίμηση, ασύμμετρη, άνιση, αβέβαιη όσον αφορά την ανταγωνιστικότητα, διότι βλέπουμε να πέφτουν τα εισοδήματα και οι τιμές να κρατούνται, 5% ήταν η αύξηση των τιμών πέρυσι στην Ελλάδα μόλις 2,28% στη Γερμανία.

Άρα, λοιπόν, έχουμε αβέβαια αποτελέσματα και για την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας και δεν συμφωνώ με τον Πρόεδρο της Κυβέρνησης που ήταν κάπως καθουσιαστικός, όσον αφορά το ζήτημα των εξαγωγών. Όποιος καταλαβαίνει οικονομικά, κύριοι συνάδελφοι, αντιλαμβάνεται ότι δεν υπάρχει διαρθρωτική βελτίωση της εξαγωγικής επίδοσης της ελληνικής οικονομίας. Όποιος αντιλαμβάνεται τι σημαίνει αυτό, δεν έχει σημασία αν ξέρει τα τεχνικά ζητήματα. Απλώς έχουμε μια μείωση των εισαγωγών λόγω κατάρρευσης της εσωτερικής ζήτησης. Η εσωτερική υποτίμηση, λοιπόν, παρά τις προβλέψεις της τρόικας δεν δουλεύει στην Ελλάδα. Δεν μπορεί να δουλέψει για μια σειρά λόγους -όπως στην Ιρλανδία- και να αυξήσει την ανταγωνιστικότητα. Γι' αυτό, λοιπόν, η απόλυτη προτεραιότητα θα πρέπει να είναι η συγκράτηση της πτώσης της οικονομίας.

Μια πανουργία της ιστορίας, κύριοι συνάδελφοι, το έφερε ώστε ο κ. Παπαδήμος, ο οποίος είναι ο πιο έγκυρος εκφραστής του ευρώ, να έρθει αυτή τη στιγμή αντιμέτωπος πρόσωπο με πρόσωπο με τις συστημικές και γενετικές ατέλειες του ευρώ, με τις αντινομίες του, με το γεγονός ότι παραμένει ακόμα δέκα χρόνια μετά ένα ανολοκλήρωτο νόμισμα, δηλαδή δεν διαθέτει τα αναγκαία δημοσιονομικά και νομισματικά εργαλεία για να αντιμετωπίσει αυτή την κρίση.

Είναι, λοιπόν, το ευρώ που μας έκανε στην άνοδο, στη φούσκα Γερμανούς και στην κάθοδο μας έκανε Αργεντινούς και αυτή τη στιγμή δεν διαθέτουμε τις παραδοσιακές δικλίδες ασφαλείας -αμφίσημες βεβαίως- όπως κοπή χρήματος, υποτίμηση του νομίσματος, νομισματοποίηση του χρέους, πληθωρισμός και μας απέμεινε μόνο προς το παρόν η εσωτερική υποτίμηση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Με συγχωρείτε, κύριε Πρόεδρε, θέλω να θέσω ακόμα ένα θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Παρακαλώ, κύριε Ανδρουλάκη.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (ΜΙΜΗΣ) ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ: Επειδή, στην Ελλάδα προσφεύγουμε στον έγκριτο κ. Παπαδήμο, κύριε Πρόεδρε της Βουλής, και στην Ιταλία τον Μάριο Μόντι σημαίνει, κύριοι συνάδελφοι, ότι στο τιμόνι της Ευρώπης αυτή την ιστορική στιγμή πρέπει να είναι τεχνοκράτες;

Κύριοι συνάδελφοι, μοιραία η κρίση της Ευρωζώνης θέτει ένα θεμελιώδες πολιτικό ζήτημα, ζήτημα πολιτικής και δημοκρατικής νομιμοποίησης της εξέλιξης της Ευρώπης, ζήτημα πολιτικής ηγεσίας σε εθνική και ευρωπαϊκή κλίμακα. Ξέρετε ότι ηγέτης γίνεσαι όταν το εσωτερικό σου ρολόι συγχρονίζεται με το ρολόι της ιστορίας. Άρα, χρειαζόμαστε εμπνευσμένες πολιτικές ηγεσίες που θα περάσουν, θα γειώσουν, θα μεταβολίσουν, θα μεταστοιχειώσουν ένα νέο ευρωπαϊκό σχέδιο στο συναισθηματικό, βιωματικό, θρυλικό υπόβαθρο της ψυχής των ευρωπαίων λαών και θα το νομιμοποιήσουν ουσιαστικά. Χρειαζόμαστε ηγέτες και όχι από καθ' έδρας φωταδιστές και τεχνοκράτες που βεβαίως μπορεί να είναι χρήσιμοι στην πορεία.

Η αναγκαστική προσφυγή στον Μάριο Μόντι στην Ιταλία υπό τις ευλογίες του παλαιού μου συντρόφου, βετεράνου του ιταλικού κομμουνισμού, Τζόρτζιο Ναπολιτάνο και στην Ελλάδα, κύριοι συνάδελφοι, του κ. Παπαδήμου, είναι με μια έννοια και ένα μέτρο αποτυχία του καθιερωμένου πολιτικού συστήματος εν μέσω αυτής της μεγάλης κρίσης.

Θα ήθελα, λοιπόν, να πω ότι ματαιοπονούν όσοι φαντάζονται ότι μπορούν πίσω από την επιστημονική αξιοπιστία του κ. Παπαδήμου να κρύψουν άλλα ζητήματα ή να κάνουν την αξιοπιστία του φύλλο συκής για ένα φθαρμένο σκηνικό.

Κατά τη γνώμη μου η Ελλάδα μπαίνει αργά, σταθερά σε μια νέα ιδρυτική φάση. Ελπίζω προς το καλύτερο, γιατί πάντα να έχουμε στο μυαλό μας και το χειρότερο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Ανδρουλάκη.

Το λόγο έχει η Ανεξάρτητη Βουλευτής Α' Αθηνών και Πρόεδρος της Δημοκρατικής Συμμαχίας, κ. Ντόρα Μπακογιάννη.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Έφυγε ο κ. Κακλαμάνης, για να μη σας κάνει παρατήρηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έπρεπε να φτάσουμε στο χείλος του γκρεμού για να πάρουμε μια απόφαση, η οποία ήταν επιβεβλημένη εδώ και καιρό, να προσπαθήσουμε να στηρίξουμε μια Κυβέρνηση που να συμμετέχουν όλες εκείνες οι πολιτικές δυνάμεις οι οποίες πιστεύουν στο μέλλον της Ελλάδος στο ευρώ, θέλουν να μείνει η Ελλάδα στο σκληρό πυρήνα του ευρώ και αντιλαμβάνονται το μέγεθος των δυσκολιών -και σωστά πολλά απ' αυτά τα οποία ανέφερε πριν ο φίλος μου ο Μίμης- που αντιμετωπίζει ολόκληρη η Ευρώπη.

Δεν θα σταθώ στα τραγελαφικά που διημιέφθησαν το πενήνμερο των διαβουλεύσεων για τη διαμόρφωση αυτής της συγκυβέρνησης μεταξύ των πολιτικών αρχηγών. Μέσα όμως απ' αυτά ανεδείχθησαν ορισμένα δομικά προβλήματα που κινδυνεύουν να υπονομεύσουν το έργο αυτής της Κυβέρνησης.

Θέλω να είμαι σαφής. Πρώτα απ' όλα θέλω να δηλώσω ότι η Δημοκρατική Συμμαχία είναι η τέταρτη πολιτική δύναμη η οποία θα στηρίξει με ψήφο εμπιστοσύνης αυτή την Κυβέρνηση, χωρίς να μετέχει σ' αυτή την Κυβέρνηση. Θα τη στηρίζουμε διότι πιστεύαμε, πιστεύουμε και θεωρούμε ότι είναι απολύτως αναγκαίο να δοθεί μια μάχη, να σωθεί η χώρα και να μπορέσει πραγματικά να βρει το βηματισμό της μέσα στην Ευρωζώνη.

Δεν έχω καμμία αμφιβολία ότι το έργο του κ. Παπαδήμου είναι επιφαντικό. Δεν έχω καμμία αμφιβολία διότι όποιοι είδαμε την Κυβέρνηση καταλάβαμε ακριβώς τι συνετελέσθη. Αυτό το οποίο συνετελέσθη είναι μια προσπάθεια εσωκομματικών συμμαχιών, ισορροπιών. Αυτό είναι που με ανησυχεί.

Θα ξεκινήσω λέγοντας κατ' αρχάς για το χώρο του ΠΑΣΟΚ. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, ό,τι έγινε, έγινε στα δύο χρόνια που ήσασταν κυβέρνηση. Εγώ δεν θα αρνηθώ ότι κάνατε

ειλικρινείς προσπάθειες. Το βέβαιο, όμως, είναι ότι η κυβερνητική πολιτική απέτυχε. Διότι εάν δεν είχε αποτύχει δεν θα χρειαζόταν να φτάσουμε εδώ που φτάσαμε.

Σήμερα στο ΠΑΣΟΚ ανοίγουν εσωτερικά παιχνίδια. Θα σας κάνω μια έκκληση. Μην επιτρέψετε τα εσωκομματικά παιχνίδια του ΠΑΣΟΚ, τα εσωτερικά σας προβλήματα, το θέμα διαδοχής, η λίστα η οποία απειλείται από χθες να επιβληθεί στους Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, όπως και στους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, να γίνουν λόγος υπονόμευσης της Κυβέρνησης Παπαδήμου. Και θα γίνουν!

Εάν ο κ. Πάγκαλος μας ανήγγειλε ότι το ΠΑΣΟΚ έχει οκτώ υποψήφιους αρχηγούς, φοβάμαι ότι τέσσερις ή πέντε από τους αρχηγούς -υποθέτω- είναι και μέσα στην Κυβέρνηση. Εάν, λοιπόν, αυτή η Κυβέρνηση κάνει εσωκομματική πολιτική αντί για εθνική πολιτική, τότε θα αποτύχει ο κ. Παπαδήμος.

Έρχομαι στο θέμα της Νέας Δημοκρατίας. Η Νέα Δημοκρατία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι μοναδικό φαινόμενο κόμματος. Δεν έχω ξαναδεί ένα κόμμα το οποίο να θέλει να είναι ταυτόχρονα συμπολιτευόμενο και αντιπολιτευόμενο. Ένα κόμμα το οποίο να αρνείται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την έννοια της συνευθύνης. Μα, συνευθύνη νιώθει η Δημοκρατική Συμμαχία που είμαστε πέντε Βουλευτές μέσα στη Βουλή και που δεν μας αναγνωρίζει ο Κανονισμός, όπως ορθώς είπε ο κ. Πρόεδρος της Βουλής, ως κόμμα. Νιώθουμε ότι έχουμε συνευθύνη γιατί ο καθένας μας είμαστε ένας από τους τριακόσιους αυτής της Βουλής.

Το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ή ενδεχομένως μέλος της μεταβατικής Κυβέρνησης αρνείται ότι έχει συνευθύνη. Έλεος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, κάπου σταματάει η λογική σ' αυτή τη χώρα! Φοβούμαι ότι εσείς διαβήκατε τον Ρουβίκωνα αυτόν.

Έρχομαι τώρα επί της ουσίας. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι μαζί δείξαμε με το δάχτυλο το νέο Πρωθυπουργό και του είπαμε ότι έχει τέσσερα πράγματα να κάνει. Του είπαμε «Κύριε Παπαδήμο, σας δίνουμε ψήφο εμπιστοσύνης πρώτον, για να πάρετε την έκτη δόση», λες και αυτή η έκτη δόση είναι απομονωμένη από όλο το υπόλοιπο πακέτο της οικονομικής πολιτικής που πρέπει να ασκηθεί.

Δεύτερον, του είπαμε ότι πρέπει να κάνει τις διαρθρωτικές αλλαγές που δεν κατάφερε να κάνει το ΠΑΣΟΚ όλο αυτό τον καιρό. Τρίτον του είπαμε να κάνει τις αποκρατικοποιήσεις που πάλι δεν κατάφερε το ΠΑΣΟΚ. Έβαλε και τον κ. Μουρμούρα της Νέας Δημοκρατίας μέσα. Ελπίζουμε ότι επειδή είναι Νέα Δημοκρατία θα προχωρήσει στις αποκρατικοποιήσεις πιο γρήγορα. Ταυτόχρονα βεβαίως του είπαμε και να κυβερνήσει.

Άκουσα τον αδερφικό μου φίλο κ. Μανώλη Κεφαλογιάννη σήμερα το βράδυ να μας λέει ότι δεν έχουμε συνευθύνη, δεν έχουμε απολύτως τίποτα, είναι μια μεταβατική Κυβέρνηση η οποία θα κάνει ό,τι χρειάζεται να κάνει με βάση τις εντολές που δώσαμε.

Καλά ρε παιδιά, είναι ποτέ δυνατόν; Δηλαδή, αύριο ο Υπουργός Εξωτερικών -και επειδή να είναι ένα θέμα το οποίο γνωρίζω- θα πρέπει να πάει στο ΝΑΤΟ και να διαχειριστεί την όποια πιθανή απόφαση του δικαστηρίου για τα Σκόπια. Τι θα πείτε του κ. Δήμα; Ότι δεν έχει εντολή; Ότι δεν έχετε συνευθύνη; Ότι οτιδήποτε κάνει ο κ. Δήμας είναι αντίθετο με την Κυβέρνηση ή εν πάση περιπτώσει υπονοείτε κάτι άλλο;

Δεν είναι σοβαρά πράγματα αυτά κύριοι συνάδελφοι. Δεν χωράνε δύο καρπούζια σε μια μασχάλη. Θα πρέπει, λοιπόν, να βρείτε το θάρρος και να πείτε ότι αποφασίσαμε μια Κυβέρνηση για λόγους εθνικής ανάγκης, στηρίζουμε αυτή την Κυβέρνηση και δεν την υπονομεύουμε με το καλημέρα σας.

Όλοι αυτοί οι οποίοι μίλησαν για τον κ. Λουκά Παπαδήμο πριν αναλάβει την Κυβέρνηση δεν είχαν προσωπικά με τον κ. Κακλαμάνη ή τον κ. Πετσάλνικο, ούτε ήταν όργανα κάποιων συμφερόντων, όπως άφησε να εννοηθεί πριν στη Βουλή. Ήμασταν άνθρωποι που πιστεύαμε ότι σήμερα την αξιοπιστία της χώρας θα μπορεί να την υπερασπιστεί καλύτερα ο κ. Παπαδήμος, λόγω ακριβώς και της επιστημονικής επάρκειας αλλά και τους κύρους του στο εξωτερικό.

Έρχομαι στο τελευταίο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Θέλω την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, αναγάγατε σε μείζον θέμα αν θα βάλετε ή δεν θα βάλετε την υπογραφή σας αύριο. Περίπου η υπογραφή θεωρείται από μερίδα του ελληνικού λαού πράξη εσχάτης προδοσίας.

Ομολογώ ότι εγώ δυσκολεύομαι να το καταλάβω. Ή ισχύει ότι αυτά τα οποία λέτε τα εννοείτε και εάν τα εννοείτε, σημαίνει ότι μία είναι η πολιτική, σε αυτή δεσμεύεστε και είτε σήμερα την υπηρετείτε -ως μέλος της Κυβέρνησης Παπαδήμου- είτε και αύριο για την επόμενη κυβέρνηση.

Θα σας πω κάτι ευθέως. Το πρόβλημα της χώρας είναι πρόβλημα αξιοπιστίας και νομίζω ότι σ' αυτό έχουμε συνεννοηθεί όλοι: αξιοπιστία που την υπονόμωσε το ΠΑΣΟΚ με το δημοψήφισμα, αξιοπιστία που την υπονόμωσε η Νέα Δημοκρατία με την αντιμνημονιακή της ρητορική.

Οι Ευρωπαίοι σου λένε κάτι πάρα πολύ απλό: παιδιά, εγώ θέλω να ξέρω με ποιον έχω να κάνω. Εκατόν τριάντα δισεκατομμύρια είναι πολλά λεφτά για τους Ευρωπαίους. Σου λένε: θέλετε ή δεν θέλετε; Αν δεν θέλουμε, να ακολουθήσουμε την πολιτική της Αριστεράς και να πούμε το εξής: παιδιά, δεν θέλουμε, ευχαριστούμε πολύ, ηρωικώς θα σταθούμε με τα δικά μας λεφτά, θα γυρίσουμε στη δραχμή, θα περάσουμε είκοσι δύσκολα χρόνια, αλλά θα έχουμε το μέτωπό μας ψηλά και θα το παλέψουμε έτσι.

Εάν, όμως, θέλουμε, θα πρέπει να είμαστε ξεκάθαροι και ειλικρινείς. Δεν τρώει κανένας κουτόχορτο σήμερα σε αυτήν την Ευρώπη. Πριν γίνει μια δήλωση στην Ελλάδα, την ξέρουν.

Αποφασίστε, λοιπόν, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, τι πραγματικά πιστεύετε. Εάν πιστεύετε ότι πρέπει να στηρίξετε αυτή την πολιτική - που ελπίζω ότι αυτό θέλετε να κάνετε - τότε σταματήστε να υπονομεύετε αυτή την Κυβέρνηση με το καλημέρα σας. Σταματήστε να την υπονομεύετε, γιατί θα την υπονομεύσουν όλοι οι πικραμένοι του ΠΑΣΟΚ. Αν την υπονομεύετε και εσείς οργανωμένα, ως κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ο κ. Παπαδήμος δεν έχει καμμία, μα καμμία ελπίδα.

Εύχομαι, λοιπόν, αυτή η Κυβέρνηση να πετύχει. Αυτή τη φορά την αποφάσισαν τρεις αρχηγοί αυτή την Κυβέρνηση. Έβαλαν τις υπογραφές τους και την έκαναν. Είναι, όμως, η αρχή της αλλαγής του πολιτικού συστήματος στη χώρα. Η εποχή των μονοκομματικών κυβερνήσεων, των αλαζονικών συμπεριφορών έχει οριστικώς τελειώσει. Πιστεύω πράγματι ότι είναι γέφυρα αυτή η Κυβέρνηση, όχι μόνο για τους λόγους που είπα χθες ο Πρωθυπουργός, αλλά πιστεύω ότι είναι γέφυρα προς μια άλλη κυβέρνηση συνεργασίας, την οποία θα έχει αποφασίσει ο ελληνικός λαός με την ψήφο του.

Σας ευχαριστώ για την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε την κ. Μπακογιάννη.

Καλείται ο Βουλευτής ΠΑΣΟΚ Ηλείας κ. Παναγιώτης Δημητρουλόπουλος να λάβει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρωθυπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πολλές φορές τις τελευταίες ημέρες αναρωτήθηκα αν όσα κληθήκαμε και καλούμαστε να κάνουμε για τη διάσωση της χώρας είναι ικανά να αλλάξουν τον πολιτικό και ιδεολογικό προσανατολισμό όλων μας. Καθενός και καθεμιάς που βρίσκεται σήμερα σε αυτή την Αίθουσα με την εντολή του λαού για να πράττει και όχι για να περιφέρεται ανάμεσα σε διλήμματα.

Αναρωτήθηκα ακόμη αν μέσα από την αποκαλυπτική διαδικασία της τελευταίας διετίας είμαστε πια οι ίδιοι ή είχαμε αλλάξει. Η απάντηση που έδωσα ήταν ότι οι αποφάσεις μας όρισαν το συμφέρον της χώρας, αλλά δεν προσδιόρισαν στο διηνεκές την ιδεολογία και τη σκέψη μας. Η απάντηση που έδωσα ήταν ότι οι πράξεις που επιβάλλονται από την εθνική συγκυρία, είναι προσωρινές και κοστίζουν, αλλά οι ιδεολογίες και οι διαχρονικές πορείες είναι παντοτινές και αξίζουν.

Δεν θα είχαμε θέση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σ' αυτό το Κοινοβούλιο, εάν δεν μπορούσαμε να αντικρούσουμε με θάρρος

τα αίτια της κρίσης και με ρεαλισμό να δούμε την οδό διαφυγής από την κρίση.

Θυμώνω πολλές φορές, ξέρετε, ακούγοντας πολλούς να δηλώνουν έκπληκτοι για το πώς φθάσαμε ως εδώ, να δηλώνουν αθώοι του αίματος, αν και ευθύνονται απόλυτα για το σημερινό αδιέξοδο, ακριβώς γιατί λειτουργούν σαν θεματοφύλακες της κρατικής κουλτούρας, της μετεπαναστατικής Ελλάδας. Από το 1832 η Ελλάδα στήθηκε πάνω σε ένα μοντέλο διορισμών, πελατειακών σχέσεων και δανείων. Το κράτος προσλάμβανε, έκανε έργα, δανειζόταν και όλο αυτό το θεωρούσε ανάπτυξη. Ολόκληρη η ιδιωτική οικονομία στήθηκε έτσι ώστε να πλουτίζει είτε από τους μισθούς των δημοσίων υπαλλήλων είτε από τα δημόσια έργα και τις προμήθειες, με κοινό παρονομαστή την προέλευση των χρημάτων: ήταν όλα δανεικά.

Το πρόβλημα για την Ελλάδα είναι ότι στην παγκόσμια οικονομία δεν υπάρχουν δανεικά και αγύριστα, όσο και εάν κάποιοι λεονταρίζουν ανέξοδα.

Πέρα από τους ωραίους πανηγυρισμούς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που αρμόζουν στη συγκυρία μίας Κυβέρνησης συνεργασίας, θέλω να καταστήσω σαφές ότι πρέπει να αποψιγούμε μια παρεξήγηση. Είναι μια παρεξήγηση που τα συμφέροντα έντεχνα προσπαθούν να μετατρέψουν σε ερμηνεία της πολιτικής, ότι δηλαδή επειδή συνυπάρχουμε, γίναμε ίδιοι. Δεν σημαίνει ότι επειδή υπηρετούμε το αναγκαίο, ξεχνούμε ποιο είναι το σπουδαίο.

Το σπουδαίο δεν είναι άλλο από το να θυμόμαστε ότι ανθρωπων άρχουμε. Το σπουδαίο είναι να κατανοήσουμε ότι η πατρίδα δεν είναι μόνο κάποιοι αριθμοί ή κάποια γη, αλλά είναι όλοι όσοι ζουν στην Ελλάδα και υφίστανται το κόστος της στρεβλής ανάπτυξης δεκαετιών, της στρεβλής οργάνωσης και διοίκησης του κράτους.

Σε άλλες γενιές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ιστορία επεφύλαξε τη μοίρα των απελευθερωτικών αγώνων. Σε άλλες γενιές επεφύλαξε τη μοίρα των κοινωνικών δημοκρατικών αγώνων. Στη δική μας γενιά επεφύλαξε έναν πόλεμο με τους παγκόσμιους τραπεζίτες που θέλουν να γίνουν παγκόσμιοι κυβερνήτες. Αν παραδεχτούμε ότι μια κοινωνία, που έχει καλή και δωρεάν παιδεία και υγεία, αξιοπρεπείς μισθούς και συντάξεις και ανθρωποκεντρικό προσανατολισμό, αν είναι μία κοινωνία μη βιώσιμη, τότε η πολιτική δεν έχει θέση στον κόσμο, τότε και ο σοσιαλισμός δεν έχει θέση στον κόσμο.

Το πρόβλημα, λοιπόν, δεν το έχουμε εμείς οι σοσιαλιστές, που έχουμε ξεκάθαρη τοποθέτηση και ιδεολογία. Το πρόβλημα το έχουν όσοι θεωρούν την πολιτική εξάρτημα των αγορών. Ερώτημα: ποιοι είναι αυτοί, όταν λέμε αγορές; Το πρόβλημα, λοιπόν, το έχουν όσοι θεωρούν την πολιτική εξάρτημα των αγορών και αυτοί είναι η διαφορά μας, ότι για το ΠΑΣΟΚ όσα έγιναν τα τελευταία δύο χρόνια δεν ήταν πολιτική επιλογή. Ήταν εθνικά αναγκαία επιλογή, ενώ για κάποιους άλλους αυτά είναι η πολιτική τους επιλογή.

Δεν θέλω να δώσω προεκλογικό χρώμα με αυτά τα λόγια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αλλά να δώσω ένα καθαρό πολιτικό στίγμα, ότι η θετική μου ψήφος στην Κυβέρνηση δεν είναι πολιτική μου επιλογή και ούτε θα γίνει η πολιτική μου διαδρομή. Είναι η εθνική μου υποχρέωση και αυτό σημαίνει ότι κάθε φορά η Κυβέρνηση θα πρέπει να εισπράττει τη θετική μου ψήφο, έχοντας αποδείξει πως γνωρίζει ότι ανθρωπων άρχει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα πει κανείς «υπάρχει άλλο μοντέλο;», αφού αυτή η Ελλάδα που περιέγραφα παραπάνω έχει πτωχεύσει τέσσερις φορές; Θα πάψουμε ποτέ να είμαστε χώρα που δήθεν ζει ελεύθερη, ενώ στην πραγματικότητα ζει στη φυλακή; Γι' αυτό προτείνουμε μια νέα Ελλάδα, στην οποία το κράτος θα ανακτήσει τον ουσιαστικό ρόλο της ύπαρξής του.

Το κράτος δεν είναι ικανό και αξιόπιστο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μόνο όταν σώζει τις τράπεζες. Το κράτος πρέπει να είναι εγγυητής των κοινωνικών συμβολαίων, αυτών που κάθε φορά υπογράφονται με την οποιαδήποτε κυβέρνηση. Το κράτος πρέπει να διασφαλίζει τους όρους εθνικής και λαϊκής κυριαρχίας, να διασφαλίζει τους όρους της κοινωνικής δικαιοσύνης, προστασίας και αξιοποίησης του εθνικού πλούτου, να ενθαρρύνει και να προμοτοεί τις δυνάμεις της δημιουργικής και παραγωγικής οι-

κονομίας, να εξασφαλίζει τα δικαιώματα των πολιτών στην αξιοπρεπή διαβίωση, στην εργασία, στην ασφάλεια, στην παιδεία, στην υγεία, στον πολιτισμό, στην προστασία από τις επιθέσεις των αγορών που ειδικεύονται στην αθέμιτη κερδοσκοπία. Πρέπει να είναι ένα κράτος ικανό να οδηγήσει τελικά στην ανάπτυξη εθνικά και περιφερειακά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Για να υπάρξει αυτή η Ελλάδα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απαιτείται μια πραγματικά νέα κεντροαριστερή κυβερνητική πλειοψηφία, την οποία η κοινωνία ήδη επιθυμεί και επιδιώκει, αλλάζοντας ακόμη και τους εκλογικούς συσχετισμούς που διατηρούν το ΠΑΣΟΚ στην ηγεσία της κεντροαριστεράς, αλλά με μικρότερα ποσοστά. Ίσως και το ΠΑΣΟΚ να το έβλαψαν στο παρελθόν οι μονοκομματικές λογικές και η αλαζονεία της εξουσίας, όπως έβλαψαν μικρότερα κόμματα οι λογικές του παπικού αλάθητου και οι ελιτίστικες προσεγγίσεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω και ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είναι η ώρα, λοιπόν, να παραμερίσουμε την ομίχλη του χθες, να πειστώσουμε από τα προβλήματα του σήμερα και να εργαστούμε μονιασμένοι για την Ελλάδα του αύριο.

Ναι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι! Το ΠΑΣΟΚ μπορεί να γίνει ξανά η κορυφαία δύναμη της κεντροαριστεράς! Το πιο σημαντικό, όμως, είναι –και τελειώνω μ' αυτό– οι πολιτικές δυνάμεις στο σύνολό τους να διαμορφώσουν τη στρατηγική τους και να αναδείξουν με τη δράση τους ότι θα επανακτήσουν αυτό που προφανώς απώλεσαν, δηλαδή την κορυφαία θέση στην πυραμίδα των θεσμικών εξουσιών που προβλέπει και των εξωθεσμικών που επιτρέπει το δημοκρατικό μας πολίτευμα.

Οφείλουμε να εκτοπίσουμε από την κορυφή τις δυνάμεις που το κατέλαβαν και το κατέχουν τα τελευταία χρόνια. Διαφορετικά, θα είμαστε ανάξιοι της αποστολής μας και σε πλήρη αδυναμία να επιτελέσουμε το έργο που αναθέτει σε κόμματα και κοινοβούλια το Σύνταγμα και το δημοκρατικό μας πολίτευμα.

Η επανατοποθέτηση της πολιτικής στην κορυφή των εξελίξεων είναι αναγκαία προϋπόθεση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να είναι βιώσιμη η δημοκρατία, η οικονομία και η εθνική κυριαρχία. Είναι αναγκαία προϋπόθεση, προκειμένου η Ελλάδα να κατακτήσει μία καλύτερη θέση στον παγκόσμιο καταμερισμό της εργασίας. Είναι αναγκαία προϋπόθεση, προκειμένου η χώρα μας να σταματήσει να καταγράφεται ως μία ταλαίπωρη χώρα της περιφέρειας του καπιταλισμού.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Δημητρουλόπουλο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα μπορούσα να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ορίστε, κύριε Κακλαμάνη.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Με συγχωρείτε, κύριε Πρόεδρε. Δεν είναι προσωπικό το θέμα, αλλά ήθελα να το ξεκαθαρίσω. Κατά την ομιλία της η κ. Μπακογιάννη ανέφερε αλλά έτσι ως «περιπεπλεγμένη περιπλοκή» δεν μπορεί κανείς να αντιληφθεί τελικώς και τι είπε –πάντως εγώ εξέλαβα ως νόημά της, από εκεί και πέρα μένει στο κείμενο να διευκρινιστεί– ότι δήθεν υπαινίχθηκα πως τα «συμφέροντα» υπενόμισαν χάριν του κ. Παπαδήμου την υποψηφιότητά μου.

Δεν νομίζω να υπήρξε αυτή η εντύπωση εδώ στην Αίθουσα. Όχι μόνο δεν υπαινίχθηκα κάτι τέτοιο, αλλά αντίθετα απ' αυτά που ανέφερα προκύπτει ότι ουδείς γνώριζε –εκτός αν υπάρχουν κάποια συμφέροντα, τα οποία γνωρίζει η κ. Μπακογιάννη και δεν τα ξέρω εγώ– πλην του κ. Παπανδρέου και του κ. Σαμαρά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Εντάξει, κύριε Πρόεδρε. Καλή η δήλωσή σας...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Δεύτερον, νομίζω ότι αυτά τα οποία είπα με σαφήνεια για τον κ. Παπαδήμο δεν επιτρέπουν τέτοιους συλλογισμούς που θεωρώ –ανεξαρτήτως του τι δηλώνει

κανείς από το Βήμα– ότι τελικώς δεν βοηθούν αυτήν την Κυβέρνηση. Η Κυβέρνηση έχει την έκθυμη συμπαράσταση όλων μας – όλων μας, το τονίζω αυτό και μένει να αποδεικνύεται κάθε φορά εδώ στις συζητήσεις και στα νομοσχέδιά της– να προχωρήσει με επικεφαλής τον κ. Παπαδήμο στο έργο της.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Καλή η δήλωσή σας, γιατί ξεκαθαρίζει, όπως είπατε, τα πράγματα.

Προχωρούμε και καλούμε τον κ. Δημήτριο Λιντζέρη, Βουλευτή Β' Πειραιώς του ΠΑΣΟΚ, να λάβει το λόγο.

Ορίστε, κυρίες συνάδελφε, έχετε το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΙΝΤΖΕΡΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δύο χρόνια μετά την τελευταία εκλογική αναμέτρηση, η χώρα κλήθηκε να κάνει μία μεγάλη τομή στον πολιτικό της βίο. Την τομή αυτή επέβαλαν οι δραματικές εξελίξεις στην οικονομία, η έκρηξη των κοινωνικών προβλημάτων, οι μεγάλες κοινωνικές αντιδράσεις και η δυσμενέστατη θέση στην οποία βρέθηκε η χώρα μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Την επέβαλε η αδυναμία της απελευθέρωσης πολιτικής διοίκησης να διαχειριστεί τα οξυμένα και πελώρια προβλήματα. Την επέβαλε η στείρα άρνηση και ο άκρατος λαϊκισμός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Την επέβαλε η ανέξοδη δημαγωγία της κατά τα άλλα Ευρωπαϊκής Αριστεράς. Την επέβαλε, βεβαίως, η συνειδητοποίηση από όλες τις πολιτικές δυνάμεις ότι η έξοδος από την Ευρωζώνη δεν ήταν απλή απειλή, αλλά συνιστούσε άμεσο εφιαλτικό κίνδυνο ότι η ανεξέλεγκτη χρεοκοπία ήταν προ των πυλών.

Η απόκλιση από τους στόχους που είχαν τεθεί ήταν προφανής. Αυτή η αναποτελεσματικότητα είχε δυσμενείς επιπτώσεις στη χειμάζουσα οικονομία. Υπονόμευσε την κοινωνική συνοχή, καλλιέργησε το φόβο, την ανασφάλεια, την αβεβαιότητα σε όλες τις κοινωνικές ομάδες, οδηγώντας τους πολίτες σε απόγνωση.

Ως εκ τούτου, το αίτημα της αλλαγής της διακυβέρνησης και της δημιουργίας κυβέρνησης εθνικής συνεργασίας, το εξέπεμψε η ίδια η κοινωνία, προκειμένου να αντιμετωπιστεί αυτή η πρωτοφανής οικονομική κρίση, η μεγαλύτερη μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Κοιτάξτε, δεν είναι της ώρας ούτε έχει νόημα να καταλογίσουμε ή να καταναίμουμε ευθύνες για το ποιος έφταιξε που φθάσαμε ως εδώ. Τώρα είναι η ώρα της ευθύνης, τώρα είναι η ώρα των έργων για το μέλλον.

Κυρίες και κύριοι, διαπιστώνοντας τα ανωτέρω και τις έκτακτες συνθήκες μέσα στις οποίες ζει η χώρα και ο λαός μας, κατέθεσα από το Μάιο στο δημόσιο διάλογο και στα όργανα του κόμματος την πρόταση για την ανάγκη σχηματισμού κυβέρνησης εθνικής συνεννόησης, συναίνεσης, σωτηρίας. Αυτή η πρόταση κατετέθη από πολλές δυνάμεις, από πολλούς πολιτικούς, από την ίδια την κοινωνία το τελευταίο διάστημα. Προσέγγισα αυτήν την αντίληψη από κάτι συγκεκριμένο. Είναι τέτοιο το μέγεθος των προβλημάτων, είναι τέτοιο το εύρος των αλλαγών που πρέπει να επιτελεστούν στο κράτος, στην οικονομία, στην κοινωνία, που υπερβαίνουν τα όρια μίας παράταξης και το χρόνο ζωής μίας κυβέρνησης.

Κυρίες και κύριοι, η ανάδειξη του κ. Λουκά Παπαδήμου στην πρωθυπουργία βρίσκεται σήμερα σε αρμονία με το λαϊκό αίτημα. Στο πρόσωπό του ακουμπούν οι προσδοκίες για αξιοπιστη και υπεύθυνη διαχείριση των μεγάλων προβλημάτων της οικονομίας και της χώρας. Ο κ. Παπαδήμος εκφράζει τη συγκυρία, αλλά και τη συμφωνία που έστω και έτσι επιτεύχθηκε και εξασφαλίζει ομαλές πολιτικές εξελίξεις που έχει ανάγκη ο τόπος. Χθες, ο νέος Πρωθυπουργός έθεσε απλά και ξεκάθαρα το κρίσιμο διακύβευμα που είναι ένα και μοναδικό. Είναι η διασφάλιση της παραμονής μας στην Ευρωζώνη και αυτό πρέπει να αποτελέσει πλέον εθνική και κοινωνική γνώση και συνειδητοποίηση.

Κυρίες και κύριοι, την τελευταία εβδομάδα βιώσαμε τραυματικές καταστάσεις απείρου κάλλους. Για να είμαι ευγενής και ήπιος, δεν νομίζω ότι όλα αυτά θα μπορούσαν να αποτελέσουν πρότυπο για την πολιτική τάξη του μέλλοντος. Θεωρώ ότι η τρικομματική Κυβέρνηση που σχηματίστηκε, απέχει παρασάγγας από μία κυβέρνηση εθνικής σωτηρίας που θα επιστράτευε όλες εκείνες τις κορυφαίες δυνάμεις της πολιτικής και της κοινωνίας, οι οποίες με δημοκρατική και κοινωνική ευαισθησία και γνώση θα έφερναν σε πέρας το δύσκολο έργο της διάσωσης της πατρίδας.

Κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, χωρίς να έχω καμμία επιθυμία ούτε ευθύνες να κατανείμω ή να επιρρίψω, δεν μπορώ να κατανοήσω την επιχειρηματολογία σας, την επιχειρηματολογία του κ. Σαμαρά. Είναι, λέει, κατά του μνημονίου, αλλά υπέρ της νέας δανειακής σύμβασης που αποτελεί συνέχειά του. Στηρίζει τη νέα Κυβέρνηση, αλλά συμμετέχει αναμικά σ' αυτή, δηλώνοντας ότι δεν συγκυβερνά. Δεσμεύεται στους όρους που υπαγορεύουν οι Ευρωπαίοι εταίροι και δανειστές, αλλά δεν συνυπογράφει. Θα ψηφίσει τον προϋπολογισμό του επόμενου έτους, αλλά, όπως λέει, θα ασκήσει άλλη πολιτική.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρίες και κύριοι, τώρα όλοι πια οι Έλληνες γνωρίζουν ότι η Νέα Δημοκρατία δεν είναι αθώα του αίματος και οι Βουλευτές της δεν μπορούν να κρύπτονται πίσω από τις ψήφους της Συμπόλιτευσης. Προς τι, λοιπόν, αυτές οι αντιφάσεις;

Κυρίες και κύριοι, είναι πλέον σαφές και πανθομολογούμενο ότι η χώρα μας έχει ανάγκη από ένα εμπεριστατωμένο σχέδιο εθνικής επιβίωσης που θα εκθέτει όλη την αλήθεια στον ελληνικό λαό και θα κατανέμει δίκαια τα βάρη στην προσπάθεια ανάκαμψης. Έχει ανάγκη από μία νέα συμφωνία μεταξύ της πολιτικής, της οικονομίας και της κοινωνίας, ένα νέο μοντέλο οικονομικής ανάπτυξης, ένα σχέδιο εθνικής ανασυγκρότησης που θα πείσει τις κοινωνικές ομάδες και τις επαγγελματικές κατηγορίες να αναλάβουν το μερίδιο των θυσιών που τους αναλογούν και θα τους εξασφαλίζει τη συμμετοχή στη δημιουργική πορεία του μέλλοντος.

Κι όλα αυτά χωρίς να στοχοποιούνται ή να ενοχοποιούνται κοινωνικές ομάδες και χωρίς να προκαλείται ρήξη της κοινωνικής συνοχής.

Κλείνοντας –και ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε– θα κάνω μία τελευταία επισήμανση. Στις 26 Οκτωβρίου επιτεύχθηκε μία συμφωνία που κρατά ζωντανή τη χώρα. Είναι το μείζον που θα μπορούσε να κατακτηθεί σ' αυτή τη φάση, σ' αυτές τις συνθήκες και πρέπει να αναγνωριστεί στους συνελεστές της.

Σ' αυτήν την εποχή η πολιτική έχει ζωτική ανάγκη από ένα επιχειρησιακό πλάνο, το οποίο θα υποδεικνύει βήμα βήμα το πώς, με ποιους, πότε και με τι μέσα θα γίνουν πράξη οι μεγάλες αλλαγές και μεταρρυθμίσεις που είναι επείγουσας σημασίας για τη χώρα και την οικονομία.

Κυρίες και κύριοι στηρίζω την υπό τον κ. Παπαδήμο Κυβέρνηση ανάγκης έτσι απλά, χωρίς επιθετικό προσδιορισμό, όπως επιμένει η Νέα Δημοκρατία. Όλα όσα υποστήριξα πιο πάνω είναι ανοιχτά και εκτιμώ ότι θα μας απασχολήσουν και στο μέλλον.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Λιντζέρη.

Το λόγο έχει ο κ. Νικόλαος Μωραϊτης, Βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ: Ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε.

Στόχος των κομμάτων της πλουτοκρατίας, της τρόικας, του αστικού πολιτικού συστήματος ήταν η δημιουργία συγκυβέρνησης των κομμάτων του κεφαλαίου. Θέλουν ισχυρή κυβέρνηση κοινοβουλευτικά για να επιβάλει νέα βάρβαρα αντιλαϊκά μέτρα, να σαρώσει ό,τι έχει απομείνει από τις λαϊκές κατακτήσεις. Θέλετε με τις αποφάσεις σας, να δέσετε χειροπόδαρα τα πλατιά λαϊκά στρώματα για τις επόμενες δεκαετίες. Θέλετε ισχυρή κυβέρνηση για να μπορεί να αντιμετωπίσει τη διογκούμενη λαϊκή δυσανεμία, τη λαϊκή οργή, κυβέρνηση που θα είναι σκληρή, άκαμπτη απέναντι στον εργαζόμενο λαό, για να σωθεί το μεγάλο κεφάλαιο, να βγει με τις λιγότερες απώλειες από την καπιταλιστική κρίση. Κρίση που χτυπάει συθέμελα αυτό το βάρβαρο, το βαθιά εκμεταλλευτικό σύστημα.

Θέλετε ισχυρή Κυβέρνηση για να μπορέσει να αντιμετωπίσει αποτελεσματικά τους τριγμούς και τις αντιθέσεις στο εσωτερικό της αστικής τάξης, αφού, όπως έχει επισημάνει το ΚΚΕ, είναι αναπόφευκτη η απαξίωση και η καταστροφή τμημάτων του κεφαλαίου. Για να τα πετύχετε όλα αυτά, θέλετε την υποταγή του λαού στη χρεοκοπία. Αυτός είναι ο στόχος σας. Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας εδώ και αρκετό χρονικό διάστημα είχε

προειδοποιήσει το λαό για αυτές τις ζυμώσεις, γι' αυτές τις διεργασίες σε αντιδραστική κατεύθυνση.

Πανηγυρίζουν, χοροπηδάνε στην κυριολεξία σήμερα ο Σύνδεσμος Ελλήνων βιομηχάνων, οι τραπεζίτες, η Ευρωπαϊκή Ένωση, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, οι Αμερικάνοι, οι μεγαλοκαναλάρηδες. Λογαριάζετε όμως χωρίς τον ξενοδόχο. Ο λαός δεν είπε την τελευταία του λέξη. Όλο και μεγαλύτερα τμήματα του λαϊκού κόσμου που στηρίζαν μέχρι χτες το ΠΑΣΟΚ, τη Νέα Δημοκρατία, το ΛΑΟΣ σήμερα δεν έχουν την παραμικρή αυταπάτη ότι αυτά τα κόμματα υπηρετούν το κεφάλαιο. Είναι συνένοχοι για τα σημερινά δεινά που βιώνουν οι εργατικές, οι λαϊκές οικογένειες. Σήμερα αυτά τα κόμματα συνενώνονται, συνασπίζονται και στην Κυβέρνηση για να τσακίσουν κάθε λαϊκή αντίσταση. Γι' αυτό χρειάζεται δυναμική λαϊκή απάντηση. Ούτε ώρα χαμένη. Καμμία κοινωνική ανοχή, καμμία ταξική συμπιλίωση.

Χθες στις προγραμματικές δηλώσεις ο κ. Παπαδήμος, επιβεβαιώνοντας την αφοσίωσή του στην υπηρεσία των συμφερόντων της πλουτοκρατίας ντόπιας και ξένης, έδωσε το στίγμα της βάρβαρης πολιτικής που θα εφαρμόσει. Η νέα Κυβέρνηση των κομμάτων του κεφαλαίου δεν πρόκειται να προσφέρει τίποτε προς όφελος των φτωχομεσαίων αγροκτηνοτρόφων, μιας και χτες ο κ. Παπαδήμος είπε για ανάπτυξη, γιατί αυτή η Κυβέρνηση θα συνεχίσει και θα χειροτερέψει την ίδια αντιαγροτική πολιτική. Χτες ο κ. Παπαδήμος, στην κατεύθυνση που σήμερα βάζει στην πρώτη γραμμή η άρχουσα τάξη, έβαλε τον εκφοβισμό, την τρομοκρατία των λαϊκών στρωμάτων, των φτωχομεσαίων αγροτών. Είπε ότι μπαίνει σε αμφισβήτηση η παραμονή της χώρας στην Ευρώπη, στο ευρώ.

Κύριοι της συγκυβέρνησης, τι έχουν να χάσουν οι φτωχοί αγρότες από την έξοδο, από τη λυκοσυμμαχία της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Τι κέρδισαν τριάντα χρόνια τώρα; Εξαθλίωση, φτώχεια. Η Ευρωπαϊκή Ένωση, η Κοινή Αγροτική Πολιτική αναδείχθηκε καταστροφείας των παραγωγικών δυνάμεων της χώρας. Εκατοντάδες χιλιάδες αγροτικά νοικοκυριά ξεκληρίστηκαν βίαια. Χιλιάδες τόνοι αγροτικών προϊόντων θάφτηκαν.

Είπε ο εκπρόσωπος του ΛΑΟΣ ότι 4 δισεκατομμύρια φεύγουν από τη χώρα για εισαγωγή τσιγάρων. Δεν είπε όμως ότι φταίει η Ευρωπαϊκή Ένωση. Το έκανε γαργάρα ο Εκπρόσωπος του ΛΑΟΣ.

Τι πρόσφερε η παραμονή της χώρας στην Ευρωπαϊκή Ένωση; Μεγάλωσε τη διατροφική εξάρτηση της χώρας. Το ισοζύγιο στον αγροτικό τομέα από πλεονασματικό έγινε αρκετά δισεκατομμύρια ελλειμματικό. Να γιατί δεν πρέπει να φοβίζεται τη φτωχομεσαία αγροτιά, τα πλατιά λαϊκά στρώματα, η έξοδος της χώρας από τη λυκοσυμμαχία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Απεναντίας, πρέπει να είναι αίτημα πρώτης γραμμής η αποδέσμευση, η πάλη για τον άλλο δρόμο ανάπτυξης που θα υπηρετεί τις λαϊκές ανάγκες και όχι την κερδοφορία των μονοπωλίων.

Όμως, ό,τι κι αν κάνετε, όποια μέσα κι αν χρησιμοποιήσετε δεν πρόκειται να πετύχετε το στόχο σας, γιατί απλά ο λαός δεν θα συνανέσει στη σφαγή των δικαιωμάτων του και στην εξαθλίωσή του, δεν θα δώσει λεπτό αναμονής. Θα εντείνει τους ταξικούς αγώνες για να εμποδίσει τα νέα βάρβαρα μέτρα, να ανοίξει το δρόμο για την ανατροπή της εξουσίας των μονοπωλίων.

Οι εργαζόμενοι, τα φτωχά λαϊκά στρώματα δεν έχουν κανένα περιθώριο για αυταπάτες, για ψευδαισθήσεις. Οι εμφανιζόμενοι ως επίδοξοι σωτήρες, στην πραγματικότητα είναι σωτήρες της πλουτοκρατίας, της οποίας τα συμφέροντα εκφράζουν.

Η σωτηρία του λαού θα έρθει μόνο αν πιστέψι στις δικές του δυνάμεις και συμπορευτεί με το ΚΚΕ για τη λαϊκή οικονομία, για τη λαϊκή εξουσία. Οι εργαζόμενοι, τα φτωχά λαϊκά στρώματα δεν πρέπει να αφήσουν ούτε ώρα να πάει χαμένη. Οι δικό τους αγώνας είναι αυτοί που ζορίζουν το σύστημα και μεγαλώνουν τα αδιέξοδα του. Αγώνας για να μην μπορέσει η συγκυβέρνηση του μαύρου μετώπου να πάρει κανένα μέτρο, να μην μπορεί να σταθεί σε χλωρό κλαρί.

Οργανωμένη πάλη παντού, στους τόπους δουλειάς, στις εργατογειτονιές, στα χωριά. Λαϊκή συμμαχία, συμπόρευση με το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας για την ανατροπή της εξουσίας των μονοπωλίων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Νικόλαο Μωραΐτη.

Καλείται ο κ. Βασίλειος Γιουματζίδης, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ Πέλλας να λάβει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΙΟΥΜΑΤΖΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο παραλογισμός στις συζητήσεις αυτών των ημερών, έχω την αίσθηση ότι συνεχίζεται. Κι όπως αντιλαμβάνεστε, μέσα στο μικρό χρονικό διάστημα της ομιλίας που έχουμε, είμαστε αναγκασμένοι να έχουμε συνέχεια των ομιλιών που κάνουμε γιατί βρισκόμαστε σε μία πάρα πολύ κρίσιμη περίοδο κι ο καθένας πρέπει έστω και ιστορικά για την υστεροφημία του, να καταγράψει τις απόψεις του.

Είχα την αίσθηση ότι είναι γνωστό ότι ζούμε σε ένα κόσμο τεσσάρων διαστάσεων. Αυτό είναι γνωστό από τη δεκαετία του 1960. Πέραν των τριών διαστάσεων του χώρου έχουμε και τη διάσταση του χρόνου. Επόμενα η στατικότητα σε κάποιες απόψεις χωρίς να λαμβάνει υπ' όψιν του την τέταρτη διάσταση, δεν έχει να κάνει με τίποτα άλλο παρά με παραλογισμό.

Μάλιστα κωμικοτραγικό είναι να μην αντιλαμβάνεται κάποιος την τέταρτη διάσταση, να αντιλαμβάνεται ούτε καν τις τρεις και να αντιλαμβάνεται τις δύο. Τότε καταντάει καρτούν. Και προφανώς είναι καρτούν ο παραλογισμός του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης όταν μιλάει για κυβέρνηση ειδικού σκοπού, ειδικού στόχου, λες και είμαστε μία εταιρεία εδώ η οποία θα είναι Α.Ε., Ο.Ε. ή Ε.Π.Ε..

Η κατάσταση έχει ξεφύγει πλέον από τα όρια οποιασδήποτε λογικής. Έχει ένα μοναδικό στόχο, λέει, να πάρουμε την έκρηξη και την κατέστρεψε ο Παπανδρέου, αυτή που την είχαμε κατοχυρωμένη. Την είχε η Νέα Δημοκρατία κατοχυρωμένη την έκρηξη και την κατέστρεψε ο Παπανδρέου.

Χριστέ, Κύριε, δεν έχω τι να πω! Θου Κύριε, φυλακήν τω στόματί μου!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ (Υφυπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Θου Κύριε, φυλακήν τω στόματί μου!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Βλέπω έχουμε πολλούς θεολόγους στην Αίθουσα!

Συνεχίστε, κύριε συνάδελφε!

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΙΟΥΜΑΤΖΙΔΗΣ: Δηλαδή, κύριε Πρόεδρε, την πέμπτη δόση την είχε κατοχυρωμένη ο Παπανδρέου και την πήρε. Την τέταρτη την πήρε, την τρίτη την είχε, τη δεύτερη την είχε, την έβδομη θα την κατοχυρώσει ο κ. Σαμαράς για να την πάρει, όπως και την όγδοη, την ένατη κ.ο.κ..

Και βέβαια, μιλάει για πράγματα ακατανόητα. Έρχεται και λέει ότι συμμετέχει στην Κυβέρνηση από τη μια και από την άλλη δεν συμμετέχει. Στηρίζει την Κυβέρνηση και δεν τη στηρίζει. Αυτό μου θυμίζει το «ολίγον έγκυος».

Βέβαια, αντιλαμβάνομαι τον τρόπο του κ. Σαμαρά. Δεν θέλει να μπει στο κάδρο, λες και είναι μια παρθένα που προέρχεται από παρθενογένεση. Δεν συμμετείχε σ' αυτό το πολιτικό σύστημα, βρέθηκε ξαφνικά σ' αυτό και ήρθε να σώσει τη χώρα.

Από την άλλη, υπάρχουν και καρτούν και στη λοιπή Αντιπολίτευση. Και ποια είναι αυτά; Είναι ο αχταρμάς της παραδοσιακής Αριστεράς που χρόνια ολόκληρα είναι περιχαρακωμένη σε ένα στείο καταγγελτισμό, είναι προστάτιδα κάθε δίκαιου –καλώς– αλλά και κάθε αλλοπρόσαλλου –κακώς– αιτήματος, είτε προέρχεται από μη προνομίους Έλληνες, είτε από συγκροτημένα οικονομικά συμφέροντα, συνδικαλιστικά και άλλα.

Η αδυναμία της Αριστεράς σ' αυτή τη χώρα συνολικά πλέον και του ΠΑΣΟΚ ως Αριστερά είναι η σύγχυση χάραξης πολιτικής. Οδηγεί, ιδιαίτερα ο ΣΥΡΙΖΑ και το λενινιστικό κομμάτι του Συνσπισμού, σε στείο αρνητισμό που βρίσκεται σε απόλυτη αναντιστοιχία σε σχέση με τις ανάγκες της χώρας και της κοινωνίας μας.

Είναι δυνατόν από πλευρά κόμματος παραδοσιακής Αριστεράς να μη μας λένε τι μοντέλο προτείνουν; Μιλάνε για Κομμουνισμό, κατηγορούν την κομμουνιστική Κίνα και αποπροσανατολίζουν το λαό λέγοντας ότι θα πάρει μισθούς Κίνας. Όμως, η Κίνα βαδίζει με ένα ρυθμό ανάπτυξης 7%!

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ**)

Ταυτόχρονα, η αστεϊότητα έχει να κάνει και με το εξής. Να μει-

ώσουμε, λέει, τις αμυντικές δαπάνες. Δύο χρόνια αυτή η Κυβέρνηση έχει πετσοκόψει τις αμυντικές δαπάνες! Αν έρθουν οι Τούρκοι, με σφυρί, δρεπάνι ή τσουγκράνες θα τους πολεμήσουμε; Ο παραλογισμός δεν έχει όρια! Χωρίς κανένα σχέδιο, ο καθένας καταγγέλλει ό,τι θέλει, δεν ξέρει πού βρίσκεται και, δυστυχώς, βρισκόμαστε στο σημερινό διακύβευμα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω σε ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Ποιο είναι αυτό το σημερινό διακύβευμα; Εκμεταλλευόμενοι την αδυναμία της κυβέρνησης ΠΑΣΟΚ να πει την αλήθεια από την πρώτη στιγμή για το ποια είναι η πραγματική κατάσταση της χώρας, επεδίωξαν να βγάλουν εξελαστήριο θύμα το Γιώργο Παπανδρέου. Άλλαξε, λοιπόν, ο Γιώργος Παπανδρέου. Τρία κόμματα –τέσσερα με βάση τη δήλωση της κ. Μπακογιάννη– στηρίζουν την Κυβέρνηση. Τώρα αυτή η Κυβέρνηση θα πάει πάρα πολύ καλά.

Η άποψή μου ήταν και είναι ότι η χώρα έχει ένα και μοναδικό δρόμο. Έχει το δρόμο να παλέψει –και αυτή είναι η πρώτη και η τελευταία πρόταση που κάνω σ' αυτό το Κοινοβούλιο– μέσα από εδώ ώστε να συγκροτηθούν ομάδες και να έρθουν σε επαφή με τα υπόλοιπα κοινοβούλια, σε μια προσπάθεια να επικυριαρχήσει η ευρωενωσιακή αντίληψη στην Ευρώπη. Πρέπει επιτέλους τα κράτη της Ευρώπης να γίνουν ένα κράτος με ενιαία οικονομία και πολιτική και να μην έχουμε τις αντιλήψεις μεγάλων κρατών, όπως είναι η Γερμανία ή η Γαλλία, σε μια προσπάθεια να εξυτηρετούν εθνικά δήθεν ή πατριωτικά συμφέροντα, αλλά στην ουσία εθνικιστικά και να μην αντιλαμβάνονται ότι η ενότητα των λαών της Ευρώπης είναι αυτό που θα λύσει το πρόβλημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κύριε συνάδελφε, ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΙΟΥΜΑΤΖΙΔΗΣ: Και κλείνω λέγοντας ότι είμαστε ιστορικά άτυχοι, γιατί τουλάχιστον σε επίπεδο Ευρώπης έχουμε ηγεσίες, οι οποίες και αυτές είναι ανάξιες των περιστάσεων.

Εύχομαι να μας βοηθήσει η τύχη και ο Θεός να βρεθούν ηγέτες που να αντιληφθούν αυτήν την ανάγκη για την Ευρώπη και ταυτόχρονα εύχομαι αυτή η Κυβέρνηση να δώσει ό,τι το καλύτερο για τον ελληνικό λαό και ό,τι το καλύτερο για το μέλλον των παιδιών μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κύριε Γιουματζίδη, εκμεταλλευθήκατε την ανοχή της Ολομέλειας και παραβήκατε κατά πολύ το χρόνο.

Το λόγο έχει ο κ. Νικόλαος Τσώνης, Βουλευτής Φθιώτιδας του ΠΑΣΟΚ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΩΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, πολλοί από εμάς βρισκόμαστε εδώ στο Κοινοβούλιο για κάτι από παραπάνω από δύο χρόνια και μπορώ να πω ότι αυτά τα δύο χρόνια τα έχουμε ζήσει όλα σε πολιτικό επίπεδο.

Είδαμε τις οικονομικές «φούσκες» να σπάνε και να φέρνουν σε αδιέξοδο τα κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είδαμε την Ευρωπαϊκή Ένωση να είναι ανέτοιμη να αντιμετωπίσει τους κερδοσκόπους και τις αγορές. Είδαμε την Ελλάδα μας λαβωμένη από παθογένειες ετών και ούσα στο δόκανο του τεράστιου εξωτερικού της χρέους να αδυνατεί να ανταπεξέλθει στις δυσκολίες. Είδαμε, δυστυχώς, το πολιτικό σύστημα να μην συμφωνεί ούτε στα βασικά, με αποτέλεσμα να μη δίνει λύσεις. Είδαμε με λύπη –τουλάχιστον δική μου– μια Κυβέρνηση καθαρή από τα συμφέροντα να λυγίζει. Είδαμε τη ζημιά να την πληρώνουν οι λαοί και όχι οι υπεύθυνοι.

Πού υπήρξε το λάθος; Το λάθος, κατά τη γνώμη μου, σε ό,τι αφορά την Ελλάδα είναι ότι ο ελληνικός λαός και το πολιτικό σύστημα δεν κατανόησαν γρήγορα το μέγεθος του προβλήματος, δεν συσπειρώθηκαν, δεν σήμαναν συναγερμό και δεν αντέδρασαν, όπως άλλες φορές που έγραψαν ιστορία και γι' αυτό έχουμε ευθύνες όλοι μας.

Έχουμε ευθύνη εμείς ως Κυβέρνηση που δεν απευθυνθήκαμε με θάρρος στον ελληνικό λαό και να του πούμε ότι είναι και δική του υπόθεση για να σωθεί η χώρα μας και η χώρα του, αλλά και

οι πολιτικοί αρχηγοί. Και εδώ αναφέρομαι στους Αρχηγούς των κομμάτων της Αντιπολίτευσης που πιστεύω ότι έβαλαν το προσωπικό τους -ούτε καν το κομματικό- συμφέρον πάνω από όλα. Έχουν ευθύνη τα ΜΜΕ και τα αφεντικά τους που έπαιξαν το παιχνίδι τους.

Όλοι αυτοί βασίστηκαν και έπαιξαν με τη δικαιολογημένη οργή και αγανάκτηση του εμβρόντητου πολίτη, γιατί αν υπήρχε ένα καλά οργανωμένο κράτος, και δεν θα είχαμε φτάσει εκεί που φτάσαμε, αλλά και λιγότερα βάρη θα επωμιζόταν, αφού πιο εύκολα θα πατάσαμε τη φοροδιαφυγή, την εισφοροδιαφυγή, την απόδοση του ΦΠΑ, τις σπατάλες κ.λπ.. Έστρεψαν το λαό ενάντια των πολιτικών του και όχι ενάντια στις αιτίες του κακού.

Έτσι φτάσαμε στη σημερινή συγκυβέρνηση που κι εγώ, όπως η πλειονότητα των Ελλήνων, εύχομαι να πετύχει.

Είπα συγκυβέρνηση, διότι λόγοι αυτοσεβασμού, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν μου επιτρέπουν να ακούω τις δικαιολογίες του κ. Σαμαρά, του τύπου συμμετέχω, αλλά δεν συγκυβερνώ ή του τύπου δέχομαι τη δανειακή σύμβαση, αλλά δεν δέχομαι τις υποχρεώσεις που έχω απέναντι σ' αυτούς που με χρηματοδοτούν. Προσωπικά, αυτά με προειδοίζουν για τη συνέχεια και ελπίζω να πέφτω έξω.

Ανέφερα όλα τα παραπάνω, αγαπητοί συνάδελφοι, όχι για να δικαιολογήσω την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ ούτε τον τώες Πρωθυπουργό Γεώργιο Παπανδρέου, που πιστεύω ακράδαντα ότι αν είχαν την υποστήριξη όλων των παραπάνω, πολύ πιο σπουδαία πράγματα θα είχαν επιτύχει. Ανέφερα τα παραπάνω, διότι θεωρώ ότι πρέπει να τα λάβουμε σοβαρά υπ' όψιν μας για να πετύχουμε από εδώ και μπροστά.

Άκουσα και διάβασα τις προγραμματικές δηλώσεις του νέου Πρωθυπουργού κ. Παπαδήμου, στον οποίο επίσης εύχομαι καλή επιτυχία. Χάρηκα γιατί νομίζω ότι είναι στην κατεύθυνση που χρειάζεται αυτήν την ώρα η χώρα μας, χάρηκα που άκουσα για τα χαμηλότοκα δάνεια στις εξαγωγικές επιχειρήσεις, χάρηκα που άκουσα το κάλεσμα για συμμετοχή όλων των Ελλήνων.

Θα ήθελα, όμως, να ακούσω και κάποιες προτάσεις προς την Ευρωπαϊκή Ένωση, προτάσεις που δεν έχουν και δεν θέλουν χρήμα. Παραδείγματος χάριν, να τους ζητήσουμε διασφάλιση των συνόρων, για να μειώσουμε τις δαπάνες και τους εξοπλισμούς, να τους ζητήσουμε να μας βοηθήσουν στη λαθρομετανάστευση, για να ξαναπιάσουμε τις δουλειές, να μην φεύγει το συνάλλαγμα μας έξω, να μας βοηθήσουν να βρούμε τις offshore εταιρείες -δικοί τους νόμοι δεν μας το επιτρέπουν- να μας βοηθήσουν να βρούμε ποιοι έχουν τα χρήματα στις τράπεζες του εξωτερικού. Να τους πούμε με θάρρος ότι δεν πουλάμε ό,τι κερδίζει. Δεν μπορώ να καταλάβω πώς θα πουλήσουμε τον ΟΠΑΠ απ' όπου κερδίζουμε, που για να αντικαταστήσουμε αυτό το κέρδος, πρέπει να αυξάνουμε το ΦΠΑ. Να τους ζητήσουμε να μας δώσουν τεχνολογία, για να πατάξουμε την φοροδιαφυγή και την εισφοροδιαφυγή.

Θα ήθελα να ακούσω για τις κοινές μετοχές. Θα ήθελα να ακούσω κάποιες συστάσεις προς τους φίλους Υπουργούς ότι επιτυχία του Υπουργού δεν είναι να κάνει ένα νομοσχέδιο και να το περνά από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης -και κάποιες φορές παραπληροφόρησης- αλλά είναι αυτό το νομοσχέδιο να φτάνει μέχρι το τέλος. Θα ήθελα να ακούσω και για την ανάπτυξη. Όπως είπαμε ότι θα δώσουμε χαμηλότοκα δάνεια στις εταιρείες που εξαγούν, να δώσουμε και δάνεια σ' αυτές που παράγουν προϊόντα ανταγωνιστικά προς αυτά που έρχονται.

Για να πετύχει η Κυβέρνηση αυτή, αγαπητοί συνάδελφοι, πρέπει πρώτα απ' όλα να το πιστέψει ο ελληνικός λαός και να συμμετάσχει δίνοντας τον καλύτερο εαυτό του. Πιστεύω ακραδάντως ότι η Ελλάδα θα σωθεί από τους Έλληνες και το λέω καιρό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Για να γίνει, όμως, αυτό πρέπει να ασχοληθούμε με τη δύσκολη καθημερινότητα των πολιτών και ιδιαίτερα των ανέργων κι αυτών που δεν τα βγάζουν πέρα, να φροντίσουμε για τα δανειά τους, να δούμε την πτώση των τιμών των καταναλωτικών προϊόντων, να υπάρξει κάλεσμα προς τους πλούσιους -κι αυτό το έχουμε πει πολλές φορές εδώ μέσα- που κρύβονται και που αυτή τη στιγμή ακόμη περιμένουν να κερδίσουν, να δει ο Έλληνας να

πληρώνουν αναλογικά όλοι και γενικώς, να τελειώσει η προσπάθεια της προηγούμενης Κυβέρνησης με τα βαρέα και ανθυγιεινά, τις «μαϊμού» συντάξεις και τα άλλα μέτρα που εμπέδωναν το αίσημα του δικαίου, να αισθανθεί ο Έλληνας -τελειώνω, κύριε Πρόεδρε- ότι μέρα με τη μέρα τα πράγματα θα βελτιώνονται προς όφελός του.

Ψηφίζω και ελπίζω, αγαπητοί συνάδελφοι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ευχαριστούμε τον κ. Νίκο Τσώνη.

Το λόγο έχει η κ. Ηρώ Διώτη, Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ στο Νομό Λάρισας.

ΗΡΩ ΔΙΩΤΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητές συναδέλφισσες και αγαπητοί συνάδελφοι, ο καινούργιος Πρωθυπουργός της χώρας ήταν πολύ ειλικρινής στις προγραμματικές του δηλώσεις. Είπε πως οι Έλληνες πολίτες δυσανασχετούν και αγανακτούν, διότι, παρά τις θυσίες τους, η προοπτική αποτελεσματικής αντιμετώπισης της κρίσης διαγράφεται αβέβαιη.

Εμείς λέμε εδώ και καιρό πως με την πολιτική αυτή δεν υπάρχει περίπτωση αντιμετώπισης της κρίσης. Δεν μας είπε, βέβαια, ο κύριος Πρωθυπουργός για ποιο λόγο δεν θα αντιμετωπιστεί αυτή η κρίση, δεν μας είπε τι φταίει, ούτε μας είπε αν η συνταγή που έχουν επιβάλλει οδηγεί σε έξοδο από την κρίση.

Κατά τη γνώμη μας -και έχουμε επιχειρηματολογήσει επ' αυτού- δεν οδηγεί παρά στη φτωχοποίηση της κοινωνίας και των εργαζομένων και στη στέρηση κάθε δικαιώματός τους. Αυτός είναι και ο στόχος εξάλλου, γιατί έτσι μόνο θεωρούν, οι κύριοι και αντίπαλοι στρατοπέδου, ότι θα υπάρξει ανάπτυξη και κέρδη για το κεφάλαιο. Ξέρετε καμμία ανάπτυξη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με εξαθλιωμένο πληθυσμό; Ξέρουμε, βέβαια, αλλά δεν είναι σε χώρες της Ευρώπης. Τα όνειρά σας, λοιπόν, φτάνουν μακριά σε άλλες ηπείρους, αλλά ευχαριστούμε, δεν θα πάρουμε.

Ο Πρωθυπουργός, επίσης, σαν τεχνοκράτης που είναι, μίλησε απαριθμώντας τι πρέπει να γίνει -αυτά δηλαδή, που ξέρουμε ήδη, δανειακή σύμβαση, νέα μέτρα κ.λπ.- αρκετά κυνικά και χωρίς να συμπεριλαμβάνει σ' αυτά που λέει τον παράγοντα κοινωνία, νεολαία, εργαζόμενοι κ.λπ. Δεν τον αδικώ, βέβαια, γιατί δεν είναι αυτή η δουλειά του. Εμάς, όμως, που εδώ κάποιος μας έστειλε για να υπερασπιστούμε τα συμφέροντά του και τις ανάγκες του, αυτή ακριβώς είναι η δουλειά μας.

Η Κυβέρνηση αυτή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για μας είναι παράνομη και ανεπιθύμητη κυβέρνηση. Η Κυβέρνηση αυτή είναι μια Κυβέρνηση που επιβλήθηκε, είναι μια απευθείας ανάθεση σε τραπεζίτες να λύσουν τα ζητήματα υπέρ των συμφερόντων τους, επιβάλλοντας κοινωνική ερήμωση και φτώχεια. Το βασικό ιδεολόγημα αυτού του πολιτικού συστήματος είναι ότι η φτώχεια των πολλών είναι υποχρεωτική για τη μεγέθυνση του πλούτου των λίγων, ως μοναδική προϋπόθεση για τη συνοχή και τη συνέχεια της κοινωνίας. Για μας αυτή η εξέλιξη είναι παντελώς ανεπιθύμητη και θα φροντίσουμε, όσο περνάει βέβαια από το χέρι μας, η Κυβέρνηση αυτή να φύγει πολύ γρήγορα υπό το βάρος των κοινωνικών αγώνων και της λαϊκής κατακραυγής.

Για μας, επίσης, η ημέρα της ορκωμοσίας της Κυβέρνησης αυτής ήταν μια μαύρη μέρα στην ιστορία μας, διότι πέραν της πολιτικής που θα εφαρμόσει, συμμετέχει στην Κυβέρνηση και η άκρα δεξιά. Οι υπερασπιστές και νοσταλγοί κάθε εφιάλτη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρίσκονται σε Υπουργεία σήμερα και αυτό είναι πολιτική, ηθική και πολιτισμική κατάπτωση. Δεν ανησυχούμε μόνο εμείς, αλλά και ευρωπαίοι Βουλευτές, όπως ακούσαμε στις δηλώσεις των Γάλλων σοσιαλιστών, αλλά και ευρωπαίοι πολίτες που βλέπουν μια ζοφερή προοπτική να ανοίγεται απ' αυτή τη συνύπαρξη στο πλαίσιο της ελληνικής Κυβέρνησης.

Πιστεύουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι ο χαρακτήρας της Κυβέρνησης θα φανεί πολύ σύντομα. Είναι η μονοκομματική κυβέρνηση του μνημονίου και του σκληρού αυταρχισμού. Έτσι κι αλλιώς, η δημοκρατία έχει πάει περίπατο σε ολόκληρη την Ευρώπη, δεν υπάρχει και μας το επιβεβαιώνουν και οι εξελίξεις στην Ιταλία, αλλά και όσες θα ακολουθήσουν, γιατί είμαστε ακόμα στην αρχή.

Ο κραυγαλέα ταξικός χαρακτήρας της πολιτικής αυτής της Κυβέρνησης, αλλά και της προηγούμενης και της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου συνοψίζεται στο ερώτημα ποιος πληρώνει το λογαριασμό και το λογαριασμό τον πληρώνουν οι εργαζόμενοι και οι εργαζόμενες. Ακόμα κι αν οι πολιτικές τύπου Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου οδηγήσουν τη χώρα στην άβυσσο, αυτό κυρίως οφείλεται στη λυσσαλέα άρνηση αυτών που έχουν, των εχόντων, να θυσιάσουν έστω και μέρος από τα κέρδη τους.

Καλούμε, λοιπόν, το λαό να μην παραμυθιάζεται με παραμύθια με εθνικές σωτηρίες και άκακους λύκους. Καλούμε την κοινωνία να εμποδίσει αυτές τις εξελίξεις, διότι υπάρχει κι άλλος δρόμος, αυτός της ευημερίας, της αλληλεγγύης, της δημοκρατίας, της δικαιοσύνης, της ειρήνης, της ελευθερίας. Για να εφαρμοστεί το πρόγραμμα διεξόδου από την κρίση προς όφελος του κόσμου της εργασίας και της κοινωνικής ευημερίας των πολλών, πρέπει να θυσιάσουν τα υπερκέρδη και τα υπερπλούτη των λίγων.

Η συνέχιση, λοιπόν, της πορείας αυτής θα απαιτήσει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αδιάκοπη λιτότητα, χωρίς προοπτική. Θα επικρατήσει διάλυση και κοινωνική ερήμωση κι εμείς δεν μπορούμε και δεν πρέπει να το επιτρέψουμε.

Ο κύριος Πρωθυπουργός, επίσης, αναφέρθηκε -ανάμεσα στα άλλα- και στη σημασία της ενέργειας, ως εμπόρευμα φυσικά, που θα πουληθεί με ευχαρίστηση της Κυβέρνησης σε επενδυτές, που θα δώσουν με τη σειρά τους ό,τι έχουν ευχαρίστηση. Εξάλλου ένα μεγάλο κομμάτι του δημόσιου πλούτου που θα εκποιηθεί, παρ' ό,τι ανήκει στον ελληνικό λαό, είναι η ενέργεια και γενικότερα το περιβάλλον και οι φυσικοί πόροι, όπως όλοι καταλάβαμε φυσικά και από την ομιλία του κ. Παπακωνσταντίνου.

Ο Υπουργός Περιβάλλοντος χαιρείται που ξηλώνει όλη την περιβαλλοντική νομοθεσία της χώρας και βγάδι στο σφυρί το φυσικό της πλούτο, αν και δεν του ανήκει. Χαιρείται που επισπεύδει αυτό το ξεπούλημα και το ονομάζει απλοποίηση και επιτάχυνση. Χαιρείται που δεν υπάρχει κανένας δημόσιος μηχανισμός ελέγχου, μετά τα νομοσχέδια φυσικά που ψήφισε, για να ελέγξει το παραμικρό. Εξάλλου αυτό είναι και το αίτημα των δανειστών και των μελλοντικών ιδιοκτητών αυτής της χώρας. Χαιρείται και μας καθησυχάζει να μην αγωνιούμε ότι τις επενδύσεις διαφόρων επιχειρηματιών σε ανανεώσιμες πηγές ενέργειας θα τις πληρώσουμε εμείς μέσω των εγγυημένων τιμών του τέλους που πληρώνουν οι καταναλωτές. Μας καθησυχάσε, επίσης, να μην αγωνιούμε, θα τα καίμε τελικά τα σκουπίδια και προχωρά, λέει, τα σχέδια για αξιοποίηση βιομάζας και ενεργειακή αξιοποίηση απορριμμάτων.

Είναι γνωστό πόσο πολλά χρήματα παίζονται σ' αυτό τον τομέα. Οι Έλληνες πολίτες, λοιπόν, πρέπει να είναι ήσυχοι. Τα σκουπίδια τους θα πάνε για καύση, την πιο ακριβή και επικίνδυνη τεχνολογία ειδικά σ' αυτή τη χώρα, που λίγοι επιχειρηματίες θα θησαυρίσουν και το περιβάλλον θα επιβαρυνθεί ανεπανόρθωτα καθώς και η υγεία μας και η τόση μας.

Μας εξήγγειλε επίσης, ο κύριος Υπουργός και τις αποκρατικοποιήσεις για να μην ανησυχούμε, μήπως καθυστερήσει σ' αυτό τον τομέα η Κυβέρνηση να υπηρετήσει τα συμφέροντα για τα οποία διορίστηκε. Και όσο τα λέει τόσο ανησυχεί ο κόσμος.

Θέλουμε, όμως, να σας πούμε πως επειδή αυτή η Κυβέρνηση δεν έχει καμμία νομιμοποίηση, θα δυσκολευτείτε πολύ. Και θα φροντίσουμε και εμείς όσο μας αντιστοιχεί, να δυσκολευτείτε ακόμη περισσότερο. Γιατί εμείς ονειρευόμαστε ένα καλύτερο μέλλον από αυτό που τόσο ανατριχιαστικά και κυνικά όλοι περιγράφατε.

Σε δυο μέρες ο λαός και η νεολαία θα βρεθούν μαζικά στους δρόμους για την επέτειο της εξέγερσης του Πολυτεχνείου. Ποτέ δεν φανταζόμασταν ότι έρχονταν τριάντα οκτώ χρόνια μετά μια τόσο μα τόσο απ' όλες τις απόψεις επίκαιρη επέτειος.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει η Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ από το Νομό Αχαΐας κ. Μαρία Κυριακοπούλου.

ΜΑΡΙΑ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα για την

ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση συνεργασίας και συνευθύνων των τριών Κομμάτων, ύστερα από τις θαρραλέες αποφάσεις του Προέδρου του ΠΑΣΟΚ Γιώργου Παπανδρέου. Αποφάσεις ομολογουμένως πρωτόγνωρες για Έλληνα πολιτικό, που ελήφθησαν με γνώμονα αποκλειστικά και μόνο το εθνικό συμφέρον.

Ο Γιώργος Παπανδρέου αιρόμενος υπεράνω του αξιώματος του Πρωθυπουργού, εγκαινίασε μια νέα περίοδο στην πολιτική ζωή του τόπου, μια νέα αντίληψη για την άσκηση εξουσίας, πέρα από πολιτικές σκοπιμότητες και ματαιοδοξίας και ανέδειξε τη σημασία της συλλογικής προσπάθειας παραμερίζοντας κάθε προσωπική φιλοδοξία για χάρη της σωτηρίας της πατρίδας. Ήδη μετά από τόσες προσπάθειες σε πολιτικό επίπεδο και μετά από πολλές θυσίες του ελληνικού λαού, στις 27 Οκτωβρίου πετύχαμε μια συμφωνία καθοριστικής σημασίας για το μέλλον της χώρας μας.

Τώρα είναι ευθύνη της νέας Κυβέρνησης συνεργασίας με το ίδιο θάρρος και σύνεση, να προχωρήσει στις αναγκαίες ενέργειες για την υλοποίηση αυτής της συμφωνίας και την ολοκλήρωση των μέχρι τώρα προσπαθειών. Οι προγραμματικές δηλώσεις του νέου Πρωθυπουργού απέδειξαν περίτρανα την αλήθεια των όσων μέχρι τώρα υποστήριζε και πέτυχε με τεράστιο προσωπικό και πολιτικό κόστος ο Γιώργος Παπανδρέου.

Και εμείς υπηρετώντας τη μεγάλη δημοκρατική παράταξη του ΠΑΣΟΚ, γνωρίζουμε ότι μόνο οι συλλογικοί αγώνες μπορούν να διαμορφώσουν έναν καλύτερο κόσμο, να οδηγήσουν στην ανασυγκρότηση της κοινωνίας με στόχο την εξυπηρέτηση του δημόσιου συμφέροντος, του ανθρώπου και των δικαιωμάτων του.

Αυτή, λοιπόν, η διαδικασία μας εισάγει και στην ανάγκη ανασυγκρότησης της ίδιας της πολιτικής στην αξιακή της διάσταση, με την επαναθεμελίωση της έννοιας της κοινωνικής δικαιοσύνης ώστε να υπάρξει «μια αρχή μεγιστοποίησης των κοινωνικών ελάχιστων ανεκτών ορίων» για τους λιγότερα ευνοημένους κι αυτό επιτυγχάνεται με τις δημόσιες πολιτικές.

Άλλωστε οφείλουμε ως πολίτες και πολιτικοί μέσα από τη σκληρή πραγματικότητα να δώσουμε λόγο ύπαρξης στην ουσία της πολιτικής.

Διαχειριστήκαμε επί δύο χρόνια την κρίση και όχι ένα ιδεολογικό πρόγραμμα. Προωθήσαμε διαρθρωτικές αλλαγές για να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις μιας ποιοτικής λειτουργίας τόσο από άποψη διαφάνειας όσο και καταπολέμησης της διαφθοράς. Βέβαια η προσπάθεια αυτή πρέπει να είναι και διαρκής.

Βασικό μας μέλημα υπήρξε η κάθαρση του δημοσίου τομέα από τη διαφθορά, με ενίσχυση των ελεγκτικών μηχανισμών και αυστηροποίηση των ποινών. Ενισχύσαμε το θεσμικό πλαίσιο για την καταπολέμηση του οικονομικού εγκλήματος και τον ξεπλύματος μαύρου χρήματος, δημιουργώντας νέα ανεξάρτητη αρχή στον έλεγχο της οποίας υπήχθησαν όλοι οι αξιωματούχοι του κράτους, της αυτοδιοίκησης, οι δημοσιογράφοι, οι δικαστικοί λειτουργοί και λοιποί και διευρύνουμε την αρμοδιότητα της Υπηρεσίας Εσωτερικών Υποθέσεων της Αστυνομίας.

Δημιουργήσαμε τις προϋποθέσεις για την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής με την εκπόνηση «Εθνικού Επιχειρησιακού Προγράμματος Καταπολέμησης της Φοροδιαφυγής» και με τη θέσπιση αυστηρότερων ποινών. Ήδη έχουμε τις τελικές καταστάσεις των φοροφυγάδων ως αποτέλεσμα ακριβώς αυτών των μέτρων.

Εισαγάγαμε τον θεσμό του «Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος» και λάβαμε μέτρα για την καταπολέμηση της διαφθοράς στους κόλπους των φορολογικών και ελεγκτικών υπηρεσιών με τη σύσταση στο Υπουργείο Οικονομικών «Υπηρεσίας Εσωτερικών Υποθέσεων».

Ενισχύσαμε τον έλεγχο για τον τερματισμό των αυθαιρεσιών σχετικά με τις άδειες δόμησης με στόχο την πάταξη της διαφθοράς στις πολεοδομίες. Επιφέραμε βασικές τομές για την εξυγίανση του πολιτικού κόσμου και τη διαλεύκανση των σκανδάλων με την τροποποίηση του νόμου για την ποινική ευθύνη Υπουργών και την κατάργηση του ειδικού χρόνου παραγραφής, αλλά και με την εκδίκαση κατά απόλυτη προτεραιότητα και με μία ταχεία διαδικασία των κακουργημάτων που τέλεσαν οι Υπουργοί και οι Υφυπουργοί κατά τη διάρκεια της θητείας τους, των κακουργημάτων που τέλεσαν Βουλευτές, Γραμματείς Υπουργείων, αιρετοί

των ΟΤΑ κ.λπ..

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τώρα πρέπει οι μεταρρυθμίσεις αυτές να πάρουν σάρκα και οστά. Να συστηματοποιηθεί η προσπάθεια πάταξης της φοροδιαφυγής, να κατανοηθούν πιο δίκα και τα βάρη, να ελεγχθούν οι καταθέσεις που έφυγαν στο εξωτερικό και το «πόθεν έσχες», να δημοσιοποιηθούν τα ονόματα όσων έχουν λογαριασμούς στην Ελβετία, να επιβληθούν πρόστιμα στους παραβάτες, να πληρώσουν επιτέλους οι έχοντες και φοροδιαφεύγοντες, να πραγματοποιηθεί η πολυπόθητη κοινωνική και φορολογική δικαιοσύνη, να στηριχθούν τα αδύναμα στρώματα της κοινωνίας, να προχωρήσουν οι επενδύσεις και τα μεγάλα έργα -που τόσο ανάγκη έχει η χώρα μας μέσω της απελευθέρωσης των κονδυλίων από το ΕΣΠΑ- να συγκεκριμενοποιηθούν τα βήματά μας στον πρωτογενή τομέα και να προωθήσουμε προγράμματα που βοηθούν στην καταπολέμηση της ανεργίας, ώστε οι νέοι να μείνουν στην πατρίδα μας και να συμβάλλουν στην ανάπτυξη και την πρόοδο.

Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ μέχρι σήμερα κατέβαλε κάθε δυνατή προσπάθεια σε όλα τα επίπεδα. Απέφυγε τη χρεοκοπία και εξασφάλισε πόρους για τη συνέχιση της λειτουργίας του κράτους.

Κι όλα αυτά μονομερώς και κυρίως χάρη στις θυσίες των Ελλήνων πολιτών, βρίσκοντας όμως συνεχώς αντιπάλους και προσκόμματα στην υπεράνθρωπη προσπάθεια για τη σωτηρία της χώρας.

Ευτυχώς έστω και τώρα την υστάτη ώρα έγινε αντιληπτό και από τα κόμματα της Αντιπολίτευσης αυτό που τόσο καιρό υποστηρίζαμε, ότι δηλαδή ενωμένοι αποκτάμε άλλη διαπραγματευτική δύναμη στο εξωτερικό και καλλιεργούμε αίσθημα ασφάλειας στο εσωτερικό.

Ότι μόνο με συλλογική συνείδηση και συνεργασία, μόνο με συναίσθηση της κοινής ευθύνης για τη σημερινή κατάσταση και του κοινού καθήκοντος για τη σωτηρία της χώρας, μπορούμε να βγούμε με τις μικρότερες δυνατές απώλειες από την κρίση.

Πρέπει να κατανοηθεί ότι η πρόοδος προϋποθέτει μια κοινότητα που θέτει στόχους, καθορίζει τα μέσα για την υλοποίησή τους και αποδέχεται τον καταμερισμό των προσπαθειών και των καρπών τους. Δηλαδή μια κοινότητα που έχει εθνικό και ευρωπαϊκό πεπρωμένο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η δημοκρατία δεν θα έχει περιεχόμενο αν η συλλογική δράση δεν αποβλέπει μονίμως σε στόχους, οι οποίοι πρέπει να αποτελούν το αντικείμενο ενός δημόσιου και πολιτικού διαλόγου. Δεν πρέπει να επιτρέπουμε στα μέσα ενημέρωσης να αντικαθιστούν την πολιτική, να δραματοποιούν τα γεγονότα πνίγοντας το διάλογο και οδηγώντας στην αποπολιτικοποίηση της κοινωνίας. Ασφαλώς η άσκηση κριτικής είναι απαραίτητη και η πληροφόρηση πολύτιμη, όταν δίνει έμφαση στην ανάλυση και στη διαπαιδαγώγηση χωρίς να περιφρονηθεί την πολιτική.

Εμείς ως ΠΑΣΟΚ και πλειοψηφούσα Κοινοβουλευτική Ομάδα, οφείλουμε να το πράξουμε, διότι τα κόμματα ως φορείς πολιτικών και ιδεολογικών προγραμμάτων έχουν την πρώτη κυρίαρχη θέση σε μια ζώσα δημοκρατία, δύναμη ιδεών που κινητοποιεί θετικά την κοινωνία.

Ταυτόχρονα ελπίζουμε ότι οι πολιτικές εξελίξεις που δρομολογήθηκαν, θα αποτελέσουν και την απαρχή για έναν άλλο τρόπο λειτουργίας και υπηρετήσης της δημοκρατίας και θα θέσουν τον πολιτικό κόσμο προ των ευθυνών του για να αποκατασταθεί σταδιακά η τρωθείσα αξιοπιστία του.

Με τις σκέψεις αυτές, δίνουμε ψήφο εμπιστοσύνης στη νέα Κυβέρνηση και στο νέο Πρωθυπουργό, γνωρίζοντας ότι η χώρα μας θα έχει την καλύτερη δυνατή εκπροσώπηση στις κρίσιμες διαπραγματεύσεις με τους Ευρωπαίους εταίρους και ότι θα συνεχιστεί ο αγώνας, ώστε να αποδώσει καρπούς η σκληρή διετής προσπάθεια και να μπούμε σε τροχιά ανάπτυξης.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας από το Νομό Καβάλας κ. Νικόλαος Παναγιώτοπουλος έχει το λόγο.

Έναν αυτοπεριορισμό παρακαλώ να είμαστε στο χρόνο μας.
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα προ-σπαθίσω.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τελικά τα τρία κόμματα της Βουλής των Ελλήνων συνεννοήθηκαν. Συνεννοήθηκαν βέβαια υπό το κράτος αφόρητης πίεσης, κάτω από την κρίσιμη πραγματικά συγκυρία μέσα και έξω από τη χώρα. Αλλά συνεννοήθηκαν.

Οι καθυστερήσεις τις τελευταίες μέρες στις διαπραγματεύσεις για το σχηματισμό της Κυβέρνησης συνεργασίας, έκαναν αυτούς που παρακολουθούσαν να αναρωτιούνται αν όντως αντιλαμβανόμαστε ως πολιτικό σύστημα την κρίση ως ευκαιρία ή αν τελικά θα κατορθώναμε -γιατί περί κατορθώματος θα επρόκειτο, αρνητικού βέβαια- να κάνουμε την ευκαιρία-συνεννόησης κρίση-ασυνεννοησίας και μάλιστα οξύτατη κρίση ίσως και μοιραία κρίση.

Τελικά συνεννοηθήκαμε, όχι βέβαια εφ' όλης της ύλης αλλά γιατί οι έκτακτες καταστάσεις επιβάλλουν έκτακτα μέτρα και δεν υπάρχει πλέον έκτακτη κατάσταση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από τον κίνδυνο ανεξέλεγκτης χρεοκοπίας της χώρας και την αποβολή της από την Ζώνη του ευρώ. Θυμίζω -γιατί πολύ δείχνουμε εδω μέσα να το ξεχνάμε- ότι ήδη τελούμε υπό καθεστώς ελεγχόμενης πτώχευσης. Αυτό καταδεικνύει η συμφωνία η περίφημη, που για άλλους φέρεται ως επιτυχία της χώρας της 26ης Οκτωβρίου του 2011 στην Ευρωπαϊκή Ένωση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Η Ελλάδα απέτυχε να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις της απέναντι στους δανειστές της. Αυτό πιστοποιήθηκε και με τη βούλα, αν θέλετε, της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η Ελλάδα θα υποστεί τις συνέπειες: Θέση της χώρας υπό καθεστώς ελεγχόμενης πτώχευσης. Το ζήτημα τώρα είναι αν μπορούμε να περιορίσουμε κάτι παραπάνω. Τι; Τη θέση της χώρας σε καθεστώς ανεξέλεγκτης πτώχευσης. Αυτό είναι το ζητούμενο, αυτό είναι το διακύβευμα.

Η συνταγή απέτυχε. Σας το είχαμε πει βέβαια. Το μνημόνιο έφερε ύφεση, το μεσοπρόθεσμο περισσότερη ύφεση, ο εφαρμοστικός νόμος, το πολυνομοσχέδιο ακόμα περισσότερη ύφεση, όλα εφαρμόστηκαν πλημμελώς, έγιναν απολύσεις, αλλά έγιναν και διορισμοί, κόπηκαν δαπάνες, αλλά αυξήθηκαν από την άλλη μεριά και δαπάνες, όλα έγιναν λάθος. Η εγχώρια οικονομία διαλύθηκε, η κοινωνία βυθίστηκε στην εξαθλίωση και στην οργή, η οργή μετατράπηκε σε συλλληβδην απαξίωση του συστήματος. Αυτό το είδαμε στις πρόσφατες εορταστικές εκδηλώσεις της Εθνικής Επετείου της 28ης Οκτωβρίου. Το παιχνίδι στο εσωτερικό της χώρας είχε χαθεί. Χάθηκε και στο εξωτερικό της χώρας λίγες μέρες μετά με την αδιανόητη απόφαση του πρώην πλέον Πρωθυπουργού που έκανε και τους Ευρωπαίους να τον θεωρήσουν πρόσωπο αναξιόπιστο ως αντιπροβαλλόμενο και υπό το κράτος και εκνευρισμού για την καταιγίδα που ξεσπούσε στην Ιταλία και ενδεχομένως θα ξεσπάσει αύριο και σε άλλες χώρες της Ευρωζώνης να χάσουν την υπομονή τους και με την Ελλάδα. Αυτά μας έφεραν ως εδώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Μην τα ξεχνάμε.

Αλλά, μια που φτάσαμε ως εδώ, θα πρέπει να εξηγηθούμε, για να μην παρεξηγηθούμε. Σήμερα η Νέα Δημοκρατία συμμετέχει στη μεταβατική Κυβέρνηση εθνικής συνεννόησης, διακομματικής -αν θέλετε- συνεννόησης και τριπλής δικαιοδοσίας: έκτη δόση, δανειακή σύμβαση, εκλογές με χρονικό ορίζοντα περίπου εκατό ημερών. Έτσι, η Νέα Δημοκρατία κάνει τη δική της υπέρβαση. Και υπενθυμίζω ότι από τους τρεις πολιτικούς αρχηγούς που συμμετέχουν σε αυτήν την Κυβέρνηση με στελέχη τους κανένας δεν είχε να χάσει περισσότερα από τον Αντώνη Σαμαρά, διότι ο Αντώνης Σαμαράς απλούστατα δέχτηκε να διακινδυνεύσει το σαφές πολιτικό του πλεονέκτημα στους εσωτερικούς πολιτικούς συσχετισμούς της χώρας. Δέχτηκε να το διακινδυνεύσει, κινδυνεύοντας η συμμετοχή στελεχών της Νέας Δημοκρατίας στην Κυβέρνηση να παρεξηγηθεί από υποστηρικτές της Νέας Δημοκρατίας. Ο Γιώργος Παπανδρέου -υπενθυμίζω- τελούσε ήδη υπό παράληψη, αμφισβητούμενος ευρύτατα ακόμα και στους κόλπους της Κοινοβουλευτικής του Ομάδας. Δεν υπάρχει βέβαια καμμία αμφιβολία σχετικά με το κατά πόσον θα μπορούσε να δηλώνει ικανοποιημένος ο Γιώργος Καρατζαφέρης. Αυτός είχε να κερδίσει τα περισσότερα και να μη χάσει τίποτα με τη συμμετοχή Βουλευτών του στο κυβερνητικό σχήμα. Επομένως, αυτά θα πρέπει να τα παραδεχόμαστε και να τα αναγνωρίζουμε.

Η Νέα Δημοκρατία, λοιπόν, συμμετέχει συμβολικά με τα δύο Υπουργεία που πήρε, αλλά και ουσιαστικά συμμετέχει στην προσπάθεια, όχι για να στηρίξει την ίδια πολιτική που μας έφερε ως εδώ, αλλά για να συνδιαμορφώσει ή να εξορθολογίσει -αν θέλετε- της ακολουθητέας πολιτικής και βέβαια κατά τις κρίσιμες διαπραγματεύσεις που έρχονται. Για παράδειγμα, αποδείχθηκε πλέον πέραν πάσης αμφιβολίας ότι η υπερφορολόγηση στέρησε από τα νοικοκυριά διαθέσιμο εισόδημα, απέτρεψε τις επιχειρήσεις από πραγματοποίηση επενδύσεων, επέτεινε την ύφεση και τελικά είχε ως αποτέλεσμα δραματική υστέρηση εσόδων. Σάφως και πλέον φόροι μέσα στο 2011, περίπου δύο δισεκατομμύρια και πλέον υστέρηση εσόδων σε σχέση με το 2010 που είχαμε σαράντα λιγότερους φόρους παρακαλώ. Επομένως, το σύστημα δεν δούλεψε. Επομένως, θα έπρεπε η νέα Κυβέρνηση -και αυτή είναι η παρότρυνσή μου προς αυτήν- να δει και την άλλη πλευρά της εξίσωσης πιο καλά, πιο εντατικά, αυτή της μείωσης των δαπανών. Και δεν είναι μόνο οι αποκρατικοποιήσεις, είναι και το αναπτυξιακό κομμάτι. Δεν ξέρω κατά πόσον θα υλοποιηθεί στους τρεις και κάτι μήνες του προσδοκίμου βίου της, αλλά θα πρέπει οπωσδήποτε να έχουμε ταχύτερη απορρόφηση των κονδυλίων του ΕΣΠΑ, χωρίς την οποία δεν θα μπορέσει να υπάρξει επανεκκίνηση και ανάκαμψη της οικονομίας δίπλα στην αναγκαία οπωσδήποτε δημοσιονομική προσαρμογή.

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, με μία τελευταία παρότρυνση στο νέο Πρωθυπουργό, με όλο μου βέβαια το σεβασμό. Ως εξέχων κεντρικός τραπέζιτης, ο κ. Παπαδήμος έχει άριστη γνώση του δημοσιονομικού ζητούμενου, αν θέλετε, του έργου που έχει να διεκπεραιώσει μπροστά του, σε μακροοικονομικό όμως επίπεδο. Εγώ θα ήθελα αυτήν την ώρα να του υπενθυμίσω ότι για να πετύχει με τις υπάρχουσες συνθήκες θα πρέπει να στρέψει την προσοχή του και στο μικροοικονομικό επίπεδο και μικροοικονομικό επίπεδο είναι τα οικονομικά του νοικοκυριού. Στο κατώφλι του χειμώνα που μπαίνει, κυρίες και κύριοι, ο κόσμος δοκιμάζεται. Βασικό ζητούμενο δεν είναι πια η πάλαι ποτέ καλοπέραση ούτε καν η ευημερία, είναι η επιβίωση. Αυτό δεν πρέπει να το ξεχνά ο νέος Πρωθυπουργός της χώρας. Ναι, συμφωνώ μαζί του, δεν υπάρχουν δωρεάν γεύματα στους δανειζόμενους οφειλότες, αλλά από την άλλη η σωτηρία της πατρίδας δεν πρέπει να έχει ως συνέπεια να πεθάνουν αυτοί από την πείνα. Εύχομαι ο κ. Παπαδήμος να ανταποκριθεί στις υψηλές προσδοκίες που έχουν δημιουργηθεί στο πρόσωπό του και να φανεί αντάξιός τους.

Δίνω, λοιπόν, και εγώ ψήφο εμπιστοσύνης σε αυτήν την Κυβέρνηση, όχι εν λευκώ, όχι επί' αόριστον, αλλά σίγουρα ενσυνείδητα, με επίγνωση της ευθύνης αυτής της κρίσιμης ώρας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο κ. Παναγιώτης Ρήγας, Βουλευτής ΠΑΣΟΚ στο Νομό Κυκλάδων.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε στο Λυκαυγές μιας νέας εποχής σε μια στιγμή που η πατρίδα μας δίνει τη μάχη για την ύπαρξή της, για την επιβίωση της στο μέλλον. Και βέβαια η μάχη αυτή κορυφώθηκε τις τελευταίες μέρες σε συνθήκες που οπωσδήποτε τα χαρακτηριστικά της δεν τιμούν κανέναν μας και κυρίως κατέβασσαν στο τελευταίο σκαλοπάτι της αξιοπιστίας τον πολιτικό κόσμο.

Υπήρξε ένα πολύ κρίσιμο επτάημερο στην Ελλάδα όπου όλες οι συμπεριφορές με πρώτο συνθετικό το «μικρό» -μικροεγωισμοί, μικροϋπολογισμοί, μικρότητες- υπήρξαν στην ημερήσια διάταξη. Το εγχείρημα δεν ήταν καθόλου εύκολο, το εγχείρημα ήταν ιδιαίτερα δύσκολο σε ένα πολιτικό σύστημα που στήθηκε πάνω στην ακραία μέχρι εξόντωσης αντιπαλότητα των πολιτικών κομμάτων. Ένα πολιτικό σύστημα που από την Μεταπολίτευση -και πριν- μέχρι και σήμερα εδράζεται πάνω σε κομματικούς μονολόγους. Ένα πολιτικό σύστημα όπου η συνεννόηση και η συναίνεση εννοιολογικά μοιάζουν να είναι συνώνυμες με βρισιά και κατάρρα. Σε αυτό το εγχείρημα ούτε η ιστορία μας ήταν σύμμαχος, γιατί όσες φορές είχαμε εθνική κρίση στην Ελλάδα -1897, 1920, 1932, 1945, 1967- κατέληξαν σε εθνικές τραγωδίες. Η μόνη ελπίδα που υπήρχε ήταν να πρυτανεύσει έστω και την τελευταία στιγμή η σύνεση, η σωφροσύνη να είναι συνεννοηθούμε. Και τελικά αυτό έγινε κάτω από την πίεση ισχυρών παραγόντων, Βουλευτών -οι

Βουλευτές έπαιξαν σημαντικό ρόλο στην εξέλιξη των πραγμάτων- και την πίεση της κοινωνίας, η οποία εκφράστηκε με κάθε τρόπο. Έστω και την τελευταία της στιγμή, λοιπόν, επιτεύχθηκε αυτή η συναίνεση.

Κατά την άποψή μου, η Κυβέρνηση Παπαδήμου έχει να κάνει ένα σημαντικό έργο, είναι μια Κυβέρνηση, όμως, η οποία θα τελειώσει το έργο της και θα φύγει. Το πνεύμα, όμως, και η λογική κάτω από την οποία συγκροτήθηκε αυτή η Κυβέρνηση ήρθαν για να μείνουν. Γιατί θα πρέπει να κατανοήσαμε όλοι μας -και θα πρέπει όλοι αυτήν την χρονική περίοδο που διανύσαμε να γίνουμε ωριμότεροι- ότι μικρά μεγέθη από κάθε πλευρά δεν φτάνουν και δεν επαρκούν για να αντιμετωπίσουν κεφαλαιώδη ζητήματα που έχουν σχέση με την ύπαρξη και την επιβίωση αυτής της χώρας.

Χρειάζεται επομένως και μετά το τέλος αυτής της Κυβέρνησης να υπάρξει μια εθνική πορεία που θα εδράζεται πάνω σε μια νέα εθνική συμφωνία, που θα απαντάει σε ερωτήματα, στα οποία δυστυχώς, όσο και αν ξενίζει αυτό δεν έχουμε ενδιαφερθεί να απαντήσουμε: «ποιοι είμαστε», «τι θέλουμε», «πού θέλουμε να πορευθούμε». Αυτά τα ερωτήματα πρέπει να απαντηθούν. Και πρέπει να απαντηθούν τώρα με σαφήνεια και θα πρέπει να καθορίσουν και την πορεία μας στο μέλλον.

Θέλουμε να είμαστε πλήρες ισότιμο μέλος της Ευρωζώνης με νόμισμα το ευρώ, όσο εξαρτάται από εμάς, γιατί και το ευρωπαϊκό περιβάλλον δεν είναι σε καμία περίπτωση στέρεο και σταθερό και γιατί οι κρατικές και ισχυρές πολιτικές που ασκούνται τώρα στην Ευρώπη κάθε άλλο παρά οδηγούν στη σωστή κατεύθυνση. Σε ό,τι μας αφορά, όμως, πρέπει να κάνουμε αυτό που επιβάλλεται. Και ξάφνου μετά απ' αυτήν τη συναίνεση και τη συνεννόηση η συμφωνία της 26ης Οκτωβρίου -η οποία θυμίζω ότι όταν συνήφθη σχολιάστηκε ως μια κακή συμφωνία, ως μια συμφωνία με πολλά σκοτεινά σημεία, μια συμφωνία η οποία περιόριζε την εθνική μας κυριαρχία- ξαφνικά αγαπήθηκε από πολλούς. Θυμίζω όμως ότι αυτή η συμφωνία έπεται κάποιων αποφάσεων που πάρθηκαν εδώ στο ελληνικό Κοινοβούλιο και κυρίως έχει να κάνει και με το πολυνομοσχέδιο το οποίο ψηφίστηκε και το οποίο επέβαλλε πολύ αυστηρά μέτρα. Αυτή η συμφωνία πρέπει να εφαρμοστεί και πρέπει να ανακτήσουμε εφαρμόζοντας σωστά, πιστά και με σοβαρότητα τις δεσμεύσεις μας, την αξιοπιστία μας.

Έχει προκύψει ένα μεγάλο ζήτημα σχετικά με την υπογραφή από τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης της περιφώνησης επιστολής ότι δεσμεύεται και συναινεί. Θα έλεγα ότι θα πρέπει να προσέξει πάρα πολύ ο κ. Σαμαράς ο οποίος πολύ συχνά έχει χρησιμοποιήσει τώρα τελευταία τον όρο «αναπόφευκτο» -το χρησιμοποιεί και για τη συμφωνία και για τη συγκυβέρνηση- γιατί αυτοπαγιδεύεται. Δραματοποίησε πάρα πολύ το θέμα της υπογραφής. Θα πρέπει να μην παγιδευτεί ο ίδιος σε ένα αδιέξοδο, το οποίο μπορεί να είναι αδιέξοδο για τη χώρα.

Σκεφτείτε, λοιπόν ότι αυτή η αντιμνημονιακή ρητορεία σιγά-σιγά αποδομείται. Μην την ακολουθείτε όμως και στο μέλλον, γιατί πιστεύω ότι θα διευρύνετε το αδιέξοδο στο οποίο έχει περιέλθει η χώρα.

Κύριε Πρόεδρε, θα έλεγα ότι αν κάτι πρέπει να κρατήσουμε από τις εξελίξεις που υπήρξαν τον τελευταίο καιρό είναι ένα. Η χώρα μας στο μέλλον χρειάζεται σημαντικές σοβαρές συγκλίσεις και συναίνεσεις. Χρησιμοποιώντας τα λόγια του Στέλιου Ράμφου, πρέπει να θεραπεύσουμε την ψυχή αυτής της χώρας, γιατί ασθενεί βαθιά. Και αυτό δεν μπορούμε παρά να το κάνουμε όλοι μαζί με σοβαρότητα και ευθύνη.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Και εμείς ευχαριστούμε τον κ. Παναγιώτη Ρήγα.

Το λόγο έχει η Ανεξάρτητη Βουλευτής στη Β' Περιφέρεια Αθηνών, κ. Μιλένα Αποστολάκη.

ΜΙΛΕΝΑ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή συζήτηση για την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, της οποίας ηγείται ο κ. Λουκάς Παπαδήμος, διεξάγεται σε μια νέα δυσμενέστερη για τη χώρα μας συγκυρία και πραγματικότητα.

Η δυσμενέστερη αυτή πραγματικότητα προήλθε από την πρωτοβουλία της εξαγγελίας του δημοψηφίσματος για την επικύ-

ρωση της δανειακής σύμβασης. Είναι μια πρωτοβουλία που, όπως ο καθένας θα μπορούσε να υποθέσει, μετατράπηκε από την Ευρωπαϊκή Ένωση εν είδει τελεσιγράφου σε δημοψήφισμα για την παραμονή της χώρας στο ευρώ.

Η *de facto* απώλεια της εθνικής κυριαρχίας που έφερε η αναγκαστική υπαγωγή της χώρας στο μνημόνιο και το μηχανισμό στήριξης ήρθε ως συνέπεια της μοιραίας για τη χώρα διακυβέρνησης Καραμανλή. Και νομίζω ότι αυτό πρέπει να το θυμίζουμε απέναντι σε κάποιους που επίμονα δείχνουν να το ξεχνούν.

Μετετράπη, όμως, με αποκλειστική δική μας ευθύνη σε ταπεινωτική ολοσχερή απώλεια της εθνικής κυριαρχίας και της εθνικής μας υπόστασης, καθώς παρακολουθούσαμε εμβρόντητοι Ευρωπαίους ηγέτες, οι οποίοι ταυτόχρονα είναι και δανειστές μας, να προσδιορίζουν και να μας υπαγορεύουν όχι μόνο το περιεχόμενο του δημοψηφίσματος, αλλά και την ημερομηνία διεξαγωγής του.

Δε χρειάζεται, όμως, να χάνουμε χρόνο αναφερόμενοι σε όσα θλιβερά ακολούθησαν. Είναι ώρα να κερδίσουμε το χαμένο χρόνο, να δουλέψουμε και να χτίσουμε πάνω στα ερείπια της εθνικής μας αξιοπιστίας και της διαπραγματευτικής μας ικανότητας κατ' αρχάς ένα προστατευτικό τείχος. Να δουλέψουμε όλοι μαζί για να διασφαλίσουμε την εκταμίευση της έκτης δόσης η οποία, αν δεν είχαν μεσολαβήσει όσα ανεκδιήγητα έγιναν, θα είχαν υλοποιηθεί οι αποφάσεις που πάρθηκαν στο Συμβούλιο της 26ης Οκτωβρίου για την αποδέσμευση αυτής της δόσης και θα ήταν ήδη στα δημόσια ταμεία του κράτους. Να δουλέψουμε για τις εκκρεμείς διαβουλεύσεις που αφορούν στην οριστικοποίηση του προγράμματος, εκπέμποντας ένα μήνυμα συνέπειας και σοβαρότητας που τόσο έλειψε τις τελευταίες μέρες. Να δουλέψουμε με συνέπεια και σοβαρότητα για να προχωρήσει το πρόγραμμα συμμετοχής ιδιωτών στη διαδικασία του ελληνικού χρέους το οποίο εξακολουθεί σήμερα να μην είναι βιώσιμο.

Η παρούσα μεταβατική Κυβέρνηση έχει ν' αντιμετωπίσει ασφαλώς μπροστά της το μεγάλο ζήτημα της υστέρησης των εσόδων σε ό,τι αφορά στην εκτέλεση του τρέχοντος προϋπολογισμού, καθώς επίσης το ζήτημα της μεγαλύτερης της προβλεπόμενης ύφεσης και τον εφιάλτη της διογκούμενης ανεργίας.

Η ελληνική κοινωνία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δοκιμάζεται. Η μεσαία τάξη διαλύεται. Η φοροδοτική ικανότητα μισθωτών και συνταξιούχων είναι πλέον μηδενική και οι άνθρωποι αυτοί βγάζουν με δυσκολία το μήνα τους.

Οι απαραίτητες διαρθρωτικές αλλαγές και οι δίκαιες ανατροπές προνομίων, που το πελατειακό κράτος μοίραζε, ασφαλώς πρέπει να γίνουν αλλά δεν πρέπει να μας παρασύρουν σε έναν οίστρο απορρυθμίσεων αγνοώντας την πραγματικότητα για εκατομμύρια εργαζόμενους. Ο οίστρος απορρυθμίσεων πέραν του ότι μπορεί να αγνοεί την εφιαλτική πραγματικότητα είναι βέβαιο ότι δεν προσφέρει τίποτα στην ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας.

Η ψήφισή του προϋπολογισμού για το 2012 αλλά και το νέο εθνικό -και ευχόμαστε όλοι επιτέλους- πάγιο και μόνιμο φορολογικό σύστημα μπορούν να αποτελέσουν εργαλεία πολιτικής που θα μας βοηθήσουν να υπηρετήσουμε στόχους με τους οποίους με δυσκολία μπορώ να φανταστώ ότι κάποιος εδώ μέσα διαφωνεί, όπως είναι η διεύρυνση της φορολογικής βάσης και ένα νέο αναπτυξιακό περιβάλλον που θα ξαναβάλει στοιχειωδώς την Ελλάδα στο χάρτη των αναπτυσσόμενων ευρωπαϊκών χωρών.

Αποκαθιστώντας τη χαμένη αξιοπιστία της χώρας θα μπορέσουμε να ξαναβάλουμε στο τραπέζι των ευρωπαϊκών διαπραγματεύσεων το εδω και πολύ καιρό παντελώς απόν ζήτημα της ανάπτυξης συγκροτώντας με τις χώρες του ευρωπαϊκού νότου που επίσης δοκιμάζονται, όπως η Ελλάδα, μια πολιτική, οικονομική και κοινωνική συμμαχία που σε συνθήκες υπαρκτής κρίσης μπορεί να αναπροσανατολίσει την Ευρώπη και τις πολιτικές της.

Η παρούσα Κυβέρνηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έγινε δεκτή με ανακούφιση από τη μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού. Ακόμα και η πολυμελής σύνθεσή της δεν ήταν ικανή να ανακόψει τη θετική υποδοχή όχι μόνο γιατί η ατυχής έμπνευση του δημοψηφίσματος επέτεινε την ανασφάλεια του ελληνικού λαού. Έγινε δεκτή με ανακούφιση, γιατί μεταφράστηκε ως ένα

ενδιάμεσο πέρασμα από ένα αφερέγγυο πολιτικό σύστημα σε μια τεχνοκρατική συνταγή αντιμετώπισης της κρίσης. Είναι, όμως, η ώρα της πολιτικής, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Γιατί σε ώρες κρίσης είναι η πολιτική που μπορεί να δώσει απαντήσεις.

Εύχομαι από καρδιάς το διάστημα που θα μεσολαβήσει μέχρι τις εκλογές οι προσδοκίες του ελληνικού λαού να μη διαψευστούν. Θα στηρίξω με την ψήφο μου την Κυβέρνηση αυτή και την προσπάθειά της.

Θέλω, όμως, να υπογραμμίσω για άλλη μια φορά ότι οι λύσεις μπορούν να έρθουν μόνο μέσα από την πολιτική. Την πολιτική της γνήσιας αντιπροσώπευσης, την πολιτική της ευθύνης, την πολιτική της αλήθειας. Το πολιτικό σύστημα οφείλει να αναλάβει τις δικές του ιστορικές ευθύνες απέναντι στο έθνος και τον ελληνικό λαό. Μόνο μέσα απ' αυτό μπορεί να ξεπεραστεί η σημερινή κρίση. Η δική του αξιόπιστη απάντηση, οι δικές του ειλικρινείς αλλαγές, η δική του προσαρμογή στις ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας, η δική του δυνατότητα να ξαναεκπροσωπήσει αυθεντικά συγκεκριμένες κοινωνικές ομάδες, θα δώσει λύση στη χώρα, φωνή και ελπίδα στους πολίτες.

Άλλωστε και κλείνω, κύριε Πρόεδρε, με αυτό, αυτό που έχει ανάγκη η χώρα δεν είναι το εφιαλτικό τέλος της Μεταπολίτευσης που εδώ και χρόνια ζούμε. Αυτό που έχει ανάγκη η χώρα είναι η αρχή της μεταμεταπολιτευτικής περιόδου, που θα μας ξεκολλήσει από ένα ασφυκτικά παρωχημένο παρελθόν και θα προσδιορίσει το μέλλον και τη θέση της χώρας στον 21ο αιώνα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει, ο κ. Νικόλαος Ζωίδης, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ, του Νομού Δωδεκανήσου.

Ορίστε, κύριε Ζωίδη, έχετε το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΩΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρισκόμαστε απόψε εδώ σε μια άκρως πρωτότυπη συζήτηση προγραμματικών δηλώσεων μιας νέας Κυβέρνησης, αυτής υπό τον κ. Λουκά Παπαδήμο. Μιας πρωτότυπης για τα ελληνικά δεδομένα Κυβέρνησης που αποτελεί ίσως το πιο αισιόδοξο μήνυμα, μια ξεκάθαρη απάντηση, σε όλους όσοι λοιδόρησαν και ακόμα και τώρα πολемоούν και ίσως εποφθαλμιούν τη χώρα μας και τον πλούτο μας.

Η προοπτική αποτελεσματικής αντιμετώπισης της κρίσης μοιραώς δίχως τη συστράτευση όλων όσων πιστεύουν στο ευρωπαϊκό μέλλον της χώρας μας διαγράφονταν αβέβαιη. Αυτήν την κρίσιμη ώρα διακυβεύεται η συμμετοχή της Ελλάδας στην Ευρωζώνη και πρέπει να είμαστε σαφείς -και με όση διάθεση αυτοκριτικής μπορώ να έχω- ότι ξέρουμε όλοι ότι οι αποκλίσεις των δημοσιονομικών αποτελεσμάτων από τους στόχους και οι καθυστερήσεις στην εφαρμογή διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων έχουν απομακρύνει χρονικά τη δυνατότητα της χώρας μας να αντλήσει κεφάλαια από τις διεθνείς αγορές, προκειμένου να καλύψει τις ανάγκες του δημοσίου. Προβάλλει άρα ως προϋπόθεση επιβίωσης της ίδιας της χώρας μας η υλοποίηση της συμφωνίας της 27ης Οκτωβρίου, αυτή που τόσο λοιδορήθηκε από το σύνολο σχεδόν των πτερύγων της Βουλής, πλην της κυβερνώσας παράταξης.

Και, βέβαια, αντιλαμβανόμαστε όλοι ότι δεν μπορούμε, δεν έχουμε περιθώριο, πλέον, να θέσουμε εν αμφιβόλω την υλοποίηση αυτής της συμφωνίας, δεδομένου ότι έχουμε άμεσους στόχους που πρέπει να εξυπηρετήσουμε, όπως είναι η διάσωση της οικονομίας και η διασφάλιση της νομισματικής σταθερότητας, η ταχεία και αποτελεσματική εφαρμογή των διαρθρωτικών αλλαγών, που ήδη συνιστούν νόμους του κράτους, η ενδυνάμωση της κοινωνικής και της εθνικής συνοχής, η αποκατάσταση της εμπιστοσύνης των πολιτών, η επιτάχυνση της δημοσιονομικής εξυγίανσης με κοινωνική δικαιοσύνη. Και βέβαια, πρώτα απ' όλα θα πρέπει για να γίνουν όλα αυτά να αποκαταστήσουμε τη διεθνή αξιοπιστία της χώρας μας.

Πορευόμαστε γι' αυτό ενωμένοι, με ομόνοια; Αμφιβάλλω. Η επαμφοτερίζουσα στάση της Νέας Δημοκρατίας, που συμμετέχει στην Κυβέρνηση αυτή με ορισμένα από τα πιο αξιόλογα στελέχη της στα κορυφαία Υπουργεία, όπως της Εθνικής Άμυνας, των Εξωτερικών, των Οικονομικών και της Παιδείας, με μια στάση που δεν μαρτυρεί σοβαρότητα ούτε ενότητα ούτε συναίσθηση

ευθύνης, με τα ήξεις αφήξεις, έχει υπερδέσει, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, και τους πολίτες και τους εταίρους μας στην Ευρώπη.

Θα πρέπει να ξεκαθαρίσουμε, λοιπόν, το πώς πορευόμαστε, το πώς ενωμένοι προχωρούμε και αν όντως θέλουμε να συμβάλουμε όλοι στην προσπάθεια που θα καταβάλλει η Κυβέρνηση Παπαδήμου ως συνέχεια της κυβέρνησης Παπανδρέου και βαδίζουσα πάνω στην πορεία που εκείνη χάραξε, γιατί οφείλουμε να σημειώσουμε ότι αυτή διασφάλισε την ως σήμερα «εθνική σωτηρία» χαρακτηριζόμενη συμφωνία της 27ης Οκτωβρίου.

Αυτές τις κρίσιμες ώρες έχουμε ανάγκη να δουλέψουμε όλοι. Έχουμε ανάγκη -και είναι υποχρέωσή μας- να μεριμνήσουμε για την ενίσχυση των ενεργητικών πολιτικών απασχόλησης, για την διασφάλιση της βιωσιμότητας των ασφαλιστικών ταμείων, για τη στήριξη των οικονομικά ασθενέστερων ομάδων του πληθυσμού, για την αξιοποίηση του ενεργητικού δυναμικού της χώρας, για την αύξηση της αγροτικής και βιομηχανικής παραγωγής, για την εκμετάλλευση των φυσικών μας πόρων, για την απλούστευση στην πράξη των διαδικασιών επιχειρηματικότητας και τη στήριξη των επαγγελματιών και της αγοράς.

Και τα λέω αυτά γιατί οφείλω να σημειώσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η ζωή δεν σταματάει. Και εξ όσων όλοι έχουμε αντιληφθεί, όπως άλλωστε δηλώθηκε με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο και από τον Πρωθυπουργό της χώρας και από τον Αντιπρόεδρο της Κυβέρνησης, δεν έχουμε περιθώρια αναμονής ούτε λεπτό. Είναι πάρα πολύ πυκνός ο πολιτικός χρόνος και παρά πολύ κρίσιμες οι συνθήκες μέσα στις οποίες θα πρέπει να κινηθεί η καινούργια Κυβέρνηση. Δεν έχουμε το περιθώριο ούτε να ενσπείρουμε αμφιβολίες για τους στόχους μας ούτε να βάζουμε συγκεκριμένους όρους, όσον αφορά, τη λειτουργία της. Η χώρα πρέπει να κυβερνηθεί, τα προβλήματα είναι υπαρκτά και τρέχουν και η πολυτέλεια του χρόνου μας λείπει.

Θα ήθελα κύριοι Υπουργοί, όπως κάνω κάθε φορά που ανεβαίνω στο Βήμα να κάνω μια προτροπή προς την Κυβέρνηση ότι έχει υποχρέωση να λάβει υπόψη της το άρθρο 101, παράγραφος 4 του Συντάγματος μας, να δείτε τι γίνεται στα νησιά. Και είχα σκοπό να αναφερθώ σε ένα θέμα που ταλανίζει το νησιωτικό χώρο, όπως αυτό της κατάρνησης των μειωμένων συντελεστών ΦΠΑ. Θέλω να εκφράσω την ικανοποίησή μου, γιατί ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών, ο Ευάγγελος Βενιζέλος με διαβεβαίωσε -και θέλω να το ακούσουν οι συμπολίτες μου οι νησιώτες όλου του Αιγαίου- ότι τέτοιο θέμα δεν υπάρχει. Το θέμα αυτό για την Κυβέρνηση έχει κλείσει. Οφείλω, λοιπόν, ένα μεγάλο ευχαριστώ στην Κυβέρνηση και στον Υπουργό Οικονομικών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και οφείλω να πω σε όλους εμάς ότι πρέπει να αποδείξουμε στη διάρκεια αυτής της αναγκαστικής συνύπαρξης ότι όταν χρειάζεται οι Έλληνες μπορούν να πολεμούν ενωμένοι και να νικούν στο τέλος.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ευχαριστούμε τον κ. Ζωΐδη.

Το λόγο έχει, ο κ. Μιχαήλ Γιαννάκης, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας στο νομό Βοιωτίας.

Ορίστε, κύριε Γιαννάκη, έχετε το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Φαίνεται πως σ' αυτήν την Αίθουσα ξεχνάμε πάρα πολύ γρήγορα. Φαίνεται ο προλαλήσας συνάδελφος του ΠΑΣΟΚ δεν έχει υπόψη του την ανακοίνωση της Προεδρίας της Δημοκρατίας, τις προγραμματικές δηλώσεις του νέου Πρωθυπουργού και τις δεσμεύσεις και τα χρονοδιαγράμματα αυτής της Κυβέρνησης.

Αν αγαπητοί συνάδελφοι, ήταν να συνεχίσουμε το έργο ΠΑΣΟΚ και την πολιτική ΠΑΣΟΚ, είχατε την πλειοψηφία, μπορούσατε να συνεχίσετε. Πρέπει να καταλάβετε ότι αυτή η Κυβέρνηση δεν είναι κυβέρνηση Γιώργου Παπανδρέου, δεν είναι κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ, είναι κάτι το διαφορετικό. Και πρέπει να το καταλάβουν όλες οι πτέρυγες σε αυτήν τη Βουλή ότι δεν έχουμε μια Κυβέρνηση που ξαφνικά προήλθε μέσα από συνεννόηση, από εθελον-

τικό διάλογο, είναι μια Κυβέρνηση προϊόν εκβιασμού.

Αλλά πώς φτάσαμε ως εδώ; Ζήσαμε δύο τραγικά χρόνια, μια κυβέρνηση να πέφτει έξω σε όλους τους στόχους, μια κυβέρνηση κάθε τρεις μήνες πριν πάρουμε την επόμενη δόση να εκβιάζει την Κοινοβουλευτική Ομάδα και τον ελληνικό λαό, μια κυβέρνηση που έχει φέρει την κοινωνία στα όρια της εξαθλίωσης, της φτώχειας, της ανεργίας.

Αλλά ποια ήταν η πιο συγκλονιστική στιγμή των τελευταίων ημερών, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Ελάτε το βράδυ της διάσκεψης στις Κάννες και φέρτε στο μυαλό σας την εικόνα του Πρωθυπουργού, ένας Πρωθυπουργός πανικόβλητος, ταπεινωμένος, να ψελλίζει και να αποδέχεται τις εντολές των εταίρων μας. Είναι ή δεν είναι ντροπή και εθνικός διασυρμός; Πώς αισθανθήκαμε αλήθεια όλοι; Και ποια ήταν η απάντηση του Πρωθυπουργού;

Θα περίμενα πραγματικά μέσα στο αεροπλάνο να έχει συντάξει την επιστολή παραίτησής του, αλλά -όπως είπε και συνάδελφος από τη Συμπολίτευση- ο Πρωθυπουργός εξακολουθεί και σήμερα να είναι εκτός τόπου και χρόνου, είναι σε άλλη χώρα, σε άλλη περιβάλλον, δεν έχει συναίσθηση του τι πραγματικά γίνεται.

Φτάσαμε, λοιπόν, στη μεταβατική Κυβέρνηση. Το είπα -και νομίζω ότι είναι από όλους αποδεκτό- ότι δεν είναι μια καθαρή λύση ούτε έχουμε τη λαϊκή εντολή, τη νομιμοποίηση, να προχωρήσουμε σε αυτήν τη λύση. Είναι μία λύση έκτακτης ανάγκης. Είναι ένα προϊόν, όπως είπα, εκβιασμού. Όμως, ποιο ήταν το πρώτο μήνυμα που δώσαμε στην κοινωνία συγκροτώντας αυτήν την Κυβέρνηση; Πενήντα μέλη. Η Ιταλία προχωρά σε μεταβατική κυβέρνηση με το 1/4 των μελών.

Αλήθεια, αυτήν τη στιγμή που οι συμπολίτες μας δεν μπορούν να ζήσουν και εξαθλιώνονται από τα μέτρα, από την πολιτική των δύο χρόνων της κυβέρνησης Παπανδρέου, τι μήνυμα παίρνουν; Γιατί έπρεπε να είναι τέσσερις Υπουργοί στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας; Γιατί έπρεπε να έχουμε δύο Αντιπροέδρους; Αλήθεια, εάν δεν ήταν ο κ. Πάγκαλος Αντιπρόεδρος, τι θα συνέβαινε και γιατί να μην ήταν και οι υπόλοιποι έξι συνάδελφοι που δεν συμμετέχουν στη νέα Κυβέρνηση;

Ξέρετε πολύ καλά τι σημαίνει υπουργική θέση, υπουργική ευθύνη. Σημαίνει δεκάδες συμβούλους, που αυτήν τη στιγμή που τα ταμεία είναι άδεια, που ζητάμε αιματηρές θυσίες από τον ελληνικό λαό, αυτό το άδειο κρατικό ταμείο θα πρέπει να συμβάλει, να πληρώνει τις επιδίωξεις, αν θέλετε, του Γιώργου Παπανδρέου, του ταπεινωμένου Πρωθυπουργού.

Και κάτι ακόμη. Φαίνεται ότι όλο αυτό το διήμερο συζητάμε και ο καθένας έχει στο μυαλό του μια διαφορετική κυβέρνηση. Ακούμε δεκάδες Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ να μας λένε ότι αυτή η Κυβέρνηση δεν πρέπει να έχει χρονικό ορίζοντα, πρέπει να επιτελέσει ένα πλούσιο και σημαντικό έργο, λες και δεν έχει δεσμευθεί παρουσία του Πρωθυπουργού ή πολιτική ηγεσία, οι τρεις Αρχηγοί των κομμάτων, για τα τέσσερα ζητήματα που πρέπει να διεκπεραιώσει αυτή η Κυβέρνηση, ώστε στις 19 Φεβρουαρίου να πάμε σε εκλογές.

Όμως, εδώ είναι ευθύνη και του Πρωθυπουργού, ο οποίος στις προγραμματικές του δηλώσεις δεν ξεκαθάρισε το τοπίο. Περιμένω πραγματικά από την αυριανή ομιλία του Πρωθυπουργού να είναι απόλυτος, να είναι ξεκάθαρος. Δεν μπορεί άλλο να ψηφίζει η Κοινοβουλευτική Ομάδα ή κάποιοι συνάδελφοι από το ΠΑΣΟΚ και να έχουν στο μυαλό τους μια κυβέρνηση με ορίζοντα δέκα μηνών, ενός χρόνου ή γιατί όχι εξάντληση τετραετίας -γιατί ακούστηκε και αυτό- άλλη κυβέρνηση να έχουμε στο μυαλό οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, άλλη κυβέρνηση να ονειρεύονται ή να σκέφτονται οι συνάδελφοι από το ΛΑΟΣ.

Πρέπει, λοιπόν, να υπάρχει ξεκάθαρη τοποθέτηση του Πρωθυπουργού. Αν πραγματικά θέλει ψήφο εμπιστοσύνης από όλους μας, τουλάχιστον σε ό,τι με αφορά, δεν μπορεί να δώσω ψήφο εμπιστοσύνης χωρίς να έχω ξεκάθαρη δέσμευση από τον ίδιο τον Πρωθυπουργό ότι θα τηρήσει τα συμφωνηθέντα κατά γράμμα.

Έπειτα, εάν ο κύριος Πρωθυπουργός αισθάνεται ότι ο χρόνος δεν φθάνει μέχρι τις 19 Φεβρουαρίου, θα πρέπει και αυτό να το δηλώσει από πριν. Δεν μπορεί να ψηφίζουμε μια κυβέρνηση και

μετά από δύο μήνες, πάλι εκβιαζόμενοι, να έρθει εδώ η νέα κυβέρνηση, ο νέος Πρωθυπουργός και να μας ζητήσει παράταση για τρεις, πέντε ή έξι μήνες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Άλλωστε, ούτε τη λαϊκή εντολή έχουμε ούτε το δικαίωμα να δώσουμε εν λευκώ ψήφο εμπιστοσύνης, εάν δεν ξεκαθαριστούν πρώτα όλα αυτά, γιατί οτιδήποτε συμβεί, αν πάμε τους επόμενους χωρίς συγκεκριμένο στοχο-χρονοδιάγραμμα, τότε θα υπάρξει πολιτική ανωμαλία και πρώτος υπεύθυνος για όποια πολιτική ανωμαλία υπάρξει θα είναι ο ίδιος ο Πρωθυπουργός, ο οποίος πρέπει να ξεκαθαρίσει άμεσα τη στάση του.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει η Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Φθιώτιδας κ. Τόνια Αντωνίου.

ΤΟΝΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο σχηματισμός Κυβέρνησης εθνικής συνεννόησης προέκυψε ως αναγκαιότητα σε μία από τις πιο κρίσιμες περιόδους της σύγχρονης ιστορίας μας. Το πολιτικό σύστημα έπραξε τελικά αυτό που έπρεπε να πράξει μέσα από μία διαδικασία πρωτόγνωρη και εξαιρετικά επώδυνη.

Οι πολίτες υποδέχθηκαν με κάποια ανακούφιση αυτήν την εξέλιξη και φαίνεται να έχουν δώσει ήδη την εμπιστοσύνη τους στη νέα Κυβέρνηση και τον Πρωθυπουργό κ. Λουκά Παπαδήμο. Αυτό δικαιώνει όσους από καιρό μιλούσαμε για την ανάγκη να υπάρξει Κυβέρνηση εθνικής σωτηρίας, αλλά ταυτόχρονα μεγιστοποιεί το βάρος της ευθύνης που επωμίζεται αυτή η μεταβατική Κυβέρνηση.

Θα περιμέναμε βέβαια ένα ολιγομελές και ευέλικτο κυβερνητικό σχήμα, όπως αρμόζει στον έκτακτο χαρακτήρα αυτής της Κυβέρνησης. Παρ'ότι συγκροτήθηκε στη βάση κομματικών ισορροπιών, το ζητούμενο ωστόσο είναι να λειτουργήσει ως Κυβέρνηση ευθύνης, γιατί το έργο που αναλαμβάνει είναι εξαιρετικά κρίσιμο και η κύρια εντολή που της δίνουμε είναι να διασφαλίσει την εκταμίευση της έκτης δόσης και να εφαρμόσει τη συμφωνία της 26ης Οκτωβρίου.

Μέσα σε ένα διεθνές περιβάλλον που μεταβάλλεται ραγδαία χρειάζεται ένας πραγματικός αγώνας δρόμου, για να κατοχυρώσει η χώρα μας αυτό που πριν από λίγο καιρό έμοιαζε δεδομένο. Αυτή η κρίση χρέους της Ιταλίας, αλλά και οι γενικότεροι κλυδωνισμοί της Ευρωζώνης δημιουργούν έναν τεράστιο κίνδυνο για τη χώρα μας. Γνωρίζουμε ότι η εφαρμογή αυτής της συμφωνίας είναι κρίσιμη για την ευρωπαϊκή μας πορεία. Όμως, ταυτόχρονα γνωρίζουμε ότι για να εφαρμοστεί η συμφωνία χρειάζεται κοινωνική ειρήνη.

Όσον αφορά τη δημοσιονομική μας πορεία, η κοινωνία δεν αντέχει άλλα μέτρα, έχει ήδη ξεπεράσει τα όριά της με τα μέτρα που έχουν ήδη ψηφιστεί. Όσον αφορά τις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις, αυτές πρέπει να γίνουν, πρώτον, στο πλαίσιο των ευρωπαϊκών κανόνων και πολιτισμού και, δεύτερον, με κοινωνική συναίνεση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να πετύχει η χώρα στους στόχους της χρειάζεται σήμερα την εμπιστοσύνη των πολιτών. Προϋπόθεση, όμως, για να υπάρξει εμπιστοσύνη είναι η δικαιοσύνη και στο ηθικό και στο οικονομικό επίπεδο. Οι πολίτες θέλουν ισοτιμία, ισονομία και την τιμωρία πράξεων και συμπεριφορών προσώπων που ευθύνονται για τη σημερινή κατάσταση. Οι πολίτες διεκδικούν δίκαιη κατανομή των βαρών μέσα από την εισοδηματική και φορολογική πολιτική. Είναι άδικο ένα κομμάτι της κοινωνίας μας να πληρώνει και ένα άλλο, όχι πάντα το πιο αδύναμο, να διαφυλάττει τα κεκτημένα του.

Σε δύσκολες στιγμές συχνά γίνεται επίκληση στον πατριωτισμό. Όμως, δεν γίνεται σε αυτή τη χώρα πατριώτες να είναι μόνο οι μισθωτοί, οι συνταξιούχοι, οι μικρομεσαίοι επαγγελματίες και οι άνεργοι. Ας γίνει, λοιπόν, επίκληση και στον πατριωτισμό της ευημερούσας οικονομικής τάξης αυτής της χώρας, να κάνει και αυτή το καθήκον της και να συνεισφέρει, όπως συνεισφέρουν και όλοι οι υπόλοιποι.

Όσοι σήμερα επιτίθενται στους εργαζόμενους και τις συντε-

χνίες θα πρέπει να κοιτάξουν και προς άλλες πλευρές της κοινωνίας, να κοιτάξουν προς τα καρτέλ, προς τη σκοτεινή πλευρά της παραοικονομίας, της φοροδιαφυγής, του λαθρεμπορίου, των καταθέσεων στην Ελβετία και του μαύρου πολιτικού χρήματος. Οι διαστάσεις της κρίσης δεν είναι μόνο δημοσιονομικές και οικονομικές. Είναι πρώτιστα πολιτικές, πολιτισμικές και ηθικές. Υπάρχουν τέσσερις βασικές συνθήκες, για να προχωρήσουμε μπροστά ως χώρα και ως κοινωνία.

Η πρώτη βασική συνθήκη είναι να επανακαθοριστούν στη βάση νέων κανόνων, αρχών και αξιών οι σχέσεις ανάμεσα στο κράτος και στους πολίτες, στο κεφάλαιο και την εργασία, στο πολιτικό και το οικονομικό σύστημα.

Η δεύτερη βασική συνθήκη είναι να υπάρξει ένα νέο αναπτυξιακό και παραγωγικό μοντέλο στη χώρα. Πρώτα να συμφωνήσουμε και να συμφωνήσουμε τι παράγουμε και μετά να το υποστηρίξουμε με αντίστοιχες πολιτικές και χρηματοδοτικά εργαλεία σε κάθε παραγωγικό τομέα.

Αυτές οι πολιτικές θα πρέπει να βασίζονται σε στρατηγικά σχέδια ολοκληρωμένα και συγκεκριμένα και όταν λέμε συγκεκριμένα, εννοούμε ότι χρειάζεται χρονοδιάγραμμα ενεργειών, προσδιορισμός αρμοδιοτήτων όλων των εμπλεκόμενων και μέτρηση των αποτελεσμάτων.

Μόνο έτσι θα απαντήσουμε στην ύφεση. Μόνο έτσι θα πετύχουμε την επανεκκίνηση της οικονομίας και θα δώσουμε διέξοδο στο πρόβλημα της ανεργίας.

Η τρίτη βασική συνθήκη είναι η κοινωνική αλληλεγγύη. Ο δρόμος στον οποίο βαδίζουμε -το γνωρίζουμε αγαπητοί συνάδελφοι πολύ καλά όλοι μας- είναι μαραθώνιος και με πολλά εμπόδια και με πολλούς κινδύνους. Στην πορεία αυτή αποτελεί μέγιστο καθήκον να μην αφήσουμε κανένα συμπολίτη μας μόνο του, αλλά να υπάρξει ασπίδα προστασίας με πράξεις και όχι με λόγια.

Η τέταρτη βασική συνθήκη είναι η δημοκρατική νομιμοποίηση των αποφάσεων που λαμβάνονται, πολύ περισσότερο σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης, όπως η σημερινή. Σήμερα δεν μπαίνουμε απλώς σε μία περίοδο μεταβατικής Κυβέρνησης. Διανύουμε μεταβατική φάση συνολικά για το πολιτικό μας σύστημα.

Η νέα αυτή πραγματικότητα φέρνει επιτακτικά στο προσκήνιο το ζήτημα της δημοκρατίας και της νομιμοποίησης των αποφάσεων. Η δημοκρατία δεν έχει μεσοσίες ούτε σωτήρες. Αυτό το μοντέλο της παλιάς πολιτικής χρεοκόπησε με τραγικό τρόπο. Η αναγέννηση της δημοκρατίας δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς τη φωνή και τη συμμετοχή των πολιτών, χωρίς την ανανέωση, την ενίσχυση των τραυματισμένων δημοκρατικών θεσμών. Όταν αποδυναμώνονται οι δημοκρατικοί πολιτικοί θεσμοί ενισχύονται τα εξωθεσμικά και παρασκηνιακά κέντρα εξουσίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η δημοκρατία είναι η μόνη δύναμη και το μόνο όπλο που έχουμε απέναντι στις αγορές. Γι' αυτό οφείλουμε να την υπερασπιστούμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής Β' Αθηνών του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικόλαος Παπακωνσταντίνου.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πρώτο ζήτημα. Τι είναι, τι βιώνει ο εργαζόμενος και βιοπαλαστής ελληνικός λαός, τι εκφράζουν, τι συγκροτούν τα χθεσινά, τα τωρινά, τα αυριανά κυβερνητικά μέτρα. Θέλουμε να υπογραμμίσουμε ότι τα μέχρι τώρα βάρβαρα μέτρα, τα επόμενα άγρια μέτρα της τρικομματικής Κυβέρνησης είναι μέτρα εξόντωσης - ακριβώς έτσι- της ζωής και των στοιχειωδών κοινωνικών δικαιωμάτων του λαού. Συνιστούν το βούρδουλα, της ανταγωνιστικότητας, της επιχειρηματικότητας, της ανάκτησης της κερδοφορίας, της πολιτικής και των κριτηρίων της Ευρωζώνης.

Σημειώνουμε ότι είναι αναγκαία μέτρα, αναγκαστικά για να διασωθούν οι βαθύπλουτοι, οι μεγαλομέτοχοι των επιχειρηματικών ομίλων, οι μεγιστάνες του κεφαλαίου, όλη αυτή η κοινωνική τάξη που την περίοδο 1996-2009 συγκέντρωσε απίστευτα κεφάλαια που ούτε στα πιο τρελά της όνειρα είχε φανταστεί, μέσω βεβαίως, από ένα κρατικό νομοθετημένο πλέγμα επιδοτήσεων, επι-

χορηγήσεων, φοροαπαλλαγών, φοροελαφρύνσεων, εγγυοδοσίας δανείων, παραχωρήσεων δημόσιου κοινωνικού πλούτου.

Ας μιλήσουν, όμως, οι ίδιοι. Διαβάζω την απόφαση της συνέλευσης του Συνδέσμου Ελλήνων Βιομηχάνων στις 24 Μαΐου του 2011: «Είναι αδήριτη η εθνική ανάγκη να πτωχεύσουμε ως λαός για να σωθεί η διαχρονική Ελλάδα». Είναι σαφές το τι στόχους επιδιώκουν.

Δεύτερο ζήτημα. Πώς φθάσαμε στην τρικομματική Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, του ΛΑΟΣ και του ΠΑΣΟΚ; Πρώτον, συναντήθηκε το ΛΑΟΣ με το ΠΑΣΟΚ ήδη στην ψήφιση του μνημονίου το Μάιο του 2010. Δεύτερον, η Νέα Δημοκρατία ψήφισε το 58% των νομοθετημάτων της κυβέρνησης των προσφάτων 23 μηνών. Τρίτον, ειδικά η Νέα Δημοκρατία στήριξε τις αντιλαϊκές και φιλοεπιχειρηματικές ρυθμίσεις στην υγεία και την πρόνοια. Είναι ρυθμίσεις –ας πούμε το ελάχιστο– που τσαλακώνουν την ισοτιμία των ανθρώπων μπροστά στην αρρώστια.

Τέταρτον, ψήφισε τα 22 από τα 47 άρθρα του εφαρμοστικού νόμου για το λεγόμενο μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα. Πέμπτον, συνηγορεί η Νέα Δημοκρατία στην ανάκτηση της ανταγωνιστικότητας των μεγιστάνων του κεφαλαίου, όπου ανταγωνιστικότητα είναι το κόστος εργασίας ανά μονάδα προϊόντων και υπηρεσιών, διευκρινίζει και ο κύριος Πρωθυπουργός.

Ας δούμε από τα έργα των πρόσφατων εικοσιτεσσάρων μηνών. Έχουμε, πεντακόσια είκοσι πέντε ευρώ μεικτά για τη μαθητεία στα άγουρα χρόνια της εφηβείας, πεντακόσια ενενήντα ένα ευρώ μεικτά για τους νέους εργαζόμενους των δεκαεπτά έως εικοσιτεσσάρων ετών –ψηφισμένα με νόμο– που είναι 25% παρακάτω από την Εθνική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας.

Τρίτο ζήτημα. Η ηγεσία του ΠΑΣΟΚ ζευγάρωσε και ανταμείβει τη χρησιμότητα του ΛΑΟΣ ως κόμματος της προβοκάτσιας, των σκοτεινών μηχανισμών, του βρικολακισμού του αντικομμουνισμού, του γύψου και των γερμανοτοσολιάδων.

Τέταρτο ζήτημα. Στην απίστευτη δημαγωγία της Νέας Δημοκρατίας για πολιτική εξαπάτηση του ελληνικού λαού αφιερώνουμε τις προγραμματικές δηλώσεις του νυν Πρωθυπουργού. «Οι δεσμεύσεις που μας οδήγησαν στις συμφωνίες της 27ης Οκτωβρίου και την οικονομική πολιτική που απορρέει από τις αποφάσεις της 27ης Οκτωβρίου».

Άρα, μαζί το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία για την πέμπτη αναθεώρηση του προγράμματος του πρώτου μνημονίου, μαζί στον κρατικό προϋπολογισμό του 2012 που έχει ως θεμέλιο το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα, μαζί στην πράξη νομοθετικού περιεχομένου για τα θέματα εγγυήσεων του ελληνικού δημοσίου προς τις τράπεζες με πακτωλό ζεστού δημοσίου χρήματος, μαζί και στο στραγγάλισμα μέσω του μισθολογίου-βαθμολογίου του επιπέδου και των όρων ζωής των δημοσίων υπαλλήλων και των εργαζομένων στο δημόσιο τομέα. Και ο κατάλογος δεν έχει τελειωμό.

Πέμπτο ζήτημα. Η προσπάθεια, η μανούβρα και ο ελιγμός της προηγούμενης κυβέρνησης να χειραγωγήσει, να αιχμαλωτίσει, να αναχαιτίσει την ογκούμενη εργατική και λαϊκή πάλη ενάντια στην πολιτική της, ενάντια στις κατευθύνσεις του Συνδέσμου Βιομηχάνων, στις υπαγορεύσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, χρεοκόπησε.

Η παγίδα, η φάκα με τον παραπλανητικό ελιγμό και το τρομοκρατικό ψευτοδίλημμα του δημοψηφίσματος –χρειάζεται να σημειώσουμε– δεν γεννήθηκε εν κενώ. Κατ' αρχάς ήταν πρόταση του ΣΕΒ περί δημοψηφίσματος με το ίδιο θέμα ήδη από της 24 Μαΐου 2011.

Όμως, το διάστημα Σεπτέμβρη-Οκτώβρη 2011 η λαϊκή διαμαρτυρία και η μαζική οργανωμένη παρέμβαση του ταξικού, εργατικού κινήματος διευρύνθηκε και ισχυροποιήθηκε. Η κορύφωση δε της σαρανταοκτάωρης πανεργατικής γενικής πανελλαδικής απεργίας στις 19 και 20 Οκτώβρη ράγισε τις βεβαιότητες της άρχουσας τάξης για τη διαχείριση και την εκτόνωση της καθολικής λαϊκής αντίθεσης στα βάρβαρα κυβερνητικά μέτρα.

Εμείς χαιρετίζουμε το ότι νέες δυνάμεις της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων μπήκαν στη λαϊκή πάλη. Έτσι υπαγορεύθηκε και ο ελιγμός της συνένωσης, της συγκυβέρνησης των πολιτικών κομμάτων της Νέας Δημοκρατίας, του ΛΑΟΣ και του ΠΑΣΟΚ.

Οι μάσκες της αντιμνημονιακής φλυαρίας έπεσαν. Έγινε άδεια σκηνή του πρωθυπουργικού επιτελείου και αντικατάσταση, ισχυροποίησή του με τη μάσκα της μεταβατικής κυβερνητικής κατεύθυνσης. Να, λοιπόν, μπροστά στα μάτια μας ο φόβος μπροστά στο γίγαντα λαό, που αγνοφάνεται ο τρόμος των βαθύπλουτων και των μεγαλομετόχων μπροστά στη λαϊκή χειραφέτηση και τη πλατιά οργάνωση της τάξης των εργατών.

Η τωρινή Κυβέρνηση ήρθε για να επιταχύνει τα μέτρα πτώχευσης του λαού –είναι ομιλία, ρήση του νυν Πρωθυπουργού– να διασφαλίσει τη συνολική στήριξη των βάρβαρων μέτρων από ΛΑΟΣ και Νέα Δημοκρατία, με τη σύμπτυξη ενός ανοιχτού μετώπου συμμαχίας, μαύρης στη λογική της, μιας ασάβινης αντιλαϊκής γροθιάς με βελούδινο γάντι.

Εμείς θέλουμε να σημειώσουμε ότι από όλες τις απόψεις αυτό που αναβλύζει για το άμεσο μέλλον και που πρέπει να πάρει ορμητικά και γρήγορα απόφαση ο λαός, είναι να δυναμώσει η λαϊκή πρωτοβουλία, η εργατική οργάνωση, η λαϊκή συμμαχία για τις ζωτικές ανάγκες του λαού και τα λαϊκά σύγχρονα δικαιώματα, για την ανατροπή της εξουσίας των μονοπωλίων, για την κοινωνικοποίηση της ιδιοκτησίας τους στα συγκεντρωμένα μέσα παραγωγής. Βεβαίως, σε συμπαράταξη και συμπόρευση με το ΚΚΕ αυτόν τον πλάτανο των εργατικών και λαϊκών συμφερόντων, το σημαιοφόρο της εθνικής ανεξαρτησίας και της σοσιαλιστικής αναγέννησης της πατρίδας μας.

Έτσι και αλλιώς η νεοελληνική αναγέννηση θα γίνει με τον βιοπλαίσιο λαό και τους εργάτες μπροστά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει η Βουλευτής Φωκίδος του ΠΑΣΟΚ, κ. Αφροδίτη Παπαθανάση.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι η πρώτη φορά στη μεταπολιτευτική περίοδο της χώρας που τα πολιτικά ερωτήματα περί δημοκρατίας, αλλά και η σχέση οικονομίας, κοινωνίας και δημοκρατίας τίθενται τόσο επιτακτικά. Είναι η πρώτη φορά στη μεταπολιτευτική ιστορία της χώρας που η κατάσταση είναι τόσο κρίσιμη και κομβική για τη θέση και την πορεία μας εντός της Ευρωζώνης.

Ακόμη περισσότερο, ό,τι δεν ειπώθηκε, ό,τι δεν υλοποιήθηκε ξεκάθαρα τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια για τις προϋποθέσεις παραμονής μας στον πυρήνα του ευρώ έρχεται επιτακτικά να τεθεί σήμερα. Αυτό αφορά δημοσιονομικούς κανόνες και προσαρμογή, μεταρρυθμίσεις, ανταγωνιστικότητα της οικονομίας, παραγωγικό πρότυπο.

Η χώρα μας για να σωθεί οικονομικά πρέπει ταυτόχρονα να κάνει και άλλα πράγματα, να προστατεύσει και να θωρακίσει τους δημοκρατικούς θεσμούς, τη διαφάνεια, τον έλεγχο και τη δικαιοσύνη.

Βλέπουμε ότι η Ευρώπη απειλείται από την κερδοσκοπία των αγορών. Μοιάζει το οικονομικό όνειρο της Ευρώπης να κρέμεται από μία κλωστή. Η Ιταλία είναι σε άμεσο κίνδυνο, χωρίς δυστυχώς να υπάρχει άμεση ευρωπαϊκή λύση, χωρίς τα απαιτούμενα κεφάλαια. Η Γαλλία ζει τον κίνδυνο της υποβάθμισης από οικουα αξιολόγησης, που με τη σειρά του αυτό θα επηρεάσει τους ευρωπαϊκούς μηχανισμούς στήριξης. Τα χρήματα που εμείς δείχνει να έχουμε εξασφαλίσει, δεν είναι εξασφαλισμένα σε μέγιστο χρονικό διάστημα. Το σήμα προς το ελληνικό σύστημα είναι ότι χρειάζεται δράση σωτηρίας τώρα.

Στην Ευρώπη τίθενται από τους οικονομικά ισχυρούς θέματα αλλαγής των συνθηκών, θέματα για ευρώ δύο ταχυτήτων. Η Ευρώπη, όμως, με κάθε τίμημα οφείλει να διατηρήσει ζωντανό τον αξιακό της κώδικα για σεβασμό στους λαούς και στις αποφάσεις τους, για την Ευρώπη της συναντίληψης και της συναπόφασης. Δεν μπορούμε και δεν πρέπει να επιτρέψουμε ούτε στη χώρα μας ούτε στην κουλτούρα της Ευρώπης και της Ένωσης να κυριαρχήσουν φεουδαρχικές λογικές και πρακτικές, πόσω μάλλον όταν αυτές οι λογικές βαπτίζονται είτε μόνο τεχνικές λύσεις αντιμετώπισης της κρίσης είτε, μέσω οικονομικών δυνάμεων και εντολών ξένων ηγετών, γίνονται σαφείς παρεμβάσεις στο πολιτικό σύστημα μιας χώρας.

Ουδείς πιστεύει πως στη χώρα μας το πολιτικό σύστημα, αναπαράγόμενο και αυτοτροφοδοτούμενο επί δεκαετίες με το λάθος κανόνα της εξυπηρέτησης και της συναλλαγής, είναι το καλύτερο δυνατό σήμερα να αντιμετωπίσει μια τόσο δυνατή κοινωνική

και οικονομική κρίση. Υπάρχει, όμως, μία λεπτή γραμμή μεταξύ της ανάγκης για μια δραματική αλλαγή της κουλτούρας του πολιτικού δυναμικού και του πολιτικού συστήματος και μεταξύ της αυτονομίας του.

Εμείς πρέπει να υπερασπίσουμε την αυτονομία του πολιτικού συστήματος απέναντι στα κέντρα και σε κάθε παράκεντρο, επιχειρηματικό ή εκδοτικό. Αυτή η θέση μας πρέπει να είναι σαφής και ακλόνητη. Και πάλι, όμως, κανείς από εμάς δεν μπορεί να πατά σε δύο βάρκες, να είμαστε δηλαδή και με το υπάρχον πολιτικό σύστημα και με τις μεταρρυθμίσεις και με την προσωπική πολιτική επιβίωση με κάθε τίμημα και όλα αυτά στο όνομα του λαού, γιατί αυτό το πλιάτσικο συνειδήσεων μας έφτασε ως εδώ. Μικροί και μεγάλοι, λοιπόν, επώνυμοι του χώρου και σεμνότεροι, είναι όλοι μπροστά στην πλήρη εικόνα που διαμορφώνεται και κάποιοι είναι μπροστά και στο δίλημμα.

Η Κυβέρνηση συνεργασίας του Λουκά Παπαδήμου έχει αναλάβει να οδηγήσει τη χώρα σε ένα ασφαλές λιμάνι κάτω από τις κρισιμότερες και δυσκολότερες συνθήκες για την Ευρωπαϊκή Ένωση και για τη χώρα. Η δική μας Κοινοβουλευτική Ομάδα εδώ και είκοσι τέσσερις μήνες προσπαθεί να σώσει τη χώρα από τη χρεοκοπία. Σήμερα, ευτυχώς στην προσπάθεια αυτή, κάτω από μία Κυβέρνηση συνεργασίας ενώνονται και άλλες πολιτικές δυνάμεις και αυτό είναι ένα θαρραλέο βήμα.

Και εάν φοβόμαστε τη στάση της κοινωνίας απέναντί μας, σας λέω ότι υπάρχει η κοινωνία που αντιδρά σ' αυτό, υπάρχει όμως και η κοινωνία που βλέπει ότι το πολιτικό δυναμικό μπορεί και στηρίζει πράγματα και καταστάσεις. Ο δρόμος δεν θα είναι εύκολος ούτε θα είναι χωρίς κόστος. Και κόστος πολιτικό θα έχουμε και κόστος δημοσκοπικό και κόστος εκλογικό και κόστος ανθρώπινο. Δεν πρέπει απλά να συνυπάρξουν πρόσωπα, αλλά πρέπει να υπάρξει συνολική συλλογική ευθύνη, να υπάρξει μία κυβέρνηση συνεργασίας που θα πάει τη χώρα σε εκλογές, εφόσον ολοκληρωθεί η διαπραγμάτευση και κλειδώσει η συμφωνία της 26ης Οκτωβρίου. Να ολοκληρωθούν, λοιπόν, όλες οι απαραίτητες πολιτικές που απορρέουν από τη συμφωνία αυτή.

Δεν μπορούμε απέναντι στην ευθύνη που αναλαμβάνουμε, να παίζουμε με ημερομηνίες. Η ημερομηνία μπορεί να είναι 19 Ιανουαρίου, μπορεί να είναι 19 Φεβρουαρίου, μπορεί να είναι 19 Μαρτίου. Να ολοκληρώσουμε, όμως, τα βήματα που χρειάζονται.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ: Μέχρι τις 22, όχι παραπάνω.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το πολιτικό σύστημα των δεκαετιών που πέρασαν δεν μας έφερε και στην καλύτερη δυνατή κατάσταση και δυστυχώς, εδώ που μιλάμε, στη Βουλή αυτή, το μισό πολιτικό δυναμικό είναι νέο πολιτικό δυναμικό, νέοι Βουλευτές. Δεν είναι σωστό να μπαίνουμε στις ευθύνες των παλαιών και των καινούργιων. Πρέπει, όμως, κάποια στιγμή και το σύστημα να μιλήσει με ονοματεπώνυμο. Φθάσαμε στη συμφωνία της 26ης Οκτωβρίου. Η συμφωνία, όμως, αυτή της 26ης Οκτωβρίου το πρωί στις 27 Οκτωβρίου ακυρώθηκε. Τα κανάλια, τα πολιτικά κόμματα βγήκαν και λιοδόρησαν τη συμφωνία αυτή.

Άρα, πρέπει να ρωτήσουμε το γιατί, γιατί συνέβη αυτό εκείνη τη βραδιά. Ή η Αντιπολίτευση δεν κατάλαβε ακριβώς τι γίνεται ή οι αναλυτές των καναλιών δεν κατάλαβαν ακριβώς τι γίνεται ή κάποιοι άνθρωποι που χάνουν ιστορικά ποσά από τη συμφωνία αυτή έχασαν το θέμα, τι θα γίνει με το «κούρεμα» των ομολόγων σε μεγάλους τραπεζικούς ομίλους και τι θα γίνει με το θέμα των κοινών μετοχών;

Σήμερα, καλούμαστε να υλοποιήσουμε τη συμφωνία αυτή. Η Κυβέρνηση Παπαδήμου καλείται να υλοποιήσει τη συμφωνία αυτή σε ένα δραματικό πολιτικό περιβάλλον. Θα πρέπει να προστατεύσουμε την προσπάθεια που γίνεται, γιατί είναι η τελευταία και ύστατη προσπάθεια.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Και εμείς σας ευχαριστούμε, κυρία Παπαθανάση.

Το λόγο έχει η Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά, η οποία εκλέγεται στο Νομό Σερρών.

Κυρία Τσαρουχά, μιας και έχετε βάλει χρόνο εκλογών, πρέπει

να λέμε τώρα και τις εκλογικές περιφέρειες.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ: Παλιά είμαι, κύριε Πρόεδρε. Με ξέρουν ότι είμαι από τις Σέρρες.

Κύριε Πρόεδρε, καλούμαστε σήμερα και ύστερα από τα γεγονότα των τελευταίων ημερών, να δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης στη μεταβατική νέα Κυβέρνηση. Καλούμαστε να το κάνουμε αυτό, έχοντας δεκάδες αναπάντεχα ερωτήματα, ως Βουλευτές, που θα καθορίσουν το μέλλον της πατρίδας μας.

Από πού εκπορεύεται, κύριοι συνάδελφοι, η εξουσία της παρούσας Βουλής, όταν οι περισσότεροι, όλοι μας, αποτελούμε μέρος μιας Βουλής του «λεφτά υπάρχουν»; Καλούμαστε να πάρουμε αποφάσεις χωρίς την πολιτική νομιμοποίηση που τη δίνει μόνο ο λαός.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με λύπη παρακολουθούμε σήμερα ότι η Ευρώπη έχει μετεξελιχθεί σε μία Ευρώπη των αγορών και των τραπεζών και όχι της αλληλεγγύης. Ελάχιστοι πια μιλούν για μία Ευρώπη των διαφορετικών εθνικών παραδόσεων και του αμοιβαίου σεβασμού, ενώ βλέπουμε ηγεσίες να ωθούν τους λαούς τους εναντίον των άλλων.

Αν δεν δέχονται ότι αποτελούμε μια πολιτισμική οικογένεια και όχι ένα οικονομικό συνεταιρισμό και ότι ως Ευρωπαίοι είμαστε αδελφία και πρέπει να συμπεριφερόμαστε μεταξύ μας με κατανόηση και αλληλεγγύη, τότε να καταλάβουν ότι οι εξελίξεις αρχισαν να τρέχουν.

Κανένας δεν μπορεί να προβλέψει αν οι ευρωπαϊκές χώρες θα έχουν αύριο-μεθαύριο τις ίδιες πολιτικές ηγεσίες, αλλά και κανείς δεν μπορεί να παραβλέψει ότι κάποιοι τονίζουν, όπως ο Σρέντερ, ότι πρέπει να κάνουμε τα πάντα για να σταθεροποιήσουμε την Ελλάδα και να την κρατήσουμε στο ευρώ.

Οι Ευρωπαίοι εταίροι μας απαιτούν έγγραφες δεσμεύσεις για την τήρηση της συμφωνίας της 26ης Οκτωβρίου για την αποδέσμευση της έκτης δόσης από τον επόμενο αξιόπιστο συνομιλητή της χώρας, τον κ. Σαμαρά. Η κ. Μπακογιάννη, που κατήλθε πριν από λίγο από το Βήμα, το θεώρησε πάρα πολύ λογικό αυτό. Θα πρέπει, λοιπόν, να γνωρίζουν ότι δεν είναι μόνος του ο Αντώνης Σαμαράς. Έχει μαζί του την Κοινοβουλευτική Ομάδα της Νέας Δημοκρατίας, έχει μαζί του ολόκληρη την κοινωνία που δεν επιτρέπει οι ταγοί της να συμπεριφέρονται λες και δεν εκπροσωπούν τους Έλληνες, δεν έχουν στοιχειώδη αξιοπρέπεια.

Και επειδή έχει έρθει η ώρα, αγαπώ μου συνάδελφοι, για τα μεγάλα «ναι» και τα μεγάλα «όχι», ως παραμείνουμε προς το παρόν στο μεγάλο «ναι» της παράταξης. Εμείς μπροστά στα αδιέξοδα και την ανευθυνότητα πράξαμε το αυτονόητο, άρχατα αν κάποιοι από εμάς δεν συμφωνούν σ' αυτό. Συνεννοηθήκαμε, λοιπόν, μπροστά στο επερχόμενο χάος για μία μεταβατική Κυβέρνηση με ημερομηνία λήξης και συγκεκριμένη αποστολή. Διότι ποτέ δεν θα άφηνε η Νέα Δημοκρατία τη χώρα να γίνει ερείπια, προκειμένου να την κυβερνήσει μετά. Ποτέ η Νέα Δημοκρατία δεν θα ψήφιζε αλλαγή εκλογικού νόμου, ώστε η επόμενη κυβέρνηση να μην μπορεί να ασκήσει επιτυχώς τα καθήκοντά της, όπως έκαναν παλαιότερα στο ΠΑΣΟΚ.

Όμως, σήμερα δεν είναι η ώρα καταλογισμού των ευθυνών. Αυτό θα συμβεί, να είστε βέβαιοι. Εμείς στη Νέα Δημοκρατία, η Αντιπολίτευση της εθνικής ευθύνης, πήραμε όλες τις αναγκαίες πρωτοβουλίες. Πότε άλλοτε αντιπολίτευση παρουσίασε δημόσια τις προτάσεις της για έξοδο από την κρίση; Πότε άλλοτε Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ξεκαθάρισε με τον πιο ωμό τρόπο ότι δεν θέλει να τον ψηφίσουν οι βολεμένοι του συστήματος; Πότε άλλοτε πολιτικός αρχηγός ανέλαβε μια και μόνο δέσμευση, να στηρίξει μόνο τους χαμηλοσυνταξιούχους και τους πολύτεκνους; Ιστορικά ποτέ. Είναι σημαντικά τελικά τα πρόσωπα ή οι πολιτικές; Αυτό είναι το μέγα ζητούμενο.

Τόσους μήνες δώσαμε εξετάσεις διορατικότητας και αποφασιστικότητας. Τι και εάν προτείναμε τη σωστή διέξοδο από την κρίση; Τι και εάν δικαιωθήκαμε απόλυτα τις προβλέψεις μας; Τι και εάν δίνουμε εξετάσεις αποτελεσματικότητας και ευθύνης σήμερα, την ώρα που η χώρα μας βουλιάζει; Τι και εάν πρωτοστατούμε να περιορίσουμε το κράτος, να ξοδεύουμε πολύ λιγότερα απ' όσα εισπράττουμε, ώστε να μειώσουμε την εξάρτησή μας από τους ξένους και το δανεισμό, να δημιουργήσουμε δημοσιονομικά πλεονάσματα, ώστε η χώρα μας να μην παραμένει ουρα-

γός, εξαρτημένη, υποτελής και ανάξια της ιστορίας της;

Αλίμονο, αν δεν είμαστε σε θέση να πετύχουμε την ανάκαμψη, να διατηρήσουμε την κοινωνική συνοχή, προστατεύοντας ανυποχώρητα το εθνικό συμφέρον, το δημόσιο συμφέρον και την εθνική μας κυριαρχία. Τελικά, είναι τα πρόσωπα ή οι πολιτικές το μέγα ζητούμενο;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ποια θα ήταν η κατάσταση σήμερα, αν όταν ξεκίνησε η ύφεση αποφασίζαμε να κατεβάσουμε το ΦΠΑ στο 15%, για να επανέλθει η οικονομία, όπως έκανε η Βρετανία ή αν μειώναμε τους φορολογικούς συντελεστές, για να φέρουμε καινούργιες επενδύσεις, όπως έκανε η Ιρλανδία ή αν ακολουθούσαμε πρακτικές, όπως αυτές που ακολούθησαν οι Δανοί, για να μπορέσουμε να πλήξουμε τη φοροδιαφυγή;

Κι όμως, αν συνεχίσουμε τις ίδιες πολιτικές, τα οικονομικά προβλήματα συνεχώς θα διογκώνονται. Φοβάμαι, αγαπητοί μου συνάδελφοι, ότι θα δούμε σύντομα το Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό να καταγγέλλει τα δύο κόμματα ότι δεν τηρούν τις δεσμεύσεις τους υποσκάπτοντας την Κυβέρνηση ή τη διαπλοκή, να αναφέρει ότι οι συγκυρίες είναι κρίσιμες και ότι αν οι εκλογές γίνουν το επόμενο διάστημα, θα διακυβεύεται τάχα το συμφέρον της χώρας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Εδώ θα είμαστε, όταν η διαπλοκή θα δίνει τη δική της μάχη επιβίωσης σαν και αυτή που έδωσε πρόσφατα. Θα παρουσιάσει τον Πρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας ως εξουσιομανή που θυσιάζει δήθεν τη σωτηρία της πατρίδας προκειμένου να γίνει Πρωθυπουργός, όταν θα επιμένουμε στις εκλογές που έχουν συμφωνηθεί.

Επειδή αποκτήσαμε και εμείς απελευθερωμένους που μπορούν να λένε αυτά που πραγματικά πιστεύουν, όλους εκείνους που δεν σεβάστηκαν το «σεμνά και ταπεινά» της Νέας Δημοκρατίας των προηγούμενων χρόνων, αλλά είναι και βαθύτατα συνυπεύθυνοι όχι μόνο για την πορεία της παράταξης, αλλά και για την πορεία της χώρας, ήρθε η ώρα να τους αφήσουμε πίσω μας. Ήρθε η ώρα να αφήσουμε πίσω μας όλους εκείνους που δεν αφήνουν τη χώρα να αναπνεύσει και πολύ περισσότερο το πολιτικό σύστημα που χρειάζεται μία νέα νομιμοποίηση.

Αυτό ξεκινά με την επανεκκίνηση εκείνων των μηχανισμών που θα αναγεννήσουν την ελληνική κοινωνία. Πρέπει να προχωρήσουμε τάχιστα στη συνταγματική αναθεώρηση μόλις τελειώσει το βασικό έργο αυτής της Κυβέρνησης και βέβαια μετά τις εκλογές και όχι με ένα κόμμα, για να έχει τα αποτελέσματα της διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, αλλά κυρίως με ολόκληρη την κοινωνία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Πάνω απ' όλα σχεδιάζουμε ένα πολιτικό σύστημα που να επιθυμεί και να σέβεται ένα αποτελεσματικό, ευέλικτο και ανεξάρτητο κράτος από την εκάστοτε πολιτική εξουσία. Και σ' αυτό το κράτος δεν έχουν θέση επαγγελματίες της πολιτικής. Επειδή, μάλιστα, αυτό που βιώνουμε σήμερα είναι το αποτέλεσμα κυρίως πολιτικών αποφάσεων πριν από είκοσι και τριάντα χρόνια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ας μετράμε καλύτερα όλοι τα λόγια μας.

Υπάρχει κάποιος που μπορεί να εγγυηθεί ότι τελικά η συμφωνία θα περπατήσει ή ότι η νέα δανειακή σύμβαση είναι φτιαγμένη όχι για να λύσει το ελληνικό πρόβλημα και να μείνει η χώρα στο ευρώ, αλλά για να φύγει από το ευρώ χωρίς συνέπειες, όπως θα το ήθελε η Γερμανία, η Γαλλία και οι τράπεζές τους;

Μήπως με την υπογραφή της δανειακής σύμβασης από τη Βουλή και την αναδιάρθρωση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αποποιούμαστε ισχυρά διαπραγματευτικά χαρτιά;

Μπορεί κανείς από την Κυβέρνηση να απαντήσει αν ισχύει ότι ο κύριος σύμβουλος της πατρίδας μας, η περιβόητη «GOLDMAN SACHS», ήταν τελικά και ο αρχιτέκτονας της κερδοσκοπικής επίθεσης εναντίον της;

Θα μας εξηγήσει κάποιοι αυτά που γράφουν οι «NEW YORK TIMES» για τη σημασία της υπαγωγής όλου του χρέους μας στο αγγλικό δίκαιο;

Θα μας εξηγήσει ο κ. Παπανδρέου, αν η πρώτη δανειακή σύμβαση είναι ανυπόστατη κατά το ελληνικό και το διεθνές δίκαιο

και αν οι δάνειες δυνάμεις θα γίνουν εν δυνάμει ιδιοκτήτες όλης της τωρινής και της μέλλουσας περιουσίας του ελληνικού δημοσίου και του ελληνικού λαού;

Όταν όλοι οι Ευρωπαίοι λένε ότι ήταν λάθος η είσοδος της χώρας στο ευρώ, γιατί τώρα πανηγυρίζουν που ανέλαβε Πρωθυπουργός στην Ελλάδα ένας εκ των πρωταγωνιστών της εξαπάτησής τους, όπως γράφηκε; Και αν αληθεύουν, είναι ποτέ δυνατόν κάτω από συνθήκες εκβιασμού, εμείς να δεσμεύουμε για πάντα την πατρίδα μας;

Ο λαός μας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, λέει «Χαμένα λεφτά, μικρή ζημιά. Χαμένη τιμή, μεγάλη ζημιά. Χαμένο θάρρος, όμως, όλα χαμένα»! Είμαστε εδώ όλοι, λοιπόν, για να μην επιτρέψουμε να χαθεί το θάρρος μας. Το θάρρος μας χρειάζεται πρώτα και πάνω απ' όλα, για να χτίσουμε ξανά την πατρίδα μας, ανεξάρτητα αν θα δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης ή όχι στην παρούσα Κυβέρνηση.

Μαθήματα συναίνεσης, λοιπόν, δεν δεχόμαστε από το ΠΑΣΟΚ! Τη συναίνεση ούτε την αξίζετε ούτε τη δικαιούσθε! Όμως, την έχει ανάγκη η πατρίδα μας!

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Έβρου κ. Γεώργιος Ντόλιος.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πολιτικό προσωπικό της χώρας, το σύνολο του πολιτικού συστήματος, κλήθηκε εδώ και δύο χρόνια να κάνει μία δουλειά την οποία δεν την ήξερε, με την οποία δεν ήταν εξοικειωμένο. Ήμασταν εθισμένοι να μοιράζουμε μπόνους, ευημερία, χαρά, να βελτιώνουμε το βιοτικό επίπεδο των πολιτών και των ελληνικών νοικοκυριών και, ξαφνικά, βρεθήκαμε στη δυσάρεστη θέση να πρέπει να μοιράζουμε δυσарέσκεια, να κάνουμε περικοπές, να μειώνουμε το βιοτικό επίπεδο.

Το σοκ ήταν μεγάλο και για το πολιτικό σύστημα και για όλη την ελληνική κοινωνία. Την ευθύνη αυτήν την περίοδο ανέλαβε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, με Πρωθυπουργό το Γιώργο Παπανδρέου. Υπήρξε ένας χρόνος αδράνειας. Χρειάστηκε ένας χρόνος προσαρμογής. Ακόμα και το σύνολο της Κυβέρνησης δεν συνειδητοποίησε στον ίδιο χρόνο τη νέα πραγματικότητα. Μπορούμε να θυμηθούμε διάφορα περιστατικά και μπορούμε να διαπιστώσουμε εκ των υστέρων ότι οι ταχύτητες και η αποφασιστικότητα μέσα στην κυβέρνηση δεν ήταν τα ίδια σε όλους τους τομείς. Ακόμα περισσότερο χρόνο χρειάστηκε η συνειδητοποίηση της πραγματικότητας από την Κοινοβουλευτική Ομάδα.

Όπως ήταν φυσικό, πολύ περισσότερο χρόνο χρειάστηκε, για να αποδεχθεί η ελληνική κοινωνία αυτή τη νέα πραγματικότητα. Το σοκ ήταν μεγάλο για τα ελληνικά νοικοκυριά. Δεν ήταν δυνατόν να αποδεχθούν εύκολα ότι τα παιδιά τους θα ζήσουν χειρότερα απ' ότι οι γονείς. Αυτό δεν έχει συμβεί ξανά από τον πόλεμο και μετά.

Πώς αντιμετώπισε το πολιτικό σύστημα αυτήν την πραγματικότητα; Τι έκανε η Αντιπολίτευση; Λειτουργήσε με τη λογική του πολιτικού κόστους και του πολιτικού οφέλους. Έτσι, λοιπόν, υπήρξαν διάφορες εμπρηστικές δηλώσεις κατά καιρούς. Τα ελληνικά κόμματα πολλές φορές –και είναι μοναδικό φαινόμενο στις χώρες που αντιμετωπίζουν κρίσεις– βγήκαν πιο μπροστά από τα συνδικάτα, με αποτέλεσμα να δυσκολευτεί το έργο της κυβέρνησης, να δυσκολευτεί η δουλειά που έπρεπε να κάνουμε στη χώρα μας.

Αυτό συνέβη την προηγούμενη περίοδο. Ήταν μία τιτάνια προσπάθεια που δεν στηρίχθηκε από το σύνολο του πολιτικού κόσμου. Αρνήθηκαν πεισματικά όλοι να βάλουν πλάτες σε μία προσπάθεια, για την οποία ήξεραν ότι λίγο ως πολύ δεν γινόταν διαφορετικά.

Απατεΐται ένα άλλο μείγμα πολιτικής, μας είπε η Αξιωματική Αντιπολίτευση. Εκείνο, βέβαια, που δεν είπε ποτέ είναι ότι αυτό το μείγμα της πολιτικής δεν καθορίζεται εξ ολοκλήρου από την ελληνική Κυβέρνηση. Δεν καθορίστηκε εξ ολοκλήρου και δεν θα μπορούσε να γίνει διαφορετικά. Το μείγμα της πολιτικής εν πολλοίς, κατά πολύ μεγάλο μέρος, μας το επέβαλαν οι εταίροι και δανειστές μας.

Όσον αφορά μία άλλη διαπραγμάτευση, πραγματικά, αυτό ήταν το ζήτημα; Το πιστεύουν πολλοί σ' αυτήν την Αίθουσα; Το πιστεύουν πολλοί Έλληνες πολίτες ότι μία άλλη διαπραγμάτευση η οποία θα είχε το στοιχείο της μεγαλύτερης ικανότητας, θα διαμόρφωνε συνθήκες για να εφαρμοστεί ένα άλλο μείγμα πολιτικής;

Τώρα πια, βλέποντας τα πράγματα με μία κάποια απόσταση, νομίζω ότι όλοι μπορούμε να αναλογιστούμε τις ευθύνες μας και να ομολογήσουμε –διαλέγω το ρήμα που χρησιμοποιώ– ότι το πολιτικό σύστημα της χώρας και το σύνολο του πολιτικού προσωπικού δεν ανταποκρίθηκε στις ανάγκες των καιρών. Αυτό είναι το μεγάλο ζήτημα. Συνέβησαν διάφορα γεγονότα την τελευταία περίοδο, τα οποία αποκάλυψαν διάφορα πράγματα. Έτσι, λοιπόν, καταλήξαμε στη νέα Κυβέρνηση, στο νέο Πρωθυπουργό, ένα νέο Πρωθυπουργό τον οποίο θεωρούμε κατάλληλο η Πλειοψηφία της ελληνικής Βουλής.

Θεωρώ ότι και αυτοί που δεν τον στηρίζουν, εάν αφήσουν τα χαρακτηριστικά και εάν σκεφτούν με όρους ρεαλισμού, μπορούν να αποδεχθούν ότι είναι ο καταλληλότερος άνθρωπος αυτήν την περίοδο για να οδηγήσει τη χώρα στους συγκεκριμένους στόχους, δηλαδή να πάρουμε τη δόση, να ψηφίσουμε τον προϋπολογισμό, να ολοκληρώσουμε τη συμφωνία της 26ης Οκτωβρίου και μετά να προχωρήσουμε στα περαιτέρω βήματα.

Δεν είμαι απ' αυτούς που πιστεύουν ότι πρέπει να υποστεί-λουμε τη σημαία των ιδεολογιών, αλλά σε καμία περίπτωση δεν μπορεί κανείς σήμερα να αγνοεί την αδήριτη πραγματικότητα, η οποία ξέρουμε πού θα μας οδηγήσει.

Για εμένα, κύριοι συνάδελφοι, το μεγάλο ζήτημα δεν είναι η ψήφος σ' αυτήν την Κυβέρνηση, η ψήφος εμπιστοσύνης. Την ψήφο εμπιστοσύνης θα την πάρει. Δεν είναι μείζον ζήτημα, δεν είναι καν ζήτημα το εάν θα υπάρξουν και κάποιοι Βουλευτές από τα κόμματα που στηρίζουν αυτήν την Κυβέρνηση που δεν θα δώσουν ψήφο εμπιστοσύνης. Το μεγάλο ζήτημα το οποίο υπάρχει είναι να διαμορφώσουμε πλέον ένα νέο πολιτικό λόγο, ο οποίος να εδράζει στην πραγματικότητα και να σκεφτούμε με σύνεση και προσοχή.

Με πιάνει ειλικρινά δέος, παρακολουθώντας τις εξελίξεις στην Ευρώπη σε όλες τις χώρες της Ευρώπης, στη Ζώνη του ευρώ, για το τι μπορεί να συμβεί την αμέσως επόμενη περίοδο. Θεωρώ ότι το χρέος το οποίο έχουμε είναι ο ψύχραιμος λόγος, ο συνειδητός λόγος, αφού συνειδητοποιήσουμε, όσοι βρεθήκαμε κύριοι Υπουργοί σ' αυτήν την παράταξη, ότι οι εκδοχές που υπάρχουν για εμάς είναι οι εξής δύο: Ή να βουλιάσουμε τη χώρα και να υποστούμε το να πάμε σπίτι μας, υφιστάμενοι και την κοινωνική χλεύη ή να σώσουμε τη χώρα και να πάμε σπίτι μας, γιατί το κάναμε με πολύ σκληρό τρόπο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ Α' Πειραιώς, κ. Θεόδωρος Δρίτσας.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο ΣΥΡΙΖΑ βεβαίως και δεν θα δώσει ψήφο εμπιστοσύνης σ' αυτήν τη νέα Κυβέρνηση, μία Κυβέρνηση δοτή, αντιδημοκρατική, αντιλαϊκή από την ίδια της τη συγκρότηση, αλλά και την προγραμματική της διακήρυξη, Κυβέρνηση σκοπιμότητας, Κυβέρνηση μοιραία και επικίνδυνη.

Δεν είναι τυχαίο. Ισχύουν όλα αυτά και ισχυρίζομαι ότι ισχύουν, γιατί υπάρχει ένα κεντρικό ζήτημα, το αδιέξοδο του πολιτικού συστήματος, του ηγεμονικού πολιτικού συστήματος και στην Ελλάδα και στην Ευρώπη. Αυτό το αδιέξοδο, πέρα από τις πολλές εκφράσεις του ή αιτίες του, έχει έναν πυρήνα, έναν σκληρό πυρήνα, την αδυναμία αυτού του πολιτικού συστήματος όχι να επιλύσει, όχι να ικανοποιήσει, καν να αφουγκραστεί και να προσεγγίσει και να σεβαστεί λαϊκές ανάγκες.

Επομένως, οι κυβερνήσεις πια που ετοιμάζονται στο πλαίσιο της ακολουθούμενης πολιτικής σε όλη την Ευρώπη με τα παραδείγματα της Ελλάδας και της Ιταλίας να προηγούνται, είναι κυβερνήσεις ελέγχου της λαϊκής δυσανεξίας, ελέγχου της λαϊκής αγωνίας, επιβολής μέτρων σωτηρίας των ηγεμονικών, οικονομικών κύκλων πάνω σ' αυτούς τους λαούς, πάνω σ' αυτές τις κοινωνίες.

Αντιλαμβάνεστε, ότι όποια κουβέντα γίνεται για εθνική συνεννόηση, για εθνική συναίνεση, για εθνική συμπαράταξη, χωρίς τη βασική προσέγγιση σεβασμού των λαϊκών αναγκών, είναι εξ' ορισμού, λογικά, επιστημονικά, πολιτικά, από όποια άποψη κι αν θέλει κανείς να το προσεγγίσει, η απόλυτη επιβεβαίωση της ανυπαρξίας επόμενης μέρας. Είναι ακριβώς η πεμπτοσύνη της κρίσης. Αυτή η άποψη, όλες αυτές οι περίφημες κορώνες που τρομοκρατούν τον ελληνικό λαό και δημιουργούν ένα πλέγμα νέου ζόφου, νέων εκβιασμών, νέων κατευθύνσεων παραίτησης της ελληνικής κοινωνίας και των όποιων δημιουργικών στρωμάτων της, αντιλαμβάνεστε ότι είναι μετέωρη.

Δεν μπορεί, όπως κατέρρευσε η κυβέρνηση Παπανδρέου και η αναπαλαιωμένη με ένα νέο Πρωθυπουργό τρικομματική Κυβέρνηση αυτήν τη στιγμή, δεν μπορεί παρά να καταρρεύσει κι αυτή. Διότι δεν έχει τη λαϊκή συναίνεση, δεν μπορεί να πείσει τη μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού.

Ήδη αυτή η μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού έχει χάσει το 40% ή και το 50% του βιοτικού της επιπέδου, των εισοδημάτων της και των περιουσιών της κάποιοι απ' αυτούς. Μερικά δε τμήματα της ελληνικής κοινωνίας, κάποιοι που είχαν καταστήματα, μικρές επιχειρήσεις και έκλεισαν και δεν έχουν εναλλακτικές λύσεις, έχουν χάσει και το 100%.

Αναρωτήθηκε κανείς απ' όλους αυτούς που εκτελούν όλες αυτές τις περισπούδαστες διακηρύξεις που τολμούν οι πολιτικές ηγεσίες και στην Ελλάδα και ο τωρινός Πρωθυπουργός και στην Ευρώπη, το υπόλοιπο 20%, 30% το πολύ, που κατέχει το μεγάλο πλούτο και τη μεγάλη περιουσία τι έχει χάσει σ' αυτήν τη διετία, τι ακριβώς έχει υποστεί, τι έχει συνεισφέρει σ' αυτήν τη διαδικασία;

Μπορεί κανείς να απαντήσει αν είναι ή δεν είναι ολόσωστο το ότι το χρέος και τα ελλείμματα κυρίως μπορεί μεν να αποτυπώνουν και πολλά άλλα πράγματα και δυσλειτουργίες και σπατάλες και το ένα και το άλλο, αλλά μήπως δεν είναι απόλυτη αλήθεια ότι αποτυπώνουν την κοινωνική αδικία, την άνιση κατανομή του εθνικού πλούτου; Μήπως δεν οφείλεται εκεί το χρέος και το έλλειμμα; Θέλει πολύ συζήτηση;

Και γιατί μία Κυβέρνηση που έρχεται να σώσει τη χώρα αντιμετωπίζει το λαό που ζητά εκλογές, που ζητά να εκφραστεί, που ζητά να παρέμβει στις εξελίξεις ως εχθρό λαό; Και γιατί τέτοιος συναγεμνός, για να ακυρωθούν οι εκλογές; Και τώρα και με μεθοδεύσεις είναι βέβαιο ότι θα επιχειρηθεί και για το μελλούμενο διάστημα των επομένων τριών μηνών. Κάνουν λάθος, θα συναντήσουν τεράστια αντίσταση και είναι βέβαιο ότι θα αποτύχουν. Όμως οι περιπέτειες στις οποίες βάζουν την ελληνική κοινωνία είναι τεράστιες και οι ευθύνες είναι τεράστιες.

Είναι πολύ χαρακτηριστικό ότι δεν υπάρχει χρόνος που να δεσμεύεται. Δεν μπορεί κανείς να μιλήσει για το επόμενο τρίμηνο, όταν σήμερα πια στις συνθήκες της κρίσης ο χρόνος τρέχει με ταχύτητα του φωτός, ο πολιτικός χρόνος, ο κοινωνικός χρόνος, ο οικονομικός χρόνος. Δεν μπορεί να μιλάμε για μία Κυβέρνηση τριών μηνών που θα κάνει αυτά και θα σώσει τη χώρα, θα ανεβάσει τη διεθνή της αξιοπιστία και μετά –λέει– θα πάει σε εκλογές.

Πέρα από τα ζητήματα που περιείχαν κυρίως τη δανειακή σύμβαση και όλες αυτές τις δεσμεύσεις που αναλαμβάνει αυτή η Κυβέρνηση από τις προγραμματικές δηλώσεις του Πρωθυπουργού, έχουμε τα στελέχη της Νέας Δημοκρατίας που ανέλαβαν τα Υπουργεία Εξωτερικών και Άμυνας. Αυτά δεν θα ασκήσουν πολιτική; Θα είναι περιορισμένης ευθύνης σ' αυτούς τους τομείς; Θα έχουμε δηλαδή μία οικονομική πολιτική Βρυξελλών και Πρωθυπουργού Παπαδήμου, μία εξωτερική πολιτική Νέας Δημοκρατίας και μία ναυτιλιακή πολιτική ακροδεξιάς;

Αναφέρομαι στην άμυνα, γιατί αυτήν την περίοδο οι ελληνικές ένοπλες δυνάμεις αποστέλλονται σε εμπόλεμη ζώνη, στην έρημο Νεγκέμπ για ασκήσεις. Εμπόλεμη ζώνη διότι το Ισραήλ βρίσκεται σε πόλεμο με τους γείτονές του. Κι εκεί αυτή η Κυβέρνηση θα στείλει στρατό. Με τι κύρος; Με τι δυνατότητα; Πού θα την εντάξει αυτήν την πολιτική;

Ένα παράδειγμα έφερα, για να δείξω ότι αυτά είναι ψέματα. Δεν μπορούν να στηρίξουν μία πραγματική εξουσία, μία πραγματική εκπροσώπηση των συμφερόντων της ελληνικής κοινωνίας, χωρίς τη δημοκρατική επιβεβαίωση από την ίδια την

κοινωνία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή).

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Είναι αδιανόητο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κυρίως του ΠΑΣΟΚ, να ανεχθείτε τη συμμετοχή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού σ' αυτήν την Κυβέρνηση. Είναι αδιανόητο. Δεν έχει γίνει σε κανένα μέρος της Ευρώπης.

Το σοσιαλιστικό κόμμα Γαλλίας σας έστειλε ένα μήνυμα και το περνάτε τόσο πολύ απορβλημάτιστα; Οι ευθύνες είναι τεράστιες. Είναι αδύνατον μ' αυτήν την Κυβέρνηση η ελληνική κοινωνία να βρει την έκφρασή της. Είναι έξω από τις ανάγκες της, έξω από την εκπροσώπησή της. Είναι μια Κυβέρνηση που δεν έχει παρά μόνο να καταρρεύσει και γι' αυτό η μόνη σωτηρία της χώρας έχει να κάνει με το σεβασμό της λαϊκής ετυμηγορίας όσο γίνεται πιο γρήγορα και το σεβασμό των αναγκών της ελληνικής κοινωνίας και των εργαζομένων πολιτών.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στην Κεφαλονιά κ. Σπυριδών Μοσχόπουλος.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζούμε κρίσιμες και ιστορικές στιγμές. Επί δύο χρόνια η ελληνική Κυβέρνηση, το σύνολο της χώρας δίνει μάχες για τη σωτηρία της πατρίδας μας. Η κάθε μέρα που περνάει είναι μια ξεχωριστή και σκληρή μάχη. Η κρίση που βιώνουμε είναι μια πρωτοφανής και γενικευμένη κρίση. Φτάσαμε στο χείλος του γκρεμού. Οι ανέλεγκτες και αλλόκοτες διεθνείς οικονομικές δυνάμεις έπαιξαν και παίζουν εις βάρος μας πολλά παιχνίδια. Οίκοι αξιολόγησης, επενδυτικά funds και διάφοροι κερδοσκοπικοί καλλιέργησαν, καλλιεργούν, αλλά και ποντάρουν στην κατάρρευσή μας. Τερατώδη παιχνίδια σκηνοθετήθηκαν από ύποπτα κέντρα που προέβλεπαν την επιστροφή στη δραχμή. Αρκετές στιγμές νιώσαμε και νιώθουμε τα γόνата μας να λυγίζουν από το βάρος των ευθυνών και των δυσκολιών.

Μέσα σ' αυτό το κλίμα και μπροστά στο φάσμα της επερχόμενης καταστροφής, η κυβέρνηση αναγκάστηκε να πάρει επώδυνα και μερικές φορές άδικα μέτρα.

Εμείς οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, μόνοι ως τώρα, αναγκαστήκαμε να στηρίζουμε πολιτικές καθόλου δημοφιλείς που έπλητταν ευθέως τα εισοδήματα των λαϊκών τάξεων. Οδηγός, όμως, στην πολιτική μας συμπεριφορά ήταν η πίστη πως ανεξάρτητα από το πολλαπλό κόστος, το οικονομικό, το κοινωνικό, το πολιτικό, μπορούσε να αρθεί το εθνικό αδιέξοδο. Περάσαμε από τις συμπληγάδες της αμφισβήτησης, της στείρας αντιπολίτευσης, της υπονόμευσης και της υποκρισίας. Διότι είναι υποκριτική η στάση όλων αυτών που κόπτονται σήμερα για την εκταμίευση της έκτης δόσης, προϊόν της προηγούμενης δανειακής σύμβασης που δεν στήριξαν προσδοκώντας τα πρόσκαιρα πολιτικά οφέλη, ενώ γνώριζαν ότι είναι απαραίτητη για την ομαλή πορεία της χώρας. Διότι είναι υπονομευτική για την πορεία της οικονομίας μας η αναφορά όλων εκείνων που διαδίδουν ότι παρά τις θυσίες του ελληνικού λαού, το 2020 θα βρισκόμαστε στην ίδια θέση που βρισκόμασταν το 2009, όταν γνωρίζουν πολύ καλά ότι το 2020 θα έχουμε σημαντικά πρωτογενή πλεονάσματα χωρίς ύφεση και θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης, ενώ το 2009 μας παραδόθηκε μια οικονομία με 36 δισεκατομμύρια έλλειμμα, αρνητικούς ρυθμούς ανάπτυξης, ύφεση και ανεργία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεωρώ πως η Τετάρτη 26 Οκτωβρίου 2011 είναι μια ιστορική μέρα που αλλάζει τα δεδομένα. Τα αποτελέσματα αυτής της Συνόδου Κορυφής κατέδειξαν τα εξής σημαντικά. Πρώτον, την αναγνώριση των θυσιών του λαού μας, των προσπαθειών και των σκληρών διαπραγματεύσεων, αλλά και των αποτελεσμάτων της προηγούμενης κυβέρνησης.

Δεύτερον, η Ευρωπαϊκή Ένωση ανέτοιμη να αντιμετωπίσει την κρίση, κατάφερε έστω και αργά να ξεπεράσει τους δισταγμούς και στέκεται αλληλέγγυα στον αγώνα, που βέβαια είναι και δικός της αγώνας.

Τρίτον, οι επιτυχίες της Συνόδου μπορούν να αποτελέσουν το έναυσμα για πιο συνεκτική Ευρωπαϊκή Ένωση, που σήμερα κλυδωνίζεται και αυτή από τα γνωστά σε όλους μας προβλήματα.

Στους κόλπους αυτής της Ευρωπαϊκής Ένωσης μπορεί να αισθάνεται το κάθε κράτος μεγαλύτερη σιγουριά, ενώ η ίδια η Ένωση θα είναι πιο δυνατή και ανταγωνιστική δύναμη στη διεθνή σκηνή.

Και τέταρτον, η χώρα μας πήρε μια βαθιά ανάσα και στην ουσία πέτυχε να έχει μετά τις σκληρές και επίπονες προσπάθειες και διαπραγματεύσεις μια νέα συμφωνία που ελαττώνει το χρέος μας κατά 100 δισεκατομμύρια ευρώ, που ενισχύει τη ρευστότητα του τραπεζικού συστήματος με 30 δισεκατομμύρια ευρώ που δίνονται στο ελληνικό δημόσιο για αγορά κοινών μετοχών που ελαττώνει σε ετήσια βάση τις υποχρεώσεις μας σε τόκους κατά 5 δισεκατομμύρια ευρώ, που μας δίνει τη δυνατότητα ενός νέου δανείου 100 δισεκατομμυρίων ευρώ, που δημιουργεί υποχρεώσεις, αλλά και προοπτικές για να πάψουμε να ζούμε με δανεικά.

Όμως, δεν είμαστε αφελείς να πιστεύουμε πως αυτή η επιτυχία εξασφάλισε το μέλλον. Απλά δίνει την ευκαιρία να αγωνιστούμε από καλύτερη θέση για το μέλλον της πατρίδας μας, κάτι που πρέπει να αξιοποιήσουμε χωρίς δισταγμούς, αγκυλώσεις και αδικαιολόγητη χρονοτριβή.

Από εμάς εξαρτάται η επιτυχία. Ο λαός μας βρίσκεται στα όρια του. Δεν αντέχει άλλα βάρη. Δεν αντέχει άλλο ο χαμηλόμισθος, ο χαμηλοσυνταξιούχος, οι μικρομεσαίοι την ελάττωση του εισοδήματός τους. Είναι πλέον θέμα επιβίωσης.

Αυτό που μεγαλώνει, όμως, τη δυσάρεσκα είναι η άνιση κατανομή των βαρών. Το νέο φορολογικό νομοσχέδιο, όποτε έρθει, θα πρέπει να δημιουργήσει ορθολογικότερη βάση, να είναι αποτελεσματικό και δίκαιο. Πρέπει να δίνει την αίσθηση δικαιοσύνης στους πολίτες, που αισθάνονται ολοένα και περισσότερο έντονο το σφίξιμο και την ελπίδα να χάνεται.

Δεν μπορεί πλέον την ώρα που ο μισθωτός, ο συνταξιούχος, ο επαγγελματίας, ο βιοπαλαιστής φορτώνεται ως το πρόχειρο και ευπειθές υποζύγιο τα βάρη, την ίδια ώρα οι επιτήδειοι, αυτοί που είχαν και έχουν τις άκρες παντού και πάντα να είναι οι άφαντοι και οι ανώνυμοι των αρμοδίων υπηρεσιών. Όλοι αυτοί έχουν και πρέπει να έχουν ονοματεπώνυμο. Η φοροδιαφυγή, η εισφοροδιαφυγή, η φοροκλοπή είναι ο δυναμίτης στη λειτουργία του κράτους, αλλά και της κοινωνικής συνοχής.

Παρά τις δύσκολες συγκυρίες και παρά τα λάθη και τις παραλείψεις, έχουν γίνει αρκετά και σημαντικά αυτά τα δύο τελευταία χρόνια. Η επιτάχυνση των διαδικασιών απονομής της δικαιοσύνης, ο νέος νόμος του ΑΣΕΠ, ο νόμος για τη διαφάνεια, ο νέος χάρτης της αυτοδιοίκησης, ο νόμος για την ηλεκτρονική διακυβέρνηση, οι μεταρρυθμίσεις στον τομέα της παιδείας και της υγείας, ο νέος αναπτυξιακός νόμος, η διεθνής συνεργασία για τα οικονομικά εγκλήματα και τόσα άλλα νομοσχέδια που έχουν γίνει νόμοι του κράτους είναι σημαντικά βήματα που δίνονται σαν παρακαταθήκη στη νέα Κυβέρνηση.

Θα πρέπει η νέα Κυβέρνηση υπό το Λουκά Παπαδήμο παίρνοντας όλη αυτήν την κληρονομιά να προχωρήσει με πιο γοργά, πιο αποφασιστικά βήματα, με τόλμη και αποφασιστικότητα, για να μπορέσει να πετύχει τους στόχους που έχει θέσει και έχει ανάγκη ο τόπος μας.

Όμως, για να μπορέσει να το πράξει, θα πρέπει η συνεργασία των πολιτικών δυνάμεων που τη στηρίζουν με το συγκεκριμένο πλαίσιο που έχει συμφωνηθεί να είναι ειλικρινής, υπεύθυνη και όχι υποκριτική.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάνουμε σήμερα ένα πρωτόγνωρο πείραμα στην πολιτική ιστορία του τόπου μας που πρέπει να πετύχει. Το πείραμα αυτό στη σημερινή δύσκολη συγκυρία αποτελεί μονόδρομο για να κερδίσουμε τον εθνικό μας στόχο που είναι η σωτηρία της χώρας μας. Καταδεικνύει την ωριμότητα του πολιτικού μας συστήματος, βοηθά την ανάκτηση της βαθιάς πληγωμένης αξιοπιστίας μας εντός και εκτός Ελλάδας και δίνει ελπίδα και προοπτική για το μέλλον της πατρίδας μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Και εμείς ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει η Βουλευτής Επικρατείας του ΠΑΣΟΚ κ. Έλενα Παναρίτη.

ΕΛΕΝΗ ΠΑΝΑΡΙΤΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να ξεκινήσω κάνοντας μια επισήμανση. Η δημοκρατία σήμερα διαφέρει από τη δημοκρατία του 19ου και ίσως και του 20ου αιώνα. Έχει εξελιχθεί στα δεδομένα και τα ζητούμενα του 21ου αιώνα. Δεν είναι μόνο η δημοκρατία της πολιτικής, αλλά η δημοκρατία που εξασφαλίζει την επιβίωση. Για το λόγο αυτό, η δημοκρατία πρέπει και επιβάλλεται να αφουγκράζεται την οικονομία και να απορροφά τους κραδασμούς της.

Πρέπει, λοιπόν, η ταχύτητα και ο χρόνος της πολιτικής να είναι γρηγορότερος αυτού της αγοράς, γιατί πρέπει να προλαβαίνει τις όποιες καταστροφικές για εμάς αντιδράσεις μπορούν να προέλθουν από την αγορά. Και αυτό δεν ισχύει μόνο για την Ελλάδα, αλλά ισχύει και για την Ευρώπη, όπως και για τον υπόλοιπο κόσμο. Για παράδειγμα, σκεφθείτε ότι η Ιταλία το 2012 καλείται να αποπληρώσει ομόλογα της τάξεως των 300 περίπου και παραπάνω δισεκατομμυρίων ευρώ που είναι περίπου ίσο του ελληνικού δημόσιου χρέους και τα 2/3 αυτού πρέπει να ξεπληρωθούν στην αρχή του 2012.

Κλασσικού τύπου πολιτικές αντιπαραθέσεις, που αγνοούν την οικονομική αυτή διάσταση, μπορούν να διακινδυνεύσουν την εθνική κυριαρχία των χωρών, αλλά και την Ευρωπαϊκή Ένωση εξολοκλήρου. Άρα, η οποιαδήποτε συνολική συνειδητοποίηση αυτής της πραγματικότητας και στην Ελλάδα είναι ένδειξη υπευθυνότητας έναντι των Ελλήνων πολιτών.

Όπως είπε ο Πρωθυπουργός εχθές, η Ελλάδα πάσχει από έλλειμμα εμπιστοσύνης, ένα έλλειμμα που υποβόσκει από καιρό και αντικατοπτρίζει προβλήματα θεσμών, δυσλειτουργίας του δημοσίου, δυσλειτουργίας του πολιτικού συστήματος, που όσο όμως υπήρχε φτηνό χρήμα, είτε επειδή έρχονταν λεφτά από την Ευρωπαϊκή Ένωση είτε λόγω χαμηλών επιτοκίων, το έλλειμμα εμπιστοσύνης καμουφλαριζόταν και σαν ανέκδοτο ονομαζόταν «η ελληνική πραγματικότητα».

Το έλλειμμα εμπιστοσύνης είναι αποτέλεσμα σαθρών θεσμών, είναι αποτέλεσμα σαθρών δομών, είναι αποτέλεσμα πολιτικών που τελικά βασίζονται μόνο σε πρόσωπα και όχι σε συστήματα, είναι αποτέλεσμα συνεχών αναιρέσεων, πισωγυρισμάτων, ασαφούς επικοινωνίας, ασαφούς επικοινωνιακής πολιτικής, που δεν παρουσιάζει στους πολίτες με πειθώ το σχέδιο, το οποίο ίσως ήδη υπάρχει ή ένα χρονοδιάγραμμα, το οποίο ίσως ήδη υπάρχει, είναι αποτέλεσμα αναστρέψιμων πολιτικών. Καταλήγουμε, λοιπόν, να βλέπουμε μία χώρα σαν την Ελλάδα να πάσχει από αυτό που λέμε εμείς οι οικονομολόγοι «Προπατορικό Αμάρτημα». Δηλαδή μία χώρα μπαίνει σε μία δίνη από την οποία δεν μπορεί εύκολα να βγει και στην οποία η μετρήσιμη οικονομία όλο και συρρικνώνεται, όλο και μικραίνει, ενώ οι συνεχείς τριβές στις αγορές αυξάνουν την αδήλωτη οικονομία και την ατυπικότητα.

Έχοντας εμπειρία σε θεσμικές αλλαγές και έχοντας δουλέψει σε χώρες με κρίση κεφαλαιακής επάρκειας όπως η Ελλάδα, θα τοποθετούσα ως επείγουσα τη συστηματική αντιμετώπιση των διαρθρωτικών αλλαγών, ούτως ώστε να υπάρξει σημαντική αύξηση της παραγωγικότητας. Η συνέχεια της αναδιάρθρωσης του δημοσίου είναι ένα παράδειγμα των διαρθρωτικών αλλαγών που πρέπει να συνεχιστούν, όπως και η συνέχεια της προώθησης των απαιτούμενων απλοποιήσεων της γραφειοκρατίας, η εξασφάλιση ενός ξεκάθਾਰου και ασφαλούς συστήματος δικαιωμάτων γης και δικαιωμάτων ακινήτου περιουσίας, ούτως ώστε να επιταχυνθούν οι αποκρατικοποιήσεις, κάτι που πρέπει να κάνουμε πριν μας το θυμίζει κάθε φορά η κ. Μέρκελ, να απλοποιήσουμε το δικαστικό σύστημα. Εν ολίγοις, να μειώσουμε τα κόστη συναλλαγών που έχουμε μέσα στην ελληνική οικονομία.

Θα πρότεινα τη δημιουργία μιας ομάδας που θα ασχολείται μόνο με αυτό το γχηγίρημα, ούτως ώστε να απελευθερώσουμε και να αξιοποιήσουμε το μεγαλύτερο ελληνικό κεφάλαιο. Ποιο είναι αυτό; Το ανθρώπινο δυναμικό. Θα είναι, λοιπόν, πολύ σημαντικό το νέο κυβερνητικό σχήμα, το οποίο πρέπει να είναι υψηλής ευθύνης, ανεξάρτητου διάρκειας και εύρους της εντολής -και δεν μπορεί να είναι διαφορετικά, δεδομένου του κρίσιμου πολιτικού φορτίου του- να εστιάσει στις δομικές αλλαγές με μετρήσιμα αποτελέσματα και ένα συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα σε ό,τι αφορά το καινούργιο πρόγραμμα, ούτως ώστε να υπάρξει και μία ομαλή μετάβαση του προγράμματος στήριξης σ' αυτό

του νέου προγράμματος του 2012, το οποίο θα είναι εφάμιλλο αυτών της Ιρλανδίας και της Πορτογαλίας.

Εάν μου επιτραπεί, στον κύριο Πρωθυπουργό, ο οποίος δεν είναι εδώ αυτή τη στιγμή, θα πρότεινα τη σύσταση μίας ομάδας παρακολούθησης του νέου προγράμματος στο Κοινοβούλιο, με τη δυνατότητα καλύτερης πληροφόρησης των κοινοβουλευτικών. Είναι πολύ σημαντικό να τολμάμε αλλαγές, είναι πολύ σημαντικό να τολμάμε τον πόλεμο έναντι των αδρανειών, όμως, όπως πολύ σωστά είπε χθες ο Πρωθυπουργός, κανείς δεν πρέπει να νιώθει μόνος του. Δυστυχώς, πολλοί νιώθουν μόνοι τους και συν τοις άλλοις, μόνοι τους και με το βάρος της απόφασης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε, αν μου επιτρέπετε.

Η ουσιαστική και διαρκής επικοινωνία και συνεργασία μεταξύ Κυβέρνησης και Βουλής συνιστούν μία εξίσου τολμηρή δράση, η οποία είναι αναγκαία για τη ριζικότερη και δυνατότερη δράση, όπου καταφέρνουμε τελικά να γίνουμε όλοι κοινωνοί της αλλαγής και της τόλμης.

Οι περισσότερες οικονομίες σε κρίση έχουν τολμήσει με επιτυχία τέτοιου είδους ουσιαστικές και επικοινωνιακές δράσεις. Έχει έρθει τώρα και η σειρά μας. Και γι' αυτό, δίνω ψήφο εμπιστοσύνης σ' αυτήν την Κυβέρνηση, γιατί ήρθε επιτέλους η σειρά μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο Ανεξάρτητος Βουλευτής του Νομού Χανίων ο κ. Χρήστος Μαρκογιαννάκης.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει γίνει συνείδηση και του τελευταίου κατοίκου αυτής της χώρας ότι βρισκόμαστε μπροστά σε μια εξαιρετικά δύσκολη κατάσταση που όμοιά της δεν έχει γνωρίσει ο τόπος τα τελευταία εξήντα χρόνια. Λάθη και συμπεριφορές δεκαετιών, με κυρίαρχες τακτικές το λαϊκισμό και την ανευθυνότητα, οδήγησαν τα πράγματα εδώ που βρισκόμαστε σήμερα.

Η Κυβέρνηση Παπαδήμου που ζητά ψήφο εμπιστοσύνης από το Κοινοβούλιο δεν προέκυψε ως κεραυνός εν αιθρία. Βεβαίως, εάν πριν από δύο χρόνια έλεγε κάποιος ότι ο παντοδύναμος κ. Παπανδρέου θα εξαναγκάζετο να εγκαταλείψει την Πρωθυπουργία και ότι στη θέση του ίδιου και της κυβέρνησής του θα βρισκόταν ο κ. Παπαδήμος ή όποιος κ. Παπαδήμος και μία Κυβέρνηση συγκυβέρνησης ΠΑΣΟΚ - Νέας Δημοκρατίας - ΛΑΟΣ, θα χαρακτηριζόταν τουλάχιστον αφέλης. Όμως, τα διαδοχικά λάθη της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ την τελευταία διετία ήταν τόσα πολλά και μεγάλα, με αποκορύφωμα την εξαγγελία του δημοψηφίσματος, που οδήγησαν στο αδιέξοδο.

Όπως και να ονομάσουμε την Κυβέρνηση που καλούμαστε να δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης, συγκυβέρνηση, εκτάκτου ανάγκης, εθνικής σωτηρίας κ.λπ., δεν υπάρχει αμφιβολία ότι αυτή έχει να φέρει σε πέρας δύσκολο έργο, σε ένα ευρωπαϊκό περιβάλλον που μέρα με τη μέρα γίνεται περισσότερο γκρίζο. Γιατί μπορεί όταν προστίθενται κι άλλες χώρες σε εκείνες που αντιμετωπίζουν πρόβλημα να αμβλύνεται η αίσθηση του μαύρου πρόβατου για την Ελλάδα, όμως αντικειμενικά η κρίση στην Ευρώπη μεγαλώνει και η έξοδος απ' αυτή συνολικά, αλλά και για κάθε χώρα ξεχωριστά, γίνεται όλο και πιο δύσκολη.

Πριν προχωρήσω σε κάποιες σκέψεις και προβληματισμούς στο λίγο χρόνο που έχω, επιτρέψτε μου να επισημάνω τη γενναιοδωρία ολίγων φωνών, με πρώτη εκείνη της Προέδρου της Δημοκρατικής Συμμαχίας της κ. Μπακογιάννη, που εδώ και πολλούς μήνες μιλούσαν αρχικά για κάποια μορφή συναίνεσης σε ζητήματα μειζονος σημασίας και στη συνέχεια για μια κυβέρνηση ευρύτερης αποδοχής, προκειμένου να καταστεί δυνατή η αντιμετώπιση του αδιεξόδου στο οποίο σιγά-σιγά διολίσθαινε η χώρα.

Απέναντι σ' αυτές τις λογικές φωνές, υπήρχαν εκείνοι που νόμιζαν πως με τη σειρά αντιπαράθεσης και τις ανεδαφικές θέσεις θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε λύση τα τεράστια προβλήματα της χώρας. Στην πραγματικότητα, ήξεραν πως οι υπηρεσίες που

προσέφεραν στον τόπο ήταν κάκιστες. Δυστυχώς, με τη συμπεριφορά τους έδειχναν ότι το μόνο που τους ενδιέφερε ήταν το κομματικό όφελος. Αυτή η εκ διαμέτρου αντίθετη επί σχετικών μακρό χρονικό διάστημα συμπεριφορά βλέπουμε έμμεσα ή άμεσα να αποτυπώνεται ακόμα και σήμερα στις τοποθετήσεις πολλών συναδέλφων, στη συζήτηση για την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το διακύβευμα είναι πολύ μεγάλο. Θα τα καταφέρουμε να αλλάξουμε νοοτροπία; Θα βγούμε από τη διεθνή ανυποληψία; Θα πιάσουν τόπο οι θυσίες του λαού μας; Θα παραμεινουμε χώρα ευρωπαϊκή ή θα συνεχίσουμε την κατηφορική πορεία, που θα οδηγήσει με μαθηματική ακρίβεια εκτός Ευρωζώνης και ενδεχομένως εκτός Ευρώπης;

Ακούσαμε χθες τις προγραμματικές δηλώσεις από τον κύριο Πρωθυπουργό. Το να δηλώσει κανείς ενθουσιασμένος ή εθελαισιότητα ότι όλα θα πάνε καλά, θα ήταν τουλάχιστον επιπολαιότητα. Πρέπει, όμως, να παραδεχτούμε ότι απέπνεαν σοβαρότητα που δίνει ελπίδα ότι θα αποκατασταθεί η χαμένη αξιοπιστία της χώρας στο εξωτερικό, ελπίδα πως θα ανακτηθεί τουλάχιστον σε ένα βαθμό η εμπιστοσύνη των συμπολιτών μας προς την πολιτική ηγεσία, ελπίδα πως θα διατηρηθεί η κοινωνική συνοχή.

Για να συμβεί αυτό δεν φτάνουν, όμως, μόνο οι προθέσεις του κυρίου Πρωθυπουργού, αφού το πρόβλημα είναι εθνικό και η συμπαράσταση πρέπει να είναι πανεθνική, προπάντων από το σύνολο του Κοινοβουλίου και ειδικότερα, από τα τρία κόμματα που συγκυβερνούν.

Το τελευταίο το τονίζω, διότι αν τα κόμματα που συμμετέχουν στην Κυβέρνηση υπονομεύουν ή στοχεύουν σε κομματικά όφελη και όχι στην επίτευξη του εθνικού στόχου, τότε –και λυπάμαι που το λέω– το εγχείρημα θα αποτύχει. Και είμαι υποχρεωμένος να το επισημάνω αυτό γιατί στον ορίζοντα ήδη από την πρώτη στιγμή φάνηκαν γκριζα σύννεφα. Ποια είναι αυτά;

Πρώτον, εγώ είμαι βέβαιος ότι δεν μπορεί να είναι της απόλυτης επιλογής του κυρίου Πρωθυπουργού η έλλειψη ενός γενικού προσκλητήριου προς όλες τις πολιτικές δυνάμεις της χώρας και προπάντων προς αυτές που πρωτοπόρησαν προς την κατεύθυνση της εθνικής σύμπτωσης.

Δεύτερον, το πολυπληθές του νέου κυβερνητικού σχήματος το βρίσκω αρνητικό. Σε μια εποχή σκληρής δοκιμασίας προπάντων των χαμηλοσυνταξιούχων, των εργαζομένων στον δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, του αγροτικού τομέα κ.λπ., δεν γίνεται εύκολα κατανοητή η αύξηση των μελών της Κυβέρνησης με ό,τι συνεπάγεται αυτό σε στρατιές συμβούλων, αποσπασμένων, μετακλητών υπαλλήλων, αλληλοεπικάλυψης αρμοδιοτήτων, ασυνεννοησίες κ.λπ. Τα μηνύματα από τη γειτονική Ιταλία που βαίνει σε παρεμφερή λύση, είναι εκ διαμέτρου αντίθετα.

Τρίτον, δημιουργεί υπόνοιες ως προς την εν συνεχεία συμπεριφορά της Νέας Δημοκρατίας όταν ο κ. Σαμαράς τονίζει προς πάσα κατεύθυνση ότι δεν συγκυβερνά ότι είναι Αξιοματική Αντιπολίτευση, παρ' ό,τι συμμετέχουν κορυφαία στελέχη του σε ιδιαίτερα σημαντικά Υπουργεία. Δηλαδή, κύριοι συνάδελφοι, αν θα συνεδριάσει το Υπουργικό Συμβούλιο για ένα σοβαρό θέμα, δεν θα πάρουν μέρος και δεν θα τοποθετηθούν οι κ.κ. Δήμας, Αβραμόπουλος και λοιποί Υπουργοί; Αν αυτές είναι οι εντολές, ας μας το πουν από τώρα ευθαρώς.

Τέταρτον, η κλεψύδρα του χρόνου 19-2-2012 όπως περίπου διαπραγματεύεται τίθεται, είναι πιθανόν να δημιουργήσει προβλήματα στη νέα Κυβέρνηση.

Πέμπτον, οι λεονταρισμοί και οι πολεμικές ιαχές προς την Ευρώπη, όταν μάλιστα προϋπήρξαν για ελάσσονα και εν συνεχεία μετατράπηκαν σε συναινέσεις για μείζονα, ούτε πείθουν πλέον, αλλά ούτε και ωφελούν.

Προσγείωση, λοιπόν, στην οδυνηρή πραγματικότητα. Δεν είναι ώρα για στείρες αντιπαραθέσεις, αλλά ούτε και για ανούσιες κουτοπονηριές που τις έχει καταλάβει πλέον και ο τελευταίος πολίτης και ως εκ τούτου δεν ωφελούν. Την αλήθεια χωρίς υποκρισίες θα πρέπει να πούμε στο λαό για το πού βρισκόμαστε και πού ενδεχομένως οδηγούμαστε. Θα πρέπει να καταλάβουμε ότι εκεί που έχουν φθάσει τα πράγματα ή όλοι μαζί θα σωθούμε ή όλοι μαζί θα βουλιάξουμε.

Με γνώμονα το εθνικό και μόνο συμφέρον δίνω ψήφο εμπιστοσύνης στην τρικομματική Κυβέρνηση του κ. Παπαδήμου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας από το Νομό Κοζάνης κ. Γεώργιος Κασαπίδης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΣΑΠΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιχειρώντας να κάνει κάποιος έναν απολογισμό για το πώς φθάσαμε ως εδώ, θα δει ότι σαφώς και είναι δύσκολο αυτό το εγχείρημα. Όμως μακροσκοπικά μπορούμε να διαγνώσουμε κάποιες βασικές αστοχίες και σφάλματα: Το 1981, όταν η χώρα κατέγραφε για το χρέος της ένα ποσοστό 25% επί του ΑΕΠ. Το 1989, όταν για πρώτη φορά η χώρα αναγκάζεται μετά από εσφαλμένες πολιτικές της περασμένης δεκαετίας να δανειστεί για την κάλυψη των μισθών του δημοσίου. Η δεκαετία του '90 όταν ξέσπασε το τεράστιο σκάνδαλο του Χρηματιστηρίου. Το 2002 με τη δημιουργική λογιστική, για να μπει η χώρα στην ΟΝΕ. Είναι κάποιοι σταθμοί σημαντικοί που μπορούν να σκιαγραφήσουν τα σφάλματα της πολιτικής που μας οδήγησαν σ' αυτό το σημείο που σήμερα καλούμαστε να κάνουμε διαχείριση της χρεοκοπίας της χώρας.

Άραγε τέτοιοι είδους διαχείριση έκαναν στα νοικοκυριά τους οι υπεύθυνοι Πρωθυπουργοί ή Υπουργοί Οικονομικών που πέρασαν όλα αυτά τα χρόνια και άσκησαν αυτή την πολιτική που οδήγησε τη χώρα μας σ' αυτό το σημείο; Άραγε οι ίδιοι άνθρωποι για τα νοικοκυριά τους θα έπαιρναν δανεικά για να ζουν με όλα αυτά τα αγαθά και την υπερκατανάλωση χωρίς να λαμβάνουν μία μέριμνα και μια πρόνοια για τα παιδιά τους για τα επόμενα χρόνια;

Απ' ό,τι φαίνεται το αποτέλεσμα διαψεύδει και καταλογίζει σοβαρές ευθύνες σε όλους αυτούς τους αξιωματούχους της ελληνικής πολιτικής της περασμένης τριακονταετίας.

Σαν να μη έφθαναν όμως αυτά, την πιο κρίσιμη στιγμή ο τότε Πρωθυπουργός και ο συνεργάτης του στο επιτελείο των Οικονομικών, διέσυραν τη χώρα διεθνώς με τις φράσεις «είμαστε μια διεφθαρμένη χώρα» ή «είμαστε ο τιτανικός που βουλιάζει». Κι αυτά την ώρα που πήγαιναν να ζητήσουν δανεικά από χώρες οι οποίες πανικοβλήθηκαν ακούγοντάς τα από επίσημη χείλη.

Μήπως, όμως, υπήρχε και ένα σχέδιο για να γίνουν όλα αυτά και να μπούμε και κάτω από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο; Εκ των υστέρων οι εξελίξεις δικαιώνουν αυτήν την πρόταση και αυτήν την κατάληξη που όπως φαίνεται ήταν προσχεδιασμένη για τη χώρα μας.

Σαφώς και οι ευθύνες στο σύνολό τους δεν περιορίζονται στην τελευταία διετία. Σίγουρα η ευθύνη είναι συνολική και αναλογική του χρόνου διακυβέρνησης της χώρας την τελευταία τριακονταετία από τα κόμματα. Κι αυτό είχε ως αποτέλεσμα, ανάλογα με τις αποφάσεις που έπαιρναν, να οδηγήσουν την Ελλάδα ολοένα και πιο βαθιά στο πρόβλημα.

Τελικά, φθάσαμε στο σημείο όπου ο Έλληνας Πρωθυπουργός με δραματικό τρόπο και τελείως απαξιωτικό συνάμα, να αντιμετωπίζεται από τους Ευρωπαίους εταίρους μας ως μίσσισμα. Και σαφώς οι ευθύνες είναι πρωτίστως δικές μας, γιατί δεν προβλέψαμε να μην κάνουμε αυτές τις απερισκεψίες, αυτές τις αστοχίες.

Όσοι όμως δεν είναι άμοιροι ευθυνών ή δεν έδειξαν και τις καλύτερες προθέσεις τους οι Ευρωπαίοι εταίροι μας, γιατί δεν είναι δυνατόν να μη γνώριζαν, τουλάχιστον από το 2002 και μετά, την κατάσταση στην οικονομία μας και να συνέχιζαν να ακολουθούν αυτήν τη σιωπηρή πολιτική που τους βόλευε. Σαφώς και γνώριζαν πόσα μας δάνειζαν, γιατί από αυτούς δανειζόμασταν και σαφώς γνώριζαν ότι αυτά τα χρήματα πήγαιναν κατά κύριο λόγο σε κατανάλωση και μάλιστα εισαγόμενων προϊόντων στην Ελλάδα, προϊόντων που παράγονταν στις χώρες τις δικές τους. Όμως, τότε δεν αντιδρούσαν και δεν επιδείκνυαν αυτήν την αλληλεγγύη που σήμερα επιδεικνύουν, λέγοντας μάλιστα ότι θέλουν να σώσουν τη χώρα μας. Και πώς να σώσουν τη χώρα μας; Όταν μπήκαμε στο ευρώ δεν γνώριζαν ότι ήταν πλασματικά τα στοιχεία του χρέους και του ελλείμματος; Γιατί, όμως, τώρα το αναγνωρίζουν και μετανιώνουν που μπήκε η χώρα στο ευρώ; Γιατί την ίδια στιγμή δηλώνουν και ανακούφιση που ανέλαβε τα ηνία της πρωθυπουργίας στη χώρα μας ο αρχιτέκτονας της ει-

σόδου της Ελλάδος στο ευρώ με εκείνη την πλασματική λογιστική; Όμως, πόσο ειλικρινείς και πόσο έντιμοι είναι απέναντί μας οι εταίροι μας;

Πέραν αυτών εγείρονται και τα εξής ερωτήματα: Αναγνωρίζουν και σέβονται την ιδιαιτερότητα, τον πολιτισμό μας και την ιστορία μας;

Τον πολιτισμό και την ιστορία μας μπορεί κανείς να καταλάβει ότι δεν τα σέβονται, δεδομένου ότι για πολλές δεκαετίες λεηλατούσαν τον ελλαδικό χώρο, όταν ακόμη ήταν υπό την τουρκική κατοχή, με αποτέλεσμα να μεταφέρουν και να στολίζουν και να γεμίζουν τα μουσεία τους με όλες τις αρχαιότητες της πατρίδας μας είτε από την κλασική εποχή είτε από τη νεώτερη, τη βυζαντινή. Αυτό το έχουν κάνει όλες αυτές οι χώρες που σήμερα μας δανείζουν και μας έχουν δανείσει και μας εγκαλούν ως αναξιόπιστους και ως ανέντιμους απέναντί τους.

Άραγε πόσο έντιμοι και πόσο ειλικρινείς είναι και οι φίλοι μας οι Γάλλοι και οι φίλοι μας οι Γερμανοί και οι φίλοι μας οι Εγγλέζοι, που στα μεγαλύτερα μουσεία των πρωτευουσών τους υπάρχουν τα πιο αξιόλογα εκθέματα στον κόσμο, ευρήματα αρχαιοελληνικά; Άραγε πόσα χρήματα κερδίζουν από τους επισκέπτες στα μουσεία αυτά; Άραγε έχουν αποδώσει τον λογαριασμό για την κλοπή αυτών των αρχαιοτήτων; Έχουν αποδώσει το ελάχιστο τίμημα για τα πνευματικά δικαιώματα από την αντιγραφή αυτών των προτύπων που τα κυκλοφορούν στις αγορές τους;

Και σαν να μη φθάνει μόνο αυτό, υπάρχει και θράσος από ένα κατάπτυστο περιοδικό της Γερμανίας, όπου εμφανίζει σε πρωτοσέλιδο την Αφροδίτη της Μήλου με άσεμνη χειρονομία.

Επομένως, ας αποκατασταθεί αυτή η σχέση εμπιστοσύνης και αξιοπιστίας μεταξύ της χώρας και των Ευρωπαίων εταίρων. Και ας απαντήσουμε στον αγαπητό κ. Όλι Ρεν ότι δεν είμαστε εμείς αναξιόπιστοι και ανέντιμοι απέναντί τους, είναι πρωτίτως αυτοί που όλα αυτά τα χρόνια δεν έχουν αποδώσει τη δικαιοσύνη που όφειλαν να αποδώσουν με την επιστροφή των κλεμμένων αρχαιοτήτων στην πατρίδα μας. Δεν επιθυμούμε να εξισώσουμε τα χρέη μας...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, ένα λεπτάκι και τελειώνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Παρακαλώ, τηρήστε το χρόνο για να μιλήσουν όσοι έχουν μείνει εδώ στην Αίθουσα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΣΑΠΙΔΗΣ: Βεβαίως.

Απλά αποζητούμε την αποκατάσταση της δικαιοσύνης και της εμπιστοσύνης, ώστε και εμείς με τη βοήθεια την πραγματική τη δικιά τους να αντιμετωπίσουμε τις δυσκολίες που σήμερα καλούμαστε να αντιμετωπίσουμε. Όμως ποτέ δεν στάθηκαν δίπλα μας και όχι μόνο στα θέματα αυτά του πολιτισμού αλλά και της οικονομίας, αφού, όπως πολύ καλά γνωρίζει και ο αγαπητός κύριος Πρόεδρος, και για το θέμα της φέτας που είναι ένα προϊόν αγροτικό που στηρίζει την οικονομία μας, αλλά είναι και κομμάτι του πολιτισμού μας, δύο φορές κατέθεσαν ενστάσεις οι ευρωπαίοι εταίροι μας. Γνωρίζουν πολύ καλά ότι είναι προϊόν εξόχως ελληνικό που προέρχεται μέσα από την ιστορία μας, καταγράφεται για πρώτη φορά στον Όμηρο και μόνο η Ελλάδα έχει το δικαίωμα να το παράγει, όμως για δύο φορές αμφισβήτησαν αυτό το δικαίωμα, γιατί ακριβώς λειτούργησαν ως αγορές. Λειτουργήσαν ως αγορές, διότι αυτό το προϊόν καλύπτει έναν τζίρο της τάξης του ενός δισεκατομμυρίου ευρώ κάθε χρόνο για τη χώρα μας και ήθελαν να μπουν και σε αυτήν τη αγορά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κλείστε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΣΑΠΙΔΗΣ: Επομένως, αυτά τα φαινόμενα που μας προβληματίζουν πολύ έντονα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ως μετέχοντες στην ευρωπαϊκή οικογένεια καλούμαστε και με το νέο Πρωθυπουργό και με τη σημερινή Κυβέρνηση να τα θέσουμε υπ' όψιν αυτών των ευρωπαίων εταίρων και μετά σαφώς να μπορέσουμε μαζί με αυτούς να αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα και με τη δική τους βοήθεια και την αποκατεστημένη εμπιστοσύνη να φέρουμε εις πέρας τα προβλήματα της χώρας μας.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει η Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Πιερίας κ. Μαρία Μίχου.

ΜΑΡΙΑ ΜΙΧΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε περάσει δύο δύσκολα χρόνια μέσα σε αυτήν την Αίθουσα, στην Ολομέλεια της Βουλής, ιδιαίτερα οι Βουλευτές της Συμπολίτευσης, που κλήθηκαν να σηκώσουν ένα σημαντικό βάρος, προσπαθώντας να αντιμετωπίσουμε μια εξαιρετικά αντίξοχη οικονομική κατάσταση για την πατρίδα μας που ξεκίνησε το 2008 με την παγκόσμια χρηματοπιστωτική κρίση, οδήγησε σε μια σημαντική ύφεση και δεν ξεχνάμε βέβαια το τεράστιο χρέος του 2009 και το μεγάλο έλλειμμα.

Και εμείς και οι πολίτες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πλέον γνωρίζουν πάρα πολύ καλά πώς φτάσαμε ως εδώ και ποιοι έχουν τις αντίστοιχες ευθύνες. Σε όλη την διάρκεια των δύο ετών, παρά τα λάθη και τις παραλείψεις -και υπήρξαν λάθη και παραλείψεις- προσπαθήσαμε να είμαστε μέρος της λύσης και όχι μέρος του προβλήματος. Μέσα σε ένα διεθνές περιβάλλον, όπου επίσης εξαπλώνεται η οικονομική κρίση με αλματώδεις ρυθμούς, πέρα από τα δύσκολα οικονομικά μέτρα που κλήθηκε η προηγούμενη κυβέρνηση να λάβει, δεν μπορούμε να παραβλέψουμε ότι ψηφίστηκαν και σημαντικά νομοσχέδια που αφορούσαν τη διαφάνεια και την αξιοκρατία, τη μείωση της σπατάλης, τη ρύθμιση των οφειλών των νοικοκυριών -και είναι γεγονός ότι ωφελήθηκαν πολλά νοικοκυριά που επέλεξαν να ρυθμίσουν τις οφειλές τους- την προσπάθεια για την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής και ήδη έχουμε σημαντικά αποτελέσματα, νομίζω τα πιο σημαντικά στα τελευταία χρόνια τηρώντας πάντα μια παράλληλη προσπάθεια, ένα σημαντικό παράλληλο στόχο για ουσιαστική διαχείριση του δημόσιου χρέους.

Ποια ήταν η κατάληξη όλων αυτών των προσπαθειών κυρίως των πολιτών και της κυβέρνησης; Είναι η σημαντική συμφωνία, όπως αναγνωρίζεται από τους περισσότερους πλέον, της 26ης Οκτωβρίου που πρέπει να επικυρωθεί, αλλά και να υλοποιηθεί. Δεν είναι άλλωστε τυχαίο ότι ο νέος Πρωθυπουργός, μια προσωπικότητα εγνωσμένου κύρους και δυνατοτήτων τόσο στο εσωτερικό όσο και στο εξωτερικό, με τις προγραμματικές του δηλώσεις τόνισε ότι βασικός στόχος του είναι να εφαρμόσει μία συμφωνία που έχει επιτευχθεί από τον πρώην Πρωθυπουργό, τον Γεώργιο Παπανδρέου και τον Αντιπρόεδρο της Κυβέρνησης και Υπουργό Οικονομικών, τον κ. Ευάγγελο Βενιζέλο.

Γνωρίζουμε όμως πολύ καλά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η πορεία της χώρας προς την ανάκαμψη θα εξαρτηθεί σε μεγάλο βαθμό από την υλοποίηση και την εφαρμογή διαρθρωτικών αλλαγών για τις οποίες ήδη έχουμε δεσμευτεί. Όμως, κατά τη γνώμη μου, θα πρέπει να συνεχίσουμε την προσπάθεια για να επιτευχθούν τέσσερις βασικοί στόχοι.

Πρώτον, αλλαγές στο κράτος για σωστή λειτουργία. Χρειαζόμαστε έναν αποτελεσματικό δημόσιο τομέα προς όφελος των πολιτών. Γι' αυτό πρώτος στόχος θα πρέπει να συνεχίσει να είναι από τη νέα Κυβέρνηση να δει ποιες είναι οι παραγωγικές λειτουργίες του δημόσιου τομέα και να τις ενισχύσει και να δει σε δεύτερη φάση, όσο διάστημα έχει, ποιες μπορεί να βελτιώσει.

Δεύτερον, καταπολέμηση της φοροδιαφυγής. Επιτέλους, με το νέο φορολογικό νομοσχέδιο ήδη έχει γίνει μια σημαντική προσπάθεια. Πρέπει να διευρυνθεί οπωσδήποτε η φορολογική βάση με ένα νομοσχέδιο που θα είναι απλό, σταθερό και δίκαιο.

Τρίτον, η μείωση της σπατάλης στο δημόσιο. Εδώ δεν μπορούμε να μην αναγνωρίσουμε τα σημαντικά βήματα που έχουν γίνει. Κυρίως στον τομέα της υγείας με την ηλεκτρονική συνταγογράφηση είχαμε μια μείωση της σπατάλης και πολύ πρόσφατα ο Υπουργός Υγείας, ο κ. Λοβέρδος, μας έδωσε σημαντικά δείγματα γραφής πόσο μπορεί να περιοριστεί η δαπάνη κατά την προμήθεια της δραστικής ουσίας. Φυσικά, υπάρχει πολύ μεγάλη διάθεση -και θα πρέπει να υπάρχει- για την περικοπή αυτών των δαπανών, γιατί ξέρουμε τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα ασφαλιστικά μας ταμεία ιδιαίτερα αυτόν τον καιρό λόγω της μεγάλης ανεργίας και της έλλειψης εισφορών, της μεγάλης ανεργίας που είναι το μεγαλύτερο κοινωνικό πρόβλημα που αντιμετωπίζουμε σήμερα. Έτσι, λοιπόν, οι σημαντικοί αυτοί πόροι είναι ιδιαίτερα απαραίτητοι για τα ασφαλιστικά ταμεία, αλλά και για τη χώρα μας.

Τέταρτον, ενίσχυση της ρευστότητας στην αγορά, νέες επενδύσεις, νέες θέσεις εργασίας και αύξηση της αγοραστικής δύ-

ναμης. Είναι γεγονός ότι εδώ και πολύ καιρό δεν υπάρχει η δυνατότητα χρηματοδότησης των επιχειρήσεων από τις τράπεζες, παρ' ότι έχουν στηριχθεί σημαντικά για να ανταπεξέλθουν στις υποχρεώσεις τους. Μάλιστα, η αδυναμία του τραπεζικού συστήματος να εκπληρώσει τη βασική του λειτουργία έχει μπλοκάρει και την εφαρμογή των σχετικών προγραμμάτων του Υπουργείου Ανάπτυξης. Πιστεύω ότι είναι χρήσιμο, είναι απαραίτητο και ο Πρωθυπουργός, αλλά και ο Υπουργός των Οικονομικών να μας ενημερώσουν για την εφαρμογή του προγράμματος επανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών και κυρίως για τη συμμετοχή του δημοσίου στο νέο μετοχικό σχήμα κάθε τράπεζας, δηλαδή αν θα γίνει με κοινές ή προνομιούχες μετοχές. Πρέπει να λειτουργήσει άμεσα και το στρατηγικό σχέδιο ενίσχυσης της ρευστότητας...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Επιτρέψτε μου ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Παρακαλώ, κλείστε.

ΜΑΡΙΑ ΜΙΧΟΥ: ...της πραγματικής οικονομίας με πέντε περίπου δισεκατομμύρια που προβλέπονται από τη νέα δανειακή σύμβαση. Πρέπει να δημιουργηθούν νέες θέσεις εργασίας και να βελτιωθεί η αγοραστική δύναμη των πολιτών. Κάναμε μια πρόταση για μείωση των τιμών στα προϊόντα και στις υπηρεσίες. Ισόποσα, όπως μειώθηκαν τα εισοδήματα των πολιτών, πρέπει να μειωθούν και οι τιμές στα αγαθά και στις υπηρεσίες και να στηριχθεί η απασχόληση, να έχουμε σωστές πολιτικές στήριξης της απασχόλησης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κλείστε.

ΜΑΡΙΑ ΜΙΧΟΥ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Η ανεργία έχει φτάσει σε πολύ υψηλά επίπεδα. Να μη διαρραγεί ο κοινωνικός ιστός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κλείστε παρακαλώ.

ΜΑΡΙΑ ΜΙΧΟΥ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Κλείνοντας, θα πω ότι ο ελληνικός λαός έδειξε μεγάλη αντοχή, έδειξε μεγάλη ωριμότητα σε μια τεράστια προσπάθεια, παρ' όλο που πολλές φορές ένιωθε αδικημένος. Έτσι, λοιπόν, θα πρέπει με τις επιλογές μας να τον δικαιώσουμε και νομίζω ότι αυτή η συμφωνία μπορεί και μας επιτρέπει να είμαστε αισιόδοξοι. Εύχομαι στη νέα Κυβέρνηση να επιτύχει, φυσικά με τη δημιουργική μας υποστήριξη.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει η Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας στην Α' Θεσσαλονίκης κ. Σοφία Κаланτίδου.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΙΔΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Σήμερα με αφορμή και τη διαδικασία της παροχής ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση συνεργασίας ΠΑΣΟΚ, Νέας Δημοκρατίας και Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, σήμερα που όλα τα λαϊκά στρώματα βιώνουν τις συνέπειες της βαθιάς οικονομικής κρίσης και της κλιμάκωσης της αντιλαϊκής επίθεσης στο εισόδημα και τα δικαιώματά τους, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας καλεί τους εργαζόμενους, τους αυτοαπασχολούμενους τους αγρότες, τους νέους, τις γυναίκες να προβληματιστούν και να δράσουν με γνώμονα την πείρα που απόκτησαν όλα τα προηγούμενα χρόνια.

Η Κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ, Νέας Δημοκρατίας και ΛΑΟΣ παρουσιάζεται σαν Κυβέρνηση σωτηρίας της χώρας, αλλά και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Όμως, ως προβληματιστούν οι εργαζόμενοι. Τα κόμματα αυτά είναι γνωστά και από τα προγράμματά τους και από τη διαδρομή τους, κυρίως όμως από την πολιτική που εφάρμοσαν. Τα κόμματα αυτά και στο παρελθόν συνεργάστηκαν καλυμμένα ίσως στην αντιλαϊκή πολιτική που εφαρμόστηκε στα πλαίσια των αποφάσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αρκεί να αναφέρω το πόσο περηφανεύεται η Νέα Δημοκρατία για τη συνετή αντιπολιτευτική της στάση, αφού ψήφισε τα περισσότερα νομοσχέδια που έφερε το ΠΑΣΟΚ. Ή να θυμίσω τη στάση του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού στο μνημόνιο, αλλά και τη συμβολή σε όλο το νομοθετικό αντιλαϊκό έργο της κυβέρνησης και όχι μόνο.

Βέβαια σήμερα οι περισσότεροι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ μίλησαν για μεγάλο βάρος που σήκωσαν για τη σωτηρία της πατρί-

δας, για Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ που «ηρωικά» στήριξε επώδυνες αποφάσεις για τη σωτηρία της χώρας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Κατά συνέπεια ο ελληνικός λαός πρέπει να δώσει σ' αυτήν την Κοινοβουλευτική Ομάδα, να δώσει σε όλους εσάς που στηρίζετε τώρα την Κυβέρνηση, ή μετάλλιο ή να σας αποδυναμώσει. Γιατί;

Γιατί δυστυχώς τα ολοένα αυξανόμενα ποσοστά της ανεργίας για τις λαϊκές οικογένειες έχουν το ονοματεπώνυμο των δικών τους ανθρώπων. Γιατί ο μισθός που παίρνουν οι εργαζόμενοι - και στον ιδιωτικό τομέα όταν παίρνουν αυτόν τον μισθό - είναι κάθε φορά και μικρότερος. Γιατί τα χαράτσια με τους λογαριασμούς της ΔΕΗ που χτύπησαν τις πόρτες των λαϊκών σπιτιών έχουν την υπογραφή της δικής σας πολιτικής.

Το μεγάλο «βάρος» δεν δηλώνει τίποτα άλλο παρά την αδυναμία της διαχείρισης της καπιταλιστικής κρίσης, αδυναμία που παρουσιάζει το πολιτικό προσωπικό της αστικής τάξης σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση αφού η κρίση είναι σύμφυτη του καπιταλιστικού τρόπου παραγωγής. Οι εργαζόμενοι λοιπόν, οφείλουν να κάνουν κατά την άποψή μας απολογισμό και σίγουρα θα διαπιστώσουν με την πείρα τους ότι η συμμετοχή της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Ένωση εξυπρέτησε το κεφάλαιο αντί να φέρει τα χρυσά κουτάλια για το λαό, όπως του τάζανε τα κόμματα του ευρωμονόδρομου, τα κόμματα της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης.

Στο πλαίσιο αυτής της καπιταλιστικής ένωσης αποδεδειγμένα τράπεζες, βιομηχανίες, κατασκευαστικοί και εμπορικοί όμιλοι είχαν τεράστια κερδοφορία, ενώ παράλληλα υπήρχε καταστροφή των παραγωγικών δυνατοτήτων της χώρας μας και χτύπημα όλων των δικαιωμάτων του λαού.

Η ζωή η ίδια κατέρριψε τον ισχυρισμό των κομμάτων του κεφαλαίου ότι η καπιταλιστική ανάπτυξη, η ανταγωνιστικότητα, η υψηλή κερδοφορία, βρίσκονται στην αντίποδα της κρίσης, ότι ωφελούν και τους μισθωτούς. Η πείρα των εργαζόμενων σε όλες τις καπιταλιστικές χώρες, τόσο πριν όσο και μέσα στην κρίση, αποδεικνύει ότι καπιταλιστικά κέρδη και λαϊκή ευημερία δεν συμβαδίζουν. Γι' αυτό στην αγωνία διεξόδου από την κρίση η απάντηση δεν βρίσκεται σε διάφορα μείγματα πολιτικής. Η απάντηση βρίσκεται στον αντίποδα της καπιταλιστικής ανάπτυξης, στην ανάπτυξη με γνώμονα τις λαϊκές ανάγκες με αξιοποίηση των παραγωγικών δυνατοτήτων της κάθε χώρας, με τον πλούτο πραγματικά λαϊκή περιουσία, με έλεγχο εργατικό και λαϊκό έξω από ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας καταγγέλλει σήμερα στον ελληνικό λαό ότι η Κυβέρνηση αυτή όπως και να την πείτε -συμμαχίας, συναίνεσης, σωτηρίας, μεταβατικής, εγώ θα έλεγα δοκιμαστική- συγκροτεί μια άκρως εχθρική συμμαχία για το λαό μια συμμαχία κορυφής που θέλει να επιβάλλει τη σιγή νεκροταφείου στο λαό.

Με περιτύλιγμα τη νέα δανειακή σύμβαση και την εκταμίευση της έκτης δόσης η νέα Κυβέρνηση παίρνει τη σκυτάλη της σφοδρής αντιλαϊκής επίθεσης και πάει πιο πέρα την εφαρμογή των δρομολογημένων ήδη μέτρων.

Το στίγμα του τι έρχεται το έδωσε ο νέος Πρωθυπουργός, πριν ακόμα από τις προγραμματικές δηλώσεις, αλλά και με τις προγραμματικές δηλώσεις. Ζήτησε να συμβάλλουν όλοι, θύματα και θύτες για να επιτευχθεί δημοσιονομική εξυγίανση και ανταγωνιστικότητα δηλαδή, προϋπολογισμός με νέες περικοπές σε υγεία, παιδεία, πρόνοια, συντάξεις, φορολογικό με προνόμια στο κεφάλαιο, ιδιωτικοποιήσεις απολύσεις, κατάργηση συλλογικών συμβάσεων με στόχο τη μείωση του κόστους εργασίας.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας καλεί την εργατική τάξη, τα λαϊκά στρώματα με την πάλη τους να δυσκολέψουν αυτήν την Κυβέρνηση, να αναπτύξει ο λαός μέτωπα πάλης ενάντια σε παλιά και νέα αντιλαϊκά μέτρα, ενάντια στο κούρεμα των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων, ενάντια στον αντιλαϊκό προϋπολογισμό.

Δε φτάνει η αγανάκτηση, ο θυμός και η οργή. Η λύση βρίσκεται στην οργανωμένη πάλη, στον τόπο εργασίας ενάντια στην εργοδοτική αસυδοσία, στο ταξικό σωματείο, στη γειτονιά με ταμπούρευση με το ΚΚΕ, το μόνο κόμμα που έχει στο στόχαστρο τα μονοπώλια και την εξουσία τους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει η Βου-

λευτής του ΠΑΣΟΚ στην Β' Περιφέρεια Αθηνών, κ. Άννα Νταλάρα.

ΑΝΝΑ ΝΤΑΛΑΡΑ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κύριοι συνάδελφοι, ειπώθηκαν σχεδόν όλα και θα επαναληφθούν και αύριο. Ειπώθηκαν αλήθειες για τις οποίες μίλησε και ο νέος Πρωθυπουργός, αλήθειες για δημοσιονομική εξυγίανση, αλήθειες για τους νέους που δεν πρέπει να μεταναστεύσουν. Να πούμε μόνο, ότι μ' αυτές τις αλήθειες οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ πορευτήκαμε μέχρι τώρα. Σ' αυτό το δρόμο ξενυχτήσαμε, παλέψαμε με τη συνείδησή μας, αμφισβήτησαμε και αμφισβητηθήκαμε, ακόμα και σπλωθήκαμε.

Εγώ θα πω ότι έγιναν λίγα καλά πράγματα και λίγα λάθη ή πολλά καλά πράγματα και πολλά λάθη κατ' άλλους. Οι νόμοι όμως που ψηφίσαμε κάποιοι τουλάχιστον απ' αυτούς στους οποίους αναφέρθηκαν όλοι οι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ είναι καλοί νόμοι όταν εφαρμόζονται. Και πολλά αποτελέσματα αυτών των νόμων δεν τα έχουμε δει ακόμα.

Στηρίζουμε και ελπίζουμε σ' αυτήν τη μεταβατική Κυβέρνηση ώστε να υπάρξει η εκταμίευση της έκτης δόσης, η υπογραφή της δανειακής σύμβασης, ψήφιση προϋπολογισμού και στη συνέχεια να οδηγηθούμε ομαλά στις εκλογές. Το κυριότερο είναι να παραμείνουμε σ' αυτήν τη συζήτηση που με θάρρος το λέμε, χωρίς να μας αμφισβητούν τις ιδέες μας και τις ιδεολογίες μας, να παραμείνουμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σ' αυτό το τραπέζι για τις μεγάλες αλλαγές στις κατακλυσμιαίες εξελίξεις που έρχονται.

Τα λένε όλοι οι οικονομολόγοι στα κείμενά τους, το έλεγε ο Γκόρντον Μπράουν προχθές, το είπε ο κ. Πάγκαλος σήμερα, για την ασυμμετρία μεταξύ ανεπτυγμένων και διψασμένων για δάνεια δυτικών χωρών και των αναδυόμενων οικονομιών με πολύ ρευστό, αλλά φτωχούς πολίτες.

Για να μπορέσει η χώρα να συμμετάσχει σ' αυτόν το διάλογο, για μια νέα παγκόσμια ισορροπία προς όφελος των πολιτών και της ανάπτυξης, στη βάση νέων νομισματικών ισορροπιών, χρειάζεται αξιοπιστία. Γι' αυτό δίνουμε αυτήν την παράταση αυτή τη στιγμή. Και αυτό είναι ένα επιπλέον ζήτημα για τη νέα Κυβέρνηση, παράλληλα με τη συντεταγμένη πορεία για την διαχείριση της συμφωνίας της 27ης Οκτωβρίου. Λέω διαχείριση, γιατί δεν είναι μόνο προνόμιο της μιας πλευράς. Και για εμάς υπάρχουν ζητήματα που θα ξαναδούμε.

Πέρα από τη δημοσιονομική όμως κρίση, υπάρχει και κοινωνική κρίση που επιδεινώνεται μέσα απ' αυτές τις εξελίξεις. Το πολιτικό σύστημα λειτουργεί στα όριά του, εγκλωβισμένο σε ένα ιδιότυπο πολλές φορές αυτιστικό περιβάλλον, με έναν αυτισμό, την ίδια ώρα που η ίδια η κοινωνία έχει ξεπεράσει τα όριά της. Τα ξέρουμε και εμείς αγαπητοί συνάδελφοι, τα αποτελέσματα και τα στοιχεία της ΓΣΕΕ είναι αποκαλυπτικά, εργάζονται 4,1 εκατομμύρια άνθρωποι και 4,5 εκατομμύρια δεν εργάζονται. Αυτό τα λέει όλα για το πού μπορεί να οδηγήσει η ύφεση και για κάποιες επιλογές που δεν ήταν σωστές το σημειώνω αυτό γιατί υπήρχαν και σε εμάς –το ξέρετε- αντίθετες φωνές.

Ο Πρωθυπουργός επεσήμανε, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι στην καταιγίδα δεν πρέπει κανείς να είναι μόνος του και η επιστροφή στην ανάπτυξη δεν γίνεται χωρίς θυσίες. Θυσίες όμως όχι από τους ίδιους. Όχι από τα μεσαία στρώματα. Γιατί τα για τα κατώτερα, με τους εννιακόσιες χιλιάδες ανέργους, δεν γίνεται λόγος.

Επίσης, ο Πρωθυπουργός τόνισε ότι το ενιαίο νόμισμα προάγει τη συνοχή. Αποδεκτό. Μόνο που να μη φαγωνόμαστε μόνο μεταξύ μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Το ενιαίο νόμισμα είναι αυτό που κάποιες χώρες το αγοράζουν με 1,5% άλλες με 4%, άλλες με 6% και άλλες με 7%. Και αυτή η αγωνία των πολιτών της Ευρώπης και ημών δεν είναι προτέρημα καμμίας πτέρυγας και προνόμιο καμμίας πτέρυγας.

Η ίδια η Γερμανία με την ευθύνη της μεγάλης χώρας, οφείλει να απαντήσει, θα επιλέξει να πορευθεί μόνη της σε μια γερμανική Ευρώπη και όχι σε μια Ευρωπαϊκή Ένωση με μια ευρωπαϊκή Γερμανία; Δεν φταίμε για την κατάρρευση μόνον οι τεμπέληδες Έλληνες, οι γλεντζέδες Ιταλοί και οι κουφιοκεφαλάκηδες Πορτογάλοι. Η ίδια η Γερμανία με τη διεκδίκηση του ζωτικού χώρου, το έχει πετύχει αυτό μια χαρά.

Και ο νέος Πρωθυπουργός με τη γνώση και την πίστη στην Ευρώπη, με την εμπιστοσύνη μιας ευρείας πλειοψηφίας που πάλι

καλούμαστε να δώσουμε, ελπίζουμε να παλέψει για να διασωθούν οι θεμελιώδεις αρχές που οικοδόμησαν την Ευρωπαϊκή Ένωση, την αλληλεγγύη και τη δημοκρατία. Ήδη το κομμικό άρθρο της Συνθήκης της Λισαβόνας αναφέρεται ότι ετοιμάζεται να μπει σε διαδικασία αναθεώρησης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προεδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με αυτές τις εξελίξεις και με το γύρισμα σελίδας στην ιστορία της χώρας, οφείλουμε να αφήσουμε πίσω όλες τις παλιές ιδεοληψίες. Και αυτό είναι κάτι που πρέπει να το έχουμε πάντα κατά νου όταν αναφερόμαστε σε πολιτικές και εσωκομματικές επιλογές, τουλάχιστον, όπως ξέραμε μέχρι τώρα. Άλλωστε οι πελατειακές σχέσεις δεν υπάρχουν, οι πελάτες τέλειωσαν. Να αντιτάξουμε, λοιπόν, σ' αυτό μια προσπάθεια ανόρθωσης του κύρους του πολιτικού κόσμου. Το αυτόνοτο για τους πολίτες δηλαδή ότι η αξιοπιστία είναι θεμέλιο κάθε σχέσης, να γίνει πράξη και στην πολιτική.

Γι' αυτό περιμένουμε από την Κυβέρνηση ξεκάθαρες κουβέντες για το τι περιμένει τους Έλληνες πολίτες, ένα σαφές σχέδιο του πώς θα κινηθεί τους επόμενους αυτούς τρεις μήνες το καράβι.

Δεν τρέφω ψευδαισθήσεις ότι σε λίγες μέρες θα αλλάξουν όλα. Αν ξεκαθαρίσουμε, όμως, τους στόχους και κάνουμε κοινωνούς τους πολίτες σ' αυτήν την προσπάθεια, τότε μόνο μπορούμε να μιλήσουμε με όρους εσωτερικού μετώπου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελείωσα, κύριε Πρόεδρε.

Προχωρώντας στη δίκαιη κατανομή βαρών, στοπ στις περικοπές μισθών, τάχιστη αξιοποίηση των κοινοτικών πόρων και διαφανείς διαδικασίες στην αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας. Και να δούμε πώς το PSI δεν θα γίνει αφορμή για περαιτέρω κέρδη στις αγορές ή και στέγνωμα της ήδη μειωμένης ρευστότητας των τραπεζών. Με την επανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών με κοινές μετοχές, προς όφελος του δημοσίου συμφέροντος. Αυτό μόνο για το καλό των πολιτών που δοκιμάζονται καθημερινά.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Θα κλείσουμε τη σημερινή συνεδρίαση με τον κ. Μιλτιάδη Βαρβιτσιώτη Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας.

Να ευχαριστήσουμε τους συνεργάτες και το προσωπικό, για την ανοχή τους μέχρι αυτήν την ώρα.

Ορίστε, κύριε Βαρβιτσιώτη, έχετε το λόγο.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Και εγώ, κύριε Πρόεδρε, θέλω να σας ευχαριστήσω, όπως και τους υπαλλήλους της Βουλής, που έχουν «κρατήσει» μέχρι αυτήν την ώρα.

Κύριε Πρόεδρε, επειδή ήμουν από αυτούς που πίστευαν ότι έπρεπε εδώ που έφτασαν τα πράγματα, όταν η χώρα μπήκε σε μια φοβερή απομόνωση, όταν δέχθηκε το ισχυρό ράπισμα των εταίρων μας στις Κάννες ότι έπρεπε να προχωρήσουμε σε μια Κυβέρνηση εθνικής σωτηρίας, σε μια απέλπιδα προσπάθεια να διατηρήσουμε τη χώρα ως αξιόπιστο συνομιλήτη στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων και όχι παρία του διεθνούς συστήματος, θα ήθελα να ξεκαθαρίσω ορισμένα πράγματα.

Προσωπικά δεν δίνω ψήφο εμπιστοσύνης στο οικονομικό επιτελείο που κάθε φορά έβρισκε ότι το βαρέλι δεν είχε πάτο και πραγματικά έχει ξεπατώσει την κάθε ελληνική οικογένεια σε φόρους. Φόρους, οι οποίοι δεν έχουν καταφέρει να αντιμετωπίσουν το πρόβλημα.

Δεν δίνω ψήφο εμπιστοσύνης σε μια μεταναστευτική πολιτική, που ακόμα δεν μπορεί να περιορίσει τη λαθρομετανάστευση, που δεν προέρχεται από την ταραγμένη θάλασσα του Αιγαίου, αλλά διαπρνά τα σύνορά μας στον Έβρο.

Δεν μπορώ να δώσω ψήφο εμπιστοσύνης σε μια εκπαιδευτική πολιτική, η οποία είχε φτάσει Νοέμβριο μήνα, να μην έχει βιβλία στα σχολεία.

Και δεν μπορώ να δώσω σε καμμία περίπτωση ψήφο εμπιστοσύνης, σε μια εργασιακή πολιτική, που έχει οδηγήσει την ανεργία στο 18,5% και έναν στους τέσσερις νέους με προσόντα χωρίς

δουλειά.

Όμως, οφείλω και δίνω και χώρο και χρόνο, αλλά πάνω από όλα δίνω την ευκαιρία στη χώρα μου, να μη βγει έξω από το κάδρο των εξελίξεων, γιατί η κρίση χρέους που έχει γιγαντωθεί στην Ευρώπη, κάποια στιγμή θα αντιμετωπιστεί. Και όλη αυτή η συζήτηση που κάνουμε για τη Γερμανία, για τη Γαλλία, για τα αντικρουόμενα συμφέροντα, κάποια στιγμή θα γίνει συνείδηση στις χαμηλότερες των περιστάσεων ευρωπαϊκές ηγεσίες, ότι κάποια στιγμή πρέπει να πάρουμε κάποια απόφαση. Και θα την πάρουμε.

Και πιστεύω ότι πρέπει να δώσουμε την ευκαιρία στη χώρα να συμμετέχει σε αυτές τις αποφάσεις και να γευτεί τα αποτελέσματα αυτών των αποφάσεων και να μη μείνει μόνη της στο περιθώριο.

Και δεν θεωρώ ότι η ψήφος εμπιστοσύνης σε αυτήν την Κυβέρνηση είναι επιλογή. Είναι υποχρέωση. Είναι υποχρέωση, αν δεν θέλουμε πραγματικά να οδηγηθούμε μόνοι μας έξω από τη συνολική λύση του προβλήματος χρέους, του προβλήματος λειτουργίας του ευρώ.

Θεωρώ πως όσοι διαφωνούμε με την κυβερνητική πολιτική κά- νουμε μια υπέρβαση, η οποία συνοδεύεται από μία ευθύνη και δίνουμε και έναν ορατό ορίζοντα στον ελληνικό λαό για την έκφρασή του μέσα από εκλογές στο τέλος αυτής της περιόδου.

Σε καμμία, μα σε καμμία περίπτωση, δεν θεωρώ ότι αυτή η Κυβέρνηση στερείται δημοκρατικής νομιμοποίησης, διότι δημοκρατική νομιμοποίηση ανάμεσα στις εκλογές έχει και εκφράζει το ελληνικό Κοινοβούλιο και δεν δέχομαι τα επιχειρήματα που προ- έρχονται από την Αριστερά ή από άλλους, οι οποίοι θεωρούν ότι αυτή η Κυβέρνηση είναι μια σύμπραξη σε μια χούντα, διότι πι- στεύω ότι κανένας από τους τριακοσίους δεν βρίσκεται εδώ πέρα ως δοτός, αλλά βρίσκεται ως εκφραστής ενός κόσμου που τον τίμησε, τον εμπιστεύτηκε για να εκφράσει τη γνώμη του ανά- μεσα σε δύο εκλογές, γιατί αυτή είναι η ουσία της κοινοβουλευ-

τικής μας δημοκρατίας.

Έτσι, κύριε Πρόεδρε, μη θέλοντας να τραβήξω το χρόνο –και ευχαριστώντας σας άλλη μια φορά για την ανοχή– θέλω να ευ- χηθώ στο νέο Πρωθυπουργό, ο οποίος είναι ο πέμπτος κατά σειρά τραπεζίτης που αναλαμβάνει τα ηνία της χώρας –μετά τον Κορυζή, τον Μάξιμο, τον Διομήδη και τον Ζολώτα– να αντιμετω- πίζει με ευθύνη αυτή την εμπιστοσύνη που σήμερα του δεί- χνουμε και να φέρει τα αποτελέσματα τα οποία προσδοκούμε.

Εγώ προσωπικά θα περίμενα να είχε φέρει και μια πιο μικρή και φρέσκια Κυβέρνηση και να μη φτάσουμε στο μεγάλο σχήμα των σαράντα εννέα Υπουργών, αλλά το παραβλέπω μπροστά σ' αυτό το οποίο πρέπει να πετύχουμε: να παραμείνουμε με σοβα- ρότητα μέσα στο κάδρο της διεθνούς διαπραγμάτευσης, να βρε- θούμε μέσα στη Ζώνη του ευρώ, τη στιγμή που αυτή θα αποφασίσει επιτέλους να αντιμετωπίσει τα δομικά προβλήματα του νομίσματός της και γι' αυτό και προκαλώ και προσκαλώ και τους υπόλοιπους συναδέλφους να δώσουν ψήφο εμπιστοσύνης στην καινούργια Κυβέρνηση.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Και εμείς ευχαρι- στούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συνεδρίαση της δεύτερης ημέρας με αντικείμενο τη «Συζήτηση επί των Προ- γραμματικών Δηλώσεων της Κυβέρνησης».

Δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 1.48' λύεται η συνε- δρίαση για σήμερα Τετάρτη 16 Νοεμβρίου 2011 και ώρα 9.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: Συνέχιση της συζήτησης επί των Προγραμματικών Δηλώσεων της Κυβέρνησης και ψηφο- φορία για την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης της Βουλής προς την Κυβέρνηση, σύμφωνα με την Ειδική Ημερήσια Διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

